



အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ အဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း (ပထမတွဲ)



မန္တလေးမြို့

အဝေရာရာမ ရန်ကင်းကျောင်းတိုက်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ရေးသားပြုစုသော

ပထမပေဒနီ

အဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

(ပထမတွဲ)



သာသနာ ၂၅၅၅

ကောဇာ ၁၃၇၃

ခရစ် ၂၀၀၂



ဤကျမ်းတွင်-

- ❖ အဋ္ဌသာလိနီစည်းမျဉ်း ဖွင့်ဆိုချက်များ။
- ❖ အဋ္ဌသာလိနီ နိဒါနကထာမှ အကုသလကမ္မပထကထာအဆုံးထိ ကောင်းနိုးရာရာ ဝါကျ (၆၈) ဝါကျဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက်များ ။
- ❖ ကျက်မှတ်စရာ လင်္ကာဆောင်ပုဒ်များ ။
- ❖ ယောဇနာ ၊ ဂဏ္ဍီ ၊ နိဿယဆိုင်ရာ စိစစ်ချက်များနှင့် ပဒေသနိစ္ဆယများ ပေါ်ပြထားပါသည်။
- ❖ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာကြသော သောတုနေတို့အား အောင်ပန်း ပန်ဆင်နိုင်ရန် ဤကျမ်းက အကူအညီ ပေးပါလိမ့်မည်။



မန္တလေးမြို့

အဝေရာရာမ ရန်ကင်းကျောင်းတိုက်

အရှင်ဩဒါတာသိရီဘိဝံသ

အဋ္ဌမဟာပဏ္ဍိတ

အဋ္ဌမဟာဂန္ထပိဏေပဏ္ဍိတ

အစိုးရနှင့် သက္ကသီဟ ဓမ္မာဓိယ၊ ပိဋိပါရဂူ

ရေးသားခြင်း

ဝေဒနာ

အဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

(ပထမတွဲ)



သာသနာ ၂၅၅၅

ကောဇာ ၁၃၇၃

စရစ် ၂၀၁၂



ဒေါက်တာနာဂဝံသာလင်္ကာရ (M.A . Ph.D)



အဝေရာ



အရှင်ဇေယျ (အဝေရာ)



mnglinnsay (shweth..r)



ကိုရဲထွန်း



လမင်း

ပုံနှိပ်တိုက်



မွေဒါန



ဒုတိယအကြိမ်



၁၀၀၀



ပြာသိုလ၊ ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊

ဒုတိယအကြိမ်ရိုက် အမှာစကား



ဤဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီ ဂုဏ်ရည်ကျမ်းကို မဟာဝံသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ် ကျေးဇူးရှင် ဝါဆိုဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ (ဇယမေဒနီ အတုလ ဂုဏ်ရည်ကျောင်း၌) နေထိုင်စဉ် ၁၃၅၈-ခုနှစ် (၁၉၉၆-ခုနှစ်)က ပထမ အကြိမ် စာအုပ်ရေ (၂၀၀၀) ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

၁၃၆၃-ခုနှစ်(၂၀၀၁-ခုနှစ်)တွင် ဝါဆိုဆရာတော်ဘုရားကြီး အမျိုး ပြုသော ရွှေကျင်နိကာယ ဗဟိုဌာန ဆရာတော်များ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ သံလျှက်မှော်အရှေ့ရပ်ကွက် အဝေရာရာမ ရန်ကင်းကျောင်းတိုက်သို့ ပဓာန နာယကအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခု ၁၃၇၃-ခုနှစ် (၂၀၁၁-ခုနှစ်)တွင် မိမိ အဝေရာရာမ ရန်ကင်းကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိသည်မှာ ၁၀-နှစ်ပြည့်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ၁၀-နှစ် ပြည့်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ အဝေရာရာမရန်ကင်း ကျောင်းတိုက် ၁၀-နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဤကျမ်းစာအရှင်ရေးသား ပြုစုသော ကျမ်းစာအုပ်များကို ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဤကျမ်းစာကို ဒုတိယအကြိမ် အဖြစ် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဤကျမ်းစာ ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအတွက် ကျောင်းဒါယကာ၊ ကျောင်း ဒါယိကာမများနှင့် အလှူရှင်များက အလှူငွေများ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းကြပါ သည်။

ဤကျမ်းစာအုပ်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝတ္ထုငွေများကို ဤကျမ်းစာရှင် ၏ ကျမ်းစာအုပ်များ အစဉ်မပြတ် ထုတ်ဝေနိုင်ရေးအတွက် ပညာပါရမီ ရန်ပုံ ငွေအဖြစ် ထားရှိပြီး ကျမ်းစာအုပ်များ ရိုက်နှိပ် ထုတ်ဝေရာတွင် အသုံးပြုသွား မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျမ်းစာအတွက် အလှူငွေများကို လှူဒါန်းကြသော ကုသိုလ်
ရှင်များနှင့် ကွန်ပျူတာ စာပီခြင်း၊ အမှားအမှန် စိစစ်ခြင်း၊ စာအုပ်ရိုက်နှိပ်
ခြင်းစသော ကိစ္စများကို အားတက်သရော ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည့်
အဝေရာရာမ တပည့်များ၏ သဒ္ဓါ၊ စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ပီရိယတရားတို့ကို
အလေးအနက် မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

ဥဒါဒါတသိရီဘိဝံသ

၁၃၇၃ - ခုနှစ်၊
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့။
(၁၀.၁၁.၂၀၁၀)

မာတိကာ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	နိဒါန်း	(၁)
၂။	အဋ္ဌသာလိနီစည်းမျဉ်း(၁၀)ချက်နှင့်ဆိုချက်များ	၁

နိဒါနကထာ အဖွင့်

၃။	ဝါကျအမှတ် (၁)	ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မောအဖွင့်	၁၀၇
၄။	ဝါကျအမှတ် (၂)	ဝိနယောအဖွင့်	၁၂၈
၅။	ဝါကျအမှတ် (၃)	သုတ္တံအဖွင့်	၁၄၀
၆။	ဝါကျအမှတ် (၄)	အဘိဓမ္မောအဖွင့်	၁၅၄
၇။	ဝါကျအမှတ် (၅)	ဂန္ထီရလေးပါးအဖွင့် (၁)	၁၆၈
၈။	ဝါကျအမှတ် (၆)	ဂန္ထီရလေးပါးအဖွင့် (၂)	၁၈၂
၉။	ဝါကျအမှတ် (၇)	ဂန္ထီရလေးပါးအဖွင့် (၃)	၂၀၂

တိကမာတိကာ အဖွင့်

၁၀။	ဝါကျအမှတ် (၈)	ကုသလတိက်အဖွင့် (၁)	၂၁၁
၁၁။	ဝါကျအမှတ် (၉)	ကုသလတိက်အဖွင့် (၂)	၂၂၀
၁၂။	ဝါကျအမှတ် (၁၀)	ဓမ္မာအဖွင့် (၁)	၂၃၆
၁၃။	ဝါကျအမှတ် (၁၁)	ဓမ္မာအဖွင့် (၂)	၂၄၇
၁၄။	ဝါကျအမှတ် (၁၂)	ဧကတ္တနာနတ္ထ အဖွင့် (၁)	၂၅၉
၁၅။	ဝါကျအမှတ် (၁၃)	ဧကတ္တနာနတ္ထအဖွင့် (၂)	၂၇၁
၁၆။	ဝါကျအမှတ် (၁၄)	ဧကတ္တနာနတ္ထအဖွင့် (၃)	၂၈၂
၁၇။	ဝါကျအမှတ် (၁၅)	ဝေဒနာတိက်အဖွင့်	၂၉၃
၁၈။	ဝါကျအမှတ် (၁၆)	ဝိပါကတိက်အဖွင့် (၁)	၃၀၅

(ခ)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၉။	ဝါကျအမှတ် (၁၇) ဥပါဒိန္နတိက် အဖွင့်	၃၁၅
၂၀။	ဝါကျအမှတ် (၁၈) သံကိလိဋ္ဌတိက် အဖွင့်	၃၂၄
၂၁။	ဝါကျအမှတ် (၁၉) ဝိတက္ကတိက် အဖွင့်	၃၃၁
၂၂။	ဝါကျအမှတ် (၂၀) ပိတိတိက် အဖွင့်	၃၃၉
၂၃။	ဝါကျအမှတ် (၂၁) ဒဿနတိက် အဖွင့်	၃၄၈
၂၄။	ဝါကျအမှတ် (၂၂) ဒဿနဟေတုတိက် အဖွင့်	၃၆၁
၂၅။	ဝါကျအမှတ် (၂၃) အာစယဂါမိတိက် အဖွင့် (၁)	၃၇၅
၂၆။	ဝါကျအမှတ် (၂၄) အာစယဂါမိတိက် အဖွင့် (၂)	၃၈၄
၂၇။	ဝါကျအမှတ် (၂၅) သေက္ခတိက် အဖွင့်	၃၉၈
၂၈။	ဝါကျအမှတ် (၂၆) ပရိတ္တတိက် အဖွင့်	၄၁၀
၂၉။	ဝါကျအမှတ် (၂၇) မိစ္ဆတ္တတိက် အဖွင့်	၄၂၁
၃၀။	ဝါကျအမှတ် (၂၈) မဂ္ဂါရမ္မဏတိက် အဖွင့်	၄၃၃
၃၁။	ဝါကျအမှတ် (၂၉) ဥပ္ပန္နတိက် အဖွင့်	၄၄၇
၃၂။	ဝါကျအမှတ် (၃၀) အဇ္ဈတ္တတိက် အဖွင့်	၄၅၅

ဒုက မာတိကာ အဖွင့်

၃၃။	ဝါကျအမှတ် (၃၁) ဟေတုဂေါစ္ဆကအဖွင့် (၁)	၄၆၅
၃၄။	ဝါကျအမှတ် (၃၂) ဟေတုဂေါစ္ဆကအဖွင့် (၂)	၄၇၇
၃၅။	ဝါကျအမှတ် (၃၃) စူဠန္တရဒုက အဖွင့်	၄၈၈
၃၆။	ဝါကျအမှတ် (၃၄) အာသဝဂေါစ္ဆကအဖွင့် (၁)	၅၀၀
၃၇။	ဝါကျအမှတ် (၃၅) အာသဝဂေါစ္ဆကအဖွင့် (၂)	၅၀၉
၃၈။	ဝါကျအမှတ် (၃၆) သံယောဇနဂေါစ္ဆကအဖွင့်စသည်	၅၁၆
၃၉။	ဝါကျအမှတ် (၃၇) မဟန္တရဒုကအဖွင့်	၅၂၃
၄၀။	ဝါကျအမှတ် (၃၈) ပိဋိဒုက အဖွင့် (၁)	၅၃၀
၄၁။	ဝါကျအမှတ် (၃၉) ပိဋိဒုက အဖွင့် (၂)	၅၃၈

(ဃ)

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၆၃။	ဝါကျအမှတ် (၆၁) စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ အဖွင့်	၇၅၇
၆၄။	ဝါကျအမှတ် (၆၂) ဝိညတ္တိ အဖွင့် (၁)	၇၆၇
၆၅။	ဝါကျအမှတ် (၆၃) ဝိညတ္တိ အဖွင့် (၂)	၇၇၄

အကုသလ ကမ္မပထကထာ အဖွင့်

၆၆။	ဝါကျအမှတ် (၆၄) ပါဏာတိပါတ အဖွင့်	၇၈၂
၆၇။	ဝါကျအမှတ် (၆၅) အဒိန္နာဒါန အဖွင့်	၇၉၂
၆၈။	ဝါကျအမှတ် (၆၆) မုသာဝါဒ အဖွင့်	၇၉၈
၆၉။	ဝါကျအမှတ် (၆၇) ပိသုဏဝါစာ အဖွင့်	၈၀၆
၇၀။	ဝါကျအမှတ် (၆၈) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဖွင့်	၈၁၆

ပထမတွဲ ကျမ်းပြီး နိဂုံး	၈၂၂
အက္ခရာဝလီ	၈၂၃

မာတိကာပြီး၏

နိဒါန်း

ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်

သမ္ဗုဒ္ဓံ ဘိဓမ္မံ သံဃံ၊ ဂုရုံ နတွာ ဘိဓမ္မိကံ၊
ကဿံ သုသာရတ္ထံ အဋ္ဌ-သာလိနီ ဂုဏဒီပနီ၊

အဟံ၊ မန္တလေး ဝိသုဒ္ဓါရုံ၊ ရွှေဘုံတိုက်မ၊ ဇယမေဒနီဝိဟာရဉ်၊ ဓမ္မစာပေ၊ အထွေထွေပို့ချ၊ ဘဒ္ဒန္တဩဒါတသိရီဘိဝံသ၊ ဂဏဝါစက၊ စာချဆရာ ဝါသည်။ အာဘိဓမ္မိကံ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီအစ၊ ပဋ္ဌာနအဆုံး၊ ပေါင်းရုံးခေါ်ဝေါ်၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို၊ ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆုံးမတော်မူပေသော။ သမ္ဗုဒ္ဓံ စ၊ ဘုန်းတော်ကံတော်၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စုံပြည့်ဝသည့်၊ လောက ထွတ်ထား၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မံစ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဓမ္မက္ခန်၊ ပရိယတ်၊ ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဘိဓမ္မိကံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ တရားမှန်ကို၊ ဧကန်တိတိ၊ သိမြင်ရရှိတော်မူ သော။ သံဃံ စ၊ သုပ္ပဋိပန်၊ ဂုဏ်ပေါင်းလျှံသည့်၊ ရှစ်တန်အရိယာ၊ မြတ် သံဃာကိုလည်းကောင်း။ အာဘိဓမ္မိကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၊ အဦးထပ်၍၊ ပိဋကတ်သုံးဖြာ၊ သိဖွယ်ရာကို၊ ကောင်းစွာပို့ချ၊ သင်ပြတော်မူပေသော။ ဂုရုံ စ၊ အနန္တဂိုဏ်း၊ တုနိုင်းမမိ၊ ဂုဏ်ရည်ခညောင်း၊ ကျေးဇူးရှင် ဆရာမြတ် အပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ နတွာ၊ ဂုဏ်တော်အမြတ်၊ အာရုံကပ်၍၊

(၈)

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

တုပ်ဝပ်ရိကျိုး၊ ရိသေစွာ ရှိရိုးပြီး၍။ သုသာရတ္ထံ၊ တက်နည်းထွက်နည်း၊
ဝိဂြိုဟ်နည်းနှင့်၊ ပစ္စည်း၊ ပုဒ်၊ ဓာတ်၊ ဗျူဟာဗေဒရှာ၊ သံဝဏ္ဏနာအာဘော်၊
သုံးဖော်ဝိသယ၊ ဧဝတ္ထနှင့်၊ ငါးဝကြိယာ၊ လက္ခဏာစတုတ္ထ၊ သိဒ္ဓိပြုလျက်၊
ပဋ္ဌာနနည်း၊ နည်းစုံမှီးသဖြင့်၊ အံ့ရိုးတင့်အပ်၊ မြင့်မြတ်ဂုဏ်ဝေ၊ အနစ်သာရ
နှင့် ပြည့်စုံပေသော။ အဋ္ဌသာလိနီ ဂုဏဒီပနီ၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊ ကျမ်းဂန္ထီ၏၊
ဂုဏ်ရည်ဖော်ပြ၊ နာမတင့်ဆန်း၊ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်းကို။ ကသံ၊
မွှာစရိယတန်းဝင်၊ ထေရ်အရှင်တို့၊ ဉာဏ်မြင်ပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှအောင်၊
ဉာဏသမ္ပဇဉ်၊ မေတ္တာယှဉ်လျက်၊ စီစဉ်ခုံခုံ၊ ရေးသားပေအံ့သတည်း။

နက်နဲလှစွာ မြတ်ဗုဒ္ဓဒေသနာ

ဂန္ထီရာ ပါဠိမွှာ စ၊ တဋ္ဌိကာဋ္ဌကထာဒယော။

ဥဂ္ဂကုန္တာ သုညယေန၊ အတ္ထိ ဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ။

ပါဠိမွှာ စ - အရဟံတစ်ဆူ၊ သယမ္ဘူဟု၊ စံတုမဲ့ကင်း၊ တရားမင်းဘုရား၊
ဟောကြားမြှောက်ဖော်၊ ပါဠိတော်တို့သည်လည်းကောင်း။ တဋ္ဌိကာ - ထိုပါဠိ
တော်၊ သရုပ်ပေါ်အောင်၊ ထုတ်ဖော်လှစ်ဟ၊ ဖွင့်ဆိုကြကုန်သော။ အဋ္ဌ -
ကထာဒယောစ - အဋ္ဌကထာ၊ ကျမ်းဋီကာဟု၊ သညာတင့်ဆန်း၊ အဖွင့်
ကျမ်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂန္ထီရာ - အံ့မခန်းဖွယ်၊ နည်းစုံကြွယ်သဖြင့်၊
ဆန်းကျယ်နက်နဲ၊ ခက်ခဲကြပါပေကုန်၏။

တေ - ဝိစိတြ၊ နယဂန္ထိ၊ မြတ်ဂုဏ်ရည်နှင့်၊ စုံညီပြည့်ဝ၊ ထိုပါဠိတော်၊
မြတ်မွှာတို့ကို။ သညာယေန - ပိဋကတ်သင်နည်း၊ နိဿရည်းဟု၊ သိပ်
သည်း ကျစ်လစ်၊ မှန်ကန်သော နည်းစနစ်ဖြင့်၊ ဥဂ္ဂကုန္တာ - ဆရာကောင်းထံ၊
နည်းနာခံလျက်၊ ထက်သန်ဆန္ဒ၊ ဝီရိယဖြင့်၊ ဇေညမဟူ၊ ကြိုးစားသင်ယူ
ကြပေကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ ဧဝ - သာသနာကြည်ညို၊ စာကိုချစ်ခင်၊ အမြင်
ထက်သန်၊ ပညာဉာဏ်ရှိကြသူတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ - ခက်ခဲထူးဆန်း၊
နည်းစုံပြုမ်းသည့်၊ အံ့မခန်းဖွယ်၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဇာနန္တိ - စာပေအသိ၊
ကိုယ်လုံးပြည့်အောင်၊ မိမိပိုင်ပိုင်၊ သိနိုင်ကြပါပေကုန်သတည်း။

မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မက္ခန္ဓာ ပါဠိတော်များသည် အထူးထူးသော နည်းတို့ဖြင့် သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲသောကြောင့် သာမန် လေ့လာရုံမျှဖြင့် လိမ္မာကျွမ်းကျင်သည့် ပိဋကတ်ဉာဏ်အမြင်ကို မရနိုင်ပါပေ။

ထိုပါဠိတော်၏ ခက်ခဲသော ပုဒ်နှင့်အနက်အဓိပ္ပါယ်များကို အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့က ဖွင့်ပြကြရာ ထိုအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့ကိုလည်း သဒ္ဓါနည်း၊ အလင်္ကာနည်း၊ နေတ္တိနည်း၊ ပဋ္ဌာန်းနည်း၊ ဥတ်နည်းစသော နည်းတို့ဖြင့် မလေ့လာပါက အတွင်းကျကျ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ထဲထဲဝင်ဝင် သိမြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ မသိမြင်ပါကလည်း ပိဋကစာပေ၊ ပါဠိစာပေ၌ ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်အဖြစ်ကို ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပိဋကစာပေ ပါဠိစာပေ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ဖြစ်လာရန် (သို့မဟုတ်) ဓမ္မာစရိယ = စာချပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်မြောက်လာစေရန် ရှေးရှေးဆရာတော်ကြီးများက ပိဋကစာပေ လေ့လာ နည်းများကို ထုတ်ဖော်တော်မူခဲ့ပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ပိဋကကျွမ်းကျင်မှု

ပိဋကစာပေကျွမ်းကျင်မှု၌ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးများသည် ကမ္ဘာတွင် ထိပ်တန်းအဆင့်က ရှိကြပေသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် မြန်မာ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ ပိဋကကျွမ်းကျင်မှု၊ ပါဠိစာပေနိုင်နင်းမှုကို အခြား နိုင်ငံများရှိ ပါဠိပညာရှင်၊ ပိဋကစာပေပညာရှင်တို့က လေးစားကြ ချီးကျူး ကြပေသည်။

ထို့ပြင် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးတို့၏ ပိဋကစာပေ လေ့လာနည်း (သင်ယူ နည်း)များကိုလည်း စိတ်ဝင်စားကြ အလေးထား အသိအမှတ်ပြုကြ ပေသည်။

မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးတို့၏ ပိဋကစာပေ လေ့လာနည်းသည် ပါဠိကို အနက်ထင်ရုံမျှသာ လေ့လာသည့်နည်း မဟုတ်ပေ။ ပုဒ်တစ်ပုဒ်၊ ဝါကျ

(၉) အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

တစ်ပိုဒ်ကို သုတ္တဝဏ္ဏနာ ခြောက်မျိုး(သံဝဏ္ဏနာဆက္ကနည်း) ဖြင့် သာမက ပဋ္ဌာန်းနည်း၊ နေတ္ထိနည်း၊ အလင်္ကာနည်း၊ ဆန်းနည်းစသည့် နည်းမျိုးစုံ တို့ဖြင့် လေ့လာသည့် နည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့သောနည်းတို့ဖြင့် လေ့လာခြင်းကြောင့် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးများ ၏ ပိဋကစာပေ ကျွမ်းကျင်မှုကို အခြားနိုင်ငံရှိ ပိဋကပညာရှင်၊ ပါဠိပညာရှင် တို့ လိုက်မမီခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးတို့၏ “စာပေလေ့လာနည်း” ဟူသည် အခြား မဟုတ်၊ မွှာစရိယစာချတန်းဝင် အရှင်မြတ်တို့ သင်ယူလေ့လာနေ ကြသည့် “မွှာစရိယတန်းစာသင်နည်း” ပင်ဖြစ်ပေသည်။

မွှာစရိယတန်း

မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရက နှစ်စဉ်ကျင်းပပေးလျက်ရှိသော မွှာစရိယ စာချတန်းစာမေးပွဲသည် ပိဋကစာပေ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော မွှာစရိယ = စာချ ဆရာတော်များ ပေါ်ထွက်လာစေရန် ရည်ရွယ်၍ ကျင်းပသော စာမေးပွဲဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးများ၏ “ကမ္ဘာကျော် ပါဠိစာပေ လေ့လာနည်း” ကို ရှေးမှမပျက် ရှင်သန်နေစေရန်ရည်ရွယ်၍ ကျင်းပသော စာမေးပွဲဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

ထိုစာမေးပွဲတွင် ဝိနည်းပိဋကမှ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၊ သုတ္တန်ပိဋကမှ သီလကွန်ပါဠိတော်၊ အဘိဓမ္မာပိဋကမှ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်တို့ကို ယင်း တို့၏ အဋ္ဌကထာကျမ်းတို့နှင့် တွဲဖက်၍ မသင်မနေရ လေ့လာရန် (ကျမ်းရင်း သုံးကျမ်းအဖြစ်) ပြဋ္ဌာန်းထားပေသည်။

ထိုပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာတို့ကို -

သမ္မန္တော စ ပဒေဇ္ဇဝ၊ ပဒေတ္ထော ပဒဝိဂ္ဂဟော။

စောဒနာ ပရိဟာရောတိ၊ ဆဗ္ဗိဓာ သုတ္တဝဏ္ဏနာ။

ဟူသော ပါဠိစာပေလေ့လာနည်း ခြောက်ရပ်တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သော

အတက်အထွက် စုဒ္ဓိစောဒနာထုတ်ခြင်း၊ ဝစနတ္ထပြု၍ ဉာဏ်နည်း၊ ဝစနာဒိဆက္ကနည်း၊ ဗျူဟတ္တိစတုတ္ထနည်းတို့ဖြင့် ဝေဖန်ခြင်း၊ ဝါကျခွဲခြင်း၊ အာဘော်သံဝဏ္ဏနာဖော်ခြင်း၊ ပါဠိမှား/ပါဠိမှန် စိစစ်ခြင်း၊ နည်းဥပစာ၊ ကြိယာငါးတန်း၊ ဇဝတ္ထုဖလ၊ နိပါတတ္ထတို့ကို ထုတ်ဖော်ခြင်း၊ အလင်္ကာနည်း၊ နေတ္တိနည်း၊ ပဋ္ဌာန်းနည်းတို့ဖြင့် လေ့လာခြင်း၊ သဒ္ဓါနည်း၊ ဆန်းနည်းတို့နှင့် အညီ ပါဠိဘာသာတို့ကို ရေးသားခြင်းစသော နည်းတို့ဖြင့် လေ့လာကြရ ပေသည်။

ထိုလေ့လာနည်းတို့ကို ပီပီပြင်ပြင် ထိထိမိမိ လေ့လာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပါဠိစာပေ၊ ပိဋကစာပေတို့ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်နိုင်သည့် အပြင် “ဓမ္မာစရိယ” ဟူသော ဘွဲ့ထူးကြီးကိုလည်း ဆွတ်ခူးနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ဓမ္မသင်္ဂဟီနှင့် အဋ္ဌသာလိနီ

ဓမ္မသင်္ဂဟီကျမ်းသည် အဘိဓမ္မာ(၇)ကျမ်းတွင် ပထမဆုံးဖြစ်၍ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားတို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောကြားထားသောကျမ်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဓမ္မသင်္ဂဟီကျမ်းလာ ပုဒ်တို့၏ အနက်တို့နှင့် အခြားသိမှတ်ဖွယ်ရာ အဘိဓမ္မာ သဘောတရားတို့ကို အဋ္ဌသာလိနီကျမ်းက ဖွင့်ပြထားပေသည်။

ထိုဓမ္မသင်္ဂဟီနှင့် အဋ္ဌသာလိနီကျမ်းကို လေ့လာကြရသည့် စာချတန်း ဝင် အရှင်မြတ်တို့သည် အနက်ထင်ရုံမျှသာ မဟုတ်ဘဲ ဤကျမ်း ပထမပိုင်း တွင် ဖွင့်ဆိုထားသည် စည်းမျဉ်းများ (လေ့လာနည်းများ)နှင့်အညီ သင်ယူကြရပေသည်။

အဘိဓမ္မာတရားသည် ပင်ကိုအားဖြင့်ပင် အသိခက် နားလည်ရခက် သော တရားဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာဆိုင်ရာ အယူအဆများ၏ အသိခက်မှု ကြောင့် လေ့လာကြရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာလည်း ပင်ပင်ပန်းပန်း လေ့လာ ကြရပေသည်။

(ည)

အရှင်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

ကျမ်းပြုသူနှင့် အဋ္ဌသာလိနီ

ဤကျမ်းကို ပြုစုသူသည် အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာကို ၁၃၄၄-ခုနှစ်မှ စ၍ ပို့ချခဲ့ရာ မိမိ၏ ကြိုးစားပို့ချမှုကြောင့် စာလိုက်သံဃာများ၏ အားတက် သရော အားပေးမှုကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤကျမ်းစာကို ပို့ချရာတွင် ကြိုတင်လေ့လာ၍ ခက်ဆစ်ခက်ရာ အချက် အလက်တို့ကို ထုတ်နုတ်ရေးသားပြီးမှ ပြောသင့်ပြောထိုက်ရာများကို အကျယ်ချဲ့၍ ရှင်းလင်းပြောကြားပို့ချပါသည်။

ထိုအကျဉ်း ကောက်နုတ်ချက်များကို ဂဏ္ဍိသဘောမျိုးဖြင့် ကျမ်းစာ ထုတ်ဝေရန်လည်း ရည်ရွယ်ချက်ထားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာကို ဝါကျဆင်၍ အမေး+ အဖြေ ပုံစံဖြင့်ရေးရန် မူလက စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါ။ ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း ခက်ဆစ် ကောက်နုတ်ချက်ကို ဂဏ္ဍိသဘောမျိုး ရေးသားရန်သာ ဆန္ဒရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော် စာသင်သားများ အကျိုးများ/မများ ဆင်ခြင်စဉ်းစားသောအခါ ဂဏ္ဍိပုံစံထက် ဝါကျဆင်ပြီး အမေး+အဖြေပုံစံဖြင့် ရေးသားခြင်းသည်သာ ခေတ်စာသင်သားများအတွက် ကျေးဇူးများနိုင်သည်ဟု သဘောရပါသည်။

ထို့ပြင် ဂဏ္ဍိပုံစံဖြင့် ရေးသားခြင်းသည် အဋ္ဌသာလိနီကျမ်း လေ့လာနည်း အားလုံး ဖော်ပြနိုင်မည် မဟုတ်ဘဲ ဝါကျဆင်၍ အမေး+အဖြေ ပုံစံဖြင့် ရေးသားခြင်းသည်သာ အဋ္ဌသာလိနီ လေ့လာနည်း (တစ်နည်းဆိုလျှင် ပိဋကလေ့လာနည်း)ကို အစုံအလင် ဖော်ပြနိုင်မည်ဟု သဘောပေါက် လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် “ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်” ဟူသော ဤကျမ်းကို ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရေးသားစီစဉ်ပုံ

ဤကျမ်း၌ ပထမပိုင်း၊ ဒုတိယပိုင်း နှစ်ပိုင်းခွဲခြားထားပါသည်။
ပထမပိုင်း၌ “အဋ္ဌသာလိနီ လေ့လာနည်း” ဟု ဆိုရမည့် စည်းမျဉ်း

နိဒါန်း

(၆)

(၁၀)ချက် ဖွင့်ဆိုချက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဒုတိယပိုင်း၌ အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာလာ ကောင်းနိုးရာရာ ဝါကျများကို စည်းမျဉ်းများနှင့် အညီ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

အချို့ နေရာများတွင် ပါဠိမှား+ပါဠိမှန် စိစစ်ချက်များနှင့် နိဿယနှစ်စောင်၏ အယူအဆတို့ကို စိစစ်ထားချက်များကိုလည်း ဖော်ပြထားပါသည်။

တိုက်တွန်းချက်

အဋ္ဌသာလိနီကို လေ့လာကြမည့် မွှာစရိယတန်းဝင် အရှင်မြတ်များ အဖို့ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာအနက်များကို နိဿယနက် ကျကျရဖို့ လိုအပ်သည်။

ဒုတိယအရေးကြီးဆုံးမှာ ဤကျမ်း ပထမပိုင်း၌ ပြဆိုထားသည့် “စည်းမျဉ်း(၁၀)ချက် ဖွင့်ဆိုချက်များ”ကို နားလည် သဘောပေါက်အောင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လေ့လာရန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ကျေပွန်စွာ လေ့လာပြီးပါက ဒုတိယပိုင်းတွင် ပြဆိုထားသော ဝါကျဆိုင်ရာ ရှင်းလင်း ဖွင့်ဆိုချက်များကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ဆက်လက် လေ့လာရန် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍- (၁) နိဿယနက် ကျကျနနရဖို့ (၂) စည်းမျဉ်း ၁၀-ချက် ရှင်းလင်းချက်တို့ကို နားလည်သဘောပေါက်အောင် လေ့လာဖို့နှင့် (၃) ဒုတိယပိုင်းလာ ဝါကျများကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့လာမှတ်သားဖို့ တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

မှာထားချက်

ပထမပိုင်း “စည်းမျဉ်း (၁၀)ချက် ဖွင့်ဆိုချက်” တွင် နံပါတ်(၁) မေးခွန်းနှင့် ဆိုင်သော အနက်ပေးနည်းများနှင့် နံပါတ် (၆) မေးခွန်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အဘော်ဖော်နည်းများကို (ကျယ်ဝန်းသဖြင့်) ဖော်ပြမထားပါ။ သို့သော်

(၄)

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

ဒုတိယပိုင်း ဝါကျများ လေ့လာခန်းတွင်မူ လိုအပ်သော အတိုင်းအတာတိုင်း ထိုအနက်ပေးနှင့် အာဘော်များကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြထားပါသည်။

ထို့ပြင် ဒုတိယပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသော ဝါကျလေ့လာခန်းတွင် ရှေ့ပိုင်း ဝါကျများ၌ ဌပနာပဉ္စကအတက်၊ ပါပနာပဉ္စကအတက်များကို အပြည့်အစုံ ပြထားသော်လည်း နောက်ပိုင်းဝါကျများတွင် (သိနိုင်လောက်ပြီဖြစ်၍) ဌပနာပဉ္စကအတက်တွင် ဌပနာတိကသာ ဖော်ပြပြီး ပါပနာပဉ္စကအတက် တွင် ဌပနာနှင့် အနုလောမပါပနာမျှလောက်သာ ပြထားပါသည်။

ဌပနာပဉ္စကတက်နည်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လေ့လာထားပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် အဖို့ ဌပနာတိကကို သိလျှင် ဟိတ်နှင့် ဌပနာပဋိက္ခေပတို့ကို မသိနိုင်စရာ မလုပ်တတ်စရာ မရှိတော့ပါ။ ထို့အတူ ပါပနာပဉ္စကတက်နည်းကို သဘော ပေါက်အောင် လေ့လာထားသူအဖို့ ပါပနာပဉ္စကအတက်တွင် ဌပနာနှင့် အနုလောမပါပနာကိုရလျှင် ကြွင်းသုံးပါးကို မလုပ်တတ်စရာ မရှိပါ။

ထိုမှတစ်ပါး နံပါတ် (၄) ဗျူဟတ္ထိစတုက္ကအခန်းတွင် ရှေ့ပိုင်းဝါကျများ၌ ကိတ်ပုဒ်၏ ဗျူဟတ္ထိနိမိတ်၊ ပဝတ္ထိနိမိတ်ကို အပြည့်အစုံထုတ်ပြထားသော် လည်း နောက်ပိုင်းဝါကျများ၌ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းနှင့် ကြိယာမျှလောက်သာ ညွှန်းထားပါသည်။ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းနှင့် ကြိယာကိုသိလျှင် ဗျူဟတ္ထိစတုက္က မထုတ်တတ်စရာ မရှိပါ။

နံပါတ် (၅) ဆိုင်ရာ ပဒ၊ အန္တစသည် ခွဲရာ၌လည်း နောက်ပိုင်းဝါကျများ၌ အသိခက်သော ပုဒ်တို့ကိုသာ ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့အတူ နံပါတ် (၆)ဆိုင်ရာ အာဘော်ခန်း၌ အာဘော်တို့ကိုသာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြ ထားပြီး သံဝဏ္ဏနာအမည်တို့ကိုမူ ဖော်ပြမထားပါ။ အာဘော်ဖော်တတ်လျှင် သံဝဏ္ဏနာ အမည်ပေးရာတွင် အခက်အခဲ တွေ့စရာ မရှိပါ။

ဤမှာထားချက်တို့ကို သတိပြု၍ တိုက်တွန်းချက်ပါ အချက်သုံးချက် တို့ကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်ပါလျှင် အဋ္ဌသာလိနီ အခက်အခဲကို လွယ်ကူစွာ ဖြတ်ကျော် အောင်ပွဲဆင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

နိဒါန်း

(၃)

ထက်သန်ဆန္ဒ၊ ဝီရိယနှင့်၊ ပြင်းပြစိတ်ဓာတ်၊ ဖြတ်လတ်လျှင်မြန်၊
ပညာဉာဏ်ဟု၊ လေးတန်ကုဒ္ဓိပါဒ်၊ ဆေးတော်မြတ်ကို၊ မပြတ်မှီဝဲ၊
ဆောင်သုံးစွဲကာ၊ အောင်ပွဲအတန်တန်၊ ရမည်မှန်သည်- ဇကန်သုံးမှ
သင့်မည်ကို။

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

၁၃၅၈-ခုနှစ်၊

ပထမဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်။

ဇယမေဒနီ

အဋ္ဌသာလိနီဂ္ဂုဏ်ရည်ကျမ်း

ပထမပိုင်း

အဋ္ဌသာလိနီ စည်းမျဉ်းဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက်များ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နံပါတ်(၂) စည်းမျဉ်းဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက်များ

အဋ္ဌသာလိနီ (ဒုတိယနေ့) မေးခွန်း နံပါတ်(၂)၌ ကျမ်းရိုးငါးချက် တက်နည်းကို မေးမည်ဖြစ်ရာ ထိုကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်းကို ကျေညက်စွာ လေ့လာထားရပေမည်။

ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်း ၂-နည်း

- ၁။ ဌပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်း။
- ၂။ ပါပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်း။

၁။ ဌပနာပဉ္စကကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်း

ဤဌပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်းတွင် ၁။ ဌပနာ ၂။ အာဘော် ၃။ ဟိတ် ၄။ ဌပနာပဋိက္ခေပ ၅။ အနုယပုတ္တဟု အချက်ငါးချက် ပါဝင်စေရမည်။ ထိုငါးချက် ပါဝင်သောကြောင့် ဌပနာပဉ္စကတက်နည်း ဟု ခေါ်သည်။

*** ဌပနာ၊ အာဘော်၊ ဟိတ်ဇော်၊ ဌ-ဇျက်၊ အမေးစွက်၊ ငါးချက်ပဉ္စက။**

ဌပနာပဉ္စကကျမ်းရိုးငါးချက်အဓိပ္ပာယ်နှင့်အသုံးအနှုန်းများ

ဌပနာ - ကျမ်းဆရာ၏စကားကိုစောဒကက မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်တည်ထားခြင်း၊ ယင်းကို အတတ်တက်ရာ၌ (၏) ဟူသော ကြိယာ စကားလုံးဖြင့် အဆုံးသတ်ရသည်။

အာဘော် - စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြောလို၊ ပြောစေလိုသော နှလုံးသွင်း အာဘောဂ၊ ထိုအာဘော်စကားကို “လော” ဟူသော အမေးစကားဖြင့် သုံးရမည်။

ဟိတ် - စောဒက၏ အာဘော်နှင့် အလားတူသော အကြောင်းပြ စကား၊ ယင်းကို “ထို့ကြောင့်” ဟု သုံးရသည်။

ဌပနာပဋိက္ခေပ - ဆိုခဲ့ပြီးသော အာဘော်နှင့် အကြောင်း(ဟိတ်) တို့ကြောင့် ကျမ်းဆရာသည် ထိုသို့မဆိုသင့်ဟု ဌပနာထားခဲ့သော စကားရပ်ကို ပယ်ရှားခြင်းတည်း။ ယင်းကို “မဆိုသင့်” ဟု သုံးနှုန်းသည်။

ပုတ္တ - ဆိုလတ္တံ့ဝါကျနှင့် လျော်စွာ (ဝါ) အာဘော်နှင့် လျော်စွာ မေးမြန်းခြင်းတည်း။ ယင်းကို “နည်း” ဟူသော ပုတ္တစကား ရပ်ဖြင့် အဆုံးသတ်ရသည်။

*** ၏-ဌပနာ၊ လော-မှာအာဘော်၊ ကြောင့်-ဇော်ဟိတ်ဖွင့်၊ မသင့်-ပဋိက္ခေပ၊ နည်း-မေးလေ၊ ငါးထွေပဉ္စကသုံးရိုးတည်း။**

ဌပနာပဉ္စကကျမ်းဆိုးငါးချက်တက်ပုံ

(က) အတ္ထော အက္ခရာသညာတော။

(ခ) အက္ခရာပါဒယော ဇကစတ္တာလီသံ။

ဤ(ခ)ဝါကျသို့ တက်လိုသော်-

အရှင်ကစ္ဆည်းဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အနက်အဓိပ္ပာယ် တို့ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)။ ထိုမျှသာ ဆိုချေသော် အနက်တို့ကို သိကြောင်းဖြစ်သော အက္ခရာသရုပ်ကို မသိရသေး။ (မပြုရသေး)သည် မဟုတ်ပါလော (အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟု (က) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့် (ဌပနာ ပဋိက္ခေပ)။ အနက်တို့ကို သိနိုင်ကြောင်းဖြစ်သော အက္ခရာတို့ကား အဘယ်ပါနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို ဖြေဆိုတော်မူလိုသော အရှင်ကစ္ဆည်း ဆရာသည် အက္ခရာပါဒယော ဇက စတ္တာလီသံ ဟူသော (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

သတိပြုရန် -

အတက် တက်ရာတွင် လွန်ပြီးစကားရပ်နှင့် ဆိုလတ္တံ့ စကားရပ်တို့ မည်သို့ဆက်သွယ်သည်၊ ဆိုလိုရင်း ပြလိုရင်းက အဘယ်သို့ ဖြစ်သည် ကို ရှေးဦးစွာ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ ဆီလျော်အောင် တက်ရပေသည်။

(က) သရာ သရေ လောပံ။ (ရှေ့သရကို ချေဟုပြသည်)

(ခ) ဝါ ပရော အသရူပါ။ (နောက်သရကို ချေဟုပြသည်)

အရှင်ကစ္ဆည်းဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် နောက်သရ နှောင်းလျှင် ရှေ့သရကို ချေရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ဘိက္ခုနီစသော ပြယုဂ်များပြီးစီးရန် နောက်သရကို ချေသည့်သုတ်ကိုလည်း ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော(အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ ရှေ့သရကိုချေသော သရာ သရေလောပံသုတ်ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ နောက်သရကို ချေသောသုတ်ကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်

ဝါ ပရော အသရူပါ ဟူသော (ခ)ဝါကျကိုမိန့်။

အထူးသတိပြုရန်

ဤဌပနာ ပဉ္စကတက်ရာ၌ ဌပနာအဘော်သည် အလွန်အရေးကြီးသည်။ ဌပနာအကိုင်မှားသော်လည်းကောင်း၊ အဘော် အသွင်းမှားသော်လည်းကောင်း၊ ငါးချက်လုံး မှားသွားနိုင်သည်။ ဌပနာနှင့်အဘော် မှန်ခဲ့လျှင် ကျန်သုံးချက် မှားနိုင်ဖွယ် မရှိပေ။

အဘော်ဟူသည် “အဘော်ဟူရာ အကြောင်းသာ” ဟူသည်နှင့်အညီ စောဒက၏ အကြောင်းပြစကားဖြစ်၍ ဌပနာထားသော ဝါကျနှင့်လည်း ဆီလျော်မှုရှိသည့်အဘော် မျိုးဖြစ်ရမည်။ ထို့ပြင် မေးလတ္တံ့သော ပုစ္ဆာသည်လည်း အဘော်နှင့် လိုက်လျောညီထွေသော ပုစ္ဆာဖြစ်ရမည်။

ဆိုခဲ့ပြီး (က) အတ္ထော အက္ခရာသညာတော (ခ) အက္ခရာ ပါဒယော ဧကစတ္တာလီသံ ၂-ဝါကျကို တက်ရာ၌-

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အနက်ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)။ ထိုအနက်တို့ကို ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) - ဟု အဘော်မထားရပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမူ အက္ခရာပါဒယော ဧကစတ္တာလီသံ - ဟူသောသုတ်သည် အနက်ကို ပြလိုရင်း မဟုတ်။ အက္ခရာတို့ကိုသာ ပြလိုရင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထို့ပြင် ပုစ္ဆာကိုသွင်းရာ၌လည်း အဘော်နှင့် လိုက်လျောညီထွေ မရှိသော ပုစ္ဆာမျိုးကို မသွင်းရပေ။

ဥပမာ-

ဆရာ ဆရာသည် အနက်တို့ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟု ဆို၏။ အနက်တို့ကို သိကြောင်းဖြစ်သော အက္ခရာတို့ကို ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်)။ ထိုအနက်တို့ကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)ဟု ပုစ္ဆာကို မသွင်းရပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမူ စောဒက၏ အဘောဂနှင့် အမေးသည်

တခြားစီဖြစ်နေသောကြောင့်ပေတည်း။

ပုစ္ဆာတက်နှင့် စောဒနာတက်

ပုစ္ဆာတက်နှင့် စောဒနာတက် အထူးကို ဒေါသတင် (ဒေါသာ ရောပနာ)ပါ။ မပါဖြင့်လည်း ပြောကြသည်။ အာဘော်ပါ။ မပါဖြင့်လည်း ပြောကြသည်။ ငှပ်နာ၊ အာဘော်၊ ပုစ္ဆာသုံးမျိုးပါသော အတက်ကို ငှပ်နာတိက ပုစ္ဆာတက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသဖြင့် ဒေါသတင် ပါ။ မပါဖြင့် အထူးကို ပြုခြင်းကသာ ကောင်းပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤ ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်းတွင် ဒေါသတင် ပါသော အတက်ကို စောဒနာတက်၊ ဒေါသတင် မပါသော အတက်ကို ပုစ္ဆာတက် ဟု သုံးနှုန်းသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ငှပ်နာတိကသည် အခြေခံ

ဤငှပ်နာပဉ္စက ကျမ်းတက်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ တက်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် (၁)ငှပ်နာ (၂)အာဘော် (၃)ပုစ္ဆာဟူသော အပိုင်းသုံးပိုင်း ပါဝင်သည့် ငှပ်နာတိက ပုစ္ဆာတက်ကို ကျွမ်းကျင်ဖို့ လိုအပ်ပေသည်။ ငှပ်နာတိကတွင် ဟိတ်နှင့် ငှပ်နာ ပဋိက္ခေပကို ထည့်လိုက်လျှင် ငှပ်နာပဉ္စက ဖြစ်တော့သည်။

ဟိတ်သည် အထူးမရှိ၊ အာဘော်နောက်တွင် “ထို့ကြောင့်” ဟု သုံးလိုက်ရုံမျှဖြင့် လုံလောက်သည်။ ငှပ်နာပဋိက္ခေပသည်လည်း ထားခဲ့သော ငှပ်နာကို ပယ်ရှားခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့် “ထိုစကားကို ဆရာမဆိုသင့်” ဟု သုံးလိုက်ရုံဖြင့် ပြီးစီးနိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ငှပ်နာပဉ္စကကို တက်ရာ၌ ငှပ်နာတိကသည် အခြေခံဖြစ် ကြောင်း သတိပြုရပေမည်။

ငှပ်နာတိကတက်ကို ကျွမ်းကျင်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်-

- (က) ဝါကျတစ်ဝါကျစီ၏ ဆိုလိုရင်း (ပိဏ္ဍတ္တ) ကို နားလည် ရမည်။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- (ခ) တစ်ဝါကျနှင့် တစ်ဝါကျ မည်သို့ ဆက်စပ်နေသည်ကို သိရမည်။
- (ဂ) တက်ရမည့် ဝါကျဝယ် ကျမ်းစာရာ၏ အဘော်ကိုကြည့်၍ " အခြေချောင်ကွင်း လျော်ရာနင်း သွင်းလေအဘောက်" ဟူသည်နှင့်အညီ သင့်လျော်သော (ဝါ) ငုပ်နေသော အဘော်ကို ဖော်ထုတ်ပြီး အခြားသင့်လျော်သော အဘော်ကို သွင်းနိုင်ရမည် - ဟူသော အခြေခံ အချက် (၃) ချက်ကို ပိုင်နိုင်မှသာ မှန်ကန်တိကျသော ကျမ်းရိုးတက်နည်းများကို တက်နိုင်+ထွက်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

အောက်ပါ အဋ္ဌကထာပါဠိကို ဌပနာပဉ္စက တက်ကြည့်ပါ။

- (က) ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ ကုစ္ဆိတေ ပါပကေ ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိတိ ကုသလာ။
 - (ခ) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ၊ တေ အကုသလသင်္ခါတေ ကုသေ လုနန္တိ ဆိန္တိတိ ကုသလာ။
- (၄-၈၁)

[ဤနှစ်ဝါကျတို့တွင် -

- (က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြု၊ ကု-ရှေးရှိသော သလ-ဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်ဟု ပြသည်။
- (ခ) ဝါကျဖြင့် ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြု၊ ကုသ ရှေးရှိသော လုဓာတ် + အ-ပစ္စည်းဖြင့် လည်း ပြီးနိုင်သေးသည်ဟု ပြသည်။]

ဤသို့ ဆိုလိုရင်း ပိက္ကတ္ထကို မှတ်ရမည်။ ထို့ပြင် (ခ) ဝါကျ၌

သမုစ္စယတ္ထ ဝါသဒ္ဓါ ပါသည်ကိုလည်း သတိပြုရမည်။ ထိုသို့ နောက်ဝါကျ၌ သမုစ္စယတ္ထ ဝါသဒ္ဓါပါလျှင် “သမုစ္စယတ္ထ နောက်၌ပြု ဧဝအဘော်ဆင်” ဟူသည်နှင့်အညီ ရှေ့(က)ဝါကျ၌ ဧဝ - သွင်း၍ အဘော်လုပ်ရမည်ကိုလည်း သဘောပေါက်ထားရမည်။

ဌပနာပဉ္စကတကံ

အရှင်အဋ္ဌကထာဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ကု - ရှေးရှိသော သလ - ဓာတ် အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးကြောင်း ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ)ယင်းသို့ ဆိုချေသော် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာဟူ၍သာ ဝစနတ္ထပြု၍ ကု - ရှေးရှိသော သလ - ဓာတ်၊ အပစ္စည်းဖြင့်သာ ပြီးသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ (အဘော်) (ရှေ့ဝါကျ၌ ဧဝသွင်း၍ အဘော်လုပ်ခြင်းတည်း) တစ်နည်း - ကုသလာကို ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ကုသ - ရှေးရှိသော လု - ဓာတ် အပစ္စည်းဖြင့်လည်း ပြီးနိုင်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) (က) ဝါကျကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့် (ဌပနာပဋိက္ခေပ) အဘယ့်သို့ ဝစနတ္ထပြုနိုင်ပါသေးသနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ကုသ - ရှေးရှိသော လု - ဓာတ်၊ အပစ္စည်းဖြင့်လည်း ပြီးနိုင်သေးသည်ဟု ငါပြဆိုပါ၏ ဟူလို။

ဇောဒနာတကံ

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် (ပ) ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) ယင်းသို့ ဆိုချေသော် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ ဟူသာ ဝစနတ္ထ ပြုကောင်းသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ (အဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

(က) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထကို ဆရာမဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ (ဒေါသာရောပနစောဒနာ) အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထ ကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆ) ဤသို့စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ကုသေ လုနန္ဒီတိ ကုသလာဟူလည်း ဝစနတ္ထပြုနိုင်သေးကြောင်း ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက်ဟူလို။

ပါပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်နည်း

ပါပနာပဉ္စကကျမ်းရိုးငါးချက် တက်ရာ၌ ၁။ ဌပနာ ၂။ အနုလောမ ပါပနာ ၃။ ပဋိလောမ ပါပနာ ၄။ အနုလောမ ရောပနာ ၅။ ပဋိလောမ ရောပနာငါးမျိုးပါဝင်ရသည်။

- ၁။ ဌပနာ (ယခင်နည်းတူ)
- ၂။ အနုလောမပါပနာ = ဌပနာထားခဲ့သော စကားရပ်ကို ဆိုသဖြင့် အလျှော်အားဖြင့် ရောက်လာသော စကားကျ အနက်အဓိပ္ပာယ်၊ ဤအနုလောမ ပါပနာကို "အနက်သည် ရောက်၏" ဟု သုံးနှုန်းရသည်။
- ၃။ ပဋိလောမပါပနာ = ဌပနာထားခဲ့သော စကားရပ်ကို ဆိုသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ရောက်လာသော စကားကျ အနက် အဓိပ္ပာယ်၊ ပဋိလောမ ပါပနာကို "ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်" ဟု သုံးနှုန်းရသည်။
- ၄။ အနုလောမ ရောပနာ = မည်သို့ ဆိုသင့်ပါသေးသည် ဟု စောဒကကအလျှော် (ဆိုလတ္တံ့ဝါကျနှင့် အလျှော်) အားဖြင့် တင်ပြလိုသော စကားရပ်၊ ယင်းကို "ဆိုသင့်သေး၏" ဟု သုံးနှုန်းရသည်။
- ၅။ ပဋိလောမ ရောပနာ = ဌပနာပဋိက္ခေပနှင့် အလားတူ

ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

သော “မဆိုဘဲ မနေသင့်” ဟု ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် တင်ပြသောစကားရပ်၊ ယင်းကို “မဆိုသင့်” ဟု သုံးနှုန်းရသည်။

* ၏- ဌပနာ၊ နု- ပါနက်ရောက်၊ မရောက်ရာမှ၊ ပဋိ- ဟူ၏။ မှတ်ယူဆိုသင့်၊ နု- ရောချင့်၍၊ မဆိုသင့်မှ၊ ပဋိ- ယူသည်။ ငါးဆူပဉ္စက ကျမ်းရိုးတည်း။

ပါပနာပဉ္စက ကျမ်းရိုးငါးချက်တက်ပုံ

- (က) အတ္ထောအက္ခရ သညာတော။
- (ခ) အက္ခရာပါဒယောဇကစတ္တာလီသံ။

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အနက်ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (၄) ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် အက္ခရာတို့ဟူသည် မည်သည်တို့တည်းဟု မသိသင့်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အနု-လောမ ပါပနာ) စင်စစ်တမူကား အက္ခရာတို့နှင့်ကင်း၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိနိုင်သောကြောင့် ယင်းသို့သော အနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမ ပါပနာ) ထို့ကြောင့် အက္ခရာတို့ဟူသည် မည်သည်တို့တည်းဟု အက္ခရာကို ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမရောပနာ) မဆိုဘဲမနေသင့်။ (ပဋိလောမ ရောပနာ) တစ်နည်း- အနက်ကို အက္ခရာတို့ဖြင့် သိအပ်၏ ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ (ပဋိလောမ ရောပနာ) ဆိုသင့်သည်ကိုမဆိုချေသော်ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ (ဒေါသတင်) ဟု စောဒနာဗွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းစောဒနာကို သောနောလိုသော ဆရာသည် အက္ခရာပါဒယော ဇကစတ္တာလီသံဟူသော သုတ်ကိုမိန့်။

(အဓိပ္ပါယ်ပြန် ဒေါသပယ်၍ ပြန်လေ)

အဋ္ဌကထာဝါကျ၌ ပါပနာ ပဉ္စကစောဒနာတက်ပုံ

- (က) ဝစနတ္ထောပနေတ္ထ (ပ) ကုသလာ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

(ခ) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန (ပ) ကုသလာ။ (ဋ-၈၁)

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (င) ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ကုသလာကို ယင်းသို့သာ ဝစနတ္ထပြုကောင်း သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အနု-ပါ) ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထ မပြုသင့်သော အနက်လည်း ရောက်၏။ (ဤကား ဗျတိရေက) အားဖြင့် ရောက်လာသော ပါပနာတည်း။ (ပဋိလောမ ပါပနာဟုလည်း အသုံးရှိသည်) စင်စစ်တမူကား ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာ ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းသေးသောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက် သင့်။ (ပဋိ-ပါ) ထို့ကြောင့် အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမ ရောပနာ) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိလောမ ရော ပနာ) ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒါကြောင့် (ခ) မိန့်။

(အဓိပ္ပါယ်ပြန် - ဒေါသလည်းပယ်လေ)

ဝါကျအားလျော်စွာ အဘော်နှင့် အနုလောမ ပါပနာ သွင်းပုံများ

ဆိုခဲ့ပြီးကျမ်းရိုးငါးချက် တက်နည်းကား ပင်မအခြေခံဖြစ်၍ ကျမ်းရိုး ငါးချက်ပြည့်စုံအောင် တက်တက်ရန် ပင်မအခြေခံအဖြစ် ပြဆိုခြင်းတည်း။

ထိုထိုဝါကျများကို တက်ရာ၌ အများအားဖြင့် ဝါကျတက် တက်လေ့ ရှိရာ ဝါကျအားလျော်စွာ အဘော်ထားပုံ၊ အနုလောမပါပနာ ထားပုံများကို လည်းအကျဉ်းအားဖြင့် သိမှတ်သင့်ပေသည်။ ဝါကျတက်ကို အခြေခံရထား သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အဓိပ္ပါယ်တက် တက်ရာ၌လည်း အထောက်အကူများစွာ ရနိုင်ပေသည်။

ဝါကျတက်ကို တက်ရာ၌ ရှေ့ဝါကျ နောက်ဝါကျ ထောက်ဆ၍ ဝါကျခွဲရိုး ရှိသော်လည်း ကျမ်းတက်ရာ၌မူ အများအားဖြင့် ရှေ့ဝါကျကို

ထောက်ဆ၍ တက်ရသည်က များပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေ့ဝါကျနှင့် တက်မည့်အမျိုးအစား ဝါကျများကို ကွဲပြားအောင် လေ့လာရပေမည်။ ဝါကျအယူအဆများသည် နာနာဝါဒဖြစ်၍ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်ရာ နိဿယဆရာတော်ပေးထားသည့် အနက်များကို ဦးစားပေးလေ့လာခြင်းသည်သာ အခြေပြုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေသည်။ (အခြေခံရပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်မူ မိမိဉာဏ်သက်ရာ ယုတ္တိအထောက်အထားဖြင့် မိမိနှစ်သက်သလို ယူနိုင်ကြပါသည်။)

ဝါကျတက်သည် (သဒ္ဓါတက်၊ ပညတ်တက်၊ ပရမတ်တက် သုံးမျိုးတွင်) သဒ္ဓါတက်၊ ပညတ်တက်တို့၌ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ပါဝင်သည့်အပြင်အခြေပြု စာသင်သားများအတွက် သိလွယ်မြင်လွယ်သော တက်နည်း ဖြစ်ပေသည်။ (ပရမတ်တက်၊ သဘောအဓိပ္ပာယ်တက်တို့၏ အခြေခံလည်း ဖြစ်ပေသည်။)

သို့ဖြစ်ရာ ဝါကျတက်ကို အခြေခံအဖြစ် နားလည်သဘောပေါက်အောင် ကြိုးစားသင့်ပေသည်။

ပက္ခနှင့် ပက္ခန္တရ

- (က) ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ (ပ) ကုသလာ၊ (ပက္ခဝါကျ)
- (ခ) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန (ပ) ကုသလာ၊ (ပက္ခန္တရ ဝါကျ)

ဆရာ (က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာကို ကုစ္ဆိတေန သလယန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ (ပက္ခကိုဌပနာထား) ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသလာကို အခြား ဝစနတ္ထမပြုကောင်းဟု မှတ်ရမည်လော။ (အာဘော်) ကုသလာကို အခြားနည်းဖြင့် ဝစနတ္ထ မပြုကောင်းဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အန-ပါ)

သဇံပဝါကျနှင့် ဝိတ္ထာရဝါကျ

- (က) တတ္ထ စိတ္တံ တာဝ စတုဗ္ဗိခံ ကာမာဝစရံ ရူပါဝစရံ အရူပါဝစရံ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

လောကုတ္တရဉ္စေတီ၊ (သင်္ခေပဝါကျ)

- (ခ) တတ္ထ ကတမံ ကာမာဝစရံ၊ သောမနဿသဟဂတံ (ပ)
လောဘမူလစိတ္တာနိ နာမ၊ (ကာမာဝစရံ ဟူသော အကျဉ်း
ကို အကျယ်ချဲ့ပြသည့် ဝိတ္ထာရဝါကျ)

အရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် စိတ်သည်
ကာမာဝစရစသောအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)
ကာမာဝစရစိတ်၏အကျယ်ကို မပြတော့ပြီလော။ (အာဘော်) ကာမာဝစရ
စိတ်၏အကျယ်ကို (ဝါ) ကာမာဝစရစိတ်တို့ကား ဤသည်တို့တည်းဟု
အကျယ်ကို မသိသင့်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အန-ပါ)

- (က) အယံ ဟိ အဘိသဒ္ဓေါ ဝုဗ္ဗိလက္ခဏာပုဗ္ဗိတပရိတ္တိန္ဒာဓိကေသု
ဒိဿတိ။ (ကျဉ်း)
- (ခ) တထာ ဟေသ ဟဇ္ဇာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ခမန္တိ နော
ပဋိက္ခမန္တိ တိ အာဒိသု ဝုဗ္ဗိယံ အာဂတော။ (ကျယ်)

(၅-၂၀)

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါသည် ဝုဗ္ဗိလက္ခဏာ
စသော အနက်တို့ကိုဟော၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။(ဌ) အဘိသဒ္ဓါက ယင်း
အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိသာဓကနှင့်တကွ အကျယ် မပြတော့ပြီ
လော။ (အာဘော်) အဘိသဒ္ဓါက ထိုအနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိ
သာဓကနှင့်တကွအကျယ် တဝင့် မဖွင့်ဆိုဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။
(အန-ပါ)

ဒဠိယဝါကျနှင့် ဒဠိကရဏဝါကျ

- (က) အယံ ဟိ အဘိသဒ္ဓေါ (ပ) ဒိဿတိ။ (ဒဠိယဝါကျ)
- (ခ) တထာဟေသ (ပ) အာဂတော (ဒဠိကရဏဝါကျ)
(ယခင်ဝါကျ)

ဆရာ ဆရာသည် အဘိသဒ္ဓါသည် ဝဗ္ဗိ စသော အနက်တို့ကို

ဟောတော် မူ၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။(၄) ဆရာစကားသည်တစ်စုံတစ်ရာ ယုတ္တိမရှိသော အတ္တ - နောမတိမျှသာ ဖြစ်ပါသလော။(အာဘော်) (ဝါ) တစ်စုံတစ်ရာ ယုတ္တိမရှိသော အတ္တနောမတိမျှသာ ဖြစ်၍ မယုံကြည်နိုင်ရာ သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘော်) ဆရာစကားသည် တစ်စုံတစ်ရာ ယုတ္တိ သာကေ မရှိဟူသော အနက်သည်ရောက် ၏။ (အန - ပါ)

ဇလဝါကျနှင့် ကရကဝါကျ

- (က) ဘာဝနာယာတိ သေသမဂ္ဂတ္ထယေန။ (ဇလဝါကျ)
- (ခ) သေသမဂ္ဂတ္ထယဉ္စိ ပဌမမဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ ဓမ္မေ ဘာဝနာ ဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗံ ကိဉ္စိ နပဿတိ၊ တသ္မာ "ဘာဝနာ" တိ ဝုစ္စတိ။

(ကာရကဝါကျ) (ဋ္ဌ - ၈၆)

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် ဘာဝနာဟူသည် (သောတာ ပတ္တိမဂ်မှ ကြွင်းသော) မဂ်သုံးပါးတည်းဟု ဆိုတော်မူ၏။ (၄) အထက်မဂ် သုံးပါးကို ဘာဝနာဟု ခေါ်ဆိုခြင်း အကြောင်းကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘော်) ယင်းသို့သာဆိုလျှင် အထက်မဂ်သုံးပါးကို ဘာဝနာဟု ဆိုခြင်းအကြောင်းကို မသိသင့်ဟူသော အနက်သည် ရောက် ၏။ (အန - ပါ)

ကာရကဝါကျနှင့် ဇလဝါကျ

- (က) သေသမဂ္ဂတ္ထယဉ္စိ ပဌမမဂ္ဂေန (ပ)န ပဿတိ။ (ကာရကဝါကျ)
- (ခ) တသ္မာ "ဘာဝနာ" တိ ဝုစ္စတိ။ (ဇလဝါကျ) (ဋ္ဌ - ၈၆)

ဆရာ ဆရာသည် ကြွင်းသော အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပဌမမဂ်ဖြင့် မြင်အပ်သော သစ္စာတရား၌ ပွားစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏။ အသစ်ဖြစ် သော တရားကိုမမြင်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (၄) ယင်းသို့ဆိုသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘော်) ယင်းသို့ဆိုသဖြင့် တစ်စုံ

တစ်ရာအကျိုးမရှိ ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အန - ပါ)

နံပါတ်(၂) မေးခွန်းဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက် ပြီး၏။

နံပါတ် (၃) စည်းမျဉ်းဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက်များ

ဤအမှတ်(၃) မေးခွန်း၌ - ဝါ၊ အထဝါ၊ ပိ၊ အပိစ၊ အပရောနယော ထားရခြင်းအကြောင်း၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ၊ တေန ဝုတ္တံ၊ တေနေဝါဟ၊ အဓိပေတံ၊ ကထိတံ၊ အဓိဝစနံစသော သဒ္ဒါများထားရခြင်းအကြောင်းနှင့် ထိုထိုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော ဒေါသ၊ (ဝါ) ဒေါသပယ်ပုံတို့ကို မေးမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဝါ၊ အထဝါသဒ္ဒါထားရခြင်း အကြောင်းများ

* ကြောင်း+ ကျိုးနှစ်ချက်၊ အနက်+ သဒ္ဒါ၊ လဲလိုရာနှင့်၊ ကျယ်ရာ ချိုးပြ၊ ထူးရာပြ၊ ထားကြဝါ+ အထဝါ။

ထိုထိုဝါကျများ၌ ဝါ - သဒ္ဒါ၊ အထဝါသဒ္ဒါတို့ကို ဖော်ပြပါ အကြောင်း များကြောင့်ထားပေသည်။

- ၁။ အကြောင်းကိုလဲလိုခြင်း။
- ၂။ အကျိုးကို လဲလိုခြင်း။
- ၃။ အကြောင်းအကျိုး နှစ်မျိုးလုံးကို လဲလိုခြင်း။
- ၄။ အနက်ကိုလဲလိုခြင်း။
- ၅။ သဒ္ဒါကိုလဲလိုခြင်း။
- ၆။ အနက်+ သဒ္ဒါနှစ်မျိုးလုံးကို လဲလိုခြင်း။
- ၇။ အကျယ်ကို အကျဉ်းချုံးပြလိုခြင်း။
- ၈။ အနက်ထူးကို ပြလိုခြင်း။

ဤအကြောင်းများအနက် တစ်ခုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှစ်ခု၊ သုံးခု စသောအကြောင်းများကြောင့်ဖြစ်စေ ဝါ - အထဝါသဒ္ဒါတို့ကို ထားလေ့ရှိ သည်။

ပိ. အပိစ. အပရောနယောထားခြင်းအကြောင်းများ

- ၁။ အကြောင်းကို လဲလိုခြင်း။
- ၂။ အကျိုးကိုလဲ လိုခြင်း။
- ၃။ အကြောင်းအကျိုး နှစ်မျိုးလုံးကို လဲလိုခြင်း။
- ၄။ အနက်ကိုလဲလိုခြင်း။
- ၅။ သဒ္ဓါကိုလဲလိုခြင်း။
- ၆။ အနက် + သဒ္ဓါနှစ်မျိုးလုံးကို လဲလိုခြင်း။
- ၇။ အနက်ထူးကို ပြလိုခြင်း။
- ၈။ အတ္တနောမတိကို ပြလိုခြင်း။

ဤအကြောင်းများအနက် တစ်ခုကြောင့်ဖြစ်စေ နှစ်ခု သုံးခု စသော အကြောင်းများကြောင့်ဖြစ်စေ ပိ. အပိစ. အပရောနယောတို့ကို ထားလေ့ ရှိသည်။

သဒ္ဓါနှင့်အနက်

သဒ္ဓါ + အနက်၊ အကြောင်း + အကျိုး၊ လေးမျိုးတို့တွင် သဒ္ဓါနှင့် အနက်ကိုသိလျှင် အကြောင်းနှင့်အကျိုးတို့ကိုလည်း သဘောပေါက်နိုင် ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါ + အနက်ယူပုံကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြဆိုပါမည်။

သဒ္ဓါဟူသည် - ပုဒ်၊ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်များတည်း။

အနက်ဟူသည် - ပုဒ်အနက်၊ ဓာတ်အနက်၊ ပစ္စည်းအနက်၊ ဝိဘတ် အနက်၊ အရကောက်အနက်နှင့် အဓိပ္ပာယ် အနက်များတည်း။

ပုဒ်ခွဲ၍ကြည့်ပါ

ပုဒ်တစ်ပုဒ်၊ ဝါကျတစ်ခုတွေ့လျှင် မူရင်းပုဒ်ကို ရှာဖွေ၍ ထိုမူရင်း ပုဒ်ကို သမာသ်ပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်တို့တွင် မည်သည့်ပုဒ်ဟု ရှေးဦးစွာ ဝေဖန်ရမည်။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်ခွဲ၍ ထိုပုဒ်တို့၏ အနက်နှင့် မည်သည့် သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ခွဲဝေစဉ်းစားရမည်။

တဒ္ဒိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ပုဒ်နှင့်ပစ္စည်းခွဲ၍ ပုဒ်အနက် ပစ္စည်းအနက်နှင့် မည်သည့် တဒ္ဒိတ်ပုဒ်ဟု ဝေဖန်ရမည်။

ကိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ဓာတ် + ပစ္စည်းခွဲ၍ ဓာတ်အနက်၊ ပစ္စည်း အနက်နှင့် မည်သည့် သာဓန ဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်ကြည့်ရမည်။

အာချာတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ဓာတ်ပစ္စည်း + ဝိဘတ်ခွဲဝေ၍ ဓာတ်အနက် နှင့် မည်သည့်အနက်ဟော အာချာတ်ပုဒ်ဟု ဝေဖန်ကြည့်ရမည်။

ဥပသာရပုဒ် နိပါတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - မည်သည့်အနက် ဟောသည်၊ သို့မဟုတ် အနက်ထူး ရှိ၊ မရှိနှင့် ဓာတွတ္ထဗာဓက စသော အမျိုးအစားများ ခွဲခြားကြည့်ရမည်။

ထိုသို့ခွဲဝေပြီးနောက် အောက်ဖော်ပြလတ္တံ့ပါ အချက်များကို အခြေခံ ထား၍ သဒ္ဒါ + အနက်၊ အကြောင်း + အကျိုးတို့တွင် မည်သည်ကိုလဲလို၍ ထား ကြောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ပေသည်။

သဒ္ဒါလဲများ

- ၁။ သမာသ်ပုဒ်အဖြစ်မှ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်သို့ -
- ၂။ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်အဖြစ်မှ သမာသ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်သို့ -
- ၃။ ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်မှ သမာသ်ပုဒ်၊ တဒ္ဒိတ်အဖြစ်သို့ -
- ၄။ သမာသ်တစ်မျိုးမှ သမာသ်တစ်မျိုးသို့ -
- ၅။ တဒ္ဒိတ်တစ်မျိုးမှ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်တစ်မျိုးသို့ -
- ၆။ ကိတ်ပုဒ်ဝယ် သာဓန (ဝိဂ္ဂဟ) တစ်မျိုးမှ သာဓန (ဝိဂ္ဂဟ) တစ်မျိုးသို့
- ၇။ ကိတ်ပုဒ်ဝယ် ဓာတ်တစ်မျိုးမှ ဓာတ်တစ်မျိုးသို့ -
- ၈။ ပစ္စည်းတစ်မျိုးမှ အခြားပစ္စည်းတစ်မျိုးသို့ - ပြောင်းလဲလျှင်

သဒ္ဒါလဲသည်ဟု မှတ်ရမည်။ (နောက်တွင် ပုံစံများနှင့် တွဲပြထားသည်)

အနက်လဲများ

- ၁။ သမာသဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးမှ အခြားဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးသို့ -
- ၂။ တဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးမှ အခြားဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးသို့ -
- ၃။ ကိတ်ဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးမှ အခြားဝိဂ္ဂဟတစ်မျိုးသို့ -
- ၄။ သမာသဝယ် ပုဒ်အနက်တစ်မျိုးမှ အခြားပုဒ်အနက်တစ်မျိုးသို့ -
- ၅။ တဒ္ဓိတ်ဝယ် ပုဒ်အနက် + ပစ္စည်းအနက် တစ်မျိုးမှ အခြားပုဒ် + အနက် ပစ္စည်းအနက်တစ်မျိုးသို့ -
- ၆။ ကိတ်ဝယ် ဓာတ်အနက် + ပစ္စည်းအနက်တစ်မျိုးမှ အခြားဓာတ် အနက် + ပစ္စည်းအနက်တစ်မျိုးသို့ -
- ၇။ ဥပသာရပုဒ် နိပါတ်ပုဒ်တို့ဝယ် အနက်တစ်မျိုးမှ အခြားအနက်တစ်မျိုးသို့ -
- ၈။ ဝိဘတ်အနက်တစ်မျိုးမှ အခြားဝိဘတ်အနက်တစ်မျိုးသို့ -
- ၉။ အရကောကံ အဘိဓေယျတ္ထ တစ်မျိုးမှ အခြားအရကောကံ အဘိဓေယျတ္ထ တစ်မျိုးသို့ ပြောင်းလဲလျှင် အနက်လဲ ဟု မှတ်ရမည်။

အကြောင်းနှင့် အကျိုး

အကြောင်းဟူရာ၌ ဟိတ်ထိုက်သော သဘာဝအကြောင်းနှင့် (ဝဒန္တ၊ သုကန္တတို့အလိုအားလျော်စွာ) သဒ္ဓါ + အနက်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ယူအပ်သော အကြောင်းဟု နှစ်မျိုးရှိသည်။

သဘာဝအကြောင်း၌ အထူးခွဲခြားမှတ်ဖွယ် မရှိသော်လည်း သဒ္ဓါ + အနက်ကိုခွဲ၍ ခွဲခြားရာ၌ကား ဝဒန္တအလို သုကန္တအလိုဟု နှစ်မျိုးရှိပေသည်။

ဝဒန္တနှင့် သုကန္တ

ဝဒန္တ(ပြောဆိုသူ) ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအားဖြင့် အနက်သည်အကြောင်း

အရှင်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

သဒ္ဓါသည် အကျိုးဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောလိုသော (ဝဒန္တ)ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးဦးစွာ မိမိ ပြောလိုသည့် အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားရသည်။ ထိုနောက်မှ မိမိပြောလိုသော အကြောင်းအရာ အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို အသံထုတ်၍ ပြောဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် နှုတ်ဖြင့် မပြောမီ ရှေးဦးအလျှင် ကြိုတင်၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစားအပ်သော အနက်သည် အကြောင်းဖြစ်၍ နှုတ်ဖြင့်ထုတ်၍ ပြောဆိုအပ်သော အသံ (သဒ္ဓါ)သည် အကျိုးဖြစ်သည်။

သုကန္တ(နားထောင်သူ) ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအားဖြင့် သဒ္ဓါ(အသံ)သည် အကြောင်းဖြစ်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်သည် အကျိုးဖြစ်သည်။

နားထောင်သော သုကန္တပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှေးဦးစွာ ပြောဆိုသော ဝဒန္တ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အသံကိုကြားရ၏။ ထိုအသံသည် သဒ္ဓါပင်ဖြစ်၏။ ထိုအသံကို ကြားရမှ ပြောဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုဆန္ဒနှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရ သည်။ ထိုသိအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်သည် အနက်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကြားရသောအသံ(သဒ္ဓါ)သည် အကြောင်း ထိုအသံကို အကြောင်းပြု၍ သိရသောအနက်အဓိပ္ပာယ်သည် အကျိုးဖြစ်သည်။

ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်အလိုအတိုင်းမှတ်ရမည်

ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာများကို လေ့လာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ပြောပြရေးသားကြသော ဘုရားရှင်နှင့် အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဋီကာဆရာ တို့၏ ပြောဆိုချက်၊ ရေးသားချက်တို့ကို ကြည့်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရသောကြောင့် ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုအတိုင်း အနက်ကိုအကြောင်း၊ သဒ္ဓါကိုအကျိုးဟု မှတ်ရမည်။

ထို့ကြောင့် သဒ္ဓါနှင့် အနက်ကို အစွဲပြု၍ အကြောင်းအကျိုး ခွဲခြားရာတွင် အနက်လဲလျှင် အကြောင်းလဲသည်ဟု လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါလဲလျှင် အကျိုးလဲသည်ဟု လည်းကောင်း မှတ်သားရမည်။

အချုပ်မှတ်ဖွယ်

ပုဒ်၊ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဘတ်ပြောင်းလဲလျှင် သဒ္ဒါလဲ - အကျိုးလဲဟု မှတ်ရမည်။ ပုဒ်အနက်၊ ဓာတ်အနက်မှ ပစ္စည်းအနက်၊ ဝိဘတ်အနက် သရုပ်ပြားအဘိဓမ္မေတ္ထအနက်နှင့်ဝိဂ္ဂိုဟ်ဝစနတ္ထ (ဗျူဟတ်) ပြောင်းလဲလျှင် အနက်လဲ အကြောင်းလဲဟု မှတ်ရမည်။

လေ့လာဖွယ်ပုံစံများ

သမာဿ်မှ တဒ္ဓိတ်သို့

- (က) အဋ္ဌဂီကောပိ မဂ္ဂေါ ပစ္စယဋ္ဌေန ဧတေသံ ဟေတုတိ မဂ္ဂ - ဟေတုကာ၊
(မဂ္ဂဟေတုကာကို ဗဟုဒ္ဓိသမာဿ်ပြုဟု ပြသည်)
- (ခ) မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ ဝါ ဟေတု၊ မဂ္ဂေ ဝါ ဟေတုတိ မဂ္ဂဟေတု - ကာ၊ တေ ဧတေသံ ဟေတုတိပိ မဂ္ဂဟေတုကာ။
(အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ဟု ပြသည်)။

(ဋ္ဌ-၈၇-၈၈)

ကိတ်မှ သမာဿ်သို့

- (က) ဝစနတ္ထတော ပန သမ္မာ ပဿတိ၊ သမ္မာ ဝါ တာယ ပဿန္တိတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ (သမာဒိဋ္ဌိကို ကိတ်ဝစနတ္ထပြုဟု ပြသည်။)
- (ခ) အပိစ ပဿတ္တာ သုန္ဓရာ ဝါ ဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဣမိနာပိ နယေန ဝစနတော ဝေဒိတဗျော။ (သမာဿ်ဝစနတ္ထပြုဟု ပြသည်)

(ဋ္ဌ-၁၆၇)

သမာဿ်တစ်မျိုးမှ သမာဿ်တစ်မျိုးသို့

- (က) ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန သမတ္တတာယ (ပ) မဟန္တဘာဝံ ဂတာ။
(မဟဂ္ဂတာကို ဒုတိယာ တပျူရိသ် သမာဿ်ပြုဟု ပြသည်)

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- (ခ) မဟန္တေဟိ ဝါ ဥဠာရစ္ဆန္တပီရိယစိတ္တပညေဟိ ဂတာ ပဋိပန္နာတိပိ မဟဂ္ဂတာ။ (တတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ပြုဟုပြသည်) (ဋ-၈၇)

တဒ္ဓိတ်မှ သမာသ်သို့

- (က) ပီရဿ ဘာဝေါ ပီရိယံ၊ ပီရာနံ ဝါ ကမ္ပံ ပီရိယံ။ (ပီရိယ ကို တဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထပြုဟု ပြသည်)
- (ခ) ပိဓိနာ ဝါ နယေန ဥပါယေန ဤရယိတဗ္ဗံ ပဝတ္ထယိတဗ္ဗန္တိ ပီရိယံ။(တတိယာကိတန္တသမာသ်ဝစနတ္ထပြုပါဟုပြသည်။) (ဋ-၁၆၃)

တဒ္ဓိတ်မှ ကိတ်သို့

- (က) သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဇေတတိပိ သေက္ခာ။ (သေက္ခာကို ဣဒံတဒ္ဓိတ် ပြုပါဟုပြသည်။)
- (ခ) အပရိယောသိတ သိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိပိ သေက္ခာ။ (ကတ္ထုသာနေ ကိတ်ဝစနတ္ထ ပြုပါဟုပြသည်။) (ဋ-၈၆)

တဒ္ဓိတ်တစ်မျိုးမှ တဒ္ဓိတ်တစ်မျိုးသို့

- (က) အတ္တာနံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္ထနေန သံကိလေသံ အရဟန္တိ။ (သံကိလေသိကာကို အရဟတိ တဒ္ဓိတ်ပြုပါဟု ပြသည်)
- (ခ) သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာ (ပ) သံကိလေသိကာ။ (နိယုတ္တ တဒ္ဓိတ် ပြုပါဟုပြသည်။) (ဋ-၈၅)

ကိတ်မှ သမာသ်သို့

- (က) သုဓယတိတိ သုခံ။ (သုခံကို ကိတ်ဝစနတ္ထပြုပါဟု ပြသည်)

- (ခ) သုဠ ဝါ ခါဒတိ, ခနတိစ ကာယစိတ္တာဟန္တိ သုခံ။
(ကိတန္တသမာသံ ပြုပါဟု ပြသည်။) (ဋ-၁၆၀)

ကိတ်မှ တဒ္ဓိတ်သို့

- (က) အတ္တတော တာဝ မေဇ္ဇတိတိ မေတ္တာ။ (မေတ္တာကို ကတ္ထု - သာဓန ကိတ်ဝစနတ္ထပြုပါဟု ပြသည်)
- (ခ) မိတ္တေ ဝါ ဘဝိ, မိတ္တဿ ဝါ ဒသာပဝတ္တိတိ မေတ္တာ။ (ဘာဝ တဒ္ဓိတ်၊ ဣဒံတဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထပြုပါဟု ပြသည်။) (ဋ-၂၃၇)

ကိတ်တစ်မျိုးမှ ကိတ်တစ်မျိုးသို့

- (က) အတ္တနော ပန သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ မော။ (မေ့ကို ကတ္ထု - သာဓန ဝစနတ္ထပြုပါဟု ပြသည်။)
- (ခ) ဓာရိယန္တိ ဝါ ပစ္စယေဟိ, ဓာရိယန္တိ ဝါ ယထာသဘာဝတောတိ မော။ (ကမ္မသာဓနပြုပါဟု ပြသည်) (ဋ-၈၁)

ဓာတ်တစ်မျိုးမှ ဓာတ်တစ်မျိုးသို့

- (က) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန (ပ) ကုသေ လုနန္တိ ဆိန္ဒန္တိတိ ကုသလာ။ (ကုသလာသည် ကုသ - ရှေးရှိသော လုဓာတ်ဟု ပြသည်)
- (ခ) ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ သာနတော (ပ) တေန ကုသလေန လာတဗ္ဗာ တိ ကုသလာ။ (ကုသ - ရှေးရှိသော လာဓာတ်ဟု ပြသည်) (ဋ-၈၁)

ပစ္စည်းတစ်မျိုးမှ ပစ္စည်းတစ်မျိုးသို့

- (က) ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတိတိ အာစယော။ (အာစယော သည် အာ - ရှေးရှိသော စိ - ဓာတ်၊ အ - ပစ္စည်းဟု ပြသည်)

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

- (ခ) အပိစ ပါကာရံ (ပ) အာစိနန္တံ ဂစ္ဆန္တိတိ အာစယဂါမိနော။
(အာ-ရှေးရှိုသော စိ-ဓာတ်၊ နာ-ပစ္စည်း၊ အန္တ-ပစ္စည်းဟု
ပြသည်။ အာစိနန္တံမှ အာစယသို့ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ပြောင်း
သည်။) (ဋ-၈၆)

ဓာတ်နက်တစ်မျိုးမှ ဓာတ်နက်တစ်မျိုးသို့

- (က) အာသဝန္တိတိ အာသဝါ စက္ခုတောပိ (ပ) မနတောပိ သန္တန္တိ
ပဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ (အာသဝါ၌ သု-ဓာတ်သည်
ယိုစီးခြင်း အနက်ဟောဟု ပြသည်)
- (ခ) အာယတံ ဝါ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိပိ အာသဝါ။
(သု-ဓာတ်သည် မွေးဖွားခြင်းအနက်ဟောဟု ပြသည်)
(ဋ-၉၀)

ပစ္စည်းနက်တစ်မျိုးမှ ပစ္စည်းနက်တစ်မျိုးသို့

- (က) အတ္တနောပန သဘာဝံဓာရေန္တိတိမွော။ (မွေ-၌ ရမ္မ-ပစ္စည်း
သည် ကတ္တာအနက်ဟော ဟုပြသည်)
- (ခ) ဓာရီယန္တိ ဝါ ပစ္စယေဟိ (ပ) မွော။ (ကံ- အနက်ဟောဟု
ပြသည်) (ဋ-၈၁)

ပုဒ်နက်တစ်မျိုးမှ ပုဒ်နက်တစ်မျိုးသို့

- (က) သမာဓိဇန္တိ ပဌမဇ္ဈာန သမာဓိတော ဇာတံ။ (သမာဓိဇံ - ၌
သမာဓိ အရပဌမဇ္ဈာန် သမာဓိဟု ပြသည်)
- (ခ) သမ္ပယုတ္တသမာဓိတော ဝါ ဇာတံ။ (သမာဓိ-အရ ဒုတိယ
ဇ္ဈာန် သမာဓိဟု ပြသည်) (ဋ-၂၁၅)
- (က) သဘာဝဋ္ဌေန
- (ခ) နိဿတ္တဋ္ဌေန ဝါ ဓာတု။

(က-ဝါကျ၌ ဓာတုသဒ္ဓါ သဘာဝအနက်ဟောဟု ပြု၏။ ခ-
ဝါကျ၌ကား နိဿတ္တအနက်ဟောဟု ပြု၏)

(ဋ-၁၈၆)

ဥပသာရပုဒ်၏အနက်တစ်မျိုးမှ အခြားအနက်တစ်မျိုးသို့

(က) ဝိစရဏ ဝသေန ဝိစာရော။ အနဂန္တာ ဝိစရဏဝသေန
အနဝိစာရော။ ဥပဂန္တာ ဝိစရဏ ဝသေန ဥပဝိစာရော။
(ဝိ + အန + ဥပသာရပုဒ်တို့၏ အသီးသီး အနက်ရှိပုံကို
ပြသည်။)

(ခ) ဥပသဂ္ဂဝသေန ဝါ ပဒါနိ ဝစိတာနိ။ (ဝိ + အန + ဥပ-
ဥပသာရပုဒ်တို့ အနက်မရှိဟု ပြသည်။) (ဋ-၁၈၇)

နိပါတ်ပုဒ်အနက်တစ်မျိုးမှ အခြားအနက်တစ်မျိုးသို့

(က) အဝိစ ပသတ္တာ. သုန္ဓရာ ဝါ ဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ (သမ္မာသဒ္ဓါ၏
ပသတ္တ အနက်မှ သုန္ဓရအနက်ကို ပြောင်းလဲပြသည်)

ဒေါသပယ်

ထိုထိုဝါကျဖြင့် ပယ်အပ်သော အပြစ်ဒေါသများကို နိပါတ် (၃)၌
မေးရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ကျမ်းဂန်များ၌ အသုံးများသော ဒေါသများ

၁။ အဗျာပိတဒေါသ = အပရိပုဏ္ဏဒေါသ = စကား မပြည့်စုံသော
ကြောင့် သင့်ရောက်သောဒေါသ။

၂။ အတိဗျာပိတဒေါသ = မလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်များ
ပါဝင်လာသဖြင့် သင့်ရောက်သောဒေါသ။

၃။ ဝိရောဓိဒေါသ = ပါဠိတော်နှင့် ဖြစ်စေ၊ အဋ္ဌကထာနှင့်
ဖြစ်စေ၊ ရှေးစကား နောက်စကားနှင့်ဖြစ်စေ၊ ဆန့်ကျင်နေသဖြင့်
သင့်ရောက်သော ဒေါသ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ၄။ နိရတ္တကဒေါသ = တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုး (အနက်) မရှိသဖြင့် သင့်ရောက်သောဒေါသ။
- ၅။ ဩစိတျဟိနဒေါသ = အသင့်ယုတ္တိမရှိခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်သော ဒေါသ။
- ၆။ ပုနရုတ္တိဒေါသ = ဆိုပြီးစကားကို ထပ်မံ၍ ပြခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်သော ဒေါသ။
- ၇။ ဂန္ထဂရုဒေါသ = ဆိုပြီးစကားကို ထပ်မံ၍ ပြခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်သော ဒေါသ။

ဝါကျဖြင့် မှတ်သားခြင်း

အခြားတစ်ပါးသော ဝစနတ္ထ၊ အနက်၊ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ပြဆိုသော ဟက္ခန္ဓရဝါကျ၊ စကားမပြည့်စုံသေး၍ မူရင်းပြဆိုခဲ့သော စကားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆက် လက်ပြဆိုသော ဥပနာသဝါကျနှင့် ဝါကျာရမ္မဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်သည်။

အကျိုးပြသည့် ဗလဝါကျ၊ ထပ်ဆင့်အကျိုးကို ပြသည့် လဒ္ဒဂုဏ ဝါကျတို့ဖြင့် နိရတ္တက ဒေါသကို ပယ်သည်။

မိမိစကားကို ခိုင်မာစေရန် အကြောင်းယုတ္တိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုသော ဒဠီကရဏဝါကျတို့ဖြင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်နိုင်သည်။

လိုအပ်သော အနက်ကို ထုတ်ပြသည့် အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျဖြင့် အတိ ဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်သည်။

ဆိုပြီးသည်နှင့် ဆိုလတ္တံ့စကားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧသေဝနယော စသည်ဖြင့် နည်းတူသည်ကို လည်းကောင်း၊ ညွှန်းဆိုသော အတိဒေသ ဝါကျများဖြင့် ဂန္ထဂရုဒေါသ ပုနရုတ္တိဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်သည်။

အကြောင်းကို ပြဆိုသော ကရဏဝါကျ၊ ဟေတုဝါကျတို့ဖြင့် ဩစိတျ ဟိန ဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်သည်။

ဆောင်ပုဒ်များ

- * ပက္ခန္ဓ, ဥပ၊ အာရမ္မ၊ ပယ်ချ အဗျာပိ။
- * လဒ္ဓဂုဏ၊ ကျိုးဖလ၊ နိရတ္တကစင်။
- * ဝါကျဒဋ္ဌိ၊ ဝိရောမိ၊ ပယ်၏အမြဲပင်။
- * အတ္ထုဒ္ဓါရနိရတ္တ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ ဝိရောဓ၊ တဝ တိဗျာပိ။
- * ဆိုပြီးသည်ကို၊ ပြညွှန်းဆို၊ ပယ်လို ပုနရုတ်။
- * ဆိုလတ္တံ့ညွှန်း၊ နည်းတူညွှန်း၊ ကျမ်းညွှန်း ဂန္ထထုတ်။
- * ကာရဏဝါကျ၊ မှန်သမျှ၊ သြစိတျဟိနစင်။

ဒေါသတင် + ဒေါသပယ်

အဋ္ဌသာလိနီဝါကျဆိုင်ရာကျမ်းစာအုပ်များ၌ ဒေါသတင် + ဒေါသပယ် ကိုရှေးရှေးဝါကျဖြင့် သင့်ရောက်ဖွယ်ရှိသော ဒေါသကို နောက်နောက်ဝါကျ ဖြင့် ပယ်သည်ဟု ဖွင့်ဆိုလေ့ရှိကြသည်။

အမှန်မှာ ဤဝါကျကိုမဆိုလျှင် ဤအပြစ်ရောက်နိုင်သည်။ ထို ရောက်ဖွယ်ရှိသည့် အပြစ်ဒေါသသည် ဤဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် အပြစ် မရောက်တော့ ဟု ယူဆမှသာ သဘာဝကျပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖော်ပြပါ အကျဉ်းဆောင်ပုဒ်ကို မှတ်သား၍ ဒေါသတင် + ဒေါသပယ်ကို စဉ်းစားရမည်။

- * မဆိုလျှင်၊ အပြစ်တင်၊ ဆိုလျှင် အပြစ်ကင်း။

ရှင်းပါမည်

အောက်ပါ ပုံစံနှစ်ခုကို လေ့လာပါ။

- (က) အတ္တာနံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္တနေန သံကိလေသံ အရဟန္တိ။
- (ခ) သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာ တဿ အာရမ္မဏဘာဝါန- တိတ္တမနတောတိ သံကိလေသိကာ။

(က) ဝါကျဖြင့် သံကိလေသိကာ-ကို သံကိလေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာဟု အရဟတိတဒ္ဓိတိ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ပြ၏။

(ခ) ဝါကျဖြင့် သံကိလေသေ နိယုတ္တာ သံကိလေသိကာ ဟု နိယုတ္တ တဒ္ဓိတိ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ပြ၏။

အကယ်၍ (က)ဝါကျကိုသာ ဆိုပြီး (ခ)ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် သံကိလေသိကာကို နိယုတ္တတဒ္ဓိတိ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု မသိနိုင်။ ယင်းသို့ မသိနိုင်က သံကိလေသိကာ၏ ဝစနတ္ထကို ပြည့်စုံစွာ မသိရသောကြောင့် (ခ)ဝါကျကို မဆိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ၌ အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်သည်။

(ခ)ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် သံကိလေသိကာ၏ ဝစနတ္ထကို ပြည့်စုံစွာ သိရသောကြောင့် (ဝါ) သံကိလေသိကာ၏ ဝစနတ္ထကို ပြည့်စုံစွာ ပြဆိုလိုက်သောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ မသင့်ရောက်တော့ပေ။

သို့ဖြစ်၍ သင့်ရောက်မည့် အပြစ်ဒေါသသည် ဆိုလိုက်ခြင်းကြောင့် မရောက်နိုင်တော့ရကား ဆိုပြီးဝါကျ၌ အပြစ်ဒေါသရောက်သည်ဟု ဆိုခြင်း မှာယုတ္တိမရှိပေ။

အတက်တက်ရာ၌ စောဒနာတက်သည့်အခါ “အကယ်၍ ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ ဒေါသသင့်ရောက်ရာ၏” ဟူသော ဒေါသာ ရောပန စကားရပ်ကို ကြည့်လျှင်လည်း မဆိုလျှင် အပြစ်ရောက်သည်၊ ဆိုလျှင် အပြစ်မရောက်တော့ဟု သိနိုင်သည်။

စောဒနာတက်သည်ကို အဓိပ္ပါယ်ပြန်ရာ၌ “ - - - - -ကိုလည်း ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို” ဟူသောအသုံးကို ကြည့်လျှင်လည်း ဆိုခြင်းကြောင့် အပြစ်ကင်းသည့်အဖြစ်ကို သိနိုင်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် -

“မဆိုလျှင် အပြစ်တင်၊ ဆိုလျှင် အပြစ်ကင်း” ဟူသော မူရင်းအချက်ကို သေချာစွာ မှတ်သားသင့်ပေသည်။

ဆက်လက် လေ့ကျင့်ကြည့်ပါ

(က) ကုစ္ဆိတေ ပါပကေ ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ ကမ္မေန္တိ
ဝိဒ္ဓံသေန္တိတိ ကုသလာ။

(ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ။ သို့မဟုတ် - ကုစ္ဆိတေ
သလာ ကုသလာ ဟူသော ဝစနတ္ထကို ပြု၏။)

(ခ) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ။ တေ
အကုသလသင်္ခါတေ ကုသေ လုနန္တိ ဆိန္ဒန္တိတိ ကုသလာ။

(ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာ ဟူသော ဝစနတ္ထကိုပြု၏။)

ဤ၌ (ခ) ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာ ဟူသော
ဝစနတ္ထ ကို သိခွင့်မရနိုင်၊ ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ (သို့မဟုတ်)
ကုစ္ဆိတေ သလာ ကုသလာ - ဟူသော ဝစနတ္ထတစ်မျိုးသာ သိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့်
ကုသလာ၏ ဝစနတ္ထကို ပြည့်စုံစွာမသိရ။ သို့ဖြစ်လျှင် (ခ - ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင်)
အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်၏။

(ခ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ပထမနည်း ဝိဂ္ဂဟအပြင် ဒုတိယနည်း
ဝိဂ္ဂဟ ကိုလည်း ဖြည့်စွက် မှတ်သားခွင့်ရသောကြောင့် ပို၍ ပြည်စုံသွား၏။
ထို့ကြောင့် (ခ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သောကြောင့် အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို
ပယ်သည်။

အတ္ထုဒ္ဓါရဝါကျနှင့် အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ

(က) ဓမ္မသဒ္ဓေါ ပနာယံ ပရိယတ္တိံ ဟေတု ဂုဏနိဿတ္တ နိဇ္ဈိတော
ဒိသု ဒိဿတိ။ (အတ္ထုဒ္ဓါရဝါကျ)

(ခ) သွာယမိဓာပိ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိတောယ မေဝ ဝတ္တတိ။
(အတ္ထုဒ္ဓေသဝါကျ)

ဤနှစ်ဝါကျတွင် (က) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိံ ဟေတု
စသော အနက်များကို ဟောနိုင်ကြောင်း ပြု၏။ (ခ) ဝါကျဖြင့် ကုသလာဓမ္မာ၌
ဓမ္မသဒ္ဓါသည် နိဿတ္တ နိဇ္ဈိတောအနက်ကိုသာ ဟောကြောင်း ပြု၏။

ဒေါသသင့်ပုံ+ပယ်ပုံ

အကယ်၍ (ခ) ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် ကုသလာမော့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိ ဟောတု ဂုဏ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိဝတာ ဟူသော အနက်လေးမျိုးလုံးကို ဟောသည်ဟု ယူဖွယ်ရှိ၏။ ထိုသို့ယူလျှင် မလိုအပ်သော ပရိယတ္တိ စသော အနက်များ ငြိကပ် ပါဝင်လာသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသနှင့် ဝိရောဓိ ဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်၏။ (ခ) ဝါကျကိုဆိုလိုက်သဖြင့် ကုသလာမော့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ-သည် နိဿတ္တ နိဇ္ဈိဝတာ အနက်ကိုသာ ဟော၏ဟု ဘုရားရှင် အလိုတော်ကျ သိရသောကြောင့်(ဝါ) လိုအပ်သောအနက်ကိုသာ သိရသော ကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်သည်။

ဒဠိယဝါကျနှင့် ဒဠိကရကဝါကျ

- (က) ဓမ္မသဒ္ဓါ ပနာယံ ပရိယတ္တိ (ပ) ဒီသု ဒိဿတိ။
- (ခ) အယဉ္ဇိ "ဓမ္မံ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ သုတ္တံ ဂေယျ"န္တိ အာဒီသု ပရိယတ္တိယံ ဒိဿတိ။

ဤနှစ်ဝါကျတွင် (က)ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါဟောနိုင်သော အနက်များ ကို ပြ၏။ (ခ)ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟောကြောင်း အာဂမ ယုတ္တိ ပါဠိတော်ကို ထောက်ပြသည်။

ဒေါသသင့်ပုံ+ပယ်ပုံ

အကယ်၍ (က)ဝါကျကိုသာဆိုပြီး (ခ)ဝါကျကိုမဆိုခဲ့လျှင် ဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟောကြောင်း အာဂုံပါဠိ ယုတ္တိမရှိ၍ ယုံကြည်လက်ခံ နိုင်ဖွယ်မရှိ။ အာဂုံပါဠိ ယုတ္တိမရှိဘဲ ဆိုပြန်လျှင်လည်း ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်၏။

(ခ)ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟော ကြောင်း ယုတ္တိအခိုင်အမာဖြင့် သိရသောကြောင့် ထိုသင့်ရောက်ဖွယ်ရှိသော ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသတို့ မသင့်ရောက်နိုင်တော့ပေ။

ဝိတ္ထာရဝါကျနှင့် သင်္ခေပဝါကျ

- (က) သောမနဿသဟဂတံ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တံ (ပ) ဣဇ္ဈေဝံ သဗ္ဗထာပိ ဒွါဒသာကုသလဝိတ္တာနိ သမတ္တာနိ။
- (ခ) အဋ္ဌဓာလောဘမူလာနိ (ပ) ဒွါဒသာ ကုသလာသိယံ။
- (က) ဝါကျဖြင့် အကုသိုလ်စိတ် (၁၂)ပါးသရုပ်ကို အပြည့်အစုံ ထုတ်ပြသည်။
- (ခ) ဝါကျဖြင့် အကျဉ်းဆောင်လိုသော သံခိတ္တရစိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက် အကျဉ်းသင်္ခေပ သင်္ဂဟဂါထာကို ပြသည်။

ဒေါသသင့်ပုံ + ပယ်ပုံ

အကယ်၍(ခ) ဝါကျကို မဆိုက အကျဉ်းဆောင်လိုသော သံခိတ္တရစိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် လိုအင်ဆန္ဒမပြည့်စုံသဖြင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ဖွယ်ရှိ၏။

(ခ) ဝါကျကို ဆိုသဖြင့် ဝိတ္ထာရရစိ အကျယ်ကြိုက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အလိုဆန္ဒသာမက သံခိတ္တရစိ အကျဉ်းကြိုက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုဆန္ဒပါ ပြည့်စုံသောကြောင့် (ဝါ) အကျယ်ရော အကျဉ်းပါ ပြဆိုပြီးဖြစ်သောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသမှ လွတ်မြောက်ရသည်။

မှတ်ချက်။ ။အကျယ်ပြ (ဝိတ္ထာရ) ဝါကျကို ဆိုပြီးနောက် အကျဉ်းပြ (သင်္ခေပ) ဝါကျကို ဆိုရာ၌ နောက်ဆို သော သင်္ခေပဝါကျနှင့်စပ်၍ စကားထပ်ခြင်းကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသ၊ ဂန္ထဂရုဒေါသတို့ သင့်ရောက်ဖွယ်ရှိ၏။ သို့သော် ဆောင်လွယ်မှတ်လွယ်စေရန် အကျဉ်းကို ပြခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်ဒေါသ မရောက်ဘဲ (စကားပြည့်စုံသဖြင့်) ပရိပုဏ္ဏဂုဏ်ပင် ရောက်နိုင် သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဝိတ္ထာရကို ပြပြီးနောက် သင်္ခေပကို ဆိုရာဝယ် ဒေါသတင်လိုက ပုနရုတ္တိ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ဒေါသတင်၊ ဒေါသပယ်လိုက ထိုပုနရုတ္တိဒေါသနှင့်
တကွ အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်ပါ
ဟူလို။

တသွာ၊ တေနစသည်ထားရခြင်းအကြောင်းများ

အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ မူလအကျိုး
မှ တဆင့်တက်၍ရသော လဒ္ဓဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိစကားကို ခိုင်မြဲ
အောင်ပြုလိုသော ဒဠိကရကကိုလည်းကောင်း၊ နိဂုံးကိုလည်းကောင်း
ပြုလိုရာ၌ တသွာ (ဝုတ္တံ)၊ တေန (ဝုတ္တံ) (အာဟ)တို့ကို ထားလေ့ရှိသည်။

* လဒ္ဓဂုဏ၊ ကျိုးဖလနှင့်၊ ကာရက-ဒဠိ၊ တစ်လီ နိဂမ၊ ပြလိုက၊
တေန၊ တသွာထား။

အဓိပ္ပေတ၊ ကထိတ သဒ္ဓါထားရခြင်း အကြောင်း

သာမညအနက်မှ ဝိသေသအနက်ကို ထုတ်ပြုလိုရာ၌ဖြစ်စေ၊
စောဒကနှင့် သူနိုင်၊ ငါနိုင် စကားပြိုင်နေရာဝယ် မိမိ၏စကားကို မြဲမြံပိုင်ပိုင်
ကိုင်ပြုလိုရာ၌ ဖြစ်စေ၊ အဓိပ္ပေတံ၊ ကထိတံ တို့ကို ထားလေ့ရှိသည်။

* သာမညမှ၊ အတ္ထဝိသေ၊ တစ်ထွေစကားလှ၊ ပြလိုမှ၊ မှတ်ရှု
ကထိတံ၊ ဓိပ္ပေတံ။

ဝုစ္စတိ၊ ဝုစ္စတေထားရခြင်းအကြောင်း

ပုဒ်၏ပင်ရင်းအနက် သကတ္ထ (ပိဏ္ဏတ္ထ)ကို ဖြစ်စေ၊ အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာ
ကိုဖြစ်စေ၊ ဥပစာသဒ္ဓါအဖြစ်ကိုဖြစ်စေယုံမှားသံသယ (အာသကာ) ဖြစ်ဖွယ်
ရာ၌ဖြစ်စေဝုစ္စတိ၊ ဝုစ္စတေကို ထားလေ့ရှိသည်။

* သကတ် တစ်ထွေ၊ အဖြေဥပစာ၊ အာသကာ၊ ထားရာဝုစ္စတိ။

အဓိဝစနံ၊ နာမံသဒ္ဓါထားရခြင်းအကြောင်း

ပြဆိုခဲ့သော အနက်များစွာတို့တွင် ဤ၌ လိုအပ်သောအနက်ကို

ထုတ်နုတ်၍ (ဧကဒေသျှပစာဖြင့်)ပြလိုရာ၌ အဓိဝစနံ၊ နာမံတို့ကို ထားလေ့ ရှိသည်။

* အဓိဝစနံ၊ နာမံရှိက၊ များလှနက်တွင်၊ လိုအင်နက်မို၊ တင်ရဋ္ဌိ၊ စွဲသည် ဧကန္တ။

ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ ထားရခြင်းအကြောင်း

မိမိဆိုအပ်သည့်စကား (သို့မဟုတ်) ပါဠိတော်စကားများသည် အသိ ခက်၍ ကွယ်ဝှက်ကောက်ကွေ့နေလျှင် ထိုစကား၏ ဆိုလိုယင်း အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုဖြောင့်မတ်ပေါ်လွင် ထင်ရှားလာအောင် ပြလိုရာ၌ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ တို့ကို ထားလေ့ရှိသည်။

* ဣဒံ ဝုတ္တံ၊ ဟောတိခံက၊ နေယျဝကံ၊ ဂုဋ္ဌတ္ထကြောင့်၊ ထိုက်စွာ ဖြောင့်ပြ၊ ပိဏ္ဏတ္ထ၊ မှတ်ကြ ကျမ်းဂန်မှာ။

* ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဘောရှိ၊ ဟောဘိ ပိဏ္ဏတ္ထ။

သေယျထိဒံ သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

သရုပ်စသည် မထင်ရှား ကွယ်ဝှက်နေသော အရာများကို ထင်ရှား အောင် ဖော်ပြလိုရာ၌ သေယျထိဒံကို ထားလေ့ရှိသည်။

* သေယျထိဒံ၊ တင်လာပြန်၊ ဖော်ရန် ဂုဋ္ဌတ္ထ။

အဓိပ္ပာယော၊ အတ္ထောထားရခြင်းအကြောင်း

ကွယ်ဝှက်တိမ်မြုပ်၊ ငုတ်နေသော အနက်ကို ဖော်ထုတ်၍ စကားကျ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလိုရာ၌ အဓိပ္ပာယော၊ အတ္ထောတို့ကို ထားလေ့ရှိသည်။

* အဓိပ္ပာယော၊ အတ္ထောရှိက၊ ဂုဋ္ဌဖော်ပြ၊ စကားကျ၊ မှတ်ကြအမြဲသာ။

ဧသေဝနယော၊ ဧသနယော ထားရခြင်းအကြောင်း

ပြဆိုပြီး စကားရပ်နှင့် ဝစနတ္ထအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ သဘော အဓိပ္ပာယ် အားဖြင့် ဖြစ်စေ အလုံးစုံတူညီနေသည်ကို ပြလိုရာ၌ ဧသေဝနယော ထားလေ့

ရှိသည်။ ပြဆိုပြီး စကားရပ်နှင့် ဝစနတ္ထ သဘောအဓိပ္ပာယ်များ တစ်စိတ် တစ်ဒေသ တူသည်ကို ပြလိုရာ၌ ဒေသနယောကို ထားလေ့ရှိသည်။

* အလုံးစုံအတ္ထ၊ တူညီမျှ၊ ဒေသဝနယောဆို။

* တစ်စိတ်မတူ၊ တစ်စိတ်တူ၊ သုံးမူ ဒေသနယောကို။

ပုံစံများနှင့် ရှင်းလင်းပြဆိုချက်များကို ဆိုင်ရာဝါကျများတွင် ရှုပါ။

နံပါတ် (၄) ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်း ဖွင့်ဆိုချက်များ

ဤနံပါတ်(၄)၌ ပုဒ်တို့ကို ဝစနတ္ထ ဝိဂြိုဟ်ပြုခိုင်းပြီး ဗျူပုတ္တိစတုတ္ထ ထုတ်ခိုင်းပါမည်။ ဝိဂြိုဟ်ပြုနည်းကို အကျယ်မရေးတော့ဘဲ ဗျူပုတ္တိစတုတ္ထ ထုတ်နည်းကိုသာ ရှင်းလင်းရေးသားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဗျူပုတ္တိစတုတ္ထ

၁။ ဗျူပုတ္တိ၊ ၂။ ဗျူပုတ္တိနိမိတ် ၃။ ပဝတ္တိ ၄။ ပဝတ္တိနိမိတ် ဟူသော လေးပါးအပေါင်းကို ဗျူပုတ္တိစတုတ္ထဟု ဆိုသည်။

ဗျူပုတ္တိစတုတ္ထ ခွဲနည်းသည် (၁) အဘိဓာန်ဋီကာနည်းနှင့် (၂) ဘေဒ ဗိက္ခာဒီပနီနည်းဟု နှစ်မျိုးရှိသည်။

အဘိဓာန်ဋီကာနည်း

၁။ တစ်လုံး တစ်လုံးသော အက္ခရာဟု ဆိုအပ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။ (ဥပမာ - ပုရိသော၌ ပု - ဟူသော၊ ရီ - ဟူသော၊ သော - ဟူသော၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော အက္ခရာတည်း) (ဗုဒ္ဓေါ၌ ဗုဒ္ - ဟူသော၊ ဓော - ဟူသော၊ တစ်လုံးတစ်လုံးသော အက္ခရာတည်း။)

၂။ ထိုဗျူပုတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ပုဒ်၊ ပစ္စည်း ဟူသော ပကတိ + ပစ္စယနှင့် ပုဒ်အချင်းချင်း၏ စပ်ခြင်း သမ္ပန် (သမာသ်အတွက်)၊ ပုဒ်နှင့် ပစ္စည်းတို့၏ အချင်းချင်း

စပ်ခြင်းသမ္ပန်(တဒ္ဓိတ်အတွက်)သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။
ဥပမာ - ပုရိသော၌ပုရဓာတ်+ ဣသပစ္စည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၌ဗုဓဓာတ်
+ တပစ္စည်းသည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။ (ကိတ်အတွက်)

ဝါသိဋ္ဌော၌ဝသိဋ္ဌပုဒ်+ ဣပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ အဖဝသိဋ္ဌနှင့်
သားဝါသိဋ္ဌတို့၏ ဇနက+ ဇညအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း
ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။ (တဒ္ဓိတ်အတွက်)

ရာဇပုတ္တော - ၌ အဖဖြစ်သောမင်း၏သားနှင့်ဇနက+ ဇညအဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇသဒ္ဓါပုတ္တသဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း
ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။ (သမာသ်အတွက်)

၃။ အက္ခရာ အပေါင်းဟူသောပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိမည်၏။
(ဥပမာ - ပုရိသော ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါသည်
လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါသည်
လည်းကောင်း ပဝတ္တိမည်၏။)

၄။ ထိုပဝတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သောဇာတ်.ဂုဏ်.ကြိယာ.နာမ်.
ဒြပ်ဟူသော အနက်များသည်(ဝါ)ထိုငါးမျိုးအနက် တစ်မျိုး
မျိုးသည် ပဝတ္တိမည်၏။

ဥပမာ - ပုရိသော၌ ယောကျ်ားဇာတ်၊ ဗုဒ္ဓေါ၌ သိခြင်းကြိယာသည်
ပဝတ္တိနိမိတ် မည်၏။

- * သဒ္ဓါပရမတ်၊ ခေါ်ဗျူပုတ်၊ ပညတ် ပဝတ္တိ။
- * ပကတ်+ပစ္စယတ်၊ သမ္ပန်မှတ်၊ ဗျူပုတ်နိမိတ်သိ။
- * ဇာတ်အစ၊ ပဉ္စက၊ ပဝတ္တိနိမိတ္တိ။
- * အဘိဓာန်ဋီကာ၊ ကျမ်းအလော၊ မှတ်ပါများ ကဝိ။

၆. ဘဒ္ဒိန္ဒြာဒီပနီကျမ်း

၁။ ဝိဂြိုဟ် ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိ။ (ဥပမာ - ဗုဒ္ဓတိတိ ဗုဒ္ဓေါ၌

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

ဗုဒ္ဓတိဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည် ဗျူပုတ္တိမည်၏။

၂။ ထိုဗျူပုတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြိယာ၊ ဓာတ် + ပစ္စည်းနှင့်သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ (ဥပမာ - ဗုဒ္ဓေါ၌ သိခြင်းကြိယာသာမညသည် လည်းကောင်း၊ ဗုဓေတိ၊ တပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။)

၃။ နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိ။ (ဥပမာ - ဗုဒ္ဓေါဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်သည် ပဝတ္တိမည်၏။)

၄။ ပဝတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတ်၊ ဂုဏ်၊ ကြိယာ၊ နာမ်၊ ဒြပ် (တစ်ပါးပါးသည်) ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။ (အဘိဓာန်ဋီကာနှင့် တူ၏)

- * ဝိဂြိုဟ်ဝါကျ၊ ဗျူပုတ်ရ၊ ပဝတ္တပုဒ်နိပ္ပန်။
- * ကြိယာဓာတ်၊ သမ္ပန်မှတ်၊ ဗျူပုတ်နိမိတ်မှန်။
- * ဇာတ်အစ၊ ပဉ္စက၊ ပဝတ္တနိမိတ္တံ။
- * ဘေဒဗိက္ခာ၊ ဋီကာလာ၊ မှတ်ပါဏ္ဍိလေးတန်။

ဗျူပုတ္တိနိမိတ်နှင့် စပ်၍မှတ်ဖွယ်

ဆိုခဲ့ပြီး အဘိဓာန်ဋီကာနှင့် ဒီပနီ (ဋီကာသစ်)တို့၏ အဆိုအမိန့်ကို ပေါင်း၍ ဗျူပုတ္တိနိမိတ်ကို ဖော်ပြပါအတိုင်း မှတ်သားရမည်။

- ၁။ ကိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ဓာတ်၊ ပစ္စည်းနှင့် ကြိယာ
- ၂။ တဒ္ဒိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - ပုဒ်၊ ပစ္စည်းနှင့် သမ္ပန်
- ၃။ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် - သမ္ပန်တို့ကို ဗျူပုတ္တိနိမိတ် အဖြစ် ထုတ်ရမည်။

ဥပမာ - ဗုဒ္ဓေါ (ကိတ်ပုဒ်) ၌

ဗုဓ - ဓာတ်၊ တ - ပစ္စည်းနှင့် သိခြင်းကြိယာ သာမညသည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။

* ဝါသိဋ္ဌော (တဒ္ဓိတ်ပုဒ်)၌ ဝသိဋ္ဌပုဒ်+ဏပစ္စည်းနှင့် အဖဖြစ်သော ဝသိဋ္ဌ၏ သားဖြစ်သူ ဝါသိဋ္ဌနှင့် ဇနက+ဇညအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ် မည်၏။

* ရာဇပုတ္တော (သမာသ်ပုဒ်)၌ ရာဇအရ အဖဖြစ်သော မင်း၏ ပုတ္တော အရ သားဖြစ်သော မင်းနှင့် ဇနက+ ဇညအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်မည်၏။

* ပဒ+ပစ္စယ၊ သမ္ပန္တ၊ ထုတ်ရ တဒ္ဓိတ်မှာ။

* ကြိယာတစ်သီး၊ ပစ္စည်းနှင့်ဓာတ်၊ ကိတ်ဝယ်မှတ်၊ သမာသ် သမ္ပန်သာ။

* နိမိတ်ဗျူပုတ်၊ ထုတ်နည်းမှတ်၊ ရအပ် အရာရာ။

သမ္ပန်ကိုထုတ်ရာ၌

တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၌ ပုဒ်အရ ပစ္စည်းအရတို့ကို ကောက်ပြီး ယင်းတို့သည် မည်သို့ မည်ပုံ ဆက်စပ်နေသည်ကို ဆင်ခြင်၍ ဇနက+ဇည၊ သာမီ+သံ၊ ဟေတု+ဖလ၊ ဌာန+ဌာနီ သမ္ပန် စသည်ဖြင့် သမ္ပန်အမည်တပ်၍ ထုတ်ရ သည်။

တဒ္ဓိတ်အရာ၌ သမ္ပန်ထုတ်ရာတွင် အခက်အခဲ မရှိသော်လည်း သမာသ်၌မူ တစ်ခါတစ်ရံ အခက်ခဲရှိတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သမာသ်ပုဒ် အရာဝယ် သမ္ပန်ထုတ်ရာ၌ အောက်ပါ ယေဘုယျစည်းမျဉ်းတို့ကို မှတ်သား သင့်ပေသည်။

သမာသ်(၆)ပါးတို့တွင်

(က) ဒွန်သမာသ်၌ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏ အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်း ဟူသော အညမညာပေက္ခသမ္ပန်ကို ဗျူပုတ္တိနိမိတ် အမြဲ ထုတ်ရမည်။

(ခ) ဗဟုဗွိဟိသမာသ်၌ သမာသ်ပုဒ်အရနှင့် အညပုဒ်အရတို့

အချင်းချင်း စပ်ခြင်းသမ္ပန်ကို ဗျူပုတ္တိနိမိတ် ထုတ်ရသည်။

ဥပမာ- ဒိန္နော သုကော ယဿ ဌိ ဒိန္နသုကံသည် သမာသ်ပုဒ်၊ ယဿ သည် အညပုဒ်၊ (ဒိန္နော သုကော ယဿာတိ ဒိန္နသုကော) ဒိန္နသုကော အရ ပေးအပ်သော အခွန်ဘဏ္ဍာခြပ်ရ၏။ ယဿ အရ ဘုရင်မင်းမြတ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် အခွန်ဘဏ္ဍာ၏ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် သံ+သာမီ (အခွန်ဘဏ္ဍာက ပစ္စည်းဖြစ်၍ သံ+ဘုရင်မင်းမြတ်က ပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ သာမီ)အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်မည်၏။

- (ဂ) ကမ္မဓာရည်းသမာသ်၌ မဟာပုရိသော၊ နီလုပ္ပလံ စသော ဂုဏ်နှင့်ခြပ် တွဲစပ်သည့် သမာသ်ပုဒ်များ၌ ဂုဏ + ဂုဏီ (ဂုဏ်+ဂုဏေး) သမ္ပန်ကို ဗျူပုတ္တိနိမိတ်ထုတ်။
 [မဟာ+ပုရိသ = အမြတ်ဂုဏ်နှင့် ယောက်ျားခြပ်]
 [နီလ + ဥပ္ပလ = အညိုဂုဏ်နှင့် ကြာခြပ်]

သဒ္ဓိန္နိယံ စသော ခြပ်ဟောပုဒ် အချင်းချင်းတွဲစပ်သော ကမ္မဓာရည်း သမာသ်ပုဒ်များ၌ ရှေ့ပုဒ်ကိုဖြစ်စေ နောက်ပုဒ်ကိုဖြစ်စေ ဂုဏ်ဟော ကြံယူရ မည်။

ဥပမာ- သဒ္ဓိန္နိယံ = သဒ္ဓါ + ကုန္တိယံ - ၌ သဒ္ဓါအရ သဒ္ဓါစေတသိက် ခြပ်ကောက်၍ ကုန္တိယံအရ အစိုးရခြင်းဂုဏ်ကို ကောက်ကာ သဒ္ဓါစေတသိက် ၏အစိုးရခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ် မည်၏ ဟု ထုတ်ရသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဝိသေသန + ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် လည်း ထုတ်ရသည်။ ဥပမာ- သဒ္ဓိန္နိယံ = သဒ္ဓါဟူသော + ကုန္တိ - ၌ သဒ္ဓါနှင့် ကုန္တိယံတို့၏ ဝိသေသန + ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်မည်၏ ဟု ထုတ်ရသည်။

- (ဃ) ကြွင်းသမာသ်သုံးပါး၌ ရှေ့ပုဒ် + နောက်ပုဒ်များအရ သိသာ ထင်ရှားစွာ ကွဲပြားသောကြောင့် သမ္ပန်ကို ရှာရလွယ်ကူပေ သည်။

ပဝတ္တိနိမိတ်ထုတ်ရာ၌ သတိပြုဖွယ်

ပဝတ္တိနိမိတ်ဟူသည် (သဒ္ဓါနှင့် အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော) ဇာတ်.ဂုဏ်.ကြိယာ.နာမ်.ခြပ်ဟု ငါးမျိုးရှိသည်။

ပုရိသော၌ ယောကျ်ားဇာတ်၊ သုက္ကော၌ အဖြူဂုဏ်၊ ပါစကော (ဟောတိ)၌ ချက်ခြင်းကြိယာ၊ စိတ္တော(ဂစ္ဆတိ)၌ စိတ္တအမည်၊ ဝိသာဏီ (ဂစ္ဆတိ)၌ ဦးချိုခြပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏။

ရှင်းလင်းချက်

ပုရိသော (ဂစ္ဆတိ)၌ ယောကျ်ားဇာတ်ရှိသောကြောင့်သာ ယောကျ်ား (ပုရိသ)ဟု ခေါ်သည်။ ယောကျ်ားဇာတ်မရှိလျှင် ယောကျ်ားဟု မခေါ်နိုင်။ ထို့ ကြောင့် ပုရိသသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းသည် (ပုရိသဟု ခေါ်နိုင်ခြင်း အကြောင်း သည်) ယောကျ်ားဇာတ် ဖြစ်၏။ (ပဝတ္တိ - သဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏။ နိမိတ္တ - အကြောင်း)

သုက္ကော (ဂစ္ဆတိ)၌ ဖြူသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို သုက္ကဟု ခေါ်သည်။ မည်းနက်နေလျှင် သုက္ကဟု မခေါ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် သုက္ကသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည် အဖြူဂုဏ်ဖြစ်၏။ ယင်းသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ပါစကော (ဟောတိ)၌ လည်း ချက်ခြင်းကြိယာရှိသောကြောင့် ပါစက ဟု ခေါ်ရသည်။ ချက်ခြင်းကြိယာ မရှိလျှင် (မချက်တတ်လျှင်) ပါစကဟု မဆိုနိုင်။ ထို့ကြောင့် ချက်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ် ဖြစ်၏။

စိတ္တော (ဂစ္ဆတိ)၌ လည်း ထိုသူသည် စိတ္တအမည်ရှိ၍သာ စိတ္တဟု ခေါ်ရသည်။ စိတ္တအမည်မရှိလျှင် စိတ္တဟု မခေါ်နိုင်။ ထို့ကြောင့် စိတ္တဟူသော အမည်သည် စိတ္တသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်၏။

ဝိသာဏီ (ဂစ္ဆတိ)၌ လည်း ထိုသတ္တဝါသည် ဦးချိုရှိသောကြောင့် ဝိသာဏီ(ဝိသာဏ+ဤ)ဟု ခေါ်ရသည်။ ဦးချိုမရှိလျှင် ဝိသာဏီဟု မဆိုနိုင်။ ထို့ကြောင့် ဦးချိုခြပ်သည် ဝိသာဏီသဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း (ပဝတ္တိနိမိတ်) ဖြစ်သည်။

ဤပဝတ္တိနိမိတ်ကို ထုတ်ရာ၌

- (က) ကိတ်ပုဒ်ဖြစ်လျှင် ကြိယာဝိသေသကို ထုတ်ရသည်။
- (ခ) ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်၊ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်တို့ ဖြစ်လျှင် သမာသ်ပုဒ်အရ၊ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်အရတို့ကို ထုတ်ရသည်။

- * ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ အဿတ္ထိ၊ ထုတ်ဘိ ပုဒ်ရသာ။
- * ကြိယာဝိသေသ၊ ကိတ်ဝယ်ပြု၊ ပဝတ္တိနိမိတ်မှာ။

ရှင်းလင်းချက်

ကိတ်ပုဒ်၌ ကြိယာသာမညကို ဗျူပုတ္တိနိမိတ်ထုတ်၍ ကြိယာဝိသေသကို ပဝတ္တိနိမိတ် အမြဲထုတ်ရသည်။

ဤတွင် ကြိယာသာမညဟူသည် ကတ္တုသတ္တိ၊ ကမ္မသတ္တိ စသော တစ်စုံတစ်ခုသော သတ္တိတို့ဖြင့် အထူးမပြုအပ်သော ကြိယာတည်း။ ကြိယာဝိသေသဟူသည်မှာ ကတ္တုသတ္တိ၊ ကမ္မသတ္တိစသော တစ်စုံတစ်ခုသော သတ္တိဖြင့် အထူးမပြုအပ်သော ကြိယာတည်း။

ဥပမာ - “ချက်” ဟူသော ကြိယာ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော သတ္တိဖြင့် အထူးမပြုအပ်သော (ဝါ) ပစ္စည်းအနက် ဝိဘက်အနက်တို့ဖြင့် အထူးမသတ်မှတ်ရသေးသော ကြိယာသည် သာမညကြိယာဖြစ်၏။ ဤ “ချက်” ဟူသော ကြိယာ၌ ကတ္တုသတ္တိဖြင့်လည်း အထူးပြုနိုင်၏။ ကမ္မသတ္တိဖြင့်လည်း အထူးပြုနိုင်၏။ (စသည်)

“ချက်တတ်၏” ဟူသော ကြိယာ၌ ချက် - ကြိယာကို “တတ်” ဟူသော ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုထား၏။ ထို့ကြောင့် ကမ္မသတ္တိစသော အခြားသတ္တိတို့ မဝင်နိုင်။ ထို့ကြောင့် ထို “ချက်တတ်၏” ဟူသော ကြိယာသည် ကြိယာဝိသေသဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကိတ်ပုဒ်များကို ဗျူဟတ္တိနိမိတ် ခွဲရာ၌ ဗုဒ္ဓေါ- (တစ်စုံတစ်ခု သော ကတ္တုသတ္တိစသည်ဖြင့် အထူးမပြုအပ်သော) သိခြင်းကြိယာသာမည သည် ဗျူဟတ္တိနိမိတ်။ ကြိယာနိပ္ပာဒက တည်းဟူသော ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော သိခြင်းကြိယာဝိသေသသည် ပဝတ္တိနိမိတ်ဟု ခွဲရ သည်။

မှတ်ချက်။ ။ ကြိယာဝိသေသ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို တစ်စုံတစ်ခုသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မတို့ဖြင့် အထူးပြုခြင်းဟုလည်း အချို့ကျမ်း (ဘေဒစိန္တာ ဂဏှိ) ၌ ဆို၏။ ဤ၌ကား မဏိသာရမဇ္ဈ၏ အဆိုကို ပိုမို နှစ်သက်၍ ကတ္တုသတ္တိစသည်ဖြင့် အထူးပြုအပ်ခြင်းကိုသာ ကြိယာဝိသေသဟု ယူ၍ ဖော်ပြပါသည်။

ဘေဒစိန္တာဂဏှိ အလို ဗုဒ္ဓေါ- ၌ ဘုရား၏ သိခြင်းကြိယာဝိသေသ သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏ဟု ထုတ်ရမည်။ (သာဝကတို့၏ သိခြင်းမဟုတ် ဟူလို)

ဘာဝသာနေကိတ်ပုဒ်

ဘာဝသာနေကိတ်ပုဒ်၌ကား ကတ္တုသတ္တိ စသည်မရှိသောကြောင့် (ဝါ) ကြိယာသာမညချည်း ဖြစ်သောကြောင့် အစိတ်အစိတ်သော အက္ခရာဟု ဆိုအပ်သည့် ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြိယာသည် ဗျူဟတ္တိ နိမိတ်။ အပေါင်း အက္ခရာဟု ဆိုအပ်သော ပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ် သော ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်ဟု မှတ်ပါ။

ဥပမာ- ဂမနံ ဂတော (ဂမနံကား ပိဋ္ဌိဟံဝါကျ၊ ဂတောကား နိပ္ပန္န) ဂ- ဟူသော၊ တော- ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော “သွားခြင်းကြိယာ” သည် ဗျူဟတ္တိနိမိတ်မည်၏။ ဂတော - ဟူသော အပေါင်း ပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော “သွားခြင်း ကြိယာ” သည် ပဝတ္တိနိမိတ်မည်၏ဟု ခွဲရမည်။

နိပါတ်(၅)ဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းဖွင့်ဆိုချက်များ

ဤနိပါတ်(၅)၌ လိုအပ်သော ပုဒ်တို့ကို ရည်ညွှန်း ထုတ်နုတ်၍ ထိုပုဒ်တို့ကို ပဒ၊ ကာရန်၊ လိင်၊ ဂိုဏ်း၊ ညွှန်းဆိုခိုင်းပေမည်။

ပဒဟူသည်

ပဒ ညွှန်းရာ၌ ပဒ (ပုဒ်)သည် နာမ်ပုဒ်၊ အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်ဟု လေးမျိုးရှိသည်။ ထိုတွင် နာမ်ပုဒ်သည်လည်း သမာသ်နာမ်ပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ် နာမ်ပုဒ်၊ ကိတ်နာမ်ပုဒ်၊ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ဟု လေးမျိုးရှိ၏။

ထို့ကြောင့် နာမ်ပုဒ်ကို ညွှန်းရာ၌ သမာသ်နာမ်ပုဒ်၊ တဒ္ဓိတ်နာမ်ပုဒ် စသည်ဖြင့် ဖြစ်သင့်ရာကို ညွှန်းရမည်။

အာချာတ်ပုဒ်ကား တိစသောဝိဘတ်များ သက်ထားသော ပုဒ်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်။

ဥပသာရပုဒ်မှာလည်း ပ၊ ပရာ၊ နိ၊ နိစသည်ဖြင့် နှစ်ဆယ်ပုဒ်ရှိရာ ထိုနှစ်ဆယ်တွင် ပါဝင်သော ပုဒ်များကို ဥပသာရပုဒ်ဟု ညွှန်းရသည်။

နိပါတ်ပုဒ်မှာ စ၊ ဝါ၊ မာ၊ နော၊ န စသည်ဖြင့် များစွာရှိ၏။ ထို့ပြင် နာမ်ပစ္စမပိုင်းလာ တော၊ ဩ၊ ထ၊ ဓိစသော ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်များ (ဥပမာ - ဣတော၊ ကုဩ၊ ကတ္ထ၊ ဣဒါနိစသည်) ကိတ်ကျမ်းလာ တုန၊ တွာန၊ တွာ၊ တုံ၊ တာယေ စသော ပုဒ်များ (ဥပမာ - ကာတုန၊ ကတွာန၊ ကတွာ၊ ဒေသေတုံ စသည်)၊ တဒ္ဓိတ်ကျမ်းလာ ထာ၊ ထံဟူသော အဗျယပစ္စည်း ဆုံးသောပုဒ်များ (ဥပမာ - သဗ္ဗထာ၊ ကထံစသည်) ဟု အမျိုးမျိုးရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဒ်များကို နိပါတ်ပုဒ်ဟု ညွှန်းဆိုရသည်။

* ဥပသာ၊ နိပါတ်၊ သမာသ်အဗျယိဘာဝ၊ အဗျယတဒ္ဓိတ်၊ ကိတ် တန္တောဒိ၊ ဝိဘတ္တိပစ္စယာ၊ ခြောက်ပါးဖြာ၊ မှတ်ပါ အဗျယ။

(သဒ္ဓသံခိပ်)

အန္တ(ကာရန်)

ကာရန်ဟူသည် (၁) ပကတိကာရန် (၂) နိပ္ပန္နကာရန် ဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။
ထိုတွင် ရုပ်မပြီးမှီ (ရုပ်မတွက်မီ) ပထမဆုံး တည်ထားသော နာမ်ပုဒ်
နှင့် ဓာတ်တို့၏ ကာရန်ကို ပကတိကာရန်ဟု ခေါ်သည်။ ဥပမာ - ပုရိသော - ဌ
ပုရိသ၊ ပစတိ - ဌ ပစတိ၏ ကာရန်တည်း။)

ရုပ်ပြီးသွားသောအခါ တွေ့မြင် (တည်ရှိ) နေသော ကာရန်ကို နိပ္ပန္န
ကာရန် ဟု ခေါ်သည်။ (ဥပမာ - ပုရိသော - သြကာရန်၊ ပစတိ - ဣကာရန်
စသည်။)

ထိုတွင် နာမ်ပုဒ်မှန်သမျှ၌ ပကတိကာရန်ကို အသုံးများ၍ အာချာတ်
ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်များ၌ နိပ္ပန္နကာရန်ကို အသုံးများသည်။ အာချာတ်
ပုဒ်ကို တစ်ခါတစ်ရံ ပကတိကာရန်၊ နိပ္ပန္နကာရန် နှစ်မျိုးလုံး သုံးကြသည်။

ဂစ္ဆတိ = ပကတိကာရန် ဥကာရန္တ။ (ဂမု)
နိပ္ပန္နကာရန် ဣကာရန္တ။ (ဂစ္ဆတိ)

လိင် (လိင်)

လိင်သည် ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင်၊ နပုလ္လိင်၊ ဒွိလိင်၊ တိလိင်၊ အလိင် ဟု
ခြောက်မျိုးရှိသည်။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင် -

- နာမ်ပုဒ်များ၌ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင်၊
နပုလ္လိင်၊ (ဒွိလိင်၊ တိလိင်) ဟု ညွှန်းရမည်။
- အာချာတ်ပုဒ်၊ ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်များကို အလိင် ဟု
ညွှန်းရသည်။

ဂိုဏ်း

ဂိုဏ်းသည် နာမ်ဂိုဏ်း၊ အာချာတ်ဂိုဏ်း ဟု နှစ်မျိုးရှိရာ သိ - အစရှိသော
နာမ်ဝိဘတ် အဆုံးရှိသော ပုဒ်များကို နာမ်ဂိုဏ်း (၁၃) ဂိုဏ်းတွင် ဖြစ်သင့်ရာ
ဂိုဏ်း ညွှန်းရသည်။

တိ - အစရှိသော အာချာတ်ဝိဘတ် အဆုံးရှိသော ပုဒ်များကို အာချာတ်ဂိုဏ်း ရှစ်ဂိုဏ်းတွင် ဖြစ်သင့်ရာဂိုဏ်းကို ညွှန်းရသည်။ အာချာတ် ပုဒ်ကိုဂိုဏ်းရွေးရာတွင် ဂဏိကပစ္စည်းကိုကြည့်၍ဂိုဏ်းရွေးရသည်။ ဘူဝါဒိ အ - ပစ္စည်းသက် ထားလျှင် ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ ဒိဝါဒိ ယ - ပစ္စည်းသက်ထားလျှင် ဒိဝါဒိဂိုဏ်း၊ သွာဒိ ဣ၊ ဣ၊ ဥကာ ပစ္စည်းသက်ထားလျှင် သွာဒိဂိုဏ်း ဟု ညွှန်းရသည်။ (စသည်)

ဥပမာ - သလယန္တိ (သလ ဓာတ် + စုရာဒိ ဣယ ပစ္စည်း၊ အန္တိဝိဘတ်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်) စုရာဒိဂိုဏ်းဟု ညွှန်းရသည်ဟူလို။

ဥပသာရပုဒ်၊ နိပါတ်ပုဒ်များကို (မည်သည့်နာမ်ဂိုဏ်း အာချာတ်ဂိုဏ်း တို့၌မျှ မပါသောကြောင့် ဂဏဝိမှတ်ဟု ညွှန်းရသည်။

နိပါတ်(၇) ဆိုင်ရာစည်းမျဉ်းဖွင့်ဆိုချက်များ

ဤနိပါတ်(၇)၌ ဟိ၊ စ၊ ပန စသော နိပါတ်ပုဒ်တို့၏ အနက်များနှင့် ဇေ သဒ္ဓါ၏ ဂဟေတဗ္ဗ စသော အနက်သုံးမျိုး၊ ယ - တ - ဇေတ ဣမသဒ္ဓါတို့၏ ပက္ကန္တ - ဝိသယ စသော စွဲရာဝိသယအမည်တို့ကို မေးခြင်းများ ပါဝင်သည်။

နိပါတ်ပုဒ်တို့၏အနက်များ

ဟိသဒ္ဓါ၏အနက်

၁။ ဝါကျာရမ္ဘ ၂။ ဝိတ္တာရ ၃။ ဖလ ၄။ ဟေတု ၅။ ဒဠိကရဏ ၆။ တပ္ပါကဠိကရဏ ၇။ ဝိသေသ ၈။ အနွယ ၉။ ဗျတိရရဏ ဟု အနက်ကိုးမျိုးရှိသည်။ ထိုအနက်ကိုးမျိုးအနက် အရာဌာနအားလျော်စွာ သင့်ရာအနက်ကိုညွှန်းရမည်။

စသဒ္ဓါ၏အနက်

ထို ဟိသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုးမျိုးတို့တွင် ဝိတ္တာရကိုနတ်၌ ပက္ကန္တရကို ထည့်ကာ ကိုးနက်ဟု မှတ်ရမည်။

ပနသဒ္ဓါ၏အနက်

စ - သဒ္ဓါ၏အနက်ကိုးပါးတို့တွင် သမ္ဘာဝနာနှင့် ဂရဟာအနက်တို့ကို ထည့်၍ ၁၁ - နက်ဟု မှတ်ရမည်။

- * ဝါကျာရမ္မ၊ ဝိတ္တာရနှင့်၊ ဇလ - ဟေတု၊ မှတ်၍ ဒဠိ၊ ပါကဠိ - ဝိသေ၊ န္ဓယေ - ဗျာတိ၊ နဝ - ဟိ၊ မှတ်သိအနက်ရ။
- * ထိုကိုးဖြာတွင်၊ ဝိတ္တာပယ်ဖျက်၊ ပက္ခန်စွက်၊ စ - နက် ကိုးပါးပြ။
- * စ - ၏ အနက်၊ ထိုကိုးချက်တွင်၊ ထည့်စွက် သမ္ဘာ၊ ဂရဟာ၊ ဆယ့်တစ်ဖြာနက် ပန။

န(အ)နိပါတ်ပုဒ်

၁။ ပဋိသေဓအနက် ၂။ ဝုဒ္ဓိ ၃။ တဗ္ဘဝ ၄။ အည ၅။ သဒိသ ၆။ ဝိရဒ္ဓ ၇။ ဂရဟာ ၈။ သုည ၉။ ဝိရဟ ၁၀။ အပ္ပက။

- * ပဋိသေဓေ ဝုဒ္ဓိ တဗ္ဘဝေ၊ အညတ္ထ သဒိသေသု စ။
- * ဝိရဒ္ဓေ ဂရဟေ သုညေ၊ အ - ကာရော ဝိရဟပ္ပကေ။

ဝါနိပါတ်ပုဒ်

၁။ သမုစ္စယ ၂။ ဥပမာ ၃။ သံသယ ၄။ ပဒပ္ပရဏ ၅။ ဝဝတ္ထိတ ဝိဘာသာ ၆။ အဝဿဂ္ဂ ၇။ ဝိကပ္ပန။

- * သမုစ္စယေ စောပမာယံ၊ သံသယေ ပဒပ္ပရဏေ။
- ဝဝတ္ထိတဝိဘာသာယံ၊ ဝါ ဝဿဂ္ဂေ ဝိကပ္ပနေ။ (ဓာန် - ၁၁၈၉)

အပိနိပါတ်ပုဒ်

၁။ သမ္ဘာဝနာ ၂။ ဂရဟာ ၃။ အပေက္ခာ ၄။ သမုစ္စယ ၅။ ပဉ္စာ ၆။ သံဝရဏ ၇။ အာသီသ။

* သမ္ဘာဝနေ စ ဂရဟာ၊ ပေက္ခာသု စ သမုစ္စယေ။
ပဉ္စေ သံဝရဏေ စေဝ၊ အာသီသတ္ထေ အပီရိတံ။(ဓာန်-၁၁၈၃)

ဇဝနိပါတ်

၁။ နိဒဿန ၂။ အာကာရ ၃။ ဥပမာ ၄။ သမ္မဟံသန ၅။ ဥပဒေသ
၆။ ဝစနပဋိဂ္ဂဟ ၇။ အဝဓာရဏ ၈။ ဂရဟာ ၉။ ဣဒမတ္ထ ၁၀။ ပရိမာဏ
၁၁။ ပုစ္ဆာ။

* ဇဝ နိဒဿနာကာရော၊ ပမာသု သမ္မဟံသနေ။
ဥပဒေသေ စ ဝစန-ပဋိဂ္ဂဟေ ဝဓာရဏေ။
ဂရဟာယေ' ဒမတ္ထေ စ၊ ပရိမာဏေ စ ပုစ္ဆနေ။ (ဓာန်-၁၁၈၆)

ဣတိနိပါတ်

၁။ ဟေတု ၂။ ပကာရ ၃။ အာဒိ ၄။ အဝဓာရဏ ၅။ နိဒဿန
၆။ ပဒတ္တဝိပလ္လာသ ၇။ သမာပန။

* ဣတိ ဟေတု ပကာရေသု၊ အာဒိမိ စာဝဓာရဏေ။
နိဒဿနေ ပဒတ္တဿ၊ ဝိပလ္လာသေ သမာပနေ။ (ဓာန်- ၁၁၈၈)

ဇဝ-သဒ္ဓါ၏အနက်သုံးပါး

၁။ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ- ဇဝဖြင့် ယူအပ်သော အနက်။
၂။ နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထ- ဇဝဖြင့် ပယ်အပ်သော အနက်။
၃။ အနညာတတ္ထ- ခွင့်ပြုအပ်သော အနက်။
ဤသုံးမျိုးရှိရာ အချို့နေရာ၌ သုံးမျိုးလုံးရနိုင်ပြီး အချို့နေရာ၌
အနညာတတ္ထ မထုတ်ရဘဲ ရှေ့နှစ်မျိုးသာ ထုတ်ရသည်။

ဇဝ-သဒ္ဓါတွေ့တိုင်း မထုတ်ရ

ဇဝ-သဒ္ဓါသည်-

- ၁။ နိယမတ္ထ ဇဝ - သတ်မှတ်ရုံမျှ သတ်မှတ်ပြသော ဇဝ၊ (ဆတ္တိသေဝ ဝိပါကာနိ - ဇဝ သဒ္ဓါမျိုးတည်း။)
- ၂။ နိဝတ္တာပနာ ဝဓာရဏတ္ထ ဇဝ - တစ်စုံတစ်ခုသော အနက်ကို တားမြစ်နှစ်စေသော ဇဝသဒ္ဓါ။
- ၃။ သန္တိဋ္ဌာနာ ဝဓာရဏတ္ထ ဇဝ - မိမိအနက်ကို ခိုင်မြဲစေရုံမျှ ခိုင်မြဲစေသော ဇဝသဒ္ဓါ။ (မတ္တမေဝ - ဌ ဇဝ သဒ္ဓါမျိုးတည်း။)
- ၄။ ပဒပူရဏ ဇဝ - တစ်စုံတစ်ရာ အနက်ထူးမရှိဘဲ ပုဒ်ပြည့်ရုံ ထည့်ဆိုသော ဇဝသဒ္ဓါ။ (ဟောတိယထေဝ - ဌ ဇဝ သဒ္ဓါမျိုးတည်း။)

ဤသို့အနက်လေးမျိုးရှိသည့်အနက် နိဝတ္တာပနာ ဝဓာရဏ အနက်ရှိသော ဇဝ (မြန်မာအနက်ပေးရာတွင် “သာလျှင်” ဟု ပေးရသော ဇဝ) သဒ္ဓါရှိရာ၌ သာ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ စသော အနက်သုံးမျိုးကို ထုတ်ရသည်။

ဂဟေတဗ္ဗတ္ထစသည် ထုတ်နည်း

ဇဝသဒ္ဓါသည် ဂုဏ်ဟောသဒ္ဓါ၊ ခြပ်ဟောသဒ္ဓါ၊ ကြိယာဟောသဒ္ဓါ တို့နောင် ထိုင်လေ့ရှိရာ ဇဝသဒ္ဓါက ခြပ်ဟောပုဒ်နောင် ထိုင်နေလျှင် ထိုခြပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။ ထို၏ဆန့်ချင်ဘက်ခြပ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ ထုတ်ရသည်။ (ဂဟေတဗ္ဗတ္ထအရ ခြပ်ကိုကောက်ထားလျှင် ဂုဏ်၊ ကြိယာတို့ကို နိဝတ္တေတဗ္ဗ မထုတ်ရ။) ဂဟေတဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော ခြပ်၌တည်သော ဂုဏ်သတ္တိကို အနညာတတ္ထ ထုတ်ရမည်။

ထို့အတူ ဇဝသဒ္ဓါသည် ဂုဏ်ဟောပုဒ်နောင် ထိုင်နေလျှင် ဂုဏ်ကို ဂဟေ - တဗ္ဗတ္ထ၊ ထိုဂုဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဂုဏ်တစ်ပါးကို နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ၊ ထို ဂဟေတဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော ဂုဏ်၏ တည်ရာခြပ်ကို အနညာတတ္ထ ထုတ်ရမည်။

ဇဝသဒ္ဓါသည် ကြိယာပုဒ်နောင် ထိုင်နေလျှင် ထိုကြိယာကို ဂဟေ - တဗ္ဗတ္ထ၊ ထို၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြိယာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ၊ ထိုကြိယာ၏

တည်ရာခြံနှင့် ထိုခြံ၏ဂုဏ်သတ္တိနှစ်ပါးကို အနညာတတ္ထ ထုတ်ရသည်။

လိုရင်းချုပ်လျှင်

ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ - ခြံဖြစ်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက်ခြံသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
ဂုဏ်သည် အနညာတတ္ထ။

ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ = ဂုဏ်ဖြစ်လျှင် - ဆန့်ကျင်ဘက်ဂုဏ်သည် နိဝတ္တေ
တဗ္ဗတ္ထ။ ခြံသည် အနညာတတ္ထ။ (ခြံနှင့် ဂုဏ်အချင်းချင်း အနညာတ
ဖြစ်သည်ကို သတိပြုပါ။) ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ = ကြိယာဖြစ်လျှင် - ဆန့်ကျင်ဘက်
ကြိယာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။ ဂုဏ်နှင့်ခြံသည် အနညာတတ္ထ။

ဆောင်ပုဒ်များ

- * ဧဝထိုင်ရာ၊ ပုဒ်ရမှာ၊ မှတ်ပါ ဂဟေတဗ္ဗ။
- * ခြံခြံချင်း၊ ဂုဏ်ဂုဏ်ချင်းနှင့် ချင်းချင်းကြိယာ၊ ထုတ်အပ်စွာ၊
မှတ်ပါ နိဝတ္ထ။
- * ဂုဏ်နှင့်ခြံ၊ ချင်းချင်းမှတ်၊ ထုတ်အပ် အနညာတ။
- * ဂဟေတဗ္ဗ၊ ကြိယာပြုမှု၊ ဒဗ္ဗနှင့်ဂုဏ်၊ နှစ်ပါးစုံ၊ ထုတ်ကုန်
အနညာတ။

ထုတ်ပုံနမူနာ

- * သဒ္ဓတ္ထ ဇာလိနီအမှတ် (၁၈) ဂါထာ၌ လာသောပုံစံများ
- * တိသော ဇနဇော ဧဝ ဟောတိ။ (ဂုဏ်နှောင်ဧဝထိုင်)
(တိဿသည် လေးအတတ်ကိုသာ တတ်သည်)
လေးအတတ်ဂုဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်ဂုဏ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
တိဿခြံသည် အနညာတ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

* ကာလော ဧဝ နေဓရော ဟောတိ၊ (ဒြပ်နှောင်ဧဝထိုင်)

(ကာလသည်သာ လေးအတတ်ကိုသာတတ်သည်)

ကာလဒြပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
တိဿဒြပ်သည် နိဝတ္တေဗ္ဗ၊
လေးအတတ်ဂုဏ်သည် အနညာတ၊

* အတ္ထေဝ ကာကော သေတောပိ၊ (ကြိယာပုဒ်နှောင် ဧဝထိုင်)

(ဖြူသော ကျီးသည်လည်း ရှိသည်သာ)

ကျီးဖြူရှိခြင်း ကြိယာသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
ကျီးဖြူမရှိခြင်း ကြိယာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊
ကျီးဒြပ်နှင့် ဖြူခြင်းဂုဏ်သည် အနညာတ၊
ဂုဏဒဗ္ဗ ကြိယာနံဝါ၊ ဗျဝစ္ဆေဒ ဝသာ တိဓာ၊
တိသော နေဓရော ဧဝ၊ ကာလော ဧဝ နေဓရော၊
အတ္ထေဝ ကာကော သေတောပိ၊ ဣဒံ တေသံ နိဒဿနံ၊
(ဇာလိနီ = ၁၈ အမှတ် ဂါထာ။)

ဤဂါထာ၏ အဆိုအဓိပ္ပာယ်သည် ယေဘုယျဖြစ်၍ အချို့နေရာတို့တွင်
အခြားသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သင့်သလို ထုတ်ကြရသည်လည်း ရှိ၏။

ဥပမာ = သဒ္ဓါဝ ဣန္ဒြိယံ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ
သဒ္ဓါသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
သတ္တ ဇီဝသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊
(သို့မဟုတ် ဣန္ဒြေမထိုက်သော ဖဿစသော တရားတို့သည်
နိဝတ္တေတဗ္ဗ။)

ဣန္ဒြေထိုက်သည့် ဝိရိယစသော အခြားတရားတို့သည် အနညာတ၊

ရှင်းလင်းချက် -

သဒ္ဓါသည်သာ ဣန္ဒြေမည်၏ဟု ဆိုသဖြင့် တိထွီတို့ ကြံဆအပ်သော

သတ္တ. ဇီဝဒြပ်သည် ကုဋေမမည်ဟု ပြရာရောက်၏။ သဒ္ဓါသည်သာ ကုဋေမမည်၏ ဟူသော စကားသည် ဝိရိယစသော ကုဋေထိုက်သည့် အခြားတရားများသည် ကုဋေမမည်ဟု မကန့်ကွက်နိုင်။ ထိုဝိရိယစသည်တို့သည်လည်း ကုဋေမမည်ပါသေးသည်ဟု ခွင့်ပြုရာပင် ရောက်သေး၏။

သမ္ပန္နာ ဝတ္တနည်းဖြင့် ထုတ်နည်း

စပ်သင့် စပ်ထိုက်သော ပုဒ်အနက်များနှင့် ဆက်စပ်၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် ထုတ်ယူခြင်းကို သမ္ပန္နာဝတ္တနည်းဖြင့် ခေါ်၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ထုတ်နည်းသည် ဧဝထိုင်ရာ သဒ္ဓါပုဒ်ကိုသာ ပဓာနပြု၍ ထုတ်သောကြောင့် (စပ်သင့်စပ်ရာ အခြားအနက်များ မပါဝင်သဖြင့်) အသမ္ပန္နာဝတ္တနည်းဖြင့် ထုတ်ခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ယင်း သဒ္ဓါဝ ကုဋိယံ သဒ္ဓါနိယံကို သမ္ပန္နာဝတ္တနည်းဖြင့် ထုတ်လျှင် သဒ္ဓါသည် ကုဋေမမည်၏ ဟူသောအနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

သတ္တဇီဝတို့သည် ကုဋေမမည်၏ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
(သတ္တဇီဝတို့သည် ကုဋေမမည်)

ဝိရိယစသော ကုဋေထိုက်သည့် အခြားတရားများသည်လည်း ကုဋေမမည်သေး၏ ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ဤသို့ သမ္ပန္နာဝတ္တနည်းဖြင့် ထုတ်ခြင်းက ပိုမိုရှင်းလင်းပြီး သဘောပေါက်လွယ်သည်။

ဖာလိနီအတိုင်း ထုတ်လျှင်

သဒ္ဓါဒြပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
သတ္တဇီဝဒြပ်နှင့် ကုဋေမထိုက်သော အခြားတရား ဒြပ်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

ထိုသဒ္ဓါ၏ သဒ္ဓဟန (ယုံကြည်ခြင်း)လက္ခဏာ၊ ပသာဒ (ကြည်လင်ခြင်း) လက္ခဏာ(ဂုဏ်)တို့သည် အနညာတဟု ထုတ်နိုင်သည်။

န (အ) နိပါတ်ပုဒ်များ ပါသော ဝါကျများ

န (အ) နိပါတ်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော ဝါကျများ၌ အသမ္ပန္နာဝတ္ထနည်းကို အသုံးမပြုထိုက်။ သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်းကိုသာ အသုံးပြုထိုက်သည်။

အောက်ပါပုံစံကို ရှုစားပါ။

န ပန စိတ္တံ ဧကကမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ (ပ) ပရောပဏ္ဏာသ ကုသလ မေဗ္ဗဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ဋ္ဌ၊ ၁၀၉/၁၁၀)
ဤ၌ ဧကကမေဝဝယ် ဝေ၏ အနက်ကို

- စိတ်သည် တစ်ပါးတည်း မဖြစ်ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
- စိတ်သည် တစ်ပါးတည်းသာ ဖြစ်၏ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
- စိတ်သည် ဖဿစသော ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ် တရားတို့နှင့်အတူဖြစ်၏ ဟူသော အနက်သည် အနညာတ ဟု ထုတ်မှသာ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်၍ ပြည့်စုံသည်။ စိတ် တစ်ပါးတည်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

စိတ်၏ ဝိဇာနနလက္ခဏာ(အာရုံကို သိခြင်းဂုဏ်)သည် အနညာတ ဟု ထုတ်လျှင် အဋ္ဌကထာ၏ အဆိုနှင့် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သွားသည်ကို သတိပြုပါ။

ထိုဝါကျ၌

န ပန (ပ) ဥပ္ပဇ္ဇတိသည် ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ။
စိတ္တံ ဧကကမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိသည် (န ဖြုတ်၍ သိအပ်သော အနက်သည်) နိဝတ္တေတဗ္ဗတ္ထ။
တသ္မာ (ပ) ဝေဒိတဗ္ဗံသည် အနညာတတ္ထတို့ကို ပြသည် ဟု မှတ်လေ။

တစသည်၏ ဝိသယ

ယ. တ. ဇတ. ဣမ သဒ္ဓါတို့၏ စွဲနက်ကို အကြောင်းပြု၍ ဝိသယ သုံးမျိုးကို စွဲလေ့ရှိသည်။ ယင်း ဝိသယမှာ (၁) ပက္ကန္တ ဝိသယ။ (၂) ပသိဒ္ဓ ဝိသယ။ (၃) အနဘူတ ဝိသယ တို့ဖြစ်သည်။

ထိုတွင် -

၁။ လွန်ပြီးဝါကျရှိ ခြပ်ကိုစွဲလျှင် (ခြပ်.ဂုဏ်အမည်တို့ကိုစွဲလျှင်) ပက္ကန္တဝိသယ။

၂။ အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိလျှင် ပသိဒ္ဓ ဝိသယ။

၃။ လွန်ပြီးဝါကျရှိ ကြိယာ (ထိုကြိယာနှင့် တကွသောပုဒ်)ကို စွဲရလျှင် အနဘူတ ဝိသယဟု မှတ်ရမည်။

* လွန်ပြီးခြပ်၊ စွဲတုံလတ်၊ သိမှတ်ပက္ကန္တ။

* အစွဲတင်းလင်း၊ ရှိတုံလျှင်း၊ မှတ်ချင်း ပသိဒ္ဓ။

* လွန်ပြီးဝါကျ၊ တည်ထကြိယာ၊ စွဲတုံပါ၊ မှန်စွာ နဘူတ။

ပုံစံ

ဒဿနေနာတိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန။ သော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာနံ ဒဿန တော ဒဿနန္တိ ဝုတ္တော။ (ဋ-၈၅)

ဤဝါကျရှိ သော-အရ ရှေ့ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော သောတာပတ္တိမဂ် ခြပ်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ ဖြစ်သည်။

ဓမ္မသဒ္ဓေါ ပနာယံ ပရိယတ္တိဟေတု ဂုဏနိဿတ္တ နိဇ္ဈိဝတာဒိသု ဒိဿတိ။ (ဋ-၈၁)

ဤ၌ အယံ (ဣမ) သဒ္ဓါသည် ဓမ္မသဒ္ဓေါဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ ဖြစ်သည်။

* နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဤ၌ တဿသည် ဘဂဝတောဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသော ကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ ဖြစ်သည်။

* အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဤ၌ ဧတံသည် အသေဝနာ စ ဗာလာနံ စသော ပုဒ်အားလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနာဘူတဝိသယ ဖြစ်သည်။

ဝိဂ္ဂဟဝါကျများ

တေန၊ တဿ၊ တသ္မိံ စသည်ဖြင့် ဝိဂ္ဂဟဝါကျတွင်းရှိ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ် (ယ.တ. ဧတ. ဣမ သဒ္ဓါ) တို့သည် ဆိုဆဲ နိပ္ပန္နပုဒ်အရကို စွဲသောကြောင့် (ဝါကျတွင်း၌ပင် အစွဲပုဒ်ရှိသောကြောင့်) ပသိဒ္ဓဝိသယဟုချည်း မှတ်ရမည်။

* ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသန္တိ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ။ (သမာသ် - ၈၆)

ဤ၌ ဧတေသံ-အရ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်၏အရဖြစ်သော တရားတို့ကို စွဲရသည်။

* သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဧတေတိပိ သေက္ခာ။ (တဒ္ဓိတ် - ၈၆)

ဤ၌ ဧတေ-အရ သေက္ခာဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်အရဖြစ်သော သေက္ခမ္မေတို့ကို စွဲရသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ ဖြစ်သည်။

* သဒ္ဓဟန္တိ ဧတာယ သယံ ဝါ သဒ္ဓဟတိ သဒ္ဓဟနမတ္တမေဝ ဝါ သောတိ သဒ္ဓါ။ (ကိတ် - ၁၆၂)

ဤ၌ ဧတာယ (သော)အရ သဒ္ဓါဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်၏အရဖြစ်သော (ဆိုဆဲဖြစ်သော) သဒ္ဓါတရားကို စွဲရသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

နံပါတ် (၈) ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းဖွင့်ဆိုချက်များ

ဤအမှတ် (၈)၌ ကြိယာငါးတန်နှင့် သိဒ္ဓိတို့ကို မေးလေ့ရှိသည်။ ထိုတွင် ကြိယာငါးတန်ကို အမေးများသည်။

ကြိယာငါးတန်ကို ထုတ်ရာ၌- မုချ (ပင်မ) တရားကို မူတည်၍

အကြောင်း ၂-ချက်၊ အကျိုး ၂-ချက် ထုတ်သည့်နည်းနှင့် အကြောင်း ၁-ချက်၊ အကျိုး ၃-ချက် ထုတ်သည့်နည်းဟု ၂-နည်းရှိသည်။

ကြိယာငါးတန်ထုတ်ရာတွင် ပုံသေနည်းများရှိရာ ထိုပုံသေနည်းများကို ပိုင်နိုင်အောင်လုပ်ထားလျှင် ပုံသေနည်းမဟုတ်သော ဝါကျများ၌ ထိုပုံသေနည်းကို နည်းမှီ၍ အနီးစပ်ဆုံးသော အဖြေများကို ထုတ်ယူနိုင်ပေသည်။

ဤကြိယာငါးတန်နည်းသည် သီလကွန်ဘာဝါလင်္ကာရထုတ်နည်း၊ ပါရာဇိကကံ ပဒဋ္ဌာနာဟာရ နေတ္ထိထုတ်နည်း လက္ခဏာဟာရနေတ္ထိ ထုတ်နည်းတို့နှင့်လည်း ဆက်သွယ်လျက်ရှိရာ ပုံသေနည်းများကို မရမနေကြိုးစားမှတ်သားခြင်းဖြင့် ထိုအခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ကြိယာငါးတန်ထုတ်နည်း

ကြိယာငါးတန်ဟူသည်

- ၁။ ပါဠိနှင့် တိုက်ရိုက်ပြသောအနက် ဟူသော ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို ဒဿနတ္ထတရား၏ အနီးကပ်ဖြစ်သော အကြောင်း ဟူသော ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ထို ဒဿနတ္ထတရား၏ အနီးကပ်ဖြစ်သော အကျိုးတရား ဟူသော ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဒဿနတ္ထတရား၏ဝေးသောအကြောင်းဟူသောဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဒဿနတ္ထတရား၏ ဝေးသောအကျိုး (အကျိုးအဆက်ဆက်) ဟူသော အနဘာဝတ္ထတို့ပေတည်း။

* ဆတ်ဆတ်မှချ။ တိုက်ရိုက်ပြက၊ ဒဿနဆို၊ အကြောင်းကိုပြ၊ ဒီပကမျိုး၊ ကျိုးပကာသန၊ မူလကြောင်းမှာ၊ ဝိဘာဝမှန်၊ ကျိုးပရေရာ၊ နဘာဝါ၊ ကြိယာငါးတန် ထုတ်နည်းတည်း။

(မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်)

ပုံစံ

* သာကုဏီကော ဝနေ သကုဏသဒ္ဓံ သုကာတိ။

(ငှက်မှဆိုးသည် တော၌ ငှက်သံကို ကြားရ၏။)

၁။ ငှက်သံကိုကြားခြင်းသည် (ဤဝါကျဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြအပ်သော အနက်ဖြစ်သောကြောင့်) ဒဿနတ္ထ။

၂။ ငှက် အသံပြုခြင်းသည် (ကြားခြင်း၏ အနီးကပ်ဆုံးသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်) ဒီပကတ္ထ။

၃။ တောထဲ၌ (သို့မဟုတ်) ဤသစ်ပင်/ ဤချုံထဲ၌ ငှက်ရှိ၏ ဟု သိခြင်းသည် (ငှက်က မြည်သောကြောင့်သာ ငှက်ရှိသည် ဟု သိရသည်။) ပကာသနတ္ထ။

၄။ ငှက်ကိုပစ်လိုခြင်း၊ လေးမြှားတို့ကို စီစဉ်ခြင်း၊ တောသို့သွားခြင်း၊ တောသို့ရောက်ခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ငှက်ကိုရှာခြင်း၊ အစာချခြင်း၊ ညွတ်ကွင်းထောင်ခြင်း၊ ပစ်ခတ်ခြင်း၊ မှန်သည့်အခါ ဝမ်းသာခြင်း၊ ငှက်ကိုရောင်းသဖြင့် ပိုက်ဆံရခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

(ဤကား အကြောင်းနှစ်ချက်၊ အကျိုးနှစ်ချက် ထုတ်ခြင်းတည်း။)

အကြောင်း ၁-ချက်၊ အကျိုး ၃-ချက် ထုတ်နည်း

အကြောင်းတစ်ချက်+အကျိုးသုံးချက်ယူ၍ ထုတ်လိုလျှင် ဝိဘာဝတ္ထကို အကျိုးဘက်သို့ ထည့်၍ယူရသည်။ ထိုဝိဘာဝတ္ထကို ပထမအကျိုးဖြစ်သော ပကာသနတ္ထမှ ဆက်၍ရအပ်သော ဒုတိယအကျိုးအဖြစ် ထုတ်ရမည်။

ဖော်ပြပြီးပုံစံတွင် - -

၁။ ငှက်သံကြားခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ တောသို့ရောက်ခြင်း၊ ငှက်ကအသံပြုခြင်းသည်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ဒီပကတ္ထ။

- ၃။ တောထဲ (သစ်ပင်ပေါ်/ ချုံထဲ)၌ ငှက်ရှိသည်ဟု သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ငှက်ကို ရှာဖွေခြင်း၊ ပစ်ခတ်ရန် ပြင်ဆင်ခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ (အကျိုး)
- ၅။ ပစ်ခတ်ခြင်း၊ ငှက်ကိုမှန်သဖြင့် ဝမ်းသာခြင်း စသည် အနုဘာဝတ္ထ။

လက္ခဏာဒီစတုတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ်ပုံ

ပရမတ္ထတရားတို့၌ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ဟူ၍ လေးမျိုး ရှိသည်။ ယင်းလေးမျိုးကို လက္ခဏာဒီစတုတ္ထဟု ခေါ်သည်။

ထိုတွင် ရသကို ကိစ္စရသ၊ သမ္ပတ္တိရသဟု နှစ်မျိုး၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကိုလည်း အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန် ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်ဟု နှစ်မျိုးခွဲကာ ထိုလက္ခဏာဒီစတုတ္ထကို ဖော်ပြလတ္တံ့ပါအတိုင်း ကြိုယာဝါးတန် ခွဲဝေထုတ်ရမည်။

- လက္ခဏာကို ဒဿနတ္ထ။
- ပဒဋ္ဌာန်ကို ဒီပကတ္ထ။
- ကိစ္စရသကို ပကာသနတ္ထ။
- သမ္ပတ္တိရသနှင့် အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို ဝိဘာဝတ္ထ။
- ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို အနုဘာဝတ္ထဟု ထုတ်ရမည်။

* ဒသ်-လက်၊ ဒီ-ဋ္ဌာန်၊ ပကာသံ၊ ကိစ္စရသမှတ်၊ သမ္ပတ်၊ အာကာ၊ ဝိဘာဝါ၊ ဖလာအနမှတ်၊ (မျက်ရှု)

ထုတ်ပုံ

- ကုသလာ မွှာ (ကုသိုလ်၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကို သတိပြုပါ)
- ၁။ ကုသိုလ်၏ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။ (ဒသ်-လက်)

၂။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။ (ဒီ-ဋ္ဌာန်)

၃။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနကိစ္စ ရသသည် ပကာသနတ္ထ။
(ပကာသံ - ကိစ္စံ ရသမှတ်)

၄။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနသမ္ပတ္တိရသ (သို့မဟုတ်) ဝေါဒါနအာကာရ
ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ (သမ္ပတ်. အာကာ၊ ဝိဘာဝါ)

၅။ ဝေါဒါနဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (ဖလာ အနမှတ်)

ဤကား အကြောင်းနှစ်ချက်၊ အကျိုး နှစ်ချက်ယူ၍ ထုတ်ခြင်းတည်း။
အကြောင်းတစ်ချက်၊ အကျိုးသုံးချက်ယူ၍ ထုတ်လိုလျှင် သမ္ပတ္တိရသကို
ပကာသနတ္ထ၊ ကိစ္စရသကို ဝိဘာဝတ္ထ (အကျိုး)၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို အနဘာဝတ္ထ
ဟု ထုတ်ရသည်။

* လက္ခဏံ ဒဿန၊ ဒီပက ပဒဋ္ဌာန်၊ ရသံ သမ္ပတ္တိ၊ ထုတ်ဘိပကာသံ၊
ကိစ္စံရသ၊ ဝိဘာဝတည်း။ အနဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ထုတ်နည်းမှန်သည်၊
ငါးတန်ကြိယာ ထုတ်နည်းတည်း။

ထုတ်ပုံ

ကုသလာ ဓမ္မာ (ကုသိုလ်၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ ဒုတိယနည်းကို
သတိပြုပါ)

၁။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။ (လက္ခဏံ
- ဒဿန)

၂။ ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။ (ဒီပက
ပဒဋ္ဌာန်)

၃။ ဝေါဒါန ဘာဝသမ္ပတ္တိရသသည် ပကာသနတ္ထ။
(ရသံသမ္ပတ္တိ၊ ထုတ်ဘိပကာသံ)

၄။ အကုသလဝိဒ္ဓံသန ကိစ္စရသသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
(ကိစ္စံ ရသ၊ ဝိဘာဝတည်း)

၅။ ဣဋ္ဌဝိပါက ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (အနဘာဝ၊
ပစ္စုပဋ္ဌာန်)

ရှင်းလင်းချက်

ကုသိုလ်၏လက္ခဏာအိတုတ္တကို-ပထမနည်း-တဒေတံ လက္ခဏာအိ
ဝသေန အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ ဝေါဒါန
ပစ္စုပဋ္ဌာန်ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာန် ဟုလည်းကောင်း၊ ဒုတိယနည်း-
အဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ ဝါ အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝ ကုသလံ၊ ဝေါဒါနဘာဝရသံ၊
ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ယထာဝတ္ထပဒဋ္ဌာန် ဟုလည်းကောင်း (အဋ္ဌကထာ-
၁၀၅)နှစ်နည်းဆိုသည်။

ပထမနည်း၌ ကုသိုလ်သည် အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသ (အကုသိုလ်
ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရသ) ရှိသည်ဟု ဖွင့်၍ ဒုတိယနည်း၌ ကုသိုလ်သည်
ဝေါဒါနဘာဝရသ (ဖြူစင်ခြင်းဂုဏ် = သမ္ပတ္တိရသ) ရှိသည်ဟု ဖွင့်သည်။

ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်သည် အကုသလဝိဒ္ဓံသနကိစ္စရသ၊ ဝေါဒါန
ဘာဝသမ္ပတ္တိရသ ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဝေါဒါနအာကာရ ပစ္စုပဋ္ဌာန်
(ကုသိုလ်သည် ယောဂီတို့၏ ဉာဏ်တွင် ဖြူစင်သော တရားသဘော
အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားသည်။)နှင့် ဣဋ္ဌဝိပါကဇလပစ္စုပဋ္ဌာန် (ကောင်းကျိုးပေး
သော တရားအဖြစ်ဖြင့် ဉာဏ်၌ ထင်ရှားသည်။) ဟု နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု
လည်းကောင်း သိနိုင်သည်။

ဤသို့ရသနှင့် ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို နှစ်မျိုးပြထားရာ၌ အကြောင်း+အကျိုး
ခွဲခြားရန် လွယ်ကူသော်လည်း ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန် တစ်မျိုးတည်းပြထားသော
ပရမတ္ထတရားတို့၌ ထိုပြထားသော ရသကိုပင် ကိစ္စရသ၊ သမ္ပတ္တိရသဟု
နှစ်မျိုးခွဲ၍ လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကိုလည်း အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဇလ-
ပစ္စုပဋ္ဌာန်ဟုနှစ်မျိုးခွဲ၍ လည်းကောင်း ယူနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ဇဿ၏ ရသကို သယံဇ္ဇနရသဟု တစ်မျိုးတည်း ပြပြီး
နောက် ကိစ္စရသ၊ သမ္ပတ္တိရသ နှစ်မျိုးခွဲယူနိုင်ပုံကို အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ
၁၅၁၊ ၁၅၂-တို့၌ အဋ္ဌကထာဆရာကိုယ်တိုင် ပြထားပေသည်။

အခြားနည်းများ

ကြိယာငါးတန်ထုတ်နည်းများတွင် ပီထိစဉ်အရ ထုတ်နည်း၊ ပဋိစ္စ-
သမုပ္ပါဒ်နည်းဖြင့် ထုတ်နည်းများလည်း ရှိသေးသည်။

ပီထိနည်း၌ ရှေ့+နောက် စိတ်အစဉ်တို့ကိုသိလျှင် ကြိယာငါးတန်
ထုတ်ရာ၌ အခက်မရှိနိုင်။ ဥပမာ - စက္ခုနာ ရှုပ် ပဿတိ (မျက်စိဖြင့် ရှုပါရုံကို
မြင်၏) ဟူသော ပါဠိ၌ ပဿတိ - အရ စက္ခုပိညာဉ် စိတ်ကိုရ၏။

စက္ခုဒွါရပီထိ၌ အတိတဘွင်၊ ဘဝင်္ဂစလန၊ ဘဝင်္ဂပစ္စေဒ၊ ပဉ္စဒွါရာ
ဝဇ္ဇန်း၊ စက္ခုပိညာဉ်၊ သမ္ပင်္ဂိစ္ဆိင်း၊ သန္တိရဏ၊ ဝုဠော၊ ဇော (၇) ကြိမ်၊ တဒါရုံ (၂)
ကြိမ် ထို့နောင် ဘဝင်္ဂဖြစ်ထိုက်သမျှဖြစ်၍ ချုပ်၏ဟု ပီထိစဉ်ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ပဿတိ - အရ စက္ခုပိညာဉ်စိတ်သည် ဒဿနတ္ထ။
(ထိုစိတ်၏ ရှေ့ကဖြစ်သော) ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်သည် ဒီပကတ္ထ။ (ထိုစိတ်၏
နောက်က ဖြစ်သော) သမ္ပင်္ဂိစ္ဆိင်းစိတ်သည် ပကာသနတ္ထ။ အတိတဘွင်
စသော ရှေးရှေးစိတ်များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သန္တိရဏ စသော နောက်နောက်
စိတ်များသည် အန ဘာဝတ္ထဟု ထုတ်ရသည်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း၌လည်း အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ပိညာဉ်၊ နာမ်ရုပ်၊
သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊
မရဏဟူသော အဂါ ၁၂ - ပါးကို ကြည့်ရှု၍ ရှေးရှေးအင်္ဂါများကို အကြောင်း
ဘက်၊ နောက်နောက် အင်္ဂါများကို အကျိုးဘက်က ထုတ်ရမည်။

ဥပမာ - စက္ခုနာ ရှုပ် ပဿတိ - ၌ ပဿတိ အရ စက္ခုပိညာဉ်စိတ်
ရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ သင်္ခါရသည် ဒီပကတ္ထ။ နာမ်ရုပ်သည်
ပကာသနတ္ထ။ အဝိဇ္ဇာသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သဠာယတန စသည်သည်
အနဘာဝတ္ထဟု ထုတ်ရမည်။

အရေးအကြီးဆုံး

ကြိယာငါးတန် ထုတ်ရာ၌ ပင်မတရားဖြစ်သော ဒဿနတ္ထကို
မှန်ကန်အောင် ကောက်နိုင်မှ ကြွင်းလေးမျိုး မှန်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့်

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

ပင်မ ဒဿနတ္ထတရားကို မှန်ကန်အောင် ကောက်နှိုင်းရေးအတွက်
လေ့လာမှု၊ မှတ်သားမှုများ များစွာလိုအပ်ပါသည်။

ထို့ပြင် - ပုံသေထုတ်၍ ရရှိနိုင်သောတရားများ၏ ကြိုယာဝါးတန်
ထုတ်နည်းများကိုလည်း ပိုင်ပိုင်နှိုင်းနှိုင်း လေ့လာထားသင့်ပေသည်။ ဤ၌
ပုံသေနည်းအမျိုးပေးထားပါသည်။ သဘောကျအောင် လေ့လာပါ။

ကုသလာ ဓမ္မာ၌ ကြိုယာဝါးတန်ထုတ်ပုံ။

- ၁။ ကုသိုလ်တရားသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရ(အတ္တသမ္ပပဏိမိ)သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ကလျာဏမိတ္တ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝန စသော ရှေးရှေးအကြောင်း
များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသော အကျိုးအဆက်ဆက်
သည် အနဘာဝတ္ထ။

အကုသလာဓမ္မာ

- ၁။ အကုသိုလ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ စိတ်ညစ်ညူးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အသပ္ပရိသုပနိဿယ၊ အသဒ္ဓမ္မဿဝန စသော အကြောင်း
များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အတ္တာနဝါဒဘေး၊ ပရာနဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေး
တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဈာန်တရား(မဟာဂ္ဂုတ်တရားများ)

- ၁။ ဈာန် (အပ္ပနာ) တရားသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဥပစာရသမာဓိ (ကာမာဝစရဇော) များသည် ဒီပကတ္ထ။

- ၃။ နီဝရဏကင်းခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့ခြင်း၊ ကလျာဏမိတ္တ အမှီရခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဩဟတ္တပြည်သို့လား ရောက်ရခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။ (အထက်အထက်ဈာန်များဖြစ်လျှင် အောက် အောက်ဈာန်များကို ဝိဘာဝတ္ထ၌ ထည့်ပါ။)

လောကုတ္တရာတရားများ

မဂ်အတွက်-

- ၁။ မဂ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဂေါတြဘူ (ဥပစာရ သမာဓိဇောများ) သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဆိုင်ရာ မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခဲ့ခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်. ဖလသမာပတ္တိသုခ စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဖိုလ်အတွက်

- ၁။ ဖိုလ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဆိုင်ရာမဂ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့သည်မှ စ၍ ဂေါတြဘူ. (ဝေါဒါနိ) တိုင်အောင်သော ရှေးရှေးအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖလသမာပတ္တိသုခ စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဂုတ္တံ. ဒေသိတံ စသည်

ဂုတ္တံ. ဒေသိတံ စသည့် ကံဟောကြိယာပုဒ်တို့၌ ထိုကြိယာ၏

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

ကတ္တားမှာ ဘုရား/ ရဟန္တာနှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ် (သာဝက)များဟု နှစ်မျိုးရှိနိုင်သည်။

ထိုတွင် ကတ္တား-အရ ဘုရားဖြစ်ခဲ့လျှင် ဝစဇာတ်-အရ/ဒိသီဇာတ် အရ ဟောကြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဒေသနာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ရမည်။

ထို့ကြောင့် -

- ၁။ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ အာသယာနသယဉာဏ် တို့သည်(တရားမဟောမီ အမြဲတမ်း ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်များ ဖြစ်သောကြောင့်) ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဒေသနာတော်ဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ပကာသ - နတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်၊ မဟာကရုဏာဉာဏ်စသော ရှေးရှေးအကြောင်း များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သာဝက ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ သုတမယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းမှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အထောင်မကသော အကျိုးတို့သည် အနုဘာဝတ္ထဟု အမြဲ ထုတ်ရမည်။

ပုတ္တံဒေသီတံ၌ (တ) ပစ္စည်းအရထုတ်လိုလျှင်

- ၁။ ဟောကြားအပ်သော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် (သဒ္ဓေါ စိတ္တောတုဇောနှင့် အညီအသံသဒ္ဓရုပ်သည် ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကြောင့် ဖြစ်ရကား) ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝေနေယျ ဓမ္မပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္တာန်၌ သုတမယဉာဏ်

- ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထံ။ (ရွတ်ဆိုဟောကြားသော အသံတော်ကိုကြားရ၍ သုတမယဉာဏ်ဖြစ်ရသည် ဟူလို)
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ အာသယာနသယဉာဏ်တော် စသော ရှေးရှေးသော ဉာဏ်တော် (အကြောင်း အဆက်ဆက်)သည် ဝိဘာဝတ္ထံ။
- ၅။ ဝေနေယျ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္တာန်၌ သုတမယဉာဏ်မှဆက်၍ စိန္တာမယဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းအစ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထံ။

အောက်ပါဆောင်ပုဒ်ကိုကျက်ထားပါ

* ဓာတ်နက်အရ၊ ဒေသန၊ ထုတ်ကြ ဒဿနာ။
 အာ-ဣ-ဒီပက၊ စိတ္တဇ၊ သဒ္ဓ ပကာသာ။
 ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိဘာဝံ၊ နိဗ္ဗာန် နဘာဝါ။

* ပစ္စည်းအရ၊ စိတ္တဇ၊ သဒ္ဓ ဒဿနာ။
 ဒေသနာဉာဏ်၊ ဒီပကံ၊ သုတံ ပကာသာ။
 အာ-ဣ-ပါရမီ၊ ဝိဘာဝီ၊ စိန္တိ နဘာဝါ။
 ကတ္တား ဗုဒ္ဓ၊ ဖြစ်တုံက၊ ထုတ်ရ ဤနည်းသာ။

ကတ္တားသာဝက ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထုတ်ပုံ

ဂုတ္တံ၊ ဒေသိတံ (စသည်) တို့၏ ကတ္တားသည် ဘုရားမဟုတ်ဘဲ သာဝကများ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဓာတ်အရ+ပစ္စည်းအရ (အန္တတ္ထ + ဗာဟုတ္ထ) တို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားကောက်ရမည်။

ဓာတ်အရ

ဝစဓာတ်၊ ဒိသီဓာတ်အရ ပြောဆို (ဟောကြား)သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော မဟာကုသိုလ် (ပုထုဇဉ်နှင့် သေက္ခသာဝကတို့အတွက်)၊ မဟာကြိယာ (ရဟန္တာ သာဝကတို့အတွက်) စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ရမည်။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ၁။ ၎င်းသည် မုချဖြစ်သော ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝစီဘောဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပတိရူပဒေသာဝါသ စသော ရှေးရှေး အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

* ကုသိုလ်၊ ကြိယာ၊ ဒဿနာ၊ ဒီမှာ ယောနိသော၊
 စိတ္တဇသဒ္ဓံ၊ ပကာသံ၊ ပုပ္ဖံ ဝိဘာဝေါ၊
 သုတမယာ၊ နဘာဝါ၊ ရရာဤသဘော၊
 ကတ္တား သာဝက၊ ဖြစ်တုံက၊ ထုတ်ရ ဓာတ်သဘော။

ပစ္စည်းအရ

တ - ပစ္စည်းအရ ပြောဆိုအပ်သော စကားသံ ဝစီဘောဒစိတ္တဇသဒ္ဓ
 ရသည်။

- ၁။ ထိုဝစီဘောဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ အသိဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ယောနိသောမနသိကာရ စသော ရှေးရှေး အကြောင်းများ သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ် စသော အကျိုးအဆက် ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

* ဝစီဘောဒ၊ ဒဿန၊ ဒီပကု - ကြိယာ၊
 သောတုဇနံ၊ အသိဉာဏ်၊ မှတ်ရန် ပကာသာ၊
 ဝိဘာ ယောနိ၊ စိန္တာသိ၊ မှတ်ဘိ နဘာဝါ၊
 ပစ္စည်းအရ၊ ထုတ်လိုက၊ မှတ်ကြ ဤနည်းသာ။

အရကောက်ရာ၌သတိပြုဖွယ်

- * ဒေသေတုံ အာဟာ၊ နှစ်ပါးပြုမှု၊ ဆန္ဒရှေးရှု ဉာဏ်ကိုယူ။
- * ဒေသေန္တ ဒီပေန္တ ပကာသေန္တ၊ ကျမ်း၌ပြုမှု၊ ကရုဏာရှေးရှု ဉာဏ်ကိုယူ။
- * ဒေသေတုံ အာရန္တံ၊ တစ်ဖန်ပြုမှု၊ ဝီရိယရှေးရှု ဉာဏ်ကိုယူ။
(တွင်းကြီးနိယံ)

အဓိပ္ပာယ်

- ဒေသေတုံ အာဟာ-ဟု ကျမ်း၌တွေ့လျှင် (အာဟာအရ)
- (က) ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်(ဘုရားအတွက်)။
 - (ခ) ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် (သေက္ခနှင့် ပုထုဇဉ်တို့အတွက်)
 - (ဂ) ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် (ရဟန္တာ သာဝကအတွက်)ကို ကောက်ရမည်။

ဒေသေန္တောဒီပေန္တောပကာသေန္တောအာဟာတွေ့လျှင် --

- (က) ဘုရားကတ္တာဖြစ်က ကရုဏာရှေးရှိသော ဒေသနာဉာဏ် (မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်) စိတ္တုပ္ပါဒ်။
- (ခ) သာဝကကတ္တာဖြစ်က ပုထုဇဉ်နှင့် သေက္ခအတွက် ကရုဏာ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်။
- (ဂ) ရဟန္တာဖြစ်က မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ရမည်။

ဒေသေတုံအာရန္တံ(ဒေသိတံ,ဝုတ္တံ)တွေ့လျှင်-

ဓာတ်အရ ဝီရိယရှေးရှိသော ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ရမည်။ ယခင်နည်းတူ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် သုံးမျိုးခွဲ၍ ဖြစ်သင့်ရာကို အတိအကျ ကောက်ပါ။

သိဒ္ဓိ

ကျမ်းဂန်တို့၌ တိုက်ရိုက်ပြအပ်သော အနက်ကိုအကြောင်းပြု၍ အခြားဖြစ်သင့်သော (တိုက်ရိုက်မပြအပ်သော) အနက်တို့ ပြီးစီးခြင်းကို သိဒ္ဓိဟုခေါ်သည်။

ထိုသိဒ္ဓိသည် အနမာနသိဒ္ဓိ၊ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ၊ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျ (သဒ္ဓေယျ) သိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓသိဒ္ဓိ၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓတ္ထသိဒ္ဓိ၊ အာကပ္ပသိဒ္ဓိ၊ အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ ဟု ကိုးမျိုးပြားသည်။

ထိုကိုးမျိုးတွင် ဤ၌ အသုံးများသော သိဒ္ဓိတို့ကိုသာ အနည်းငယ် ဖွင့်ဆိုမည် ဖြစ်ပေသည်။

အသုံးများသည့်သိဒ္ဓိများ

- ၁။ အနမာနသိဒ္ဓိ = အကျိုးအာရမ္မဏိကကိုဆိုသဖြင့်အကြောင်းအရာရုံကို သိရသောအရာမျိုး၌ ရထိုက်သော သိဒ္ဓိ။ (ဝါ) အကြောင်းကိုမှန်းဆ၍ သိရသောအရာ၌ ရထိုက်သော သိဒ္ဓိ။
- ၂။ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ = အကြောင်းကိုမြင်သဖြင့် အကျိုးကိုကြံဆ၍ သိရသော အရာ၌ ရထိုက်သောသိဒ္ဓိ။
- ၃။ ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ = ပရမတ္ထတရားတို့၏ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စု-ပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့ကို တိုက်ရိုက်ပြဆိုရာ၌ ရထိုက်သော သိဒ္ဓိ။
- ၄။ သိဒ္ဓေယျ (သဒ္ဓေယျ) သိဒ္ဓိ = အာဂမဒဋ္ဌိဝိကျ၊ ကာရဏဝိကျ တို့၌ ရထိုက်သောသိဒ္ဓိ။
- ၅။ အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ = အနွယ်ကိုတိုက်ရိုက်ဆိုသဖြင့် ဗျတိရေကကို သိရသော အရာ၊ ဗျတိရေကကို တိုက်ရိုက်ဆိုသဖြင့် အနွယ်ကို သိရသော အရာတို့၌ ရထိုက်သော သိဒ္ဓိ။

အကျိုးကြောင့်အကြောင်းကိုမှန်းဆသိရပုံ (အနမာနသိဒ္ဓိ)

မဟဂ္ဂတာရမ္မဏာ ဓမ္မာ

ဤပါဠိဖြင့် မဟဂ္ဂုတ်ကို အာရုံပြုကြသည့် အာရမ္မဏိက (အကျိုး) တရားတို့ကို တိုက်ရိုက်ပြသည်။ မဟဂ္ဂုတ်အာရုံပြုသည့် တရားများကို ဆိုသဖြင့် အာရုံဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ်ကို (အာကာသာနဋ္ဌာယတနစိတ်၊ အာကိစ္ဆညာယတနစိတ်) တရားတို့ကိုလည်း မှန်းဆသိရသောကြောင့် အနမာနသိဒ္ဓိ ရသည်။

ပညတ္တာရမ္မဏာ ဓမ္မာ၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏာ ဓမ္မာ၊ ဝိပါကာ ဓမ္မာတို့၌ နည်းမှီ၍ သိပါ။

အကြောင်းကြောင့် အကျိုးကိုသိရပုံ (ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ)

အဘိဝါဒိယ ဘာသိသံ၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟံ။

ဤ၌ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂဟကျမ်းကို ဆိုအံ့-ဟူသော အကြောင်းကို တိုက်ရိုက်ပြသဖြင့် ဤကျမ်းကို သင်ယူကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဘိဓမ္မာ-ကျမ်း၌လာရှိသော အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို သိကြရလိမ့်မည်ဟူသော အကျိုးကို ကြံဆ၍ သိအပ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိရသည်။

တစ်နည်း-

ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုး၍ အဘိဓမ္မတ္ထ သင်္ဂဟကျမ်းကို ဆိုပေအံ့-ဟူသော အကြောင်းကို တိုက်ရိုက်တွေ့မြင်သဖြင့် ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးခြင်းကြောင့် ရထိုက်သော အန္တရာယ် ပျောက်ခြင်း၊ ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးများကို ကြံဆ၍ သိအပ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိရသည်။

ရှုပ်နာမ် ပရမတ်တို့၏ သဘောကို သိရပုံ (ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ)

နိဗ္ဗာန် ပန လောကုတ္တရသင်္ခါတံ စတုမဂ္ဂဉာဏေန သစ္စိကာတဝံ။

လောကုတ္တရာဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ်လေးပါးဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်ဟုဆိုသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ သိထိုက်

သည်ဟူသော အနက်ကို ဉာဏ်၌ ထင်ထင်သိမြင်ရသောကြောင့် ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိ ရသည်။

လက္ခဏာဒိစတုတ္ထကို ပြရာ၌လည်း ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိပင် ရသည်။

သိဒ္ဓေယျ(သဒ္ဓေယျ)သိဒ္ဓိ

မောတိ ဟေတု၊ ဝုတ္တဉ္ဇေတံ “ ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသမ္ဘိဒါ” တိ။

မေပဋိသမ္ဘိဒါ၌ မေသဒ္ဓါသည် ဟေတု (အကြောင်း) အနက်ကို ဟောကြောင်း “ ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသမ္ဘိဒါ” ဟူသော အာဂုံပါဠိဖြင့် ပြီးစေအပ်ယုံကြည်စေအပ်သောကြောင့် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရသည်။

အာဂမဒဠိဝါကျ၊ ကာရဏဝါကျတိုင်း၌ ဤသိဒ္ဓိရသည်။

အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ

အလျော်အနက်(အန္ဓယတ္ထ)ကို တိုက်ရိုက်ဆိုသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက် (ဗျတိရေက)အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျတိရေကတ္ထကို တိုက်ရိုက်ဆိုသဖြင့် အန္ဓယတ္ထကိုလည်းကောင်း သိရလျှင် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ ရသည်။

သွာယမိဓာပိ နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝတာယမေဝ ဝတ္တတိ။ (ဋ-၈၁)

ထိုမေသဒ္ဓါသည် ဤကုသလာမော၌ နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝတာအနက်ကို သာဟော၏ဟု အန္ဓယတ္ထကို တိုက်ရိုက်ဆိုသဖြင့် ပရိယတ္တိ ဟေတု စသော အနက်တို့ကို မဟောဟူသော ဗျတိရေကတ္ထကို အနက်ရောက်သော အားဖြင့် သိစေအပ်သောကြောင့် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိမည်၏။

ဂေါတြဘု ပန (ပ) န ဒဿနန္တိ ဝုစ္စတိ။ (ဋ-၈၆)

ဂေါတြဘူကို ဒဿနဟု မဆိုအပ်ဟု ဗျတိရေကတ္ထကို ဆိုသဖြင့် သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂကိုသာ ဒဿနဟု ဆိုထိုက်သည်ဟူသော အန္ဓယတ္ထကို အနက်ရောက်သောအားဖြင့် ပြီးစေအပ်သောကြောင့် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိမည်၏။

ဤအတ္တာပန္နသိဒ္ဓိကား အလွန်အရာကျယ်သည်။ အရကောက်အဘိ ဓေယျတ္ထတို့ကို ပြသည့် အရာမှန်သမျှနှင့် ပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ဖွင့်ရာတို့၌ ဤသိဒ္ဓိ ရကောင်းသည်သာ။

- * တိုက်ရိုက်မုချ၊ ဆိုမပြလည်း၊ ယူရမှန်စွာ၊ ဖြစ်သင့်ရာ၊ ခေါ်ပါ သိဒ္ဓိတည်း။
- * အနမာန၊ ပစ္စက္ခနှင့်၊ တစ်ဝပရိကပ်၊ သိဒ္ဓေယျုတ်၊ လေးရပ်သိဒ္ဓိပြ။
- * သဒ္ဓအတ္ထ၊ သဒ္ဓတ္ထနှင့် အာကပ္ပတစ်ဖြာ၊ အာပန္နာ၊ ထည့်ကာ ကိုးမျိုးရ။
- * အာရမ္မဏိကာ၊ ကျိုးဖလကို၊ ပြဆိုသဖြင့်၊ ကြောင်းသိခွင့်၊ မှတ်လင့် နမာန။
- * အကြောင်းကိုပြ၊ ကျိုးသိရ၊ မှတ်ကြပရိကပ်။
- * ဝုတ္တံ ဒေသိတံ၊ အာရဒ္ဓံ အာဟ၊ ထိုဌာန၊ မှတ်ကြပရိကပ်။
- * သဒ္ဓန္တရိတ်၊ မြကြိတ်အာဂုံ၊ တွေ့ကြို ဉာပကာ၊ သိဒ္ဓေယျ။
- * နွယ်ဆိုကဗျတိသိ၊ ဗျတိဆိုက နွယ်သိ၊ မှတ်ဘိ အတ္ထာပန္နတည်း။
- * ဇဝဖြင့်ပြ၊ ထိုဌာန၊ မှတ်ကြ အတ္ထာပန်။
- * ကာရက ဒဠိ၊ ဝါကျသီ၊ ရပြီ သိဒ္ဓေယျ။

ဒဋ္ဌဗွံ၊ ဝေဒိတဗွံ သိဒ္ဓိထားရခြင်းအကြောင်း

ဒဋ္ဌဗွံကား သန္နိဋ္ဌာန်၊ ဝေဒိတဗွံကား သံသယ၊ သိဒ္ဓိဟူက စကားကျ - ဟူသော နိယံနှင့်အညီ အတိအကျ မုချဖြစ်သော အနက် နိတတ္ထ၊ သန္နိဋ္ဌာနတ္ထကိုပြလိုရာ၌ ဒဋ္ဌဗွံကို ထားလေ့ရှိသည်။ အတိအကျမဟုတ်သော သွယ်ဝိုက်သော အနက် မသေချာသော အနက်တို့ကို ပြလိုရာ၌ ဝေဒိတဗွံကို ထား၍ စကားကျ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလိုရာ၌ သိဒ္ဓိကို ထားလေ့ရှိသည်။

ဤခွဲထားမှာ ယေဘုယျခွဲထားဖြစ်သည်။ ဝေဒိတဗွံထားတိုင်း သံသယတ္ထ (ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထ)တို့ကိုပြလိုသည်မဟုတ်။ မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထ တို့ကို ပြလိုရာ၌လည်း ထားကြသည်သာ။

- * ဣဓ ပနာယံ ဒုက္ခဝေဒနာယမေဝ ဒဋ္ဌဗွေ။ (ဝေဒနာတိက် အဖွင့် - ၈၄)

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ဤဒုက္ခယဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မော-၌ ဒုက္ခသဒ္ဓါသည် ဒုက္ခ
ဝေဒနာအနက်၌သာ မှတ်အပ်၏ဟု မုချဧကန် မှတ်သားထိုက်သော
သန္နိဋ္ဌာန်ကျ အနက်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဒဋ္ဌဗ္ဗသဒ္ဓါထားသည်။

* သေသပဒဒ္ဒယဓ္မိ ပုရိမတ္ထိကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
(သံကိလိဋ္ဌတိကအဖွင့် - ၈၅)

ဤ၌ အသံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာမော စသော ဒုတိယပုဒ်
တတိယပုဒ်တို့ကို ပထမပုဒ်၌ ထုတ်ဆိုခဲ့သော နည်းအတိုင်း သိထိုက်သည်
ဟု မုချတိုက်ရိုက် မဟုတ်သော (ဆောင်၍ သိအပ်သော)နေယျတ္ထကို
ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) သံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ
ထားသည်။

(အညွှန်းစကားသည် တိုက်ရိုက် ပြောပြသည့် စကားလောက်
မတိကျ (သန္နိဋ္ဌာန်မဖြစ်)၊ ဆောင်၍ သိအပ်သော စကားဖြစ်၍
(ပထမပုဒ်နှင့်အလုံးစုံတူသည် မဟုတ်၊ ယူသင့်သည်ကိုယူ၊ ပယ်သင့်
သည်ကိုပယ်၍ နည်းမှီယူရသောကြောင့် သံသယသဘော
သက်ရောက်သည်။)

သံသယတ္ထမဟုတ်သောဝေဒိတဗ္ဗ

ဝုတ္တာဝသေသာ တိကဒုကာ သဗ္ဗေပိ နိပ္ပဒေသာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
(ဋ္ဌ-၈၀)

သပ္ပဒေသတိကံ ဒုတ်မှတစ်ပါး ကျန်သောတိကံ ဒုတ်အားလုံးတို့ကို
နိပ္ပဒေသတိကံဒုတ်ဟူ၍ မှတ်ရမည်ဟူသောဤစကားသည် မုချဆက်ဆက်
အတိအကျ မှတ်ရမည့် အနက်ဖြစ်၍ သံသယတ္ထ သဘောမရှိ၊ သန္နိဋ္ဌာန်ကျ
မှတ်ရသော သန္နိဋ္ဌာနတ္ထသဘောသာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗ တွေ့တိုင်း
သံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့သော် စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရာ၌ကား ဆိုခဲ့ပြီးသော “ဝေဒိတဗ္ဗကား
သံသယ” ဟူသော ယေဘုယျနိယံနှင့်အညီ ဖြေဆိုမှ အမှတ်ရနိုင်ဖွယ်

ရှိပေသည်။

သိဒ္ဓေါသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

* ကာယကမ္ပံ ပန ကာယဒ္ဓါရိမှိယေဝ ဗဟုလံ ပဝတ္တတိ၊
အပ္ပံ ဝစီဒ္ဓါရေ၊ တသ္မာကာယဒ္ဓါရေ ဗဟုလံ ပဝတ္တိတော
တေဿ ကာယကမ္ပဘာဝေါ သိဒ္ဓေါ။ (ဋ္ဌ-၁၈၂)

ကာယကံသည် ကာယဒ္ဓါရည်သာ များစွာဖြစ်၏။ ဝစီဒ္ဓါရည် အနည်း
ငယ်သာ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကာယဒ္ဓါရည် များစွာဖြစ်သောကြောင့် ထိုကာယကံ၏
ကာယကံအဖြစ် (ကာယကံအမည်) သည် ပြီးစီး၏ဟု စကားကျ အဓိပ္ပာယ်ကို
ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) ဗဟုလံ ပဝတ္တိတောဟူသော အကြောင်းပြ
စကားရပ်၏ စကားကျ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလိုသောကြောင့် သိဒ္ဓေါထားသည်။

ဖြေနည်း မခက်ခဲ

ဤဝေဒိတဗ္ဗဒဋ္ဌဗ္ဗသိဒ္ဓါထားရခြင်းအကြောင်းတို့ကို ဖြေဆိုရာ၌ ပါဠိ
ရှိသည့်အတိုင်း စကားပြေရေးပြီး အဆုံးတွင် "ဤသို့ မုရုတ္ထ၊ နိတတ္ထ၊
သန္တိဋ္ဌာနတ္ထတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် ဒဋ္ဌဗ္ဗသိဒ္ဓါထားသည်။ ဤသို့
အတိအကျ မဟုတ်သော ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထ၊ သံသယတ္ထတို့ကို
ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသိဒ္ဓါထားသည်။ ဤသို့သော စကားကျအနက်
အဓိပ္ပာယ်ကို ပြလိုသောကြောင့် သိဒ္ဓါထားသည်" ဟု ရေးလိုက်လျှင် လိုအပ်
သောအဖြေ ပြည့်စုံနိုင်သည်။

နံပါတ် (၉) အတွက် လက္ခဏာဒိစတုတ္ထများ

- စိတ္တံ ။ ။ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ သန္တဟနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ၊
- စေတသိကံ ။ ။ စိတ္တနိဿိတလက္ခဏံ၊ စိတ္တေန အဝိယောဂုပ္ပဇ္ဇနရသံ၊
(သကလသံဃဋ္ဌနာ နဘဝနာဒိရသံ ဝါ) စိတ္တေကာရမ္ပက

ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ ပဒဋ္ဌာနံ။ (ဝိညာဏ ပဒဋ္ဌာနံ)
(အာပါထဂတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

ရူပံ ။ ။ ရူပဏလက္ခဏံ၊ ဝိကိရဏရသံ၊ အဗျာကတပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
(သန္တာန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ) ဝိညာဏ ပဒဋ္ဌာနံ။

နိဗ္ဗာန်ံ ။ ။ သန္တိလက္ခဏံ၊ အစူတိရသံ၊ အနိမိတ္တ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။
(နလတ္တတိ ပဒဋ္ဌာနံ)

ကုသလံ ။ ။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံသန ရသံ၊
ဝေဒါန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။

ကုသလံ ။ ။ အနဝဇ္ဇလက္ခဏံ၊ ဝေဒါနဘာဝရသံ၊ ဣဋ္ဌဝိပါက ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ယောနိသော မနသိကာရ ပဒဋ္ဌာနံ။

အကုသလံ ။ ။ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါက လက္ခဏံ၊ ကုသလ ပဋိပက္ခရသံ၊
(အနတ္ထဇနနရသံ ဝါ) ကာလုသယိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (သံ
ကိလေသ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ) အယောနိသော မနသိကာရ
ပဒဋ္ဌာနံ။

ဝိပါကံ ။ ။ အဝိပါကလက္ခဏံ၊ (ဝိပါကလက္ခဏံဝါ၊ ဝိဇာနန လက္ခဏံ
ဝါ) ဝိပစ္စနရသံ၊ သန္တာန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာပါထဂတ ဝိသယ
ပဒဋ္ဌာနံ။

ကြိယာ ။ ။ ကရဏမတ္တလက္ခဏာ၊ ဝိဇာနနရသာ၊ (ဇေနရသာ ဝါ)၊
သန္တာန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အာပါထဂတဝိသယ ပဒဋ္ဌာနာ၊
(အရဟတ္တဇလပဒဋ္ဌာနာ ဝါ) (ဟဒယဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ၊
နိရာနသယသန္တာန ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)

စက္ခုဝိညာဏံ ။ ။ စက္ခုသိန္နိသိတ၊ ရူပဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ရူပမတ္တာ
ရမ္ပဏ ရသံ၊ ရူပါဘိမုခဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ရူပါရမ္ပဏာယ
ကိရိယမနောဓာတုယာ အပဂမ ပဒဋ္ဌာနံ။

သောတဝိညာဏံ ။ ။ သောတသန္နိသိတ သဒ္ဓဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ သဒ္ဓ
မတ္တာရမ္ပဏရသံ၊ သဒ္ဓါဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သဒ္ဓါရမ္ပဏာယ

ကိရိယမနောဓာတုယာ အပဂမ ပဒဋ္ဌာနံ။

ယာနဝိညာဏံ ။ ။ယာနသန္တိသိတ ဂန္ဓဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ဂန္ဓ
မတ္တာရမ္ပဏရသံ၊ ဂန္ဓာဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဂန္ဓာရမ္ပဏ
ကိရိယ မနောဓာတုယာ အပဂမ ပဒဋ္ဌာနံ။

ဇိဝှာဝိညာဏံ ။ ။ဇိဝှာသန္တိသိတ ရသဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ရသ
မတ္တာရမ္ပဏရသံ၊ ရသာဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ရသာရမ္ပဏ
ကိရိယမနောဓာတုယာအပဂမပဒဋ္ဌာနံ။

ကာယဝိညာဏံ။ ။ကာယသန္တိသိတ ဖောဋ္ဌဗ္ဗဝိဇာနန လက္ခဏံ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗ မတ္တာရမ္ပဏရသံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္ပဏကိရိယမနောဓာတုယာအပဂမပဒဋ္ဌာနံ။

သမ္ပင်္ဂိစ္ဆနံ ။ ။စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ အနန္တရံ ရူပါဒိဝိဇာနန လက္ခဏံ၊
ရူပါဒိနံ သမ္ပင်္ဂိစ္ဆန ရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စက္ခု
ဝိညာဏာဒိ အပဂမပဒဋ္ဌာနံ။

သန္တိရဏံ ။ ။ဆဋ္ဌာရမ္ပဏ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ သန္တိရဏာဒိရသံ၊
တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။

မနောဓာတု ။ ။စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ အနန္တရံ ရူပါဒိဝိဇာနနလက္ခဏာ၊
ရူပါဒိနံ သမ္ပင်္ဂိစ္ဆနရသာ၊ တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စက္ခု
ဝိညာဏာဒိ အပဂမပဒဋ္ဌာနာ။

အဟေတုကဝိပါကာ မနောဝိညာဏဓာတု။ ။ ဆဋ္ဌာရမ္ပဏ ဝိဇာနန
လက္ခဏာ၊ သန္တိရဏာဒိရသာ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ။

မနောဝိညာဏဓာတု။ ။ (အာရမ္ပဏ)ဝိဇာနနလက္ခဏာ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမ
ရသာ၊ သန္တဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ နာမရူပ ပဒဋ္ဌာနာ၊ (ဟဒယ
ဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)။

အဟေတုကဝိပါကစိတ္တံ။ ။အဝိပါက လက္ခဏံ၊ (ဝိဇာနန လက္ခဏံ
ဝါ) ဝိပစ္စနာဒိရသံ၊ သန္တာနာဒိ ပစ္စုပဒဋ္ဌာနံ၊ အာပါထဂတ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ဝိသယပဒဋ္ဌာန်။

မဟာဝိပါကစိတ္တံ။ ။ ဆဋ္ဌာရမ္မဏ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ တဒါရမ္မဏာဒိ
ရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဟဒယဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာန်။

ရူပါဝစရ ဝိပါကစိတ္တံ။ ။ ပထဝိကသိကာဒိပညတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ဟဒယဝတ္ထု
ပဒဋ္ဌာန်။

အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိပါကစိတ္တံ။ ။ အာကာသဝဇ္ဇိတ ကသိဏေသု
ယံကိစ္စိ ကသိကံ ဥပ္ပါဋေတွာလဒ္ဓမာကာသ ပညတ္တာရမ္မဏ
ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စု-
ပဋ္ဌာန်၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာန်။

ဝိညာဏဉ္စာယတန ဝိပါကစိတ္တံ။ ။ အာကာသာနဉ္စာယတန ကုသလ
စိတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာ
ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ အာရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာန်။

အာကိစ္စညာယတနဝိပါကစိတ္တံ။ ။ နတ္ထိဘာဝပညတ္တာရမ္မဏဝိဇာနနလက္ခဏံ၊
ပဋိသန္ဓိအာဒိ ရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ အာရမ္မဏ
ပဒဋ္ဌာန်။

နေဝသညာနာသညာယတန ဝိပါကစိတ္တံ။ ။ အာကိစ္စညာ ယတန
ကုသလ စိတ္တာရမ္မဏ ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိ
ရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာန်။

အရူပါဝစရဝိပါကစိတ္တံ။ ။ (ယထာရဟံ) သကသက အာရမ္မဏ ဝိဇာနန
လက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊
အာရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာန်။

မဟာဂ္ဂတဝိပါကံ။ ။ (ယထာရဟံ) သကသကအာရမ္မဏ ဝိဇာနန
လက္ခဏံ၊ ပဋိသန္ဓိအာဒိရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊
အာရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာန်။

လောကီယဝိပါကံ။ ။ အဝိပါက လက္ခဏံ၊ (ဝိဇာနန လက္ခဏံ ဝါ)

ဝိပဇ္ဇနာဒိရသံ၊ သန္တာန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ
ဝါ) အာပါထဂတဝိသယ ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ။

လောကုတ္တရဝိပါကစိတ္တံ။ ။ နိဗ္ဗာနာရမ္ပက ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ဇဝနရသံ၊
တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္ပက ပဒဋ္ဌာနံ။

ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇနစိတ္တံ။ ။ စက္ခုဝိညာဏာဒိ ပုရေစရဏ္ဍပါဒိ (ပဉ္စာရမ္ပက)
ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ အာဝဇ္ဇနရသံ၊ ရှုပါဒိအဘိမုခဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဘဝင်္ဂဝိဇ္ဇေဒ ပဒဋ္ဌာနံ၊ (ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

မနောဒွါရာဝဇ္ဇနစိတ္တံ။ ။ ဆဋ္ဌာရမ္ပက (သဗ္ဗာရမ္ပက) ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊
အာဝဇ္ဇနာဒိ ရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္ပက
ပဒဋ္ဌာနံ။

ဟသီတုပ္ပါဒစိတ္တံ။ ။ (ကာမာဝစရ) ဆဋ္ဌာရမ္ပက ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊
ဇဝနရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္ပက ပဒဋ္ဌာနံ၊
(ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

အဟေတုကကြိယာစိတ္တံ။ ။ ကရကမတ္တလက္ခဏံ၊ (အာရမ္ပက ဝိဇာနန
လက္ခဏံ ဝါ) အာဝဇ္ဇနာဒိရသံ၊ သန္တာန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (တထာ
ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ) အာပါထဂတ ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

မဟာကြိယာစိတ္တံ။ ။ ဆဋ္ဌာရမ္ပက ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊ ဇဝန ရသံ၊
တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။

ရူပါဝစရကြိယာစိတ္တံ။ ။ ပထဝီကသိကာဒိ ပညတ္တာရမ္ပက ဝိဇာနန လက္ခဏံ၊
ဇဝနရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။

အရူပါဝစရကြိယာစိတ္တံ။ ။ ကသိကုတ္တိမိမာကာသာဒိ ပညတ္တာရမ္ပကံ၊ ဝိဇာနန
လက္ခဏံ ဝါ၊ ဇဝနရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟဒယ
ဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနံ၊ (အာရမ္ပက ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

မဟဂ္ဂတကြိယာစိတ္တံ။ ။ (ယထာရဟံ) သကသက အာရမ္ပက ဝိဇာနန
လက္ခဏံ၊ ဇဝနရသံ၊ တထာဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္ပက
ပဒဋ္ဌာနံ၊ (ဟဒယဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)

လောကီယကြံယာစိတ္တံ ။ ။ (ယထာရဟံ) ဆဋ္ဌာရမ္မဏ ဝိဇာနန
 လက္ခဏံ၊ (ယထာရဟံ) အာဝဇ္ဇနဇနောဒိရသံ၊ တထာဘာဝ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံ (ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)
 အဗျာကတာ ။ ။ အဝိပါက လက္ခဏာ၊ (ယထာရဟံ) ဝိပစ္စနဇနောဒိ
 ရသာ၊ သန္တာနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (တထာဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ)
 အာရမ္မဏာဒိပဒဋ္ဌာနာ (နာမရူပပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)

အညသမာန်း စေတသိက်များ

- ဇေယျာ ။ ။ ဗုဒ္ဓသန လက္ခဏော၊ သံယဇ္ဇနရဇေယျာ၊ သန္တိပါတ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာပါထဂတဝိသယ ပဒဋ္ဌာနော။
- ဝေဒနာ ။ ။ ဝေဒယိတ လက္ခဏာ၊ အနဘဝန ရသာ၊ (ဣဋ္ဌာ
 ကာရ သမ္ဘောဂရသာ ဝါ) စေတသိက အသာဒ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ၊
- သုခဝေဒနာ ။ ။ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ အနဘဝနရသာ၊ စေတသိက
 အသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနာပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ။
- သုခံ ။ ။ ဝေဒယိတလက္ခဏံ၊ အနဘဝနရသံ၊ စေတသိက
 အသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနံ။
- (တစ်နည်း) သုခံ၊ ။ သာတလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ္တာနံ ဥပဗြူဟန ရသံ၊
 အနဂ္ဂဟ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနံ။
- ကာယိကသုခဝေဒနာ၊ ။ ဣဋ္ဌဗောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏာနဘဝန လက္ခဏာ၊ သမ္ပ-
 ယုတ္တာနံ ဥပဗြူဟန ရသာ၊ ကာယိက အသာဒ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနာ၊
- ဒုက္ခဝေဒနာ ။ ။ အနိဋ္ဌာနဘဝနလက္ခဏာ၊ (အနိဋ္ဌဗောဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏ
 နဘဝနလက္ခဏာ)။ သမ္ပယုတ္တာနံ ဖိလာပနရသာ။
 ကာယိကာဗပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယိန္ဒြိယပဒဋ္ဌာနာ။
- သောမနဿဝေဒနာ၊ ။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏနဘဝန လက္ခဏာ၊ (သာတလက္ခ
 ဏာ ဝါ) ဣဋ္ဌကာရသမ္ဘောဂရသာ၊ (သမ္ပယုတ္တာနံ

ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- သောမနဿံ ။** ။ ဥပဠိဟနရသာဝါ။ စေတသိက အသာဒ ပစ္စု-
ပဋ္ဌာနာ (အနုပ္ပဟ ပစ္စုပဋ္ဌာနာဝါ) ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာနာ။
ဒေါမနဿ ဝေဒနာ။ ။ အနိဋ္ဌာရမ္ပကာနုဘဝန လက္ခဏာ၊ ယထာဝါ
တထာဝါအနိဋ္ဌာကာရ သမ္ဘောရသာ၊ စေတသိကာ
ဗာဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဟဒယဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ။
- ဥပေက္ခာဝေဒနာ။** ။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတာနုဘဝန လက္ခဏာ၊ မဇ္ဈတ္တရသာ၊
အဝိဘူတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သုခနိရောပေဒဋ္ဌာနာ။
- ရုနုပေက္ခာ ။** ။ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ အနာဘောဂရသာ၊ အဗျာပါဒ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပီတိဝိရာဂပဒဋ္ဌာနာ။
- ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ ။** ။ သတ္တေသုမဇ္ဈတ္တာကာရပဝတ္ထိလက္ခဏာ၊ သတ္တေသု
သမဘာဝ ဒဿနရသာ၊ ပဋိယာနုနယ ဝူပသမ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပဝတ္တကမ္မဿကတာဒဿနပဒဋ္ဌာနာ။
- သညာ ။** ။ သညာနန လက္ခဏာ၊ ပစ္စာဘိညာဏရသာ၊ (ပုန
သညာနန ပစ္စယနိမိတ္တကရဏ ရသာ ဝါ)၊ ယထာ
ဂဟိတ နိမိတ္တဝေသန အဘိနိဝေသကရဏ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (အစိရဋ္ဌာန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ)၊ ယထာ
ဥပဋ္ဌိတဝိသယ ပဒဋ္ဌာနာ။
- စေတနာ ။** ။ စေတယိတ လက္ခဏာ၊ အာယုဟန ရသာ၊ သံ-
ဝိဒဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ယထာဥပဋ္ဌိတဝိသယပဒဋ္ဌာနာ
(ဝိညာဏ ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)
- ဧကဂ္ဂတာ ။** ။ အဝိသာရလက္ခဏာ၊ အဝိက္ခေပ လက္ခဏာ ဝါ၊
ပါမောက္ခလက္ခဏာ ဝါ၊ သဟဇာတာနံ သမ္ပိက္ခာန
ရသာ၊ ဥပသမ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (ဉာဏပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ)၊
သုခပဒဋ္ဌာနာ။

- ဇိဝိတိန္ဒြိယံ ။ ။ အတ္တနာ အဝိနိဘုတ္တာနံ မ္မောနံ အနုပါလန
 လက္ခဏံ၊ တေသံပဝတ္တန ရသံ၊ တေသံဌပန
 ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ယာပယိတဗ္ဗဗ္ဗေပဒဋ္ဌာနံ။
- မနသိကာရော ။ ။ သာရဏလက္ခဏော၊ သမ္ပယုတ္တာနံ အာရမ္မဏေ
 သမ္ပယောဇနရသော၊ အာရမ္မဏာဘိမုခဘာဝ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနော။
- ဝိတတ္ထော ။ ။ အာရမ္မဏေစိတ္တဿ အဘိနိရောပနလက္ခဏော၊
 (အာကောဋနလက္ခဏော ဝါ)၊ အာဟာနန ပရိယာ
 ဟာနရသော၊ အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အာနယန
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော၊ (အာပါထ ဂတ
 ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနော ဝါ)
- ဝိစာရော ။ ။ အာရမ္မဏာနုပဏ္ဍနလက္ခဏော၊ တတ္ထသဟဇာတာ
 နုပယောဇနရသော၊ စိတ္တဿအနုပုဗ္ဗပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
 ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။
- အဓိမောက္ခော ။ ။ သန္တိဋ္ဌာန လက္ခဏော၊ အသံသပ္ပန ရသော၊ နိစ္ဆယ
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သန္တိဋ္ဌာတဗ္ဗဗ္ဗေ ပဒဋ္ဌာနော။
- ဝိရိယံ ။ ။ ဥပတ္တန္တနလက္ခဏံ၊ (ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ ဥသာဟ
 လက္ခဏံ ဝါ)၊ သဟဇာတာနံ ဥပတ္တန္တန ရသံ၊
 အသံသီဒနဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သံဝေဂ ပဒဋ္ဌာနံ၊
 (ဝိရိယာရမ္မဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)
- ဝိတိ ။ ။ သမ္ပိယာယနလက္ခဏာ၊ ကာယစိတ္တဝိဏာနရသာ၊
 (ဖရဏရသာ ဝါ)၊ ဩဒဂျ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဝိညာဏ
 ပဒဋ္ဌာနာ။
- ဆန္ဒော ။ ။ ကတ္တုကမျတာ လက္ခဏော၊ အာရမ္မဏပရိယေ
 သနရသော၊ အာရမ္မဏေနအတ္ထိကတာ ပစ္စုပဋ္ဌာ
 နော၊ တဒေဝဿပဋ္ဌာနော၊ (အာရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာနော
 ဝါ)။

အကုသိုလ်စေတသိက်များ

- မောဟော** ။ ။ စိတ္တဿ အန္ဓဘာဝ လက္ခဏော၊ (အညာဏ လက္ခဏောဝါ)၊ အသမ္ပဋိဝေရေသော၊ (အာရမ္မဏ သဘာဝတ္ထာဒန ရသော ဝါ)၊ အသမ္မာပဋိပတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ (အန္ဓကာရ ပစ္စုပဋ္ဌာနော ဝါ)၊ အယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနော။
- အဟိရိတံ** ။ ။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ အဇိဂုဏ္ဏန္တလက္ခဏံ၊ (အလဇ္ဇာ လက္ခဏံ ဝါ)၊ အဇိဂုဏ္ဏနာကာရေန ပါပါနံ ကရဏ ရသံ၊ ပါပတော အသင်္ကောစန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အတ္ထ အဂါရဝပဒဋ္ဌာနံ။
- အနောတ္ထပုံ** ။ ။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိဟိ အသာရဇ္ဇန လက္ခဏံ၊ (အနတ္တာသနလက္ခဏံဝါ)၊ အနတ္တာသနာကာရေန ပါပါနံကရဏ ရသံ၊ ပါပတော အသင်္ကောစန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပရေသု အဂါရဝ ပဒဋ္ဌာနံ။
- ဥဒ္ဒစ္စံ** ။ ။ စေတသော အဝူပသမ လက္ခဏံ၊ အနဝဋ္ဌာန ရသံ၊ ဘန္တတ္ထပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စေတသော အဝူပသမေ အယောနိသောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာနံ။
- လောဘော** ။ ။ အာရမ္မဏဂ္ဂဟနလက္ခဏော၊ အဘိသင်္ဂရသော၊ အပရိစ္စာဂ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သံယောဇနိယဓမ္မေသု အသာဒ ဒဿန ပဒဋ္ဌာနော။
- အဘိဇ္ဈာ** ။ ။ ပရသမ္ပတ္တိနံ သကကရဏ ဣစ္ဆာလက္ခဏာ၊ တေနာကာရေန ဧသနာဘာဝရသာ၊ ပရသမ္ပတ္တိနံ အဘိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရသမ္ပတ္တိသုအဘိရတိ ပဒဋ္ဌာနာ။
- ဒိဋ္ဌိ** ။ ။ အယောနိသော အဘိနိဝေသ လက္ခဏာ၊ ပရမာသ ရသာ၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အရိယာနံ

အဒဿန ကာမတာဒိ ပဒဋ္ဌာနာ။

မာနော ။ ။ ဥန္တုတိလက္ခဏော၊ သမ္ပဂ္ဂဟရသော၊ ဧကတု
ကဗျတာပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တပဒဋ္ဌာနော။

ဒေါသော ။ ။ စက္ကိတ္တလက္ခဏော၊ ဝိသပ္ပနရသော၊ (အတ္တနော
နိဿယဒဟန ရသော ဝါ) ဒုဿန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
အာယာတဝတ္ထု ပဒဋ္ဌာနော။

ဗျာပါဒေါ ။ ။ ပရဝိနာသာယမနောပဒေါသလက္ခဏော၊ ဝိသပ္ပန
ရသော၊ ဒုဿန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ အာယာတဝတ္ထု
ပဒဋ္ဌာနော။

ဣဿာ ။ ။ ပရသမ္ပတ္တိနံ ဥဿယန လက္ခဏာ၊ တထေဝ
အနဘိရတိရသာ၊ တတော ဝိမုခဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
ပရသမ္ပတ္တိ ပဒဋ္ဌာနာ။

မတ္တရိယံ ။ ။ အတ္တနောသမ္ပတ္တိနံ နိဂ္ဂဟနလက္ခဏံ၊ တာသံယေဝ
ပရေဟိသာဓာရဏဘာဝအက္ခမနရသံ၊ သင်္ကောစန
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (ကဋုကဉ္စကတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ)၊ အတ္တ
သမ္ပတ္တိ ပဒဋ္ဌာနံ။

ကုတ္တုစွံ ။ ။ ပတ္တာနုတာပ လက္ခဏံ။ ကတာကတာနုသောစန
ရသံ၊ ဝိပ္ပဋိသာရ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ကတာကတပဒဋ္ဌာနံ။

ထိနံ ။ ။ အနသာဟ လက္ခဏံ၊ ဝိရိယဝိဋ္ဌောဒဋ္ဌ ရသံ၊
သံသီဒဋ္ဌ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အရတိတန္တိ ဝိဇ္ဇိတာဒိသု
အယောနိသောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာနံ။

မိဒ္ဓံ ။ ။ အကမ္မညတာ လက္ခဏံ၊ ဩနဟန ရသံ၊ လီန
ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ (ပစလာယိကာနိဒ္ဓါ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ)၊
အရတိတန္တိ ဝိဇ္ဇိတာဒိသု အယောနိသောမနသိ
ကာရပဒဋ္ဌာနံ။

ဝိပိကိစ္ဆာ ။ ။ သံသယလက္ခဏာ၊ ကမ္ပနရသာ၊ အနိစ္ဆယ ပစ္စု-

ပဋ္ဌာနာ (အနေကံသဂ္ဂါဟပစ္စုပဋ္ဌာနာဝါ) အယောနိ
သောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာနာ။

သောဘနစေတသိက်များ

- သဒ္ဓါ ။ ။ သမ္ပသာဒနလက္ခဏာ (သမ္ပက္ခန္ဓနလက္ခဏာ ဝါ၊
သဒ္ဓဟနလက္ခဏာ ဝါ၊ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ ဝါ)၊
ပသာဒနရသာ၊ (ပက္ခန္ဓနရသာ ဝါ)၊ အကာလုသိယ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (အဓိမုတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာဝါ)၊ သဒ္ဓေယျ
ဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနာ (သောတာပတ္တိယင်္ဂ်ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)။
- သတိ ။ ။ အပိလာပနလက္ခဏာ၊ (ဥပဂ္ဂဏှနလက္ခဏာ ဝါ)၊
အသမ္မောသန ရသာ၊ အာရက္ခ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
(ဝိသယာဘိမုခိဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ)၊ ထိရသညာ
ပဒဋ္ဌာနာ (ကာယာဒိသတိပဋ္ဌာန ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)။
- ဟိရိ ။ ။ ပါပတောဇိဂ္ဂုဏှနလက္ခဏာ၊ လဇ္ဇနာကာရေနပါပါနံ
အကရဏရသာ၊ ပါပတောသင်္ကောစနပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
အတ္တဂါရဝပဒဋ္ဌာနာ။
- ဩတ္တပ္ပံ ။ ။ ဥတ္တာသန လက္ခဏံ၊ (ဝဇ္ဇဘီရုက ဘယသာဝိ
လက္ခဏံဝါ)၊ ဥတ္တာသနာကာရေနပါပါနံ အကရဏ
ရသံ၊ ပါပတော သင်္ကောစန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ပရဂါရဝ
ပဒဋ္ဌာနံ။
- အလောဘော ။ ။ အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အဂေဓ လက္ခဏော၊
(အလဂ္ဂဘာဝလက္ခဏော ဝါ) အပရိဂ္ဂဟနရသော
အနန္တိနဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနော။
- အဒေါသော ။ ။ အစက္ကိတ္တ လက္ခဏော၊ (အဝိရောလေက္ခဏော
ဝါ) အာယာတ ဝိနယရသော၊ (ပရိဋ္ဌာဟ ဝိနယ
ရသော ဝါ) သောမ္မဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝိညာဏ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ပဒဋ္ဌာနော။

တကြမဇ္ဈတ္တတာ။

။စိတ္တစေတသိကာနံ သမဝါဟိတ လက္ခဏာ၊
ဦးနာဓိကနိဝါရဏ ရသာ၊ (ပက္ခပါတု ပစ္စေဒန ရသာ
ဝါ) မဇ္ဈတ္တဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပီတိပိယောဂပဒဋ္ဌာနာ။
(ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)။

ကာယပဿဒ္ဓိ ။

။ကာယဒရထ ဝုပသမ လက္ခဏာ၊ ကာယဒရထ
နိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ ကာယဿ အပရိပ္ပန္နသီတိဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယပဒဋ္ဌာနာ။

စိတ္တပဿဒ္ဓိ ။

။စိတ္တဒရထ ဝုပသမ လက္ခဏာ၊ စိတ္တဒရထ နိမ္မဒ္ဓန
ရသာ၊ စိတ္တဿ အပရိပ္ပန္နသီတိဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
စိတ္တပဒဋ္ဌာနာ။

ကာယလဟုတာ။

။ကာယဂရုဘာဝဝုပသမလက္ခဏာ၊ ကာယဂရုဘာဝ
နိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ ကာယဿ အဒန္တတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ
ကာယပဒဋ္ဌာနာ။

စိတ္တလဟုတာ ။

။(ကာယနေရာ၌ စိတ္တပြောင်းထည့်ပါ။)

ကာယမုဒုတာ ။

။ကာယထဒ္ဓဘာဝ ဝုပသမလက္ခဏာ၊ ကာယထဒ္ဓ
ဘာဝ နိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ အပ္ပဋိယာတ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
ကာယ ပဒဋ္ဌာနာ။

စိတ္တမုဒုတာ ။

။နည်းမှီသိပါ။

ကာယကမ္မညတာ။

။ကာယဿ ကမ္မညဘာဝ ဝုပသမ လက္ခဏာ၊
ကာယဿကမ္မညဘာဝ နိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ ကာယဿ
အာရမ္မဏ ကရဏသမ္ပတ္တိ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယ
ပဒဋ္ဌာနာ။

စိတ္တကမ္မညတာ။

။နည်းမှီသိပါ။

ကာယပါဂုညတာ။

။ကာယဿ အဂေလညဘာဝလက္ခဏာ၊ ကာယ
ဂေလညနိမ္မဒ္ဓနရသာ၊ နိရာဒိနဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယ

ပဒဋ္ဌာနာ၊

စိတ္တပါရုညတာ ။ ။နည်းမှီသိပါ။

ကာယုဇကတာ ။ ။ကာယဿ အဇ္ဈဝလက္ခဏာ ကာယကုဋီလ
နိမ္မဒ္ဒန ရသာ၊ အဇီမှတာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယ
ပဒဋ္ဌာနာ။

စိတ္တုဇကတာ ။ ။နည်းမှီသိပါ။

ကာယဒုစ္စရိတဝိရတိ။ ။ကာယဒုစ္စရိတဝတ္ထုဿ အဝီတိက္ကမလက္ခဏာ၊
ကာယ ဒုစ္စရိတဝတ္ထုတော သင်္ကောစန ရသာ၊
အင်္ဂါရိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ဟိရောတ္တပ္ပ အပ္ပိစ္ဆ
တာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။

ဝစီဒုစ္စရိတဝိရတိ။ ။ဝစီဒုစ္စရိတဝတ္ထုဿ အဝီတိက္ကမ လက္ခဏာ၊ ဝစီ
ဒုစ္စရိတဝတ္ထုတော သင်္ကောစနရသာ၊ အင်္ဂါရိယ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ဟိရောတ္တပ္ပ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏ
ပဒဋ္ဌာနာ။

မနောဒုစ္စရိတဝိရတိ။ ။မနောဒုစ္စရိတဝတ္ထုဿ အဝီတိက္ကမ လက္ခဏာ
စသည်။

ဝိရတိယော ။ ။ကာယဒုစ္စရိတာဒိဝတ္ထုနံ အဝီတိက္ကမ လက္ခဏာ၊
ကာယဒုစ္စရိတာဒိ ဝတ္ထုတော သင်္ကောစန ရသာ၊
အင်္ဂါရိယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ဟိရောတ္တပ္ပ အပ္ပိစ္ဆ
တာဒိဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။

သမ္မာဝါစာ ။ ။ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏာ၊ ဝိရမဏရသာ၊ ဓိတ္တာဝါစပ္ပဟာန
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ပ၊ ဂုဏပဒဋ္ဌာနာ။

သမ္မာကမ္မဇ္ဈော ။ ။သမုဋ္ဌာန လက္ခဏော၊ ဝိရမဏရသာ၊ ဓိတ္တာ
ကမ္မန္တပ္ပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ပ၊ ဂုဏ ပဒ-
ဋ္ဌာနော။

သမ္မာအာဇီဝေါ ။ ။ဝေါဒါန လက္ခဏော၊ ဝိရမဏ ရသာ၊ ဓိတ္တာ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- မေတ္တာ ။ ။ ဇီဝပ္ပဟာနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သဒ္ဓါဒိ၊ ပ၊ ဂုဏပဒဋ္ဌာနော၊ ။
 ။ ဟိတာကာရ ပဝတ္ထိလက္ခဏာ၊ ဟိတူပသံဟာရ
 ရသာအာယာတဝိနယပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သတ္တာနံ မနာပ
 ဒဿနဘာဝပဒဋ္ဌာနော။
- ကရုဏာ ။ ။ ဒုက္ခာပနယနာကာရ ပဝတ္ထိလက္ခဏာ၊ ပရဒုက္ခာ
 သဟန ရသာ၊ အဝိဟိသာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဒုက္ခာဘိ
 ဘူတာနံ အနာထဘာဝဒဿနပဒဋ္ဌာနော။
- မုဒိတာ ။ ။ သတ္တေသု ပမောဒနလက္ခဏာ၊ အနိဿာယန
 ရသာ၊ အရတိ ဝိယာတ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သတ္တာနံ
 သမ္ပတ္တိဒဿနပဒဋ္ဌာနော။
- ဥပေက္ခာ ။ ။ သတ္တေသု မဇ္ဈတ္တာကာရ ပဝတ္ထိ လက္ခဏာ၊
 သတ္တေသု သမဘာဝဒဿနရသာ၊ ပဋိယာနုနယ
 ဝူပသမ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ပဝတ္တကမ္မဿကတာဒဿန
 ပဒဋ္ဌာနော။
- ပညာ ။ ။ ဩဘာသနလက္ခဏာ၊ (ပဇာနနလက္ခဏာ ဝါ၊
 ယထာသဘာဝပဋိဝေလေက္ခဏာ ဝါ၊ အက္ခလိတ
 ပဋိဝေလေက္ခဏာ ဝါ)၊ ဝိသယောဘာသ ရသာ၊
 အသမ္မောဟ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဝိညာဏ ပဒဋ္ဌာနော။
 (ယောနိသောမနသိကာရပဒဋ္ဌာနော၊ ယထာဥပဋိတ
 ဝိသယ ပဒဋ္ဌာနာ ဝါ၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာ ဝါ)။

ရှင်တရားတို့၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ

- ပထဝီဓာတု ။ ။ ကက္ခဋ္ဌတ္တလက္ခဏာ၊ ပတိဋ္ဌာနရသာ သမ္ပဋိစ္စန
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သေသဘူတတ္တယ ပဒဋ္ဌာနော။
- အာပေါဓာတု ။ ။ ပဋ္ဌရဏလက္ခဏာ၊ ဗြူဟနရသာ၊ သင်္ဂဟ ပစ္စု -
 ပဋ္ဌာနော၊ သေသဘူတတ္တယ ပဒဋ္ဌာနော။

- တေဇောဓာတု ။ ။ ဥက္ကတ္တလက္ခဏာ၊ ပရိပါစနရသာ၊ မဒ္ဒဝါနပ္ပိဒန ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သေသဘူတတ္ထယပဒဋ္ဌာနာ။
- ဝါယောဓာတု ။ ။ ဝိတ္ထမ္ဘန လက္ခဏာ၊ သမုဒီရဏ ရသာ၊ အဘိ နိဟာရပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သေသဘူတတ္ထယပဒဋ္ဌာနာ။
- စက္ခု ။ ။ ရှုပါဘိယာတာရဟ ဘူတပ္ပသာဒ လက္ခဏံ၊ (ဒဋ္ဌု ကာမတာ နိဒါန ကမ္မသမုဋ္ဌာန ဘူတပ္ပသာဒ လက္ခဏံ ဝါ)၊ ရှုပေသု အာဝိဉ္ဇနရသံ စက္ခုဝိညာဏ သာ အာဓာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဒဋ္ဌုကာမတာ နိဒါန ကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာနံ။
- သောတံ ။ ။ သဒ္ဓါဘိယာတာရဟ ဘူတပ္ပသာဒ လက္ခဏံ၊ (သောတုကာမတာ နိဒါန ကမ္မသမုဋ္ဌာန ဘူတပ္ပ သာဒလက္ခဏံ ဝါ)၊ သဒ္ဓေသု အာဝိဉ္ဇနရသံ သောတဝိညာဏသာ အာဓာရဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သောတုကာမတာ နိဒါန ကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာနံ။
- ယာနံ ။ ။ ဂန္ဓာဘိယာတာရဟ ဘူတပ္ပသာဒလက္ခဏံ၊ (ယာ ယိတုကာမတာ နိဒါနကမ္မသမုဋ္ဌာန ဘူတပ္ပသာဒ လက္ခဏံ ဝါ)၊ ဂန္ဓေသု အာဝိဉ္ဇနရသံ၊ ယာန ဝိညာဏသာ အာဓာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ယာယိတု ကာမတာ နိဒါန ကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာနံ။
- ဇိရာ ။ ။ ရသာဘိယာတာရဟ ဘူတပ္ပသာဒ လက္ခဏာ၊ (သာယိတုကာမတာ နိဒါန ကမ္မသမုဋ္ဌာန ဘူတပ္ပ သာဒ လက္ခဏာ ဝါ)၊ ရသေသု အာဝိဉ္ဇနရသာ၊ ဇိရာဝိညာဏသာ အာဓာရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ သာယိ တုကာမတာ နိဒါနကမ္မဇဘူတပဒဋ္ဌာနာ။
- ကာယော ။ ။ ဇောဋ္ဌဗ္ဗာဘိယာတာရဟဘူတပ္ပသာဒလက္ခဏော၊ (ဇုသိတုကာမတာ နိဒါန ကမ္မသမုဋ္ဌာနဘူတပ္ပသာဒ

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

- လက္ခဏော ဝါ)၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသု အာဝိဇ္ဇနရသော
ကာယ ဝိညာဏဿ အာဓာရဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဗုသိတုကာမတာ နိဒါနကမ္မဇ ဘူတပဒဋ္ဌာနော။
- ရှပ် ။ ။ စက္ခုပဋိဟနန လက္ခဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏဿ ဝိသယ
ဘာဝရသံ၊ တဿေဝ ဂေါစရ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စတုမဟာ
ဘူတပဒဋ္ဌာနံ။
- သဒ္ဓေါ ။ ။ သောတပဋိဟနန လက္ခဏော၊ သောတဝိညာ
ဏဿ ဝိသယဘာဝရသော၊ တဿေဝ ဂေါစရ
ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနော။
- ဂဇ္ဇော ။ ။ ယာနပဋိဟနန လက္ခဏော၊ ယာနဝိညာဏဿ
ဝိသယဘာဝရသော၊ တဿေဝ ဂေါစရ ပစ္စုပဋ္ဌာ
နော၊ စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနော။
- ရသော ။ ။ ဇိဝှာပဋိဟနန လက္ခဏော၊ ဇိဝှာဝိညာဏဿ
ဝိသယဘာဝရသော၊ တဿေဝ ဂေါစရ ပစ္စုပဋ္ဌာ
နော၊ စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနော။
- ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ ။ ။ ကာယပဋိဟနနလက္ခဏံ၊ ကာယဝိညာဏဿ
ဝိသယဘာဝရသံ၊ တဿေဝ ဂေါစရ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
စတုမဟာဘူတပဒဋ္ဌာနံ။
- ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ။ ။ ဣတ္ထိဘာဝလက္ခဏံ၊ ဣတ္ထိတိ ပကာသနရသံ၊
ဣတ္ထိလိင်္ဂ နိမိတ္တ ကုတ္တာကပ္ပိနံ ကာရဏဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စတုမဟာဘူတ ပဒဋ္ဌာနံ။
- ပုရိသိန္ဒြိယံ ။ ။ ပုရိသဘာဝ လက္ခဏံ၊ ပုရိသောတိ ပကာသန
ရသံ၊ ပုရိသလိင်္ဂနိမိတ္တ ကုတ္တာကပ္ပိနံ ကာရဏ
ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စတုမဟာဘူတ ပဒဋ္ဌာနံ။
- ဟဒယဝတ္ထု ။ ။ ဒွိန္ဒ ဓာတုနံ နိဿယလက္ခဏံ၊ တာသံ အာဓာရ
ရသံ၊ တာသံ ဥဗ္ဗာဟန ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ စတုမဟာဘူတ

- အာဟာရော ။ ပဒဋ္ဌာနံ။
 ။ ဩဇာလက္ခဏော၊ ရူပါဟရနရသော၊ ဥပတ္တမ္ဘန
 ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ကဗဠံ ကတွာ အာဟရိတဗ္ဗဝတ္ထု
 ပဒဋ္ဌာနော။
- အာကာသဓာတု။ ။ ရူပပရိစ္ဆေဒလက္ခဏာ၊ ရူပပရိယန္တ ပကာသန
 ရသာ၊ ရူပမရိယာဒ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ (အသမ္ပဋ္ဌာဘာဝ
 ဆိဒ္ဓ္ဓဝိဝရဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ ဝါ) ပရိစ္ဆိန္တရူပ ပဒဋ္ဌာနာ။
- ဝိညတ္တိ ။ ။ ဝိညတ္တိလက္ခဏာ၊ အဓိပ္ပာယ ပကာသနရသာ၊
 စလယောသဟေတုဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စိတ္တဇဘူတ
 ပဒဋ္ဌာနာ။
- ကာယဝိညတ္တိ ။ ။ အဘိက္ခမာဒိပဝတ္တက စိတ္တသမုဋ္ဌာန လက္ခဏာ၊
 အဓိပ္ပာယပကာသနရသာ၊ ကာယဝိပုန္ဒန ဟေတု
 ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ဝါယောဓာတု
 ပဒဋ္ဌာနာ။
- ဝစီဝိညတ္တိ ။ ။ ဝစီဘေဒ ပဝတ္တက စိတ္တသမုဋ္ဌာန လက္ခဏာ၊
 အဓိပ္ပာယပကာသနရသာ၊ ဝစီယောသ ဟေတု
 ဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ပထဝီဓာတု
 ပဒဋ္ဌာနာ။
- ရူပဿလဟုတာ။ ။ အဒန္တတာ လက္ခဏာ၊ ရူပါနံဂရဘာဝ ဝိနောဒန
 ရသာ၊ လဟုပရိဝတ္တိတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ လဟုရူပ
 ပဒဋ္ဌာနာ။
- ရူပဿမုဒုတာ။ ။ အထဒ္ဓတာလက္ခဏာ၊ ရူပါနံထဒ္ဓဘာဝဝိနောဒန
 ရသာ၊ သဗ္ဗကြိယာသု အဝိရောဓိတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊
 မုဒုရူပ ပဒဋ္ဌာနာ။
- ရူပဿကမ္မညတာ။ ။ သရီရကိရိယာ နကုလကမ္မညဘာဝ လက္ခဏာ၊
 အကမ္မညတာ ဝိနောဒနရသာ၊ ဒုဗ္ဗလဘာဝ ပစ္စု -

၈၆

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ဥပစယော ။ ။ ပဋ္ဌာနာ၊ ကမ္မညရူပပဒဋ္ဌာနာ။

|| အာစယ လက္ခဏော၊ ပုဗ္ဗန္တတော ရူပါနံ ဥပ္ပုဇ္ဈာပန ရသော၊ နိယျာတန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ (ပရိပုဏ္ဏဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာနော ဝါ)၊ ဥပစိတရူပပဒဋ္ဌာနော။
- သန္တတိ ။ ။ ပဝတ္တိလက္ခဏာ၊ အနုပ္ပဗန္ဓရသော၊ အနုပစ္စေဒ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အနုပ္ပဗန္ဓရူပပဒဋ္ဌာနာ။
- ဇေတာ ။ ။ ရူပပရိပါကလက္ခဏာ၊ ဥပနယနရသော၊ သဘာဝါန ပဂမေပိ နဝဘာဝါ ပဂမပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရိပစ္စမာန ရူပပဒဋ္ဌာနာ။
- အနိစ္စတာ ။ ။ ပရိဘေဒလက္ခဏာ၊ သံသီဒနရသော၊ ခယဝယ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ပရိဘိဇ္ဇမာနရူပပဒဋ္ဌာနာ။

သစ္စာလေးပါး၏ လက္ခဏာဒီပတုတ္ထ

- သစ္စံ ။ ။ အဝိသံဝါဒနလက္ခဏံ၊ ယာထာဝဝိဘာဝနရသံ၊ သာဓုတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သောရစ္စပဒဋ္ဌာနံ။
- ဒုက္ခသစ္စံ ။ ။ ဗာဓနလက္ခဏံ၊ (ပဝတ္တိလက္ခဏံ ဝါ၊ သင်္ခတ လက္ခဏံ ဝါ) သန္တာပရသံ၊ ပဝတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ သမုဒယပဒဋ္ဌာနံ၊ (ဝိသုနတ္ထိပဒဋ္ဌာနံ ဝါ)။
- သမုဒယသစ္စံ ။ ။ ပဘာဝလက္ခဏံ၊ (ပဝတ္တကလက္ခဏံ ဝါ၊ တဏှာ လက္ခဏံ ဝါ)၊ အနုပစ္စေဒကရဏရသံ၊ ပလိဗောဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနံ။
- နိရောဓသစ္စံ ။ ။ သန္တိလက္ခဏံ၊ (နိဝတ္တိလက္ခဏံ ဝါ၊ အသင်္ခတ လက္ခဏံ ဝါ)၊ အစွတိရသံ၊ အနိမိတ္တပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (နလတ္တတိ ပဒဋ္ဌာနံ)။
- မဂ္ဂသစ္စံ ။ ။ နိယျာနလက္ခဏံ၊ (နိဝတ္တကလက္ခဏံ ဝါ၊ ဒဿန လက္ခဏံ ဝါ)၊ ကိလေသပ္ပဟာန ကရဏရသံ၊

ဝုဋ္ဌာနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာဂေါတြဘုပဒဋ္ဌာနံ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၏ လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထ

- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ။ ။ ဇရာမရကာဒိနံ မွောနံ ပစ္စယလက္ခဏော၊ ဒုက္ခာနု၊
ပန္နနရသော၊ ကုမ္မဂ္ဂပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ပုရိမပုရိမမေဗ
ပဒဋ္ဌာနော။
- အဝိဇ္ဇာ ။ ။ အညာဏလက္ခဏာ၊ သမ္မောဟနရသာ၊ ဓာဒန
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အာသဝပဒဋ္ဌာနာ။
- သင်္ခါရာ ။ ။ အဘိသင်္ခရဏ လက္ခဏာ၊ အာယူဟနရသာ၊
စေတနာပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနာ။
- ဝိညာဏံ ။ ။ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ၊ ပဋိသန္ဓိပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
သင်္ခါရပဒဋ္ဌာနံ။
- နာမံ ။ ။ နမနလက္ခဏံ၊ သမ္ပယောဂရသံ၊ အဝိနိဗ္ဗောဂ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။
- ရူပံ ။ ။ ရူပနလက္ခဏံ၊ ဝိကိရဏရသံ၊ အဗျာကတပစ္စု -
ပဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။
- သဠာယတနံ ။ ။ အာယတန လက္ခဏံ၊ ဒဿနာဒိရသံ၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ
ဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ။
- ဇေယျာ ။ ။ ရှေ့ပြီပြီး၊ သဠာယတနပဒဋ္ဌာနော - သာထူး၏။
- ဝေဒနာ ။ ။ အနုဘဝန လက္ခဏာ၊ ဝိသယရသသမ္မောဂ
ရသာ၊ သုခဒုက္ခပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဇေယျပဒဋ္ဌာနာ။
- တဏှာ ။ ။ ဟေတုလက္ခဏာ၊ အဘိနန္ဒနရသာ၊ အတိတ္ထိဘာဝ
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနာ။
- ဥပါဒါနံ ။ ။ ဂဟနလက္ခဏံ၊ အမုဉ္ဇနရသံ၊ တဏှာဒဠတ္တဒိဋ္ဌိ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ တဏှာပဒဋ္ဌာနံ။
- ဘဝေါ ။ ။ ကမ္မကမ္မဇလကလက္ခဏော၊ ဘာဝနဘဝနရသော။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ကုသလာကုသလာဗျာကတပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဥပါဒါန
ပဒဋ္ဌာနော။

ဇာတိ ။ ။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ ပထမာဘိနိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏာ၊
နိယျာတနရသာ၊ အတိတဘဝတော ဣဥမ္မုဇ္ဇန
ပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဘာဝပဒဋ္ဌာနာ။

ဇရာ ။ ။ ခန္ဓပရိပါက လက္ခဏာ၊ မရဏူပနယန ရသာ၊
ယောဗ္ဗန ဝိနာသပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနာ။

မရဏံ ။ ။ စုတိလက္ခဏံ၊ ဝိယောဂရသံ၊ ဝိပွဝါသပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊
ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

သောကော ။ ။ အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏော၊ စေတသောပရိနိဗ္ဗာယန
ရသော၊ အနုသောစနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာ
နော။ (ကတာကတပဒဋ္ဌာနော ဝါ။)

ပရိဒေဝေါ ။ ။ လာလပွနလက္ခဏော၊ ဂုဏဒေါသ ပရိကိတ္တန
ရသော၊ သမ္ဘမပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနော။
(ပေမဓာတုပဒဋ္ဌာနော ဝါ)

ဒုက္ခံ ။ ။ ကာယဝိဋ္ဌနလက္ခဏံ၊ ဒုပ္ပညာနံ ဒေါမနဿကရဏ
ရသံ၊ ကာယိကာဗာပပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

ဒေါမနဿံ ။ ။ စိတ္တဝိဋ္ဌနလက္ခဏံ၊ မနောဝိယာတရသံ၊ မာနသ
ဗျာဓိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။

ဥပါယာသော ။ ။ ဗျာသတ္တိလက္ခဏော၊ (စိတ္တပရိဒေဟနလက္ခဏော
ဝါ) နိတ္ထုနနရသော၊ ဝိသာဒပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဇာတိ
ပဋ္ဌာနော။

ဒါန-သီလ-ဂျာန်တို့၏ လက္ခဏာဒီစတုက္က

ဒါနံ ။ ။ ပရိစ္စာဂလက္ခဏံ၊ လောဘဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ အနာသတ္တိ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဒေယျဝတ္ထုပဒဋ္ဌာနံ။

- သီလ ။ ။ သီလနုလက္ခဏံ၊ ဒုဿီလျှင်ဗ္ဗိသနရသံ၊ (အနဝဇ္ဇရသံ ဝါ) သောစေယျပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ဟိရောတ္တပ္ပပဒဋ္ဌာနံ။
- ဈာန် ။ ။ ဥပနိဇ္ဈာနလက္ခဏံ၊ နိဝရဏဝိက္ခမ္ဘနရသံ၊ (ဈာန်သမာပတ္တိ ပရိဂ္ဂဟိတရသံ ဝါ)၊ ဝိပဿနာဝဇ္ဇနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ (ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဝါ)၊ ဥပစာရသမာဓိပဒဋ္ဌာနံ။

နံပါတ် (၁၀) ဆိုင်ရာ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်နည်းများ

နံပါတ် (၁၀) ၌ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်မေးမည်ဖြစ်ရာ စာဖြေမည့် အရှင်တို့သည် အောက်ပါ အချက်တို့ကို လေ့လာထားဖို့ လိုအပ်ပေသည်။

- ၁။ တရားကိုယ်အရကောက်ကို မှန်ကန်စွာ ကောက်နိုင်ခြင်း။
- ၂။ ထိုတရားကိုယ်တရားတို့၏ အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ရာ၌ မည်သို့မည်ပုံ ဆက်သွယ်နေသည်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်း။
- ၃။ ထိုဆက်သွယ်ပုံကို သိရလျှင် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်း အမျိုး (၈) မျိုးတွင် မည်သည့် အမျိုးဟု ခွဲခြားခြင်း။
- ၄။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများကို အမျိုးလိုက်ခွဲခြား၍ ဆိုင်ရာပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်တို့ကို ကျေပွန်စွာလေ့လာထားခြင်း။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ရာဝယ် - အခြေခံ အရေးကြီးဆုံးမှာ မေးမြန်းထားသည့်ပုဒ် (သို့မဟုတ် - ဓာတ် + ပစ္စည်း) တို့၏ အရကောက် မှန်ကန်စွာ ကောက်တတ်ရေးဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ကောက်နည်း စာစပ်နည်းတို့၌ အားနည်းခဲ့လျှင် ဤပရမတ္ထတရားကို ကောက်ရာ၌ အလွဲအချော်များစွာ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဉာဏ်ကောက်နည်းကို သဘောကျအောင် လေ့လာရပေမည်။

အရကောက်များကို ကောက်ပြီးသောအခါ ထိုတရားတို့ အချင်းချင်း မည်သို့ဆက်သွယ်နေသည်ကို စဉ်းစားရပေမည်။

ထိုတရားတို့သည် အချင်းချင်း တပြိုင်နက်သောခဏ၌ အတူဖြစ်နေလျှင် သဟဇာတမျိုး၊ အာရုံ+အာရမ္မဏိကအဖြစ် ဆက်သွယ်နေလျှင် အာရုံမျိုး၊ တစ်ဝီထိအတွင်း၌ မခြားဘဲ ရှေ့+ နောက် ဆက်ဖြစ်နေလျှင် အနန္တရမျိုး၊ ဘဝအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ကာလအားဖြင့်ဖြစ်စေ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်ဖြစ်စေ ကွဲပြား ခြားနားနေလျှင် (ယေဘုယျအားဖြင့်) ပကတူပမျိုး၊ မှီရာ+ မှီတတ် သဘောဖြစ်နေလျှင် ဝတ္ထုမျိုး၊ အကြောင်းကံနှင့် အကျိုးဝိပါက်အဖြစ်ဖြင့် ဆက်စပ်နေလျှင် ပကတူပမျိုးနှင့် ကမ္မမျိုး စသည်ဖြင့် ဝေဖန်တတ်ရမည်။

ဖြစ်သင့်ရာအမျိုးကို ရွေးချယ်ပြီးပါက ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန် ဖြစ်ထိုက်သော တရားတို့ကို ကြည့်၍ ပြိုင်ပစ္စည်းကို ရွေးချယ်ထုတ်ရမည်။

ထိုသို့ ပြိုင်ပစ္စည်းကို ရွေးချယ်ထုတ်တတ်ရန် ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန် (နှစ်ချက်စု)တို့ကို အလွတ်ရနေအောင် ကျက်ထားရမည်။

ဤ၌ ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်ကို အလွယ်တကူ မှတ်သားနိုင်ရန် ဇယားဖြင့် အကျဉ်းပြထားပါသည်။

အမျိုးအားဖြင့် ရွဲပုံ

၁။ သဟဇာတမျိုး ၁၅-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
အကြီး ၄-ပစ္စည်း		
၁။ သဟဇာတ	(က) အချင်းချင်းနာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး	(က) နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး
၂။ နိဿယ	(ခ) မဟာဘုတ် ၄-ပါး	(ခ) ဥပါဒိရုပ်နှင့် တက္ခမဟာဘုတ် ၄-ပါး
၃။ အတ္ထိ	(ဂ) ပဉ္စဝေါကာရပဋိသန္ဓေ နာမက္ခန္ဓာ	(ဂ) ဟဒယဝတ္ထု

ဇယားအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း

၄။ အဝိဂတ	(ဃ)ဟဒယဝတ္ထု	(ဃ)ပဉ္စဝေါကာရ ပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ
အလတ်၄-ပစ္စည်း		
၁။ အညမည	(က)နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါး (ခ)မဟာဘုတ် ၄-ပါး (ဂ)ပဉ္စဝေါကာရပဋိသန္ဓေ (ဃ)ဟဒယဝတ္ထု	(က)နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါး (ခ)မဟာဘုတ် ၄-ပါး (ဂ)ဟဒယဝတ္ထု (ဃ)ပဉ္စဝေါကာရ ပဋိသန္ဓေ
၂။ သမ္ပယုတ္တ	နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါး	နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါး
၃။ ဝိပ္ပယုတ္တ	(က)ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ ဖြစ်ခိုက် အရူပဝိပါက်၊ ဒွေပဉ္စကြည်ပဝတ္တိပဋိသန္ဓေ နာမက္ခန္ဓာ၄-ပါး (ခ)ပဉ္စဝေါကာရပဋိသန္ဓေ (ဂ)ဟဒယဝတ္ထု	(က)စိတ္တဇရုပ် ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ်၊ (ခ)ဟဒယဝတ္ထု (ဂ) ပဉ္စဝေါကာရ ပဋိသန္ဓေ
၄။ ဝိပါက	ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး	ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်၊
အငယ်၇-ပစ္စည်း		
၁။ ဟေတု	ဟိတ် ၆-ပါး	သဟိတ်စိတ်၊စေတသိက်၊ သဟိတ် စိတ္တဇရုပ်၊ သဟိတ် ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ်
၂။ အဓိပတိ	အဓိပတိတရားကိုယ် ၃-ပါး ၄-ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး	တရားကိုယ်ကြည်သော သာဓိပတိနာမက္ခန္ဓာ၊

၃။ အာဟာရ	ဖဿ၊ စေတနာ၊ ဝိညာဉ်	သာမိပတိ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ် စိတ် ဓဉ္ဇ၊ စေ ၅၂။ စိတ္တဇရုပ် ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်။
၄။ ကမ္မ	စေတနာ	စိတ် ဓဉ္ဇ၊ စေတနာကြည် စေ၅၁၊ စိတ္တဇ၊ ကမ္မဇရုပ်
၅။ မဂ္ဂ	သဟိတ်မဂ္ဂင်တရားကိုယ် ၉-ပါး	သဟိတ်နာမက္ခန္ဓာ၊ စိတ္တဇပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်
၆။ ဣန္ဒြိယ	နာမ်ဣန္ဒြေတရားကိုယ် ၈-ပါး	နာမက္ခန္ဓာ၊ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်။
၇။ ဈာန	ဈာနင်တရားကိုယ် ၅-ပါး	ဒွေပဉ္စကြည် နာမက္ခန္ဓာ၊ စိတ္တဇ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်။

* ဟေ၊ မိ၊ အာ၊ ကမ်၊ မဂ်၊ ဣနံ၊ ဈာနံ၊ မုတ်ရန် ငယ်သတ္တ။

* နာမ်ချင်းခြောက်ပါး၊ နာမ်ရှင်ငါး၊ နာမ်ကား နာမ်ရှင်လေး။

(နာမ်အချင်းချင်းဖြစ်လျှင် အကြီး ၄ + အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ ပေါင်း
၆-ပစ္စည်း၊ နာမ်ပစ္စည်း ရုပ်ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်လျှင် အကြီး ၄ + ဝိပယုတ္တ
ပေါင်း ၅-ပစ္စည်း၊ နာမ်ပစ္စည်း နာမ်ရှင်ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်လျှင် အကြီး ၄-
ပစ္စည်း အနည်းဆုံး ရနိုင်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ အခြားရသင့်ရာများ
ဖြည့်စွက်ရန်ဖြစ်သည်။)

၂။ အာရမ္မကမျိုး (၈) ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ အာရမ္မက	ကာလသုံးပါး၌ ဖြစ်သော စိတ်.စေ.ရုပ်၊ ကာလဝိမုတ် ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်.ပညတ် အာရုံ ၆-ပါး	စိတ် ၈၉၊ စေ ၅၂၊
၂။ အဓိပတိ	ဒေါသမူ မောဟမူကြည် စိတ်	လောဘမူ၊ မဟာကုသလ
၃။ ဥပနိဿယ	ဧဝါစေ ၄၇၊ ကာလသုံးပါး၌ ဖြစ်သော ကုဋ္ဌ နိပ္ပန္နရုပ် နိဗ္ဗာန် တစ်နည်း	မဟာကြိယာ ဉာနသမ္ပယုတ် ၄၊ လောကုတ္တရာ စိတ် ၈၊ စေ ၄၅။
အဓိပတိ ဥပနိဿယ	(က) ဒေါသမူ မောဟမူကြည် စိတ်စေ ၄၇၊ ကုဋ္ဌနိပ္ပန္နရုပ်။ (ခ) လောကီကုသိုလ် ၁၇၊ စေတသိက် ၃၈။ (ဂ) လောကုတ္တရာစိတ် ၈၊ စေ ၃၆၊ နိဗ္ဗာန်။ (ဃ) နိဗ္ဗာန်။	(က) လောဘမူစိတ် ၈၊ စေတသိက် ၂၂။ (ခ) မဟာကုသိုလ်- ၈၊ စေတသိက် ၃၈။ (ဂ) မဟာကုဉာသမ် ၄၊ မဟာကြိညာနသမ်- ၄၊ စေတသိက် ၃၆။ (ဃ) လောကုတ္တရာ စိတ် - ၈၊ စေ - ၃၆။
၄။ ပုရေဇာတ	ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော နိပ္ပန္နရုပ်	ကာမစိတ် ၅၄၊ အဘိညာဉ်
၅။ အတ္ထိ	အဋ္ဌာရသ	ဒွေ၊ စေ ၅၂။
၆။ အဝိဂတ	မရကာသန္တအခါ စုတိ-	မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ကာမ
၇။ နိဿယ	စိတ္တောပရိသတ္တရာသမစိတ်နှင့်	ဇော ၂၉၊ တဒါရုံ ၁၁၊
၈။ ဝိပုယုတ္တ	အတူဥပါဒ်သော ဟဒယဝတ္ထု	စေတသိက် ၄၄။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

* အာ၊ ဝိ၊ ဥပ၊ နိဿယ၊ ပုရေ၊ ဝိပေ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ၊ ဤရှစ်ဝ၊ မှတ်ကြ အာရုံမျိုး။

၃။ အနန္တရမျိုး ၇-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ အနန္တရ	ရဟန္တာတို့၏စုတိကြည်သော	ရဟန္တာတို့စုတိနှင့်တကွ
၂။ သမနန္တရ	ရှေးရှေးသောစိတ် ခဉ္စ	နောက်နောက်သောစိတ်
၃။ ဥပနိဿယ	စေ ၅၂။	ခဉ္စ၊ စေ ၅၂။
၄။ နတ္ထိ		
၅။ ဝိဂတ		
၆။ ကမ္မ	မဂ်စေတနာ	ဗိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်
၇။ အာသေဝန	ဇာတ်တူအဆုံးဇောကြည် ရှေးရှေးသောလောကီဇော ၄၇၊ စေတသိက် ၅၂။	ပထမဇော၊ ဗိုလ်ဇောကြည် နောက်နောက်သော ဇော ၅၁၊ စေ ၅၂။

* အနန်နှစ်ဝ၊ ဥပ၊ အာသေ၊ ကမ္မေ၊ ဝိဂတ၊ နတ္ထိပြု၊ သတ္တ အာနန်မျိုး။

* ရှေ့နောက်နှစ်တန်၊ စိတ်သာမန်၊ မှတ်ရန် ငါးပစ္စယ။

* မဂ်က ဗိုလ်အား၊ ကမ္မထား၊ ဇောကား အာသေဝန။

(ရှေ့နောက် စိတ်သာမန်ဖြစ်လျှင် ၁-မှ ၅-အထိ ပစ္စည်းများ သေချာပေါက်ရသည်။ မဂ်ပစ္စည်း ဗိုလ်ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်လျှင် ကမ္မထည်၍ ၆-ပစ္စည်း၊ ပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန် ဇောချည်းဖြစ်လျှင် အာသေဝန ထည့်ပါဟု ဆိုလိုသည်။ အနန္တရမျိုးဖြစ်လျှင် အနည်းဆုံး ငါးပစ္စည်း ရရှိသည်ဟု မှတ်ပါ။)

၄။ ဝတ္ထုပုရေဇာတတမျိုး (၆) ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ ပုရေဇာတ ၂။ နိဿယ ၃။ ဝိပွယုတ္တ	ပဝတ္တိအခါ ဝတ္ထုရုပ်	ပဝတ္တိအခါ သတ္တ - ဝိညာဏ
၄။ အတ္ထိ ၅။ အဝိဂတ ၆။ ကုန္တိယ	၆-ပါး၊ (ဆဝတ္ထု) (မဇ္ဈိမာယုကဖြစ်၍ အတိတ ဘဝင်တစ်ချက်လွန်နှင့် ဥပ္ပါဒ် ငြိုင်၍ဖြစ်သော) ပဉ္စဝတ္ထု။	ဓာတ် (စိတ် ၈၉ - ပါး) စေတသိက် ၅၂ - ပါး။ ဒွေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀၊ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် ၇ - ပါး။

ပု. ကုန်, အတ်, နိဿိ, အဝိ, ဝိပိ, ခြောက်စိတ် ဝတ္ထုမျိုး။

၅။ ပစ္စာဇာတတမျိုး (၄) ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ ပစ္စာဇာတ ၂။ ဝိပွယုတ္တ ၃။ အတ္ထိ ၄။ အဝိဂတ	ပဉ္စဝေဓိကာရဘုံ၌ဖြစ်စိုက် အရူပဝိပါက်ကြည် ပထမဘဝင်အစရှိသော နောက်နောက်စိတ် ၈၅၊ စေတသိက် ၅၂။	ပဋိသန္ဓေအစရှိသော ရှေးရှေးသောစိတ်နှင့် အတူဥပ္ပါဒ်၍ ရုပ်၏ဌာသို့ ရောက်သောဇကဇ, ဒွိဇ တိဇ, စတုဇကာယ။

ပစ္စာ, ဝိပွ, အတ်နှင့်အ၊ လေးဝ ပစ္စာမျိုး။

၆။ အာဟာရဇနိ ၃-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ ရှုပါဟာရ	(က) ဗဟိဒ္ဓဩဇာ	(က) အာဟာရဇရုပ်
၂။ အတ္ထိ	(ခ) အဇ္ဈတ္တစတုသမုဋ္ဌာနိက	(ခ) ကလာပ်တူ ဩဇာကြည်
၃။ အဝိဂတ	ဩဇာနှင့် ဗဟိဒ္ဓတုဇ ဩဇာ	ကလာပ်တူ ကလာပ် ပြားဖြစ်သော စတု- သမုဋ္ဌာနိကရုပ်

၇။ ရှုပဇိတိန္ဒြိယဇနိ ၃-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ ရှုပဇိတိန္ဒြိယ	ပဝတ္တိပဋိသန္ဓေဖြစ်သော ရှုပဇိတိန္ဒြိယ(ဇိဝိတရုပ်)	ဇိဝိတကြည်ကလာပ်တူ
၂။ အတ္ထိ		ကမ္မဇရုပ် ၉-ခု
၃။ အဝိဂတ		

၈။ ပကတူပနိဿယဇနိ ၂-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ သုဒ္ဓပကတူပ နိဿယ	ရှေးရှေးသောစိတ်.စေ. ရုပ်. ပညတ်။	နောက်နောက်သောစိတ်. စေတသိက်။
၂။ ဝိဿကပကတူပ နိဿယ နာနက္ခဏိကကမ္မ	ဗလဝဖြစ်သောကံ (စေတနာ)	ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ။

၉။ နာနက္ခဏိကကမ္မမျိုး ၁-ပစ္စည်း

ပစ္စည်းအမည်	ပစ္စည်း	ပစ္စယုပ္ပန်
၁။ ကမ္မ	(က)အတိတ်ဖြစ်သောဒုဗ္ဗလကံ။ (ခ)ဗလဝ.ဒုဗ္ဗလကံ (စေတနာ)	ကာမဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ရာ၌ (ပဋ္ဌာန်း စာစပ်ရာတွင်လည်း ကျေးဇူးများသော) အောက်ပါ ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာများကို နှုတ်ရကျက်၍ အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်များကို သဘောပေါက်အောင် လေ့လာပြီး ပြိုင်ပုံပြိုင်နည်းများကို စိတ်ဝင်တစား မှတ်သားပါလျှင် ပဋ္ဌာန်းဉာဏ်များ တိုးတက်လာပါမည်။ မလျှော့သောဖွဲ့ဖြင့် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ကြပါကုန်။

ဆောင်ပုဒ်များ

- * ကတ္ထု+ကရဏ၊ စပ်-ပြိုင်ကြ၊ သဟ၊ နန်၊ ပုရေ၊
- * သမ္မဒိန်၊ ကံ၊ စပ်-ပြိုင်ပြန်၊ အာရမ် အမျိုးပေ၊
- * ကြွင်း ကာရဏ၊ စပ်-ပြိုင်ကြ၊ ပကတူပနေ၊
- * ကတ္တားနှင့် ကြိယာ၊ စပ်ပါကြ၊ သ၊ နန်၊ ပု၊
ကြိယာကံ၊ စပ်ဟန်ရို၊ မျိုးအာရုံယူ၊
အဇ္ဈတ်၊ ဗာဟုတ်၊ နှစ်ရပ်တဲ့ ကရိုဏ်းမူ၊ ကတ္တားတူသုံးမျိုး၊
အာရုံမျိုး ရံခါ၊ အကြွင်းမှာတိဒေသ၊ ဥပ-တဲ့မျိုး။

အဓိပ္ပါယ်။ ။

ကတ္တားနှင့် ကြိယာ၊ ကရိုဏ်းနှင့် ကြိယာပဋ္ဌာန်းပြိုင်လျှင် သဟဇာတ၊ အနန္တရ၊ ပုရေဇာတမျိုးတို့တွင် ဖြစ်သင့်ရာပစ္စည်းမျိုးဖြင့် ပြိုင်ရမည်။ သမ္မဒိန်နှင့် ကြိယာ၊ ကံပုဒ်နှင့် ကြိယာ စပ်ပြိုင်လျှင် အာရမ္မဏမျိုး ပြိုင်ရမည်။

ကြွင်းကာရကများနှင့် ကြိယာတို့ စပ်ပြိုင်လျှင် ပကတူပမျိုး ပြိုင်ရမည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းပြိုင်ပုံ

ကတ္တာနှင့်ကြိယာ

အဟံ ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမိ။ (အဟံနှင့် ဝန္တာမိ)
အဟံ အရ- ငါရ၏။ (ရိုရိုးသော ငါ၏ ခန္ဓာငါးပါးရ၏။)
ဝန္တာမိ-အရလည်း ရိုရိုးသော ငါ၏ ခန္ဓာငါးပါးပင် ရ၏။
(ကတ္တာနှင့် ကြိယာသည် အမြဲတမ်း အရတူသည်။)

ထို့ကြောင့် အဟံ+ဝန္တာမိ နှစ်ပုဒ်လုံးအရ ရိုရိုးဆဲ အခိုက်အတန့်၌ ဖြစ်သော ပဏာမစေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသည့် မဟာကုသိုလ် (မဟာကြိယာ) ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ဝိညတ်နှင့်တကွ စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ် များရသည်။

ထိုတွင် အဟံ အရ-ပဏာမစေတနာဟူသော သင်္ခါရက္ခန္ဓာကို ပစ္စည်းယူလျှင် ဝန္တာမိအရ ပဏာမစေတနာမှတစ်ပါးသော နာမက္ခန္ဓာနှင့် စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တို့ကို ပစ္စယုပ္ပန်အရ ယူအပ်၏။

ထို့ကြောင့် သင်္ခါရက္ခန္ဓာပစ္စည်း (အဟံအရ)တရားက ကြွင်း နာမက္ခန္ဓာ စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန် (ဝန္တာမိအရ) တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သဟဇာတကြီး ၄-ပါး၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ပေါင်း ၉-ပစ္စယပြိုင်။

အစိတ် အစိတ်ပြိုင်

(က) ပဏာမစေတနာပစ္စည်း = ကြွင်း နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်။
ကြီး ၄၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ပေါင်း ၈-
ပစ္စည်း။ ဝိပ္ပယုတ္တ မရ။

- (ခ) ပဏာမစေတနာပစ္စည်း = စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်။
ကြီး ၄-ပါး၊ ဝိပဿနာ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။
- (ဂ) ပဏာမစေတနာပစ္စည်း = ကြွင်း နာမက္ခန္ဓာနှင့် စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်။
ကြီး ၄-ပါး၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပဿနာ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ပေါင်း ၉-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ဤနည်းကိုမှီး၍ ဝေဒနာကို ပစ္စည်း သညာကိုပစ္စည်း စသည်ဖြင့် ယူ၍လည်း ပြိုင်လေ။

သဟဇာတမျိုးပြိုင်ရာ၌ ပစ္စည်းဘက်ကို ဦးစားပေးကြည့်ပြီး ပြိုင်ပစ္စည်းထုတ်ရသည်။

အနန္တရမျိုး

အဟံ + ဝန္ဓာမိ အရ အနန္တရမျိုးလည်း ပြိုင်နိုင်သည်။ ထိုနစ်ပုဒ်လုံး အရ မဟာကုသိုလ် + မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ထားသောကြောင့် ထိုမဟာကုသိုလ် + မဟာကြိယာတို့သည် ဇောထိုက်ရကား အဟံအရ မဟာကုသိုလ်ကြိယာပထမဇောသည် ပစ္စည်း၊ ဝန္ဓာမိအရ ဒုတိယဇောသည် ပစ္စယုပ္ပန်ဟု ယူနိုင်သည်။

ယင်းသို့ယူလျှင် အနန္တရမျိုး ပြိုင်နိုင်သည်။ အနန္တရ. သမနန္တရ. ဥပနိဿယ. အာသေသန. အတ္ထိ. အဝိဂတ ပေါင်း ၆-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ကံနှင့်ကြိယာ

ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာမိ။

ဗုဒ္ဓံအရ - ဘုရားရှင်၏ ရူပါရုံရ၏။ ဝန္ဓာမိ အရ - ရှိခိုးခြင်း ပဏာမ စေတနာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် (ကြိယာ) ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ကာယဝိညတ် ရ၏။

ထို့ကြောင့် ရူပါရုံ ပစ္စည်းတရားကံ မဟာကုသိုလ် (ကြိယာ) ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်) တရားအား အာရမ္မကသတ္တိဖြင့်

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊
အဝိဂတပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

(ဗုဒ္ဓံ အရ ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဟူသော ဓမ္မာရုံကိုလည်း
ကောက်နိုင်သည်။)

အဘိဝါဒိယဘာသိသံ၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟံ။

(ဘာသိသံ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟံ)

အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟံအရ- အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းဟူသော နာမ
ပညတ်ရ၏။ ဘာသိသံအရ-(ဘာသိသံ၌ ဓာတ်အရ) ပြောဆို (ရေးသား)
သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်
ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းဟူသော နာမပညတ် ပစ္စည်း
တရားက (အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ သန္တာန်၌တည်သော) မဟာကုသိုလ် ဉာဏ
သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု
သည်။

အာရမ္မဏ တစ်ပစ္စည်းသာ။

* န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မော စ၊ ဥဘော သမဝိပါကိနော။
အဓမ္မော နိရယံ နေတိ၊ ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိ။

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ

(အဓမ္မော+နေတိ = ကတ္တားနှင့် ကြိယာ)

အဓမ္မောအရ လောဘ ဒေါသ မောဟ ပြဋ္ဌာန်းသော အကုသိုလ်
စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ နေတိအရလည်း ၎င်းကိုပင်ရ၏။ (ဂုတ္တကတ္တားနှင့် ဂုတ္တ
ကြိယာပုဒ်တို့အရ တူသည်ကိုလည်း အမြဲတမ်းမှတ်သားပါ။)

ထို့ကြောင့် အဓမ္မောအရ လောဘ ဒေါသ မောဟ ဟူသော ဟိတ်သုံး
ပါး ပစ္စည်းတရား ယူ၍၊ နေတိအရ ကြွင်းအကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ပစ္စယုပ္ပန်

ယူသော် သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သဟဇာတ. နိဿယ. အတ္ထိ. အဝိဂတ. (ကြီး ၄-ပါး) အညမည. သမ္ပယုတ္တ.(လတ် ၂-ပစ္စည်း) ဟေတု (ငယ်-၁) ပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဓမ္မော+ပါပေတိ

နှစ်ပုဒ်လုံးအရ အလောဘ အဒေါသ အမောဟပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မောအရအလောဘ အဒေါသ အမောဟ ပစ္စည်းတရားက ပါပေတိအရ ကြွင်းစိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄-၁ အည. သမ္ပ (လတ် - ၂) ဟေတု. အဝိပတိ. ဣန္ဒြိယ. မဂ္ဂ. (ငယ် ၄-ပစ္စည်း) ပေါင်း ၁၀-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ထိုတွင် အလောဘ အဒေါသပစ္စည်းဖြစ်က အဝိပတိ. ဣန္ဒြိယ. မဂ္ဂ တို့ မရနိုင်၊ အမောဟပါမှသာ ယင်းအငယ် ၄-ပစ္စည်းကို ရနိုင်သည်။

အဓမ္မော+နိရယံ နေတိ။

နိရယံ+နေတိ (ကံနှင့် ကြံယာ)

နိရယံအရ ငရဲဘုံဟုဆိုသော်လည်း ထိုငရဲဘုံ၏ ပဋိသန္ဓေဖြစ်သော အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် သန္တိရဏစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ် ရ၏။ တရားအား နာနက္ခဏီက ကမ္မ (ပကတူပနိဿယကမ္မ) သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

နေတိအရ ငရဲသို့ပို့ဆောင်တတ်သော အကုသိုလ် စေတနာ (ကံ) ရ၏။ ထို့ကြောင့် အကုသိုလ်ကံ (စေတနာ) ပစ္စည်းတရားက အဟိတ် အကုသလဝိပါက်ဥပေက္ခာသဟဂုတ် သန္တိရဏစိတ္တုပ္ပါဒ် ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်၊ ပကတူပနိဿယနှင့် ကမ္မ နှစ်မျိုးပြိုင်။

အမှာ။ ။ ကုသိုလ်ကြောင့် ကောင်းရာဘုံ အကုသိုလ်ကြောင့် မကောင်းရာဘုံသို့ ရောက်ရာ၌ ကုသိုလ် + အကုသိုလ်

(အကြောင်း)အရစေတနာ(ကံ)အထိ ရအောင်ကောက်၍
ဘုံအရ ထိုထိုဘုံဖြစ်သင့်ရာပဋိသန္ဓေစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုရအောင်
ကောက်ရသည်။

ကံပုဒ်နှင့် ကြိယာ အာရမ္မဏမျိုးဟုဆိုသော်လည်း ဤကဲ့သို့သော
နေရာမျိုးတွင် - ပကတူပ နာနက္ခဏိက ကမ္မနှစ်မျိုးသာ ဖြစ်သင့်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ နေတိနှင့် နိရယံတို့သည် အချင်းချင်း အာရုံ +
အာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့် အဆက်စပ်သောကြောင့်ပေတည်း။ (ကုသေ
လုနန္တိလည်း နည်းတူ။

ထို့ကြောင့် ကံပုဒ်နှင့် ကြိယာပုဒ် ပဋ္ဌာန်းပိုင်လျှင် အာရမ္မဏမျိုးသာ
ပိုင်ရမည်ဟူသော စကားသည် ယေဘုယျ စကားသာဖြစ်သည်ဟု မှတ်ပါ။

ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိံ ။

သုဂ္ဂတိံ + ပါပေတိ (ကံနှင့် ကြိယာ)

သုဂ္ဂတိံအရ သုဂတိဘုံတို့၏ ပဋိသန္ဓေဖြစ်သော သုဂတိပဋိသန္ဓေ
၁၈-ခု စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ သဟိတ်ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်ရ၏။ ပါပေတိ (ရောက်စေ၏
ဟူသည် ကုသိုလ်တရားပင်ဖြစ်သောကြောင့်) လောကီကုသိုလ် သတ္တရသ
နှင့်ယှဉ်သောစေတနာ (ကံ) ပင်ရ၏။

ထို့ကြောင့် လောကီကုသိုလ် သတ္တရသ စေတနာဟူသော ပစ္စည်း
တရားက သုဂတိပဋိသန္ဓေစိတ္တုပ္ပါဒ် ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ် ဟူသော ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအား နာနက္ခဏိက ကမ္မသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ပကတူပနိဿယ၊ နာနက္ခဏိက ကမ္မ(၂-ပစ္စည်း)။

ကရိုဏ်းနှင့် ကြိယာ

ကုသေန (ဉာဏေန) လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ။

ကုသေန + လာတဗ္ဗာ (ကရိုဏ်းနှင့် ကြိယာ) (သဟဇာတ. အနန္တရ.
ပကတူပ)

ကုသေနအရ ဉာဏ်ရ၏။ လာတဗ္ဗာအရ = ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်

စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ထိုဉာဏ်နှင့် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည် အတူတကွ ဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏ်ပစ္စည်းတရားက ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ (လတ် - ၂) ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ကုန္တိယ (ငယ် - ၄)ပေါင်း = ၁၀ ပစ္စယသတ္တိ ပြိုင်။

တစ်နည်း

ကုသေနအရ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သောဉာဏ်ကိုယူ၍ လာတဗ္ဗာအရ နောက်နောက်သော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုယူလျှင် ပကတူပပစ္စယသတ္တိ လည်း ပြိုင်နိုင်သည်။

ထိုပြင် ကုသေနအရ ဉာဏ်၊ လာတဗ္ဗာအရ ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုယူလျှင် ပကတူပပစ္စယသတ္တိ ပြိုင်ပါ။

ကုသေနအရ ကုသိုလ်ပဌမဇောစသော ရှေးရှေးသော ဇောနှင့်ယှဉ် သော ဉာဏ်ကိုယူ၍ လာတဗ္ဗာအရ ကုသိုလ်ဒုတိယဇောစသော နောက် နောက်သော ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူလျှင် အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆ - ပစ္စည်း ပြိုင်။

ဒတ္တေန ဝိပဿိ လုနာတိ။

(ဒတ္တေန + လုနာတိ) (ပကတူပ)

ဒတ္တေနအရ တံစဉ်ခြပ်ရ၏။ လုနာတိအရ - ရိတ်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် တံစဉ်ခြပ် ဟူသော ပစ္စည်းတရားက ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သဟ ဝိတက္ကေန သဝိတက္ကာ။ (သဟဇာတ)

ဝိတက္ကေနအရ - ဝိတက်၊ ပါဌသေသဖြစ်သော ဝတ္တန္တိကြိယာအရ - ဝိတက်နှင့်ယှဉ်သော သဝိတက္ကစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုယူ၍ သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ပါ။

သမ္ပဒါန်နှင့် ကြိယာ

သမကဿ စိဝရံ ဒေတိ။

(သမကဿ + ဒေတိ) (အာရမ္မက)

သမကဿအရ- ရဟန်းခြံဟူသော ရူပါရုံရ၏။ ဒေတိအရ- သဒ္ဓါ စေတနာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် - ရူပါရုံပစ္စည်း တရားက သဒ္ဓါ စေတနာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အာရမ္မက၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ- ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

အပါဒါန်နှင့် ကြိယာ

ဂါမာ အပေန္တိ မုနယော။

ဂါမာ + အပေန္တိ (အာရမ္မက)

ဂါမာအရ ရွာဟူသော အာရုံပစ္စည်းရ၏။ အပေန္တိအရ- ဖဲသွားသော အချင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ အာရမ္မကတစ်ပစ္စည်းသာ။

တစ်နည်း- -ပကတူပသာ။

ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ ဥပါဒါနိယာ။

ဥပါဒါနာနံ + ဟိတာ။ (အာရမ္မက)

ဥပါဒါနာနံအရ- ဥပါဒါန်တရားကိုယ် သုံးပါးရ၏။ ဟိတာအရ- လောကီ စိတ်စေတသိက် ရုပ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် လောကီစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်ပစ္စည်းတရားက ဥပါဒါန်တရားကိုယ်သုံးပါး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မက သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ အာရမ္မက - ၈ ပစ္စည်းလုံးပြိုင်။

သမ္ပန်နှင့် သမ္ပန္နိ

* အညမညဝိသိဋ္ဌာနံ ကုသလာကုသလာနံ ပါကာတိ ဝိပါကာ။

ကုသလာကုသလာနံ+ပါကာ (နာနက္ခဏိကကမ္မ)

ကုသလာကုသလာနံ အရ - ဗလဝဒုဗ္ဗလ ဖြစ်သော ကုသိုလ်
အကုသိုလ်ကံ စေတနာ ပစ္စည်းတရားရ၏။ ပါကာအရ- ဝိပါကံစိတ်ဆတ္တိသ
နာမက္ခန္ဓာပစ္စယုပ္ပန် တရားရ၏။

နာနက္ခဏိကကမ္မသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

နာနက္ခဏိကကမ္မ၊ ပကတူပ ၂-ပစ္စည်း။

ဩကာသနှင့်ကြိယာ

ဘူမိသု မနုဿာ စရန္တိ။

ဘူမိသု စရန္တိ (ပကတူပ+အာရမ္မဏ)

ဘူမိသုအရ မြေရ၏။ စရန္တိအရ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာရမ္မဏ ၁-ပစ္စည်းသာ။

တစ်နည်း ပကတူပ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ပကတူပ ၁-ပစ္စည်းသာ။

* သံကိလေသေ နိယုတ္တာ သံကိလေသိကာ။ (အာရမ္မဏ)

သံကိလေသေအရ ကိလေသာ ၁၀-ပါးရ၏။ နိယုတ္တာအရ လောကီ
စိတ် စေတသိက် ရုပ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်ပစ္စည်း
တရားက ကိလေသာ ၁၀-ပါး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ ၈-ပစ္စည်းလုံး။

* တီသု သိက္ခာသု ဇာတာတိ သေက္ခာ။ (သဟဇာတ)

သိက္ခာသု ဇာတာ။

သိက္ခာသု အရ-သိက္ခာသုံးပါး (ဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) ရသည်။
ဇာတာအရ မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ အောက်ဖိုလ် ၃-ခု၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကြည့် စေတသိက်
၂၈-ခု ရ၏။

၁၀၆

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ထို့ကြောင့် သိက္ခာသုံးပါး (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး) ပစ္စည်းတရားက မဂ်စိတ် ၄-ခု၊
အောက် ဇိုလ် ၃-ခု၊ စေတသိက် ၂၈-ပါး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား
သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဝိပါက၊ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဈာန၊
ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပိုင်။

**အဋ္ဌသာလီနီ ဧည့်ရင်း ဖွင့်ဆိုချက်များ
ဖြူးပါဖြူး**

ဒုတိယပိုင်း

အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာလေ့လာချက်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဝိကျအမှတ် (၁) ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော အဖွင့်

- (က) တတ္ထ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော?
- (ခ) မ္မောတိရေက မ္မေဝိသေသဋ္ဌေန။
- (ဂ) အတိရေက ဝိသေသတ္ထဒီပကော ဟေတ္ထ အဘိသဒ္ဓေါ
“ဟဇ္ဇာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ခမန္တိ၊ နော ပဋိက္ခမန္တိ
အဘိက္ခန္တဝဏ္ဏာ”တိအာဒိသု ဝိယ။
- (ဃ) တသ္မာ ယထာ သမုသိတေသု ဗဟုသု ဆတ္တေသုစေဝ
ဇေဇသု စယံ အတိရေကပ္ပမာဏံ၊ ဝိသေသဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဉ္စ
ဆတ္တံ၊ တံ အတိစ္ဆတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ။
- (င) ယော အတိရေကပ္ပမာဏော၊ နာနာဝိရာဂဝဏ္ဏဝိသေသ-
သမ္ပန္နော စ ဇော၊ သော အတိဇောတိ ဝုစ္စတိ။
- (စ) ဝေမေဝ အယမ္ပိ မ္မော မ္မောတိရေကမ္မေဝိသေသဋ္ဌေန
အဘိဓမ္မောတိ ဝုစ္စတိ။

ပါဠိဝေဒယာန်

(က) ဝါကျဖြင့် အဘိဓမ္မာပါဠိတော်လာ ကုသလာ မွှောစသည်ကို မဖွင့်ဆိုမီ အဘိဓမ္မာ၏ ဝေဒယာန် (ဝိဂြိုဟ်နှင့်အနက်)ကို သိသင့်သောကြောင့် "အဘယံကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်သနည်း" ဟူသော ကထေတု ကဗျတာပုစ္ဆာကို ပြသည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် အတိရေကဓမ္မ (လွန်သောတရား). ဝိသေသဓမ္မ (ထူးသောတရား) ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်. ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောသည်ဟုလည်းကောင်းပြသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်. ဝိသေသအနက်ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိနှင့်တကွ ပြဆိုသည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် ဥပသာရပုဒ်တို့သည် ကြိယာနှင့် ယှဉ်မြဲဖြစ်၍ အဘိက္ကမန္တိ. အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတို့၌ သင့်လျော်သော်လည်း အဘိဓမ္မာ-၌ မွှောကား ကြိယာမဟုတ်၍ (ဝါ) ခြပ်ဟောပုဒ်ဖြစ်၍ မသင့်သည် မဟုတ်လောဟု စောဒနာဗွယ်ရုံရကား-အတိစ္ဆတ္တ၌ ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့်ယှဉ်သော အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်. ဝိသေသအနက်ကို ဟောနိုင်သကဲ့သို့ ဤ၌ အဘိသဒ္ဓါသည်လည်း မွှောဟူသော ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော်လည်း အတိရေကအနက်. ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သည်ဟု ဥပမာနှင့် တကွ ရှင်းပြသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် အတိဇေဟူသော ဥပမာတစ်မျိုးကို ထပ်ပြသည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပမာတို့ကို ထောက်ဆ၍ ဓမ္မ (အဘိဓမ္မာတရား)သည်လည်း လွန်သောတရား. ထူးသောတရား ဖြစ်သဖြင့် အဘိဓမ္မဟု ဆိုထိုက်သည်ဟု ပြသည်။

(က) ဝါကျ၌ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မာတိ-ဟု မရှိသင့်ကြောင်း ဂဏှိ၌

ဆိုသည်။ ယောဇနာ၌ ဣတိသဒ္ဓါ နာမဝါစကကြံပြီး ဖွင့်သည်။ ဣတိသဒ္ဓါ ပါလျှင် ဋီကာနှင့်မညီကြောင်း၊ အဘိဓမ္မာတိ - ဟူသောပါဌ်သည် ပမာဒ လေခသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဂဏ္ဍိဆရာတော် ဆုံးဖြတ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မာ - ဟူ၍သာရှိရမည်။ အဘိဓမ္မာတိ ဟု မရှိစေရ။

(ဃ) ဝါကျရှိ တသွာကို (စ) ဝါကျရှိ ဝုစ္စတိ - ၌ စပ်ပါ။

၁။ (က) ဝါကျကို အနိယမဝါကျထည့်၍ အနက်ပေးပုံ

အဘိဓမ္မာသ အတ္ထံ ပကာသယိသာမိတိ၊ အဘိဓမ္မာသ အတ္ထံ ပကာသယိသာမိဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပဋိညာတံ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီ။

(တတ္ထ၏ အနိယမဝါကျ)

တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝါ၊ ထိုဝန်ခံအပ်သော စကား၌။ ယော - အဘိဓမ္မာ၊ အကြင်အဘိဓမ္မာကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သော အဘိဓမ္မာ၊ ထိုအဘိဓမ္မာသည်။ ဂေနဋ္ဌေန၊ အဘယ်သို့သော အနက်သဘောကြောင့်။ အဘိဓမ္မာ၊ အဘိဓမ္မာမည်သနည်း။

တတ္ထအရ - ဣမံ အဘိဓမ္မကထံ နိသာမေထ - ဟူသော ဥယျောဇဉ် စကားကိုလည်း စွဲသောကြောင့် ထိုနှင့်လျော်ညီစွာလည်း အနိယမ ဝါကျကို ထည့်နိုင်သည်။ (ဣမံ အဘိဓမ္မကထံ နိသာမေထာတိ ယံ ဝစနံ မယာ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တံ၊ အနိယမဝါကျ) တတ္ထ (ယော အဘိဓမ္မာ ဝုတ္တော၊ သောအဘိဓမ္မာ) ဂေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မာ - ဟု ယောဇနာပါ။

(ခ) ဝါကျကို နိယမ + အနိယမဝါကျ၊ ဧဟတု + ဇလဝါကျအဖြစ် ထင်ရှားအောင် အနက်ယောဇနာပုံ -

ယသွာ၊ အကြံကြောင့်။ ဇတ္ထ၊ ဤအဘိဓမ္မာဟူသောပါဌ်၌။ (အဘိနိဝိဋ္ဌော၊ သက်ဝင်သော။) အဘိသဒ္ဓေါ၊ အဘိသဒ္ဓါသည်။ အတိ - ရေကဝိသေသတ္ထဒီပကော၊ လွန်သောအနက်၊ ထူးသောအနက်ကို

ထွန်းပြတတ်၏။ (အနိယမဝါကျ+ ဟေတုဝါကျ)။

တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ အယဗ္ဗိဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း။ မွှာ
တိ- ရေကမ္မပိသေသဋ္ဌေန၊ လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရားဟူသော
အနက်ကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ အဘိဓမ္မမည်၏။ (နိယမဝါကျ+ ဇလဝါကျ)

၂။ (က) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စကတက်

ဆရာ ဆရာသည် အဘိဓမ္မဿ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိဟူ၍
ဂန္ထာရမ္မ ဂါထာ၌ ပဋိညာဉ်ကို ပြတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ) ယင်းသို့ဆိုလျှင်
ယခုအခါ အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်ဖြစ်သော ကုသလာဓမ္မာ စသည်ကို ဖွင့်ဆို
တော့မည် ဟူသောအနက် သည်ရောက်၏။ (အနုလောမပါပနာ) စင်စစ်
ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမပါပနာ) ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်
ဝန်ခံပြုပြီးသည် အားလျော်စွာ ယခုအခါ ကုသလာဓမ္မာစသည်ကို ဖွင့်မည်
မဖွင့်မည်ကို ဆရာ ဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမရောပနာ) မပြဆိုဘဲ
မနေသင့်။ (ပဋိလောမရောပနာ) နေချေသော် ဆရာ၌ ပဋိညာတ+
ပဋိညာတဗ္ဗ ဆန့်ကျင်သော ဝိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာ
ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကုသလာဓမ္မာစသော အဘိဓမ္မာပါဠိတော်ကို မဖွင့်ဆိုမီ
ရှေးဦးစွာ အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထ (ဝိဂြိုဟ်နှင့်အနက်)ကို သိမှသာ အဘိဓမ္မာ
စကားသည် တင့်တယ်ရာသောကြောင့် "အဘယ်အနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မာ
မည်သနည်း" ဟူသော ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာကို ပြလိုသော ဆရာသည်
ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော-ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - အဘိဓမ္မဿ အတ္ထံ ကထယိဿာမိ = အဘိဓမ္မာ
ပါဠိတော်၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြအံ့- ဟု ဝန်ခံခဲ့သော်လည်း ပါဠိတော်ကို
မဖွင့်ဆိုမီ အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထကို သိသင့်ရကား ရှေးဦးစွာ အဘိဓမ္မ၏
ဝစနတ္ထနှင့် ဆိုင်ရာစသည်ကို ငါပြဆိုမည် ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်သော
ဒေါသ ငါ၌ မရောက်ပါဟုလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရား ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်သည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ အဘိဓမ္မသာရှိ၍ အတိရေကဓမ္မ၊ ဝိသေသဓမ္မဟူသောပါဠိ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) (တစ်နည်း) မ္ဗောတိရေက ဓမ္မဝိသေသ ဟူသော စကားသည် ဆရာ၏ အတ္တနောမတိမျှသာဖြစ်၍ မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့်(ဟိတ်) အတိရေကဓမ္မ၊ ဝိသေသဓမ္မ (ဝါ) မ္ဗောတိရေက ဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေနဟု ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) အဘယ့်ကြောင့် ယင်းသို့ ဆိုရပါသနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- အဘိဓမ္မာ၌ အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြသောကြောင့် မ္ဗောတိရေကဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေနဟု ဆိုရပါသည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ စသည်သို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် အဘိဓမ္မာ၌ အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြတတ်သည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကိုဟောသည့် အာဂုံပါဠိ မရှိက ဆရာစကား မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့်(ဟိတ်) အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြသည်ဟု ဆရာစကား သကဝစနမျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) ယုံကြည် လက်ခံနိုင်ကြောင်း အာဂုံပါဠိ (အာဂမယုတ္တိ) ကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် “ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ” စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- “ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ” စသော အာဂမယုတ္တိပါဠိ သာဓကတို့ကို ထောက်ဆ၍ ငါ့စကား

ယုတ္တိရှိပါ၏ဟူလို၊

(ဂ) ဝါကျသို့ သဒ္ဒ္ဒပသင်္ဂ ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် လွန်သောတရားဟူသောအနက်၊ ထူးသောတရားဟူသောအနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) လွန်သောအနက် ထူးသောအနက်တို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ မဖြစ်က မဖြစ်သင့်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) လွန်သောတရားဟူသောအနက်၊ ထူးသောတရားဟူသော အနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ဟုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌ-ပဋိ) လွန်သောအနက် ထူးသောအနက်တို့ကို အဘယ်သဒ္ဓါက ဟောပါသနည်း။ (ပုတ္တ) လွန်သောအနက်၊ ထူးသောအနက်တို့ကို အဘယ်သဒ္ဓါက ဟောသည်ဟု မဆိုချေသော် ဆရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏ - စုဒ်ကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - လွန်သောအနက်ထူးသောအနက်တို့ကို ဓမ္မသဒ္ဓါက ဟောသည်မဟုတ်၊ အဘိသဒ္ဓါက ဟောသည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် ဒေါသ မရောက်ပါဟူလို။

(ဤအတက်ကား သဒ္ဓါ(ဝါစက)ကို လျဉ်းပါး၍တက်သော သဒ္ဒ္ဒပသင်္ဂ(ဝါစကပသင်္ဂ) စောဒနာတက် ဖြစ်သည်။)

အတ္ထ (ဝါစ) ပသင်္ဂ စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရား ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌ) "အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်သည် အဘိသဒ္ဓါ၏ အနက်မဟုတ်လေက မသင့်ရာသည် မဟုတ်ပါလော"။ (အဘ) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) (ခ) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ပဋိကေပ) ထိုသို့ ဆိုနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုတ္တ) အကြောင်းယုတ္တိကို မဆိုချေက ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ (စော) စုဒ်-ကြောင့်(ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - "ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ" စသော ပါဠိတော်တို့၌ကဲ့သို့ အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် ယင်းသို့ ဖွင့်ဆို ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါသမသင့်ပါဟူလို။

(ဤအတက်ကား အနက်ကို လျဉ်းပါး၍ တက်သော အတ္ထပသင်္ဂ၊ ဝိစ္စပသင်္ဂ စောဒနာတက်ဖြစ်သည်။)

(ဃ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ဖြင့် အဘိသဒ္ဓါက အတိရေက အနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြကြောင်း ယုတ္တိနှင့် ဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌ) ယင်းသို့ပင် ဆိုပါသော်လည်း အဘိက္ကမန္တိ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာတို့၌ အဘိသဒ္ဓါသည် ကြိယာနှင့် ယှဉ်သဖြင့် သင့်တန်သော်လည်း အဘိဓမ္မ-၌ အဘိ-ကား ဓမ္မဟူသော ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သောကြောင့် အတိရေက အနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြ၏ဟူသော စကားသည် မသင့်သည် သာ မဟုတ်ပါလော။ (ဝါ) အဘိဓမ္မ၌ အဘိသဒ္ဓါသည် ဓမ္မဟူသော ခြပ်အနက်ကိုသာဟော၍ ကြိယာအနက်ကို မဟောသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) (ခ)(ဂ) ဝါကျတို့ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ပဋိက္ခေပ) အဘယ်သို့သော ဥပမာတို့ကို ထောက်ဆ၍ အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ထွန်းပြသည်ဟု ဆိုရပါသနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် တသွာ ယထာ သမုဿိတေသု-စသော (ဃ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - အတိစ္ဆတ္တ၊ အတိဇေ - ပုံစံတို့၌ ခြပ်ဟောဆတ္တ၊ ဇေ - ပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်သော်လည်း အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေက အနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သကဲ့သို့ ဤအဘိဓမ္မ၌ လည်း အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက် တို့ကို ဟောနိုင်(ထွန်းပြနိုင်)ပါ၏ ဟူလို။

စောဒနာတက် တက်လိုက ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသတင်ပါ။

(စ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ-ဃ-င) ဝါကျတို့ဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောကြောင်း ဉာဏဟိတ် စကားနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူ၏။ (င) ယင်းသို့သာဆိုချေသော် ဤသို့ ဆိုသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အနုလောမပါပနာ) စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိလောမပါပနာ) ထို့ကြောင့် ထိုသို့ဆိုသဖြင့် ရန်နိုင်သော အကျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ (အနုလောမရောပနာ) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိလောမရောပနာ) နေချေသော် ဆရာ၌ အကျိုးမရှိသော နိရတ္ထကဒေါသ၊ စကားမပြည့်စုံသော အဗျာပိတဒေါသတို့သို့ ရောက်ရာ၏။ (ဒေါသာရောပနာ) ဤသို့ စောဒနာ ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းစောဒနာကို သောနောလိုသော ဆရာသည် (စ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-(ဂ-ဃ-င)ဝါကျတို့ဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေက အနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ဉာဏ (ဉာဏဟိတ်) စကားရပ်တို့ဖြင့် ပြဆိုသဖြင့် “လွန်သောတရား၊ ထူးသော တရား ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မဟု ဆိုအပ်၏” ဟူသော အနက်ကို သိမှတ်ရခြင်း အကျိုးရှိသည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် ဒေါသ မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

(ဤအတက်များမှာ ဋီကာ၊ ဂဏ္ဍိတို့နှင့် အညီတက်သော အဓိပ္ပါယ် တက်များ ဖြစ်သည်။ သဘောပေါက်အောင် သေချာစွာလေ့လာပါ။)

ဝါကျတက် တက်လိုသော်

(က) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် အဘိဓမ္မဿ အတ္ထံ ပကာသယံသာမိ-ဟု

ပဋိညာဉ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ (၄) အဘိဓမ္မနှင့်စပ်၍ ပုစ္ဆာကိုလည်း ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) သိသင့်သိထိုက်သော ပုစ္ဆာကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ)

(ခ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် အဘိဓမ္မနှင့်စပ်၍ ပုစ္ဆာကို ဆို၏။ (၄) ပုစ္ဆာဟူ သည် ဝိသဇ္ဇနာနှင့် မကင်းကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) (ဝါ) ပုစ္ဆာ အားလျော်စွာ ဝိသဇ္ဇနာကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) ဝိသဇ္ဇနာကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ)

(ဂ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် အတိရေကဓမ္မ၊ ဝိသေသဓမ္မ ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ဟု ဆို၏။ (၄) အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသ အနက်တို့ကို မဟောနိုင်က ဆရာစကား မဆိုနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) အဘယ်သို့သော ယုတ္တိကြောင့် အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောသည်ဟု သိနိုင်ပါသနည်း။ (ပုစ္ဆာ)

(ဃ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် "ဗာဏှ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ၊ အဘိက္ကန္တ ဝဏ္ဏာ" စသော ပါဠိရပ်တို့ကို ထောက်ဆ၍ အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) (အဘိသဒ္ဓါ သည် ကြိယာနှင့်ယှဉ်မှသာ ဥပသာရအမည် ရသောကြောင့်) ဤ၌ ကြိယာနှင့်မယှဉ်ဘဲ ဓမ္မဒြပ်နှင့်ယှဉ်သော အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသ အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ပုံကို ဥပမာနှင့်တကွ ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) အဘယ်သို့သော သာဓက ဥပမာကြောင့် ယင်းသို့ ဆိုရပါသနည်း။ (ပုစ္ဆာ)

(င) ဝါကျသို့-

ဆရာ အတိစ္ဆတ္တ - ၌ အတိ-သည် ဆတ္တ-ဟူသော ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော်လည်း အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ဖွင့်ဆို၏။ (င) အတိဇေ-၌ အတိသဒ္ဓါ၏ အတိရေက၊ ဝိသေသအနက်ဟောပုံကို ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာ) အတိဇေ-၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ)

(စ) ဝါကျသို့-

ဆရာ အဘိဓမ္မ - ၌ အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောကြောင်း အာဂမယုတ္တိ - သဘာဝယုတ္တိတို့ဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ (င) ယင်းသို့ဆိုသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးရှိပါသလော။ (ဝါ) တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပါသလော။ (အာဘော်) အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း (ပုစ္ဆာ)။

(ဌပနာတိကတက်၊ တက်တတ်လျှင် ဌပနာပဉ္စက၊ ပါပနာပဉ္စကတို့ကိုလည်း ရနိုင်သောကြောင့် ဌပနာတိကပုစ္ဆာတက်လောက်သာ ပြလိုက်ပါသည်။)

၃။ ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာ မွော - ဟူသော အဘိဓမ္မာပါဠိတော်ကို မဖွင့်ဆိုမီ အဘိဓမ္မပုဒ်၏ ဝစနတ္ထစသည် သိဖွယ်ရာတို့ကို ပြလိုရကား ရှေးဦးစွာ အခြေပါဒ်ပြုသောအားဖြင့် သိထိုက်သော ပုစ္ဆာတို့ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ အကယ်၍ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မာ စသော စကားကို မဆို ခဲ့ပါလျှင် မူလပဓာနဖြစ်သော အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထစသည်ကို မသိနိုင်လျှင် သိသင့်သိထိုက်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်များ မပြည့်စုံသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ဖွယ်ရှိသည်။

ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော- စသည်ကို ဆိုလိုက်သဖြင့် သိသင့် သိထိုက်သော ဝစနတ္ထစသည်ကို ပြည့်စုံစွာ သိရသောကြောင့် ထိုဒေါသ မရောက်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် (က) ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်ဟု ဆိုသည်။

- (ခ) ဝါကျဖြင့် ပုစ္ဆာအားလျော်သော အဖြေကို ပြဆိုသော ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။
- (ဂ) ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် အဖြေကို မသိနိုင်။ အမေးသာရှိ၍ အဖြေမရှိလျှင် စကားပြည့်စုံသည်ဟု မဆိုနိုင်။ ထို့ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ဖွယ် ရှိသည်။
- (ဃ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် လိုအပ်နေသော အဖြေကို သိခွင့် ရ၏။ ထို့ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်ဟု ဆိုရသည်။

တစ်နည်း- (ခ) ဝါကျဖြင့် အဘိဓမ္မ၌ အဘိသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို အတိ အကျ သတ်မှတ်ပြသောကြောင့် (မလို အပ်သောအနက်တို့ ပါဝင်မလာသဖြင့်) အတိ ဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

-အကယ်၍ (ခ) ဝါကျကိုသာ မဆိုပါက အဘိဓမ္မ-၌ အဘိသဒ္ဓါ သည် ဥဒ္ဓကမ္မ၊ သာရုပ္ပစသော အနက်တို့ကို ဟောသည်။ အဘိ ဓမ္မဟူသည် အထက်သို့ တက်သောတရား၊ သင့်လျော်သော တရားတည်းဟု မလိုအပ်သော အနက်များပါ ငြိကပ်ပါဝင်လာနိုင် သဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ဖွယ်ရှိ၏။

- (ခ) ဝါကျကို ဆိုသဖြင့် လိုအပ်သောအနက်ကို အတိအကျ ပြနိုင်ရကား မလိုအပ်သော အနက်တို့ ငြိကပ်ပါဝင်လာ ဖွယ်မရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်ဟု ဆိုရသည်။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

(ဂ) ဝါကျဖြင့် (ခ) ဝါကျ၌ မိမိဖွင့်ဆိုခဲ့သော အတိရေကမ္မေ၊
 ဝိသေသမ္မေဟူသော စကားသည် "ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ
 အဘိက္ကမန္တိ" စသော အာဂုမ်ပါဠိကြောင့် ယုတ္တိရှိသည်ဟု ပြဆို
 သောကြောင့် ဩစိတျဟီနဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါ
 သည်။

(ဂ) ဝါကျကို မဆိုပါက အတိရေကမ္မေ၊ ဝိသေသမ္မေဟု
 မိမိဖွင့်ဆိုသော စကားကို (အထောက်သာကေ မရှိ၍) စောဒကတို့
 လှုပ်ခြောက်ခြားနိုင်သည်။ ယုတ္တိမရှိရာ ရောက်နိုင်သည်။ ထို့
 ကြောင့် ဩစိတျဟီနဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသတို့ သင့်ရောက်နိုင်
 သည်။

(ဂ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် အတိရေကမ္မေ၊ ဝိသေသမ္မေ
 ဟူသော မိမိစကားသည် ယုတ္တိရှိပြီး ခိုင်မာအားကောင်းလာသော
 ကြောင့် ထိုဩစိတျဟီနဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် မ္မေဟူသော ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သော်
 လည်း အဘိဥပသာရပုဒ်သည် အတိရေကမ္မအနက်၊ ဝိသေသ
 အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း အတိစ္ဆတ္တ၊ အတိဝေ ဥပမာတို့ဖြင့်
 ခိုင်မာအောင် ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောမိဒေါသကို ပယ်သည်။

-အကယ်၍ (ဃ) ဝါကျကို မဆိုပါလျှင် အဘိဥပသာရပုဒ်၏
 အတိရေကမ္မအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟော၏ဟူသော
 စကားသည် (အဘိက္ကမန္တိ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူသော အထောက်
 ဥပမာတို့၌ အဘိဥပသာရပုဒ်သည် ဓာတ်နှင့်ယှဉ်သောကြောင့်
 ယုတ္တိရှိသော်လည်း ဤအဘိဓမ္မ-၌ အဘိကား မ္မေဟူသော
 ခြပ်ဟောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ယုတ္တိမတန်ရာကား) ယုံကြည်
 လက်ခံနိုင် ဖွယ်ရာမရှိ၊ ထို့ကြောင့် ယုတ္တိကင်းသော ဝိရောမိဒေါသ၊
 ဩစိတျဟီနဒေါသတို့ မခံနိုင်ရောက်နိုင်တော့ပေ။

(စ) ဝါကျဖြင့် ထိုသို့ အဘိသဒ္ဓါက အတိရေကအနက်၊ ပိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် အဘိဓမ္မ-ဟူသည် လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရားဟု ဆိုနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိသည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သန့်၍။

(စ) ဝါကျကို မဆိုခဲ့ပါက (ဂ) စသောဝါကျတို့ကို ဆိုသဖြင့် မည်သို့ အကျိုးရှိသည်ကို မသိနိုင်။ တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိ သောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသ သင့်ဖွယ်ရှိ၏။

(စ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ရရှိသောအကျိုးကို သိရသော ကြောင့် (ဝါ) (ဂ) စသော ဝါကျဆိုရကျိုးကို သိရသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သည်။

မှာထားချက်။ ။

- * လာမည့်ဝါကျတို့၌ အတိုအကျဉ်းသာ ရေးသားသွားပါမည်။ အကျယ် စဉ်းစားနည်းကို ယခုဆိုခဲ့သည့် ရှင်းလင်းချက်များကို သဘောပေါက်အောင် လေ့လာမှတ်သား၍ စဉ်းစားကြပါလေ။

တသွာ ထားရခြင်းအကြောင်း

ထိုသို့ အဘိသဒ္ဓါက အတိရေကအနက်၊ ပိသေသအနက်တို့ကို ဟော နိုင်သောကြောင့် လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရားသည် အဘိဓမ္မ မည်၏ဟု ဆိုထိုက်သည်ဟူသော အကျိုးကို ပြလိုသောကြောင့် တသွာ ထားပါသည်။

၄။ ဝစနတ္ထ + ဗျုပ္ပတ္တိစတုတ္ထ

- * အတိရေကော ဓမ္မော ဓမ္မာတိရေကော။
- * ပိသေသော ဓမ္မော ဓမ္မပိသေသော။

အရှစ်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

- * မွှာတိရေကော စ သော ဓမ္မဝိသေသောစာတိ မွှာတိရေက ဓမ္မဝိသေသော။
 -အတိရေကဓမ္မ ဝိသေသဓမ္မတို့၏ ဘေဒ + အဘေဒ၊ ဝိသေ သန+ စိန္တိသဿု အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 -အဘိဓမ္မ၏ အတိရေကဂုဏ်၊ ဝိသေသဂုဏ်တို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * အတိရေကောဝိသေသော ဝါ၊ ဓမ္မော အဘိဓမ္မော။
 -အ - ဘိ - ဓမ် - မောဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ သည် ဗျူပုတ္တိ။
 -အတိရေကဂုဏ်၊ ဝိသေသဂုဏ်၏ အဘိဓမ္မာနှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 -အဘိဓမ္မောဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
 -ထို၏ အကြောင်းဖြစ်သော လွန်ကဲခြင်းဂုဏ်၊ ထူးသောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * အဘိက္ကန္တော ဝဏ္ဏော ဧတိဿာတိ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ။ (ဒေဝတာ)
 -အ - ဘိ - ကန် - တ - ဝက် - ကာ ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပုတ္တိ။
 -အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်း၏ နတ်သားနှင့် ဌာနီ + ဌာန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 -အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
 -ထိုပဝတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်း(ဝါ) နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * ဗဟန္တိ ဝုဒ္ဓိ ဂစ္ဆန္တိတိ ဗာဠာ။ (ဗဟ+ တ)
 -ဗ - ဠာ ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပုတ္တိ။
 -ဗဟဓာတ် + တပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ တိုးပွားခြင်းကြိယာ သာမညသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

- ဗာဏ္ဍာဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
- ထိုပဝတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော တိုးပွားခြင်းကြိုယာဝိသေသသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ဗဟု လာတိတိ ဗာဏ္ဍာ။ (ကိတန္တသမာသံ၊ ဗဟု+ လာ+ အ)
 - များစွာယူခြင်း ကြိုယာသာမညသည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုရေးရှိသော လာဓာတ် အပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 - ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော များစွာယူခြင်း ကြိုယာဝိသေသသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * သမ္မာ ဥဿာပိယတေတိ သမုဿိတံ။ (သံ+ ဥ+ သိ+ တ)
 - ကောင်းစွာစိုက်ထောင်ခြင်း ကြိုယာသာမညသည်လည်းကောင်း၊ သံရေး၊ ဥရေးရှိသော သိဓာတ် တပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 - ကမ္မသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ကောင်းစွာစိုက်ထောင်ခြင်း ကြိုယာဝိသေသသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * အတိရေကံ ပမာကံ ယဿာတိ အတိရေကပ္ပမာကံ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ)
 - ပိုလွန်သော ပမာက၏ ထီးနှင့် ပမာက+ပမာကဝန္တသမ္ပန်သည် ဗျူ နိ။
 - ပိုလွန်သော ပမာကသည် ပ- နိ။

- * ဝဏ္ဏော စ သဏ္ဍာနံ စ ဝဏ္ဏသဏ္ဍာနံ။ (ဒွန်သမာသံ)
 - အဆင်း၏ သဏ္ဍာန်နှင့် အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အညမညာပေက္ခသမ္ပန်သည် ဗျူ- နိ။
 - အဆင်းနှင့် သဏ္ဍာန်တို့၏ သာမညဇာတ်သည် ပ- နိ။

- * ဝိသေသံ ဝဏ္ဏသဏ္ဍာနံ အဿာတိ ဝိသေသဝဏ္ဏသဏ္ဍာနံ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ)
 - ထူးသောအဆင်းသဏ္ဍာန်၏ ထီးနှင့် ဌာနီ+ ဌာန သမ္ပန်သည် ဗျူ- နိ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

-ထူးသော အဆင်းသဏ္ဍာန်သည် ပ-နိ။

* အာတပံ ဆာဒေတိ အပဝါရေတိတိ ဆတ္တံ။ (ဆဒ+ တ)

-နေပူကို ဖယ်ရှားခြင်း ကြိယာသာမညသည် ဗျ-နိ။

-ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပယ်ရှားခြင်း ကြိယာ
ဝိသေသသည် ပ-နိ။

* အတိရေကံ ဆတ္တံ အတိစ္ဆတ္တံ။ (ကမ္မဓာရေသမာသံ)

-ပိုလွန်သောဂုဏ်၏ ထီးနှင့် ဂုဏ်+ ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျ-နိ။

-ပိုလွန်သောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဇေတိ ဘဝတိတိ ဇေတေ။ (ဇေ+ အ)

-ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသာမညသည်လည်းကောင်း၊ ဇေဓာတ်အပစ္စည်း
သည်လည်းကောင်း ဗျ-နိ။

-ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဖြစ်ခြင်းကြိယာဝိသေသသည်
ပ-နိ။

၅။ ပဒ + အန္တဝသည်

တတ္ထ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ။

ဗာဠာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
(ဝေဒနာကိုဦး)

အဘိက္ကမန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ ဥကာရန္တ။
(ပကတိကာရန်) ဣကာရန္တ။ (နိပ္ပန္နကာရန်)

သမုဿိတေသု = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
(ဆတ္တကိုဦး)

ဗဟူသု = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
(ဆတ္တကိုဦး)

ဆတ္တေသု = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

ဂုစ္စတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ အကာရန္တ။

(ပကတိကာရန်) ဣကာရန္တံ (နိပ္ပန္နကာရန်)
 အာဒိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ နပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တံ။
 အဘိက္ကန္တံ = သမာသ်ပုဒ် (ဝဏ္ဏကိုဌ်) နပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊
 အကာရန္တံ။
 အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အကာရန္တံ။

၆။ အာဘော် + သံဝဏ္ဏနာ

(က) တတ္ထ - ဖြင့် အဘိဓမ္မေသာ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ ဟူသော ပဋိညာဉ်အားလျော်စွာ အဘိဓမ္မ၏အနက်ကို အကျယ်ချဲ့ပြသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော - ဖြင့် အဘယ်သို့သော အနက်ကြောင့် အဘိဓမ္မမည်သနည်းဟူသော အမေးကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ၊ သဒ္ဒတ္ထ)

(ခ) ဓမ္မာတိရေက ဓမ္မဝိသေသဋ္ဌေန - ဖြင့် လွန်သောတရား ထူးသောတရား ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်သည်၏ အဖြစ်၊ (ဘာဝတ္ထ)။ အဘိဓမ္မော - ကို အတိရေကော ဓမ္မော အဘိဓမ္မော - ဟု ကမ္မဓာရဲသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ)။ အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)။ အဘိဓမ္မောကို ဝိသေသော ဓမ္မော အဘိဓမ္မော - ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ) အဘိဥပသာရပုဒ်၏ ဝိသေသအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ) ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) အတိရေကဝိသေသတ္ထ ဒီပကော ဟေတ္ထ အဘိသဒ္ဓေါ - ဖြင့် အဘိဓမ္မ - ၌ အဘိဥပသာရပုဒ်သည် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်ကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)

ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ - စသည်ဖြင့် ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ

အဘိက္ကမန္တိ-စသော ပါဠိရပ်တို့၌ အဘိသဒ္ဓါသည် အတိရေကအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထို၌ အဘိသဒ္ဓါ အတိရေကအနက်ကို ဟောသကဲ့သို့ ဤအဘိဓမ္မ၌ အဘိသဒ္ဓါသည်လည်း အတိရေကအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)

(ဃ) ယထာ သမုသသိတေသု (ပ) အတိစ္ဆတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ -ဖြင့် အတိစ္ဆတ္တံ ကို အတိရေကံ ဆတ္တံ အတိစ္ဆတ္တံ-ဟု ကမ္မဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အတိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက် တို့ကို ဟောနိုင်သည်၏အဖြစ်၊ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)။ ထီးအများတို့တွင် ပမာဏအားဖြင့်လည်းကြီး၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်အားဖြင့်လည်း ထူးခြားသော ထီးကို အတိစ္ဆတ္တ (သာလွန်ထူးခြားသောထီး)ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ ဟူသော ဥပမာကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

တစ်နည်း- အတိစ္ဆတ္တ -၌ အတိဥပသာရပုဒ်သည် ဆတ္တဟူသော ခြပ်ဟောပုဒ်ကို အထူးပြုသော်လည်း (ဝါ) ကြိယာနှင့် မယှဉ်သော်လည်း အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်ကို ဟောနိုင်သကဲ့သို့ဟူသော ဥပမာကို သိစေသည်။

(င) ယော အတိရေကပ္ပမာဏော (ပ) ဝုစ္စတိဖြင့် အတိဇောကို အတိရေကော ဇော အတိဇော၊ ဝိသေသော ဇော အတိဇောဟု ကမ္မဓာရေ သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ (သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ၊ အဘိ ဓာနတ္ထ)။ အတိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟော သည် အဖြစ်၊ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)။ ပမာဏအားဖြင့် ကြီးမား၍ အထူးထူးသော အဆင်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော တံခွန်ကို အတိဇေ- ဟု ခေါ်အပ်သည် အဖြစ်၊ (ဘာဝတ္ထ)။ အတိသဒ္ဓါသည် ဇေဟူသော နာမ်ပုဒ်ကို အထူးပြု သော်လည်း အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ၊ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)။

(စ) ဝေမေဝ (ပ) ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိစ္ဆတ္တ၊ အတိဇေ-ပုံစံတို့၌ အတိသဒ္ဓါသည် ဆတ္တ၊ ဇေ ဟူသော နာမ်ပုဒ်တို့ကို အထူးပြု၍ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သကဲ့သို့ အဘိဓမ္မ၌ အဘိသဒ္ဓါသည်လည်း ဓမ္မဟူသော နာမ်ပုဒ်ကို အထူးပြုလျက် အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရားကို အဘိဓမ္မဟု ဆိုအပ်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)။

၇။ ဝိသယများ

(က) တတ္ထ-၌ တ-ကား ဂန္ဓာရမ္မ ပဏာမဂါထာရှိ အဘိဓမ္မဿ အတ္ထံ ပဏာသယိဿာမိ၌ အဘိဓမ္မ-ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။ (အဘိဓမ္မကထံ နိသာမေထကိုလည်း စွဲနိုင်သည်။)

(ခ) ဧတ္ထ-ကား (က) ဝါကျရှိ အဘိဓမ္မောကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

(ဂ) တသ္မာ-ကား အဘိသဒ္ဓေါ အတိရေက ဝိသေသတ္ထ ဒီပကော- ဟူသော ပုဒ်တို့ကို (ကြိယာနှင့်တကွ) စွဲယူသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

(ဃ) တံ-ကား ဆိုဆဲဖြစ်သည့် ကြီးမားဆန်းကြယ်သော ထီးခြပ်ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။ (ပက္ကန္တဝိသယ-ဟု မယူရ သတိပြုပါ)

(င) ယော-သော တို့လည်း ဆိုဆဲဖြစ်သော ကြီးမား၍ ဆန်းကြယ်သော တံခွန်ခြပ်စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယပင်။

(စ) အယမ္ပိဓမ္မော-၌ အယံ-လည်း အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယပင်။

၈။ ကြိယာဝါးတန်

* ဒုက္ခဝေဒနာအဘိက္ခမန္တိ-
အဘိက္ခမန္တိအရ ဒုက္ခဝေဒနာရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ ။
- ၂။ မသင့်လျော်အောင် ပြုခြင်း၊ သင့်လျော်သည်၌ အတိုင်း အရှည် မသိခြင်း၊ မိမိခန္ဓာကို ကောင်းစွာ မဆောင်ခြင်း တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခ တိုးပွားခြင်းသည် ပကာ- သနတ္ထ။
- ၄။ မသင့်သော ဥတု၊ အာဟာရစသည်နှင့် ရှေးအတိတ်ကံ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဒုက္ခဝေဒနာ ပြင်းထန်သဖြင့် အော်ဟစ် ညည်းညူခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

* အဘိက္ခန္တဝဏ္ဏာ

- ၁။ အဆင်းလှခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ နတ်ဘဝကိုရခြင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သော အဆင်းကို ရခြင်း သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မြင်ရသူတို့ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ရှေးက ဆည်းပူးအပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ လူချစ် လူခင် ပေါ်ခြင်း၊ အမည်သတင်း ကျော်စောခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

*** အဘိဓမ္မာတိ ဝုစ္စတိ၊**

ဝုစ္စတိ၌- ဝစဓာတ်အရ-

- ၁။ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သဏ္ဍာန်၌တည်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရနှင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေက အနက်. ပိသေသအနက်တို့ကို ဟောနိုင်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၌ အသိဉာဏ်တိုးပွားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ကြည်ညိုခြင်း၊ ဆရာကောင်းများထံ နည်းခံသင်ကြား မှတ်သားခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးတရားတို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

၉။ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ

ဒုက္ခာ ဝေဒနာ -

- အနိဋ္ဌဖောဋ္ဌဗ္ဗရမ္မဏာနဘဝနလက္ခဏာ။
- သမ္ပယုတ္တာနံ မိလာပနရသာ။
- ကာယိကာဗာဓ ပစ္စုပဋ္ဌာနာ။
- ကာယိန္ဒြိယ ပဒဋ္ဌာနာ။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ဒုက္ခာဝေဒနာအဘိက္ကမန္တိ။

ဒုက္ခာ ဝေဒနာအရ- ဒုက္ခဝေဒနာ ရ၏။ အဘိက္ကမန္တိအရ- ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်စိတ်နှင့် ဝေဒနာကြည်၍ ပကိဏ်းစေတသိက် ၆-ပါး ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာ ပစ္စည်းတရားက ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယ
ဝိညာဉ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသည်။

ကြီး-၄၊အည၊သမ္မ၊ဣန္ဒြိယ၊ပေါင်း၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

အတိစ္ဆတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဝုစ္စတိ၌ ၀၈ - ဓာတ်အရ(အန္တတ္ထအရ) ဉာဏ်၊ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

တေ-ဝိဘတ်အရ (ဗာဟုတ္ထအရ) ထီးကို ရ၏။

ထို့ကြောင့် တေ-ဝိဘတ်အရ ပညတ်ပစ္စည်းတရားက ၀၈-ဓာတ်
အရ မဟာကုသိုလ်၊ ကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏ
သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ ၁-ပစ္စည်းသာ။ (ပြိုင်မရှိ)



ဝါကျ (၂) ဝိနယ အဖွင့်

- (က) တတ္ထ -
ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ၊ ဝိနယနတော စေဝ ကာယဝါစာနံ။
ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ အယံ၊ ဝိနယော "ဝိနယော" တိ အက္ခာတော။
- (ခ) ဝိဝိဓာ ဟိ ဧတ္ထ ပဉ္စဝိပေါတိမောက္ခုဒ္ဒေသပါရာဇိကာဒိသတ္ထ
အာပတ္တိက္ခန္ဓမာတိကာဝိဘဂါဒိပ္ပဘေဒါ နယာ။
- (ဂ) ဝိသေသဘူတာ စ ဒဠိကမ္ပသိထိလကရဏပ္ပယောဇနာ
အနပညတ္တိနယာ။

- (ဃ) ကာယိကဝါစသိကအဇ္ဈာစာရန်သေနေတော စေသ ကာယံ၊ ဝါစဉ္စ ဝိနေတိ။
- (င) တသ္မာ ဝိဝိနေယတ္တာ၊ ဝိသေသနယတ္တာ၊ ကာယဝါစာနဉ္စ ဝိနယနတော အယံ ဝိနယော "ဝိနယော" တိ အက္ခာတော။
(၄-၁၉)

၁။ (ခ) ဝါကျကို ဟေတု-လေ ပေါ်လွင်အောင် အနက်ပေးပုံ

ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်း၌၊ ပဉ္စဝိပေါတိ-မောက္ခုဒ္ဒေသ ပါရာဇိကာဒိသတ္တအာပတ္တိက္ခန္ဓမာတိကာ ဝိဘင်္ဂါဒိပ္ပသေဒါ၊ ကုန်သော။ ဝိဝိစ၊ ကုန်သော။ နယာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ ဝိဝိနေယတ္တာ၊ ထိုသို့ အထူးထူးသောနည်း ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံ ဝိနယော၊ ဤဝိနည်းကို။ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယဟူ၍။ ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ၊ တို့သည်။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။

- (ဂ) ဝါကျ စသည်လည်း နည်းတူ။
- (ဃ) ဝါကျဟိ-ကား တပ္ပိကဋီကရက၊ ဝိတ္တာရ။ ယောဇနာအလို ဒဋ္ဌိ။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် သဗ္ဗမ္မိဟေတံ-စသည်ဖြင့် ဝိနယပိဋကစသည် တို့၏ သရုပ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။(ဌပနာ) ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ဝိနယ သဒ္ဓါစသည်တို့၏ ဝစနတ္ထကို မသိသင့်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ (အနပါ) စင်စစ် မရောက်သင့်။(ပဋိပါ) ထို့ကြောင့် ဝိနယသဒ္ဓါ စသည်တို့၏ ဝစနတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။(အနရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိရော) နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရာ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) စသည်မိန့်။

(ခ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက ပုစ္ဆာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အထူးထူးသော နည်းရှိသော ကြောင့် ဝိနယမည်၏-စသည်ဖြင့် အကျဉ်းကို ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)။

ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် အထူးထူးသော နည်းတို့ကို မသိနိုင်ရာသေးသည် မဟုတ်ပါလော၊(အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ အထူးထူးသော နည်းရှိ သောကြောင့် ဝိနယမည်၏ဟူ၍ အကျဉ်းကိုသာ ဆရာမဆိုသင့် (ဌပနာ ပဋိက္ခေပ)။ ထို အထူးထူးသော နည်းတို့ကား အဘယ်ပါနည်း(ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ)ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-အထူးထူးသော နည်းတို့ဟူသည် နိဒါနဒွေသ စသော ငါးပါးသော ပါတိမောက္ခဒွေသ၊ ပါရာဇိကစသော အာပတ်အစု ၇-ပါး၊ ဗာတိကာ၊ ဝိဘင်းစသော နည်းများဖြစ်သည်ဟူလို။

ဝါကျတက် တက်လိုသော်

ဆရာဝိဝိနေယစသောသုံးပါးသော အကြောင်းကြောင့် ဝိနယမည်၏ ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ)။ ထိုဝိဝိနေယစသော အကြောင်းသုံးပါး (ဟိတ် သုံးပါး)ကို အကျယ်မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ (အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် ဝိဝိဓေသသနယတ္တာစသော အကျဉ်းသင်္ခေပကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်၊ (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ ယင်းတို့၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ် ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ)။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ)စသော ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်(အကျဉ်းပြန်)-

ဝိဝိဓာ ဟိ ဧတ္ထစသည်ဖြင့် ဝိဝိနေယတ္တာ-စသော အကျဉ်းသင်္ခေပ တို့၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို ငါပြဆိုသည် ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ (ခ) (ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့သည် (က) ဝါကျကို ထောက်က ဝိတ္ထာရ။ (င) ဝါကျကို ထောက်လျှင် ကာရက(ဟေတု) ဝါကျဖြစ်သည်။

(ဂ)ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက ပုစ္ဆာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ခ)ဝါကျဖြင့် ဝိဝိဓေသသနယတ္တာ၌ ဝိဝိဓ နယတ္တာဟူသော အကြောင်းပြစကား၏ အကျယ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။

(ဌပနာ) ယင်းသို့သာဆိုချေသော် ဝိဝိနေယတ္တာ၏ အကျယ်ကိုသာ သိသင့်၍ ဝိသေသနယတ္တာဟူသော ဒုတိယဟိတ်၏ အကျယ်ကို မသိသင့်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။(အန-ပါ) စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။(ပဋိ-ပါ) ထို့ကြောင့် ဝိသေသနယတ္တာဟူသော ဒုတိယဟိတ်၏ အကျယ်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။(အန-ရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။(ပထမဟိတ်၏ အကျယ်ကိုသာ မဆိုသင့်)(ပဋိ-ရော) ဝိသေသနယတ္တာဟူသော ဒုတိယဟိတ်၏ အကျယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။(ပုစ္ဆ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ)ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - မူလပညတ်ကို ခိုင်မြဲအောင်ပြုခြင်း၊ (ဒဠီကမ္မ) မူလပညတ်ကို လျော့အောင် (သက်သာခွင့်ရအောင်)ပြုခြင်း (သိထိလကမ္မ) ဟူသော ထူးခြားသော အနုပညတ်နည်းများ ရှိသောကြောင့် ဝိသေသနယမည်၏ -ဟု ဝိသေသနယတ္တာ၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို ငါဆိုသည်ဟူလို၊
(စောဒနာတက်လိုက - အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတင်ပါ)

၃။ ဒေါသပယ်

(က)ဝါကျဖြင့်ဝိနယပိဋကသရုပ်မှတစ်ပါး (ဝါ)ပိဋကသုံးပုံ၏ သရုပ်အရကောက်မှတစ်ပါး ဝိနယ၏ ဝစနတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(က - ဝါကျကို မဆိုက ဝိနယပိဋက၏ သရုပ်အရကောက်ကိုသာ သိရသည်။ ဝစနတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထတို့ကို မသိနိုင်၊ ထိုကြောင့် မဆိုခဲ့လျှင် အပရိပုဏ္ဏ၊ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်သည်။ ဆိုလိုက်သဖြင့် ဝစနတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယ်တ္ထတို့ကို ပြည်စုံစွာ သိရသောကြောင့် ထိုဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။)

(ခ)ဝါကျဖြင့် ဝိဝိနေယတ္တာစသော အကျဉ်းစကားရပ် ၃-ခု၏ အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ

တို့ကိုပယ်သည်။

(ဂ)ဝါကျဖြင့် ဝိဝိဇယ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး ဝိသေသနယ၏ အကျယ်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာ.အပရိဒေါသပယ်။

(ဃ)ဖြင့် ဝိသေသနယ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး ဝိနယနတော ကာယ ဝါစာနံ၏ အကျယ်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာ.အပရိဒေါသတို့ကိုပယ်။

(င)ဖြင့် ထိုဝိဝိဇယစသော အကြောင်းသုံးချက်ကြောင့် ဝိနယခေါ်ရ သည်ဟု အကျိုးကို ပြဆိုသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ)ဝါကျ၌ စသဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း

ထိုစကား ဝိဝိဇယတ္တာ၏ အကျယ်မှတစ်ပါး ဝိသေသနယတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) အနက်တစ်ပါးကို ပြလိုသောကြောင့် စ-သဒ္ဓါထားသည်။

၄။ ဝိနယ၏ ဝစနတ္ထများ

- (က) ဝိဝိဇာ နယာ ဇတ္ထာတိ ဝိနယော။ (သမာသံ)
 - ၁။ ဝိ + န + ယော ဟူသော ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝိဇာနယာ ဇတ္ထ-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ဝါကျသည်လည်းကောင်း ဗျူပတ္တိ။
 - ၂။ အထူးထူးသော နည်းတို့၏ + ဝိနယပိဋကနှင့် ဌာနီ + ဌာန (အစိတ် + အပေါင်း) အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပတ္တိ နိမိတ်။
 - ၃။ ဝိနယောဟူသော ပညတ္တိသဒ္ဓါ + နိပုဏ္ဏပုဒ်သည် ပဝတ္တိ။
 - ၄။ အထူးထူးသော နည်းတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- (ခ) ဝိသေသာ နယာ ဇတ္ထာတိ ဝိနယော။ (သမာသံ)
 - ၂။ ထူးခြားသော နည်းတို့၏ + ဝိနည်း ပိဋကနှင့် ဌာနီ + ဌာန

- အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
- ၄။ ထူးခြားသော နည်းတို့သည် ပ-နိ။
- (ဂ) ဝိနေတိတိ ဝိနယော။ (ကိတ်) (ဝိ+နိ+အ)
- ၂။ ဝိရှေးရှိသော နိဓာတ် + အ- ပစ္စည်းသည် လည်းကောင်း၊ ဆုံးမခြင်း ကြိယာသာမညသည်လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။
- ၄။ ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဆုံးမခြင်း ကြိယာ ဝိသေသသည် ပ-နိ။

ကာယိက ဝါစာသိက အဇ္ဈာစာရော

- * ကာယေ ပဝတ္တော ကာယိကော။ (တဒ္ဓိတ်)
- ၂။ ကာယပုဒ် + ကိက ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာယဒွါရ ၏ လွန်ကျူးမှု အဇ္ဈာစာရနှင့် ဌာန + ဌာနီအဖြစ် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။
- ၄။ ကာယဒွါရ ခြပ်သည်လည်းကောင်း၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း ပ-နိ။
- * ဝစသိ ပဝတ္တော ဝါစာသိကော။ (တဒ္ဓိတ်) (ဝစ+ကိက+သ-လာ)
- ၂။ ဝစပုဒ် + ကိက ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝစီဒွါရ၏ လွန်ကျူးမှု အဇ္ဈာစာရနှင့် ဌာန + ဌာနီ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။
- ၄။ ဝစီဒွါရခြပ်နှင့် ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။
- * အဓိကော (သညမဝေလံ အဘိဘဝိတွာ ပဝတ္တော) အာစာရော အဇ္ဈာစာရော။ (ကမ္မဓာရဲသမာသံ)
- ၂။ စည်းကမ်းကို ကျော်လွန်ခြင်း၏ + အကျင့်နှင့် ဝိသေသန + ဝိသေသျှ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
- ၄။ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

* ကာယိကောစဝါစသိကောစကာယိက ဝါစသိကော။(ဒွန်သမာသ်)

၂။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှု၏ + နှုတ်၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှု
နှင့် တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား (အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော)အညမညာပေက္ခာ သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

၄။ ကာယိက ဝါစသိက အဇ္ဈာစာရဟူသော လွန်ကျူးမှုတို့၏
အချင်းချင်း တူမျှသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော
သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဝိဝိဓနယာနံ ဘာဝေါ ဝိဝိဓနယတ္တံ။ (တသ္မာ ဝိဝိဓနယတ္တာ)
(ဘာဝတဒ္ဓိတ်)

၂။ အထူးထူးသော နည်းရှိသော ဝိနယ ပိဋက၏ + အထူးထူး
သော နည်းရှိခြင်း ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝိဓနယပုဒ် + တ္တပစ္စည်းသည်
လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။

၄။ အထူးထူးသော နည်းရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

ဝိသေသနယတ္တာ

* ဝိသေသနယာနံ ဘာဝေါ ဝိသေသနယတ္တံ။

၂။ ထူးသောနည်းရှိသော ဝိနည်းပိဋက၏ ထူးသောနည်းရှိခြင်း
ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

၄။ ထူးသော နည်းရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

အက္ခာတော

* အက္ခာယတေတိ အက္ခာတော။ (ကမ္မသာဓ်) (အာ+ခါ+တ)

၂။ ပြောဆိုခြင်း ကြိယာသာမညသည် လည်းကောင်း၊ အာရေး
ရှိသောခါ-ဓာတ်, တ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။

၄။ ကမ္မသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပြောဆိုခြင်း ကြိယာ-
ဝိသေသသည် ပ-နိ။

၅။ ပဒ+အန္တ စသည်

- ဝိဝိဓ = ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ်၊ သာမညအားဖြင့် လိင်သုံးပါး၊
ဤနေရာ၌ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အ-ကာရန္တ၊
- ဝိဝိဓေသေသနယတ္တာ = ဘာဝတဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ၊
- ဝိနယနတော = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဩကာရန္တ၊
- ဝိဒူ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥုကာရန္တ၊
- အာပတ္တိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ၊
- ကာယိက/ဝါစာသိက = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အ-ကာရန္တ၊

၆။ အာဘော် + သံဝဏ္ဏနာ

(က) ဝိဝိဓနယတ္တာ-ဖြင့် ဝိနယကို ဝိဝိဓာ နယာ ဧတ္တာတိ ဝိနယော-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝိ-၏ ဝိဝိဓအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အထူးထူးသော နည်းရှိသောကြောင့် ဝိနယမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂတ္ထ၊ ဝဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ။)

ဝိသေသနယတ္တာ-ဖြင့် ဝိနယကို ဝိသေသာ နယာ ဧတ္တာတိ ဝိနယော-ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝိ-၏ ဝိသေသအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထူးသောနည်းရှိသောကြောင့် ဝိနယမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (နည်းတူ)

ဝိနယနတော ကာယဝါစာနံ-ဖြင့် ဝိနယော-ကို ဝိနေတီတိ ဝိနယော-ဟု ကတ္ထုသာနေ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝိရှေးရှိသော နိဓာတ်+ အပစ္စည်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ ကိုယ်နုတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်သောကြောင့် ဝိနယမည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု.ဓာတုပဒ၊ ဒု.ပစ္စယတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ။)

ဝိနယတ္တာဝိဒူဟိ (ပ)အက္ခာတော-ဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်း

သုံးပါးကြောင့် ဝိနယပိဋကကို ဝိနယ-ဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပညာရှိတို့ ဆိုအပ်ကြောင်း သိစေသည်။(ဘာဝတ္ထ)

(ခ) ဝိဝိဓာ ဟိ ဧတ္ထ - စသည်ဖြင့် ဝိနယော -ကို ဝိဝိဓာ နယာ ဧတ္ထာတိ ဝိနယော-ဟု ဗဟုဗွိသမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝိ-၏ ဝိဝိဓအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အထူးထူးသော နည်းတို့ဟူသည် ငါးပါးသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ၊ ၇-ပါးသော အာပတ်အစု၊ မာတိကာ ဝိဘင်းစသော နည်းများဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။(အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ၊ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ၊ သရုပ်ကြားအဘိဓယေျတ္ထ။)

(ဂ) ဝိသေသဘူတာ စ-စသည်ဖြင့် ဝိနယောကို ဝိသေသာ နယာ ဧတ္ထာတိ ဝိနယော-ဟု ဗဟုဗွိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝိ-၏ ဝိသေသအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဝိသေသနယ - ထူးသောနည်း ဟူသည် မူလပညတ်ကို ခိုင်မြဲအောင်ပြုခြင်း၊ လျော့အောင် ပြုခြင်းဟူသော နည်းများဖြစ်သည်ဟူသော သရုပ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။(နည်းတူ)

(ဃ) ကာယိက ဝါစသိက အဇ္ဈာစာရ နိသေနေတော-ဖြင့် ဝိနယော- ကို ဝိနေတိတိ ဝိနယော-ဟု ကတ္တုသာနေ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ ဝိ-ရှေးရှိသောနိ-ဓာတ် အ-ပစ္စည်း၏အဖြစ်၊ ဝိရှေးရှိသော နိဓာတ်၏ ဆုံးမတားမြစ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ယင်း အ-ပစ္စည်း ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ကာယဝါစာနံဟု ဆိုသော်လည်း ကိုယ်နှုတ်(ကာယဒွါရ+ ဝစီဒွါရ)တို့ကို မယူရ၊ ထို၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုကို ယူရမည်၏အဖြစ်၊ ထိုကာယဝါစာနံ၏ ဌာနပစာသဒ္ဓါအဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ဓာတုတ္ထ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ၊ သရုပ်ကြား အဘိဓယေျတ္ထ။)

(င) တသ္မာ ဝိဝိဓနယတ္ထာ-စသည်ဖြင့် ထိုသို့ အထူးထူးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထူးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ ကိုယ်နှုတ်

တို့ကို ဆုံးမသည်၏အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဝိနယပိဋကကို "ဝိနယ" ဟု ဆိုအပ်ကြောင်း သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ ဝိသယများ

- (က) တတ္ထ-ကား ပိဋကတ်သုံးပုံဟူသော လွန်ပြီးခြပ်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
အယံ(ဝိနယော)-ကား ဝိနယောဟူသော အစွဲ တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (ခ) (ဝိပိဓာဟိ) ဧတ္ထ-ကား ဆိုဆဲ ဝိနယပိဋကကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (င) တသ္မာ - ကား ဆိုခဲ့ပြီး ဝါကျများရှိ ကြိယာနှင့် တကွသော အနက် အားလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

၈။ ကြိယာ ငါးတန်

ဝိနယနတော စေတ ကာယဝါစာနံ

- ၁။ ကိုယ်နှုတ်တို့ကို ဆုံးမတတ်သော ဝိနည်းပိဋကသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကိုယ်နှုတ် ယဉ်ကျေးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ရဟန်းတော်တို့၏ အနနလောမ သမက အသာရပ္ပ မဖြစ်သော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်မိခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သီလသံဝရမှစ၍ ပီတိ၊ပါမောဇ္ဇ၊သုခစသော (နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် သော) အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိနယောတိ အက္ခာတော

အက္ခာတော-၌ ခါ-ဓာတ်အရ ပညာရှိတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် + မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနက္ကံ။
- ၂။ ထိုပညာရှိတို့၏ ဝိနယ သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို သိသော ဉာဏ်သည် ဒီပကက္ကံ။
- ၃။ သောတုဇနတို့ ဝိနယ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းသည် ပကာသနက္ကံ။
- ၄။ ပညာရှိတို့၏ သပ္ပာယ်သုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝက္ကံ။
- ၅။ သောတုဇနတို့အား အဆင့်ဆင့် ပို့ချခြင်း၊ အဆင့်ဆင့် ပို့ချသဖြင့် တပည့်စဉ်ဆက် အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ဆောင်ရွက် မှတ်သားနိုင်ခြင်း၊ သာသနာတော်ကို ကြာရှည်လေးမြင့် တည်စေနိုင်ခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနဘာဝက္ကံ။

၉။ ကာယဝါစာနံ၏ လက္ခဏာဒီပတုက္ကံ

ကာယ-အရ

မုရုတ္တအားဖြင့် - ကာယဝိညတ်ရ၏။

ဥပစာရက္ကအားဖြင့် - ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ် လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာရ၏။

ဝါစာ-အရ

မုရုတ္တအားဖြင့် - ဝစီဝိညတ်ရ၏။

ဥပစာရက္ကအားဖြင့် - ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ် လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာရ၏။

ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်, စေတနာတို့၏ လက္ခဏာဒီပတုက္ကံကို ထုတ်ပါ။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ဝိနယ- (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဖြစ်၍)

အန္တတ္ထအရ- အထူးထူးသောနည်း၊ ထူးသောနည်းများ ရ၏။

ဗာဟျတ္ထအရ- ဝိနယပိဋက ရ၏။

အန္တတ္ထအရ ပစ္စည်းတရားက ဗာဟျတ္ထအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ ။

ဝိနယနတော ကာယဝါစာနံ

ဝိနယနတောအရ- ဝိနည်းပိဋက ရ၏။

ကာယဝါစာနံအရ- ကိုယ်နှုတ်၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုရ၏။

ဝိနယနတောအရ ပစ္စည်းတရားက, ကာယဝါစာနံအရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်ပစ္စည်း မရှိ။

အက္ခာတော

ခါ- ဓာတ်အရ - ပညာရှိတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပညာ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်, မဟာကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

တ-ပစ္စည်းအရ- ဝိနယပိဋက ပညတ်ရ၏။

တ-ပစ္စည်းအရ ဝိနယပိဋက ဟူသော အာရုံပစ္စည်းတရားက ခါ- ဓာတ်အရ မဟာကုသိုလ် + မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်ပစ္စည်းမရှိ။



ဝါကျ (၃) သုတ္တအဖွင့်

- (က) ဣတရံ ပန -
အတ္ထာနံ သူစနတော၊ သုဝုတ္တတော သဝနတောထ သူဒနတော၊
သုတ္တာကာ သုတ္တသဘာ-ဂတော စ "သုတ္တ"န္တိ အက္ခာတံ။
- (ခ) တဉ္စိ အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဘောဒေ အတ္ထေ သူစေတိ၊ သုဝုတ္တာ
စေတ္ထေ အတ္ထာ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနလောမေန ဝုတ္တတ္တာ။
- (ဂ) သဝတိ စေတံ အတ္ထေ သဿမိဝ ဖလံ၊ ပသဝတီတိ ဝုတ္တံ
ဟောတိ။
- (ဃ) သူဒတိ စေတံ နေ ဝိယ ခီရံ၊ ပဏ္ဍရတီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (င) သုဠှ စ နေ တာယတိ၊ ရက္ခတီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (စ) သုတ္တသဘာဂဇ္ဇေတံ၊ ယထာ ဟိ တစ္ဆကာနံ သုတ္တံ ပမာဏံ
ဟောတိ၊ ဧဝမေတမ္ပိ ဝိညျုနံ။
- (ဆ) ယထာ စ သုတ္တေန သင်္ဂဟိတာနိ ပုပ္ဖိနိ န ဝိကိရိယန္တိ န
ဝိဒ္ဓံသီယန္တိ၊ ဧဝမေတေန သင်္ဂဟိတာ အတ္ထာ။

(ဋ္ဌ၊ ၂၀)

ဣတရံ ကို သုတ္တန္တိ အက္ခာတံ ဌံ စပ်ပါ။

၁။ သဝနတောထ သူဒနတော+သဝနတော စ သူဒနတော ။

ပြည်နိဿယ၌ "သဝနတောထ သဝနတော စ- သီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း" ဟု ပေးသည်။

ယင်းအလို အထသဒ္ဓါ စ-အနက်ဟောဟု ဆို၏။

ဝိနယသဒ္ဓါ၊ အဘိဓမ္မသဒ္ဓါတို့၏ သင်္ဂဟဂါထာတို့၌ စ- သဒ္ဓါ တစ်လုံးတည်းသာ ရှိသကဲ့သို့၊ ဤဂါထာ၌လည်း သုတ္တသဘာဂဇ္ဇေတံ-၌ စ-သဒ္ဓါရှိပြီး ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းစ-သဒ္ဓါသည် ဌာနာဌာန ပယုဂံ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း အထကို စ-အနက်ဟော ကြံစရာ မလို။

သဝနတော စ၊ သီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သူဒနတော စ၊ ကောင်းစွာ ယုံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းဟု အထ-ကို ဝါ- အနက်ကြံခြင်းကသာ သင့်မြတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အထ သဒ္ဓေါ ဝိကပ္ပနတ္ထော ။ အပရောနယောတိ အဓိပ္ပာယ်။ (သုစိ-၅၇၇) ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း သဝနတောထ-သာ ရှိသင့်သည်။

သူစေတီ + သူစေတီ။

သူစေတီ-ကို သူစေတီဒီပေတီ-ဟု သာရတ္ထဋီကာ ဖွင့်၏။ သုစ-ဓာတ်သည် ပြခြင်းအနက်ကို မဟော ။ စိုးရိမ်ခြင်းစသော အနက်ကိုသာ ဟော၏။ သုစ-ဓာတ်ကား ပြခြင်းအနက်ကို ဟောနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဥဒိယဖြင့် သူစေတီ ရှိသင့်။

အတ္တာနံ၊ မိမိအကျိုး + သူတစ်ပါးအကျိုး၊ မျက်မှောက်အကျိုး + တမလွန်အကျိုး၊ လောကီအကျိုး + လောကုတ္တရာအကျိုးစသော အကျိုးတို့ကို။ ဝါ၊ အနက်တို့ကို။ သူစနတော၊ ထင်ရှားပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

သုဝုတ္တတော- ကောင်းစွာဟောအပ်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့် (ကမ္မဓာရိသမာဿ)။ ဝါ၊ ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ)

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဝိဝိဓ ဝိသေသ နယတ္တာ-စသောဝါကျတို့ဖြင့် ဝိနယသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ ဝိနယသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်(ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့်(က)မိန့်။

ကား- ဣတရံ ပနစသည်ဖြင့် သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကိုလည်း ငါပြဆို ပါ၏ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို အကျဉ်းပြဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ထိုစကားသည် ဂုဠုပဋိစ္ဆန္ဒသင်္ခေပဖြစ်၍ ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော(အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ ထိုအကျဉ်းသင်္ခေပ စကား၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။ (ပုစ္ဆာ) စုဒါကြောင့် (ခ)မိန့်။

ကား- ထို (က)ဝါကျလာ အကျဉ်းသင်္ခေပ စကားရပ်တို့၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို ငါပြဆိုမည် ဟူလို။

(ခ) ဝါကျ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္ထာ-သို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျ သုဝုတ္တတော-ဖြင့် ကောင်းစွာဟော အပ်သော အနက်တို့ရှိသောကြောင့် သုတ္တမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဝိနယပိဋက. အဘိဓမ္မာပိဋကတို့၌လည်း ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော အနက်တို့ရှိကြသည်သာ မဟုတ်ပါလော(အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ သုတ္တန်ပိဋကကိုသာ သုဝုတ္တ-ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော အနက် ရှိသည်ဟု မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ)။ အဘယ်ကြောင့် သုတ္တန်ပိဋကကို သာ သုဝုတ္တဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒါကြောင့် ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္ထာပါဌ်ကိုမိန့်။

ကား- ဝိနည်းပိဋက. အဘိဓမ္မာပိဋကတို့၌ ကောင်းစွာ ဟောအပ် သောအနက်တို့ ရှိသော်လည်း ထိုဝိနည်းပိဋက. အဘိဓမ္မာပိဋကတို့၌ အာဏာ. သဘာဝတို့သည် ပဓာနဖြစ်၍ ဝေနေယျဇ္ဈာသယသည် ပဓာန မဟုတ်။ ဤသုတ္တန်ပိဋက၌ကား ဝေနေယျဇ္ဈာသယသည် ပဓာနဖြစ်၍ (အာဏာ. သဘာဝမွေတို့သည် အပဓာနဖြစ်သည်) ထိုဝေနေယျဇ္ဈာသယ

အားလျော်စွာဟောကြားအပ်သောကြောင့် သုတ္တန်ပိဋကကိုသာ သုဂုတ္တဟု ဆိုရသည် ဟူလို။

(တစ်နည်း) သဒ္ဓါတက်။ သုဂုတ္တာ စေတ္တ စသည်သို့-

ဆရာ ဆရာသည် အတ္ထေ သူစေတီ-ဖြင့် သုတ္တံကို သူစေတီတိ သုတ္တံ ဟု ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သုတ္တံကို သူစေတီတိ သုတ္တံဟုသာ ဝစနတ္ထ ပြုကောင်း၍ အခြားနည်းဖြင့် ဝစနတ္ထ မပြု ကောင်းဟူသော အနက်သည် ရောက်၏ (ပါပနာ)။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့် သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက် ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် သုဂုတ္တာ စေတ္တ စသည်မိန့်။

ကား- သုဋ္ဌ ဥတ္တာ ဧတ္တာတိ သုတ္တံ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထ လည်းပြုကောင်းပါ၏ ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် (စ)ဝါကျဖြင့် တစည်းသမား (သစ်ရွေသမား) တို့၏ မျဉ်းကြိုးနှင့် တူသောကြောင့် သုတ္တမည်ပုံကို ထင်ရှားအောင် ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ သုတ္တသဒ္ဓါသည် ထိုတစည်းသမားတို့၏ မျဉ်းကြိုးကိုသာ ဟောပါသလော။ (ဝါ) တစည်းသမားတို့၏ မျဉ်းကြိုးနှင့်သာတူ၍ အခြားကြိုး နှင့်မတူဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် ယထာ စ - စသော (ဆ) ဝါကျကိုမိန့်။

ကား- တစည်းသမားတို့၏ မျဉ်းကြိုးနှင့်သာ တူသည်မဟုတ်။ ပန်းသီတံ ချည်ကြိုးနှင့်လည်း တူသည်ဟု မှတ်ရမည်ဟူလို။

၃။ စသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ခ) အစ (ဆ) အဆုံးရှိသော ဝါကျတို့၌ ပါဝင်သည့် စသဒ္ဓါကို

သမုစ္စယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ထားသည်။

(က)စသော ဝါကျအားလုံးဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။
(လွယ်ပြီ)။

၃။ ဝတ္ထံ ဟောတိ

(ဂ)ဝါကျ၌ သု-ဓာတ်သည် မွေးဖွားခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်း အနက်တို့ကို ဟောသည်။ (ဃ)ဝါကျ၌ သုဒ-ဓာတ်သည် ယိုချခြင်းအနက်ကို ဟောသည်။ (င)ဝါကျ၌ တာဓာတ်သည် ရကွဏတ္ထကို ဟောသည်ဟု ပိဏ္ဏတ္ထ (ဓာတွတ္ထ)ကို ပြလိုသောကြောင့် ၃။ ဝတ္ထံ ဟောတိ ထားသည်။

၄။ သုတ္တံ၏ ဝစနတ္ထများ

- * အတ္ထေ သူစေတိတိ သုတ္တံ။ (သူစ+တ) ပြခြင်းကြံယာ။
(အတ္ထာနံ သူစနတော အလို)
- * ဝုစ္စန္တေ ကထိယန္တေတိ ဥတ္တာ။ (ဝစ+တ) အစိတ်ပိဂ္ဂဟ။
- * သုဋ္ဌ ဥတ္တာ ဧတ္တတိ သုတ္တံ။ (သု+ဥတ္တ) ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ။
(သုဝုတ္တတော အလို)
-ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော အနက်တို့၏ + သုတ္တန်ပိဋက
နှင့် ဌာနီ + ဌာနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
-ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော အနက်သည် ပ-နိ။
- * သဝတိတိ သုတ္တံ။ (သု+တ) သီးခြင်းကြံယာ။ (သဝနတော-အလို)
- * သုဒတိတိ သုတ္တံ။ (သုဒ+တ) ယိုချခြင်းကြံယာ။ (သုဒနတော-အလို)
- * သုဋ္ဌ တာယတိ ရကွတိတိ သုတ္တံ။ (သု+တာ+တ)။
ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်းကြံယာ။ (သုတ္တာကာ အလို)
- * ကဋ္ဌ တစ္ဆန နိမိတ္တံ သူစေတိတိ သုတ္တံ။ (သူစ+တ) အစိတ်ပိဂ္ဂဟ။
ချည်-ရ၏။
- * သုတ္တံပိယာတိ သုတ္တံ။ (သုတ္တ+က)။ ဥပမာတဒ္ဓိတိ။ အပေါင်းပိဂ္ဂဟ။

သုတ္တန် ပိဋကရ၏။ (သုတ္တသဘာဂဉ္စ - အလို)

သုစနတော စသည်

- * သူစေတီတိ သူစနံ။ (သူစ+ယု)။ ပြခြင်းကြိယာ။
- * သုဋ္ဌ၊ ဂုတ္တာ ဇတ္တာတိ သုဂုတ္တံ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ)
- * သဝတီတိ သဝနံ။ (သု+ယု)။ သီးခြင်းကြိယာ။
- * သူဒေတီတိ သူဒနံ။ (သူဒ+ယု)။ ယိုချခြင်းကြိယာ။
- * သုဋ္ဌ၊ တာယတိ ရက္ခတီတိ သုတ္တာကံ။ (သု+တာ+ယု)
(သူစိ၌ သုတ္တာကောဟု ပုလ္လိင်ချသည်။)
- * သုတ္တေန သဘာဂေါ သမာနော သုတ္တသဘာဂေါ။
- * ပိနေတဗ္ဗာတိ ဝေနယျာ။ (ပိ+နိ+ကျ။ ဣ-ဤကို ဖြေ။ ယ-လာ)
ဆုံးမခြင်းကြိယာ။
- * ဝေနယျာနံ အဇ္ဈာသယော ဝေနယျဇ္ဈာသယော။
-ဝေနယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ အဇ္ဈာသယနှင့် ဌာန + ဌာနီ စပ်ခြင်းသမ္ပန်
သည် ဗျ-နိ။
-ဝေနယျ အဇ္ဈာသယတို့၏ အချင်းချင်း တူမျှခြင်း သာမညဇာတ်
သည် ပ-နိ။
- * ဝေနယျဇ္ဈာသယဿအနုလောမောဝေနယျဇ္ဈာသယာနုလောမော။
-ဝေနယျဇ္ဈာသယ၏ လျောက်ပတ်ခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ်
စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
-ဝေနယျဇ္ဈာသယအား လျောက်ပတ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * သသန္တိ ဇီဝန္တိ သတ္တာ ဇတေနာတိ သသံ။ (သသ+သ)
အသက်ရှင်ခြင်း ကြိယာ။ (ကိတ်ပုဒ်)
တစ်နည်း- သေ ခေတ္တေ သေတိ ရဟတီတိ သသံ။ ကိတန္တ
သမာသံ။ (သေ-လယ်၌+သ-ပေါက်ရောက်သည်)
-လယ်တော၏ ပေါက်ရောက်သော ကောက်ပင်

နှင့် ဌာန + ဌာနိ သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ၊
-လယ်တော၌ ပေါက်ခြင်းကြီးယာသည် ပ-နိ။

- * ဖလတိ နိဗ္ဗတ္တတိတိ ဖလံ။ (ဖလ+အ) ဖြစ်ခြင်းကြီးယာ။
- * ယေတိ ပိဝတိ ဣတော ခီရံ ပေါတကောတိ ဇေန။ (ဇေ+န)
(အပါဒါနသာဇေန)။ သောက်ခြင်းကြီးယာ။
- * ဝိယတိ ဒုဟကောနာတိ ခီရံ။ (ဝိ+ဤရ)။ ကုန်ခြင်းကြီးယာ။
- * တစ္ဆန္တိ ဆိန္တန္တိတိ တစ္ဆကာ။ (တစ္ဆ+ကျ)။ ရွှေခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်းကြီးယာ။
- * ပုပ္ဖတိ ဝိကဿတိတိ ပုပ္ဖံ။ (ပုပ္ဖ+အ)။ ပွင့်ခြင်းကြီးယာ။

၆။ (က) ဣတရံ ပန - စသည်ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋက၏ ဝစနတ္ထနှင့် အဓိပ္ပါယ်ထွက်ကို သိစေသည်။

ထိုတွင် အတ္တာနံ သူစနတော-စသည်ဖြင့် အနက်တို့ကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော တရားတို့ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကျိုးတို့ကို သီးတတ် ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယိုချတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ စောင့်တတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ တမျဉ်းကြီး ပန်းသီချည်ကြီးတို့နှင့် တူသောကြောင့် လည်းကောင်း သုတ္တန်ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဤ(က)ဝါကျ၌ သုတ္တ၏ ဝိဂ္ဂဟတို့ကို ဖော်လိုကလည်း ဖော်နိုင်သည်။ ခ - စသော ဝါကျတို့တွင် ထိုဝိဂ္ဂဟစသည်တို့ကို ဖော်ပြမည် ဖြစ်၍ ဤ (က)ဝါကျ၌ ထိုဝိဂ္ဂဟ စသည်တို့ကို အနုစိတ် မဖော်သေး။)

(ခ) တနိ အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဘောဒေ အတ္ထေ သူစေတိ-ဖြင့် သုတ္တံကို အတ္ထေ သူစေတိတိ သုတ္တံဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ သူစေတိ၊ တ-ပစ္စည်း၊ ယင်းတ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်။

မိမိအကျိုး၊ သူတစ်ပါးအကျိုး စသည်တို့ကို (ဝါ) မိမိအနက် သူတစ်ပါးအနက် စသည်တို့ကို ပြတတ်သောကြောင့် သုတ္တ-မည်သည်၏အဖြစ်၊ အတ္တာနံ သုစနတော-၌ အတ္တအရ ယင်းအတ္တတ္ထ . ပရတ္တ စသည်တို့ကို ယူရမည်၏ အဖြစ်၊ သုစနတော-၌ သုစနကို သုစဓာတ်+ယုပစ္စည်း၊ ယင်း ယုပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အတ္တာနံ-၌ နံ ဝိဘတ်သည် ကမ္မတ္ထ-၌ သက်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

သုဝုတ္တာ စေတ္တ အတ္တာ ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္တာ-၌ သုဝုတ္တာ အတ္တာ- ဖြင့် သုတ္တ-၌ ဥတ္တကို ဝစီယန္တေ ကထိယန္တေတိ ဥတ္တာဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဝစဓာတ်+ တပစ္စည်း၊ ယင်း တ-ပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္တ၌ သက်သည်၏အဖြစ်၊ ထို ဥတ္တ-အရ အနက်တို့ကို ယူရမည်၏အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု- ဓာတုပဒ၊ ဒု- ပစ္စယပဒ၊ ဒု- ပစ္စယတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ။)

သုဝုတ္တာ စေတ္တ အတ္တာ-ဖြင့် သုတ္တံ-ကို သုဠု ဥတ္တာ အတ္တာ ဧတ္တာတိ သုတ္တံဟု သတ္တမိပဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ) သုတ္တံ-ကို သု+ဥတ္တဟု ပဒဝိဘာဂ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ သု-သဒ္ဓါ၏ သုဠုအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်။ (သန္နိလိင်္ဂပဒ၊ ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)ကို သိစေသည်။

ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္တာ-ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋကတ် သည် အာဏာ၊ သဘာဝဓမ္မတို့ကို ပဓာနမပြုဘဲ ဝေနေယျဇ္ဈာသယကို ပဓာနပြု၍ ဟောအပ်သောကြောင့် သုဥတ္တ- ကောင်းစွာဟောအပ်သော တရားရှိသည်ဟု ဆိုရသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။(ဘာဝတ္ထ)

သုဝုတ္တာ စေတ္တ အတ္တာ-ဖြင့် (က)ဝါကျဂါထာပါ သုဝုတ္တတော-၌ သုဝုတ္တံ-ကို သုဠု ဝုတ္တာ အတ္တာ ဧတ္တာတိ သုဝုတ္တံ-ဟု သတ္တမိပဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။(အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသ လိင်္ဂပဒတ္ထ)။

မှတ်ချက်။ ။တို့ အတ္တတ္ထပရတ္တာဒိဘေဒေ - စသော (ဆ)ဝါကျ တိုင်အောင်သော စကားရပ်တို့သည် မူရင်းဖြစ်သော သုတ္တသဒ္ဒါ၏ အဖွင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ (က)ဝါကျလာ သူစန- တော, သုဂုတ္တတောစသော ဟိတ်ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဤသို့ နှစ်မျိုး နှစ်မျိုးစီ ဖော်ရမည်။

(ဂ) သဝတီ စေတံ အတ္ထေ-ဖြင့် သုတ္တံကို သဝတီတိ သုတ္တံ ဟု ကတ္ထုသာဓံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ သုဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ယင်း တ- ပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အကျိုးစီးပွားကို ဖြစ်စေ တတ်(သီးတတ်)သောကြောင့် သုတ္တမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ)။

သဿမိဝ ဇလံ-ဖြင့် ကောက်ပင်သည် အသီးကို သီးသကဲ့သို့ (ဝါ) ဖြစ်စေသကဲ့သို့ဟူသော ဥပမာကို သိစေသည်။

ပသဝတီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဖြင့် သု -ဓာတ်သည် ကြားခြင်းစသော အနက်ကို မဟော၊ သီးခြင်း၊ မွေးဖွားခြင်း၊ ဖြစ်စေခြင်း အနက်ကို ဟောသည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဒု-ဓာတုတ္ထ)။

တစ်နည်း-သဝတီ စေတံ-စသည်ဖြင့် (က) ဝါကျ ဂါထာပါ သဝနတော ကို သဝတီတိ သဝနံ-ဟု ကတ္ထုသာဓံ ဝစနတ္ထ ပြုသည်၏ အဖြစ်၊ သုဓာတ် + ယုပစ္စည်း၊ သုဓာတ်၏ ပသဝနတ္ထကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ယုပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟော သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ

သု ဘူ သန္တဇာနိဿရေ၊ ဝိ ဝိ ရာ တေ သွ သန္ဓာန၊
မထဋ္ဌာန သုတေ ဘူ သွာ၊ ဂတေ ဘူ သွာတိ ဝိဠနေ၊
ဤအနက်များတွင် ဇနနတ္ထဟုမှတ်။

(ဃ) သူဒတိ စေတံ ဇေနပိယ ဝိရံ-ဖြင့် သုတ္တံကို သူဒတိ ပတ္တရတိတိ သုတ္တံဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ သူဒဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ယင်း တပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ နွားမသည် နို့ရည်ကို သွန်ချသကဲ့သို့ သုတ္တန်ပိဋကသည်လည်း အတ္တတ္ထ၊ ပရတ္ထစသော အကျိုးတို့ကို သွန်ချပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ)။

ပတ္တရတိတိဂုတ္တံ ဟောတိ-ဖြင့် သုဓာတ်သည် ယိုချခြင်း (စီးခြင်း= သန္တနတ္ထ)အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တစ်နည်း-သူဒတိစေတံ-စသည်ဖြင့် (က)ဝါကျပါဂါထာ သူဒနတော ကို သူဒေတိတိ သူဒနံဟု ကတ္တုသာဓိဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ သူဒဓာတ်+ ယု ပစ္စည်း၊ ယင်းယုပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ သူဒဓာတ်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်းအနက်တို့ကို မဟော၊ ယိုစေခြင်း အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ဓာတုတ္ထ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ)။

(င) သုဋ္ဌု စ နေ တာယတိ-ဖြင့် သုတ္တံ-ကို သုဋ္ဌု တာယတိ ရက္ခတိတိ သုတ္တံဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သုရှေးရှိသော တာဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ သုဉ္ဇပသာရပုဒ်၏ သုဋ္ဌုအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ အတ္တတ္ထ၊ ပရတ္ထစသော အကျိုးတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့် သုတ္တမည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ရက္ခတိတိ ဂုတ္တံ ဟောတိ-ဖြင့် သုတ္တတ္ထ-၌ တာ-ဓာတ်သည် စောင့်ရှောက်ခြင်း ရက္ခကတ္တကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဒု-ဓာတုတ္ထ)

တစ်နည်း-သုဋ္ဌု စ နေ-စသည်ဖြင့် (က)ဝါကျပါဂါထာ သုတ္တကာ-ကို သုဋ္ဌု တာယတိ ရက္ခတိတိ သုတ္တကာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊

သုရေးရိသော တာ-ဓာတ်.ယုပစ္စည်း၊ သုဥပသာရပုဒ်၏ သုဋ္ဌအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တာ-ဓာတ်၏ ရက္ခဏတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ယုပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစက အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(၈) သုတ္တသဘာဂဓ္မေတံဖြင့် - သုတ္တံ -ကို သုတ္တံပိယာတိ သုတ္တံ -ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သုတ္တပုဒ် + ကပစ္စည်း၊ ယင်းက-ပစ္စည်း၏ ဥပမာအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒု-လိင်္ဂပဒ၊ ပစ္စယပဒ၊ ပစ္စယတ္ထ။)

ယထာ ဟိ စသည်ဖြင့် သစ်ရွေသမား၊ တစည်းသမားတို့၏ တမျဉ်းကြိုးသည် ဤနေရာသည် ပယ်စရာတည်း၊ ဤနေရာကား ယူစရာတည်းဟု ပယ်ခြင်း + ယူခြင်း၏ အမှတ်အသား ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သုတ္တန်ပိဋကတ် (သုတ္တန်တရား)သည်လည်း ဤတရားသည် ပယ်အပ်သော စွန့်အပ်သော တရားတည်း။ ဤတရားကား ယူအပ် ကြဉ်အပ်သော တရားတည်းဟု ပညာရှိတို့အတွက် တိုင်းတာကြောင်း အမှတ်အသားဖြစ်၍ တမျဉ်းကြိုးနှင့် တူသောကြောင့် သုတ္တဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။(ဘာဝတ္ထ)

(၉) စ -ဖြင့် နည်းတစ်ပါးကို သိစေသည်။

ယထာ သုတ္တေန သင်္ဂဟိတာနိ-စသည်ဖြင့် သုတ္တန်ပိဋကသည် တစည်းသမား သစ်ရွေသမားတို့၏ တမျဉ်းကြိုးနှင့်သာ တူသည်မဟုတ်၊ ပန်းသီချည်ကြိုးနှင့်လည်း တူသည်အဖြစ်၊ ပန်းသီတံချည်ကြိုးသည် ပန်းတို့ကို လေမလွင့်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သကဲ့သို့ သုတ္တန်ပိဋကသည်လည်း အတ္တတ္ထ. ပရတ္တစသော အကျိုးတို့ကို မပျက်စီးအောင် ထိန်းထားနိုင်သောကြောင့် ပန်းသီတံနှင့် တူသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

- ၇။ (ခ) တဦး-၌ တ၊ (ဂ) သဝတိ စေတံ၊ (ဃ) သုဒတိ စေတံ ၊
- (စ) သုတ္တသဘာဂဓ္မေတံ၊ ဧဝမေတံ၊
- (င) ဧဝမေတေန-၌ ဧတံ/ဧတတို့ကား(က)ဝါကျ၌ ပြအပ်ပြီး

- သော သုတ္တန်ပိဋကတ်ကို စွဲဆိုသောကြောင့် ပက္ကန္တပိဋကတ်။
- (င) ဝါကျ နေ-ကား (ခ) ဝါကျရှိ အတ္တတ္ထ.ပရတ္တတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တပိဋကတ်။

၈။ အတ္တေ သုစေတိ

- ၁။ အတ္တတ္ထ.ပရတ္တစသည်တို့ကို ပြတတ်သော သုတ္တန်ပိဋကတ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထိုသုတ္တန်ပိဋကတ်ကို ဟောကြားတော်မူသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပြုဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ထိုသုတ္တန်ပိဋကတ်ကို သိရသဖြင့် ဝေနေယျတို့၏ ဆောင်သင့်သည်ကို ဆောင်၍ ရှောင်သင့်သည်ကို ရှောင်ခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မဟာကရုဏာဉာဏ်တော်မှစ၍ အာသယာနသယဉာဏ်. ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တိုင်အောင်သော အဆက်ဆက်သော ဉာဏ်တော်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သီလစသော အကျိုး. ဘဝသမ္ပတ္တိ. ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသော အကျိုးမှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုလောမေန ဝုတ္တတ္တာ-၌ ဝစ-ဓာတ်အရ-

- ၁။ ဒေသနာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပြုဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အာသယာနသယဉာဏ်. ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သုတ္တန်ပိဋကတ်တော်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်စသော ရှေးရှေးဉာဏ်တော်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ဝေနေယျဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍
နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာ
ဝတ္ထ။

သုတ္တန္တိ အက္ခာတံ -

အက္ခာတံ - ဌ၌ ဓာတ်အရ သုတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို သိမြင်ကြသော
ပညာရှိတို့၏ ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ
ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို၏အကြောင်းဖြစ်သောယောနိသောမနသိကာရ၊ ဗဟုဿစွ
စသည်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အတ္တာနံ သူစနတော - စသည်ဖြင့် ပြဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒ
စိတ္တဇသဒ္ဓသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဆရာကောင်းတို့ထံ နည်းခံသင်ကြားခဲ့ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်မှတ်
သား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းစသော အကြောင်းများနှင့် ဗုဒ္ဓ
ဒေသနာတော်တို့၏ မွန်မြတ်သောဂုဏ်ကို သိမြင်ခြင်းစသော
အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သင်ကြား မှတ်သားရသော သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ အသိ
ဉာဏ် တိုးပွားခြင်းမှစ၍ များစွာသော အကျိုးအဆက်ဆက်
သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ အတ္တာနံ သူစနတော

အတ္တာနံအရ သီလ၊သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ
စသော အကျိုးတရားတို့ကို ရ၏။

သူစနတော (ဓာတ်)အရ - သုတ္တန်ပိဋကတ် ရ၏။
ထို့ကြောင့် အတ္တာနံအရ ပစ္စည်းတရားက သူစနတောအရ ပစ္စယုပ္ပန်

တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
(ပြိုင်မရှိ)၊ (အတ္ထေ သူစေတိလည်း နည်းတူ)

သုဂုတ္တာ -

ဝစဓာတ်အရ ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏ
သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

တ - ပစ္စည်းအရ အတ္တတ္ထ၊ ပရတ္ထစသော အကျိုးစီးပွားတို့ကို ရ၏။

ထို့ကြောင့် အတ္တတ္ထ၊ ပရတ္ထစသော အကျိုးစီးပွား အာရုံပစ္စည်း

တရားက ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏ
သမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသည်။(ပြိုင်မရှိ)

ဂုတ္တတ္တာ -

ဝစ - ဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏ
သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

တ - ပစ္စည်းအရ သုတ္တန်ဒေသနာဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓ ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စည်းတရားက ဝစီဘေဒစိတ္တဇ

သဒ္ဓရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အကြီး - ၄၊ အငယ် - ၇၊ ဝိပဿနတ္ထ = ပေါင်း ၁၂ - ပစ္စည်းပြိုင်။

သုဋ္ဌ၊ စ နေ တာယတိ။

နေ - အရ အတ္တတ္ထ၊ ပရတ္ထစသော အကျိုးတရားများရ၏။

တာယတိ - အရ သုတ္တန်ပိဋကတ်ရ၏။

အတ္တာနံ သူစနတောနှင့် နည်းတူ။ ပကတူပ။



ဝါကျ (၄) အဘိဓမ္မာအဖွင့်

- (က) အဘိဓမ္မာသာ ဝစနတ္ထော ဝုတ္တောယေဝ။
- (ခ) အပရော နယော -
ယံ ဧတ္ထ ဝုဗ္ဗိမန္တော၊ သလက္ခဏာ ပူဇိတာ ပရိစ္ဆိန္တာ။
ဝုတ္တာဓိကာ စ မ္ပော၊ အဘိဓမ္မော တေန အက္ခာတော။
- (ဂ) အယံ ဟိ အဘိသဒ္ဓေါ ဝုဗ္ဗိလက္ခဏပူဇိတပရိစ္ဆိန္တာဓိကေသု
ဒိဿတိ။
- (ဃ) တထာ ဟေသ "ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ကမန္တိ၊
နော ပဋိက္ကမန္တိ" တိ အာဒိသု ဝုဗ္ဗိယံ အာဂတော။
- (င) "ယာ တာ ရတ္တိယော အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ" တိ
အာဒိသု လက္ခဏေ (ပ) အဓိကေ။
- (စ) ဧတ္ထ စ "ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ မေတ္တာသဟာဂတေန
စေတသာ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာ ဝိဟရတိ" တိ အာဒိနာ
နယေန ဝုဗ္ဗိမန္တောပိ မ္ပော ဝုတ္တာ။ (ပ) အဓိကာပိ မ္ပော ဝုတ္တာ။
(ဋ၊ ၂၀)

၁။ (ခ) ဝါကျကို ဟေတု+ဖလ အသီးသီးပြု၍ အနက်ပေးပုံ
ယံ ယေန၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌။ ဝုဗ္ဗိမန္တော၊ ကြီးပွား
ခြင်းရှိကုန်သော။ မ္ပော၊ တရားတို့ကို။ (ဘဂဝတာ - သည်)။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်
ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ (အဘိဓမ္မော၊ အဘိဓမ္မာပိဋကကို) အဘိဓမ္မော၊
အဘိဓမ္မာဟူ၍။ (ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်) အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။
ယံ ယေန၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ သလက္ခဏာ၊ မှတ်ကြောင်းနှင့်တကွ
ဖြစ်ကုန်သော။ မ္ပော၊ တို့ကို။ (ဘဂဝတာ၊ သည်။) ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊
ကြောင့်။ (အဘိဓမ္မော၊ ကို) အဘိဓမ္မော၊ ဟူ၍။ (ဝိညူဟိ၊ တို့သည်။)
အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။
ဤသို့ စသည်ဖြင့် တစ်ဝါကျစီ ခွဲပေးပါ။

နိဿယ၌ကား -

ဇတ္ထ၊ ဌ၊ ဝုဗ္ဗိမန္တော၊ ကုန်သော။ မွော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပ) အဓိကာ၊ ကုန်သော။ မွော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ယံ ယေန၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ မည်၏ဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ၏-ဟု အနက်ပေးသည်။

(င) အဘိညာတာ - လ.ထက်ဝက်စသော အမှတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန် ၏။ (သဒ္ဒတ္ထ) ဝါ-ထင်ရှားကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်တ္ထ။)

၂။ (ခ) ဝါကျသို့ ပါပနာ။

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဖြင့် အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုအပ်ပြီဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အဘိဓမ္မာကို အတိရေကော ဝိသေသော ဝါ ဓမ္မော အဘိဓမ္မော - ဟူ၍သာ ဝစနတ္ထပြုကောင်းသည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အန - ပါ)။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့် - စုဒါကြောင့် (ခ)မိန့်။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက စောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ခ)ဝါကျဖြင့် ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်တို့ကို ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မဟု ဆိုအပ်ကြောင်းစသည် ဖွင့်ဆိုတော် မူ၏။ အဘိ - သဒ္ဒါသည် ကြီးပွားခြင်းစသော အနက်ကို မဟောလေက ထိုသို့ မဖွင့်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်တို့ကို ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ စသည်ဖြင့် (က)ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ အဘိသဒ္ဒါသည် ကြီးပွားခြင်းစသော အနက်ကို ဟောနိုင် မဟောနိုင် အဘယ်သို့ သိမှတ်ရမည်နည်း။ ယင်းအနက်တို့ကို မဟောနိုင်က ဆရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏ - စုဒါကြောင့် (ဂ)မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား - အဘိသဒ္ဒါသည် ဝုဗ္ဗိ၊ လက္ခဏ၊ ပူဇိတ၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ။

အဓိကအနက်တို့၌ ထင်သောကြောင့် ယင်းသို့ ဖွင့်ဆိုရကား ဝိရောဓိဒေါသ မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ (ဂ) ဝါကျသို့ သဒ္ဒ္ဒပသင်္ဂ တက်လိုက ဝုဓိစသော အနက်၌ အဘိသဒ္ဓါ မဖြစ်လေက မသင့်ရာသည် မဟုတ်လောဟု အာဘော်ထား။ အတ္ထပသင်္ဂစောဒနာ တက်လိုက ဝုဓိစသော အနက်သည် အဘိသဒ္ဓါ၏အနက် မဖြစ်လေက မသင့်ရာသည် မဟုတ်ပါလောဟု အာဘော်ထားပါ။ သဒ္ဒ္ဒပသင်္ဂနည်းသည် ဤ(ဂ)ဝါကျနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်သည်။

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါသည် ဝုဓိ. လက္ခဏ စသောအနက်တို့၌ ထင်၏-ဟု ဆရာ၏စကား သကဝစန (အတ္တနောမတိ) ကို ဆိုတော်မူ၏ (ဌပနာ)။ ယင်းသို့ဆိုချေသော် ဆရာစကားသည် ယုံကြည် ဖွယ် အခြားအထောက်အထား ပရဝစန အာဂမယုတ္တိ မရှိဟူသော အနက် သည် ရောက်၏ (အနပါ)။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့် (ပဋိပါ)။ ထို့ကြောင့် ဆရာစကား (သကဝစန-အတ္တနောမတိ)ကို ယုံကြည် လက်ခံ နိုင်ကြောင်း ပရဝစန-အာဂမယုတ္တိကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏ (အနရော)။ မဆိုဘဲ မနေသင့်၊ (ဝါ) သကဝစနမျှကိုသာ မဆိုသင့်(ပဋိရော)။ ဆိုသင့် သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဃ)ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ အဘိက္ခမန္တိ- စသော အာဂမယုတ္တိ ပရဝစနတို့ကို ထောက်၍ ငါ့စကားသည် ယုံကြည်ထိုက်သောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ ငါ၌မရောက်ပါဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက စောဒနာတက်။

ဆရာ ဆရာသည် (စ)စသော ဝါကျဖြင့် ကြီးပွားခြင်းရှိသော

အနက်တို့ကို ဟောရာဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မမည်၏ဟုလည်းကောင်း၊ အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုရိစသော အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ပုံကိုလည်းကောင်း ယုတ္တိနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ) ယင်းသို့ဆိုချေသော် ဤအဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ ဟောကြားအပ်သော ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်ရှိသော တရားတို့ကိုမူ မသိအပ်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ (အန-ပါ) စင်စစ်ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိ-ပါ) ထို့ကြောင့် ဤအဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌ ဟောကြားအပ်သော ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်ရှိသော တရားတို့ကိုလည်း ထင်ရှားအောင် ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အနုရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိရော) ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် အသင့်ယုတ္တိမှကင်းသော သြစိတျဟိနဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် (စ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှုပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိတိ-စသည် ဖြင့် ကာမာဝစရ တရားထက် ကြီးပွားခြင်းရှိသော မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့ကိုလည်း ဤအဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၌ ဟောကြားထားသည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သြစိတျဟိနဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

တစ်နည်း။ ။ဆရာ ဆရာသည် (ယ)စသော ဝါကျဖြင့် အခြားသော ပါဠိတို့၌ အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုရိစသော အနက်ကို

ဟောကြောင်း ပြဆိုတော်မူ၏(ဌပနာ)။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤအဘိဓမ္မာပါဠိတော်၌ ကြီးပွားခြင်းအနက်ရှိသော တရားတို့ကို ဟောကြောင်း ပါဠိအာရုံမရှိဟူသော အနက်သည် ရောက်၏(အန-ပါ)။ စင်စစ် မသင့်(ပဋိ-ပါ)။ ထို့ကြောင့် ဤအဘိဓမ္မာ ပါဠိတော်၌ ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်တို့ကို ဟောထားကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံနိုင်သည့် အာဂမယုတ္တိ ပါဠိဝစနတို့ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏(အနုရော)။ မဆိုဘဲ မနေသင့် (ပဋိရော)။ နေချေသော် ဆရာ၌ သြစိတျဟိနဒေါသ, ပိရောမိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏- စုဒ္ဓါကြောင့် (စ)မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ရှုပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-စသော

အဘိဓမ္မပါဠိတော်လာ ပါဠိဝစနအာဂမယုတ္တိကို ထောက်ဆ၍
ဤ အဘိဓမ္မာ၌ ကြီးပွားခြင်းရှိသော အနက်တို့ကို ဟောကြောင်း
ယုံကြည်လက်ခံနိုင်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ အပရော နယော - ထားရခြင်းအကြောင်း

- ၁။ အတိရေကော ဝိသေသော ဝါ ဓမ္မော အဘိဓမ္မော - ဟူသော
ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဝုဗ္ဗိမန္တော ဓမ္မော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မောဟူသော
ဝစနတ္ထ တစ်ပါးကိုလည်းကောင်း။ (ဝစနတ္ထ အကြောင်းလဲ)
- ၂။ အဘိသဒ္ဓါ၏ အတိရေကအနက်၊ ဝိသေသအနက်မှ တစ်ပါး
ဘုဗ္ဗိ၊ ပူဇိတစသော အနက်တို့ကိုလည်းကောင်း။
(အနက်လဲ၊ အကြောင်းလဲ)
- ၃။ လွန်သောတရား၊ ထူးသောတရား ဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မ
မည်၏ဟူသော သကတ်အနက်မှတစ်ပါး ကြီးပွားခြင်းရှိသော
တရားတို့ကိုဟောရာဖြစ်သောကြောင့် အဘိဓမ္မာမည်၏ စသော
သကတ်အနက်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အပရော
နယော ထားသည်။

ဒေါသပယ်

- (က) ဝါကျဖြင့် အဘိဓမ္မာသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးပြီဟု
ဆိုခဲ့ပြီးကို ပြန်ညွှန်းသောကြောင့် ဂန္ထဂရ ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။
- (ခ) ဝါကျဖြင့် အတိရေကော ဝိသေသော ဝါ ဓမ္မော အဘိဓမ္မော -
ဟူသော ဝစနတ္ထနှစ်မျိုးမှတစ်ပါး ဝုဗ္ဗိမန္တော ဓမ္မော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော -
စသော ဝစနတ္ထကို ပြဆိုသောကြောင့် (အဘိဓမ္မာ၏ ဝစနတ္ထကို ပြည့်စုံစွာ
သိရကား) အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်ပါသည်။
- (ဂ) ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ ဝုဗ္ဗိစသော အနက်တို့ကို ဟောနိုင်
ကြောင်း သံဘာဝယုတ္တိဖြင့် ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(အဘိသဒ္ဓါသည် ဝုဇီစသော အနက်ကို ပြသောကြောင့် ယင်းသို့ ဖွင့်ဆိုသည်ဟု ဆိုလိုသည်။)

(ဃ) ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ ဝုဇီ အနက်ကိုဟောကြောင်း အာဂမ ယုတ္တိ ပါဠိသာကေတို့ဖြင့် ခိုင်မာအောင် ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

(င) ဝါကျဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ ဝုဇီအနက်ကို ဟောနိုင်ပုံပြ ယုတ္တိ သာကေမှတစ်ပါး လက္ခဏစသော အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ပုံပြ ယုတ္တိသာကေ တို့ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် အဘိဓမ္မာပိဋက-၌ ကြီးပွားခြင်းရှိသောတရား စသည်တို့ကို ဟောထားကြောင်း ဤအဘိဓမ္မာပိဋကတ်တော်လာ ပါဠိတော် စကားရပ်တို့ဖြင့် ကိုးကားပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

အခြား ပိဋကတ်လာ ပါဠိအထောက်အထားကိုသာမက ဤအဘိ ဓမ္မာပိဋကတ်လာ ပါဠိအထောက်အထားကိုပါ ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ ဒေါသကိုလည်း ပယ်သည်။

- ၄။ ဝုဇီ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဝုဇီမန္တော၊ (အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်)
- ကြီးပွားခြင်းနှင့် တရားတို့၏ ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျ-နိ။
- ကြီးပွားခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

- * သဟ လက္ခဏေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သလက္ခဏာ၊
- (ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ)
- လက္ခဏာတို့နှင့် တက္ခဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ + တရားတို့
- နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျ+နိ။
- လက္ခဏာတို့နှင့် တက္ခဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

အဘိဓမ္မာ -

- (ပ) ဝုဇီမန္တော မ္မော ဧတ္တာတိ အဘိဓမ္မော၊

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

(ဒု) လက္ခကာ မွော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော။

(တ) ပူဇိတာ မွော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော။

(စ) ပရိစ္ဆိန္နာ မွော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော။

(မ) အဓိကာ မွော ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော။

-ကြီးပွားခြင်းရှိသော (မှတ်သားအပ်. ပူဇော်အပ်. ပိုင်းခြားအပ်. ပိုလွန်သော) တရားတို့၏ + အဘိဓမ္မာပိဋကနှင့် ဌာနီ + ဌာန သမ္ပန်သည် ဗျ+နိ။

-ကြီးပွားခြင်းရှိသော (မှတ်သားအပ် ။ပ။ ပိုလွန်သော) တရားတို့ သည် ပ-နိ။

* ရူပဿ ဘဝေါ ရူပံ။

(ရူပဘဝဟု ဆိုလိုလျက် ဘဝ-ဟူသော နောက်ပုဒ် ကျေသော ဥတ္တရပဒလောပသမာသ်တည်း။) (ရူပဘုံရ၏)

-ရုပ်၏+ဖြစ်ရာဘုံနှင့် ဌာနီ+ဌာနသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-ရုပ်တရားသည် ပ+နိ။ (ရုပ်၏ ဖြစ်ရာဖြစ်၍ ရူပဟုခေါ်သည်)

* ဥပပဇ္ဇနံ ဥပပတ္တိံ။ (ဘာဝသာနေကိတ်ပုဒ်)

-ဥ-ပ-ပတ်-တိဟူသော အစိတ်အစိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ဗျ-နိ။

-ဥပပတ္တိ- ဟူသော အပေါင်း ပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ် သော ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ရူပေ ဥပပတ္တိံ ရူပပပတ္တိံ။ (သတ္တမိတပ္ပရိသ်)။

-ရူပဘုံ၏+ဖြစ်ခြင်းကြိယာနှင့် ဌာန + ဌာနီ သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ရဇ္ဇန္တိ သတ္တာ ဧတ္ထာတိ ရတ္တိံ။ (ရန္တ+တိ)။

ဓမ္မလျော်ခြင်း. တပ်မက်ခြင်း ကြိယာ။

၅။ ပဒ+အန္တ စသည် -

- ဇတ္ထ - အဗျယ (နိပါတ်)၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ။
- ဝုဓိ - ကိတ်ပုဒ်၊ ထိ၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- ဝုဓိမန္တော - တဒ္ဓိတ်၊ ပုံ၊ ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- စေတသာ - ကိတ်၊ ပုံ၊ မနော၊ အကာရန္တ။
- ဧကံ - သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်၊ ထိ၊ သဗ္ဗနာမ်၊ အကာရန္တ။

၆။ အာဘော် + သံဝက္ကနာ

(က) ဖြင့် အဘိဓမ္မော၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုခဲ့ပြီးပြီဟု သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ခ) အမ္ပုဇ္ဈော နယော-ဖြင့် အဘိဓမ္မော၏ အခြားသော ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယံ ဇတ္ထ ဝုဓိမန္တော-စသည်ဖြင့် ကြီးပွားခြင်းရှိသောတရားတို့ကို ဟောရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မှတ်သားခြင်းရှိသောတရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇော်အပ်၊ ပိုင်းခြားအပ်သော တရား၊ ပိုလွန်သော တရားတို့ကို ဟောအပ်ရာဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း အဘိဓမ္မမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ (ဘာဝတ္ထ)

အဘိဓမ္မော-ကို (အဘိ) ဝုဓိမန္တော မ္မော ဇတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော၊ (အဘိ) လက္ခဏာ မ္မော ဇတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော၊ (အဘိ) ပူဇိတာ မ္မော ဇတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော၊ (အဘိ) ပရိစ္ဆိန္တာ မ္မော ဇတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော၊ (အဘိ) အဓိကာ မ္မော ဇတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော-ဟု ဝစနတ္ထ ၅-မျိုး ပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ)။

အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုဓိအနက်၊ လက္ခဏာအနက်၊ ပူဇိတအနက်၊ ပရိစ္ဆိန္တ အနက်၊ အဓိကာအနက်တို့ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ) သိစေသည်။

(ဂ) အယံ ဟိ - စသည်ဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုဓိစသော အနက် ငါးပါးကို ဟောသည်ဟု သိစေသည်။ (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ)။

(ဃ) တထာဟေသ-စသည်ဖြင့် အဘိသဒ္ဓါ၏ ဝုဓိစသော အနက်ငါးမျိုးကိုဟောနိုင်ကြောင်း သာကေပါဠိ ယုတ္တိအာဂုံဖြင့် သိစေသည်။

ထိုတွင် ဗာဠာ မေ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ-စသော ပါဠိတော်၌ အဘိသဒ္ဓါ ဝုဓိအနက်ကို ဟောကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုပါဠိကိုထောက်၍ အဘိသဒ္ဓါ ဝုဓိအနက်ကို ဟောသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) ယာ တာ ရတ္တိယော-စသည်ဖြင့် "ယာ တာ ရတ္တိယော အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ" စသော ပါဠိရပ်တို့၌ အဘိသဒ္ဓါ လက္ခဏ အနက် (ပ)အဓိကအနက်တို့ကို ဟောသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအာဂုံ ပါဠိကို ထောက်၍ အဘိသဒ္ဓါ လက္ခဏစသော အနက်တို့ကို ဟောသည်ဟု ဆိုခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)။

(စ) ဧတ္ထ စ ရူပပတ္တိယာ-စသည်ဖြင့် ဤအဘိဓမ္မာပိဋက၌ ကြီးပွားခြင်းရှိသော တရားတို့ကို ဟောထားကြောင်း "ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂ ဘာဝေတိ" စသော ပါဠိတော်ကို ထောက်ဆ၍ သိရသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ ကြီးပွားခြင်းရှိသော တရားတို့ကို ဟောထားသောကြောင့် ယံ ဧတ္ထ ဝုဓိမန္တော-ဟု မိမိ ဆိုခဲ့သောစကား ယုတ္တိရှိ ခိုင်မာပုံကို လည်းကောင်း သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ ဧဝ-၏ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထ စသည်-

ဝစနတော ဝုတ္တောယေဝ။

၁။ အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးပြီဟူသော အနက်သည် (ဝါ) ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝစနတ္ထသည် ဂဟေတဗ္ဗ။

- ၂။ အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထကို မဆိုခဲ့ရသေးဟူသော အနက်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။
- ၃။ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော (အဘိ)ဝုရိမန္တော မ္ဗောဇ္ဇောတိ အဘိဓမ္မော စသော ဝစနတ္ထသည် အနညာတ။

ဝိသယ

ယံ ဇတ္ထ-၌ ဇတ္ထကား ဆိုဆဲ အဘိဓမ္မ (ပိဋက)ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တေန အက္ခာတော-၌ တေန-ကား ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝုရိမန္တော မ္ဗောဇ္ဇော-စသော အနက်တို့ကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

အယံ ဟိ အဘိဓမ္မော-၌ အယံ-ကား အဘိဓမ္မောဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တထာဟေသ-၌ ဝေ-ကား လွန်ပြီးသော အဘိသဒ္ဓါကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

ယာ တာ ရတ္ထိယော- ပသိဒ္ဓ။

ဇတ္ထ စ -၌ ဇတ္ထ-လွန်ပြီး အဘိဓမ္မ(ပိဋက)ကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တ (ဝါ) ဆိုဆဲ အဘိဓမ္မ(ပိဋက)ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓ။

၈။ ကြိယာငါးတန်
ဝုတ္တောယေဝ-

ဝစဓာတ်အရ ကြိယာငါးတန်

၁။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သန္တာန်၌တည်သော ပညာ၊ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ယောနိသောမနသိကာရ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတို့သည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော၊ မ္ဗောတိရေက မ္ဗေဝိသေသဋ္ဌေန စသော

ဝစနတ္ထ စကားရပ်သည် ပကာသနတ္ထ။

- ၄။ သပ္ပာရိသုပနိဿယစသော အဇ္ဈတ္တိကအကြောင်း၊ သောတုဇန ဟူသော ဗာဟိရအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့သန္တာန်၌ အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထကို သိရခြင်းမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

တ-ပစ္စည်းအရ ကြိုယာဝါးတန်

တ-ပစ္စည်းအရ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ရသည်။

- ၁။ ၎င်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကျမ်းဆရာ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထိ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ အဘိဓမ္မ ဝစနတ္ထကို သိရခြင်း သုတမယ ဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ကျမ်းဆရာ၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝုတ္တာမိကာ-၌ ဝုတ္တာ

ဓာတ်အရ - ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌တည်သော ဒေသနာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိုယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အာသယာနသယဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထိ။
- ၃။ အဘိဓမ္မပါဠိတော် ဒေသနာ (ဝါ) ကု - သ - လာ - ဓမ် - မာ စသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ပကာသနတ္ထ။

- ၄။ ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဉာဏ် တော်စသော ရှေးရှေးဉာဏ်တော်များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဝေနေယျ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကို ကြားနာရသော ဓမ္မဿဝန ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊ အဘိဓမ္မာ တရားသဘောကို နားလည်ခြင်းမှစ၍ အနုပါဒိ သေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

တ - ပစ္စည်းအရ

ဘုရားရှင် ဟောကြားအပ်သည့် အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေသနာဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝေနေယျ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို နာကြားရသဖြင့် ရရှိအပ်သော ဓမ္မဿဝန ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၊ တရားတော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သိမြင်ရခြင်း (သုတမယဉာဏ်)တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ်တော်မှစ၍ ပါရမီဉာဏ် တိုင် အောင်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ တရားတော်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားခြင်း စိန္တာမယ ဉာဏ်မှစ၍ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ရူပူပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-၌ မဂ္ဂံအရ- ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ပရိကမ်၊ ဥပစာ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူဟူသော ဥပစာရကာမာဝစရ

အရှင်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

- သမာဓိဇောတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ နိဝရကကင်းခြင်း၊ ဈာနသမာပတ္တိသုခ ခံစားရခြင်းဟူသော အကျိုးများသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေ့ခိုခြင်းမှစ၍ သပ္ပာယ်သုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မ- သာဝန၊ ယောနိသောမနသိကာရဟူသော ရှေးရှေး အကြောင်း များသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သေသည့်အခါ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်ရခြင်းစသော အကျိုးအဆက် ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ

- ၁။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ကုသိုလ်စိတ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ သတ္တဝါတို့၏ နှစ်သက်ဖွယ် အခြင်းအရာကို ရှုမြင်ခြင်း (မနာပ ဘာဝဒဿန)သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဒေါသ၊ ပဋိယ၏ ငြိမ်းပျောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သပ္ပာယ်သုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မသာဝန၊ ယောနိသောမနသိကာရ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သုခံ သုပတိ၊ သုခံ ပဋိပုဇ္ဈတိ စသော မေတ္တာအကျိုး (၁၁) မျိုး သည်လည်းကောင်း၊ မိမိနှင့်စပ်၍ အခြားသတ္တဝါတို့၌ တစ်စုံ တစ်ရာ ဘေးအန္တရာယ် မရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း အန ဘာဝတ္ထ။

(ဧကံ ဒီသံ ဖရိတွာ ဝိဟရတိ-အရလည်းနည်းတူထုတ်)

၉။ လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထ

ဒုက္ခာဝေဒနာအရ- အဘိက္ခမန္တိ၊ နော ပဋိက္ခမန္တိတို့ အရ- ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ကောက်၍ထုတ်။

မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-၌ မဂ္ဂံအရ- ရူပါဝစရကုသိုလ်ကို ကောက်၍ထုတ်။

မေတ္တာအရ-မေတ္တာ ကောက်၍ထုတ်။ (အဒေါသမဟုတ်)

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ဝစနတ္ထော ဝုတ္ထောယေဝ။

ဝစ-ဓာတ်အရ အရင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

တ-ပစ္စည်းအရ မွှာတီရေက မွှာပိသေသဋ္ဌေနစသော အဘိဓမ္မ၏ ဝစနတ္ထ (ဝစိဘောဒသဒ္ဓ)တို့ကို ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဝစဓာတ်အရ (နာမက္ခန္ဓာ) ပစ္စည်းတရားက တ-ပစ္စည်း အရ (စိတ္တဇရုပ်) ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အကြီး ၄၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အငယ် ၇-ပေါင်း (၁၂)ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း- တ-ပစ္စည်းအရ မွှာတီရေက မွှာပိသေသစသော အက္ခရာဝလိ နာမပညတ္တိသဒ္ဓါရ၏။ (ပညတ်)

ထို့ကြောင့် တ-ပစ္စည်းအရ ပညတ်ပစ္စည်းတရားက ဝစ-ဓာတ်အရ နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

(ဝုတ္တာဓိကာ / တေန အက္ခာတောတို့၌ ဝုတ္တာ၊ အက္ခာတောတို့ကို လည်း နည်းတူကြံ။)

ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ။

မဂ္ဂံ-အရ ရူပါဝစရကုသိုလ်ကံ (စေတနာ)ရသည်။ ရူပပတ္တိ-အရ ရူပါဝစရပဋိသန္ဓေစိတ် (ဝိပါက်) စေတသိက် ပဉ္စတိသ၊ ကမ္မဇရုပ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် စေတနာပစ္စည်းတရားက ပဋိသန္ဓေ ဝိပါက်စိတ်၊ စေတသိက် နာမက္ခန္ဓာ ကဋုတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

၁၆၈

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

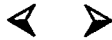
ပကတူပ. နာနာက္ခကိက ကမ္မပြိုင်။

ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာ ပိဟရတိ။

ဧကံဒိသံ - အရ တစ်ခုသော အရပ်မျက်နှာ၌ရှိသော သတ္တဝါပညတ်ရ၏။

ဖရိတွာ ပိဟရတိ - အရ မေတ္တာ (ဝါ) မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ် + စေတသိက်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်ပစ္စည်းမရှိ)။



ဝါကျ (၅) ဂန္ထိရလေးပါး အဖွင့်

- (က) ဧကမေကသို့ဇ္ဇေတ္ထ စတုပ္ပိဓေပိ မေတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓ-ဂန္ထိရဘာဝေါ ဝေဒိတဗော။
- (ခ) တတ္ထ ဓမ္မောတိ တန္တိ။
- (ဂ) အတ္ထောတိ တဿာယေဝတ္ထော။
- (ဃ) ဒေသနာတိ တဿာ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတာယ တန္တိယာ ဒေသနာ။
- (င) ပဋိဝေဓေတိ တန္တိယာ.တန္တိ အတ္ထဿ စ ယထာဘူတာဝ-ဗောဓော။
- (စ) တီသုပိ စေတေသု ဧတေ မေတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ ယသ္မာ သဿာဒိဟိ ပိယ မဟာသမုဒ္ဒေါ မန္တုဒ္ဓိဟိ ဒုက္ခောဂါဟာ. အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာ စ၊ တသ္မာ ဂန္ထိရာ။

(၆-၂၃)

ပါဠိဝေဒယာန်

(က) ဝါကျဖြင့် ပိဋကသုံးပုံတို့တွင် တစ်ပုံတစ်ပုံသော ပိဋကဋ္ဌ လည်း မေ့ဂန္ထီရ၊ အတ္ထဂန္ထီရ၊ ဒေသနာဂန္ထီရ၊ ပဋိဝေဂေဂန္ထီရဟူသော ဂန္ထီရ လေးပါးဖြင့် နက်နဲမှရှိကြောင်း ပြသည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် မေ့ဂန္ထီရ၌ မေ့ဟူသည် စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြား သတ်မှတ်အပ်သော (နှုတ်တော်မှ ဖော်ထုတ်၍ မဟောအပ်သေးသော) သဒ္ဓါအစဉ်ဟူသော ပညတ္တိသဒ္ဓါတည်းဟု သိစေသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် အတ္ထဂန္ထီရ၌ အတ္ထဟူသည် ထိုပညတ္တိသဒ္ဓါ(မေ့) ၏ အနက်တည်းဟု ပြသည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် ဒေသနာဂန္ထီရ၌ ဒေသနာဟူသည် စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်ပြီးအတိုင်း နှုတ်တော်မှ ထုတ်၍ ဟောဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါတည်းဟု ပြသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ပဋိဝေဂေဂန္ထီရ၌ ပဋိဝေဂေဟူသည် ထိုပါဠိ(ပညတ္တိ သဒ္ဓါ)ထိုပါဠိ၏ အနက်၊ နှုတ်တော်ထွက်၍ ဟောအပ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ တို့ကို အမှန်အတိုင်းသိခြင်း (ဝါ) သိတတ်သောဉာဏ်တည်းဟု ပြသည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ လာရှိသော ထိုမေ့စသော လေးပါး တို့၏ ခက်ခဲနက်နဲပုံ (ဂန္ထီရဘာဝ)ကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားသိစေသည်။

တီသု ဧတေသုဟူသော အာဓာရနှင့် မေ့တ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဂေ-ဝယ် မေ့ဟူသော အာဓာယ်တို့သည် အတူတူဖြစ်သည်။ ရုက္ခေသာခါ ကဲ့သို့ အပေါင်း+အစိတ်သာ ကွဲသည်။ အဘေဥပစာဟု မှတ်ပါ။

ပညတ္တိဝါဒီ ပရမတ္ထဝါဒီတို့၏ အမျိုးမျိုးယူဆပုံကို သာရတ္ထဋီကာနှင့် သီလကွန်ဋီကာသစ်၊ ပါရာဇိကဏ် ဂဏ္ဍိသစ်၊ အဋ္ဌသာလိနိ ဂဏ္ဍိတို့၌ ရှုပါ။

၁။ (ခ) + (ဃ) ဝါကျတို့ကို သရုပ်ပေါ်အောင် အနက်ပေးလိုလျှင် -

(ခ) တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဂန္ထီရတို့တွင်။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မဟူသည်။ တန္တိ၊ မဟောကြားမှီ စိတ်တော်၌ ကြိုတင်ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သော မနသာဝဝတ္ထပိတသဒ္ဓပဗန္ဓဟူသော ပညတ္တိသဒ္ဓါတည်း။

(ဃ) ဒေသနာတိ၊ ဒေသနာဟူသည်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝဝတ္ထပိတကာယ၊ သော။ တန္တိယာ၊ မဟောကြားမှီ စိတ်တော်၌ ကြိုတင်ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သော မနသာဝဝတ္ထပိတသဒ္ဓပဗန္ဓဟူသော ပညတ္တိသဒ္ဓါကို။ ဒေသနာ၊ နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ရွတ်ဆို၍ ဟောကြားအပ်သော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓဟူသော ပရမတ္ထသဒ္ဓါတည်း။ (ဝါ) ဟောကြားကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။

(စ) ဝါကျကို ဥပမာန+ဥပမေယျ ပေါ်လွင်အောင် အနက်ပေးပုံ

စ၊ ဆက်။ တီသုပိ၊ ကုန်သော။ ဧတေသု၊ ဤပိဋကတို့၌။ ဧတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ၊ တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။

သသာဒီဟိ၊ ယုန်သူငယ် အစရှိသည်တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာသို့။ ဒုက္ခောဂါဟောဝိယ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သကဲ့သို့ (ဝါ)မသက်ဝင်နိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မဟာသမုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (သသာဒီဟိ၊ တို့သည်) အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌောဝိယ စ၊ မရအပ်သော ထောက်တည်ရာရှိသကဲ့သို့။ (ဝါ) ထောက်တည်ရာကို မရအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (ဥပမာန)

ဧတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ၊ တို့ကို။ မန္တဗုဒ္ဓိဟိ၊ နည်းသော ပညာရှိသောသူတို့သည်။ ဒုက္ခောဂါဟာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်ကုန်၏။ ဧတေ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓာ၊ တို့သည်။ မန္တဗုဒ္ဓိဟိ၊ တို့သည်။ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာ၊ မရအပ်သော ထောက်တည်ရာ ရှိကုန်၏။ (ဥပမေယျ)

တေန၊ ကြောင့်။ ဂန္ထီရာ၊ နက်နဲကုန်၏။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် ဒေသနာ၊ သာသနကထာစသော မာတိကာ အစဉ် အားလျော်စွာ ဒေသနာ၊ သာသန၊ ကထာ၊ သိက္ခာ၊ ပဟာနတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏(၄)။ ဂမ္ဘီရဘာဝကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ် ပါလော(အာ)။ ထို့ကြောင့် ဒေသနာ (ပ)ပဟာနတို့ကိုသာ မဆိုသင့်(၄-ပဋိ)။ ဂမ္ဘီရဘာဝကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏(စောဒနာ)။ ဂမ္ဘီရဘာဝကား အဘယ်ပါနည်း (ပုစ္ဆာ)ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဧကမေကသ္မိစေတ္တစသော (က) ဝါကျကိုမိန့်။

ကား- ဂမ္ဘီရဘာဝကိုလည်း ငါပြဆိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက်ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ (က)ဝါကျဖြင့် ဂမ္ဘီရသည် မွေ့စသောအားဖြင့် လေးပါးရှိ၏ဟု ဆို၏။ မွေ့သဒ္ဒါသည် (ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ-စသော ဂါထာနှင့် အညီ) ဤ၌ သဘာဝအနက်ကို ဟောလေသလော(အာဘော်)။ အဘယ် အနက်ကို ဟောလေသနည်း။ (ပုစ္ဆာ) မွေ့၏ အနက်ကို မဆိုချေသော် အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏။ (စော) စုဒ္ဓိ-ကြောင့် (ခ)မိန့်။

ကား- မွေ့သဒ္ဒါသည် ပါဠိဟူသော အနက်ကို ဟောသည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျကို - အတ္ထသဒ္ဒါသည် အကျိုး(ပယောဇန)ဟူသော အနက်ကို ဟောလေသလောဟု အာဘော်သွင်း။

(ဃ) ဝါကျကို ဒေသနာအရ ဘုရားရှင် ဟောကြားအပ်သော ပါဠိတော် ပိဋကသုံးပုံဟူသော ဒေသနာအစဉ်ကို ယူရမည်လောဟု အာဘော်သွင်း၍ တက်ပါ။

ပက္ခန္တရဝါကျယူ၍လည်း တက်နိုင်သည်။

(၈) ဝါကျသို့

ဆရာဆရာသည် (က)စသောဝါကျတို့ဖြင့် ဂန္ထီရလေးပါးကို သရုပ်
အဘိဓမ္မေယျတ္ထနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုလေးပါးတို့၏ ဂန္ထီရဖြစ်ပုံကို
ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘော်) ထို့ကြောင့်
(ဟိတ်) ဂန္ထီရလေးပါး၏ သရုပ်ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (၄-ပဋိ) ။
ယင်းလေးပါးတို့၏ ခက်ခဲနက်နဲပုံကို အဘယ်သို့ သိသင့်ပါသနည်း။ (ပုစ္ဆာ)။
ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (၈)ဝါကျကိုမိန့်။

ကား- သမုဒ္ဒရာသည် ယုန်သူငယ်တို့ မကူးနိုင်. ထောက်တည်ရာကို
မရနိုင်သကဲ့သို့ အသိဉာဏ်နဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့ ဤပိဋကသုံးပါးတို့
သည်လည်း ဉာဏ်သက်ဝင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်။ ထောက်တည်ရာကို
မရနိုင်ဟု သမုဒ္ဒရာနှင့် ယုန်သူငယ် ဥပမာဖြင့် ဂန္ထီရလေးပါးတို့၏ နက်နဲပုံကို
ဝါပြဆိုသည်ဟူလို။

၃။ ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် ပဟာနကထာကို ပြပြီးနောက် (မာတိကာထားခဲ့
သည့်တိုင်း) ဂန္ထီရဘာဝကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မအရ သဘာဝ-စသည်ကို မကောက်ရ။
ပါဠိတော်ဟူသော ပရိယတ္တိအနက်ကို ယူရမည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့်
အတိဗျာပိတ, ပိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မ၏ အရမှတစ်ပါး အတ္တ၏ အရကို ပြသော
ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း- အတ္တသဒ္ဓါသည် (ပယောဇန) အကျိုးအနက်ကို မဟော၊
သဒ္ဓါဘိဓမ္မေယျ (သဒ္ဓါသည် ဟောအပ်သော အနက်)ကို ဟောသည်ဟု
ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတ, ပိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဃ)(င)တို့ကို နည်းတူမှတ်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ထိုဓမ္မ အတ္ထစသော လေးပါးတို့၏ ဂန္ထိရဘာဝ ဖြစ်ပုံကို မဟာသမုဒ္ဒရာနှင့် ယုန်သူငယ် ဥပမာတို့ဖြင့် ပြဆိုသောကြောင့် ဩစိတျဟိနဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

၄။ ဝဝနတ္ထနှင့် ဗျုပ္ပတ္တိစတုတ္ထ

- * ဂံ (ပထဝီ)ဘိန္နိတွာ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္ထတိတိ ဂန္ထိရော။(ဂေါ+ဘိဒိ+ဤရ။
ဂံ-၌ အံဝိဘတ်မကျေ။ အလုတ္တကိတန္တ သမာသ်)
- * တနီယတေ ဝိတ္ထာရိယတေတိ တန္တိ။ (တန+တိ)
ချဲ့ခြင်းကြိယာ ။
- * အတ္တနော အတ္တံ ဓာရေတိတိ ဓမ္မော။ (ရေ+ရမ္မ)
- * ဒေသီယတိ ကထိယတိတိ ဒေသနာ။
ဟောကြားအပ်သော ဒေသနာ = ဝစီဘေဒ သဒ္ဓရုပ်ရ၏။
- * တစ်နည်း- ဒေသီယတိ သမုဋ္ဌာပီယတိ သဒ္ဓေါ ဇတေနာတိ ဒေသနာ။
ကရကသာဓ်ဟောကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။
- * ဝိစ္ဆိန္နိတွာ အဝတ္ထာပီယတေတိ ဝဝတ္ထာပိတာ။
(ဝိ+အဝ+ဋ္ဌာ+ကာပေ+ တ။) (ဝိ+အဝ+ထပ+တ)
- * ပဋိဝိဇ္ဈနံ ပဋိဝေဓော။ (ဘာဝသာဓ်) (ပဋိ+ဝိဓ+အ)
ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြိယာ။
- * သသတိ ဗျုပ္ပာတိ ဂစ္ဆတိတိ သသော။ (သသ+အ)
ရန်ဆွရန်ဆွ သွားခြင်းကြိယာ။
- * ဒုက္ခေန ဩဂယန္တိတိ ဒုက္ခောဂါဟာ။ (ဒုက္ခ+အဝ+ဂဟ+က)
(ကမ္မသာဓန ကိတန္တတပျုရိသ်သမာသ်)
-ဆင်းရဲခြင်းဂုဏ်၏ သက်ဝင်အပ်သော ဓမ္မ+အတ္ထ စသည်တို့နှင့်
ဂုဏ်+ ဂုဏေး သမ္ပန်သည်လည်းကောင်း (သမာသ်အတွက်)။

ဒုက္ခရှေး. အဝ - ရှေး ရှိသော၊ ဂဟ - ဓာတ်, က - ပစ္စည်းသည်
လည်းကောင်း၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင်ခြင်း ကြိယာသာမည
သည်လည်းကောင်း ဗျု-နိ။ (ကိတ်အတွက်)

- ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သည် အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* တစ်နည်း - ဒုက္ခော ဩဂါဟော အန္တောပဝိသနံ ဧတေသုတိ
ဒုက္ခောဂါဟော။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသိ)

* မန္တာ ဗုဒ္ဓိ ဧတေသန္တိ မန္တုဗုဒ္ဓိ။ (ပုဂ္ဂလာ)

- နံ့သော အသိဉာဏ်၏ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ဌာနီ-ဌာနသမ္မာန်သည်ဗျု-နိ။

- နံ့သော အသိဉာဏ်သည် ပ-နိ။

အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာ။

* လဘိတဗ္ဗောတိ လတ္တနေယျော။ (လဘ+အနိယ)။ (ရခြင်းကြိယာ)။

ဘာသာဋီကာအလို - လဘာဓာတ် ဒိဝါဒိဂိုဏ်းမရှိ၍ လဘာနေယျာ
သာ ရှိသင့်သည်ဟု ဆို၏။ ဂဏ္ဍိသစ်၌ - ကား လပိဓာတ်၊ အဝသံသနတ္ထ။
တတိယအက္ခရာ ပ-နှင့် သင့်၏။ အနိယ ပစ္စည်း၊ ဒန္တေ န-ကို မုဒ္ဓေ က -
ပြုဟုဆိုသည်။

(မန္တုဗုဒ္ဓိဟိ ပတိဋ္ဌာ လဒ္ဓံ နသက္ကာ-ဟူသော သာရတ္ထဋီကာနှင့်
မညီသောကြောင့် ဂဏ္ဍိသစ် အဆိုမသင့်။)

* န လတ္တနေယျော အလတ္တနေယျော။

* ပတိဋ္ဌဟန္တိဧတ္ထ ဩကာသေတိပတိဋ္ဌော (ပတိဋ္ဌာ)။ (ပတိ+ဌာ+အ)။
(တည်ခြင်းကြိယာ)

* အလတ္တနေယျော ပတိဋ္ဌော ဧတေသုတိ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာ။

- မရအပ်သော ထောက်တည်ရာနှင့် (ဝါ) ထောက်တည်ရာကို မရ
ခြင်းဂုဏ်နှင့် မွေ့အတ္ထ စသည်တို့၏ ဂုဏ်+ဂုဏေး စပ်ခြင်းသမ္ပန်
သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

-ဆောက်တည်ရာ မရနိုင်ခြင်း (ခက်ခဲနက်နဲခြင်း) ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(ဂဏ္ဍိသစ် - ဌ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌာကို ကမ္မဓာရဲသမာသ်ပြုသည်။
ဧကဒေသေန သြဂါဟန္တေဟိပိ မန္တဗုဒ္ဓိဟိ ပတိဋ္ဌာ လဒ္ဓံ၊ နသက္ကာ-ဟူသော
သာရတ္ထဒီကာနှင့် မညီ၍ မသင့်။ ယုတ္တိလည်းမရ။)

- ၅။ တန္တိ = နာမ်ပုဒ်၊ ထိ၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- မန္တဗုဒ္ဓိဟိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- မန္တ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဗုဒ္ဓိကိုငဲ့၍ ထိ၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- ဗုဒ္ဓိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ထိ၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- သသာဒိဟိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- အလဗ္ဘနေယျ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပတိဋ္ဌာကို ငဲ့လျှင် ပုလ္လိင်၊
ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။ ပတိဋ္ဌာကို ငဲ့လျှင် ထိ၊
ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- ပတိဋ္ဌ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အာကာရန္တ။
တစ်နည်း-ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) ဧကမေကသ္မိဇ္ဇေတ္ထ-စသည်ဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင် တစ်ပုံတစ်ပုံ၌လည်း ဓမ္မ၊ အတ္ထ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေပဟူသော နက်နဲခြင်း (ဂန္တီရ)လေးပါးစီရှိကြောင်း သိစေသည်။

(ခ) တန္တိ-ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် သဘာဝစသော အနက်ကို မဟော၊ သင်ယူအပ်သော ပါဠိတော်ဓမ္မဟူသော ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ဓမ္မောကို ဓရိတဗ္ဗော ပရိယာပုဏိတဗ္ဗောတိ ဓမ္မော-ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ဓရ-ဓာတ်၊ ရမ္မ-ပစ္စည်း။ ယင်းရမ္မပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ။ အဘိဓာနတ္ထ။ ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ။)

(ဂ) တဿာယေဝတ္ထော-ဖြင့် အတ္ထ-သဒ္ဓါသည် ပယောဇန (အကျိုး)ဟူသော အနက်ကို မဟော။ သဒ္ဓါဘိယေယျ(သဒ္ဓါဟောအနက်) ဟူသော အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိယေယျတ္ထ၊ နာမ လိင်္ဂတ္ထ)။ အတ္ထောကို အရိယတေ ဉာယတေတိ အတ္ထော-ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ)။ အရ-ဓာတ်၊ ထ-ပစ္စည်း (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ)။ ယင်း ထ-ပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထ၌ သက်သည်အဖြစ် (ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(ဃ) တဿာ မနသာ ဝဝတ္တာပိတာယ တန္တိယာ ဒေသနာ-ဖြင့် စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော ထိုပါဠိတော်ကို (သူတစ်ပါးတို့ သိစေရန်) နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ထုတ်လွှတ်၍ ရွတ်ဆိုဟောကြားအပ် သော ဝစီဘောဒဗိတ္တဇသဒ္ဓ (ဒေသနာတော်အသံ)သည် ဒေသနာမည်၏ အဖြစ်၊ (ဘာဝတ္ထ၊ သရုပ်ကြား အဘိယေယျတ္ထ)။ ဒေသနာ-ကို ဒေသီယတိ ကထိယတိတိ ဒေသနာ-ဟု ကမ္မသာဓ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိ ဓာနတ္ထ)။ ဒိသီ-ဓာတ်+ယု-ပစ္စည်း (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ)။ ယု- ပစ္စည်း၏ ကံအနက်၌ သက်သည်အဖြစ် (ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

တစ်နည်း-တဿာ(ပ)ဒေသနာ-ဖြင့် ဒေသနာ-အရ နှုတ်တော် တွတ်တွတ် ထုတ်လွှတ်ရွတ်ဆို ဟောကြားအပ်သော ဝစီဘောဒဗိတ္တဇသဒ္ဓ (တရားသံ)ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူရမည် အဖြစ်(ဘာဝတ္ထ၊ သရုပ်ကြား အဘိယေယျတ္ထ)။ ဒေသနာ-ကို ဒေသီယတိ သမုဋ္ဌာပီယတိ သဒ္ဓေါ ဧတေနာတိ ဒေသနာ-ဟု ကရုဏာသာနေဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ)။ ဒိသီဓာတ်+ယု-ပစ္စည်း (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု- ပစ္စယပဒ)။ ယု-ပစ္စည်း၏ ကရိုက်အနက်၌ သက်သည်အဖြစ် (ဒု- ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(င) တန္တိယာ တန္တိအတ္ထဿ စ ယထာဘူတာဝဗောဓော- ဖြင့် ပဋိဝေဟေသည် ပါဠိတော်နှင့် ထိုပါဠိတော်၏ အနက်ကို အမှန်အတိုင်း

ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၊ သိကြောင်း သိခြင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်းဟု လည်းကောင်း၊ (ဘာဝတ္ထ၊ သရုပ်ကြား အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)။ ပဋိဝေဓော-ကို ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ ဖေတနာတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈနံ ပဋိဝေဓောဟု ကတ္ထု၊ ကရက၊ ဘာဝသာနေ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ)။ ပဋိရှေးရှိသော ဝိဓာတ်+ကပစ္စည်းအဖြစ် (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ)။ ယင်းက-ပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထ၊ ကရကတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထကို ဟောသည်၏ အဖြစ် (ဒု-ပစ္စယတ္ထ) ကို သိစေသည်။

(စ) တီသုပိ စေတေသု (ပ) တသ္မာ ဂန္တိရာ-ဖြင့် ပိဋကသုံးပုံတို့၌ လာရှိသော ထိုဓမ္မ၊ အတ္ထ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေဓဟူသော ၄-ပါးတို့သည် မဟာ သမုဒြာ၌ ယုန်သူငယ်စသည်တို့ မသက်ဝင်နိုင်၊ ထောက်တည်ရာကို မရနိုင်သကဲ့သို့ မန္တုဗ္ဗိပုဂ္ဂိုလ်တို့ မသက်ဝင်နိုင်၊ ထောက်တည်ရာကို မရနိုင်သောကြောင့် နက်နဲသည် အဖြစ်ကို ဥပမာဖြင့် ထင်ရှားသိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

- ၇။ (က) ဇတ္ထ - လွန်ပြီး ပိဋကသုံးပုံကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
- (ခ) တတ္ထ - (က) ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂန္တိရာ ၄-ပါးကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
- (ဂ) တဿာ - တန္တိယာ ဟု အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (တစ်နည်း) (ခ) ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော မနသာဝဝတ္ထာပိတ ပါဠိတော်ဓမ္မ-ဟူသော ပညတ္တိဓမ္မကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
- (ဃ) ဇတေဓမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓော- ဇတေ- ကား ဓမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓောဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

- (င) တသ္မာဂန္တီရာ = တ-ကား ဆိုခဲ့ပြီး တီသုပိ စေ တေသု - စသော ဝါကျရှေ့ပိုင်း တစ်ခုလုံးကို ကြိယာနှင့်တကွ စွဲယူ သောကြောင့် အနာဘူတဝိသယ။

ဝေအနက်

တဿာယေဝတ္ထော။

- ၁။ ထိုစိတ်တော်ဖြင့်ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်သောမနသာဝဝတ္ထပိတ နာမပညတ်ဖြစ်သော ပါဠိတော်မွေသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ထုတ်လွှတ်ရွတ်ဆိုအပ်သော ဝစီဘောဒ ဝိတ္တဇသဒ္ဓ (တရားသံ) ဟူသော ပါဠိတော်မွေသည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။
- ၃။ ထိုမနသာဝဝတ္ထပိတ နာမပညတ် ဖြစ်သော ပါဠိတော်မွေ၏ ဂန္တီရဘာဝဂုဏ်သည် အနညာတ။

၈။ တသ္မာ ဂန္တီရာ၌ ကြိယာငါးတန်း။

- ၁။ မွေ့ အတ္ထ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေတို့၏ နက်နဲ ခက်ခဲခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထိုမွေ့ အတ္ထ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေတို့၏ ဆန်းကြယ်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ထို မွေ့ စသည်တို့၌ မန္တုဗ္ဗိတို့ ဉာဏ်မသက်ဝင်နိုင်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပဋိဝေဉာဏ် ရဖို့ခက်ခဲခြင်း၊ ဒေသနာဉာဏ် ဖြစ်ဖို့ ခက်ခဲခြင်း တို့သည် အကြောင်း ပိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ မန္တုဗ္ဗိတို့ ပိဋက၌ မသက်ဝင်နိုင်သဖြင့်အတ္ထဝေဝေ၊ မွေ့ဝေဝေတို့ ကို မရခြင်းမှစ၍ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် မရနိုင်ခြင်း စသော အကျိုး များသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဒေသနာ - ၏ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ စိတ်တော်ဖြင့်ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်ပြီးသည့်အတိုင်းဓမ္မအတ္ထကို နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ထုတ်လွှတ်ရွတ်ဆို ဟောကြားခြင်း (ဒေသနာသံ ဟူသော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒ)သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝေနေယျ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသိဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ အာသယာနသယဉာဏ်မှစ၍ (ပဋိလောမအားဖြင့်ဖြစ်သော) ပါရမီဉာဏ် တိုင်အောင်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဝေနေယျ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်း -

- ၁။ ဒေသနာအရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ အာသယာနသယဉာဏ်၊ မဟာကရုဏာသမာပတ်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုဟောကြားအပ်သော ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဒ (တရားသံ)သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်မှစ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တိုင်အောင်ရှေးရှေးအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဝေနေယျ၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

အရှင်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

ပဋိဝေဓော အရ ကြံယာဝါးတန်

- ၁။ မွေ့ အတ္တတို့ကို အမှန်အတိုင်း ထိုးထွင်းသိမြင်သော ပဋိဝေဓော ဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မွေ့ အတ္တတို့ကို ထုတ်ဖော်ဟောကြားခြင်း (ဒေသနာ) သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်စသော ရှေးရှေးအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဝေနေယျတို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

- ၉။ ဒေသနာ-အရ သဒ္ဓရုပ်ကို ကောက်၍ထုတ်။
ပဋိဝေဓော-အရ ပညာကို ကောက်၍ထုတ်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

တန္တိယာ တန္တိအတ္ထဿ ယထာဘူတာဝဇောဓော။

တန္တိယာအရ မနသာဝဝတ္ထပိတ အက္ခရပုဗန္ဓဖြစ်သော ပညတ္တိသဒ္ဓါ ရ၏။ အဝဇောဓော-အရ ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြံယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ပညတ္တိသဒ္ဓါ ပစ္စည်းတရားက မဟာကြံယာဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည်။ (ပြိုင်မရှိ)

တန္တိအတ္ထဿ အရလည်း ပါဠိတော်၏ အနက်ခြံဟူသော အတ္တ ပညတ် ရ၏။

- အဝဇောဓောအရ ယခင်နည်းတူ ရ၏။
- အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်မရှိ)

ဓမ္မော -၌ အန္တတ္ထ + ဗာဟျတ္ထ

ဓရ-ဓာတ်အရ (အန္တတ္ထ)ဆောင်ရွက်မှတ်သားသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

ရမ္မ- ပစ္စည်းအရ (ဗာဟျတ္ထ) ဆောင်ရွက် မှတ်သားအပ်သော မနသာဝဝတ္ထပိတ အက္ခရာဝလိ ပါဠိတော်မွေ၏ အနက်ဒြပ် (အတ္ထပညတ်) ရ၏။

ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းအရ ပညတ်တရားက ဓာတ်အရ မဟာကု+ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပညတ္တိဝါဒီတို့အလို)

ဂန္ထိရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော

ဝေဒိတဗ္ဗော-၌ ဝိဒ ဓာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

တဗ္ဗ-ပစ္စည်းအရ ဂန္ထိရဘာဝဟူသော နက်နဲခြင်း ဂုဏ်ကို ရ၏။

ထို့ကြောင့် နက်နဲခြင်း ဂန္ထိရဘာဝဟူသော ပစ္စည်းတရားက ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+မဟာကြိ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်မရိ)



ဝါကျ (၆) ဂန္ထီရလေးပါး အဖွင့် (၂)

- (က) အပရော နယော၊ ဓမ္မောတိ ဟေတု၊
 ဝုတ္တဉ္ဇေတံ "ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ" တိ။
- (ခ) အတ္ထောတိ ဟေတုဖလံ၊
 ဝုတ္တဉ္ဇေတံ "ဟေတုဖလေ ဉာဏံ အတ္ထပဋိသန္တိဒါ" တိ။
- (ဂ) ဒေသနာတိ ပညတ္တိ၊ ယထာမ္ပေ မ္မောဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပိယော။
- (ဃ) အနလောမပဋိလောမသင်္ခေပဝိတ္တာရာဒိဝသေန ဝါ ကထနံ။
- (င) ပဋိဝေဓေတိ အဘိသမယော။
- (စ) သော စ လောကီယ လောကုတ္တရော ဝိသယတော၊ အသမ္မော
 ဟတော စ အတ္တာနရူပံ ဓမ္မေသု၊ မ္မောနရူပံ အတ္ထေသု၊ ပညတ္တိ
 ပထာနရူပံ ပညတ္တိသု အဝဗောဓော။
- (ဆ) တေသံ တေသံ ဝါ တတ္ထ တတ္ထ ဝုတ္တဓမ္မာနံ ပဋိဝိရိတဗ္ဗော
 သလက္ခဏသင်္ခါတော အဝိပရိတသဘာဝေါ။

(၆-၂၃)

ပါဠိ ဝဝတ္ထာန်

(က) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ ပါဠိအနက်ဟောသည်မှတစ်ပါး အကြောင်း
(ဟေတု) အနက်ကိုဟောကြောင်း ယုတ္တိသာကေနှင့်တကွ ပြသည်။

(ပက္ခန္ဓရဝါကျ)

(ခ) ဖြင့် အတ္ထသဒ္ဓါ အကျိုး(ဖလ)အနက်ကို ဟောကြောင်း ယုတ္တိ
သာကေနှင့်တကွ ပြသည်။

(ဂ) ဖြင့် ဒေသနာအရ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အပြားအားဖြင့် သိစေ
တတ်သော သဝိညတ္တိက ဝစီဘေဒသဒ္ဓါကို ယူရမည်ဟု ပြသည်။

(ဃ) ဖြင့် ဒေသနာအရ ထိုသို့ နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုအပ်
သော ဝစီဘေဒသဒ္ဓါ(အသံ)ကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်(ဒေသနာဉာဏ်

စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်)ကို ကောက်ယူရမည်ဟု နောက်တစ်နည်းကို ပြသည်။

(င)ဖြင့် ထိုဓမ္မ. အတ္တစသည်ကို ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောဉာဏ်သည် ပဋိဝေမေဉ်၏ဟု ပြသည်။

(စ)ဖြင့် ထိုပဋိဝေဉာဏ်၏ ပဘောဒ, အာကာရ, အာရမ္မဏနှင့် သဘာဝတို့ကို သိပုံအခြင်းအရာနှင့်တကွ ထင်ရှားအောင်ပြသည်။ (တပျိကဋီကရကဝါကျ)

(ဆ)ဖြင့် ပဋိဝေဓောကို ကမ္မသာဓ်ပြု၍ ပဋိဝေဓောရ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ထိုထို ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်တို့၏ ရုပ္ပကာလက္ခဏစသော လက္ခဏာတို့ကို ယူရမည်ဟု ပြသည်။

၁။ အနက်ပေး အထူးများ

(က) အပရော နယော၏ အပါဒါန်

ဓမ္မောတိ တန္တိတိ အာဒိကော၊ ဓမ္မောတိ တန္တိ ဤသို့ အစရှိသော၊ ယော ပုဗ္ဗနယော၊ အကြင်ရှေးနည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ တတော ပုဗ္ဗနယတော၊ ထိုရှေးနည်းမှ။

ဝုတ္တဉ္ဇေတံ - ဌံ ဝုတ္တံ၏ ကတ္တားကား - ဓမ္မသေနာပတိနာ။ ဝုတ္တံ - ၏ အာဓာရကား - ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ။ (ပဋိသန္တိဒါဝိဘင်္ဂေ)

(ဂ)ဝါကျ၌ ဗျတိရေကဝါကျထည့်ပုံ

ဒေသနာတိ - ဟူသည်ကား။ ပညတ္တိ - တည်း။ ဣတိ အတ္ထော - ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

ယထာမေ၊ အကြင်အကြင် အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်း၊ သင်္ခါရစသော အကျိုးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ (တသ္မိ တသ္မိ - ထိုထို အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်း၊ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရား၌။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော) မောဘိလာပေါ၊ မဖောက်မပြန် နှုတ်တော်တွတ်တွတ် ရွတ်အပ်သော

သဝိညတ္တိဝိကာရ ဝစီဘောဒသဒ္ဓါသည်။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ အဓိပ္ပါယ် အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ (အနွယ်)

တဗ္ဗနိမုတ္တာ၊ ထိုသဘာဝ နိရုတ္တိမှ လွတ်သော။ ပညတ္တိ၊ အကွရာ ဝလီဟူသော နာမပညတ်သည်။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ န အဓိပ္ပါယ်၊ န အဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်။ (ဗျတိရေက) (အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ နိဿယ)

(တစ်နည်း) ဣတိ အယ်၊ ကား။ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်သာတည်း။ နောအတ္ထော၊ အတ္ထစစ်မဟုတ်။ (ပါ၊ ဂံ၊ သစ်)။

ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာနည်း

- (က) မွှောတိ ဟေတု။
- (ခ) ဝုတ္တဇ္ဇေတံ "ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသန္တိဒါ" တိ။
- (က) ဝါကျသည် ဒဠိဝါကျ။ (မိမိ၏ အဆိုဝါကျ)
- (ခ) ဝါကျသည် ဒဠိကရကဝါကျ။ (မိမိအဆို ခိုင်မြဲအောင် ထောက်ပံ့သော ဝါကျ)

ဤဝါကျတို့ကို အနက်ပေးလိုသော်

- ၁။ ဒဠိယ (အဆို)ဝါကျကို ပထမ အနက်ပေး။
- ၂။ ထို့နောင် အမေးဝါကျထည့်၍ အနက်ပေး။
- ၃။ ပြီးလျှင် ဒဠိကရက (အထောက်ပြ) ဝါကျကို တတိယ အနက်ပေး။
- ၄။ ထို့နောင် အဖြေဝါကျကို အနက်ပေးပါ။

ထောင် * ဒဠိယကို၊ ရှေးဦးဆို၊ မေးကို ဒုတိယ၊ တတိယမှာ၊ ဒဠိသာ၊ စ-မှာ အဖြေပြု။

အနက်ပေးပုံ

- ၁။ မွှောတိ၊ ဟူသည်။ ဟေတု၊ တည်း။ (ဒဠိယဝါကျ)
 - ၂။ မွှောတိ ဟေတုတိ၊ မွှောတိ ဟေတုဟူသော၊ ယံဝစနံ၊ ကိ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ကေန-သာကေန၊ အဘယ်သို့သော သာကေဖြင့်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်သနည်း။ (အမေးဝါကျ)
 - ၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ဌံ၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ သည်။ “ဟေတုမှိဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါတိ” တိ၊ ဟူသော၊ ဇတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ပြီ။ (ဒဠိဝါကျ)
 - ၄။ ဣမိနာ သာကေန၊ ဤသို့သော သာကေကြောင့်။ မွှောတိ ဟေတုတိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်ပါ၏။ (အဖြေဝါကျ)
- ဤသို့ ၄-မျိုးကို အစဉ်ကျအောင် အနက်ယောဇနာပါ။

၂။ (က)ဝါကျ အပရော နယောသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် မွှောတိ တန္တိ-စသည်ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပါဠိတော်ဟူသော ပရိယတ္တိအနက်ကိုဟော၏ စသည်ဖြင့် ဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ) ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိအနက်၊ အတ္ထသဒ္ဓါသည် သဒ္ဓါဘိဇ္ဈေယျအနက်တို့ကိုသာ ဟောသည်။ အခြားသော အနက်တို့ကို မဟောဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ (အန+ပါ) စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိ+ပါ) ထို့ကြောင့် ဓမ္မ. အတ္ထ စသည်တို့၏ အခြားဖြစ်သင့်သော အနက်တစ်မျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ (အန+ရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိ+ရော) နေချေသော် စကားမပြည့်စုံသော အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် အပရော နယော စသော (က)ဝါကျကိုမိန့်။

ကား-ဓမ္မ. အတ္ထစသော သဒ္ဓါတို့၏ အခြားဖြစ်သင့်သော အနက် တစ်မျိုးကို ငါပြဆိုပါဦးမည်ဟူလို။

ဓမ္မောတိ ဟေတု - သို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် အပရော နယော - ဖြင့် ဓမ္မစသော သဒ္ဓါတို့၏ အခြား ဖြစ်သင့်သော အနက်တစ်မျိုးကို ငါပြဆိုဦးမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ (၄) ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် သဘာဝအနက်ကို ဟောသည်ဟု ဆရာ ဖွင့်ဆိုမည်လော။ (အာ) အဘယ်သို့ ဖွင့်ဆိုမည်နည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဓမ္မောတိ ဟေတုပါဌ်ကို မိန့်။

ကား - ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ဟေတုအနက်ကို ဟော၏ဟု ငါဖွင့်ဆိုမည် ဟူလို။

ဝုတ္တဇ္ဇေတံ - သို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ဟေတုအနက်ကို ဟောကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း ဆရာစကားသည် ထောက် ထားဖွယ် ယုတ္တိသာဓက မရှိက မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာဘော်) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) ဓမ္မောတိ ဟေတု - ဟု ဒဠိယစကားကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) ယုံကြည်ဖွယ် အထောက်သာဓကကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဝုတ္တဇ္ဇေတံ - စသော ဝါကျကိုမိန့်။

ကား - ဟေတုမှ ဉာဏ် ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ - ဟူသော ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပါဠိ တော်လာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ စကားတော်ကို ထောက်၍ ယုံကြည်လက်ခံထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဓမ္မောတိ ဟေတု - စသည်ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဟူသော ဟေတုအနက်ကိုဟောကြောင်း သာဓကနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ) အတ္ထသဒ္ဓါ၏ အခြားသော အနက်တစ်ပါးကို မဆိုတော့ပြီလော။ (အာဘော်) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) (က)ဝါကျကိုသာ

မဆိုသင့်။ (၄+ပဋိ) အတ္တသဒ္ဓါ အဘယ်အနက်ကိုလည်း ဟောပါသနည်း။
(ပုစ္ဆာ) စုဒါကြောင့် (ခ)ဝါကျမိန့်။

ကား- အတ္တသဒ္ဓါ အကျိုး (ဖလ)ဟူသော အနက်ကို ဟောပါ၏
ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် ဒေသနာအရ ဝစီဘေဒစိတ္တဇ
သဒ္ဓကို ယူရမည်ဟုဆို၏။ (၄) ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဒေသနာအရ ဝစီဘေဒ
စိတ္တဇသဒ္ဓကိုသာ ကောက်သင့်၍ ထိုဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓကို ဖြစ်စေတတ်
သော ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုမူ မကောက်သင့်ဟူသော အနက်သည်
ရောက်၏။ (အန-ပါ) စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိ+ပါ)
ထို့ကြောင့် ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်း ဒေသနာမည်၏ဟု
ဆိုသင့်၏။ (အန+ရော) ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည်သာ ဒေသနာမည်၏ဟု
မဆိုသင့်။ (ပဋိ+ရော) ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် အဗျာပိတဒေါသ
ရောက်ရာ၏။ စုဒါကြောင့် (ဃ)မိန့်။

ကား- (ဃ)ဖြင့် ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်လည်း ဒေသနာ
မည်၏ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ
မရောက် ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ ပါပနာပစ္စက

ဆရာဆရာသည် (င)ဝါကျဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည် ပဋိဝေဓ
မည်၏ဟု ဆို၏။ (၄) ထိုသို့သာ ဆိုချေသော် ပဋိဝေဓသည် မည်မျှ
အပြားရှိသည် မည်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် မည်သို့သောတရား
(အာရုံ) တို့ကို သိတတ်သော သဘောရှိသည်တို့ကို မသိအပ်ဟူသော
အနက်သည်ရောက်၏။ (န+ပါ) စင်စစ် မသင့်။ (ပ+ပါ) ထို့ကြောင့်
ထိုပဋိဝေဓ၏ ဘေဒ၊ အာကာရ၊ အာရမ္မဏ၊ သဘာဝတို့ကိုလည်း ပြဆိုသင့်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

သေး၏။ (န+ရော) (င)ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ (ပ+ရော) မဆိုချေသော်
အဗျာပိတ။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ)ဝါကျကိုမိန့်။

ကား- ပဋိဝေဝေသည် (က) လောကီ၊ လောကုတ္တရာအားဖြင့် ၂-
ပါးရှိသည်။ (ခ) အာကာရအားဖြင့် အာရုံပြုသောအားဖြင့်
သိခြင်း၊ မတွေ့ဝေသောအားဖြင့် သိခြင်းဟု နှစ်မျိုးရှိသည်။
(ဂ) အကြောင်းတရား၊ အကျိုးတရားနှင့် ပညတ်ဟူ၍ အာရုံ
အားဖြင့် ၃-မျိုးရှိသည်။ (ဃ) အကြောင်းကို အကျိုးအား
လျော်စွာ၊ အကျိုးကို အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ပညတ်ကို
ပညတ်၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ သိခြင်းဟူသော
သဘာဝရှိသည်ဟု ပြည့်စုံစွာ ငါပြဆိုသောကြောင့် ဒေါသ
မရောက်ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (င)ဝါကျဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သောဉာဏ်
သည် ပဋိဝေဝေမည်၏ဟု ဆို၏။ (ဌ) ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ကက္ခဋ္ဌ၊
ဗုဒ္ဓနစသော လက္ခဏာတို့သည်လည်း ပဋိဝေဝေမည်ကောင်းသည် မဟုတ်
ပါလော။ (အာ) ထို့ကြောင့် (င)ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ (ဌ+ပဋိ) အဘယ်သို့
မှတ်ရမည်နည်း။ (ပုစ္ဆာ) စုဒ္ဓိကြောင့် (ဆ)ဝါကျကိုမိန့်။

ကား- ထိုထို ပိဋကသုံးပုံတို့၌ ဟောအပ်သော ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏
ကက္ခဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓနစသော လက္ခဏာတို့သည်လည်း ပဋိဝေဝေ
မည်၏ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ သဒ္ဓါရေးအားဖြင့်လည်း တက်နိုင်သည်။ (င)ဝါကျက ပဋိဝေဝေ
၏ ကတ္တု၊ ကရဏသာဓ်ကိုပြု၍၊ ဤ (ဆ)ဝါကျက ပဋိဝေဝေ
၏ ကမ္မသာဓ်ကို ပြသည်။

၃။ အပရော နယော ထားရခြင်းအကြောင်း

၁။ မွေသဒ္ဓါ၏ ပါဠိအနက်မှတစ်ပါး ဟေတုအနက်ကိုလည်းကောင်း။
(အကြောင်း+အနက်လဲ)

၂။ ဧရိယတီတိ မေဃာဟူသော ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး
အတ္တနော ဇလံ ဒဟတိ ဝိဒဟတီတိ မေဃာဟူသော ကတ္တုသာဓ်
ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။ (အကြောင်း+အနက်လဲ)

၃။ ရေဓာတ်+ရမ္မပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး ဓာဓာတ်+ရမ္မပစ္စည်း
ဖြင့် ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း။ (သဒ္ဓါလဲ+အကျိုးလဲ)

၄။ ရမ္မပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထမှတစ်ပါး ကတွတ္ထကို လည်းကောင်း။
(အနက်လဲ+အကြောင်းလဲ)

၅။ မွေ-အရ ကုသလာ မွေစသော ပါဠိတော်အစဉ် (ပိဋကသုံးပုံ)
ဟူသော အဘိဓမ္မေယျမှတစ်ပါး အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား
များဟူသော အဘိဓမ္မေယျကို လည်းကောင်း။ (အနက်လဲ+
အကြောင်းလဲ)

(မွေအတွက် ငါးချက်)

၆။ အတ္တသဒ္ဓါ၏ ပါဠိတော်အနက်ဟူသော အနက်မှတစ်ပါး အကျိုး
(ဇလ)ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း။ (အကြောင်းလဲ +
အနက်လဲ)

၇။ အရိယတိ ဉာယတီတိ အတ္ထော-ဟူသော ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး
ဟေတု အနသာရေန အရိယတိ အဓိဂမိယတီတိ အတ္ထော-
ဟူသော ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။ (အကြောင်းလဲ+အနက်လဲ)

၈။ အတ္တအရ ပါဠိတော် အနက်ဟူသော အဘိဓမ္မေယျမှတစ်ပါး
သင်္ခါရစသော အကျိုးတရား ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို
လည်းကောင်း (အနက်လဲ+အကြောင်းလဲ)လဲလိုသောကြောင့်
အပရော နယော ထားပါသည်။

(အတ္တအတွက် သုံးချက်)

မှတ်ချက်။ ။အပရော နယော-တက်လာသော ဤဝါကျ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ၊ အတ္တသဒ္ဓါတို့၏ အနက်ထူးကို ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။ ဒေသနာနှင့် ပဋိဝေမော ပထမနည်းနှင့် အများအားဖြင့် တူညီသည်။

ဒေါသပယ်

- (က) အပရော နယော-ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။
- (ခ) (ဂ) (ဃ) (င) (စ)တို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

အဓိပ္ပါယ်လော ထားရခြင်းအကြောင်း

ဒေသနာအရ သဝိညတ္တိပိကာရ ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓ (ပရမတ္ထ သဒ္ဓ)ကို ယူရမည်။ ပရမတ္ထမှ အလွတ်ဖြစ်သော အက္ခရာဝလိ သဒ္ဓပ္ပဗန္ဓ ဟူသော နာမပညတ် (ပညတ္တိသဒ္ဓါ)ကို မယူရဟု မိမိလိုအပ်သော အနက် ကို ပြလိုသောကြောင့် အဓိပ္ပါယ်လော ထားပါသည်။

- * အဓိပ္ပေတံ၊ နည်းတူကြံ၊ လှရန်သူစကား။
- * သာမညမှ၊ အတ္တဝိသေ၊ ပြလိုပေ၊ အဓိပ္ပေတံထား။
- * သာမညမှ၊ အတ္တဝိသေ၊ တထေ့စကားလှ၊ ပြလိုမှ၊ ထားမှ၊ ကထိတံ၊ မိပ္ပေတံ။

၄။ ဝစနတ္ထ စသည်

- * အတ္တနော ဇလံ ဒဟတိ ဝိဒဟတိတိ ဓမ္မော၊ (ဓာ+ရမ္မ)
- * ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ ဇလံ ဇတေနာတိ ဟေတု၊ (ဟိ+တု)
- * ဓမ္မေ ပဋိသမ္ဘိဒါ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ (သမာသံ)
 - အကြောင်းတရား၏ ဉာဏ်နှင့် အာရုံ + အာရမ္မဏီက သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 - အကြောင်းကို သိခြင်းသည် ပ-နိ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- * ဟေတု အနုသာရေန အရိယတိ အဓိဂမိယတိတိ အတ္ထော။
(အရ+တ) သိခြင်းကြိယာ။
- * ပကာရေန ဉာပိယတိ အတ္ထော ဧတာယာတိ ပညတ္တိ။
ပကာရတော ဉာပေတိတိ ဝါ ပညတ္တိ။
(ပ+ဉာ+တိ) (အပြားအားဖြင့် သိခြင်းကြိယာ)
- * အနရူပေါ မေဃော ယထာဓမ္မံ။ (အဗျယိဘောသမာဓံ)
-အနရူပ ဘောဂုဏ်၏ + မေဇြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျု-နိ။
-အနရူပ ဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * အဘိလပ္ပတိ ဥစ္စာရိယတိတိ အဘိလာပေါ။ (အဘိ+လပ+က)
(ရွတ်ဆိုခြင်းကြိယာ)
- * မေဃော အဝိပရိတော အဘိလာပေါ မေဃာဘိလာပေါ။
-အဝိပရိတ ဘောဂုဏ်၏ + မေဇြပ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျု-နိ။
-အဝိပရိတဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * အဓိပ္ပိယတေ ဣစ္ဆိယတေတိ အဓိပ္ပိယော။ (အဓိ+ပ+ဣ+အ)
- * ဒေသီယတိ အတ္ထော ဧတာယာတိ ဒေသနာ။ { (ဂ)ဝါကျအလို။ }
- * ဒေသီယတိ သမုဋ္ဌာပိယတိ သဒ္ဓေါ ဧတာယာတိ ဒေသနာ။
{ (ယ)ဝါကျအလို။ } (ဒိသ+ယု)
- * ကထိယတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ ကထနံ။
(စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။) (ကထ+ယု)
- * အဘိသမေတိ အဘိသမေန္တိ ဧတေနာတိ အဘိသမယော။
(အဘိ+သံ + ဣ+အ။) (ဉာဏ်ရ၏)
- * ပဋိဝိဇ္ဈတိ. ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ ဧတေနာတိ ပဋိဝေဓော။ (ဉာဏ်ရ၏)
{ ပဋိ+ဝိဓ+အ။ } (င) ဝါကျအလို။
- * ပဋိဝိဇ္ဈိယတိ (ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော)တိ ပဋိဝေဓော။

(ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ရှုပ္ပန . ကက္ခဋစသော လက္ခဏာရ၏။)
(ဆ)ဝါကျအလို။

- * အဝိပရီတော သဘာဝေါ အဝိပရီတသဘာဝေါ။ (ကမ္မဓာရိ)
- မဖောက်ပြန်ခြင်း ဂုဏ်၏ + ကက္ခဋ. ဝေဒယိတစသော လက္ခဏာ
- နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျု-နိ။
- မဖောက်ပြန်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ ပဒ, အန္တ စသည်

- ဟေတု = ကိတ်၊ ပုံ၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- ပဋိသန္တိဒါ = ကိတ်၊ ထိ၊ ကညာဒိ၊ အာ။
- ယထာမေဓံ = သမာသ်၊ နပုံ၊ စိတ္တာဒိ၊ အာ။
- ပညတ္တိ = ကိတ်၊ ထိ၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣ။
- တတ္ထ = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ အာ။
- အဝိပရီတ = သမာသ်၊ ပုံ၊ ပုရိသာဒိ၊ အာ။

၆။ အာဘော် + သံဝက္ကနာ

(က)အပရော နယော-ဖြင့် ဓမ္မ+အတ္တတို့၏ ဟေတု+ ဗလ အနက် တို့ကို ဟောနိုင်ပုံ နည်းတစ်ပါးကို (ဝါ) ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ, အတ္တပဋိသန္တိဒါတို့၏ ဟေတု+ ဗလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် နက်နဲပုံ နည်းတစ်မျိုးကို သိစေသည်။

(က) ဟေတု-ဖြင့် ဓမ္မဂန္ထိရ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ၊ နာမ လိင်္ဂတ္ထ)။ ဓမ္မောကို အတ္တနော ဗလံ ဒဟတိ ဝိဒဟတိတိ ဓမ္မော-ဟု ကတ္ထုသာင်ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)။ ဓာဓာတ်+ ရမ္မပစ္စည်း ၏အဖြစ် (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

ဝတ္ထဥေတံ (ပ) ဓမ္မပဋိသန္တိဒါတိ-ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ ဟေတုအနက်

ဟောနိုင်ပုံကို အာဝံပါဠိဖြင့် ပြီးစေသည်၏အဖြစ်(ဘာဝတ္ထ)။ ဓမ္မပဋိသန္တိ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် အကြောင်း(ဟေတု)အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်(သဒ္ဓတ္ထ)။ ဓမ္မပဋိသန္တိကို ဓမ္မေ ပဋိသန္တိဒါ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ-ဟု သတ္တမိတပျုရိသ် သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ)။ ပဋိသန္တိဒါ- အရ ဉာဏ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ် (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ) အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းကို သိသောဉာဏ်သည် ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ မည်သည် ၏အဖြစ်(ဘာဝတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(ခ) ဟေတုဖလ-ဖြင့် အတ္တဂန္တိရ၌ အတ္တသဒ္ဓါသည် သင်္ခါရစသော အကျိုး အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်(သဒ္ဓတ္ထ)။ အတ္တောကို အနိယတိ အဓိဂမီယတီတိ အတ္တော-ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ)။ အရဓာတ် + ထပစ္စည်း၏ အဖြစ်(ဒု-ဓာတုပဒ+ဒု-ပစ္စယပဒ)။ ထပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်(ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

ဝုတ္တဇ္ဇေတံ(ပ) အတ္တပဋိသန္တိဒါတိ-ဖြင့် အတ္တသဒ္ဓါ ဖလအနက် ဟောနိုင်ပုံကို အာဝံပါဠိဖြင့် ပြီးစေသည်အဖြစ်(ဘာဝတ္ထ)။ အတ္တပဋိသန္တိဒါ- ၌ အတ္တထသဒ္ဓါ ဟေတုဖလ (အကြောင်း၏အကျိုး) အနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်။ အတ္တ ပဋိသန္တိဒါကို အတ္တေ ပဋိသန္တိဒါ အတ္တပဋိသန္တိဒါ-ဟု သတ္တမိတပျုရိသ်သမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသ လိင်္ဂပဒတ္ထ)။ ပဋိသန္တိဒါ- အရ ဉာဏ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ် (အဘိ ဓမ္မေယျတ္ထ)။ သင်္ခါရစသော အကျိုးတို့ကို သိသောဉာဏ်သည် အတ္တ ပဋိသန္တိဒါ မည်သည်အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(ဂ) ပညတ္တိ-ဖြင့် ဒေသနာအရ သူတစ်ပါးတို့သိအောင် နှုတ်ဝယ် တွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုသော သဝိညတ္တိဝိကာရ ဝစီဘေဒသဒ္ဓကို ကောက်ယူ ရမည်အဖြစ် (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)။ ဒေသီယတိ အတ္တော ဧတာ- ယာတိ ဒေသနာ-ဟု ကရကသာင်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ)။ ဒိသီဓာတ် + ယုပစ္စည်း။ ယင်းဒိသီဓာတ်၏ ဥစ္စာရကတ္ထဝါစကအဖြစ်။

ယုပစ္စည်း၏ ကရုဏတ္ထဝါစက အဖြစ်ကို (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ၊ ဒု-ဓာတုတ္ထ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ) သိစေသည်။

ယထာဓမ္မံ မ္ဗောဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယော-ဖြင့် ပညတ္တိဝါဒီတို့ ယူဆသော အက္ခရာဝလိ နာမပညတ်ကို ဒေသနာအရ မယူရ။ နှုတ်ဝယ် တွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုဟောကြားအပ်သော ဝစီဘေဒသဒ္ဒ (ပရမတ္ထသဒ္ဒ) ကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)

ဤကား ပရမတ္ထ သဒ္ဒါဝါဒီတို့ အလိုတည်း။

တစ်နည်း-

(ဂ) ပညတ္တိ-ဖြင့် ဒေသနာအရ အနက်ကိုသိစေနိုင်သော အက္ခရာဝလိနာမပညတ် (ပညတ္တိသဒ္ဒါ)ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ယထာဓမ္မံ မ္ဗောဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယော-ဖြင့် မ္ဗောဘိလာပအရ မုရုအားဖြင့် ပရမတ္ထသဒ္ဒါကိုရသော်လည်း အကြောင်းဖြစ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါ၏ အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော အက္ခရာဝလိပညတ်၌ တင်စား၍ ကာရကူပစာအားဖြင့် နာမပညတ်ကို မ္ဗောဘိလာပ-ဟု ဆိုသည်အဖြစ်၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ပရမတ္ထသဒ္ဒါသည် ဒေသနာမည်၏။ စင်စစ် (အတ္ထ) အားဖြင့်မူ ပညတ်သည်သာ ဒေသနာမည်သည်ဟု သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ဤကား ပညတ္တိဝါဒီတို့ အလိုတည်း။

(ဃ) အနုလောမ (ပ) ကထနံ-ဖြင့် ဒေသနာအရ ပရမတ္ထသဒ္ဒါ သာမက အနုလောမ၊ ပဋိလောမ၊ သင်္ခေပ၊ ဝိတ္ထာရတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဟော ကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်လည်း ဒေသနာမည်သည်၏ အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ)။ ဒေသနာကို ဒေသီယတိ သမုဋ္ဌာပီယတိ သဒ္ဓေါ ဇောယာတိ ဒေသနာ-ဟု ကရုဏသာဓိ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်။ (အဘိဓာနတ္ထ)။ ဒီသီဓာတ် ယုပစ္စည်း၊ ယင်းယုပစ္စည်း၏ ကရုဏတ္ထ၌

သက်သည်အဖြစ်၊ (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ဒိသီဓာတ်၏ ကထနတ္ထ(ဥစ္စာရကတ္ထ)ကို ဟောသည်အဖြစ် (ဒုဓာတုတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(င) အဘိသမယော-ဖြင့် ပဋိဝေဟေသည် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ဝါ-ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော (ဝါ) ထိုးထွင်း၍ သိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ် တည်းဟု ပဋိဝေအေရကိုလည်းကောင်း၊ (အဘိဓေယျတ္ထ)။ ပဋိဝေဓော-ကို ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ ဧတေနာတိ ပဋိဝေဓော-ဟု ကတ္ထုသာဓ်၊ ကရကသာဓ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ) ပဋိရှေး ရှိသော ဝိဓာတ်+ဏပစ္စည်း၊ (ဒု-ဓာတုပဒ၊ ဒု-ပစ္စယပဒ) ။ ဝိဓာတ်၏ သိခြင်းအနက်၊ ဏပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၊ ကရိုဏ်းအနက်တို့ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ (ဒု-ဓာတုတ္ထ၊ ဒု-ပစ္စယတ္ထ)ကို သိစေသည်။

(စ) သော စ လောကီယ လောကုတ္တရော -ဖြင့် ထို ပဋိဝေဓ ဉာဏ်သည် လောကီ၊ လောကုတ္တရအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိသည် အဖြစ်၊ (သရူပတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ)

ဝိသယတော၊ အသမ္မောဟတော-ဖြင့် ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်သည် မေ့၊ အတ္တ၊ ဒေသနာ (ပညတ္တိ)တို့ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း သိတတ်သည်ဟု သိပုံအခြင်းအရာ ကိုလည်းကောင်း၊ (ဘာဝတ္ထ)

ဓမ္မသု၊ အတ္တေသု၊ ပညတ္တိသု - ဖြင့် ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်သည် မေ့၊ အတ္တ၊ ပညတ္တိ(ဒေသနာ)တို့ကို သိသည်ဟု ထိုပဋိဝေဓဉာဏ်၏ အာရုံ ကိုလည်းကောင်း(ဘာဝတ္ထ)။

အတ္တာနရူပံ၊ ဓမ္မာနရူပံ၊ ပညတ္တိပထာနရူပံ-ဖြင့် အကျိုးအား လျော်စွာ အကြောင်းကိုသိသည်၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ အကျိုးတို့ကို သိသည်၊ ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပညတ် (ဒေသနာ)တို့ကို သိသည်ဟု ပဋိဝေဓဉာဏ်၏ သဘာဝကိုလည်းကောင်း (ဘာဝတ္ထ)ကို

သိစေပါသည်။

(ဆ) တေသံ တေသံ ဝါ (ပ) အဝိပရီတသဘာဝေါ- ဖြင့် ပဋိဝေဓ ဟူသည် ထိုထိုပိဋကတ်တို့၌ ဟောကြားအပ်ကုန်သော ပထဝီ၊ ဗဿစသော ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဖုဿနစသော လက္ခဏာတို့ပင် တည်းဟု ပဋိဝေဓ၏ အရတစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း၊ (အဘိဓေယျတ္ထ)။ ပဋိဝိဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ ပဋိဝေဓော-ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ပဋိ+ဝိဓ+က၏ အဖြစ်၊ ကပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ) စသည်ကို သိစေသည်။

၇။ ဝိသယ

ဝုတ္တဇ္ဇေတံ-၌ ဧတံ-ကား ဆိုဆဲ ဟေတုမိ ဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ စသော ပါဠိတော် ဓမ္မအစွဲ တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(စ) သောစ-၌ သော-ကား လွန်ပြီးဝါကျရှိ ပဋိဝေဓကို စွဲသော ကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

(ဆ) တေသံ တေသံ - ကား ဝုတ္တဓမ္မာနံဟု အစွဲပုဒ်တိုက်ရိုက် ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တတ္ထ တတ္ထ ကား ဆိုခဲ့ပြီး ပိဋကတ်သုံးပုံကို (ဝါ) ပါဠိပဒေသကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

၈။ ဓမ္မောအရ ကြိယာငါးတန်

ဓမ္မောအရ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရားရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အာသဝစသည်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သင်္ခါရစသော အကျိုးများသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အတိတ်ဘဝ၌ ဖြစ်ခဲ့သော အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကံ၊ အာဟာရ

ဇဿ၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံဟူသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
 ၅။ ဝိညာဉ်စသော နောက်နောက်အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။
 (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်းအတိုင်း ထုတ်ပါ)
 အတ္ထောအရ- သင်္ခါရစသော အကျိုးများကို ကောက်၍ထုတ်။
 ဒေသနာအရ- ယခင်အမှတ် (၅) ဝါကျအတိုင်း ထုတ်။

ပဋိဝေဓအရ - လောကီဉာဏ်ယူခိုက်

- ၁။ လောကီပဋိဝေဓဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မိမိသိသည့်အတိုင်း ဟောကြားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သာဝက ဝေနေယျတို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ပဋိဝေဓအရ - လောကုတ္တရာဉာဏ်ကို ယူခိုက်

- ၁။ မဂ်ဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဥပစာရ သမာဓိဇောတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်စသော ရှေးရှေး ဉာဏ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖလသမာပတ္တိသုခမှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝုတ္တဓေတု

ဝုတ္တ - ဌ ဝစဓာတ်အရ ကြံယာငါးတန်

- ၁။ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်ပြဌာန်းသော မဟာကြံယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသန္တိဒါစသော ပရမတ္ထဝစိဘောဒ သဒ္ဓ သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သပ္ပရိသုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနစသော အကြောင်းများ သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၄။ ဝတ္ထု - ဤ ပစ္စည်းအရ

- ၁။ ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသန္တိဒါစသောဝစိဘောဒ စိတ္တဇသဒ္ဓသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဟောသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သောဉာဏ်၊ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သာဝက သောတုဇနတို့၏ သုတမယဉာဏ် တိုးပွားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သပ္ပရိသုပနိဿယမှစ၍ သာဝကတို့အပေါ်၌ အကျိုးလိုလား သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာစသောအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သာဝက သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန် တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။
(ဟေတုမိ ဉာဏံ မေပဋိသန္တိဒါ - ၏ ကြိယာငါးတန်းကို အမှတ်(၁၀) ဝါကျ၌ ရှုပါ)

၉။ ပဋိဝေဇဉာဏ် (၂)မျိုး

- ၁။ လောကီပဋိဝေဉာဏ် = မဟာကုသိုလ် + မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်။

၂။ လောကုတ္တရာပဋိဝေဉာဏ် = မဂ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ဟေတုမှီ ဉာဏ်

ဟေတုမှီ-အရ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရားများရ၏။

ဉာဏ်-အရ ထို အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းကိုသိသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာစေတသိက်ရ၏။

ဟေတုမှီ-အရ ပစ္စည်း၊ ဉာဏ်-အရ ပစ္စယုပ္ပန်၊ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ယထာရဟ (၈)ပစ္စည်း။

ဟေတုမှီ-အရ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား၊ ဉာဏ်-အရ မဂ်ဉာဏ်ကိုယူလျှင် ပကတူပ၊ (ပြိုင်မရှိ)

ဟေတုဖလေ ဉာဏ်

ဟေတုဖလေ-အရ သင်္ခါရစသောအကျိုး၊ ဉာဏ်-အရ ထိုသင်္ခါရစသော အကျိုးတို့ကိုသိသော မဟာကုသိုလ်+ကြံ ဉာဏသမ္ပယုတ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာစေတသိက်ရ၏။ ရှေးနည်းအတူ ၂-မျိုးပြိုင်။

ဝုတ္တဓေတံ-၌ ဝုတ္တံ

ဝစ-ဓာတ်အရ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ တ-ပစ္စည်းအရ "ဟေတုမှီ ဉာဏ် မွေပဋိသန္တိဒါ" စသော ဝစီဘောဒ စိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဓာတ်အရ ပစ္စည်းတရား၊ တ-ပစ္စည်းအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အငယ် ၇-ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဒေသနာတိ ပညတ္တိ

ပထမနည်း။ ။ ဒေသနာ-၌ ဒိသီဓာတ်အရ ဗုဒ္ဓသန္တာန်၌ တည်သော ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ယုပစ္စည်းအရ ပိဋကသုံးပုံဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရုပ် ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်အရ ပစ္စည်းတရားက ပစ္စည်းအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
ကြီး ၄၊ ဝိပုယုတ္တ၊ ငယ် ၇- ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဒုတိယနည်း။ ။ ဒေသနာ-၌ ဒိသီဓာတ်အရ နှုတ်တော်မှ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ္တဇသဒ္ဓ (ပိဋကသုံးပုံ) ရ၏။ ယု-ပစ္စည်းအရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းအရ ပစ္စည်းတရားက ဓာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ယခင် ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ပဋိဝေဓေတိ သမယော

ကံပုဒ်အရ ဓမ္မ. အတ္တ . ပညတ္တိ ဟူသော အာရုံ ၆-ပါး ပစ္စည်းတရားရ၏။

ပဋိဝေဓေ, အဘိသမယော-တို့၌ ဓာတ်အရ လောကီ,လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော ပဋိဝေဓဉာဏ်ရ၏။ ထိုတွင် ပဋိဝေဓေ, အဘိသမယောတို့အရ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သောပညာ (လောကီပဋိဝေဓဉာဏ်)ကို ယူလျှင် ဓမ္မ, အတ္တ, ပညတ္တိ-ဟူသော အာရုံ (၆)ပါး ပစ္စည်းတရားက ပဋိဝေဓေ,အဘိသမယောအရ လောကီပဋိဝေဓဉာဏ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏမျိုး (၈)ပစ္စည်း ယထာရဟ ရသည်။

ပဋိဝေဓေအရ မဂ်ဉာဏ်ဟူသော လောကုတ္တရာ ပဋိဝေဓတရားကို ယူခဲ့သော် ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်မရှိ)

(စ)ဝါကျလာ မွေ့သု.အတ္ထေသု.ပညတ္တိသု အရနှင့် အဝဇောဓော အရလည်း ဤနည်းအတူ ၂-မျိုးခွဲ၍ ပြိုင်ပါ။

(ဆ) ဝါကျလာ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗျော

ဝိဓ-ဓာတ်အရ ဓမ္မ. အတ္ထ. ပညတ္တိ ဟူသော အဝိဇ္ဇာစသော တရားတို့ကို သိမြင်သည့် ပဋိဝေဇဉာဏ် (လောကီ လောကုတ္တရာ) ရ၏။

တဗ္ဗပစ္စည်းအရ ထိုအဝိဇ္ဇာစသော တရား (ဝါ) ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ရှုပွန. နမန. ကက္ခဋ. ဗုဿန စသော လက္ခဏာများရ၏။ (လက္ခဏာဟု ဆိုသော်လည်း လက္ခဏာဖြစ်သော ရုပ်နာမ်. ပထဝီ. ဖဿ-စသော ပရမတ္ထ တရားများပင်ဖြစ်သည်။)

ထို့ကြောင့် တဗ္ဗ-ပစ္စည်းအရ အဝိဇ္ဇာစသော ပစ္စည်းတရားက ဝိဓ-ဓာတ်အရ ပဋိဝေဇဉာဏ် (လောကီဉာဏ်) ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ (စ)ပစ္စည်း ယထာရဟ။

ဝိဓ-ဓာတ်အရ လောကုတ္တရာဉာဏ်ကို ယူခဲ့လျှင် = ပစ္စည်းအရ နိဗ္ဗာန် ပစ္စည်းယူက အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ. အဓိပတိ. ဥပနိဿယ ၃ -ပစ္စည်းပြိုင်။

ပစ္စည်းအရ နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါး အခြားတရားတို့ကို ယူခဲ့လျှင် ပကတူပ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။



ဝါကျ (၇) ဂန္ထီရလေးပါး အဖွင့် (၃)

- (က) ဣဒါနိ ယသ္မာ ဧတေသု ပိဋကေသု ယံ ယံ မေဇာတံ ဝါ အတ္ထဇာတံ ဝါ။
- (ခ) ယာ စာယံ ယထာယထာ ဉာပေတဗ္ဗော အတ္ထော သောတူနံ ဉာဏဿ အဘိမုခေါ ဟောတိ၊ တထာ တထာ တဒတ္ထ-ဇောတိကာ ဒေသနာ။
- (ဂ) ယော စေတ္ထ အဝိပရိတာဝဟေသေခါတော ပဋိဝေဓော။
- (ဃ) တေသံ တေသံ ဝါ မ္ဗောနံ ပဋိဝိရိတဗ္ဗော သလက္ခဏ-သခါတော အဝိပရိတသဘာဝေါ။
- (င) သဗ္ဗမ္ဗေတံ အနုပစိတကုသလသမ္ဘာရေဟိ ဒုပ္ပညေဟိ သသာဒိဟိ ဝိယ မဟာသမုဒ္ဓေါ ဒုက္ခောဂါဟံ၊ အလတ္တနေယျ ပတိဋ္ဌဉ္စ၊ တသ္မာ ဂန္ထီရံ။
- (စ) ဧဝမ္ပိ ဧကမေကသ္မိံ ဧတ္ထ စတုပ္ပိဓောပိ ဂန္ထီရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။

(ဋ္ဌ၊ ၂၃)

ဣဒါနိ-ကို (စ)ဝါကျရှိ ဝေဒိတဗ္ဗော-၌ စပ်၊ ယသ္မာ-ကို (င)ဝါကျရှိ ဒုက္ခောဂါဟံ၊ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌ-တို့၌ စပ်။

၁။ ဣဒါနိ - ၏ စပ်ပုဒ်ကို ဧကမေကသ္မိံ စတုပ္ပိဓောပိ ဂန္ထီရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟု ထည့်ပါ။

(င)ဝါကျ၌ ဥပမာနကို အတွင်းသွင်း၍ ယောဇနာပုံ

သသာဒိဟိ - ယုန်စသော သတ္တဝါတို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဓေါ-မဟာ သမုဒ္ဒရာသို့ (ဝါ) သည်။ ဒုက္ခောဂါဟောဝိယစ - ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင် အပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌောဝိယစ - မရအပ်သော ထောက်တည်ရာ ရှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ (ဥပမာန) ဧဝံ - သဗ္ဗမ္ဗိ - သော။

ဇတံ- ဤဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာ. ပဋိဝေဓကို။ (ဒုက္ခောဂါဟံ- ဌ်စပ်) ဝါ- ဤဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာ. ပဋိဝေဓသည်။ (အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌ- ဌ်စပ်) အနုပစိတ ကုသလသမ္ဘာရေဟိ- မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်သမ္ဘာရ ရှိကုန်သော။ (ယုတ္တတ္ထသမာသံကြံ) ဝါ- ဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်သမ္ဘာရ မရှိ ကုန်သော။ (အယုတ္တတ္ထသမာသံကြံ) ဝါ- ကုသိုလ်သမ္ဘာရကို မဆည်းပူး ကုန်သော (အဓိပ္ပါယ်တ္ထ) ဒုပ္ပညေဟိ- ပညာမရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုက္ခောဂါဟံ- ခဲယဉ်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်၏။ အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌ- မရအပ်သော ထောက်တည်ရာလည်း ရှိ၏။ (ဥပမေယျ)

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် အပရော နယောစသည်ဖြင့် - ဓမ္မဟူသည် အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတည်း။ အတ္တဟူသည် သင်္ခါရစသော အကျိုး တည်း စသည်ဖြင့် ဓမ္မ. အတ္တစသည်တို့၏ အနက်ကို တစ်နည်း တစ်စုံ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့၏။ ထိုအဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်း. သင်္ခါရစသော အကျိုး စသည်တို့၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (ဝါ) ဓမ္မ. အတ္တ စသည်တို့၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကိုသာ သိရသေး၍ ဝိနယစသည့် ပိဋကတို့၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မ. အတ္တ စသည်တို့၏ အရကောက်မျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ထို ဓမ္မစသည်တို့၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကိုကား အဘယ်ပါနည်း- စုဒ္ဓိကြောင့် ဣဒါနိ- စသည်မိန့်။

ကား- ထိုအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း(ဓမ္မ)၊ သင်္ခါရစသော အကျိုး (အတ္တ) စသည်တို့သည် ဉာဏ်ပညာနဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သက်ဝင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသောကြောင့် ထိုဓမ္မ. အတ္တစသည်တို့၏ တည်ရာဖြစ်သော ပိဋက သည်လည်း ဂန္ထိရဖြစ်၏ဟု ငါပြဆိုသည်ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် ထိုဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာတို့ကို

မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်သည် ဒေသနာမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ပဋိဝေဓအရ ဉာဏ်ကိုသာ ကောက်ယူရပါမည်လော။ အဘယ်သည်လည်း ပဋိဝေဓမည်ပါသေးသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် တေသံ တေသံ ဝါ စသည်မိန့်။

ကား- ထိုထို ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ စသည်တို့၏ ရှုပွန်လက္ခဏာ, ဝေဒယိတလက္ခဏာ, သက္ကာနနလက္ခဏာ စသည်တို့သည်လည်း (ဝါ) ရုပ်, ဝေဒနာစသည်တို့သည်လည်း ပဋိဝေဓမည်ပါ၏ ဟူလို့။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသောဝါကျတို့ဖြင့် ဓမ္မ, အတ္တစသည်တို့၏ အရကောက်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုဓမ္မ, အတ္တ စသည် (ဝါ) အကြောင်း တရား, အကျိုးတရားစသည်တို့၏ နက်နဲပုံ ဂန္ထိရဘာဝဖြစ်ပုံကို မသိရသေး သည် မဟုတ်ပါလော။ ယင်းတို့၏ နက်နဲပုံကို ဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည် နည်း- စုဒ္ဓိကြောင့် သဗ္ဗမေတ္တံ စသည်မိန့်။

(က) ဝါကျ အထက်၌ကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ပြန်။

(စ) ဝါကျသို့

ဆရာဆရာသည် (က)စသောဝါကျတို့ဖြင့် ဓမ္မ, အတ္တ စသည်တို့၏ အရကောက်နှင့်တကွ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း (ဓမ္မ)၊ သင်္ခါရစသော အကျိုး (အတ္တ) စသည်တို့ သည်သာ ဂန္ထိရဖြစ်၍ ပိဋကသုံးပုံသည်ကား ဂန္ထိရမဖြစ်ဟူသော အနက် သည် ရောက်၏။ (အန-ပါ) စင်စစ်တမူကား ပိဋကသုံးပုံသည်လည်း ဂန္ထိရဖြစ်၍ ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိ-ပါ) ထို့ကြောင့် ပိဋက သုံးပုံ၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကိုလည်း ဆရာ ပြဆိုသင့်သေး၏။ (အန-ရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ပဋိ-ရော) နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ)ဝါကျကိုမိန့်။

ကား - ပိဋကသုံးပုံသည်လည်း ထိုဓမ္မ. အတ္ထတို့၏ တည်ရာ. ဒေသနာပဋိဝေဓတို့၏ အာရုံပြုရာ ဖြစ်သောကြောင့် ဌာနျူပစာ. ကာရကူ-ပစာအားဖြင့် ဂန္တိရဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အပြစ်မရောက်ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျသည် ဓမ္မ. အတ္ထ စသည်တို့၏ အရကောက်မှတစ်ပါး ထိုဓမ္မ.အတ္ထစသည်တို့၏ ဂန္တိရဖြစ်ပုံကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) (ဂ) (ဃ)ဝါကျတို့သည်လည်း အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်၏။

(င) ဝါကျသည် ထိုဓမ္မ. အတ္ထ စသည်တို့၏ ဂန္တိရဖြစ်ပုံကို ဥပမာဖြင့် ပြသောကြောင့် ပိရောဓိဒေါသ. အဗျာပိတဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျသည် ဓမ္မ. အတ္ထ စသည်တို့သည်သာ ဂန္တိရဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ပိဋကသုံးပုံသည်လည်း ဂန္တိရဖြစ်သည်ဟု ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝါသဒ္ဓါ၊ အဝိသဒ္ဓါထားရခြင်း အကြောင်း

(ဃ) ဝါကျ ဝါ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်းကို ဆိုခဲ့ပြီး အမှတ် (၆)ဝါကျ အပရော နယော ဓမ္မောတိ ဟေတု ဝါကျလာ (ဆ)ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်းအတိုင်း မှတ်ပါ။

ဝေဓိ-၌ ဝိ-ကား ပါဠိ ပါဠိတော်အနက် စသည်တို့သည် ဂန္တိရဖြစ် သကဲ့သို့ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း. သင်္ခါရစသော အကျိုးစသည် တို့သည်လည်း ဂန္တိရဖြစ်သည်ဟု ရှေးနည်းကို ပေါင်းသော သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ-ကို ပြလိုသောကြောင့် ထားသည်။

စတုဗ္ဗိဓောပိ-၌ ဝိကား ဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာ. ပဋိဝေဓဟူသော လေးပါးပေါင်းမှသာ ဂန္တိရဖြစ်သည်မဟုတ်။ တစ်ပါး. တစ်ပါးသည်လည်း

ဂန္ထီရဖြစ်သည်ဟု အစိတ်ကိုဆည်းသည့် အဝယဝသမုစ္စယတ္ထကို ပြလို
သောကြောင့် ထားသည်။

၄။ မွေ့ယေဝ ဇာတံ ကာရဏံ မွေ့ဇာတံ။ (ဇာတသဒ္ဓါ အကြောင်းဟော)

- * တစ်နည်း-မွေ့ယေဝ မွေ့ဇာတံ။ (ဇာတသဒ္ဓါ တတ္ထော)
- * သုကာတိတိ သောတာ။ (သု+တု) သောယေဝ အတ္ထောတဒတ္ထော။
ထိုထိုအနက် ရ၏။
- * တဒတ္ထဿ ဇောတိကာ တဒတ္ထဇောတိကာ။
- * ဝိပရိယယတိတိ ဝိပရိတော။ (ဝိ+ပရိ+ဣ+တ)
ဇောက်ပြန်စွာ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာ။
- * န ဝိပရိတော အဝိပရိတော။
- * သဿ အတ္တနော လက္ခဏံ သလက္ခဏံ။
- * သလက္ခဏန္တိ သင်္ခါတော သလက္ခဏသင်္ခါတော။
- * ဥပစိယတေတိ ဥပစိတော။ (ဥပ+စိ+တ)
- * န ဥပစိတော အနုပစိတော။
- * အနုပစိတော ကုသလသမ္ဘာရော ယေဟိတိ အနုပစိတကုသလ
သမ္ဘာရော။ (ယုတ္တတ္ထသမာသ်)
-မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ် အဆောက်အဦ၏ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်
တို့နှင့် အကြောင်း+အကျိုးစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ+နိ။
-မဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်အဆောက်အဦသည် ပ+နိ။
- * (တစ်နည်း) နတ္ထိ ဥပစိတော ပုညသမ္ဘာရော ယေဟိတိ အနုပစိတ
ပုညသမ္ဘာရော။ (အယုတ္တတ္ထသမာသ်)
-ဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်အဆောက်အဦ မရှိခြင်း ဂုဏ်၏ +
ဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျူ+နိ။

-ဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်အဆောက်အဦ မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ+နိ။

* နတ္ထိ ပညာ ယဿာတိ ဒုပ္ပညော။

-ပညာမရှိခြင်း၏ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး စပ်ခြင်းသမ္ပန် သည် ဗျ+နိ။

-ပညာ မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ+နိ။

* သမ္မာ ဥန္တန္တိ ကလီဒန္တိ စန္ဒောဒယေ အာပါနိ အသ္မာတိ သမုဒ္ဒေါ။

(စန္ဒောဒယေ၊ လတက်လာသည်ရှိသော်၊ အသ္မာ၊ ဤသမုဒ္ဒရာမှ၊ အာပါနိ၊ ရေတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥန္တန္တိ ကလီဒန္တိ၊ ကြွတက်ယိုစီး ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေါ၊ မည်၏။)(ကိတ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပါဒါနသာနေ။) ယိုစီးခြင်း ကြံ့ယာ။

* သမံ ဥဒကေန လောကံ စတ္တာတိ သမုဒ္ဒေါ။

(စတ္တ၊ ဤသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကေန၊ နှင့်၊ သမံ၊ အညီအမျှ၊ လောကံ၊ ဆားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ သမုဒ္ဒေါ။)(ဗဟုဗ္ဗိသမာသဝိဂ္ဂဟ)

-ရေနှင့် အညီအမျှဖြစ်သော ဆား၏ သမုဒ္ဒရာနှင့် ဌာနိ+ဌာနစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-ရေနှင့် အညီအညွတ်ဖြစ်သော ဆား(ရှိခြင်း)သည် ပ-နိ။

* မဟန္တော သမုဒ္ဒေါ မဟာသမုဒ္ဒေါ။

* စတ္တာရော ဝိဓာ ယဿာတိ စတုဗ္ဗိဓော။

* ဂန္တိရာနံ ဘာဝေါ ဂန္တိရဘာဝေါ။

-ဂန္တိရဖြစ်သော ဓမ္မ၊ အတ္ထ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေတို့၏ နက်နဲခြင်းဂုဏ် နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-နက်နဲခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ ကုဒါနိ = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ကုကာရန္တ။

- ဧတေသု = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပိဋကေသုကို ငဲ့၍ နပုလ္လိင်၊
 သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- သောတူနံ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ သတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ဥကာရန္တ။
- ဇောတိကာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) ဣဒါနိ - စသည်ဖြင့် မွေ-အရ အဝိဇ္ဇာ-စသော အကြောင်းတရား၊ အတ္ထအရသင်္ခါရ-စသော အကျိုးတရား စသည်တို့ကို ပြုပြီးဖြစ်၍ ထိုမွေ၊ အတ္ထ စသည်တို့၏ ဂန္ထိရဖြစ်ပုံကို ဆက်လက်ပြဆိုမည့် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ထိုတွင် ဧတေသု ပိဋကေသု - စသည်ဖြင့် ဤပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရားသည်မွေ၊ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားတို့သည် အတ္ထမည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ၊ အဘိဇေယျတ္ထ)

(ခ) ယာစာယံ ဒေသနာ - စသည်ဖြင့် အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သိအပ်သော သောတုနေတို့၏ ဉာဏ်၌ ထင်လာသော အနက်သည် ရှိ၏။ ထိုအနက်ကို ထွန်းပြတတ်သော သဝိညတ္ထိဝိကာရ ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓသည် (တစ်နည်း) ထိုဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒေသနာမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ကြွင်းသော အဘော်များကို လွန်ခဲ့ပြီး အမှတ် ၆ = (ဂ) (ဃ) ဝါကျ တို့အတိုင်း ဖော်ပါ။ ဤဝါကျ၌ သိသာရုံမျှသာ ဖော်ပြပါမည်။)

(ဂ) ယော စေတ္ထ - စသည်ဖြင့် မွေ၊ အတ္ထ၊ ဒေသနာတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်ကို ပဋိဝေဓအရ ကောက်ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ကြွင်း အမှတ်(၆) ဝါကျလား (င) ဝါကျအတိုင်း အပြည့်အစုံ ဖော်ပါ)

(ဃ) တေသံ တေသံဝါ - စသည်ဖြင့် ပဋိဝေဓ-အရ ထိုးထွင်း၍

သိအပ်သော ရှုပ္ပန.နမန.ဗုဒ္ဓနစသော လက္ခဏာတို့ကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ကြွင်းအမှတ်(၆) ဝါကျလာ(ဆ)ဝါကျအတိုင်း အပြည့်အစုံဖော်ပါ)

(င) သဗ္ဗဓမ္မတံ - စသည်ဖြင့် ထိုဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာ ပဋိဝေဓေ တို့သည် မဟာသမုဒ္ဓရာသည် ယုန်သူငယ်တို့အတွက် သက်ဝင်ကူးစက်ရန် ခဲယဉ်း၍ ထောက်တည်ရာကို မရနိုင်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မဆည်းပူးခဲ့သော မန္တဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သက်ဝင်ခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသည် အဖြစ်၊ ထောက်တည်ရာကို မရနိုင်သည့်အဖြစ်၊ ထိုသို့ ထောက်တည်ရာ မရနိုင်သောကြောင့် ဂန္တီရ ဖြစ်ရသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(စ) ဝေဓိ - ဧကမေကသ္မိ - စသည်ဖြင့် ဓမ္မ. အတ္ထ. ဒေသနာ. ပဋိဝေဓေတို့သည် ဂန္တီရ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုသို့တည်ရာ ဖော်ပြရာဖြစ်သော ပိဋကသုံးပုံတို့သည်လည်း ကာရကုပစာ. ဌာနုပစာအားဖြင့် ခက်ခဲနက်နဲ သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

- ၇။ (က) ဧတေသု = ပသိဒ္ဓဝိသယ။
ယံယံ = ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (ခ) ယာ အယံ = ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (ဂ) ယော = ပသိဒ္ဓဝိသယ။
ဧတ္ထ = ပတ္တန္တဝိသယ။
- (ဃ) တေသံ တေသံ = ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (င) ဧတံ = ပတ္တန္တဝိသယ။
တသ္မာ = အနဘူတဝိသယ။
- (စ) ဧတ္ထ = ပတ္တန္တဝိသယ။

၈။ ဓမ္မဇာတံ - အရ အဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း။ အတ္ထဇာတံ - အရ

သင်္ခါရစသော အကျိုးတို့ကို ကောက်၍ လွန်ခဲ့ပြီး အမှတ်(၆)ဝါကျလာ နံပါတ်(၈)တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ကြိုယာဝါးတန်ထုတ်။

ဒေသနာအရ - ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်၊ တစ်နည်း - ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ ဝါကျအမှတ်(၅)လာ နံပါတ်(၈)အတိုင်းထုတ်။

ပဋိဝေဒအရ - ဉာဏ်ကိုကောက်၍ ဝါကျအမှတ်(၅)လာ နံပါတ်(၈) အတိုင်း ထုတ်။

၉။ ဒေသနာ - အရ ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်၊ တစ်နည်း - ဒေသနာဉာဏ် (ပညိန္ဒြေ)ကောက်၍ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ ထုတ်ပါ။

၁၀။ သောတူနံ ဉာဏဿ အဘိမုခေါ ဟောတိ။

ဉာဏဿ - အရ သောတူနေတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဉာဏ်ရ၏။

အဘိမုခေါ (ဟောတိ) အရ - ထိုသို့ အဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း

သင်္ခါရစသော အကျိုးတို့ကို ရ၏။

အဘိမုခေါ - အရ ပစ္စည်းတရားက ဉာဏဿ - အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ပြိုင်။

ပဋိဝိဇ္ဇိတဗော = အမှတ်(၆)ဝါကျ၌။

ဝေဒိတဗော = အမှတ်(၅)ဝါကျ၌။



တိကမာတိကာ အပွင့်

ဝါကျ (၈) ကုသလတိက် အဖွင့်

- (က) ဣဒါနိ "ကုသလာဓမ္မာ"တိ အာဒိနံ မာတိကာပဒါနံ အယ-
မနပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ။
- (ခ) ကုသလသဒ္ဓေါ တာဝ အာရောဂျအနဝဇ္ဇေက သုခဝိပါ-
ကေသု ဒိဿတိ။
- (ဂ) အယဉ္စိ "ကစိ န ဘောတော ကုသလံ၊ ကစိ ဘောတော
အနာမယ" ဣ အာဒိသု အာရောဂျေ ဒိဿတိ။
- (ဃ) "ကတမော ပန ဘန္တေ ကာယသမာစာရော ကုသလော၊
ယော ခေါ မဟာရာဇ ကာယသမာစာရော အနဝဇ္ဇေ"တိစ
"အပရံ ပန ဘန္တေ ဧတဒါနတ္တရိယံ၊ ယထာ ဘဂဝါ ဓမ္မ
ဒေသေတိ ကုသလေသု ဓမ္မေသု" တိ စ ဧဝမာဒိသု
အနဝဇ္ဇေ။(ပ)
- (င) သွာယမိစ အာရောဂျေပိ အနဝဇ္ဇေပိ သုခဝိပါကေပိ ဝတ္တတိ။
(၄-၈၀၊၈၁)

အပရံ ပန ဘန္တေ / ပုန စ ပရံ ပန ဘန္တေ။

ဤ ပါဠိတော်သည် သုတ်ပါထေယျ သမ္ပသာဒနိယသုတ်၌ လာသည်။
ထိုမူရင်းဖြစ်သော ပါဠိတော်၌ အပရံ ပန ဘန္တေ သာရှိသောကြောင့် အပရံ
ပန ဘန္တေ သာသင့်။

ဧတဒါနုတ္တရိယံ / ဧတဒါနုတ္တရိယံ။

ဂဏ္ဍိဟောင်း၊ ဂဏ္ဍိသစ် နှစ်စောင်လုံး၌ ဧတဒါနုတ္တရိယံ-ဟုရှိ၏။ ဧက-သဒ္ဓါကို အသဟာယအနက်ယူ၍ ပေးကြ၏။ သို့သော်မူရင်းဖြစ်သော သမ္ပသာဒနိယသုတ်၌ ဧတဒါနုတ္တရိယံ-ဟု ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းသုတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း “သာ တုမှာကံ ဒေသနာ အနုတ္တရာတိ ဝဒတိ” ဟု ဧတသဒ္ဓါနှင့် သဗ္ဗနာမ်ချင်းတူသော တ(တာ) သဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်ဆို ထားသောကြောင့်လည်းကောင်း “ဧတဒါနုတ္တရိယံ” ဟုရှိသည်။

ဧတဒနုတ္တရိယံ / ဧတဒါနုတ္တရိယံ။

အနုတ္တရိယံ (အနုတ္တရ+ဣယ) ဟုယူလျှင် ဧတဒနုတ္တရိယံ၊ အာနုတ္တရိယံ၊ (အနုတ္တရ+ကျ)ဟုယူလျှင် ဧတဒါနုတ္တရိယံဟု နှစ်မျိုးလုံး ရှိနိုင်သည်။

၁။ အပရံ ပန ဘန္တေ ဧတဒါနုတ္တရိယံ၊ ယထာ ဘဂဝါ ဓမ္မံ ဒေသေတိ ကုသလေသု ဓမ္မေသု။ ကိ အနက်၂-နည်းပေးပုံ။

ဘန္တေ-ဘုရား။ အပရံ ပန -တစ်ပါးတုံသော်ကား။ ဘဂဝါ-သည်။ ယထာ-အကြင်ဒေသနာတော် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မ-ကို။ ဒေသေတိ-မူ၏။ ဧတံ -ဤဒေသနာတော်သည်။ (တုမှာကံ-တို့၏)။ အနုတ္တရိယံ-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလှပါပေ၏။ (တစ်ဝါကျ) (ဒေသိ တေသု-ဟောကြားအပ်ကုန်သော။) ကုသလေသု- အပြစ်မရှိကြကုန် သော။ ဓမ္မေသု-တရားတို့ကြောင့်လည်း။ (တုမှာကံ-တို့၏) အနုတ္တရိယံ-မွန်မြတ်ခြင်း၏အကြောင်း အကောင်းဂုဏ်သည်။ ဟောတိ- ဖြစ်ရပါ၏။

(တစ်ဝါကျ) ဤသို့ ၂-ဝါကျခွဲ၍ သမ္ပန်။

တစ်နည်း

ယထာ-ဖြင့်။ ဘဂဝါ-သည်။ ကုသလေသု-ကုန်သော။ ဓမ္မေသု-တို့၌။ ဓမ္မ-ကို။ ဒေသေတိ-၏။ ဧတံ-ဤဒေသနာတော်သည်။ အနုတ္တ

ရိယံ-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ပါပေ၏။ ဤသို့ တစ်ဝါကျတည်း လည်းပေးနိုင်။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် တတ္ထ ကေနဋ္ဌေန အဘိဓမ္မော-စသည်ဖြင့် အဘိဓမ္မော အဋ္ဌကထာ၏ အခြေပါဒစကားရပ်ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ အဘိဓမ္မော အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို မပြတော့ပြီလော။ အဘိဓမ္မော အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို မည်သို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် ဣဒါနီ-စသည် မိန့်။

ကား- အဘိဓမ္မောအဋ္ဌကထာကို အနုပုဗ္ဗဒသံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ဖွင့်ဆိုပါမည်ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဤဆိုလတုံသည်ကား ကုသလာဓမ္မော အစရှိသော မာတိကာပုဒ်တို့၏ အနုပုဗ္ဗဒသံဝဏ္ဏနာတည်းဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ရှေးဦးစွာ ကုသလာသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) ဝါကျမိန့်။

ကား- ကုသလာသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို မပြဆိုသေး။ ရှေးဦးစွာ ကုသလာသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကို ပြဆိုမည်ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလာသဒ္ဓါသည် အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇအနက် စသည်တို့၌ ထင်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇအနက် စသည်သည် ကုသလာသဒ္ဓါ၏ အနက်မဖြစ်လေက ဆရာ့စကား မသင့်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (အတ္ထပသင်္ဂဓောဒနာ) တစ်နည်း- အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇအနက်တို့၌ ကုသလာသဒ္ဓါမဖြစ်လေက ဆရာ့စကား မသင့်

နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ (သဒ္ဓပသင်္ဂဓောဒနာ)။ ထို့ကြောင့် (ခ) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ ကုသလသဒ္ဓါက အာရောဂျစသော အနက်တို့ကို ဟောသည်ဟုသိနိုင်ကြောင်း အထောက်သာကေ အာဂမယုတ္တိကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓ-ကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

ကား - ကစ္စိ န ဘောတော ကုသလံ-စသော အာဂမယုတ္တိတို့ကို ထောက်ဆ၍ ကုသလသဒ္ဓါ အာရောဂျ-စသော အနက်တို့ကို ဟောကြောင်း သိနိုင်ပါ၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့ ဌာပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါသည် အာရောဂျ- စသောအနက်တို့ကို ဟောသည်ဟု ယုတ္တိသာကေနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူ၏။ ဤ ကုသလာဓမ္မာ ဟူသော မာတိကာပါဠိတော်၌ ထိုအနက်အားလုံးကိုပင်ဟောသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း စုဒ္ဓကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

ကား - အနက်အားလုံးကို မဟော။ အာရောဂျအနက်. အနဝဇ္ဇအနက်. သုခဝိပါကအနက်တို့ကိုသာ ဟောပါ၏ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျသည် အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၏ အခြေပါဒ စကားရပ်တို့ကိုပြဆိုပြီးနောက် အစဉ်ရောက်လာသည်အားလျော်စွာ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ၏အဖွင့်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျသည် ကုသလသဒ္ဓါသည် အနက်မရှိသောသဒ္ဓါမဟုတ်။ အာရောဂျ စသောအနက်တို့ကို ဟောသောသဒ္ဓါဟု ပြဆိုသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျသည် ကုသလသဒ္ဓါက အာရောဂျစသောအနက်တို့ကို ဟောကြောင်း အာဂမယုတ္တိဖြင့် ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ. ဩစိတျ

ဟီနဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) ဝါကျသည် ကုသလသဒ္ဓါ၏ အာရောဂျအနက်ကို ဟောသည့် အာဂမယုတ္တိမှတစ်ပါး အနဝဇ္ဇအနက်ဟောသည့် အာဂမယုတ္တိတို့ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

ပက္ခန္ဓရဝါကျဖြစ်၍ အဗျာပိတဒေါသ၊ (ခ)ဝါကျ၏ အာဂမယုတ္တိဝါကျဖြစ်၍ ဝိရောဓိ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသတို့ကို ပယ်သည်ဟုဆိုသည်။

(င) ဝါကျသည် ကုသလာဓမ္မာ-၌ ကုသလသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့ကို အတိအကျပြဆိုသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

၄။ မာတာ ဝိယ မာတိကာ။ (ဥပမာတဒ္ဓိတ်၊ မာတု+ဣက)
-အဓိ၏မာတိကာနှင့် ဥပမာန+ဥပမေယျ အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အဓိနှင့် တူမျှခြင်းဂုဏ် (ဥပမာ) သည် ပ-နိ။

* ပုဗ္ဗံ အနဂတာနိ အနပုဗ္ဗံ။ (အဗျယိဘော)
-ရှေ့နှင့်အစဉ်လိုက်သော ပုဒ်တို့၏ ဝိသယ+ဝိသယံ စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ -ရှေ့သို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းသည် ပ-နိ။

* အနပုဗ္ဗံ စ တာနိ ပဒါနိ စာတိ အနပုဗ္ဗပဒါနိ။

* အနပုဗ္ဗပဒါနံ ဝဏ္ဏနာ အနပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ။
-အစဉ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ဖွင့်ဆိုကြောင်း သံဝဏ္ဏနာနှင့် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ+ သံဝဏ္ဏနာ စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်တို့ကို ဖွင့်ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုအနပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၏ သာမညဇာတ်သည် လည်းကောင်း ပ-နိ။

* ရုဇ္ဇတိတိ ရောဂေါ။ (ရုဇ+က) နာကျင်ခြင်းကြံယာ။

- * နတ္ထိ ရောဂေါ ဧတဿာတိ အရောဂေါ။
 ကိလေသာ အနာရောဂါ မရှိခြင်း၏ ကုသိုလ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး
 သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ကိလေသာ အနာရောဂါ ကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * အာရောဂဿ ဘာဝေါ အာရောဂုံ။ (အရောဂ+ ကျ)
 ကိလေသာ အနာရောဂါကင်းသော ကုသိုလ်၏ အနာရောဂါ
 ကင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 အနာရောဂါ ကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
 အနဝဇ္ဇ၊ သုခဝိပါကတို့၏ ဝိဂ္ဂဟကို အမှတ် (၁၁) ဝါကျ၌ ရှုပါ။
- * နတ္ထိ အာမယော ဧတဿာတိ အနာမယော။
 ရောဂါကင်းခြင်းဂုဏ်၏ ရောဂါကင်းသူနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး စပ်ခြင်း
 သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ရောဂါကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * ကာယေ ပဝတ္တော သမာစာရော ကာယသမာစာရော။
 ကာယဒွါရ၏ အကျင့်နှင့် ဌာန+ဌာနီ စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ကာယဒွါရ (ဝါ) ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ခြင်းသည် ပ-နိ။
- * နတ္ထိ ဥတ္တရော ယဿာတိ အနုတ္တရော။
 သာလွန်သူမရှိခြင်းဂုဏ်၏ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး စပ်ခြင်း
 သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 သာလွန်သူ မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * အနုတ္တရဿ (ဗုဒ္ဓဿ) ဘာဝေါ အနုတ္တရိယံ။ (အနုတ္တရ+ ကူယ)
 သာလွန်သူမရှိသောဘုရား၏ သာလွန်သူမရှိခြင်းဂုဏ် (အနုတ္တရ
 ဂုဏ်)နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 သာလွန်သူမရှိခြင်း (အမြတ်ဆုံးဖြစ်ခြင်း)ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ ကစ္စိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။

ဘောတော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ဂစ္ဆန္တဒါ၊ အကာရန္တ။
 အရောဂျ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ ဖိတ္တာဒါ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ဣဒါနီ-စသည်ဖြင့် ယခုအခါ ကုသလာ မွှော-အစရှိ ကုန်သော မာတိကာပုဒ်တို့၏ အစဉ်အတိုင်းဖွင့်ဆိုမည့် အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ သည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ခ) ကုသလသဒ္ဓေါ တာဝ-စသည်ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါသည် အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇအနက်၊ ဆေကအနက်၊ သုခဝိပါကအနက်တို့ကို ဟောကြောင်း သိစေသည်။ (အဘိဓေယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ။)

(ဂ) အယဉ္ဇီ-စသည်ဖြင့် " ကစိ န ဘောတော ကုသလံ၊ ကစိ ဘောတော အနာမယံ" စသော ပါဠိရပ်တို့၌ ကုသလသဒ္ဓါသည် အာရောဂျ အနက်ကိုဟောသည်ဟု အာဂမယုတ္တိကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) ကတမော ပန ဘန္တေ - စသည်ဖြင့် ကတမော ပန ဘန္တေ ကာယသမာစာရော ကုသလော - စသော ပါဠိတော်တို့၌ ကုသလသဒ္ဓါ သည် အနဝဇ္ဇအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) သ္မာယဗိဓေ - စသည်ဖြင့် ဤ ကုသလာ မွှော-ဟူသော ပါဠိတော်လာ ကုသလ-သဒ္ဓါသည် အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇအနက်၊ သုခဝိပါကအနက်တို့ကို ဟောကြောင်းသိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓေ ယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ)

၇။ (က) အယံကား အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ ဟူသော အစွဲပုဒ်တိုက်ရိုက် ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ဂ) အယံကား (ခ)ဝါကျရှိ ကုသလသဒ္ဓါကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

(c) သွာယံ+သောအယံ-တို့ကား ကုသလသဒ္ဓေါကို စွဲသော
ကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

၈။ အယမနုပုဗ္ဗပဒဝက္ကနာ-၌ ကြိယာငါးတန်။

အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ၏ အနုပုဗ္ဗပဒဝက္ကနာသည် ဒဿနတ္ထ။
အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ၏ အခြေပါဒစကားရပ်ကို ပြဆိုပြီးခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
ကုသလသဒ္ဓေါ တာဝ-စသည်ဖြင့် ဤအဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာကို ဖွင့်ဆိုအား
ထုတ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ စူဠဗုဒ္ဓယောသရဟန်း၏ တောင်းပန်ခြင်းနှင့်
အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သာသနာတော်အကျိုး၊ သောတုဇနတို့၏အကျိုး
ကို လိုလားခြင်း၊ သနားခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာကို လေ့လာရသဖြင့် သောတုဇနတို့၏ အဘိဓမ္မာ၌
လိမ္မာကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ သာသနာတော်ကို အရှည်တည်တံ့စေခြင်း စသော
အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ကုသလေသု ဓမ္မေသု အရ ကြိယာငါးတန်

ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးသည် ဒဿနတ္ထ။ ယောနိသော မနသိ
ကာရသည် ဒီပကတ္ထ။ ဗောဓိဉာဏ်ကို ရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ သပ္ပရိသုပ
နိဿယ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အလွန်မြင့်
မြတ်သူ ဖြစ်ရခြင်းမှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး
အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ အာရောဂျ (ပ) သုခဝိပါကေသု ဒိဿတိ။

အာရောဂျ (ပ) သုခဝိပါကေသု -အရ အာရောဂျအနက်၊ အနဝဇ္ဇ
အနက်၊ ဆေကအနက်၊ သုခဝိပါကအနက်တို့ကို ရ၏။ ယင်းသည် ပစ္စည်း။
ဒိဿတိအရ ကုသလသဒ္ဓါ ရ၏။ ယင်းသည် ပစ္စယုပ္ပန်။

ထို့ကြောင့် အတ္ထပညတ်ပစ္စည်းတရားက သဒ္ဓပညတ်ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအား ပကတုပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကာယသမာစာရော-

ကာယ-အရ ကာယဝိညတ်ဟူသော ကာယဒွါရ ရ၏။ သမာစာရော အရ ထိုကာယဝိညတ်၌ဖြစ်သော ကောင်းသော အပြစ်ကင်းသော မဟာကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ်ဟူသော အမှူရ၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဝိညတ်ပစ္စည်းတရားက မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သုခဝိပါကေ-(သုခေါ ဝိပါကော ယဿာတိ သုခဝိပါကော)။

သုခေါ ဝိပါကော (သုခဝိပါက)ဟူသော အန္တတ္ထ သမာသ်ပုဒ်အရ ဝိပါတ်စိတ် ဆတ္တိံသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိံသ၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ် ရ၏။ ယဿ ဟူသော အညပုဒ် ဗာဟျတ္ထအရ ကုသိုလ်ကံစေတနာ ရ၏။

ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကံစေတနာပစ္စည်းတရားက ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကဋ္ဌတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ပကတူပနိဿယ နှင့် နာနက္ခဏိက ကမ္မ ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။



ဝါကျ (၉) ကုသလအဖွင့်

- (က) စစနတ္ထော ပနေတ္ထ ကုန္တိတေ ပါပဂေ ဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ ကမ္မေန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိတိ ကုသလာ။
- (ခ) ကုန္တိတေန ဝါ အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ၊ တေ အကု သလသင်္ခါတေ ကုသေ လုနန္တိ ဆိန္တန္တိတိ ကုသလာ။
- (ဂ) ကုန္တိတာနံ ဝါ သာနတော တနကရဏတော ဩသာန ကရဏတော ဉာဏံ ကုသံ နာမ၊ တေန ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ။ ဂဟေတဗ္ဗာ ပဝတ္ထေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော။
- (ဃ) ယထာ ဝါ ကုသာ ဥဘယဘာဂဂတံ ဟတ္ထပုဒေသံ လုနန္တိ၊ ဧဝမိမေပိ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နာဘာဝေန ဥဘယဘာဂဂတံ ကိလေသပက္ခံ လုနန္တိ၊ တသ္မာ ကုသာ ဝိယ လုနန္တိတိပိ ကုသလာ။

(၄-၈၁)

၁။ (က) ဝါကျရှိ ကြိယာပုဒ်တို့ကို အနက်တူ + အနက်ပြား ကြံ၍ အနက်ပေးလိုသော် -

သလယန္တိ စလယန္တိ - တဒင်္ဂပဟာန် (ကာမာဝစရကုသိုလ်)၏ အစွမ်းဖြင့် တုန်လှုပ်စေကုန်၏။

သလယန္တိ ကမ္မေန္တိ - ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန် (မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်)၏ အစွမ်း ဖြင့် အပြင်းအထန် တုန်လှုပ်စေကုန်၏။

သလယန္တိ ဝိဒ္ဓံသေန္တိ - သမုတ္တေဒပဟာန်(မဂ်ကုသိုလ်)ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ (ဤကား အနက်ပြား)

သလယန္တိ (ပ) ဝိဒ္ဓံသေန္တိ - ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်၏။ (ဤကား အနက်တူ)

(ခ) ဝါကျ၌ နိယမ+ အနိယမ ထည့်စွက်၍ အနက်ပေးပုံ

ဇယ မွှာ၊ အကြင်အကုသိုလ်တို့သည်။ (အနိယမ)။ ရာဂါဒိအသုစိ သမ္ပယောဂတော၊ ရာဂစသော မစင်ကြယ်သော တရားတို့နှင့် ယှဉ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ နာနာဝိဒေဒက္ခဟေတုတော စ၊ အမျိုးမျိုးသော အပြား ရှိသော ဆင်းရဲဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကုစ္စိ တေန၊ သော။ အာကာရေန၊ ဖြင့်။ (သန္တာနေ၊ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌။) သယန္တိ၊ ကိန်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တေ မွှာ၊ ထို အကုသိုလ် တို့သည်။ (နိယမ)။ ကုသာ၊ ကုသမည်ကုန်၏။

ဇယ မွှာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ (အနိယမ)။ အကုသ လသင်္ခါတေ၊ ကုန်သော။ တေ ကုသေ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့ကို။ လုနန္တိ ဆိန္တန္တိ၊ ဖြတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တေ မွှာ၊ ထို ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ (နိယမ)။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလသဒ္ဓေါ တာဝ - စသည်ဖြင့် ကုသလ သဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရနှင့် အတ္ထုဒ္ဓေသတို့ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ (ဌပနာ)။ ကုသလ သဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်လော။ (အဘော်)။ ထို့ကြောင့် (ဟိတ်)။ ကုသလသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ+အတ္ထုဒ္ဓေသတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ - စသည်မိန့်။

ကား - ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ - စသည်ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထ တို့ကို ငါပြဆိုပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါကို ကုစ္စိတေ သလယန္တိ တိ ကုသလာ (တစ်နည်း) သလယန္တိတိ သလာ၊ ကုစ္စိတေ သလာ ကုသ

လာ-ဟုဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ (၄) ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသလာ-ကို ယင်းသို့သာ ဝစနတ္ထပြုကောင်း၍ အခြားနည်းအားဖြင့် ဝစနတ္ထမပြုကောင်းဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ (အနုပါ)။ စင်စစ်တမူကား- ကုသေ လုနန္ဒီတိ ကုသလာ- စသည်ဖြင့်လည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းသေးသောကြောင့် ယင်း အနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိပါ)။ ထို့ကြောင့် အခြားဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ (အနုရော)။ ပြခဲ့ပြီး ဝစနတ္ထကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဝါ) မဆိုဘဲမနေသင့်။ (ပဋိရော) အခြားဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း- ဟု မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ) မိန့်။

ကား- ကုသေ လုနန္ဒီတိ ကုသလာ၊ (တစ်နည်း) လုနန္ဒီတိ လာ၊ ကုသေ လာ ကုသလာ-ဟု ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါသေး၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ကုသအရ အကုသိုလ်ကိုကောက်၍ ကုသေ လုနန္ဒီ ဆိန္ဒန္တိတိ ကုသလာ-ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသအရ အကုသိုလ်ကိုသာကောက်၍ ကုသလာကိုလည်း ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်းသာ ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူသောအနက်သည်ရောက်၏။ (အနုပါ) စင်စစ်တမူကား ကုသအရ ဉာဏ်ကိုကောက်၍ ကုသေန လာတဗ္ဗာ ကုသလာ-ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းသေးသောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိပါ) ထို့ကြောင့် ကုသအရ ဉာဏ်ကိုကောက်၍ ယင်းနှင့်သင့်လျော်သော အခြားဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ (အနုရော) မဆိုဘဲ မနေသင့်။ (ဝါ) ကုသအရ အကုသိုလ်ကိုကောက်၍ ကုသေ လုနန္ဒီ ဆိန္ဒန္တိတိ ကုသလာ-ဟုသာ ဆရာမဆိုသင့်ပါ။ (ပဋိရော)။ ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏-ဟု စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ သာနတော- စသော (ဂ) ဝါကျမိန့်။

ကား - ကုစ္ဆိတေ သာတိ တနံကရောတိ ဩသာနံ ကရောတိတိ
ကုသံ - ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ကုသအရ ဉာဏ်ကိုကောက်ပြီး
ကုသေန လာတဗ္ဗာ ကုသလာ ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြု
ကောင်းပါသေးသည် ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသ - သဒ္ဓါသည် အကု
သိုလ်နှင့် ဉာဏ်အနက်ကို ဟောသည်ဟုဆိုတော်မူ၏။ (ဌပနာ) ကုသ -
သဒ္ဓါသည် သမန်းမြက်အနက်ကိုလည်း ဟောသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။
(ဝါ) ကုသသဒ္ဓါသည် ကုသိုလ်အနက်ကိုလည်း ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါ
လော။ (အာဘော်) ထို့ကြောင့် (ဟိတ်) ကုသသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို အကုသိုလ်
နှင့် ဉာဏ်ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) အဘယ်သို့လည်း မှတ်
သင့်ပါသေးသနည်း။ (ပုစ္ဆာ) ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယထာ ဝါ ကုသာ
စသော (ဃ) ဝါကျကိုမိန့်။

ကား - ကုသသဒ္ဓါသည် ကုသိုလ်အနက်ကိုဟော၍ ကုသာ
ဝိယ လုနန္ဒိတိ ကုသလာ - ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြုနိုင်
သေးသည် ဟူလို။

၃။ ဝါ - သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ခ) ကုစ္ဆိတေန ဝါ အာကာရေန-၌ ဝါ - သဒ္ဓါ။

ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ - ဟူသော ဝစနတ္ထအကြောင်းမှ
တစ်ပါး ကုသေ လုနန္ဒိတိ ကုသလာ - ဟူသော ဝစနတ္ထအကြောင်းကို လည်း
ကောင်း။ ကု - ရှေးရှိသော သလဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ်
မှတစ်ပါး ကုသ - ရှေးရှိသော လူ - ဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း။ စက်ဆုပ်ဖွယ် အကုသိုလ်တို့ကို တုန့်လှုပ်စေတတ် ဖျက်ဆီး
စေတတ်သောကြောင့် ကုသလ မည်၏ဟူသော သကတ္ထမှတစ်ပါး အကု

သိုလ်တို့ကို ဖြတ်တောက်တတ်သောကြောင့် ကုသလမည်၏ဟူသော သကတ္တကို လည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-ထားသည်။

(ဂ) ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ သာနတော- ဌံ ဝါ- သဒ္ဓါ။

၁။ ကုသလာ- ဌံ ကုသ-ကို ကုစ္ဆိတေန အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ-ဟူသော ကိတန္တတတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ အကြောင်း မှတစ်ပါး ကုစ္ဆိတေ သာတိ တနံကရောတိ ဩသာနံ ကရောတိတိ ကုသ-ဟူသော ဒုတိယာကိတန္တတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထအကြောင်းကို လည်းကောင်း။

၂။ ကုရှေးရှိသော သိ-ဓာတ်+အပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ် မှတစ်ပါး ကုရှေးရှိသော သာဓာတ် (သောဓာတ်)+အပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ ကုသအရ အကုသိုလ်ဟူသော အဘိဓယျတ္ထမှတစ်ပါး ဉာဏ် ဟူသော အဘိဓယျတ္ထကို လည်းကောင်း။

၄။ စက်ဆုပ်ဖွယ် အခြင်းအရာအားဖြင့် ကိန်းတတ်(ဖြစ်တတ်) သောကြောင့် ကုသမည်၏ဟူသော သကတ္တမှတစ်ပါး စက်ဆုပ်ဖွယ် ဟူသော အကုသိုလ်တို့ကို နည်းပါးအောင် ပြုတတ်သောကြောင့် ကုသမည် ၏ဟူသော သကတ္တကိုလည်းကောင်း။

၅။ ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာ- ဟူသော ဒုတိယာ ကိတန္တသမာသ် ဝစနတ္ထ အကြောင်းမှတစ်ပါး ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ ဟူသော တတိယာကိတန္တတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။

၆။ ကုသ သဒ္ဓါပပဒ လူဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး ကုသသဒ္ဓါပပဒ လာဓာတ်+ အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။

၇။ အကုသိုလ်တို့ကို ဖြတ်တတ်သောကြောင့် ကုသလမည်၏ ဟူသော သကတ္တမှတစ်ပါး ဉာဏ်ဖြင့်(ဝါ-သဒ္ဓါဒိပဉ္စကဖြင့်) ယူအပ်သော

ကြောင့် ကုသလမည်၏ဟူသော သကတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလိုသော ကြောင့် ဝါ-ထားသည်။

(ဃ) ယထာ ဝါ ကုသာ -၌ ဝါ- သဒ္ဓါ

၁။ ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ-ဟူသောတတိယာကိတန္တ တပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထအကြောင်းမှတစ်ပါး ကုသလာ ဝိယ လုနန္တိတိ ကုသလာ-ဟူသော အဝဓာရဏကိတန္တကမ္မဓာရေသမာသ် ဝစနတ္ထအကြောင်း ကို လည်းကောင်း။

၂။ ကုသသဒ္ဓါပပဒ လာ-ဓာတ်+ အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး ကုသသဒ္ဓါပပဒ လူဓာတ်+အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။

၃။ ကုစ္ဆိတေ သာတိ တနံ ကရောတိတိ ကုသံ-ဟူသော ဝစနတ္ထ အကြောင်းမှတစ်ပါး ကဝန္တိ နဒန္တိတိ ကုသာ(ဓာန်ဋီ) ကုယံ ပထဝိယံ သယန္တိ ဇယန္တိတိ ကုသာ (စံထားဂဏှိ)-ဟူသော ဝစနတ္ထအကြောင်းတစ်ပါးကို လည်းကောင်း။

၄။ ကုသ၏ ကုသဒ္ဓါပပဒ သာ(သော)ဓာတ်+အပစ္စည်း၏ အဖြစ်မှ တစ်ပါး ကုသ သဒ္ဓါပပဒ သိဓာတ်+အပစ္စည်း၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၅။ ကုသဒ္ဓါ၏ ကုစ္ဆိတတ္ထမှတစ်ပါး ပထဝီအနက်၊ အော်မြည်ခြင်း အနက်ကိုဟောသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။

၆။ ဉာဏ်ဖြင့် (သဒ္ဓါဒိပဉ္စကဖြင့်) ယူအပ်သောကြောင့် ကုသလ မည်၏ဟူသော သကတ္ထမှတစ်ပါး သမန်းမြက်ကဲ့သို့ အကုသိုလ်ကို ဖြတ် တတ်သောကြောင့် ကုသလမည်၏ဟူသော သကတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-ထားပါသည်။

(ကုသ+လာ+အ၊ ကုသ+လူ+အ၊ ဓာတ်မတူ အရမတူ၍ အပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထမှတစ်ပါး ကတွတ္ထကို လဲလိုသောကြောင့် ဆိုဖွယ် မလို။)

၃။ ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ+အဘိဓာနတ္ထတို့သာမက) ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ.အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ-ဟူသော ဝစနတ္ထအပြင် အခြားရထိုက်သော ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အဘိဓမ္မေယျတ္ထတို့ကိုလည်း ပြည့်စုံအောင် ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ.အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ကြွင်းဝါကျများ နည်းမှီလေ။)

၄။ ဝစနတ္ထနှင့် ဗျူပတ္တိစတုတ္ထ ထုတ်ခြင်း။

- * ကုစ္ဆာ (အဝက္ခေပေါ) သဗ္ဗာတာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ကုစ္ဆိတာ။ (သဗ္ဗာတ အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်)။
 - ကုဏ်-ဆိ-တာ ဟူသော အစိတ်စိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဓါသည် ဗျူပတ္တိ။
 - ကုစ္ဆာပုဒ်+ ဣတပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ အကုသိုလ်နှင့် အကျိုး+အကြောင်း သမ္မုန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပတ္တိနိမိတ်။
 - ကုစ္ဆိတာဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါသည် ပဝတ္တိ။
 - ယင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကုစ္ဆိတဘောဂုဏ်(ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထိုက်ခြင်းဂုဏ်) သည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ။ (ကိတန္တသမာသံ)
 - ကုရှေးရှိသော သလဓာတ်+အပစ္စည်း သည်လည်းကောင်း၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်နှင့် ကုသိုလ်တို့၏ ပဟာတဗ္ဗ+ပဟာယက သမ္မုန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပတ္တိနိမိတ်။
 - အကုသိုလ်တို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း

ကောင်း၊ အကုသိုလ်တို့၏ သာမညဇာတ်သည် လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ကုစ္ဆိတေ သာတိ တနံကရောတိတိ ကုသံ။ (ကု+သာ (သော)+အ) ခေါင်းပါးအောင်ပြုခြင်း။
- * ကုသေန လာတဗ္ဗာ ကုသလာ။ (ကုသ+လာ+အ)
 - ဉာဏ်၏ (ဝါ) သဒ္ဓါဒိပဉ္စက၏ ကုသိုလ်နှင့် အကြောင်း + အကျိုး သမ္ပန်သည် လည်းကောင်း။ ကုသ သဒ္ဓါပပဒ လာ ဓာတ်+ အပစ္စည်း သည်လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။
 - ဉာဏ်ဖြင့် ယူထိုက်ခြင်း ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း။ ကုသိုလ်တို့၏ သာမညဇာတ်သည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * သာတိ တနံကရောတိ ဩသာနံ ကရောတိတိ သာနံ။ သာ (သော) + ယု။ ခေါင်းပါးအောင်ပြုခြင်း၊ ဆုံးအောင်ပြုခြင်း။
- * ကာဝန္တိ နဒန္တိတိ ကုသာ။ (ကု+သ။ ကုသဒ္ဓေ။) တစ်နည်း- ကုယံ ပထဝီယံ သယန္တိ ဇာယန္တိတိ ကုသာ။ (ကု+သိ+အ။ သိ သယနေ)။

မင်းစင်း ဂဏှိအလို -

- (က) ဝါကျအလို- သလယန္တိတိ သလာ၊ ကုစ္ဆိတေ သလာ ကုသလာ။
- (ခ) ဝါကျအလို- လုနန္တိ ဆိန္တိတိ လာ၊ ကုသေ လာ ကုသလာ။
- (ဂ) ဝါကျအလို- လာတဗ္ဗာတိ လာ၊ ကုသေန လာ ကုသလာ။
- (ဃ) ဝါကျအလို- လုနန္တိတိ လာ၊ ကုသာဝိယလာ ကုသလာ- ဟုပြု။
 ထိုသို့ပြုခြင်းကို ဇာယတိတိ ဇံ။ ကမ္မေန ဇံ ကမ္မဇံ-ဟု ဝစနတ္ထပြု ရိုးမရှိ။ ကမ္မေန ဇာတံ ကမ္မဇံ-ဟုသာ ဝစနတ္ထ ပြုရိုးရှိသောကြောင့် ဆရာမြတ်တို့ ချီးမွမ်းတော်မူကြကုန်၊ ကွမိ ဝတ္တိယေဝ၊ ကမ္မတော ဇာတံ ကမ္မဇံ (ရှု-၁၉၆။) ကွမိ နိစ္စသမာသော ဟောတိ၊ မာတိတော ဇာတော မာတုဇော။ပ။ ဥတုဇံ ဣစ္စာဒိ။ (နိရုတ္တိဒိပနီ - ၂၂၈) တို့ကို ထောက်လေ။

- * ဥဘယဘာဂေသု ဂတော ဥဘယဘာဂဂတော။
(ဟတ္ထပုဒေသော။)
- နှစ်ခုသောအဖို့တို့၏ လက်နှင့် ဌာန+ဌာနီအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ဗန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ နှစ်ခုသော အဖို့၌ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။
- * ဟရတီတိ ဟတ္ထော။(ဟရ+ထ)။
- * ဟတ္တာနံ ပဒေသော ဟတ္ထပုဒေသော။
လက်တို့၏ တည်ရာအရပ်နှင့် ဌာနီ+ဌာန သမ္ဗန်သည် ဗျူ-နိ။
လက်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။ (လက်၏တည်ရာဖြစ်၍ ဟတ္ထပုဒေသဆိုသည်။ခြေထောက်၏ တည်ရာဖြစ်လျှင် ပါဒပုဒေသ ဆိုမည်။ ထို့ကြောင့် ဟတ္ထသည် ဟတ္ထပဒေသ သဒ္ဒါ၏ ပဝတ္တိနိမိတ်ဖြစ်သည်။)
- * ကုသာ ဝိယ လုနန္တိတိ ကုသလာ။ (ကုသ+လု+အ)
- သမန်းမြက်၏ ကုသိုလ်နှင့် ဥပမာန+ဥပမေယျ သမ္ဗန်သည်လည်းကောင်း၊ ကုသ သဒ္ဒါပပဒ လူဓာတ်+အပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗျူ-နိ။ (လုနန္တိ ဖြတ်တတ်၏ ဟူသည် ကုသိုလ်တည်း)။
- ကုသိုလ်၏ အကုသိုလ်ကိုဖြတ်ခြင်းဂုဏ်သည် (ဝါ)သာဒိသျှဘော ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ ပဒ+အန္တ စသည် ဝေဖန်ခြင်း။

- ကုစ္ဆိတေ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
- သလယန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ အကာရန္တ။
(စလယန္တိ၊ ကမ္မေန္တိတို့လည်း နည်းတူ။)
- လုနန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ကိယာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- ဆိန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ရုဓာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- တန = ကိတ်ပုဒ်၊ ဤနေရာ၌ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- ကုသ = ကိတ်ပုဒ်၊ (ဂ)ဝါကျအလို နပုလ္လိင်၊ ဝိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
(ယ)ဝါအလို ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

ဥဘယ - သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်.တိလိင်(ဤနေရာ၌ပုလ္လိင်)
 သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊အကာရန္တံ၊
 (စံထားဣှိ (၂၁)၌ ဥဘပုဒ်နောင် အံသတ္ထ၌ယပစ္စည်း
 ဟုဆို၏။ ယင်းအလို တဒ္ဒိတ်)

၆။ အာဘော်နှင့် သံဝက္ကနာများ

(က) ဝစနတ္ထော ပစနတ္ထ-ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထ
 တို့ကို ပြဆိုမည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေသည်။(အဘိဓာနတ္ထ)။

 ကုစ္ဆိတေ ပါပကေ ဓမ္မေ သလယန္တိ-ဖြင့် ကုသ
 လာကို ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိတိ ကုသလာ-ဟု ကိတန္တ
 ဒုတိယာတပျရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်။
 (အဘိဓာနတ္ထ. သမာသလိဂ်ပဒတ္ထ)။

 ကုရောရိသော သလဓာတ်. အပစ္စည်း၏အဖြစ် (ဒုဓာတု
 ပဒ+ဒုပစ္စယပဒ)။ အပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်
 (ဒုပစ္စယတ္ထ) ကုနိပါတ်ပုဒ်တို့၏ ကုစ္ဆိတတ္ထ ဝါစက အဖြစ်
 (နိပါတလိဂ်တ္ထ)။ ယင်း ကုအရ ကုစ္ဆိတဘောဂုဏ်ကို
 အကြောင်း ပဝတ္ထနိမိတ်ပြု၍ အကုသိုလ်တရားတို့ကို
 ကောက်ယူရမည်အဖြစ် (သရုပ်ကြား အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)ကို
 သိစေသည်။ *

* မင်းခင်း ဂဣှိ အလို -

 သလယန္တိဖြင့် ကုသလာ၌ သလကို သလယန္တိတိ သလာ-ဟု
 ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်။ ကုစ္ဆိတေ သလာ ကုသလာ-ဟု ဝစနတ္ထ
 ပြုရမည်အဖြစ်(စသည်)ဖြင့် ဖော်လေ။

 (ခ)(ဂ) ဝါကျတို့၌လည်း-၄-နိပါတ်အောက်ခြေမှတ်ချက်အတိုင်း
 ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ပြည့်စုံအောင်ဖော်ပါ။

စလယန္တိ - ဖြင့် ကုသလ၌ သလ-ဓာတ်သည် (ဝါ) သလယန္တိ၌ သလဓာတ်သည် ဂတိအနက်၊ ပဝတ္တနအနက်တို့ကို မဟော၊ စလနတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်၊ (ဒုဓာတွတ္ထ၊ ဝါ-ဓာတွတ္ထ)။ ကုစ္ဆိတေ သလယန္တိ စလယန္တိတိ ကုသလာဟု ဝစနတ္ထပြုကာ ကုသလအရကာမာဝစရကုသိုလ် (တဒင်္ဂပဟာန်)ကို ယူရမည်အဖြစ် (သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ)ကို သိစေပါသည်။

ကမ္မေန္တိ - ဖြင့် စလယန္တိ၌ စလ-ဓာတ်သည် ပစလာယန၌ကဲ့သို့ ဝိကံမျဉ်းခြင်း အနက်ကို မဟော၊ ဂတျတ္ထကိုလည်းမဟော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဓာတွတ္ထ)

ဝိဒ္ဓိသေန္တိ - ဖြင့် ကမ္မေန္တိ၌ (ကပိဓာတ်)သည် စွမ်းနိုင်ခြင်းအနက်၊ တုန်လှုပ်ခြင်းအနက်တို့ကို မဟော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဓာတွတ္ထ)

(ခ) ဝါကျဖြင့် နယန္တရကို သိစေသည်။

ကုစ္ဆိတေန အာကာရေန သယန္တိတိ-ဖြင့် ကုသလာ-၌ ကုသကို ကုစ္ဆိတေန သယန္တိတိ ကုသာ -ဟု ကိတန္တဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာလိင်္ဂတ္ထ) ကုရှေးရှိသော သိဓာတ်-အပစ္စည်း အဖြစ် (ဒုဓာတုပဒ၊ ဒုပစ္စယပဒ) အပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစက အဖြစ်၊ ကု-နိပါတ် ပုဒ်၏ ကုစ္ဆိတအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်။ (နိပါတ်လိင်္ဂတ္ထ) ကို သိစေသည်။

တေ အကုသလသင်္ခါတေ ကုသေ လုနန္တိ-ဖြင့် ကုသလာကို ကုသေ လုနန္တိတိ ကုသလာ-ဟု ကိတန္တဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာလိင်္ဂပဒတ္ထ)။ ကုသရှေးရှိသော လူဓာတ် + အပစ္စည်းအဖြစ်။ (ဒုဓာတုပဒ၊ ဒုပစ္စယပဒ)။ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထ ဝါစကအဖြစ် (ဒုပစ္စယတ္ထ) ကုသအရ အကုသိုလ်တို့ကို ယူရမည်အဖြစ် (အဘိဓေယျတ္ထ)ကို သိစေပါသည်။

ဆိန္ဒုန္တိ-ဖြင့် လုနန္တိ-၌ လူ(လူ*)ဓာတ်သည် ဖြတ်တောက်ခြင်း
ဆေဒနအနက်ကို ဟောကြောင်း သိစေသည်။ (ဒုဓာတုတ္ထ၊ဓာတုတ္ထ)

(ဂ) ဝါကျဖြင့် နယန္တရကို သိစေသည်။

ကုစ္ဆိတာနံ သာနတော တနကရဏတော ဩသာနကရဏ
တော ဉာဏံ ကုသံ နာမ*-ဖြင့် ကုသလာ၌ ကုသ-ကို ကုစ္ဆိတေ
သာတိ (တနံ ကရောတိ ဩသာနံ ကရောတိ) တိ ကုသံ-ဟု ကိတန္တ
ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ကု-ရှေးရှိသော သာ
(သော) ဓာတ် + အပစ္စည်းအဖြစ်၊ အပစ္စည်း၏ ကတုတ္ထ ဝါစကအဖြစ်၊
သာ(သော)ဓာတ်တို့၏ တနကရဏတ္ထ ဩသာနကရဏတ္ထကို ဟောသည်
အဖြစ် (ဒုဓာတုတ္ထ)၊ ကုသ အရ ဒေါသ၊ လောဘ စသည် မကောက်ရ။
ဉာဏ်ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ် (သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ)ကို
သိစေသည်။

တေန ကုသေန လာတဗ္ဗာ-ဖြင့် ကုသလာ-ကို ကုသေန

* လောကီကျမ်းတို့၌ လူ - ဟု ဥဒိယနှင့်လာသည်။ မာဂဓ
ကျမ်းတို့၌ ကား "လု - ဆေဒနေ" ဟု ဥရဿနှင့် ပါဠိပျက်များ၏။
(ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟနိဿယ ၃၄၂-ဂါထာ)။

* ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ ပါဏာတိပါတာဒီနံ ပါပဓမ္မာနံ သာနတော
နိသာနတော တေဇနတော ကုသာ၊ ဒေါသလောဘာဒယော၊...တေ
ကုသေ လုနာတိ ဆိန္ဒုတိတိ ကုသလံ။ (မ၊ဋီ၊၁၊ ၂၉၈၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဋီ၊ ၂၊
၁၁၃-၄။)

ကုစ္ဆိတာနံ ဝါ သာနတော အန္တကရဏတော ဝိနာသတော
ကုသာနိ။ ပုညကြိယာဝသေန ပဝတ္တာနိ သဒ္ဓါဒီနိ ဣန္ဒြိယာနိ။ တေဟိ
လာတဗ္ဗံ ပဝတ္တေတဗ္ဗန္တိ ကုသလံ။ (မ၊ဋီ၊၁၊ ၂၉၈၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ဋီ၊၁၊ ၁၁၄။)
တို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။

လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ-ဟု တတိယာကိတန္တ တပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ကုသ-ရှေးရှိသော လာဓာတ်+အပစ္စည်း၏အဖြစ်၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဂဟေတဗ္ဗာ-ဖြင့် လာတဗ္ဗာ(ကုသလာ)၌ လာဓာတ်သည် ယူခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေ၏။

ပဝတ္ထေတဗ္ဗာ-ဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့် ယူအပ်၏ဟူသည် ဉာဏ်ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သည်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) ဝါ-ဖြင့် နယန္တရ သိစေသည်။

ယထာ-စသည်ဖြင့် သမန်းမြက်တို့သည် နှစ်ခုသောအဖို့၌ တည်သောလက်ကို ဖြတ်တတ်၊ ရုတတ်ကုန်သကဲ့သို့-ဟူသော ဥပမာကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

စေမိမေဝိ-စသည်ဖြင့် ထိုအတူ ဤကုသိုလ်တို့သည်လည်း ဥပမာအနုပန္နအဖြစ်ဖြင့် နှစ်ခုသောအဖို့၌တည်သော ကိလေသာအဖို့ကို ဖြတ်တတ်၏ဟူသော သာဒိဿျ(ဥပမာ)နှင့် တကွသော ဥပမေယျကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

တသ္မာ ကုသာ ဝိယ လုနန္တိတိ- ဖြင့်ထိုသို့ သမန်းမြက်နှင့် တူစွာ ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သောကြောင့် ကုသလာကို ကုသာ ဝိယ လုနန္တိတိ ကုသလာ-ဟု အဝဓာရဏ ကိတန္တကမ္မဓာရဲသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ကုသ သဒ္ဓါပပဒ လူဓာတ်+အပစ္စည်း၏အဖြစ်၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ တ-သဒ္ဓါ၏ ဝိသယ။

(က) ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ-၌ ဧတ္ထကား ဆိုနေဆဲ ကုသလာဓမ္မာ ဝါကျကိုစွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ခ) ဝါကျ တေ-ကား အကုသလသင်္ခါတေ ကုသေ-ဟု အစွဲပုဒ်

တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် (အစွဲပုဒ် ထင်ရှားရှိသောကြောင့်) ပသိဒ္ဓဝိသယ ဖြစ်သည်။

(ဂ) ဝါကျရှိ တေန ကုသေန-၌ တေနလည်း ကုသေနဟူသော အစွဲပုဒ် ထင်ရှားတိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓ။

(ဃ) တသ္မာကား လွန်ပြီးဝါကျရှိ ပဓာနကြိယာ လုနန္တိနှင့်တကွ တစ်ဝါကျလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတ။

စေတနာ ဇလ

ဉာဏ် ကုသံ နာမ-၌ ဉာဏ်နောင် သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံနှင့်အညီ ဉာဏ်စေ -ဟု စေထိုင်လျှင်-

ဉာဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်တို့သည် နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါ စသော ငါးပါးသည် အနညာတ။

တစ်နည်း

ဉာဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ ဒေါသ၊ လောဘ စသည် နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၊ သဒ္ဓါစသော ဗိုလ်ငါးပါးသည် အနညာတ။

စ။ ကြိယာငါးတန်

ကုသလာ-

(က) ဝါကျ စလယန္တိ ကြိယာကိုဋဲ့ခိုက်

ကာမာဝစရကုသိုလ်သည် ဒဿနတ္ထ၊ ယောနိသောမနသိကာရ သည် ဒီပကတ္ထ၊ စိတ်အစဉ်ဖြူစဉ်သန့်ရှင်းခြင်း၊ ပီတိ၊ သောမနဿ ဖြစ်ခြင်း သည် ပကာသနတ္ထ၊ သပ္ပာရိသုပနိဿယ စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ၊ ဘဝ သမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသည့် အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ကမ္မေန္တိ ကြိယာကိုဋဲ့ခိုက်

မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်သည် ဒဿနတ္ထ၊ ပရိကံ၊ ဥပစာ၊ အနလုံ၊ ဂေါတြ

ဘူဟူသော ဥပစာရ ကာမာဝစရဇောများသည် ဒီပကတ္ထံ။ ဈာနသမာပတ္တိ သုခကို ရရှိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထံ။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခဲ့ခြင်း၊ ပဉ္စာနန္တရိ ယကံကင်းခြင်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မရှိခြင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။ ဗြဟ္မာဘုံသို့ လားရောက်ရခြင်း၊ ဗြဟ္မာ စည်းစိမ် ခံစားရခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထံ။

ဝိဒ္ဓံသေန္တိ ကြိယာကိုဋဲ့ရိုက်

မဂ်စိတ်(လောကုတ္တရာကုသိုလ်)သည် ဒဿနတ္ထံ။ ဂေါတြဘူသည် ဒီပကတ္ထံ။ မဂ္ဂိနန္တရဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထံ။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခဲ့ခြင်းအစ အနလုံတိုင်အောင်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။ ပစ္စဝေက္ခကာ ဉာဏ်၊ ဖလသမာပတ်မှစ၍ အနပါဒိသေသ တိုင်အောင်သော အကျိုးများ သည် အနဘာဝတ္ထံ။

ကုသေန လာတဗ္ဗာတိ ကုသလာ။

ကုသိုလ်သည် ဒဿနတ္ထံ။ ဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထံ။ ကုသိုလ်တရား တိုးပွားခြင်း၊ ပီတိသောမနဿဖြစ်ခြင်းစသည် ပကာသနတ္ထံ။ ယောနိသော မနသိကာရ စသော အကြောင်းများနှင့် သဒ္ဓါစသော ဝိုလ် ၅-ပါးသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဈာနသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့ သည် အနဘာဝတ္ထံ။

၉။ ကုသ အရ

- (ခ) ဝါကျအလို အကုသိုလ်ကောက်၍ ထုတ်။
- (ဂ) ဝါကျအလို ပညာကို ကောက်၍ ထုတ်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

- ကုသလာ
- (က) ဝါကျအလို ကုသရ အကုသိုလ်မိတ္တုပျိမ် (ပစ္စည်း)။

သလာ-အရ ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်) - ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
(ပြိုင်ပစ္စည်း မရှိ)

တစ်နည်း။

ကု-အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စည်းတရားက သလာအရ မဟာ
ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
(ပြိုင်မရှိ)

(ခ)ဝါကျအလို ကုသ - အရ + လာအရလည်း နည်းတူ။

ကုသေ လုနန္တိ-

ကုသေ-အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စည်း။ လုနန္တိအရ ကုသိုလ်
စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ယခင်နည်းတူ ၂-နည်း ပြိုင်။

ကုသေန လာတဗ္ဗာ။

ကုသေန အရ ဉာဏ်ပစ္စည်းတရားက လာတဗ္ဗာအရ ဉာဏသမ္ပ
ယုတ် ကုသိုလ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
ကြီး ၄၊ အည၊ သံ၊ ဟေတု၊ မိ၊ မဂ်၊ ဣနံ = ၁၀ ပစ္စည်း။

တစ်နည်း-ကုသေန အရ ဉာဏ် ပစ္စည်းတရားက လာတဗ္ဗာအရ
မဟာကုသိုလ် ဉာဏဝိပွယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုသည်။ (ပြိုင်မရှိ)

ကုစ္ဆိတာနံ သာနတော-

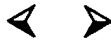
ကုစ္ဆိတာနံ အရ အကုသိုလ်ရ၏။ သာနတော အရ ဉာဏ်ရ၏။
ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကုစ္ဆိတေန အာကာရေန သယန္တိတိ ကုသာ။

ကုစ္ဆိတေန အာကာရေန အရ စက်ဆုပ်ဖွယ် အခြင်းအရာ ရ၏။

သယန္တိအရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၏။

တစ်နည်း-ကုမ္ဘိတေန အာကာရေန အရ စက်ဆုပ်ဖွယ် အခြင်း အရာကို ရသော်လည်း ဌာနူပစာ. ဂုဏူပစာ နာနန္တရိက နည်းအားဖြင့် အာကာရဝန္တဖြစ်သော အကုသိုလ်ကိုပင်ရ၏။ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည်။ (ဧကောခန္ဓော တိဏ္ဏန္တံ ခန္ဓာနံ စသောနည်းဖြင့် ပြိုင်ပါ။)



ဝါကျ (၁၀) မွေ အဖွင့် (အတ္ထုဒ္ဓါရ စသည်)

- (က) မွေသဒ္ဓေါ ပနာယံ ပရိယတ္တိဟေတုဂုဏနိဿတ္တနိဇ္ဈိဝတာ ဒီသု ဒိဿတိ။
- (ခ) အယဂ္ဂိ "မွေ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ သုတ္တံ ဂေယျ" န္တိ အာဒီသု ပရိယတ္တိယံ ဒိဿတိ။
- (ဂ) "ဟေတုမိ ဉာဏံ မွေပဋိသမ္ဘိဒါ" တိ အာဒီသု ဟေတုမိ။
- (ဃ) "န ဟိ မေဃော အမေဃော စ၊ ဥဘော သမဝိပါကိနော။ အမေဃော နိရယံ နေတိ။ မေဃော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိ" န္တိ အာဒီသု ဂုဏော။
- (င) "တသ္မိံ ခေါ ပန သမယေ မော ဟောန္တိ မေဃသု မောနပဿီ ဝိဟရတိ" တိ အာဒီသု နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝတာယံ။
- (စ) သွာယမိဓာပိ နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝတာယမေဝ ဝတ္တတိ။

(ဋ-၈၁)

၁။ (ခ) ဝါကျကို ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာနည်း

(ပ) အယံ ဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိဟေတုဂုဏနိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာဒီလု ဒိဿတိ။ (ဒ) ဓမ္မသဒ္ဓါ ပနာယံ ပရိယတ္တိဟေတုဂုဏနိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာ ဒီလု ဒိဿတိတိ - ဟူသော။ ယံ သကဝစနံ၊ အကြင်မိမိစကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ တံ သကဝစနံ၊ ထိုမိမိစကားသည်။ ဣမိနာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ပရဝစနဘုရား စကားတော်ဖြင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဂေန ပရဝစနေန၊ အဘယ်သို့သော ပရဝစနစကားတော်ဖြင့်။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်သနည်း။

(တ) ဟိ၊မှန်၏။ အယံ၊ ဤဓမ္မသဒ္ဓါသည်။ ဓမ္မပရိယာပုဏ္ဏာတိ သုတ္တံ ဂေယန္တိအာဒီလု - အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ပရိယတ္တိယံ၊ သင်ယူအပ်သော ပါဠိဟူသော အနက်၌။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

(စ) ဣမိနာပရဝစနေန၊ ဤသို့သော ပရဝစနဘုရားစကားတော်ဖြင့်။ အယံဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိဟေတုဂုဏနိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာဒီလု ဒိဿတိတိ - ဟူသော။ တံသကဝစနံ၊ ထိုငါ၏ စကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။

၂။ (စ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စကတက်

ဆရာ ဆရာသည်(က) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိစသော အနက်တို့ကို ဟော၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာဟူသောပါဠိရပ်၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်အား လုံး တို့ကိုပင် ဟောသည်ဟု မှတ်ရမည်လော၊ ထို့ကြောင့် က-ဝါကျကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်။ ဤနေရာ၌ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်(စ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဤနေရာ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် အနက်လေးမျိုးလုံးကိုမဟော၊ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိတတာအနက်ကိုသာ ဟောပါ၏ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာ ပဉ္စကတတ်

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် မွေသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိ စသော အနက်တို့ကို ဟော၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ပင်ဆိုသော်လည်း ဆရာ စကားသည် ထောက်ထားဖွယ် ယုတ္တိသာကေ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (က) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ထောက်ထား ဖွယ် ယုံကြည်ဖွယ် ယုတ္တိသာကေကား အဘယ်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ခ) ဝါကျ ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဓမ္မံ ပရိယာပုကာတိ သုတ္တံ ဂေယျ- စသော ဘုရားဟောဖော် ပါဠိတော်ကို ထောက်ဆ၍ မွေသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိစသော အနက်ကို ဟောသည်ဟု ငါဆိုရပါ၏ဟူလို။

၃။ ဒေါသပယ်

- (က) ဝါကျဖြင့် မွေသဒ္ဓါ၏ အနက်သရုပ်ကို ထုတ်ပြသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သည်။
- (ခ) ဝါကျဖြင့် မွေသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိစသော အနက်တို့ကို ဟောကြောင်း နိုင်မာသော ဗုဒ္ဓဝစနအာဂမယုတ္တိ ပါဠိတော် များဖြင့်ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။
- (ဂ) ဝါကျဖြင့် မွေသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟောနိုင်ကြောင်း အာဂမယုတ္တိ ပါဠိတော်မှတစ်ပါး ဟေတုအနက်ကို ဟော နိုင်ကြောင်း အာဂမယုတ္တိပါဠိတော်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။
(ခ-ဝါကျကို ထောက်၍ အဗျာပိတဒေါသ၊ က-ဝါကျကို ထောက်၍ ဝိရောဓိဒေါသ)

- (ဃ) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိအနက်. ဟေတုအနက် တို့ကိုဟောကြောင်း အာဂမယုတ္တိ ပါဠိတော်မှတစ်ပါး ဂုဏ အနက်ကို ဟောနိုင်ကြောင်း အာဂမယုတ္တိ ပါဠိတော်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။ (နည်းတူ)
- (င) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ ပရိယတ္တိ. ဟေတု. ဂုဏ အနက်တို့ကို ဟောကြောင်း သာဓကမှတစ်ပါး နိဿတ္တနိဇ္ဈိတာ အနက် ကိုဟောကြောင်း သာဓကကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိ တဒေါသ. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။ (နည်းတူ)
- (စ) ဝါကျဖြင့် ထိုသို့ ဓမ္မသဒ္ဓါအနက်များစွာကို ဟောသော် လည်း ထိုအနက် အားလုံးကိုမဟော။ ဤ၌ နိဿတ္တနိဇ္ဈိတာ အနက်ကိုသာ ဟောသည်ဟု လိုအပ်သောအနက်ကို ထုတ်ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ. ဝိရောဓိဒေါသ တို့ကို ပယ်ပါသည်။

- ၄။ * ဓာရေတီတိ ဓမ္မော (ရေ+ရမ္မ)။ ဆောင်ခြင်းကြီးယား။
 - * ပရိယာပုဏ်တဗ္ဗာတိ ပရိယတ္တိ (ပရိပုဗ္ဗ+အပ+တိပစ္စည်း) သင်ယူခြင်းကြီးယား။
 - * ဂုဏေတိ ပကာသေတီတိ ဂုဏော။ (ဂုဏ+အ)
 - * န သတ္တော နိဿတ္တော။ (သတ္တတော ဝိရဟိတော နိဿတ္တော။ ယောဇနာ)
- ပဋိသေသောဂုဏ်. သုညဘောဂုဏ်၏ သတ္တဝါနှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူဟတ္တိနိမိတ်။
- ကုသလဓမ္မ၏ သတ္တမှ ဆိတ်ခြင်းဂုဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ကုသလဓမ္မတို့၏ တစ်ပါးသည်တစ်ပါးနှင့် တူသောအခြင်းအရာဟု ဆိုအပ် သော သာမညဇာတ်သည် လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * နတ္ထိ အယော ဧတသ္မိတိ နိရယော။ (ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်)
 ချမ်းသာကင်းခြင်း ဂုဏ်၏ ငရဲဘုံနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
 သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 ချမ်းသာကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * အနုပဿတိ သီလေနာတိ အနုပဿီ။ (ကိတ်ပုဒ်)
- * ဓမ္မေ အနုပဿီ ဓမ္မာနုပဿီ။ (သမာသ်)
 သညာသင်္ခါရတရားတို့၏ ရှုလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဌာနီ+ဌာန
 စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 ဓမ္မတို့ကို ရှုခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * န ဇီဝေါ နိဇ္ဇိဝေါ။ (သမာသ်) (ဇီဝတော ဝိရဟိတော နိဇ္ဇိဝေါ။
 ယောဇနာ)
- * နိဿတ္တော စ သော နိဇ္ဇိဝေါ စာတိ နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝေါ။
 ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်အရ တရားတို့၏ ဝိသေသန+ဝိသေသျှ ဘေဒ
 +အဘေဒ အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝ ဖြစ်သော ကုသိုလ်တရားတို့၏ အချင်းချင်းတူမျှသော
 သာမညာကာရဇာတ်သည် (ဝါ) သတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိ
 နိမိတ်။
- * နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝါနံ ဘာဝေါ နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝတာ။ (ဘာဝတဒ္ဓိတ်)
 နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝ ဖြစ်သော ကုသလဓမ္မတို့၏ သတ္တမှဆိတ်ခြင်း ဂုဏ်၊
 ဇီဝမှဆိတ်ခြင်း ဂုဏ်တို့နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်
 ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
 သတ္တမှ ဆိတ်ခြင်း ဂုဏ်၊ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * သမော ဝိပါကော သမဝိပါကော။
- * သမဝိပါကော ဧတေသံ အတ္ထိတိ သမဝိပါကီနော။ (တဒ္ဓိတ်)
- (၂) တူသောအကျိုးတရားတို့၏ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့နှင့် အကျိုး

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

+အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) တူသော အကျိုးတရားတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ အယော ဧတသ္မိံ တိ နိရယော။ (ပဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်)

(၂) ချမ်းသာကင်းခြင်း ဂုဏ်၏ ငရဲဘုံနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) ချမ်းသာကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အနုပဿတိ သီလေနာတိ အနုပဿီ။ (ကိတ်ပုဒ်)
(အနု + ဒိသ + ကိ)

* ဓမ္မေ အနုပဿီ ဓမ္မာနုပဿီ။ (သမာသ်)

(၂) သညာ. သင်္ခါရတရားတို့၏ ရှုလေ့ရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဌာနီ+ဌာန စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) ဓမ္မတို့ကို ရှုခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ ပရိယတ္တိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ကုတ္တိလိင်၊ ရတ္တာဒိဂိုဏ်း၊ ကုကာရန္တ။
- ဒိဿတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်။
- (တစ်နည်း) ဒိဝါဒိဂိုဏ်း၊ ပကတိကာရန် အကာရန္တ၊ နိပ္ပန္န ကု။
- အယံ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- ဥဘော = သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- သမဝိပါကိနော = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- နေတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်။
- (တစ်နည်း) ဘူဝါဒိဂိုဏ်း၊ ပကတိကာရန် ဤကာရန္တ။
- နိပ္ပန္နကာရန် ကုကာရန္တ။
- သုဂ္ဂတိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ကုတ္တိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ကုကာရန္တ။
- ဓမ္မာနုပဿီ = သမာသ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။

၆။ အာဘော် + သံဝဏ္ဏနာ

(က) မွေသဒ္ဓါ ပနာယံ - စသည်ဖြင့် မွေသဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိ အနက်၊ ဟေတုအနက်၊ ဂုဏအနက်၊ နိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာအနက်စသည်တို့ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ)။

(ခ) အယဉ္စိ စသည်ဖြင့် မွေ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ စသော ပိဋိရပ်၌ မွေ သဒ္ဓါသည် ပရိယတ္တိအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဂ) ဟေတုမှ ဉာဏ် မွေပဋိသန္တိဒါတိ အာဒီသု ဟေတုမှ-ဖြင့် မွေပဋိသန္တိဒါ၌ မွေသဒ္ဓါသည် အကြောင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ)။ မွေပဋိသန္တိဒါကို မွေ ပဋိသန္တိဒါ မွေပဋိသန္တိဒါ-ဟု သတ္တမိတပျူရိသ် သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာလိင်္ဂပဒတ္ထ)။ ပဋိသန္တိဒါ အရ - ဉာဏ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ် (အဘိဓယျတ္ထ) သိစေသည်။

(ဃ) န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မော စ -ဖြင့် န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မော စ-၌ မွေသဒ္ဓါသည် ဂုဏ်အနက် (ဂုဏ်ကျေးဇူးအနက်) ကိုဟောသည်အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ)။ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရား၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိသောတရား၊ ဤ နှစ်ပါးတို့သည် အကျိုးတရားပေးရာ၌ တူသောသဘောမရှိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး မရှိသော (အကုသိုလ်) တရားသည် ငရဲဘုံသို့ရောက်စေပြီး ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသော (ကုသိုလ်) တရားသည် သုဂတိဘဝသို့ ရောက်စေသည်၏ အဖြစ် ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) တသ္မိံ ဓေါ ပန သမယေ မ္မော ဟောန္တိ -စသည်ဖြင့် မွေ မ္မော နပဿတိ-၌ မွေသဒ္ဓါသည် နိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) ဖြင့် ဤ ကုသလာ မ္မော-၌ မွေသဒ္ဓါသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်တို့တွင် နိဿတ္တနိဇ္ဈိတတာအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေ သည်။ (အဘိဓယျတ္ထ)

၇။ ဇဝတ္ထ ဇလ

စ-ဝါကျ နိဿတ္တနိဇ္ဈိတဘယ မေဝ-၌ ဇဝတ္ထဇလ ထုတ်ပုံ-

- (၁) နိဿတ္တနိဇ္ဈိတအနက်ခြံသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- (၂) ပရိယတ္တိ ဟေတု ဂုဏ အနက်ခြံတို့သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။
- (၃) သတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်းဂုဏ်သည် အနညာတ။

ဤကား အတ္ထုဗ္ဗေသဝါကျကို ငဲ့၍ထုတ်သော နည်းတည်း။

အတ္ထုဗ္ဗေသဝါကျအဖြစ်ကို မငဲ့မှု၍ ထုတ်လျှင် -

- (၁) သတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်းဂုဏ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- (၂) သတ္တ ဇီဝ ဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗတ္ထ။
- (၃) သတ္တ ဇီဝမှ ဆိတ်ခြင်းဂုဏ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ဖဿာဒိ မွေ့ခြံတို့သည် အနညာတ။

ဝိသယ

သွာယိဓာဝိ-၌ တ-သဒ္ဓါ၊ ဣမ-သဒ္ဓါတို့သည် လွန်ပြီးဝါကျရှိ မွေ့သဒ္ဓါကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

ဣဓ-ကား ဆိုဆဲ ကုသလာ မွေ့၌ မွေ့ကို စွဲသောကြောင့်ပသိဒ္ဓဝိသယ။

င-ဝါကျရှိ တသ္မိကား သမယေသု အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ပါသော ကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ အဓမ္မော နိရယံ ဇနတိ-၌ ကြိယာငါးတန်

- (၁) ငရဲဘုံ၌ ဖြစ်ရခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) အကုသိုလ်ကံ စေတနာသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) ငရဲဒုက္ခကို ခံစားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) အသပ္ပရိသုပနိဿယ၊ အသဒ္ဓမ္မသဝန၊ အယောနိသော မနသိကာရစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- (၅) ငရဲဆင်းရဲကို ကာလများစွာ ခံစားရခြင်း၊ ငရဲမှ လွတ်သည့် အခါ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိံ

- ၁။ ဓမ္မော အရ ကုသိုလ်တရားသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကိလေသာ ကင်းဝေး၍ ဖြူစင်ခြင်း၊ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သပ္ပရိသုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝန စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ရခြင်း၊ ကောင်းသောသတင်းကျော်စောခြင်း၊ လူအပေါင်းတို့၏ ချစ်ခင်နှစ်သက်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဟေတုမှိ ဉာဏံ ပဋိသန္တိဒါ-၌ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ အကြောင်းတရား၌ သိစွမ်းနိုင်သော ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်းသည် နီးသောအကြောင်း ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အကြောင်းတရားတို့၌ တွေဝေမှုမရှိဘဲ ရှင်းလင်းတိကျစွာ သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပရိယတ္တိသဝန ပရိပုစ္ဆာ ပုဗ္ဗယောဂ စသော အကြောင်းများသည် ဝေးသောအကြောင်း ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သတ္တဝါတို့အား တစ်ဆင့်ဟောပြောပြသသဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ အကြောင်းတရားတွင် မတွေဝေသော အသိဉာဏ်ကို ရခြင်းစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ဓမ္မံ ပရိယာ ပုဏ္ဏတိ

ဓမ္မံအရ ပရိယတ္တိဓမ္မက္ခန္ဓာ ဟူသော အက္ခရာဝလိ နာမပညတ်ရ၏။
ပရိယာပုဏ္ဏတိအရ သင်ယူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော
ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်
စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မံအရ ပစ္စည်းတရားက ပရိယာပုဏ္ဏတိအရ ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
အာရမ္မဏတစ်မျိုးသာ ပြိုင်မရှိ။

ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ

ဓမ္မအရ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် စေတသိက် ရုပ် နိဗ္ဗာန် ပညတ်
ရ၏။

ပဋိသန္တိဒါအရ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်
ယှဉ်သောဉာဏ် ရ၏။

ဓမ္မအရ ပစ္စည်းတရားက ပဋိသန္တိဒါအရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မ
ဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။
အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတာ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-
ပစ္စည်းပြိုင်။

အဓမ္မော နိရယံ နေတိ

အဓမ္မော အရ အကုသိုလ်ကံ စေတနာပစ္စည်းတရား ရ၏။
နေတိအရ ထိုစေတနာနှင့်တကွသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်
တရား ရ၏။ ထို့ကြောင့် အဓမ္မောအရ ပစ္စည်းတရားက နေတိအရ ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အကြီး ၄၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ၈-ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း

အဓမ္မောအရ ပထမဇော စသော ရှေးရှေးသော အကုသိုလ်ကံ စေတနာ ပစ္စည်းတရားက နေတိအရ ဒုတိယဇောစသော နောက်နောက် သော အကုသိုလ်ဇော စေတနာ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆- ပစ္စည်းပြိုင်။

နိရယံ နေတိ

နေတိအရ ဗလဝဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ စေတနာပစ္စည်းရ၏။
နိရယံအရ အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟာဂုတ် သန္တိရကစိတ် စေတသိက်၊ ကဋတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု ပါသည်။

ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိက ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိ

ပါပေတိအရ ဗလဝဖြစ်သော လောကီကုသိုလ် သတ္တရသ စေတနာ ရ၏။ သုဂ္ဂတိအရ မဟာဝိပါတ်စိတ် ၈-ခု၊ မဟာဂ္ဂုတ်ဝိပါတ်စိတ် ၉-ခု၊ နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်၊ ဇီဝိတနဝကကလောင်ရုပ် ရ၏။ ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုပါသည်။

ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိက ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။



ဝါကျ (၁၁) မွေအဖွင့် (ဝစနတ္ထစသည်)

- (က) အတ္တနော ပန သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ မွေ။
- (ခ) ဓာရိယန္တိ ဝါ ပစ္စယေဟိ၊ ဓာရိယန္တိ ဝါ ယထာသဘာဝတောတိ မွေ။
- (ဂ) န ကုသလာ အကုသလာ။
- (ဃ) မိတ္တပဋိပက္ခာ အမိတ္တာ ဝိယ လောဘာဒိပဋိပက္ခာ အလောဘာဒယော ဝိယ စ ကုသလပဋိပက္ခာတိ အတ္ထော။
- (င) န ဗျာကတာတိ အဗျာကတာ။
- (စ) ကုသလာကုသလဘာဝေန အကထိတာတိ အတ္ထော။
- (ဆ) တေသု ပန အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ ကုသလာ၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာ အကုသလာ၊ အဝိပါကလက္ခဏာ အဗျာကတာ။

(ဋ-၈၁-၈၂)

၁။ က-ခ ဝါကျတို့လာ မွေကို ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခနည်း၊ သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခနည်း အနက်ပေးပုံ

- (က) မွေ၊ သင်္ခတ အသင်္ခတမွေတို့သည် (ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ) မွေ၊ မိမိ မိမိတို့၏ သဘောကို ဆောင်တတ်ကုန်သော (ဂုဏ) သင်္ခတ အသင်္ခတ တရားတို့သည် (ဒဗ္ဗ) (သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ)
- (ခ) မွေ၊ သင်္ခတ မွေတို့သည် (ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ) မွေ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အကြောင်းတို့သည် ဆောင်အပ်ကုန်သော (ဂုဏ) သင်္ခတမွေတို့သည်။ (ဒဗ္ဗ) (သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ)

ခ-ဝါကျ ဒုတိယဝိကပ်

မွေ၊ သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ၊ ပညတ္တိမွေတို့သည်။ (ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ) မွေ၊ မိမိ မိမိတို့၏ သဘောအားလျော်စွာ မှတ်သားအပ်ကုန်သော

(၇က) သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ၊ ပညတ္တိဓမ္မတို့သည် (ဒဗ္ဗ) သံဝိဇ္ဇန္တိ၊
(သဂုဏဒဗ္ဗာပေက္ခ)
(ဗျာကတာ၏ ကတ္တားကို ဘဂဝတာ-ဟုထည့်)

၂။ (က)ဝါကျသို့ ဌာပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဝစနတ္ထောပနေတ္ထ စသည်ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို မဆိုတော့ပြီဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ဝစနတ္ထတို့ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို မဆို ချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် အတ္တနောပန သဘာဝံ စသော(က)ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အတ္တနောပန သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ ဓမ္မာ စသည်ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ဝစနတ္ထ ကို ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟုလို။

(ခ) ဝါကျ ဓာရီယန္တိ ဝါ ယထာသဘာဝတော သို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် အတ္တနောပန သဘာဝံ စသော နှစ်ဝိကပ်ဖြင့် ဓမ္မ၏ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ (၄) ။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် သင်္ခတာသင်္ခတ (ဝါ) သင်္ခတဟူသော ပရမတ္ထဓမ္မတို့သည်သာ ဓမ္မမည်၍ ပညတ္တိဓမ္မကား ဓမ္မမမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏ (အနုပါ)။ စင်စစ် တမူကား ပညတ္တိဓမ္မတို့သည်လည်း မိမိ မိမိတို့၏ သဘောအားလျော်စွာ မှတ်သားအပ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ (ပဋိပါ)။ ထို့ကြောင့် ပညတ္တိဓမ္မကို ရန်ိုင်သော ဝစနတ္ထအစစ်မျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်သေး ၏။ (အနုပါ) မဆိုဘဲ မနေသင့် (ပဋိပါ)။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ

အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် ဓာရိယန္တိ ဝါ ယထာသဘာဝတော ဟူသောပါဠိကိုမိန့်။

(ဃ)ဝါကျ ဌာပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် န ကုသလာ အကုသလာဖြင့် အကုသလာ၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ပင် ဆိုသော်လည်း အကုသလာ၌ အ- သဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဝစနတ္ထမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ အ-သဒ္ဓါ၏အနက်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဃ-ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အ - သည် ဝိရဒ္ဓအနက်ကို ဟောပါ၏ဟူလို။

(စ)ဝါကျ အန္တောလီန ဌာပနာပဉ္စက စောဒနာတတ်

ဆရာ ဆရာသည် (င) ဝါကျဖြင့် န ဗျာကတာ အဗျကတာ (မြတ်စွာ ဘုရားသည် မဟောကြားအပ်သောကြောင့် အဗျကတာမည်၏) ဟု ဆိုတော် မူ၏။ (၄)။ ဝိပါက်ကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ် ရုပ် နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မွှော စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောခဲ့သည်မဟုတ် ပါလော။ (အာဘော်)။ ထို့ကြောင့် န ဗျာကတာ အဗျကတာဟူ၍ မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဟောကြားအပ်သည်ကို အဗျက တာဟု ဆိုပါသနည်း (ပုစ္ဆ)။ ယင်းအချက်ကို မပြဆိုချေသော် ဆရာ၌ ဝိရောဓိ ဒေါသ ဩစိတျဟီနဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသော ကြောင့် ကုသလာကုသလာဘာဝေန အကထိတာတိအတ္ထော ဟူသော (စ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာမွှော အစရှိသည်ဖြင့် မဟောကြား အပ်သည်ကို အဗျကတာဆိုသည်မဟုတ်။ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဖြစ်ဖြင့်

မဟောကြားအပ်သည်ကိုသာ အဗျာကတ ဆိုရပါ၏ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

၃။ ဓာရိယန္တိတိ ဝါ ပစ္စယေဟိ၌ ဝါ သဒ္ဓါ

(၁) အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိတိ မ္မော ဟူသော ကတ္ထုသာဓ် အကြောင်း ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဓာရိယန္တိ ပစ္စယေတိတိ မ္မော ဟူသော ကမ္မသာဓ် အကြောင်း ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ (၂) ရမ္မပစ္စည်း၏ ကတ္ထုတ္ထမှ တစ်ပါး ကမ္မတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ (၃) မွေအရ သစ်တအသစ်တဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး သစ်တဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ (၄) မိမိ မိမိတို့၏ သဘောကို ဆောင်တတ်သောကြောင့် မွေမည်၏ ဟူသော သကတ်မှတစ်ပါး အကြောင်းတရားတို့သည် ဆောင်အပ်သောကြောင့် မွေမည်၏ ဟူသော သကတ်အနက်ကို လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

ဓာရိယန္တိ ဝါ ယထာသဘာဝတော၌ ဝါသဒ္ဓါ

(၁) မ္မော၌ ရေဓာတ်၏ ဆောင်ခြင်း အနက်မှတစ်ပါး မှတ်ခြင်း အနက် ကိုလည်းကောင်း (အနက်လဲ၊ အကြောင်းလဲ)။ (၂) မွေအရ သစ်တ မွေ သစ်တာသစ်တမွေဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး သစ်တ အသစ်တ ပညတ္တိမွေဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ (၃) အကြောင်းတရား တို့သည် ဆောင်အပ်သောကြောင့် မွေမည်၏ဟူသော သကတ်အနက်မှ တစ်ပါး မိမိတို့၏ သဘောအားလျော်စွာ မှတ်သားအပ်သောကြောင့် မွေ မည်၏ဟူသော သကတ်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါ ထားပါသည်။

၄။ * ဓာရေန္တိတိ မ္မော (ရေ+ရမ္မ)ဆောင်ခြင်းကိရိယာ။

* န ကုသလာ အကုသလာ။

ပဋိပက္ခဝိရုဒ္ဓဘောဂုဏ်၏ အကုသိုလ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္မုနိသည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

မှတ်ချက်။ ။ န ကုသလာ ဝိဂြိုဟ်ဝါကျအစိုက်၌ ကုသလသဒ္ဓါသည် ကုသိုလ်အနက်ကို မဟော။န-၏ အရှိန်ဟပ်၍ အကုသိုလ်ကို ဟောရသည်။ န- နိပါတ်ပုဒ် ရှေးရှိသော သမာသ်ပုဒ်တိုင်း ဤနည်းကိုမိုး၍ သိပါ။

အကုသိုလ်တရားတို့၏ ပဋိပက္ခဝိရုဒ္ဓဘောဂုဏ်နှင့် အကုသိုလ်စိတ်တို့၏ တစ်ပါးသည် တစ်ပါးနှင့်တူသော ဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * မိဇ္ဇတိ သိနေဟတီတိ မိတ္တော၊ (မိဒ+တ) ချစ်မြတ်နိုးခြင်း။
- * မိနောတိ အန္တော ပက္ခိပတီတိ မိတ္တော၊ (မိ+(ပက္ခေပ)+တ) အတွင်းသို့သွင်းခြင်း။

အတွင်းသို့သွင်းခြင်း။

- * ပဋိဝိရုဒ္ဓေါ ပက္ခော ပဋိပက္ခော။

ဆန့်ကျင်ဘက်ဘောဂုဏ်၏ ရန်သူနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * လောဘော အာဒိ ယေသန္တိ လောဘာဒယော။
- * လောဘာဒီနံ ပဋိပက္ခော လောဘာဒိပဋိပက္ခော။

- * န ဗျာကတာ အဗျာကတာ။

အညဘောဂုဏ်၏ အဗျာကတဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

အညဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဝရံ။ (ဝဒ+ကျ) အပြစ်ရ၏။
- * ဝရိတဗ္ဗံ ဂရဟိတဗ္ဗန္တိ ဝရံ။ (ဝရီ+အ)
- * ဝရမေဝ အဝရံ။ (အပြစ်ရ၏)

တတ္ထာဝဘောဂုဏ်၏ အပြစ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသည် သမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

အပြစ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * နတ္ထိ အဝဇ္ဇံ ဧတေသန္တိ အနဝဇ္ဇာ။
အပြစ်မရှိခြင်းဂုဏ်၏ ကုသိုလ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း
သမ္ဗန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
အပြစ်မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * သုခေါ ဝိပါကော ဧတေသန္တိ သုခဝိပါကာ။
ချမ်းသာသောအကျိုး၏ ကုသိုလ်နှင့် အကျိုး+အကြောင်း အဖြစ်
ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ဗန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
ချမ်းသာသောအကျိုးသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * အနဝဇ္ဇာ စ တေ သုခဝိပါကာ စာတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ။(ကမ္မဓာရေ)
- * လက္ခိယန္တိ ဧတေနာတိ လက္ခဏံ။ (လက္ခ+ယ) မှတ်သားခြင်း။
- * အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ လက္ခဏံ ဧတေသန္တိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ။
အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၏ ကုသိုလ်တို့နှင့် လက္ခဏ+လက္ခ
အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္ဗန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ အတ္တနော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တ။
ဓာရေန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဝုရာဒိ၊ အကာရန္တ။
လောဘာဒိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

၆။ (က) ပန-ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး မွေသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို သိစေသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ)

အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိ-ဖြင့် မွှော့ကို ဓာရေန္တိတိ မွှော့-ဟု ကတ္တုသင်္ဂ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ (အဘိဓာနတ္ထ) ရေ-ဓာတ်၊ ရမ္မ-ပစ္စည်း (ဒုဓာတုပဒ၊ ဒုပစ္စယပဒ) ယင်း ရမ္မပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ် (ဒုပစ္စယတ္ထ) ဆောင်၏ဟူသည် မိမိ မိမိတို့၏ သဘောလက္ခဏာကို ဆောင်သည်၏အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ)ထိုသို့ မိမိတို့၏ သဘောလက္ခဏာကို

ဆောင်တတ်သောကြောင့် သစ်တာသစ်တမ္ပေတို့သည် မွေမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။(အဘိဓမ္မေယျတ္ထ/ဘာဝတ္ထ)

(ခ) ဝါကျ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။ ဓာရိယန္တိ ပစ္စယေဟိ ဖြင့် မွှောကို ပစ္စယေဟိ ဓာရိယန္တိတိ မွှော-ဟု ကမ္မိသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ် (အဘိဓာနတ္ထ) ရေဓာတ်၊ ရမ္မပစ္စည်း (ဒုဓာတုပဒ၊ ဒုပစ္စယပဒ) ယင်းရမ္မ ပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ် (ဒုပစ္စယတ္ထ) အကြောင်းတရားတို့သည်ဆောင်အပ်သောကြောင့် သစ်တတရားတို့သည် မွေမည်သည်၏ အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ) သိစေပါသည်။

ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။ ဓာရိယန္တိ ယထာသဘာဝတော ဖြင့် (ယခင်နည်းတူ သုံးချက်ဖော်) ရေဓာတ်၏ လက္ခဏတ္ထကို ဟောသည်၏ အဖြစ် (ဒုဓာတုတ္ထ) ဓာရိယန္တိ ယထာသဘာဝတော မွှော-ဟု ဝစနတ္ထပြုရိုက် မွေအရ ပရမတ္ထမွေ၊ ပညတ္တိမွေအားလုံးကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ) သိစေပါသည်။

(ဂ) န ကုသလာ-ဖြင့် အကုသလာကို နကုသလာ အကုသ လာ-ဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ္ထပြု၊ အ ၏ နကာရိယအဖြစ် (သန္နိလိင်္ဂ ပဒ၊ နိပါဒလိင်္ဂပဒ) တစ်နည်း- အကုသလာ၌ အသည် န - သဒ္ဓါ၏အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို (နိပါတလိင်္ဂတ္ထ) သိစေပါသည်။

(ဃ) ကုသလပဋိပက္ခာတိ အတ္ထော-ဖြင့် အကုသလ၌ အ- သဒ္ဓါသည် ပဋိသေဓေ ဝုဒ္ဓိ တဗ္ဗာဝေ၊ အညတ္ထေသဒိသေပိစ၊ ဝိရုဒ္ဓေ၊ ဂရဟေ၊ သုညေ၊ အကာရော ဝိရဟပ္ပကေ-ဟူသော အနက်ဆယ်ပါးတို့တွင် ဝိရုဒ္ဓ အနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း (နိပါတလိင်္ဂတ္ထ)။

မိတ္ထပဋိပက္ခာ အမိတ္တာပီယ-ဖြင့် မိတ်ဆွေ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တို့သည် ရန်သူမည်ကုန်သကဲ့သို့-ဟူသော လောကူပမာကိုလည်းကောင်း (ဘာဝတ္ထ) လောဘာဒိပဋိပက္ခာ အလောဘာဒယောပီယစဖြင့် လောဘ

စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည် အလောဘ စသည်တို့မည်သကဲ့သို့ ဟူသော သာသနပမာကို လည်းကောင်း (ဘာဝတ္ထ) သိစေပါသည်။

ကုသလပဋိပက္ခာတိ အတ္ထော-ဖြင့် ထိုနည်းအတူ ကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည် အကုသိုလ်မည်၏-ဟူသော ဥပမေယျတ္ထကို သိစေသည်။

(စ) ကုသလာကုသလဘာဝေန အကထိတာတိ အတ္ထော-ဖြင့် အဗျာကတ မဟောအပ်ကုန်ဟူသည် ကုသိုလ် အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် မဟောအပ်သည်အဖြစ် (ဘာဝတ္ထ) အဗျာကတဝယ် ဗျာကတာ၌ ဝိရှေးအာရှေးရှိသော ကရဓာတ်သည် ပြောဆိုခြင်း ကထနအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ဝိ + အာ ဥပသာရပုဒ်တို့၏ ဓာတွတ္ထဝိသေသကအဖြစ်ကို (ဒုဓာတွတ္ထ၊ ဒုပစ္စယတ္ထ) သိစေပါသည်။

၇။ (စ) ဝါကျ ကုသလာကုသလဘာဝေနောင် သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရကံ နင့်အညီ ဧဝထိုင်ခဲ့လျှင်...

- ၁။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် မဟောခြင်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် ဟောခြင်းသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ သုခါယ ဝေဒနာယသမ္ပယုတ္တာ မွှောစသည်ဖြင့် ဟောခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဗျာကတအဖြစ်ဖြင့် ဟောခြင်းသည်လည်းကောင်း အနညာတ။ (သမ္မန္ဓာဝတ္ထနည်း)

(အကုသလာ-၌ အ-သဒ္ဓါ ဝိရဒ္ဓအနက်ဟော။ အဗျာကတ၌ အသဒ္ဓါ အည အနက်ဟော။)

၈။ အဗျာကတအရ - -

- ၁။ အဗျာကတမွေတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အဝိပါကမွေတာ၊ နိရာနသယသန္တာန ပဋိပဒ္ဓတို့သည်ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အဗျာကတမွေ စိတ္တဇရုပ်ဝိပါက်ကဋတ္တာရုပ်တို့သည်ပကာသ

နတ္ထ။

- ၄။ ဝတ္ထုအာရုံစသော အကြောင်းများနှင့် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ် မပြတ်မစဲဖြစ်ရခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

အဗျာကတအရ နိဗ္ဗာန်ကိုယူခဲ့လျှင် - - -

- ၁။ နိဗ္ဗာန်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒီပကတ္ထမရှိ (ပဒဋ္ဌာန်မရှိ) (ဂေါတြဘူဉာဏ်ကို ဒီပကတ္ထထုတ်သည်လည်းရှိ၏)
- ၃။ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သီလသမာဓိ ဝိပဿနာဉာဏ်စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

အဗျာကတဝယ် ဗျာကတ၌ ဓာတ်အရ ကြိုယာငါးတန် - - -

- ၁။ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိုယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ ထုံးစံအတိုင်း ထုတ်ပါ။

(ဆ) ဝါကျ၌ ရထိုက်သော သိဒ္ဓိ

ယင်း (ဆ)ဝါကျဖြင့် ကုသိုလ်သည် အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါကလက္ခဏာ ရှိသည်။ အကုသိုလ်သည် သာဝဇ္ဇ ဒုက္ခဝိပါကလက္ခဏာရှိသည်။ အဗျာကတတရားတို့သည် အဝိပါကလက္ခဏာရှိသည်-ဟု ကုသိုလ်စသော ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏ သဘောသဘာဝလက္ခဏာတို့ကို မျက်မှောက်ထင်ထင် သိမြင်ရသောကြောင့် ပစ္စက္ခသိဒ္ဓိရပါသည်။

၉။ (က) ဝါကျ အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိ-၌ အတ္တနော သဘာဝံ အရနှင့် ဓာရေန္တိအရတို့သည် တူပါလျက် ကံပုဒ် ကြိယာပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် ခွဲထား ရပုံ.....

အတ္တနော သဘာဝံဖြင့် မိမိ၏ သဘောလက္ခဏာဖြစ်သော အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါကလက္ခဏာရ၏။ ယင်းသည် ထင်ရှားသောကြောင့် ဝိညာတမည်၏။ ဓာရေန္တိအရ ကုသိုလ်စသောတရားတို့ကား ကုသိုလ်ဟူသည် ဤသို့တည်းဟု လွယ်ကူစွာမသိအပ်နိုင်သောကြောင့် အဝိညာတဖြစ်၏။ ဤသို့ ဝိညာတ+ အဝိညာတအဖြစ် ကွဲပြားထူးခြားလေ့သောကြောင့် အရတူသော်လည်း ကံပုဒ် ကြိယာပုဒ် အဖြစ်ဖြင့် ခွဲရပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ကုသိုလ်တို့သည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာရှိ သည်ဟူသော စကား၌ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာနှင့် ကုသိုလ်တို့ကား အတူတူပင်ဖြစ်၏ ယင်းသို့တူပါလျက် ဝိညာတ+ အဝိညာတအဖြစ်ဖြင့် ကွဲပြားနေသောကြောင့် လက္ခဏာ + လက္ခဏာဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် ခွဲခြား၍ ဆိုပါ သည်။

၁၀။ အတ္တနော သဘာဝံ ဓာရေန္တိ

သဘာဝံနှင့် ဓာရေန္တိအရ ပရမတ္ထ လေးပါးလုံးကိုပင် ရသောကြောင့် (က) သဘာဝံအရ ဝေဒနာပစ္စည်း၊ ဓာရေန္တိအရ ကြွင်းနာမက္ခန္ဓာနှင့် စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ အကြီး- ၄၊ အလတ်- ၄၊ ကျွန်ုပ်၊ ဈာန၊ ယထာရဟ ၁၀- ပြိုင်။

- မှတ်ချက်။ ။ ဝေဒနာ ပစ္စည်း၊ သမ္ပယုတ် နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင်
- ဝိပဿနာရန် ကျန် ၉-ပစ္စည်း။
 - ဝေဒနာပစ္စည်း၊ စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် အည
 - မည. သမ္ပယုတ္တ ရန် ကျန် ၈-ပစ္စည်း ပြိုင်နိုင်သည်။
 - ဝေဒနာပစ္စည်း၊ နိဗ္ဗာန် ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် ပကတူပ

ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
(အတ္တနောနှင့် သဘာဝံလည်း အရတူသည်။ စဉ်းစားပါ။)

ဓာရိယန္တိ ဝါ ပစ္စယေဟိ

ပစ္စယေဟိအရ ဟိတ် ၆ - ပါး ပစ္စည်း၊ ဓာရိယန္တိအရ သဟိတ်စိတ်
ဧကသတ္တတိ မောဟမူဒွေ၌ မောဟကြည့် စေတသိက် ဧကပညာသ သဟိတ်
စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု အာဟာရ၊ ကမ္မ၊
ဈာန-ကြည့် ၁၂- ပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ ကံကို ပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ်
ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပကတူပ၊
နာနက္ခကံက ၂- ပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ စိတ်ကို ပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ စိတ္တဇရုပ်ကို ပစ္စ
ယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ကြီး ၄၊ ဝိပါက၊ ဝိပုယုတ္တ၊
အငယ် ၇၊ ပစ္စည်း ပေါင်း ၁၃- ပစ္စည်းပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ အာဟာရကို ပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ အာဟာရဇ
ရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင် သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပြိုင်မရှိ။

ပစ္စယေဟိအရ ကံကိုပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ ပဝတ္တိကမ္မဇရုပ်
ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင် သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အကြီး ၄၊ ဝိပါက၊ ဝိပုယုတ္တ၊
အာဟာရ၊ ကမ္မ၊ ၈ ပစ္စည်းပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ ရှုပါရုံပစ္စည်း၊ ဓာရိယန္တိအရ စက္ခုဝိညာဉ် ပစ္စယုပ္ပန်
ယူလျှင် အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္တိ၊
အဝိဂတ-ပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ - အကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်ပစ္စည်း၊ ဓာရိယန္တိ

အရ မဟာကုသိုလ်ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၄-ခု၊ အဘိညာဉ်ဒွေး၊ ဝုဋ္ဌော၊ ပစ္စယုပ္ပန်ယုလျှင် အာရမ္မဏပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု ပြိုင်မရှိ။

ပစ္စယေဟိအရ - မဟာကုသိုလ်ပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ မဟာ ကုသိုလ်ပစ္စယုပ္ပန်ယုလျှင် အာရမ္မပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ-ပြိုင်၊ (သဟဇာတမျိုးလည်း ပြိုင်နိုင်သည်)

ပစ္စယေဟိအရ - စက္ခုဝိညာဉ်ကို ပစ္စည်းယူ၍ ဓာရိယန္တိအရ သမ္ပ ဝိစိုင်း စိတ္တုပြိုင်ပစ္စယုပ္ပန်ယုလျှင် အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရူပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ၊ ၅ ပစ္စည်းပြိုင်။

ပစ္စယေဟိအရ - ပဝတ္တိအခါ စက္ခုဝတ္ထုပစ္စည်း ဓာရိယန္တိအရ ပဝတ္တိ အခါ စက္ခုဝိညာဉ်စိတ် ပစ္စယုပ္ပန်။ ပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပုရေဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ ကုန္တိယ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ၊ ၆ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဓာရိယန္တိအရ - ကုသိုလ်စိတ် ဧကဝိသကိုယူခဲ့လျှင် ပစ္စယေဟိအရ ဟဒယဝတ္ထုကို ယူရမည်။ ပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကုန္တိယချန် ကျန် ၅-ပစ္စည်းပြိုင်။



ဝါကျ (၁၂) ကုသလာ မွှာ စသည်တို့၏ ဧကတ္ထ+ နာနတ္ထ အဖွင့် (၁)

- (က) ကံပနေတာနိ "ကုသလာတိ ဝါ မွှာတိ ဝါ" တိ အာဒိနိ ဧကတ္ထာနိ ဥဒါဟု နာနတ္ထာနိတိ။
- (ခ) ကိဉ္ဇေတ္ထ ယဒိ တာဝ ဧကတ္ထာနိ၊ ကုသလာ မွှာတိ ဣဒံ ကုသလာကုသလာတိ ဝုတ္တသဒိသံ ဟောတိ။
- (ဂ) အထ နာနတ္ထာနိ၊ တိကဒုကာနံ ဆက္ကစတုတ္တာဘာဝေါ အာပဇ္ဇတိ။
- (ဃ) ပဒါနဉ္စ အသမ္ပန္နော။
- (င) ယထာ ဟိ "ကုသလာ ရူပံ စက္ခုမာ" တိ ဝုတ္တေ အတ္ထဝသေန အညမညံ အနောလောကေန္တာနံ ပဒါနံ န ကောစိ သမ္ပန္နော ဝေမိဓာပိ ပဒါနံ အသမ္ပန္နော အာပဇ္ဇတိ။
- (စ) ပုဗ္ဗာပရသမ္ပန္နရဟိတာနိ စ ပဒါနိ နိပ္ပယောဇနာနိ နာမ ဟောန္တိ။

(၅ - ၅၂)

ပါဠိဝေဒိယာနိ

(က) ကံ ပနေတာနိ-စသည်ဖြင့် ကုသလာ မွှာ-စသည်၌ ကုသလနှင့် မွှာတို့အရ တူသလော- ထူးသလောဟူသော အမေးကိုပြုသည်။

(ခ) ကံ ဉ္ဇေတ္ထ-ဖြင့် စောဒနာကြွင်း ရှိနေသေး၍ အပြည့်အစုံ စောဒနာပါဟု စောဒနာကို ပရိဟာရ (သကဝါဒီ) ပုဂ္ဂိုလ်က ဆွပေးသည်။

ယဒိ တာဝ- စသည်ဖြင့် ထိုကျန်နေသေးသော စောဒနာကို ဆက်ပြုသည်။ တူသည်ဟုယူက ပုနရတ္ထိဒေါသသင့်သည်ဟု အပြစ်ကောက်ပြုသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ထူးသည် (မတူ) ဟုဆိုက တိက်တို့သည် ဆတ္တ (ကုသလအရ တစ်မျိုး၊ ဓမ္မအရ တစ်မျိုးဖြစ်၍ ကုသလာ မွော၌ နှစ်မျိုးရ သကဲ့သို့ အကုသလာ မွော့ အဗျာကတာ မွော့တို့၌လည်း ၂-မျိုးရသော ကြောင့် ၆-မျိုးဖြစ်သည်။) ဖြစ်ခြင်းဟူသော အပြစ်ရောက်နိုင်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် မတူဟုယူက ကုသလနှင့် ဓမ္မအချင်းချင်း ဆက်စပ်မှု မရှိဟူသော အသမ္ပန္န ဒေါသလည်း ရောက်သေးသည်ဟု ပြသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် အသမ္ပန္နဒေါသ သင့်ပုံကို အချင်းချင်း ငဲ့စပ်မှုမရှိ သော ကုသလာ ရှုပ်၊ စက္ခုမာ ဟူသော ဥပမာဖြင့် ရှင်းလင်းပြသည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ထိုသို့အသမ္ပန္နဖြစ်ကကုသလာ မွော့-ဟူသောပုဒ်တို့ တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိနိုင်ပုံကို ပြဆိုသည်။

၁။ ကိစ္ဆေတ္ထဝါကျနိယံနှင့် အညီအနက်ပေးပုံ

ကိစ္ဆေတ္ထပုဒ်၊ ထုတ်၍ရှိမှု၊ ကိစ္ဆိနောက်မှ၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ ယံအတ္ထိနှင့်၊ တံဗြူဟိကို၊ ဆိုလှည့်မမှား၊ ရှေ့ဖျားကမှ၊ တဝစောဒနာ၊ အသမတ္တာကို၊ ဆောင် ကာစွက်၍ အနက်သမ္ပန်မြဲ။ (ဘုရားကြီးနိယံ)

တ္ထေ-ဤ ဧကတ္ထ နာနတ္ထအဖြစ်၌၊ (တဝ-သင်၏၊ စောဒနာ-ကိပ်နေ တာနိ-စသော စောဒနာသည်။ အသမတ္တာ-မပြီးဆုံးသေး) (ကိစ္ဆိရှေ့ကထည့် ပုဒ်များ) ကိစ္ဆိ-စိုးစဉ်းသော (အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းကျန်၍ နေသေးသော။ ယံဝစနံ- အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံဝစနံ-ထိုစကားကို။ ဗြူဟိ-ဆိုပါဦး လော့။ (ကိစ္ဆိ-နောက်မှ ထည့်ပုဒ်များ) (ဘုရားကြီးနိယံအတိုင်း)

ကိစ္ဆေတ္ထပုဒ်၊ ထုတ်၍ရှိက၊ ကိစ္ဆိစပ်ရန်၊ ဝတ္တဗွံကို၊ ဧကန်မှချ၊ ထည့်ပြီး မှလျှင်၊ တဝစောဒနာ၊ အသမတ္တာနှင့်၊ ဆက်ကာအဝ၊ သိဋ္ဌံပြု၍၊ တာဝဗြူဟိ၊ ဖိပွယ်ဖြည့်သည်၊ ကျမ်းရှိမူလဋီကာတည်း။ (ဘာသာဋီကာ)

ဇတ္ထ-၌၊ တယာ-သည်၊ ကိဗ္ဗိ-စိုးစဉ်းသော၊ ဝစနံ-စကားကို၊
 ဝတ္ထုဗွံ-ဆိုသင့်သေး၏။ (တစ်နည်း) ကိဗ္ဗိ-စိုးစဉ်းသော၊ ဝတ္ထုဗွံ-ဆိုသင့်
 သော၊ ဝစနံ-စကားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိရာသေး၏။ တေ-သင်၏။ စောဒနာ-
 စောဒနာသည်။ အသမတ္တာ-မပြည့်စုံသေး။ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ အဝသိဋ္ဌ-
 ကြွင်းသော စောဒနာကို၊ တွံ-သင်သည်။ တာဝဗြူဟိ-ဆိုဘိလတ်သေး။
 (ပြည်နိဿယ)

၂။ က-ဝါကျ

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလသဒ္ဓေါတာဝ-စသည်ဖြင့် ကုသလာ
 မွှော၌ကုသလသဒ္ဓါ မွေ့သဒ္ဓါတို့၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ၊ ဝစနတ္ထနှင့်တကွ
 လက္ခဏာတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ကုသလဓမ္မ
 တို့၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ ဝစနတ္ထလက္ခဏာတို့ကိုသာ သိရ၍ ယင်းကုသလနှင့်
 ဓမ္မတို့၏တူသည်အဖြစ် မတူသည် အဖြစ်တို့ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါ
 လော။ ထို့ကြောင့် ကုသလဓမ္မတို့၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ စသည်ကိုသာ မဆိုသင့်။ ထို
 ကုသလဓမ္မတို့၏ တူသည်အဖြစ် မတူသည်အဖြစ်ကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရ
 ပါအံ့နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို ကိုယ်တိုင်ပြု၍
 ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ရှေးဦးစွာ ပုစ္ဆာဝါကျကို ပြလိုရ
 ကား ကိပဏေတာနိ စသော က-ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- ကုသလနှင့် ဓမ္မတို့၏ အရတူ မတူနှင့် စပ်လျှင်၍
 ငါပြဆိုလိုသောကြောင့် ရှေးဦးစွာ ကိပဏေ
 တာနိ-စသော ကထေတုကမုတာပုစ္ဆာကို
 ငါပြဆိုပါ၏ ဟူလို။

ခ-ဝါကျ ကိစ္ဆေတ္ထသို့ ဌာပနာပစ္စက

အသင် စောဒကဆရာ၊ ဆရာသည် ကိပဏေတာနိ စသည်ဖြင့်
 ကုသလာ မွှော၌ ကုသလနှင့် ဓမ္မတို့ တူကြသလော (သို့မဟုတ်) ထူးကြကုန်

သလောဟူသော ပုစ္ဆာကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပင် ဆိုသော်လည်း အသင် စောဒကဆရာ၏ စကားသည် မပြည့်မစုံ ကျန်၍နေသေးသည် မဟုတ်ပါ လော။ ထို့ကြောင့် ကုသလနှင့်မွေ့တို့ တူကြသလော သို့မဟုတ် ထူးကြသ လောဟူသော ပုစ္ဆာမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ကြွင်းကျန်သေးသော စောဒနာ စကားရပ်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ ယင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ သကာဝါဒီပရိဟာရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုက်တွန်းစကားကို ပြလိုရကား ကိစ္ဆတ္ထ ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။

ခ-ဝါကျ ယဒိဘာဝသို့ ဌာပနာပဉ္စက

အသင် စောဒကဆရာ ဆရာသည် ကိပ်နေတာနိစသည်ဖြင့် ကုသလာဓမ္မာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပုစ္ဆာကိုပြခဲ့သောကြောင့် သကာဝါဒီပရိဟာရ ပုဂ္ဂိုလ်က စောဒနာကြွင်းကို ပြဆိုပါဦးဟု တိုက်တွန်းခဲ့၏။

(တစ်နည်း) - သကာဝါဒီပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုက်တွန်းစကားကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ တိုက်တွန်းသည့် အားလျော်စွာ ကြွင်းကျန်နေသေး သောစောဒနာကို ဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် သကာဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုက်တွန်းစကားမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ အသင်စောဒက၏ စောဒနာ ကြွင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို ဖြေလိုသော စောဒကဆရာသည် ယဒိဘာဝ - စသော ပါဠိကိုမိန့်။

(ခ) ဝါကျ ခြုံ၍တက်လိုသော် (ပါပနာ)

အသင်စောဒက ဆရာ ဆရာသည် ကုသလာဓမ္မ၌ ကုသလနှင့် မွေ့တို့ တူကြသလော ထူးကြသလောဟူသော ပုစ္ဆာကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် အသင်စောဒကဆရာ၏ ပုစ္ဆာကိုသာ သိသင့်၍ စောဒနာကိုကား မသိသင့်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက် သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် အသင်စောဒက၏ စောဒနာကြွင်းကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်

ရာ၏။ ဤသို့စုဒ်ကြောင့် ယင်းစောဒနာကို သကဝါဒီပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်၏ အနညာ နှင့်တကွ ပြတော်မူလိုသော စောဒကဆရာသည် ကိစ္ဆေတ္ထ-စသောခ-ဝါကျ ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား =

ကုသလာနှင့် မွှာ အရတူသည်ဟုယူလျှင် ကုသလာကုသလာ ဟု ဆိုရာရောက်သဖြင့် (အနက်တူ စကားနှစ်ရပ်ကို ထပ်၍ဆိုသော) ပုနရတ္ထိ ဒေါသရောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌာပနာပဉ္စက

အသင်စောဒကဆရာ ဆရာသည် ကုသလနှင့်မွေ့တို့ တူသည်ဟု ဆိုလျှင် ပုနရတ္ထိဒေါသ သင့်ရောက်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ မတူဟုယူခဲ့လျှင် ရောက်ထိုက်သော အပြစ်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (ခ) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ ထူးသည်ဟု ယူရာ၌ အဘယ်အပြစ်သင့်ရောက် ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အထ နာနတ္ထာနီ-စသော (ဂ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

မတူဟုယူခဲ့လျှင် တိက်တို့၏ ဆက္ကအဖြစ် ဒုတ်တို့၏ စတုက္ကအဖြစ် သို့ရောက်ခြင်း ဆက္ကစတုက္ကဘာဝါပတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်နိုင်ပါ၏ ဟူလို။ (စောဒနာတက်လိုက ဝိရောဓိဒေါသတင်ပါ။)

(ဃ) ဝါကျသို့ ဌာပနာပဉ္စက

အသင်စောဒကဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် ကုသလနှင့်မွေ့တို့ နာနတ္ထ (မတူ)ဟု ယူခဲ့လျှင် ဆက္ကစတုက္ကဘာဝါပတ္တိဒေါသ ရောက်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤမှတစ်ပါး အခြားသော အပြစ်ဒေါသ မရောက်ဟူ၍ မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ဆက္ကစတုက္ကဘာဝါပတ္တိ ဒေါသ ကိုသာ မဆိုသင့်။ အခြား အဘယ်သို့သော အပြစ်ဒေါသ ရောက်နိုင်ပါသေး သနည်း။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ပဒါနဉ္စအသမ္ပန္နော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ပုဒ်အချင်းချင်း မဆက်စပ်သော အသမ္ပန္နဒေါသလည်း ရောက်နိုင်ပါ သေး၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျ

အသင်စောဒကဆရာ ဆရာသည် နာနတ္ထဟု ယူခဲ့လျှင် အသမ္ပန္န ဒေါသလည်း သင့်သေးကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ ဆရာစကားသည် ဝုဠပဋိစ္ဆန္တ ဖြစ်၍ အသမ္ပန္နဖြစ်ပုံသည် မထင်ရှား မသိသာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အသမ္ပန္နဒေါသသင့်၏ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ အသမ္ပန္နဒေါသသင့် ကြောင်း အဘယ်သို့ ထင်ရှားစွာ ပြဆိုပါမည်နည်း။ အကယ်၍ မပြဆိုပါက အသင်စောဒကဆရာ၌ အပါကဋသသံသယဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် င - ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကုသလာ ရှုပ် စက္ခုမာ-ဟူသော ပုဒ်တို့သည် အချင်းချင်း မစပ် သဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားသောအနက်ကို မပြနိုင်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ထိုကဲ့သို့ အပြစ်ရောက်နိုင်သည် ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ ဌာပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (င)ဝါကျဖြင့် ကုသလနှင့်ဓမ္မတို့ အရမတူကြလျှင် အသမ္ပန္နဒေါသ သင့်နိုင်ကြောင်း ဥပမာနှင့်တကွ ထင်ရှားစွာ ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့ အသမ္ပန္နဒေါသ သင့်ရောက်က အဘယ်သို့သော အပြစ်သို့လည်း ရောက်နိုင်သေးကြောင်း ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အသမ္ပန္န ဒေါသသင့်သည်ဟုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ထိုအသမ္ပန္နဒေါသမှ ဆက်နွယ်၍ ရောက်နိုင်သော အပြစ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (စ) ဝါကျ ကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထိုသို့ အချင်းချင်း ဆက်စပ်ခြင်း မရှိသော ပုဒ်တို့ကို ဆိုခြင်းဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိဟူသော အနတ္တကဒေါသအပြစ်လည်း ရောက်နိုင် ပါသေး၏ ဟူလို။

၃။ ကိဇ္ဇေတ္တ ထားရခြင်းအကြောင်း

ကုသလာ မွှောဝယ် ဧကတ္တ နာနတ္တ ဖြစ်သလောဟူသော စောဒက ၏ စကားရပ်၌ ကြွင်းကျန်နေသေးသော စောဒနာကို စောဒကဆရာ ထုတ်ဆိုစေလိုသောကြောင့် (ပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်က) ကိဇ္ဇေတ္တကို ဆိုပါသည်။

ယဒိကား ဧကတ္တနာနတ္တအဖြစ်၌ ရထိုက်သော အပြစ်တို့ကို ကောက်ပြလိုသောကြောင့် ထားပါသည်။

ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် ကုသလာ+မွှောစသော ပုဒ်တို့၏ ဧကတ္တနာနတ္တ အဖြစ်၌ စောဒက၏ စောဒနာကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(ခ) ဖြင့် စောဒက၏ စောဒနာကြွင်းနှင့် စောဒနာကို ပြဆိုသော ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(ဂ) ဖြင့် ကုသလာ+မွေ(စသည်)တို့ကို နာနတ္တဟု ယူခဲ့သော် ရောက်နိုင်သောအပြစ်ကို ဆက်လက်ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) ဖြင့် နာနတ္တဟုယူက နောက်ထပ်ရထိုက်သော အပြစ်ကိုပြ သောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(င) ဖြင့် အသမ္ပန္နဒေါသရောက်ပုံကို ဥပမာနှင့်တကွ ရှင်းလင်းပြ ဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(စ) ဖြင့် ထိုအသမ္ပန္နဖြစ်က ပုဒ်တို့ကို ဆိုရကျိုးမရှိတော့ဟု အပြစ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

၄။ * ဧကော အတ္ထော ဧတေသန္တိ ဧကတ္ထာနိ။

- တူသောအနက်၏ ကုသလာ မွှာ စသော ပုဒ်တို့နှင့် အနက်+သဒ္ဓါ၊ ဝါစွ+ ဝါစက၊ အကြောင်း+အကျိုး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်။

- အနက်တူခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နာနာ အတ္ထာ ယေသန္တိ နာနတ္ထာနိ။(နည်းမှီထုတ်)

* တိဏ္ဍံ သမူဟော တိကော။

- သုံးခုတို့၏ အပေါင်းနှင့် အစိတ်+အပေါင်းအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန် သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

- သုံးခုသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဒွိန္တံ သမူဟော ဒုကော-လည်း နည်းမှီထုတ်။

* ဆက္ကစတုက္ကာနံ ဘာဝေါ ဆက္ကစတုက္ကဘာဝေါ။

- ခြောက်ခုပေါင်း၊လေးခုပေါင်းတို့၏ အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော ခြောက် ခု၊ လေးခုနှင့် အပေါင်း+အစိတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

- အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော ခြောက်ခု လေးခုသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ ပယောဇနံ ဧတေသန္တိ နိပ္ပယောဇနာနိ။

- အကျိုးမရှိခြင်းဂုဏ်၏ ရှေ့နောက် ဆက်စပ်မှုမရှိသော ပုဒ်တို့နှင့် ဂုဏ်+ ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

- အကျိုးမရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* စက္ခု အဿ အသ္မိံ ဝါ အတ္ထိတံ စက္ခုမာ။

- မျက်စိ၏ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဌာနီ+ဌာနအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်။

- မျက်စိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ ကိ = ပုတ္တာဝါစကနိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တု။
- ဥဒါဟု = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဥကာရန္တု။
- တိက = တဒ္ဓိတ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တု။
- စက္ခုမာ = တဒ္ဓိတ်၊ ပုလ္လိင်၊ ဂုဏဝါဒိ၊ ဥကာရန္တု။

၆။ ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ သုဓယတီတိ သုခါ ဒုက္ခယတီတိ ဒုက္ခာ။
န ဒုက္ခာ န သုခါတိ အဒုက္ခမသုခါ။ (အဋ္ဌကထာ-၈၄)

ဝစနတ္ထော ပနေတ္ထ-ဖြင့် သုခါ၊ ဒုက္ခာ၊ အဒုက္ခမသုခါတို့ ဝစနတ္ထ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ)

သုဓယတိ-ဖြင့် သုခါကို သုဓယတီတိ သုခါ-ဟု ဟေတုကတ္ထု သာဓ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ သုခေတိ၊ ကာရိတ်ဇောပစ္စည်း၊ အပစ္စည်း၊ ဣတ္ထိလိင် အာပစ္စည်း၏အဖြစ်၊ ကာရိတ်ဇောနေသည်အဖြစ်၊ အပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒုဓတု၊ ဒုပစ္စယ၊ ဒုပစ္စယတ္ထ)

ဒုက္ခာကို ဒုက္ခယတီတိ ဒုက္ခာဟု ဟေတုကတ္ထု သာဓ် ဝစနတ္ထပြုရ မည် အဖြစ်၊ ဒုက္ခေတိ၊ ကာရိတ်ဇောပစ္စည်း၊ အပစ္စည်း၊ (ဣတ္ထိလိင် အာ ပစ္စည်း) ၏ အဖြစ်၊ အ-ပစ္စည်း၏ ဟေတုကတ္ထုကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ ဒုဓတု၊ ဒုပစ္စယ၊ ဒုပစ္စယတ္ထ)

န ဒုက္ခာ၊ န သုခါ-ဖြင့် အဒုက္ခမသုခါ၌ အဒုက္ခာကို န ဒုက္ခာ အဒုက္ခာဟု ကမ္မဓာရည်း သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အ-၏ နကာရိယ အဖြစ်၊ (ဝါ) အသဒ္ဓါသည် န နိပါတ်ပုဒ် အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သန္နိလိင်္ဂပဒ၊ နိပါတ်လိင်္ဂပဒတ္ထ)

အသုခါကိုလည်း န သုခါ အသုခါ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အ-

၏နကာရိယအဖြစ်ကို (ဝါ) အ - သည် နနိပါတ်ပုဒ်အနက် ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

အဒုက္ခမသုခါကို အဒုက္ခာ စ သာ အသုခါစာတိ အဒုက္ခမသုခါဟု ကမ္မဇာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ် မ - ၏ အာဂုံအဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

၇။ ကိံ ပနေတာနိ - ဌိ ဇတာနိကား ကုသလာတိ ဝါ မ္မောတိဝါတိ အာဒိနိ ဟူသော စွဲရာဝိသယ ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

ကုသလာ မ္မောတိ ဣဒံ - ဌိ ဣဒံလည်း ကုသလာ မ္မော - ဟူသော စွဲရာဝိသယထင်ရှားရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ ကိံ ပနေတာနိ စသော (က)ဝါကျကို - ဒဿနတ္ထပြု၍ ဖြစ်သင့်သော ကြိယာဝါးတန်

- ၁။ ကုသလနှင့် မွေတို့သည် တူကြသလား၊ ထူးကြသလား ဟူသော အမေးပုစ္ဆာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို ကုသလမွေ စသည်တို့၏ တူသည်အဖြစ်၊ ထူးသည်အဖြစ်ကို သိလိုသော စောဒက၏ဆန္ဒသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ စောဒနာကြွင်းရှိသေး၍ သကဝါဒီပရိဟာရပုဂ္ဂိုလ်က ကိစ္ဆတ္ထဟု ဆွပေး တို့ပေးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ကုသလာ မ္မော အကုသလာမွေ စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓဟောကြားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုပုဒ်တို့၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ ဝစနတ္ထတို့ကို ဖွင့်ဆိုပြီးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သောတုဇန မွေပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်တို့ စောဒနာ သံဝဏ္ဏနာ ပရိဟာရ သံဝဏ္ဏနာအရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်စေလိုသော မေတ္တာစေတနာသည် လည်းကောင်း ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ယဒိတာဝ ဇကတ္ထာနိ စသော စောဒက၏ စောဒနာကြွင်း

ကို ဆိုခြင်းမှအစ သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ စသည်ဖြင့် ယင်း ပုစ္ဆာ စောဒနာတို့ကို ပယ်ခြင်း ကုသလာ မွှောစသည်တို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်မှန်ကို ပြဆိုသဖြင့် သိရခြင်းစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

“ကုသလာ ရူပံ စက္ခုမာ” တိ ဝုတ္တေ - ဌိ ဝစဓာတ်အရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ကုသလာ ရူပံ စက္ခုမာ - ဟု ပြောဆိုသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ္တပ္ပိုဒ် သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသော မနသိကာရ - စသော အကြောင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကုသလာ ရူပံ စက္ခုမာ - ဟူသော အသံ(သဒ္ဓရုပ်) ဖြစ်လာခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပုဒ်တို့၏ အဆက်အစပ်ကို မသိခြင်း၊ ထုံထိုင်းခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ အဆက်အစပ်မရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို သိရခြင်းမှစ၍ အဆက်ဆက် ရအပ်သော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

၉။ ကုသလာ မွှော - ၌ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် တူသည်ယူခဲ့လျှင်
 (၁) ပုနရုတ္တိဒေါသနှင့် (၂) အဘာဝါပတ္တိဒေါသတို့ ရောက်နိုင်သည်။
 မတူဟု ယူလျှင်
 (၁) ဆက္ကစတုက္ကဘာဝါပတ္တိဒေါသ (၂) အသမ္ပန္နဒေါသ (၃) ဝိရောဓိဒေါသတို့ ရောက်နိုင်သည်။

ဝေါဟာရတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌ သဒ္ဒါဟောသည့် အတိုင်း မဆုံးဖြတ်ရ။ ပညာရှိတို့ လက်ခံထားသော လောက၌ ထင်ရှားသော အနက်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် - - -

ကုသလာ မွှာကို ကုသလာ ကုသလာဟူသော သဘောဖြင့် ပညာ ရှိတို့ လက်ခံကြသည်မဟုတ်။ ကုသလာသဒ္ဒါသည် ဓမ္မနှင့် မတွဲရခင် အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါကဟူသော မိမိအနက်ကိုသာ ဟော၏။ ဓမ္မသဒ္ဒါနှင့် တွဲသောအခါ မိမိ၏ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ သဘာဝဓာရဏ ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း တွဲဖက်၍ ဟော၏။ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်လည်း မိမိ၏ သဘာဝဓာရဏ အနက်ကိုသာမက ကုသလာသဒ္ဒါ၏ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက အနက်လည်း ဟော၏။ ဤသို့ တစ်ပုဒ်နှင့်တစ်ပုဒ် ငဲ့ကွက်ဆက်စပ်နေသော ကြောင့် သမ္ပန္နဒေါသလည်းမသင့်။ ဤသို့ အချင်းချင်း ငဲ့စပ်နေသောပုဒ် အဖြစ်ဖြင့်သာ ပညာရှိတို့ လက်ခံထားသောကြောင့် ကုသိုလ်တရားဟူသော လောကပသိဒ္ဓအနက်သာ လက်ခံမှတ်သားထိုက် သည်ဟု မှတ်ရမည်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ဇကတ္ထာနိ -

အန္တတ္ထ (ဇက+အတ္ထ)အရ တူသောအနက်ခြံ အတ္ထပညတ်ရ၏။ ဗာဟုတ္ထ (အည)ပုဒ်အရ ကုသလာ မွှာစသော သဒ္ဒါ သဒ္ဓပညတ်ရသည်။ ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကုသလာ ရှုပ် စက္ခုမာတိ ဝုတ္တေ

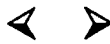
ကုသလာ-အရ ကုသိုလ်ရ၏။ ရှုပ်-အရ ရုပ်တရားရ၏။ ပကတူပ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (အချင်းချင်း မငဲ့စပ်ကြသော ပုဒ်များဖြစ်၍ သဟဇာတပစ္စည်း မပြိုင်ရ။)

၇၀၈ - ၌

ဝစဓာတ်အရ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+ကြံ ဉာဏသမ္ပယုတ်
စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) တ-ပစ္စည်းအရ ကုသလာ ရှုပ် စက္ခုမာ-ဟူသော
အသံသဒ္ဓရုပ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတပစ္စယသတ္တိ-ပြုသည်။

ကြီး-၄၊ ဝိပုယုတ္တ၊ ငယ်-၇=ပေါင်း၁၂-ပစ္စယသတ္တိပြိုင်။



ဝါကျ (၁၃)ဧကတ္ထ+နာနတ္ထ အဖွင့် (၂)

- (က) အပရော နယော၊ ယဒိ ဧတာနိ ဧကတ္တာနိ၊ တိဏ္ဏံ မ္မောနံ
ဧကတ္တာ ကုသလာဒိနမ္ပိ ဧကတ္တံ အာပဇ္ဇတိ။
- (ခ) ကုသလာဒိပရာနဉ္စိ တိဏ္ဏမ္ပိ မ္မောနံ မ္မေဘာဝေန ဧကတ္တံ။
တသ္မာ မ္မေတ္တယေန သဒ္ဓိံ အတ္ထတော နိန္နာနတ္တာနံ ကုသ
လာဒိနမ္ပိ ဧကတ္တံ အာပဇ္ဇတိ ယဒေဝ ကုသလံ ၊ တံ အကု
သလံ၊ တံ အဗျာကတံန္တိ။
- (ဂ) အထာပိ တိဏ္ဏံ မ္မောနံ ဧကတ္တံ န သမ္ပဋိစ္စထ၊ "အညောဝ
ကုသလပရော မ္မော၊ အညော အကုသလပရော မ္မော၊
အညော အဗျာကတပရော မ္မော"တိ ဝဒထ။
- (ဃ) ဧဝံ သန္တေ မ္မော နာမ ဘာဝေါ၊ ဘာဝတော စ အညော
အဘာဝေါတိ ကုသလပရာ ဘာဝသင်္ခါတာ မ္မော အညော
အကုသလပရော မ္မော၊ အဘာဝေါတိ သိယာ (ပ) ကုသလ
ပရောပိ။
- (င) ဧဝံ အဘာဝတ္တံ အာပဇ္ဇေဟိ မ္မေဟိ အနညေ ကုသလာဒ
ယောပိ အဘာဝါယေဝ သိယုန္တိ။ (ဋ-၈၂)

ပိက္ခတ္ထ

ကုသလာဓမ္မာစသည်တို့ ကုသလနှင့်ဓမ္မ အနက်တူသည်ဟု ယူလျှင် ပုနရုတ္တိဒေါသသင့်ရောက်ပုံ အခြင်းအရာတစ်မျိုးနှင့် ထိုပုနရုတ္တိဒေါသသာမ က အဘာဝါပတ္တိဒေါသပါ သင့်ရောက်နိုင်သေးသည်ဟု ပြလိုသောကြောင့် အပရောနယော စသည်ဖြင့် နည်းတစ်မျိုးကို ပြသည်။

ရှေးဆိုခဲ့ပြီးနည်း၌ ကုသလနှင့်ဓမ္မ အနက်တူသည်ဟု ယူလျှင် ကုသလာကုသလာဟု ဆိုသည်နှင့်တူသည်။ အကုသလာဓမ္မာလည်း အကုသလာ အကုသလာဟုလည်းကောင်း၊ အဗျာကတာဓမ္မာလည်း အဗျာ ကတာ အဗျာကတာဟုလည်းကောင်း ဆိုရာရောက်၍ အနက်တူသဒ္ဓါနှစ်ခု ကို ထပ်ဆိုသည့် ပုနရုတ္တိဒေါသရောက်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ဤနည်း၌ကား - ဓမ္မသဒ္ဓါကို အခြေခံပြု၍ ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက် ပုံကို ပြသည်။

ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် အရတူသည်ဟု ဆိုလျှင် ဓမ္မသဒ္ဓါသုံးခုလုံး အရတူ သည်ဟု ဆိုရာရောက်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ်မည်သော တရားသည် အကုသိုလ်လည်းမည်. အဗျာကတလည်းမည်၏။ အကုသိုလ် သည်လည်း ကုသိုလ်. အဗျာကတမည်၏။ အဗျာကတသည်လည်း ကုသိုလ်. အကုသိုလ်မည်၏ဟု ဆိုရာရောက်သည်။ ဤသို့ဖြစ်လျှင် ကုသလာ ဓမ္မာ. အကုသလာ ဓမ္မာ. အဗျာကတာ ဓမ္မာဟူသော သုံးပုဒ်လုံးသည် အနက်တူ သဒ္ဓါတို့ကို ထပ်ကာထပ်ကာ ဆိုရာရောက်သောကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်သည်ဟု ပြသည်။ (က) (ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် ယင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ပြသည်။

အကယ်၍ (ကုသလနှင့်ဓမ္မသည် တူသော်လည်း) ဓမ္မသဒ္ဓါသုံးခု ကမူ မတူပါဟုဆိုပါက ကုသလာ ဓမ္မာ၌ ဓမ္မက ပရမတ္ထတရားဟောလျှင် အကုသလာ ဓမ္မာ. အဗျာကတာ ဓမ္မာတို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါတို့က ပညတ်ကို ဟောရာရောက်၏။ ထို့အတူ အကုသလာ ဓမ္မာ၌ ဓမ္မက ပရမတ္ထတရားကို

ဟောလျှင် ကုသလာဓမ္မာ၌ ဓမ္မကား ပညတ်ကို ဟောရာရောက်၏။ (စင်စစ် အားဖြင့် ထိုဓမ္မသဒ္ဓါ သုံးခုတို့သည် ပရမတ္ထတရားတို့ကိုသာ ဟော၏) ထို့ကြောင့် အဘာဝါပတ္တိဒေါသ (ပညတ် အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းအပြစ်) ရောက်သည်ဟု ပြသည်။ (ဂ) (ဃ) (င) ဝါကျတို့ဖြင့် ယင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ပြသည်။

ဆိုလိုယင်း ပိဏ္ဏတ္တကို နှလုံးသွင်း၍ အတက်စသည် မှန်ကန်အောင် တက်ရမည်။

(က) ဝါကျ အပရော နယောသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ကိစ္ဆေတ္ထ ယဒိတာဝ စသည်ဖြင့် ကုသလာ ဓမ္မာ စသည်တို့ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် အရတူပါက ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်ကြောင်း ပြဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်ပုံ အခြင်းအရာကို ဤနည်းဖြင့်သာ သိအပ်၏။ အခြားနည်းဖြင့် မသိအပ်။ ထို့ပြင် ထိုသို့တူသည်ဟုယူပါက ဆိုခဲ့ပြီး ပုနရုတ္တိဒေါသသာ သင့်သည်။ အခြား ဒေါသမသင့်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ (အနုပါ)။ စင်စစ်မရောက် သင့်။ ထို့ကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသသင့်ပုံ အခြင်းအရာတစ်ပါးနှင့် အခြားသော အပြစ်ဒေါသတို့ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ (အနုရော)။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) ဝါကျမိန့်။

ကား- တူသည်ဟုယူပါက ပုနရုတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်ပုံ အခြင်း အရာတစ်ပါးနှင့် အခြားသင့်ရောက်နိုင်သော အပြစ်တစ်ပါး ကိုလည်း ငါပြဆိုမည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါသမရောက်ပါ ဟူလို။

(ခ) သို့ ဌာပနာပစ္စက

ဆရာ ဓမ္မသဒ္ဓါသုံးခုတူပါက ယင်းတို့နှင့်တွဲနေသော ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတ သဒ္ဓါတို့သည်လည်း တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက် ၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုစကားကို ရှင်းလင်းပီပြင်စွာ သိနိုင်ရန် အကျယ်တဝင့်

ရဲ့ပြသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်)။ ထို့ကြောင့် (က) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတူပါက ကုသလ စသော သဒ္ဓါသုံးခုတို့ တူပုံ အခြင်းအရာကား အဘယ်ပါနည်း စုဒ်ကြောင့် (ခ)မိန့်။

မွေသဒ္ဓါသုံးခုတူသည်ဟု ယူပါလျှင် ကုသလ စသော သဒ္ဓါသုံးခု လည်းတူသောကြောင့် ကုသိုလ်မည်သော တရားတို့သည် အကုသိုလ် လည်းမည်၊ အဗျာကတလည်းမည်၏။ ထိုအတူ အကုသိုလ်မည်သော တရား တို့သည် ကုသိုလ်လည်းမည်၊ အဗျာကတလည်းမည်၏။ အဗျာကတမည် သော တရားသည်လည်း ကုသိုလ်လည်းမည်၊ အကုသိုလ်လည်း မည်၏။ ဤသို့ အနက်အရတူ ကုသလာ မွေ စသော သုံးပုဒ်တို့ကို ဆိုထားသော ကြောင့် ဤနည်းဖြင့်လည်း ပုနရတ္ထိဒေါသ သင့်ပါသေး၏ ဟူလို။

(ဂ) သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလာ မွေစသည်တို့ ရှေ့ပုဒ်+နောက်ပုဒ် အရတူသည်ဟု ဆိုပါက ပုနရတ္ထိဒေါသ သင့်ရောက်ပုံ အခြင်းအရာတစ်မျိုးကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့သာဆိုလျှင် ကုသလာ မွေ စသည်တို့တူသည်ဟု ယူဆရာ၌ ပုနရတ္ထိဒေါသသာ သင့်ရောက်သည်။ အခြားဒေါသ မသင့်ရောက်ဟူသော အနက်သည် ရောက်ရာ၏။ (အနုပါ) စင်စစ်ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် အခြားသင့်ရောက်နိုင်သော အပြစ်ကိုလည်း ဆရာပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ်ကြောင့် ယင်းစောဒနာကို ပြလိုသော ဆရာသည် (ဂ) မိန့်။

(အဓိပ္ပာယ် ပြန်စရာမလို)

(ဃ) သို့ ဌာပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် မွေသဒ္ဓါသုံးခုသည် မတူဟု အကယ်၍ လက်ခံ အံ့ဟု ပရိကပ္ပစောဒနာစကားရပ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ထို ပရိကပ္ပစောဒနာ

စကားရပ်အရ သင့်ရောက်နိုင်သော အပြစ်တစ်မျိုးကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့် (ဂ) ဝါကျ ပရိကပ္ပစောဒနာစကားရပ် ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ဓမ္မသဒ္ဓါသုံးခု မတူဟုယူပါက ရောက်နိုင်သောအပြစ် ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် ဧဝံ သန္တေ စသော (ဃ) ဝါကျမိန့်။

ကား - ဓမ္မသဒ္ဓါသုံးခုမတူဟု ယူခဲ့ပါက ကုသလာ ဓမ္မာ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ သည် ကုသိုလ်ပရမတ္ထကို ဟောခဲ့လျှင် အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာတို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပညတ်တရားကို ဟောရမည်။ ထို့အတူ အကုသလာ ဓမ္မာ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါက အကုသိုလ်ပရမတ္ထကို ဟောခဲ့လျှင် ကုသလာဓမ္မာ၊ အဗျာ ကတာ ဓမ္မာတို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပညတ်ကို ဟောရမည်။ ဤသို့ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သောကြောင့် ကုသိုလ်စသော ပရမတ္ထတရားတို့ ပညတ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရခြင်းဟူသော အဘာဝိပတ္တိဒေါသလည်း ရောက်နိုင်၏ ဟူလို။

(င) သို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ကုသလာဓမ္မာ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါက ပရမတ္ထတရားကို ဟောခဲ့လျှင် အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာတို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါသည် ပညတ်ကိုဟော ရာရောက်၏ စသည်ဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသလာ၊ အကု သလာ၊ အဗျာကတာ သဒ္ဓါတို့ကမူ ထုံးစံအတိုင်း ကုသိုလ်စသော ပရမတ္ထ တရားတို့ကို ဟောသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ (အဘော်)။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မ သဒ္ဓါတို့၏ အနက်သည် ပညတ်အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ကုသလာစသော သဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက်ရောက်ပုံကို အဘယ်သို့ သိရပါ မည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (င) မိန့်။

ကား - ကုသလာ စသော သဒ္ဓါ သုံးခုတို့သည် မိမိတို့နောက်ရှိ ဓမ္မာနှင့်အရတူ ဖြစ်သောကြောင့် ထို ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတာသဒ္ဓါတို့၏ အနက်သည်လည်း (ဓမ္မသဒ္ဓါ၏

အနက်နှင့်နည်းတူ) ပညတ်အဖြစ်သို့ ရောက်ပါ၏ဟူလို။

၃။ အပရော နယော-

ကုသလနှင့် ဓမ္မ စသည်တို့၏ တူသည်အဖြစ်၌ ပုနရတ္တိဒေါသ သင့်ပုံ အခြင်းအရာတစ်မျိုးနှင့် အဘာဝိပတ္တိဒေါသ -ဟူသော နောက်ထပ် သင့်ရောက်နိုင်သည့် အပြစ်တစ်မျိုးကို ပြလိုသောကြောင့် အပရောနယော- ကို ထားပါသည်။

အထာပိ

ကုသလနှင့် ဓမ္မ. အကုသလနှင့် ဓမ္မ. အဗျာကတနှင့် ဓမ္မ တို့ကား တူ၏။ ဓမ္မသဒ္ဓါ သုံးခု၏ အနက်တို့ကား မတူဟုယူခဲ့လျှင် အဘာဝိပတ္တိ ဒေါသ ရောက်နိုင်သည်ဟူသော နောက်ထပ်အပြစ်တစ်ပါးကို ပြလိုသော ကြောင့် အပိ - ထားပါသည်။

တစ်နည်း- ဓမ္မသဒ္ဓါ သုံးခုတို့၏ အနက်တို့သည် တူ၏ဟု အကယ်၍ လက်မခံကုန်အံ့-ဟူသော ပရိကပ္ပစကားကို ပြလိုသောကြောင့် အထာပိ သဒ္ဓါထားပါသည်။

(က) စသော ဝါကျအားလုံးဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကိုပယ်သည်။
(ဆိုလိုယင်း ပိဏ္ဏတ္ထကို နှလုံးသွင်း၍ အကျယ်ကိုသိပါ။)

- ၄။ * ဧကာနံ (သဒိသာနံ) ဘာဝေါ ဧကတ္ထံ။
တူကုန်သော ဓမ္မသဒ္ဓါ (အနက်)တို့၏ တူခြင်း သာဒိဿျဘောဂုဏ် နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။
တူခြင်းဂုဏ် (သာဒိဿျဘောဂုဏ်)သည် ပ-နိ။
- * ကုသလာဒိပဟိ (ကုသလာဒိနံ ဝါ) ပရာ ကုသလာဒိပရာ။
- * ကုသလ စသော သဒ္ဓါတို့၏ ဓမ္မသဒ္ဓါတို့နှင့် ပုဗ္ဗ+ပရ အဖြစ်ဖြင့်

စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ကုသလသဒ္ဓါ စသည်တို့မှ နောက်ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* တိက္ကံ သမူဟော တယံ။

* ဓမ္မာနံ (ဓမ္မသဒ္ဓါနံ) တယံ ဓမ္မတ္တယံ။

ဓမ္မသဒ္ဓါတို့၏ သုံးခုအပေါင်းနှင့် အစိတ်+အပေါင်း အဖြစ်ဖြင့်

စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ သုံးခုပေါင်း အရေအတွက် သင်္ချာ (ဂုဏ်) သည် ပ-နိ။

* နာနာ အတ္တာ ယေသန္တိ နာနတ္ထာ။

* န နာနတ္ထာ နိန္ဒာနတ္ထာ။

(ကပ်နည်း) နတ္ထိ နာနာ အတ္တာ ယေသန္တိ နိန္ဒာနတ္ထာ။

အနက်ကွဲပြားမှု မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ ကုသလ စသော သဒ္ဓါတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

အနက်ကွဲပြားမှု မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* န အညော အနညော (တေ အနညော)

ပဋိသေခဘောဂုဏ်၏ အညပကာရနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့်

စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ပဋိသေခဘောဂုဏ် (ဝါ) အခြားမဟုတ်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ တိက္ကံ = သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ (ဓမ္မာနံထောက်) သဗ္ဗနာမ် ဂိုဏ်း။

ဧကတ္တာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

ဓမ္မတ္တယ = သမာသ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

သန္တေ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

အနညော = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

သိယံ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ အကာရန္တ။

(အသ+ဇယျံ)

၆။ (က) အပရော နယော-ဖြင့် ကုသလာ မွော စသည်တို့ တူသည်ဟုယူပါက ပုနရတ္ထိဒေါသ သင့်ရောက်ပုံ အခြင်းအရာ တစ်မျိုးနှင့် အဘာဝါပတ္တိဒေါသ သင့်ရောက်ပုံ နည်းတစ်ပါးကို သိစေသည်။

ယဒိ ဧတာနိ ဧကတ္တာနိ (ပ) ဧကတ္တံ အာပဇ္ဇတိ-ဖြင့် အကယ်၍ ကုသလနှင့် မွေတို့ အရတူသည်ဟုဆိုလျှင် မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့ တူသောကြောင့် ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတတို့သည်လည်း တူသည် ၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု သိစေသည်။

(ခ) ကုသလာဒိပရာနဉ္စိ (ပ) တံ အဗျာကတန္တိ -ဖြင့် မွေသဒ္ဓါ သုံးခုတို့ တူသောကြောင့် ထိုမွေသဒ္ဓါတို့နှင့် မကွဲပြားသော ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတတို့သည်လည်း တူရာရောက်၏။ ယင်းသို့တူလျှင် ကုသိုလ်မည်သော တရားသည် အကုသိုလ်လည်းမည်၊ အဗျာကတလည်း မည်သည်ဟူသောအနက်သည် ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကုသလာ မွော နှင့် အကုသလာ မွော၊ အဗျာကတာ မွောတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားမှု မရှိဘဲ ထပ်၍ဟောထားသောကြောင့် ပုနရတ္ထိဒေါသ ရောက်သည်၏အဖြစ် ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ)

(ဂ) အထာပိ တိဏ္ဏံ မ္ဗောနံ ဧကတ္တံ နသမ္ပဋိစ္ဆထ-ဖြင့် မွေသဒ္ဓါ သုံးခုတို့၏ အနက်သည် တူသည်ဟု လက်မခံခဲ့လျှင် ဟူသော ပရိကပ္ပ စောဒနာ စကားကို သိစေပါသည်။

အညောဝ ကုသလာပရော မ္ဗော (ပ) ဝဒထ-ဖြင့် ကုသလာ မွော၌ မွေသည် တခြား၊ အဗျာကတာ မွော၌ မွေသည် တခြားဟု ဆိုခဲ့ငြားအံ့ ဟူသော ပရိကပ္ပစောဒနာကြွင်း (ဝါ) အထာပိ (ပ) နသမ္ပဋိစ္ဆထ ဟူသော ပရိကပ္ပ စောဒနာကြွင်း၏ အတ္ထာပန္နအနက်အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်ပုံကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ဧဝံသန္တေ-စသော စကားရပ်-ဖြင့် ထိုသို့ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့၏

အနက်သည် အချင်းချင်းမတူဘဲ တစ်ပါးတခြားစီသာ ဖြစ်သည်ဟုယူခဲ့လျှင် ကုသလာ မွှော-၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏အနက်သည် ပရမတ္ထဓမ္မဟု ယူပါက အကုသလာမွှော အဗျာကတာမွှော-တို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏အနက်တို့သည် ပညတ်တရားသာ ဖြစ်သည်ဟူသော - အပြစ်ရောက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဧဝံ အဘာဝတ္ထံ အာပန္နေဟိ-စသည်ဖြင့် ထိုသို့ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့က ပညတ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုဓမ္မတို့နှင့် မကွဲပြားသော ကုသလစသော သဒ္ဓါတို့၏ အနက်တို့သည်လည်း ပညတ်အဖြစ်သို့ပင် ရောက်ရာ၏-ဟူသော နောက်ဆက်တွဲ အပြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ (က) ဧတာနိ-ကား ကိံ ပနေတာနိ စသော ဝါကျတို့ဖြင့်ပြဆိုအပ်ပြီးသော ကုသလာမွှော-စသော ပုဒ်တို့ကို စွဲယူသောကြောင့် ပက္ကန္တိဝိသယ။

(ခ) တသ္မာ-ကား ကုသလာဒိပရာနဉ္စိ -စသော လွန်ပြီးဝါကျ တစ်ခုလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

တံ အကုသလံ. တံ အဗျာကတံ တို့၌ တံ-ကား လွန်ခဲ့ပြီး ယဒေဝ ကုသလံဖြင့် ပြအပ်သည့်ကုသိုလ်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တိဝိသယ။

(ဂ) တေဟိစအညော-၌တေဟိ-ကား ရှေ့ဝါကျဖြင့်ပြအပ်သော အကုသလာမွှော. အဗျာကတာမွှောတို့၌ ဓမ္မသဒ္ဓါတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တိဝိသယ။

ယဒေဝ ကုသလံ

ကုသိုလ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ အကုသိုလ် အဗျာကတသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ ထို ကုသိုလ်၏ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကဂုဏ်သည် အနညာတ။

အညောဝ ကုသလပရော ဓမ္မော

ကုသလာ မွှော၌ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ အကုသလာ

မွှော စသည်၌ မွေသဒ္ဓါ၏ အနက်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ ကုသလာမွှော၌ ကုသလသဒ္ဓါ၏ အနက်သည် အနညာတ။ (ကုသလာ မွှော-၌ မွေသဒ္ဓါ၏ အနက်သည် တစ်ပါးတခြားဟုဆိုလျှင် ယင်းနှင့်အရတူသော ကုသလသဒ္ဓါ ၏ အနက်သည်လည်း အကုသလ၊ အဗျာကတတို့မှ တစ်ပါးတခြားသာဟု ဆိုရာရောက်သည်။ အတ္တာပန္နတ္ထသည် အနညာတတ္ထ ပင်ဖြစ်သည်။)

အဘာဝါယေဝ သိယံ

- ၁။ ပညတ်တရားတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ပရမတ်တရားတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

၈။ (က) ဝါကျ ကုသလာဒီနပ္ပိ ဇကတ္ထံ အာပဇ္ဇတိ။

- ၁။ ကုသလစသော သဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက်သည် တူ၏ဟူသော အနက်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက်တူခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကုသိုလ်မည်သောတရားသည် အကုသိုလ်လည်းမည်၊ အဗျာကတလည်းမည်၏ စသည်ဖြင့် မလိုအပ်သောအနက် များ ရောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ မိစ္ဆာဉာဏ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ထိုစောဒက၏ ကြံစောဒနာချက် အားလုံးကို “သဗ္ဗ မေတံ အကာရကံ” စသည်ဖြင့်ပယ်ရှားခံခြင်းသည် အန ဘာဝတ္ထ။

(သေချာမှတ်သားပါလေ)

(ဂ) ဝါကျ အထာပိ န သမ္ပဋိစ္ဆထ

- ၁။ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက်သည် မတူဟု လက်ခံခြင်းသည် (တူသည်ဟု လက်မခံခြင်းသည်) ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ တူသည်ဟု ယူခြင်း၌ ပုနရတ္ထိဒေါသရောက်ခြင်းသည် ဒီပ

ကတ္ထ။

၃။ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက်အရ ပညတ္တိမွေ (အဘာဝ)ကို ကောက်ယူရမည်ဟူသော အပြစ်ရောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ မိစ္ဆာဉာဏ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတ သဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ အနက် အရကောက်သည်လည်း ပညတ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း ဟူသော အဘာဝါပတ္တိဒေါသသင့်ခြင်း ယင်းအယူအဆ တို့ကို သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ စသည်ဖြင့် ပယ်ရှားခံရခြင်း စသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ပုနပျါနံ စိန္တိတဗ္ဗံ)

၁၀။ ဧကတ္တံ န သမ္ပဋိစ္ဆယ

ဧကတ္တံအရ မွေသဒ္ဓါသုံးခုတို့၏ တူသည်အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော တူခြင်းရ၏။ (ပစ္စည်း) န သမ္ပဋိစ္ဆယအရ လက်မခံသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ။ (ပြိုင်မရံ)



ဝါကျ (၁၄) ဧကတ္ထ+နာနတ္ထ အဖွင့် (၃)

- (က) သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ။
- (ခ) ကသ္မာ? ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော။
- (ဂ) ဝေါဟာရော ဟိ ယထာ ယထာအတ္ထေသု အနုမတော သမ္ပုဋ္ဌိန္တိတော၊ တထာ တထေဝ သိဒ္ဓေါ။
- (ဃ) န စာယံ " ကုသလာ မ္မော"တိ အာဒိသု ကုသလပုဗ္ဗော မ္မောဘိလာပေါ မ္မေပရော စ ကုသလာဘိလာပေါ ယထာ ကုသလာကုသလာ"တိ၊ ဧဝံ အတ္ထေနော အတ္ထဝိသေသာ ဘာဝေန ပဏ္ဍိတေဟိ သမ္ပပဋ္ဌိန္တိတော။
- (င) န စ ကုသလာ- ရူပံ - စက္ခုမာ သဒ္ဓိဝိယ အညမည် အနော လောကီတတ္ထဘာဝေန။
- (စ) ကုသလသဒ္ဓေါ ပနေတ္ထ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက သင်္ခါတဿ အတ္ထဿ ဇောတကဘာဝေန သမ္ပပဋ္ဌိန္တိတော၊ အကုသလ သဒ္ဓေါ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကတ္ထ ဇောတကတ္ထေန၊ အဗျာကတ သဒ္ဓေါ အဝိပါကတ္ထ ဇောတကတ္ထေန၊ မ္မေသဒ္ဓေါသဘာဝ ဓာရဏာဒိ အတ္ထဇောတကတ္ထေန။

(ဋ-၈၂၊ ၈၃)

၁။ (က) ဝါကျ အနက်သမ္ပန် (အကျဉ်း) နိယမာနိယမနည်း။

ဧတ္ထ- ဤကုသလာ မ္မောအစရှိသော ဝါကျတို့၌၊ ဧကတ္ထနာနတ္ထကံ- ဧကတ္ထအဖြစ် နာနတ္ထအဖြစ်ကို၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ ကြံဆ၍၊ ယဒေတံ ဒေါသာရော ပနကာရဏံ- အကြင်ပုနရုတ္တိစသော ဒေါသသို့ တင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိကို၊ စောဒကေန- စောဒကဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ (အနိယမ ဝါကျ)

သဗ္ဗံ-သော။ ဧတံ-ထိုပုနရုတ္တိဒေါသသို့ တင်ခြင်း၏ အကြောင်း

ယုတ္တိသည်။ အကာရဏံ-သင့်သော အကြောင်းယုတ္တိမဟုတ်။ (နိယမ ဝါကျ)။

အကာရဏံ-၏ အကြောင်းဟိတ်ကို ဋီကာ၌ "တထာ ဧကတ္ထ နာနတ္ထတာ ဘာဝတော-ဧကတ္ထ နာနတ္ထအဖြစ် (ဧကတ္ထ နာနတ္ထ သဘော) ၏ မရှိခြင်းကြောင့်ဟု ပြ၏။

ဤအဋ္ဌကထာ (ခ) ဝါကျ၌ ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဟု ပြသည်။ ဋီကာဟိတ်သည် နီးသောအကြောင်း၊ အကြောင်းဖျား၊ အဋ္ဌကထာ ဟိတ်သည် ဝေးသောအကြောင်း၊ အကြောင်းရင်းဟု မှတ်ပါ။

ဝေါဟာရတို့ဟူသည် ပညာရှိတို့ လက်ခံအသိအမှတ်ပြုသော အားဖြင့်သာ ထင်ရှားမြဲဖြစ်သောကြောင့် (အဋ္ဌကထာဟိတ်) ကုသလာဓမ္မာ စသည်ကို ဧကတ္ထ နာနတ္ထကြံဖွယ်မလို။ (ဋီကာဟိတ်) ထို့ကြောင့် စောဒက ဆရာ ကြံဆသော ဧကတ္ထ နာနတ္ထအဖြစ်သည် သင့်လျော်သော အကြောင်း ယုတ္တိ မဟုတ်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော (သမာဿ် + ဝါကျ နှစ်မျိုးယူ)

ယထာနမတိ- အကြင်အကြင်သို့သော သင်္ကေတအားလျော်စွာ။ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော- ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း အမည်သညာပညတ်၏ ပြီးခြင်း ကြောင့်။ (အကာရဏံ) (ဤကားဝါကျ) (ယထာနမတိ+ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော ဟု နှစ်ပုဒ်ခွဲ)။

(တစ်နည်း) ယထာ- အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အနမတိ- ပညာရှိတို့၏ လက်ခံအပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ တထာ- ထိုပညာ ရှိတို့ လက်ခံအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော- ခေါ်ဝေါ် ကြောင်း အမည်သညာ ပညတ်၏ ပြီးခြင်းကြောင့်။ (အကာရဏံ) (ယထာ+ အနမတိ+ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောဟု သုံးပုဒ်ခွဲ)

ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော- အကြင်အကြင်သို့သော

သင်္ကေတ အားလျော်စွာ ဝေါဟာရပညတ်၏ ပြီးစီးခြင်းကြောင့်။ (အကာရကံ)
(သမာသ်)

၂။ (က) သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ကိစ္ဆေတ္ထ အစချီသော ဝါကျတို့ဖြင့် စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကုသလာဓမ္မာ စသည်တို့၌ ဇကတ္ထ၊ နာနတ္ထအဖြစ်ကို ကြံဆ၍ သင့်ရောက်နိုင်သော ပုနရုတ္တိဒေါသ စသောအပြစ်တို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဆိုချေသော်စောဒကပုဂ္ဂိုလ် ကြံဆသည့်အတိုင်း ဇကတ္ထ၊ နာနတ္ထ အဖြစ်၌ ပုနရုတ္တိဒေါသစသော ဒေါသတို့သင့်ရောက်သည်မှာ အကြောင်း ယုတ္တိ ခိုင်မာသော စကားဖြစ်၍ ထိုအချက်ကို လက်ခံရမည်ဟူသော အနက် သည် ရောက်၏။ (အနပါ) စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုယုတ္တိတို့ သင့်လျော် သော ယုတ္တိဖြစ်+မဖြစ်ကို ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေ သော် ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏။ စုဒ်ကြောင့် (က) မိန့်။

ကား- စောဒကဆရာ ပြဆိုသော ယုတ္တိတို့သည် သင့်လျော်သော ယုတ္တိ မဟုတ်ပါ ဟူလို။

(ခ) သို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် စောဒကဆရာ ပြအပ်သော ယုတ္တိသည် သင့်လျော် သော ယုတ္တိမဟုတ်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ သင့်လျော်သော ယုတ္တိမဟုတ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့သော အကြောင်း ကြောင့် သင့်လျော်သော ယုတ္တိမဟုတ်ဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ခ) မိန့်။

ကား- ပညာရှိတို့ အသိအမှတ်ပြု လက်ခံအပ်သည့်အတိုင်းသာ ဝေါဟာရတို့ဖြစ်က ပြီးကြသောကြောင့် ဟူလို။

(ဂ) သို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် စောဒကဆရာ၏ ယုတ္တိသည် သင့်လျော်သော

ယုတ္တိ မဟုတ်ပုံကို ယထာနုမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောဟု အကြောင်းပြဆို တော်မူ၏။ ထိုစကားသည် ဂုဏ္ဍပရိစ္ဆန္တသင်္ခေပဖြစ်၍ မထင်ရှားသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုစကားထင်ရှားစွာသိကြောင်းဖြစ်သော အကျယ်ပိတ္ထာရ ကား အဘယ်ပါနည်း- စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

ကား- အကျဉ်းမျှသာမက အကျယ်လည်း ချဲ့ပြပါမည် ဟူလို။

(ဃ) သို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ဝေါဟာရတို့သည် ပညာရှိတို့ လက်ခံအပ်သော အနက်တို့၌သာ ထင်ရှား၏။ (ပညာရှိတို့ လက်မခံအပ် သော အနက်တို့၌ မထင်ရှား၊ ဝါ-ဖြစ်ရိုးမရှိ)ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆို လျှင် ကုသလာ မွှော စသော ဝေါဟာရတို့၌ ပညာရှိတို့ လက်ခံအပ်သော အနက် လက်မခံအပ်သော အနက်တို့ကို ထင်ရှားစွာပြသင့်သည် မဟုတ်ပါ လော။ ထိုကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ကုသလာ မွှော စသော ဝေါဟာရတို့၌ ပညာရှိတို့သည် အဘယ်သို့သော အနက်ကို လက်မခံအပ်ပါ သနည်း- စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

ကား- ကုသလာ မွှောဝယ် ကုသလသဒ္ဓါ ဓမ္မသဒ္ဓါတို့သည် အနက်တူ ဧကတ္ထဖြစ်သောကြောင့် “ကုသိုလ် ကုသိုလ်” ဟူသော အနက်ကို ဟောသည်ဟု ပညာရှိတို့ လက်သင့်မခံပါ။ (ထို့ကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသ ရောက်သည်ဟူသော အပြစ်တင်ချက်သည် ယုတ္တိမရှိပါ) ဟူလို။

(င) သို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလာ မွှောတို့ကို ဧကတ္ထ (အနက်တူ) ဟု ယူက ပုနရုတ္တိဒေါသရောက်သည်ဟူသော စောဒကဆရာ၏စကားသည် ယုတ္တိမရှိကြောင်း ပြဆိုတော်မူ၏။ ကုသလာနှင့် မွှောတို့အချင်းချင်း အနက် မတူ (နာနတ္ထ) ဟုယူက အသမ္ပန္နဒေါသရောက်သည်ဟူသော စောဒက ဆရာ၏စကား ယုတ္တိမရှိပုံကိုလည်း ပြဆိုသင့်သည်’ မဟုတ်ပါလော။

အဘယ်သို့ ယုတ္တိမရှိပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (င) မိန့်။

ကား - ကုသလာနှင့်မော့ကို အချင်းချင်း လုံးဝမခွဲစပ်သော ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့်လည်း ပညာရှိတို့ လက်မခံ။ (အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းရှိသော ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့်သာလက်ခံသည်) ထို့ကြောင့် အသမ္မန္တဒေါသသင့်သည်ဟူသော စကားသည်လည်း ယုတ္တိမရှိပါဟူလို။

(စ) သို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလာ မော့စသည်တို့၏ အနက်ကို စောဒကဆရာကြံသည့်အတိုင်း ပညာရှိတို့ လက်မခံအပ်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသလာ မော့စသော သဒ္ဓါတို့၏ ပညာရှိတို့ လက်ခံအပ်သော အနက်ကို သိသင့်သေးသည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (ဃ) (င) ဝါကျတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ ကုသလ၊ အကုသလ၊ အဗျာကတ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါတို့၏ အနက်မှန်ကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ) ဝါကျမိန့်။

ကား - ကုသလာသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကအနက်၊ အကုသလသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကအနက်၊ အဗျာကတသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို အဝိပါကအနက်၊ ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို သဘာဝဓာရဏအနက်တို့ကို ထွန်းပြတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပညာရှိတို့ လက်ခံအပ်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံဖြင့် စောဒကဆရာ ပြဆိုအပ်သော ယုတ္တိအားလုံးကို လက်မခံအပ်ဟု ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။ (အဗျာပိတကိုလည်း ပယ်နိုင်သည်။)

(ခ) ဖြင့် စောဒကဆရာ ပြဆိုအပ်သည့် ယုတ္တိအားလုံး လက်မခံထိုက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် ဩစိတျဟီနဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

တစ်နည်း-လက်မခံထိုက်ခြင်းအကြောင်းကို ပြည့်စုံစွာ ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောကို အကျယ်ချဲ့ ပြသောကြောင့် သသံသယဒေါသနှင့် အဗျာပိတဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဖြင့် ကုသလာ မွှာ စသော သဒ္ဓါတို့၏အနက်ကို စောဒက ဆရာကြံဆသည့်အတိုင်း ကုသိုလ် ကုသိုလ်စသော အနက်အားဖြင့် ပညာ ရှိတို့ လက်သင့်မခံအပ်ဟု ပြသောကြောင့် -ဝိရောဓိဒေါသ၊ အဗျာပိတဒေါသ တို့ကို ပယ်သည်။

(င) ဖြင့် ကုသလ မွှာ စသောပုဒ်တို့သည် ကုသလာ၊ ရူပံ၊ စက္ခုမာစသော သဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့ အချင်းချင်း မငဲ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပညာရှိတို့ လက်သင့်မခံအပ်ဟု ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ အဗျာပိတဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(စ) ဖြင့် ကုသလ စသည်တို့၏ အနက်မှန်ကို ဆက်ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ အဗျာပိတဒေါသတို့ကိုပယ်သည်။

၄။ * ယာ ယာ အနမတိ ယထာနမတိ။

ဝိစ္ဆတ္တဘောဂုဏ်၏ သင်္ကေတနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏး သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ သင်္ကေတပညတ်၏ သာမညဇာတ်သည် (ဝါ) ဝိစ္ဆတ္တဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

တစ်နည်း- အနမတိယာ အနရူပံ ယထာနမတိ။

သင်္ကေတပညတ်၏ အနရူပဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏး+ဂုဏ် သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အနရူပဘောဂုဏ်သည် (ဝါ) သင်္ကေတပညတ်၏ သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဝေါဟာရီယတေ ကထိယတေ ဇတေနုတ္တိ ဝေါဟာရော။

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

(ဝိ+အဝ+ ဟရ+က) ပြောဆိုခြင်းကြိယာကို ခွဲထုတ်။

* သိဇ္ဈနံ သမတ္တနံ သိဒ္ဓိ (သိဝေ+တိ) ပြီးစီးခြင်းကြိယာ။

* မညနံ ဇာနနံ မတိ။ (မန+ တိ) သိခြင်းကြိယာ။

* အနရူပံ (စွာ) မတိ အနမတိ။ (ဘာသာဋီကာ)

အနရူပဘောဂုဏ်၏ သိခြင်းကြိယာနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည်

ဗျူ-နိ။ အနရူပဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* အနမညန္တိ အနသဉ္ဇာနန္တိ ဧတာယာတိ အနမတိ။ (ဂဏှိသစ်)

(အန+မန+တိ) လျော်စွာသိခြင်းကြိယာ။

* ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိ ယထာနမတိဝေါဟာရသိဒ္ဓိ။

သင်္ကေတပညတ်အားလျော်ခြင်းဂုဏ်၏+ဝေါဟာရသိဒ္ဓိနှင့် ဝိသေသန+ဝိသေသျှ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ သင်္ကေတအားလျော်စွာ ပြီးစီးခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

(ဂဏှိဟောင်းကား ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတောသည် သမာသ် မဟုတ်၊ ဝါကျသာဟု ဆို၏။)

* အနမညတေ သမ္ပုဋိန္ဒိယတေတိ အနမတော။ (အန+မန+တ)

လျော်စွာသိခြင်း ခွင့်ပြုခြင်းကြိယာ (အနရှေးရှိသော မနဓာတ်, တ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အနမတော သမ္ပုဋိန္ဒိယတောဟု ရှိစေ။ အနမတိတောဟု မရှိစေရ။)

* သမ္ပုဋိန္ဒိယတေ ဣန္ဒိယတေတိ သမ္ပုဋိန္ဒိယတော။ (သံ+ပဋိ ရှေးရှိသော ဣသုဓာတ်+တပစ္စည်း)

* ကုသလော (ကုသလသဒ္ဓေါ) ပုဗ္ဗော ဧတဿာတိ ကုသလပုဗ္ဗော။

ကုသလသဒ္ဓါ ရှေးရှိခြင်းဂုဏ်၏ ဓမ္မသဒ္ဓါနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ကုသလသဒ္ဓါရှေးရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* အဘိလပ္ပတေ ဥစ္စာနိယတေတိ အဘိလာပေါ။ (အဘိ+လပ+ က)

ရွတ်ဆိုခြင်းကြိယာ။

* ဓမ္မော (ဓမ္မသဒ္ဓေါ) စ သော အဘိလာပေါ စာတိ ဓမ္မာဘိလာပေါ။
ဓမ္မသဒ္ဓါ၏ ရွတ်ဆိုခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
ရွတ်ဆိုအပ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဓမ္မော (ဓမ္မသဒ္ဓေါ) ပရော ယဿာတိ ဓမ္မပရော။
ဓမ္မသဒ္ဓါ နောက်ရှိခြင်းဂုဏ်၏ ကုသလသဒ္ဓါနှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် သမ္ပန်
သည်ဗျူ-နိ။ ဓမ္မသဒ္ဓါနောက်ရှိ (ဝါ) ဓမ္မသဒ္ဓါနောက်နေခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ပဏ္ဍတိ ဇာနာတိတိ ပဏ္ဍိတော။ (ပဋိ+တ။ နိဂ္ဂဟိတ်လာ) သိခြင်း
ကြံ့ယာ။ (ကိတ်ဝိဂ္ဂိဟ်)

* ပဏ္ဍာ ဗုဒ္ဓိ သဗ္ဗတာ အဿာတိ ပဏ္ဍိတော။
(ပဏ္ဍာပုဒ်+ဣတပစ္စည်း) (တဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂိဟ်)
အသိဉာဏ်ပညာ၏ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဌာနီ+ဌာန သမ္ပန်သည် ဗျူ-
နိ။ အသိဉာဏ် ပညာသည် ပ-နိ။

- ၅။ ကသ္မာ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုံး-နပုံး၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ နိဂ္ဂဟိတန္တံ။
- အနမတိ = သမာသ်ပုဒ် (ကိတ်ပုဒ်)၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာ
ရန္တံ။
- ယထာနမတိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ (အဗျယိဘောသမာသ်
ဖြစ်သော်လည်း ဣတ္ထိလိင်သာ။) ရတ္တာဒိ၊ ဣကာ
ရန္တံ။
- သိဒ္ဓိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တံ။

၆။ (က) သဗ္ဗမေတံ အကာရကံ-ဖြင့် စောဒကဆရာ ကြံဆ၍ တင်
အပ်သော ပုနရုတ္တိဒေါသစသည် တင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိသည်
သင့်လျော်သော အကြောင်းယုတ္တိ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) ကသ္မာ-ဖြင့် ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။

ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော-ဖြင့် သင်္ကေတပညတ်အား လျော်စွာဝေါဟာရတို့၏ ပြီးစီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ထိုသို့ သင်္ကေတ ပညတ်အားလျော်စွာ ဝေါဟာရတို့၏ ပြီးစီးခြင်းကြောင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စောဒက၏ အကြောင်းယုတ္တိ မှန်သမျှသည် မသင့်လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေသည်။

(ဂ) ဝေါဟာရောဟိ - စသည်ဖြင့် ဝေါဟာရဟူသည် ထိုထို အနက် တို့၌ ပညာရှိတို့ ခွင့်ပြုအပ် အသိအမှတ် ပြုအပ်သည့်အတိုင်းသာ ပြီးစီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာနမတိဝေါဟာရ သိဒ္ဓိတော-၌ ဝေါဟာရ သိဒ္ဓိကို ဝေါဟာရဿ သိဒ္ဓိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိ ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ယထာနမတိ- သည် သိဒ္ဓိပုဒ်၌ စပ်ရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) န စာယံ-စသည်ဖြင့် ကုသလာ မွော စသောပုဒ်တို့၌ ကုသလနှင့် မွေသဒ္ဓါတို့သည် အနက်ထူး တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ စောဒက ပုဂ္ဂိုလ် ကြံဆသည့်အတိုင်း "ကုသိုလ် ကုသိုလ်" ဟူသော အနက်ကို ပညာ ရှိတို့ လက်မခံသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) န စ ကုသလာ+ရူပံ+စက္ခုမာ သဒ္ဓါဝိယ-စသည်ဖြင့် ကုသလာ မွော စသည်တို့၌ ကုသလသဒ္ဓါ မွေသဒ္ဓါစသည်တို့သည် ကုသလာ-ရူပံ- စက္ခုမာသဒ္ဓါတို့ကဲ့သို့ အချင်းချင်း လုံးဝငဲ့ခြင်းမရှိသည် အဖြစ်ဖြင့် ပညာရှိတို့လက်မခံအပ်သည်အဖြစ်၊ အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းရှိနေသည် ၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) ကုသလသဒ္ဓေါ ပနေတ္ထ (ပ) ဇောတကဘာဝေန သမ္ပ ပဋိစ္စိတော - ဖြင့် ကုသလာ မွော-၌ ကုသလသဒ္ဓါသည် အနဝဇ္ဇသုခ ဝိပါကအနက်ကို ထွန်းပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပညာရှိတို့ လက်မခံအပ် သည် အဖြစ်။

အကုသလသဒ္ဓါ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကတ္ထ ဇောတကတ္ထေန-
ဖြင့် အကုသလသဒ္ဓါသည် သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကအနက်ကို ထွန်းပြတတ်သည်
အဖြစ်။

အဗျာကတသဒ္ဓါ အဝိပါကတ္ထဇောတကတ္ထေန-ဖြင့် အဗျာက
တသဒ္ဓါသည် အဝိပါကအနက်ကို ထွန်းပြတတ်သည်အဖြစ်။ မွေသဒ္ဓါ
သာဝဇ္ဇဒုက္ခဒိ အတ္ထ ဇောတကတ္ထေန-ဖြင့် မွေသဒ္ဓါ၏ မိမိ မိမိတို့၏
သဘော ကိုဆောင်ခြင်း အစရှိသော အနက်တို့ကို ထွန်းပြတတ်သည်၏
အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

၇။ တထာ တထေဝ သမ္ပဋိတ္တိတော

သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ-၌ ဇတံ-ကား ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒေါသတင်
ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိ (ဇကတ္ထ.နာနတ္ထအဖြစ်)ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တ
ဝိသယ။

ပညာရှိတို့ လက်ခံအပ်သော ဝေါဟာရတို့၏ အနက်သည် ဂဟေ
တဗ္ဗ။ ပညာရှိတို့ လက်မခံအပ်သော ဝေါဟာရတို့၏ အနက်သည် နိဝတ္ထေ
တဗ္ဗ။

န စာယံ-၌ အယံ-ကား မ္ဗောဘိလာပေါ၊ ကုသလာဘိလာပေါ
ဟူသော အစွဲ တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ သဗ္ဗမေတံ အကာရဏံ-၌ ကြိယာငါးတန်

ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းယုတ္တိ၏ မသင့်တော်ခြင်းသည်
ဒဿနတ္ထ။ ကုသလာ မ္ဗောစသောသဒ္ဓါတို့၏ ဇကတ္ထ. နာနတ္ထအဖြစ် မရှိ
ခြင်းသည် (ဋီကာအလို) ဒီပကတ္ထ။ စောဒကဆရာ ကြံဆပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်
ဇကတ္ထ. နာနတ္ထအဖြစ်ကို သာရအားဖြင့် မမှတ်သားထိုက်ခြင်းသည် ပကာ
သနတ္ထ။ ပညာရှိတို့ လက်ခံထားအပ်သော သင်္ကေတပညတ်အားလျော်စွာ

ဝေါဟာရတို့၏ ထင်ရှားခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ စောဒကဆရာဆိုခဲ့သည့် ပုနရုတ္တိ ဒေါသစသော အပြစ်ငါးပါးသို့ မရောက်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

ယထာနမတိ ဝေါဟာရသိဒ္ဓိတော

ပညာရှိတို့ လက်ခံထားအပ်သော သင်္ကေတပညတ်အား လျော်စွာ ဝေါဟာရတို့၏ ပြီးခြင်း (ထင်ရှားခြင်း)သည် ဒဿနတ္ထ။ ပညာရှိတို့၏ ဝေါဟာရ သင့်+မသင့်၊ မှန်+မမှန်ကို ရွေးချယ်နိုင်သော ဉာဏ်စွမ်းသတ္တိ သည် ဒီပကတ္ထ။ စောဒကဆရာ ပြဆိုအပ်ပြီးသော ယုတ္တိ၏ သင့်လျော်သော ယုတ္တိမဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ကုသလာ မွှာစသော သဒ္ဓါတို့၏ ဧကတ္ထ၊ နာနတ္ထအဖြစ် မရှိခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ စောဒကဆရာ ကြံဆပြဆို အပ်သည့် ဧကတ္ထ၊ နာနတ္ထအဖြစ်နှင့် ပုနရုတ္တိ စသော ဒေါသတို့ကို မမှတ် ထိုက်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

အနုမတော သမ္ပင်္ဂိစ္ဆိတော - ၌ ဓာတ်အရ

လက်ခံသိမှတ်အပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြ ဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။ လက်ခံ အပ် အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ဝေါဟာရ၏ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်း သည် (ဝါ) လက်ခံအပ် အသိအမှတ်ပြုအပ်သော ဝေါဟာရသည် ဒီပကတ္ထ။ ထိုဝေါဟာရ၏ မိမိသက်ဆိုင်ရာ အနက်အဓိပ္ပာယ်၌ ထင်ရှားအသုံးများခြင်း သည် ပကာသနတ္ထ။ ယောနိသောမနသိကာရ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ စောဒက ဆရာကြံဆချက်အတိုင်း မှားယွင်းသော အနက်တို့ကို မမှတ်သားအပ်ဘဲ အဋ္ဌကထာဆရာ ပြအပ်သော မှန်ကန်သည့် အနက်တို့ကို သာ မှတ်သားထိုက်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ဝေါဟာရော ယထာ ယထာ အတ္ထေသု အနမတော သမ္ပင်္ဂိစ္ဆိတော

ဝေါဟာရော-အရ ထိုထိုအနက်တို့၌ ထင်ရှားသော ဝေါဟာရ

သင်္ကေတပညတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) အနမတော သမ္ပဋိစ္စိတော-၌ ဓာတ်အရ လက်ခံ အသိအမှတ်ပြုအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်ပစ္စည်းမရှိ)



ဝါကျ (၁၅) ဝေဒနာတိက် အဖွင့်

- (က) သုခါယ ဝေဒနာယာတိ အာဒိသု သုခသဒ္ဓေါ တာဝ သုခ ဝေဒနာ၊ သုခမူလ သုခါရမ္မဏ သုခဟေတု သုခပစ္စယဋ္ဌာန အဗျာပဇ္ဈ နိဗ္ဗာနာဒိသု ဒိဿတိ။
- (ခ) အယပ္ပိ "သုခဿ စ ပဟာနာ" တိ အာဒိသု သုခဝေဒနာယံ ဒိဿတိ။
- (ဂ) "သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ၊ သုခေါ ဝိရာဂတာ လောကေ" တိ အာဒိသု သုခမူလေ။
- (ဃ) "ယသ္မာ စ ခေါ မဟာလိ ရူပံ သုခံ သုခါနပတိတံ သုခါ ဝတ္တန္တိန္တိ အာဒိသု သုခါရမ္မဏေ။ပ။
- (င) ဣစ ပနာယံ သုခဝေဒနာယမေဝ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။
- (စ) ဝေဒနာသဒ္ဓေါ "ဝိဒိတာ ဝေဒနာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ" တိ အာဒိသု ဝေဒယိ တသ္မိယေဝ ဝတ္တတိ။

အဗျာပဇ္ဈ + အဗျာပဇ္ဈ + အဗျာပဇ္ဈ + အဗျာပဇ္ဈ

နီဝရကာဒိဗျာပါဒရဟိတတ္တာ "အဗျာပဇ္ဈာ" တိ ဝုတ္တာ - ဟု မူလဋီကာ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တံ ဗျာဗာဓတီတိ ဗျာဗာဓေါ၊ နီဝရကာဒိ ဓမ္မော။ ဗျာဗာဓောဇဝ ဗျာပဇ္ဈံ။ နတ္ထိ ဗျာပဇ္ဈံ ဇတဿ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနာဒိ ဝိဟာရဿာတိ အဗျာပဇ္ဈောဟု အဋ္ဌသာလိနိယောဇနာ ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မရဋီကာ၌ ဗျာဗာဓေန္တိ ဝိဟေဋ္ဌန္တိတိ ဗျာဗာဓေါ၊ နီဝရကာဒိ ယော၊ ဗျာဗာဓာဇဝ ဗျာပါဒါ နိရုတ္တိနယေနဟု ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါကွ အနက်ဟောအဗျာပဇ္ဈသဒ္ဓါကို အဗျာပဇ္ဈ၊ အဗျာပဇ္ဈ - ဟု အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့၌ နှစ်မျိုးဖွင့်ဆို သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်အနက်ဟော အဗျာပဇ္ဈကို အဗျာပဇ္ဈ + အဗျာပဇ္ဈ - ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ၌ နှစ်မျိုးဖွင့်ဆိုသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဗျာပဇ္ဈ၊ အဗျာပဇ္ဈ၊ အဗျာပဇ္ဈ၊ အဗျာပဇ္ဈ - ဟု လေးမျိုးလုံး ရှိနိုင်သည်။

ထိုတွင် အဗျာပဇ္ဈသည်သာ သဒ္ဓယုတ္တိ၊ အတ္ထယုတ္တိ နှစ်မျိုးလုံးရှိ သည့်အပြင် ရုပ်ပြီးသန်ရှင်းသောကြောင့် ပိုကောင်းသည်။

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ + သုခေါဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌ သုခေါ ဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါဟု ရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ထိုဂါထာသည် ပထျာဝတ္ထဂါထာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း သုခေါ ဗုဒ္ဓါနမုပ္ပါဒေါသာ ပိုကောင်းသည်။

၁။ ဗုဒ္ဓါနံ - ဘုရားရှင်တို့၏။ ဥပ္ပါဒေါ - ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ - ဖြစ်ရာဖြစ်သော နဝမဓေတ်သည်။ သုခေါ - ချမ်းသာ၏။ ဝါ - သုခ၏ဝေးသော အကြောင်းဖြစ် ၏။ လောကေ - လောက၌။ ဝိရာဂတာ - ကာမရာဂကင်းကြောင်းဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်သည်။ ဝါ - ကင်းသော ကာမရာဂရှိသော အနာဂါမိ၏အဖြစ် တည်းဟူသော အနာဂါမိမဂ်သည်။ သုခါ - ချမ်းသာ၏။ ဝါ - သုခ၏ဝေးသော အကြောင်းဖြစ်၏။ (ပြည်နိဿယ)

ဗုဒ္ဓပျိုဒနဝမခေတ်သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု (ပုည)နှင့် ကိုယ်စိတ် ငြိမ်းအေးမှု (ပဿဒ္ဓိ) ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားပွင့်မှ ပုည၊ ပဿဒ္ဓိဖြစ်ခွင့်ရသည်။ ထိုပုည၊ ပဿဒ္ဓိဖြစ်မှ ချမ်းသာသုခဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓပျိုဒသည် သုခ၏ ဝေးသောအကြောင်း၊ ပုည၊ ပဿဒ္ဓိသည် သုခ၏ နီးသောအကြောင်းဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလသဒ္ဓေါ တာဝ စသည်ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ အတ္ထုဒ္ဓေသနှင့် ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ သုခါယ ဝေဒ နာယစသည်၌ သုခသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ စသည်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါ လော။ ယင်း၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ စသည်ကို မည်သို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ်ကြောင့် သုခသဒ္ဓေါ တာဝ စသည်မိန့်။

တစ်နည်း -

ဆရာ ဆရာသည် ဣဒါနိ ကုသလာဓမ္မာတိ အာဒိနံ စသည်ဖြင့် ကုသလတိက်ကို ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဝေဒနာတိက်ကို မဖွင့်ဆိုတော့ပြီ လော။ ဝေဒနာတိက် အဖွင့်ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ်ကြောင့် သုခါယ ဝေဒနာယာတိအာဒိသု စသည်မိန့်။

(ခ) သို့

ဆရာ သုခသဒ္ဓါသည် သုခဝေဒနာစသော အနက်တို့ကို ဟော၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာ စသောအနက်တို့ကို ဟော၏ဟူသော ဆရာစကားသည် မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့ သောယုတ္တိသာကေတို့ကို ထောက်ဆ၍ ယင်းသို့ ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ခ) ဝါကျမိန့်။

သဒ္ဓပသင်္ဂဇောဒနာ၊ အတ္ထပသင်္ဂဇောဒနာအနက်များ တက် ကြည့်ပါလေ။

(ဂ) သို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် သုခသဒ္ဓါ သုခဝေဒနာအနက် ဟောနိုင်ပုံကို အာဂမယုတ္တိဖြင့် ပြဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် သုခသဒ္ဓါ၏ သုခမူလအနက်ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိသာဓကကား မရှိ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် သုခသဒ္ဓါ၏ သုခမူလအနက်ကို ဟောနိုင်ကြောင်း အာဂမယုတ္တိကိုလည်း ဆိုသင့်သေး ၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသသင့်ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

ကား- သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ၊ သုခါ ဝိရာဂတာ လောကေ စသော အာဂမယုတ္တိတို့ကို ထောက်ဆ၍ သုခသဒ္ဓါ သုခမူလ အနက်ကို ဟောနိုင်ပါ၏ဟူလို။

(င) သို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသော ဝါကျတို့ဖြင့် သုခဝေဒနာ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရအနက်သရုပ်ကို အာဂမိပိဋ်နှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် ဤသုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မော ဟူသော ပါဠိ၌ သုခသဒ္ဓါ သည် ဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်အားလုံးကိုဟော၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ဤ၌လိုအပ်သောအနက် အတ္ထုဒ္ဓေသ ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အတိ ဗျာပိတ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (င) မိန့်။

ကား- အနက်အားလုံးကို မဟော။ သုခဝေဒနာ ဟူသောအနက် တစ်နက်ကိုသာ ဟော၏ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျသည် ကုသလတိက်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး ဝေဒနာတိက် ၏အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျသည် သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာစသော အနက်တို့ကို ဟောနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိသာဓကဖြင့် ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျသည် (က)ဝါကျကို ထောက်က ဝိရောဓိဒေါသ၊ (ခ) ဝါကျကို ထောက်က အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) နည်းတူ။

(င) ဝါကျသည် ဤ၌လိုအပ်သော သုခသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျသည် သုခသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓေသမှ တစ်ပါး ဝေဒနာသဒ္ဓါ၏ အတ္ထုဒ္ဓေသကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

၄။ * ဗျာဗာဓေန္တိ ဝိဟေဠေန္တိတိ ဗျာဗာဓာ။ (ဝိ+အာ+ဗာဓ+အ) ညည်းဆဲခြင်းကြိယာ။

* ဗျာဗာဓာယေဝ ဗျာပဇ္ဈံ။ (သွတ္တအနက် ကျ ပစ္စည်း) (ဧကဂုဏ်ဖြင့်လည်း ဆိုနိုင်သည်)

* နတ္ထိ ဗျာပဇ္ဈံ ဧတဿာတိ အဗျာပဇ္ဈော နီဝရဏမရှိခြင်း ဂုဏ်၏ ပထမဈာန်စသော တရားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ နီဝရဏမရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဥပ္ပါဒေါ။ (ဥ+ပဒ+က) ဘာဝသာဓ်။

* ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧတ္တာတိ ဥပ္ပါဒေါ။ (အဓိကရဏသာဓ်)

* ဝိရဇ္ဇတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ဝါ ဝိရာဂေါ။ (ဝိ+ရဇ္ဇ+က) တပ်မက်မှုကင်းခြင်း ကြိယာကို ခွဲကောက်။ အနာဂါမိမဂ်ရ၏။

* ဝိရာဂေါယေဝ ဝိရာဂတာ။ (တာ ပစ္စည်း သွတ္တ) တစ်နည်း - ဝိဂတော ရာဂေါ ယသ္မာ . ယဿာတိ ဝါ ဝိရာဂေါ။ (အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏) ၃

* ဝိရာဂဿ ဘာဝေါ ဝိရာဂတာ။ (တပ်မက်မှုကင်းခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်ရ၏)

တပ်မက်မှုကင်းသော အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်၏ အနာဂါမိမဂ်နှင့် ဌာန+ဌာနီ သာမိ+သံအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အနာဂါမိမဂ်သည် လည်း ကောင်း၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်၏ တပ်မက်မှုကင်းခြင်း ဂုဏ်သည်လည်း ကောင်း ပ-နိ။

* သုခတိ ဧတာယာတိ သုခါ။ (သုခ+အ+အာ) ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ . ဝိရာဂတာ စသည်ရ၏။

* သုခေန အနုပတိတံ သုခါနုပတိတံ။ (သုခေန၊ သုခသည်။ အနုပတိတံ အစဉ်လိုက်အပ်၏။)

သုခဝေဒနာ၏ ရူပါရုံ နှင့် အာရမ္မဏီက+အာရုံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ သုခ၏ သက်ရောက်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

မှတ်ချက်။ ။ ဤကား ဘာသာဋီကာအလို ဖြစ်သည်။

ပြည်နိဿယအလိုပြုလျှင်- သုခေ (သုခဿ အာရမ္မ ဧကေ) အနုပတိတံ သုခါအနုပတိတံ ဟု ပြုရမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သုခေအရ သုခ၏အာရုံဖြစ်သော ရူပါရုံ ရ၍ အနုပတိတံအရလည်း ထိုရူပါရုံကိုပင် ရသော ကြောင့် အာဓာရနှင့် အာဓာယ် ထပ်နေ၍ မကောင်းပါ။ သုခါဝက္ကန္တလည်း နည်းတူ။

၆။ (က) သုခ သဒ္ဓေါတာဝ-စသည်ဖြင့် သုခသဒ္ဓါသည် သုခဝေဒ နာအနက်၊ သုခမူလအနက် စသောအနက်တို့ ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ)

(ခ) အယဉ္ဇိ- စသည်ဖြင့် သုခဿ စ ပဟာနာ- ဌ သုခသဒ္ဓါ သည် သုခဝေဒနာကိုဟောသည်အဖြစ်၊ ထိုသုခဿ စ ပဟာနာ- ဟူသော

အာဂုံပါဠိကို ထောက်ဆ၍ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာအနက်ကို ဟောကြောင်း ယုံကြည် လက်ခံထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ- စသည်ဖြင့် သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ -၌ သုခသဒ္ဓါ၊ သုခါ ဝိရာဂတာ လောကေ-၌ သုခသဒ္ဓါတို့သည် သုခမူလ (သုခ၏ ဝေးသောအကြောင်း) အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထို သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ စသော အာဂမယုတ္တိကို ထောက်ဆ၍ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခမူလအနက်ကို ဟောကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံထိုက်သည်အဖြစ်၊ သုခေါ-ကို သုခတိ ဇတေနာတိ သုခေါ ဟု ကရုဏာသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ သုခဓာတ်၊ အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကရုဏတ္ထဝါစက အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်ပေါ်ခြင်းသည် သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပုည၊ ပဿဒ္ဓိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ဘုရားပွင့်ခြင်းသည် ပုည၊ ပဿဒ္ဓိ စသည်တို့၏ အကြောင်း၊ ထိုပုည၊ ပဿဒ္ဓိ စသည်တို့သည် သုခ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဘုရားပွင့်ခြင်းကို သုခ၏ ဝေးသောအကြောင်းဟု ဆိုရ သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ထို့အတူ သုခါ ဝိရာဂတာ လောကေ - ၌ အနာဂါမိမဂ်သည် ကိုယ်စိတ် ငြိမ်းအေးခြင်း ပဿဒ္ဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုကိုယ်စိတ်ငြိမ်း အေးခြင်းသည် ချမ်းသာသုခ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ အနာဂါမိမဂ်သည် သုခ၏ ဝေးသောအကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) ယသ္မာ စ ခေါ- စသည်ဖြင့် ယသ္မာ စ ခေါ မဟာလိ ရူပံ သုခံ သုခါနုပတိတံ သုခါဝက္ကန္တံ - စသည်တို့၌ သုခသဒ္ဓါသည် သုခ၏ အာရုံဟူသော အနက်ကို ဟောသည့်အဖြစ်၊ ထိုအာဂုံပါဠိကို ထောက်ဆ၍ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခါရမ္ပဏဟူသော အနက်ကို ဟောကြောင်း ယုံကြည်ထိုက် သည်၏ အဖြစ်၊ အကြင်ရူပါရုံကို မြင်ရခြင်းကြောင့် စိတ်ချမ်းသာ၏။ (သုခ ဖြစ်၏)။ ထို ရူပါရုံကို ဖလူပစာအားဖြင့် သုခ ဟုဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေ

သည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) ဣစ ပနာယံ- စသည်ဖြင့် ဤ သုခိယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မော-၌ သုခသဒ္ဓါသည် သုခဝေဒနာအနက်ကိုသာ ဟောသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)

(စ) ဝေဒနာ သဒ္ဓေါ စသည်ဖြင့် ဝိဒိတာ ဝေဒနာ ဥပ္ပဇ္ဇိ- ၌ ဝေဒနာသဒ္ဓါသည် ခံစားတတ်သော ဝေဒနာ ဟူသော အနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ထိုအာရုံပါဠိကို ထောက်၍ ဝေဒနာသဒ္ဓါ ဝေဒယိတအနက်ကို ဟောကြောင်း လက်ခံယုံကြည် ထိုက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ)။

၇။ သုခဝေဒနာယမေဝ ဒဋ္ဌဗော။

သုခဝေဒနာ ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ သုခဟေတု. သုခါရမ္ပဏ စသော အနက်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

တစ်နည်း -

ဤ သုခိယ ဝေဒနာယ -၌ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာ ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ သုခမူလ. သုခါရမ္ပဏ စသော အနက်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ သုခဿ စ ပဟာနာ -၌ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာ ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ဝေဒယိတသ္မိယေဝ ဝတ္တတိ။

အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားတတ်သော ဝေဒနာ ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ခံစားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

တစ်နည်း - ဤ သုခိယ ဝေဒနာယ -၌ ဝေဒနာဟူသော အနက်

သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ခံစားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တ+ဇီဝ တို့သည် နိဝဇ္ဇေ တဗ္ဗ။ ဝိဒိတာဝေဒနာ ပုပ္ဖန္တိ- ပါဠိ၌ ဝေဒနာသဒ္ဓါ၏ ခံစားတတ်သော ဝေဒနာ ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ဝိသယ

(ခ) အယဉ္ဇိ- အယံသည် (က) ဝါကျရှိ သုခ သဒ္ဓါကို စွဲသော ကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

(င) ဣဓ ပနာယံ-၌ ဣဓ- ကား ဆိုခဲ့ပြီး သုခါယ ဝေဒနာယ ပါဠိ ကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

ခ။ သုခဝေဒနာ၏ ကြိယာငါးတန်း။

သုခဝေဒနာသည် ဒဿနတ္ထ။ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်း (ပဿဒ္ဓိ) သည် ဒီပကတ္ထ။ သမာဓိသည် ပကာသနတ္ထ။ ဣဋ္ဌာရုံကို ရခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ယထာဘူတဉာဏ်စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

လက္ခဏာဒီစတုတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ်လျှင်-

ဝေဒယိတ လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။ ပဿဒ္ဓိပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။ အနုဘဝနကိစ္စရသသည် ပကာသနတ္ထ။ ဣဋ္ဌာကာရ သမ္မောဂ သမ္ပတ္တိရသသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ စေတသိကအဿာဒ ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ။

ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်ခြင်းသည် (ဝါ) ပွင့်ရာ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမဓကသည် ဒဿနတ္ထ။ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်တိုင် ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့် ကျင့်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ ကုသိုလ်တရား တိုးပွားခြင်း၊ ဘုရားရှင်၏ တရားကို နာကြားရ၍ ကိုယ်စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထ။ သတ္တဝါတို့အား

သနားဥဲ့ညှာသော မဟာကရုဏာတော်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ပုည.ပဿဒ္ဓိမှ ဆက်၍ရအပ်သော သုခအမျိုးမျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

သုခါ ဝိရာဂတာ လောကေ။

ဝိရာဂတာ - အရ....

အနာဂါမိမဂ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ထိုမဂ်၏ ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော ဥပစာရ သမာဓိဇောတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ မဂ္ဂါနန္တရဖြစ်သော အနာဂါမိဖိုလ်သည် လည်းကောင်း၊ ကာမရာဂ၏ ကင်းငြိမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း ပကာသနတ္ထ။ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်များနှင့် ယောနိသော မနသိကာရ တိုင်အောင်သော အကြောင်း အဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ကာမရာဂ ငြိမ်းသဖြင့် ကိုယ်စိတ်အေးချမ်းခြင်း သုခဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း၊ အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်တို့ကို ရရှိခြင်းစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (ဤနေရာနှင့် ဆီလျော်အောင် ထုတ်ခြင်းတည်း။)

တစ်နည်း

အနာဂါမိမဂ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။ အောက်မဂ်, အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဖလသမာပတ္တိသုခမှ စ၍ အနုပါဒိသေသတိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (ရိုးရာအတိုင်း ထုတ်နိုင်သည်။)

ဒဋ္ဌဗ္ဗော - ၌ ဒိသဓာတ် အရ ကြိယာ ငါးတန်း။

ဒိသဓာတ်အရ မှတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဉာဏ် ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်, မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ယောနိ သောမနသိကာရ, ဗာဟုဿစ္စသည် ဒီပကတ္ထ။ သောတုဇနတို့၏ သုတမယ ဉာဏ် တိုးပွားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ဆရာသမားတို့အထံ

နည်းခံမှတ်သား သင်ကြားခြင်း စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးတို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဒဋ္ဌဗ္ဗော ထားရခြင်း အကြောင်း

သုခသဒ္ဓါ၏ အနက်များစွာတို့တွင် ဤ သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မွှေး၌ သုခ-အရ သုခဝေဒနာကိုသာ မှတ်အပ်၏ဟု မရချစ် သောသန္နိဋ္ဌာနတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဒဋ္ဌဗ္ဗောဟု ထားပါသည်။

ဒဋ္ဌပွံ ကား သန္နိဋ္ဌာန်၊ ဝေဒီတပွံ ကား သံသယ၊ သိဒ္ဓံ ဟူက စကားကျ။

(ခ) ဝါကျစသည်၌ သိဒ္ဓိ။

သုခသဒ္ဓါ သုခဝေဒနာ အနက်ဟောကြောင်းကို “ သုခဿ စ ပဟာနာ ” စသော အာဂမယုတ္တိ ပါဠိသာကေဖြင့် ယုံကြည်စေအပ် ပြီးစေအပ် သောကြောင့် သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိရသည်။

(င) ဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ။

ဤနေရာ၌ သုခသဒ္ဓါ၏ သုခဝေဒနာ အနက်တစ်ပါးတည်းကိုသာ မှတ်အပ်၏ဟု အနွယအနက်ကို ပြသဖြင့် အခြားသောအနက်တို့ကို မလိုအပ်ဟု ဗျတိရေကအနက်ကို အနက်ရောက်သောအားဖြင့် ပြီးစေသောကြောင့် အတ္ထာပန္နသိဒ္ဓိရသည်။

(စ) ဝါကျ၌လည်း ထိုနည်းအတူ အတ္ထာပန္န သိဒ္ဓိ ရသည်။

၁၀။ သုခဿ စ ပဟာနာ။

သုခဿ အရ သုခိန္ဒြေ (သုခဝေဒနာ) ကိုရသည်။ ပဟာနာအရ စတုတ္ထဈာန်၏ ဥပစာရဈာန် ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

သုခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ။

ဗုဒ္ဓါနံ ဥပ္ပါဒေါ အရ ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်ပေါ် ခြင်း(ဝါ)ပွင့်ပေါ်ရာ နဝမက္ခမာ ရ၏။ သုခေါ- အရ ကာယိကသုခ, ဓေတသိကသုခရ၏။

တစ်နည်း - ချမ်းသာခြင်း၏ ဝေးသော အကြောင်းဖြစ်သော ထို ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမက္ခမာ ကိုပင်ရ၏။

ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သုခါနုပတိတံ -

သုခ- ဟူသော ရှေ့ပုဒ်အရ သုခဝေဒနာရ၏။ အနုပတိတံဟူသော နောက်ပုဒ်အရ ရှုပါရုံရ၏။ ထို့ကြောင့် ရှုပါရုံပစ္စည်းတရားက သုခဝေဒနာ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

တစ်နည်း - အနုပတိတံ ဟူသော နောက်ပုဒ်အရ သောမနဿ သဟဂုတ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သောမနဿ (သုခ)ဝေဒနာ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ရှုပါရုံပစ္စည်းတရားက သောမနဿဝေဒနာ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏ သတ္တိဖြင့်ကျေးဇူးပြုသည်။

အာရမ္မဏ, ပုရေဇာတ ,အတ္ထိ, အဝိဂတ ၄ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဒဋ္ဌဓဗ္ဗာ

ဒိသ - ဓာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်, မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ တဗ္ဗ ပစ္စည်းအရ - သုခသဒ္ဓါ (နာမပညတ္တိ သဒ္ဓါ) ရ၏။ ထို့ကြောင့် သုခသဒ္ဓါပစ္စည်းတရားက မဟာကုသိုလ်, မဟာ ကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

ဝေဒယိတသ္မိံ ယေဝ ဝတ္တတိ။

ဝေဒယိတသ္မိံအရ ဝေဒနာ ဟူသော အနက် (အတ္တပညတ်)ရ၏။

ဝတ္ထုတိ အရ ဝေဒနာသဒ္ဓါ (သဒ္ဓပညတ်) ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်-မရှိ။



၁၆။ ဝိပါကတိကံ အဖွင့်

- (က) ဝိပါကတ္တိကေ အညမညဝိသိဋ္ဌာနံ ကုသလာကုသလာနံ ပါကာတိ ဝိပါကာ။
- (ခ) ဝိပက္ခဘာဝမာပနာနံ အရူပမွောနမေတံအဓိဝစနံ။
- (ဂ) ဝိပါကဓမ္မ မွောတိ ဝိပါက သဘာဝမွော။
- (ဃ) ယထာ ဇာတိဇရာသဘာဝါ ဇာတိဇရာပကတိကာသတ္တာ ဇာတိ မွောဇရာမွောတိဝုတ္တိ။ ဧဝံ ဝိပါက ဇနကဋ္ဌေန ဝိပါက သဘာဝါ ဝိပါကပကတိကာ မွောတိ အတ္ထော။
- (င) တတိယပဒံ ဥဘယ သဘာဝ ပဋိက္ခေပဝသေန ဝုတ္တံ။

(ဋ္ဌ-၈၄)

၂။ (ခ) ဝါကျ လီနန္တရ စောဒနာတကံ

ဆရာ- ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးသည် ဝိပါကမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်စိတ်စေတသိက်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်များနှင့် ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့ ကြောင့်ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်တို့သည်လည်း ဝိပါကမည်၏ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ဤဝိပါကဟူသော အမည်သည် သာရမ္မဏချင်းတူသော နာမ်တရားတို့၏သာ အမည်ဖြစ်သော

ကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ဝိပါကအရကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးသည် ဝိပါကမည်၏ ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဝိပက္ခဘာဝမာပန္နာနံ စသော (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဝိပါကဟူသော အမည်သည် ရင့်ကျက်ခြင်း သဘောရှိသော နာမ်တရားတို့၏သာ အမည်ဖြစ်သောကြောင့် အသင်စောဒကဆိုတိုင်း စိတ္တဇကမ္မဇရုပ်တို့ကို မယူရပါ။ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ရောက်သော နာမ်တရား တို့ကိုသာ ယူရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မကိန်း ငြိမ်းပါ၏ ဟုလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ လီနန္တရ ပါပနာပစ္စကတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် အကျိုးပေးတတ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည် ဝိပါကဓမ္မဓမ္မမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အကျိုးပေးခြင်းသဘောမရှိသော အဘိညာဉ် ကုသိုလ်နှင့် ဘာဝနာယပဟာ တဗ္ဗ အကုသိုလ်တို့သည် ကုသိုလ် အကုသိုလ် (ဝိပါကဓမ္မဓမ္မ)မမည် ဟူသော အနက်သည်ရောက်ရာ၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုအဘိညာဉ် ကုသိုလ်နှင့် ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ အကုသိုလ်တို့ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မဟု ဆိုနိုင် ခြင်း၏အကြောင်းယုတ္တိကိုလည်း ဆရာ ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဝိရောဓိဒေါသရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ)မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

မအိုသေးသော အသက်အရွယ် နနယ်ပျိုရွယ်သော သူငယ်ကို အိုတတ်သော သဘောရှိသောကြောင့် ဇရာဓမ္မ ဇရာပကတိကဟု ဆိုသကဲ့ သို့ အဘိညာဉ်ကုသိုလ်နှင့် ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ အကုသိုလ်တို့သည် အကျိုးမပေးတော့သော်လည်း အကျိုးပေးတတ်သော သဘောရှိသော

ကြောင့် ဝိပါကဓမ္မဓမ္မ(ကုသိုလ်.အကုသိုလ်)ဆိုနိုင်သည်ဟု ဥပမာနှင့်တကွ ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မကိန်း ငြိမ်းပါ၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ဝိပါကာ.ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ တို့ကို အဘိဓာနတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ.အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာနည်းတို့ဖြင့် ဖွင့်ဆို တော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် နေဝိပါက နဝိပါကဓမ္မဓမ္မာဟူသော တတိယ ပုဒ်ကိုလည်း အဘိဓာနတ္ထသံဝဏ္ဏနာ. အဘိဓေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာနည်းတို့ဖြင့် အကျယ်တဝင့်ဖွင့်ပြဦးမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ဝိပါကာ. ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာတို့၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုလိုက်လျှင်ပင် ထို တတိယပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိနိုင်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုတတိယပုဒ်၏ သံဝဏ္ဏနာနည်းကိုလည်း ဆရာ ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

နေဝ ဝိပါက န ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ ဟူသော တတိယပုဒ်ကို အကျယ် တဝင့် မဖွင့်ဆိုတော့ပါ။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဒ်တို့၏ သဘာဝကို ပယ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ သိထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ ဒေါသပယ်

(ခ) ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတ. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ အကယ်၍ ခ-ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် ကုသလာ ကုသလာနံပါကာစကားအရ ကုသိုလ်အကု သိုလ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ် ကမ္မဇရုပ်တို့ကိုလည်း ဝိပါကအရ ကောက်နိုင်၏ ထိုသို့ ကောက်လျှင် မလိုအပ်သောတရားတို့ကိုပါ ငြိကပ်ပါ ဝင်လာသဖြင့် အလွန်ပျံ့သော အတိဗျာပိတဒေါသနှင့် ဘုရားအလိုနှင့်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိဒေါသတို့ သင့်ရောက်နိုင်၏။ (ခ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ထိုမလိုအပ်သော အနက်တို့ကို ပယ်ရှားပြီး လိုအပ်သော ဘုရားအဘော်ကျ တရားတို့ကိုသာ ယူရသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်နိုင်ပါသည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် အဗျာပိတ. အပရိပုဏ္ဏဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ (ဃ) ဝါကျကိုသာ မဆိုခဲ့လျှင် ဝိပါကဓမ္မဓမ္မအရ အကျိုးပေးတတ်သော သဘောမရှိတော့သည့် အဘိညာဉ်ကုသိုလ်နှင့် ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ အကုသိုလ်တို့ ကောက်နိုင်ခွင့် မရှိတော့သဖြင့် စကားမပြည့်စုံသော အဗျာပိတ. အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ရောက်နိုင်၏။ ဆိုခဲ့ပြီးသော တရားနှစ်ပါးကို ချန်ထားလျှင် ဘုရားအလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော ဝိရောဓိဒေါသလည်း ရောက်နိုင်၏။

(ဃ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မအရ ဆိုခဲ့ပြီးသော အဘိညာဉ်ကုသိုလ်၊ ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗအရအကုသိုလ် တို့ကိုလည်းကောက်နိုင်ခွင့်ရှိသွားသောကြောင့် စကားပြည့်စုံသွားရကား အဗျာပိတ. အပရိပုဏ္ဏ. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် နေဝဝိပါက န ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာ-ဟူသော တတိယပုဒ်၏ အရကို အကျဉ်းသစ်ပနည်းဖြင့် ညွှန်းသောကြောင့် ဂန္ထဂရ. ပုနရတ္ထိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

၄။ ဝိသေသီယတေတိ ဝိသိဋ္ဌော။(ဝိ+သိသ+တ)
ဝိရှေးရှိသော သိသ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ခုသော သတ္တိဓမ္မပုဂ္ဂလတို့ဖြင့် အထူးမပြုအပ်သော အထူးပြုခြင်း ကြိယာ

သာမညသည်လည်းကောင်း၊ ဗျူပုတ္တိနိမိတ်၊ ပဝတ္တိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မသတ္တိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း အထူးပြုအပ်သော အထူးပြုခြင်း ကြိယာပိသေသသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိသိဋ္ဌာနံ ပါကာ ဝိပါကာ။

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်တို့၏ ဝိပါက်နှင့် အကြောင်း+အကျိုး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ဝိပါက်တရားတို့၏ ရင့်ကျက်ခြင်း ဂုဏ်သတ္တိ တစ်ပါးသည်တစ်ပါးနှင့်တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုသော ဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

မှတ်ချက်။ ။ မူလဋီကာ၌ ဝိသိဋ္ဌော ပါကော ဝိပါကော ဟု ကမ္မဓာရီ သမာသ်လည်း ပြုသေးသည်။

* ဝိပစ္စန္တိတိ ဝိပါကာ။ (ဝိပါက်စိတ်ရ၏) (ဝိ+ပစ+က)

* ဝိပါကာနံ ဘာဝေါ ဝိပက္ကံ။ (ရင့်ကျက်ခြင်း သဘောရ၏) (ဝိပါက+ကျ)

* ဘာဝိယန္တိ ပကာသိယန္တိ ဇေတနာတိ ဘာဝေါ။ (သဘောရ၏)

* ဝိပက္ကံ စ တံ ဘာဝေါ စာတိ ဝိပက္ကဘာဝေါ။

ရင့်ကျက်ခြင်း၏ သဘောနှင့် ဝိသေသန+ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ရင့်ကျက်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

တစ်နည်း-

* ဝိပစ္စန္တံ ဝိပက္ကံ။ (ရင့်ကျက်ခြင်းရ၏) (ဝိ+ပစ+တ။ သုဿပ စ- သုတ်ဖြင့် ဓာတွန် စ-နှင့်တကွ တ-ပစ္စည်းကို တွဲပြ)

* ဝိပက္ကံ စ တံ ဘာဝေါ စာတိ ဝိပက္ကဘာဝေါ။ (ရှေးနည်းအတူထုတ်ပါ။)

(ဝ) ဝါကျရှိ ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာ

* ဝိပစ္စာပနံ ဝိပါကော။ (ရင့်ကျက်စေခြင်းသဘော)

(ဝိ+ပစ+ဧက+ဏ) ကာရိတ်ကျေ။

* ဝိပါကော ဓမ္မော ယေသန္တိ ဝိပါကဓမ္မာ။ (ကုသိုလ်+အကုသိုလ်ရ၏)
အကျိုးပေးခြင်း (ရင့်ကျက်စေခြင်း) သဘော၏+ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့နှင့် သဘာဝ+သဘာဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
အကျိုးပေးခြင်း (ရင့်ကျက်စေခြင်း) သဘောသည် ပ-နိ။

* ဝိပါကဓမ္မာ စ တေ ဓမ္မာ စာတိ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ။
(ကမ္မဓာရဲသမာသ် ထုံးစံအတိုင်းထုတ်ပါ)
ဝိပါက သဘာဝဓမ္မာ-လည်း ဤနည်းအတိုင်း ဝစနတ္ထပြု၍ ထုတ်ပါ။

* ဝိပါကော ပကတိ ဧတေသန္တိ ဝိပါကပကတိကာ။

၅။ ဝိပက္ကံ = တဒ္ဓိတ်၊ တစ်နည်း-ကိတ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
ဝိသိဋ္ဌ = ကိတ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
အညမည = ဝိတ္တာပုဒိ၊ ဤဌ်ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) အညမညဝိသိဋ္ဌာနံ ကုသလာကုသလာနံ ပါကာ-ဖြင့် ဝိပါကာကို ဝိသဋ္ဌာနံ ပါကာ ဝိပါကာ-ဟု ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း။ (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ) ဝိ-ဥပသာရပုဒ်သည် ဝိဝိစေသောအနက်ကို မဟော၊ ဝိသိဋ္ဌအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း (ဥပသဂ္ဂလိင်္ဂတ္ထ) ယင်း ဝိဥပသာရပုဒ်အရ ဝိသိဋ္ဌဘောဂုဏ်ကို အကြောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ အချင်းချင်း ပဟာယက ပဟာတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့် ထူးခြားကြသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို ဂုဏုပစာအားဖြင့် ယူရမည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (အဘိဓယေတ္ထ) သိစေပါသည်။

(ခ) ဝိပက္ကဘာဝမာပန္နာနံ အရူပဓမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံဖြင့် ဝိပါကအရ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်၊ ကမ္မဇရုပ်တို့ကို မယူရ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်နှင့် သာရမ္ပက ဓမ္မအဖြစ်ဖြင့် တူသော ဝိပါကနာမက္ခန္ဓာတို့၌ မိမိရားသော ဧကဒေယျူပစာ ရဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်သော

ကြောင့် ဝိပါကနာမက္ခန္ဓာတို့ကိုသာ ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။
(အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)

(ဂ) ဝိပါက သဘာဝဓမ္မာ-ဖြင့် ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာ၌ ပထမဓမ္မ သဒ္ဓါသည်သဘာဝအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (သဒ္ဓတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ၊ နာမလိင်္ဂတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ)၊ ဝိပါကဓမ္မကို ဝိပါကော ဓမ္မော ယေသန္တိ ဝိပါကဓမ္မာဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ)၊ ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မာကို ဝိပါကဓမ္မာ စ တေ ဓမ္မာစာတိ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာဟု ကမ္မဓာရဲသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (အဘိဓာနတ္ထ၊ သမာသလိင်္ဂပဒတ္ထ) သိစေပါသည်။

(ဃ) ယထာ ဇာတိဇရာသဘာဝါ ဇာတိဇရာပကတိကာ သတ္တာ ဇာတိဓမ္မာ ဇရာဓမ္မာတိ ဝုစ္ဆန္တိ-ဖြင့် ဖြစ်ခြင်း၊ ရင့်ခြင်း ပြကတော သဘောရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို မဖြစ်သေး၊ မရင့်သေးသော်လည်း (ဝါ) မဖြစ်တော့ မရင့်တော့သော်လည်း ဇာတိဓမ္မ ဇရာဓမ္မ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သကဲ့ သို့ဟူသော ဥပမာနကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ဧဝံ ဝိပါကဇနကဋ္ဌေန စသည်ဖြင့် ဤအတူ အကျိုးကို ဖြစ်စေ တတ်သောသဘောရှိသောကြောင့် (အကျိုးမပေးတော့သော အဘိညာဉ် ကုသိုလ်နှင့် ဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ အကုသိုလ်တို့ကို) ဝိပါကဓမ္မ ဓမ္မဟု ဆိုနိုင်ပါသည်ဟူသော ဥပမေယျကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ ၁-ဝါကျ အရူပဓမ္မာနံနောင် ဧဝထိုင်ခွဲလျှင် -

- ၁။ ဝိပါကနာမက္ခန္ဓာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ စိတ္တဇရုပ် ကမ္မဇရုပ်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ ထိုဝိပါကနာမက္ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ရင့်ခြင်း၊ ကျက်ခြင်းသဘော ဂုဏ်သည် အနညာတ။

ခ-ဝါကျ ဇတံ -ကား က-ဝါကျရှိ ဝိပါကသဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်းအပ်သော အနက်ကိုစွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။ (ဇတန္တိဝိပါကာတိဝစနံ။ယောဇနာ)

ခ။ ဝိပါကအရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ဝိပါကစိတ် စေတသိက်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဝိပါက စိတ် စေတသိက်ကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်၊ကမ္မဇရုပ်တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ယောနိသော မနသိကာရ၊ အယောနိသော မနသိကာရ စသော ရှေးရှေးသော အကြောင်းများနှင့် အာရုံဝတ္ထုစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ရုပ်နာမ် အစဉ်မပြတ်စဲဘဲ ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း စသည် သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဇာတိဓမ္မာ ဇရာဓမ္မာ ဝုစ္စန္တိ -ဝယ် ဝုစ္စန္တိ ဝစဓာတ်အရ (အန္တတ္ထ) အရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ပြောဆိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ အသိဉာဏ် (သုတမယဉာဏ်)သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဗာဟုဿစွစသော ရှေးရှေးသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ အဆက်ဆက် အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ပကာသနကိုထုတ်ရာ၌ အဇ္ဈတ္တိကဗလ၊ ဗဟိရ ဗလနှစ်မျိုးတို့တွင် ဗဟိရဗလကိုရည်ရွယ်၍ သုတမယဉာဏ်ကို ထုတ် သည်။ အဇ္ဈတ္တိကဗလကို ထုတ်လိုလျှင် ထိုမဟာကုသိုလ်ကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဇာတိဓမ္မာ ဇရာဓမ္မာဟူသော ဝစီဘေဒ သဒ္ဓရုပ်ကို ထုတ်ရမည်။

တတိယပဒံ ဉာယသဘာဝပဋိက္ခေပဝသေန ဝုတ္တံ၌ ဝစဇာတ်အရ ကြိယာငါးတန် -

- ၁။ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အာသယနသယဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော် တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ နေဝဝိပါကနဝိပါကဓမ္မ မှောဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓ သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပါရမီဉာဏ် ဝိပဿနာဉာဏ်စသော ရှေးရှေးသော ဉာဏ် တော်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ သုတမယဉာဏ်မှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အန ဘာဝတ္ထ။

တ - ပစ္စည်းအရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ တ - ပစ္စည်းအရ နေဝဝိပါက နဝိပါကဓမ္မမှော ဟူသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓ၊ ဝါ-ဒေသနာပဗန္ဓသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇန ဝေနေယျတို့၏ သုတမယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အာသယာနသယဉာဏ် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်မှ

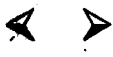
စ၍ အဆက်ဆက်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
၅။ စိတ္တမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်
ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ဝိပါကာ-၌ ဝိ-အရ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ရ၏။ ပါက-အရ ဝိပါက
စိတ်.စေတသိက်ရ၏။ ထိုတွင် ဝိ-အရ လောကီကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်
ကံပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ပါက-အရ လောကီဝိပါကဗာတ္တိသ စေတသိက်ပစ္စတ္တိသ
ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
ပကတူပ+နာနက္ခဏိက ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဝိ-အရ မဂ်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စည်း ယူခဲ့လျှင် ပါက-အရ ဖိုလ်
လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ယူအပ်၏။ အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ ကမ္မ၊ နတ္ထိ၊
ဝိဂတ-၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

တတိယပဒံ ဝုတ္တံ-၌ ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) တ-ပစ္စည်းအရ နေဝ
ဝိပါကန ဝိပါကမ္မေ မ္မောဟူသော ဝစီဘောဒစိတ္တဒေသဒ္ဓရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟ
ဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
ကြီး ၄၊ ဝိပွယုတ္တ အငယ် ၇၊ ပေါင်း ၁၂-ပြိုင်။

(တစ်နည်း) တ-ပစ္စည်းအရ နေဝဝိပါကနဝိပါကမ္မေ မ္မောဟူသော
အက္ခရာဝလိဒေသနာပဗန္ဓရ၏။ (ပစ္စည်း)။ ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်
စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု ပြိုင်မရှိ။



၁၇။ ဥပါဒိန္နတိက်

- (က) အာရမ္မဏကရဏဝသေန တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ ဥပေတေနကမ္မုနာ အာဒိန္နာ ဖလဘာဝေန ဂဟိတာတိ ဥပါဒိန္နာ။
- (ခ) အာရမ္မဏဘာဝံ ဥပဂန္တာ ဥပါဒိန္နသမ္ပန္နေန ဥပါဒိန္နာနံ ဟိတာတိ ဥပါဒိန္နိယာ။
- (ဂ) ဥပါဒိန္နသ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနမေတံ အဓိဝစနံ။
- (ဃ) ဥပါဒိန္နာ စ တေ ဥပါဒိန္နိယာစာတိ ဥပါဒိန္နုပါဒိန္နိယာ။
- (င) သာသဝကမ္ပနိဗ္ဗတ္တာနံ ရူပါရူပဓမ္မာနမေတံ အဓိဝစနံ။
- (စ) ဣတိ ဣဒိန္နာ နယေန သေသပဒဒ္ဒယေပိ ပဋိသေသေဟိ တော အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ (၄-၈၄/၅)

၁။ က-ဝါကျ ကတ္တားပုဒ် ကံပုဒ်တို့၏အရ ထင်ရှားစေလျက် အနက်ပေးပုံ

(က) အာရမ္မဏကရဏဝသေန တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ ဥပေတေန ကမ္မုနာ- လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည်။ (ကတ္တား) ယေဓမ္မာ- အကြင် လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာတ္တိံသာ၊ စေတသိက် ပဉ္စတ္တိံသာ၊ ကမ္မဇရုပ် ဝိသတို့ကို။

(ကံ) အာဒိန္နာ ဖလဘာဝေန ဂဟိတာ၊ ဣတိ၊ တေဓမ္မာ- ထိုလောကီဝိပါက်စိတ် ဗာတ္တိံသာ၊ စေတသိက် ပဉ္စတ္တိံသာ၊ ကမ္မဇရုပ်ဝိသတို့သည်။ ဥပါဒိန္နာ။

(ခ) ယေဓမ္မာ-အကြင်လောကီစိတ် ဧကာသီတိ၊ စေတသိက် ဒွေပညာသာ၊ ရုပ် အဋ္ဌဝိသတို့သည်။ အာရမ္မဏဘာဝံ၊ ဥပဂန္တာ၊ ဥပါဒိန္နသမ္ပန္နေန၊ ဥပါဒိန္နံ ဟိတာ၊ ဣတိ တေဓမ္မာ-ထိုလောကီစိတ် ဧကာသီတိ၊ စေတသိက် ဒွေပညာသာ၊ ရုပ်အဋ္ဌဝိသတို့သည်။ ဥပါဒိန္နိယာ-ဥပါဒိန္နိယမည်ကုန်၏။

၂။ (ဂ) ဝါကျ လီနန္တရစောဒနာ ဌပနာပဉ္စကတက်
 ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ဥပါဒိန္နိယ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုတော်

မူခဲ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် (ဥပါဒိနိယသည် ဥပါဒိနိယုပါဒိနိယာမော၌ ဥပါဒိနိန နှင့် တွဲယှဉ်လတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့်) ဥပါဒိနိယအရ လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာတ္တိံသ၊ စေတသိက် ပဉ္စတ္တိံသ၊ ကမ္မဇရုပ် ဝိသကိုသာ ကောက်ရမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ဥပါဒိနိယ၏ ဝစနတ္ထမျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ယင်း၏ အဘိဓေယျတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

လောကီဝိပါက် စိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ်ကိုသာ မကောက်ရ၊ ဥပါဒိနိတို့၏ အာရမ္မဏပစ္စည်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားအားလုံးကို ကောက်ယူရမည်ဟူလို။

(င) ဝါကျ လီနန္ဒရပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ယ-ဝါကျဖြင့် ဥပါဒိနိယုပါဒိနိယာ၏ အပေါင်း ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပါဒိနိယုပါဒိနိယာအရ (ဂ) ဝါကျ၌ ညွှန်းဆိုအပ်သော လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားအားလုံးကို ကောက် ယူရမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ဥပါ ဒိနိယုပါဒိနိယာအရ မည်သည့်တရားတို့ကို ကောက်ယူရမည်ဟု တိကျစွာ ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတ ဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

လောကီဝိပါက် စိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ် တရားတို့ကိုသာကောက် ရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက်၊ ပျောက် ပါ၏ ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စကစောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ဥပါဒိနိယုပါဒိနိယာမော

ဟူသော ပထမပုဒ်ကို ဝစနတ္ထ အဘိဓမ္မေယျတ္ထတို့နှင့်တကွ ကျယ်ဝန်း ပြည့်စုံစွာ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုချေသော် မဖွင့်ဆိုရသေးသော ပုဒ်တို့၏ အစဉ်အားဖြင့် ငါဖွင့်ဆိုအံ့ဟု ပဋိညာဉ်ပြုခဲ့သည့် အားလျော်စွာ အသစ်ဖြစ်သော ဒုတိယပုဒ်၊ တတိယပုဒ်တို့ကိုလည်း ပထမပုဒ်နည်းတူ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဦးမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုဒုတိယပုဒ်၊ တတိယပုဒ်တို့ကို ပထမပုဒ်နည်းတူ အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြဦးမည် သို့မဟုတ် မဖွင့်ပြတော့ဟု ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့် နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် စ-ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အကျယ်တဝင့် မဖွင့်ပြတော့။ ပထမပုဒ်ကို နည်းမှီ၍ ကျန်နှစ်ပုဒ်တို့၌ ပဋိသေနေငှတကွဖြစ်သော အနက်ကို တွဲဖက်၍ သိမှတ်ရုံမျှသာ ရှိတော့ သည်ဟု ငါဖွင့်ဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက် ပါ၏ ဟူလို။

၃။ (ဂ) ဝါကျကိုမဆိုပါက ဥပါဒါနိယအရ ဥပါဒါနိယကို၌ လောကီ ဝိပါကံစိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ်ကိုသာ ကောက်ဖွယ်ရှိ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပါဒါနိယအရ မပြည့်စုံသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့် ရောက်နိုင်၏။

(ဂ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဥပါဒါနိယအရ လောကီစိတ် စေတ သိက်ရုပ် အားလုံးကို အကုန်ကောက်ရမည်ဟု ပြည့်စုံစွာ ပြဆိုနိုင်သော ကြောင့် ယင်းအဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း - (ဂ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဥပါဒါနိယ၏ ဝစနတ္ထကိုသာမက အရကောက် အဘိဓမ္မေယျတ္ထကိုပါ ပြည့်စုံစွာ သိရသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ပယ်ပါသည်။

(င) ဝါကျကိုသာ မဆိုပါက ဥပါဒိန္နုပါဒါနိယာ အရ (ဂ) ဝါကျ အဆို အားလျော်စွာ လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားအားလုံးကို ကောက်ဖွယ် ရှိ၏။ ယင်းသို့ ကောက်ခဲ့လျှင် မလိုအပ်သော အနက်များပါ ပါဝင်ငြိကပ် နေသော အတိဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်လာဖွယ်ရှိ၏။

(င) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် လောကီဝိပါက်စိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ်တရားတို့ကို ကောက်ယူရမည်ဟု အတိအကျသိရသောကြောင့် ထိုအတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ဒုတိယပုဒ်၊ တတိယပုဒ်တို့ကို အကျယ်တဝင့် မဖွင့် ပြတော့ဘဲ ပထမပုဒ်ကို နည်းမှီ၍ သိပါလေဟု အကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်ကြား သောကြောင့် ဂန္ထဂရု၊ ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်သည်။

အဓိဝစနံသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ဂ) ဝါကျ၌ အဓိဝစနံကား ဥပါဒါနိယ၏ သကတ်မည်ထိုက်သော တရားတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါနိယသည် လောကီ စိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားအားလုံး၌ ထင်သော ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း ပြလိုသောကြောင့် အဓိဝစနံသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(င) ဝါကျ အဓိဝစနံကား ဥပါဒိန္နုပါဒါနိယ သဒ္ဓါ၏ ဧကဒေသျှပစာ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါအဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ထားပါသည်။

၄။ အာဒိယန္တေတိ အာဒိန္နာ၊ (အာ+ဒါ+တ)
ယူခြင်းကြိယာသာမညသည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။
ကမ္မသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ယူခြင်းကြိယာဝိသေသသည် လည်းကောင်း၊ တကုာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်အပ်သောကံ၏ ယူခြင်းကြိယာ ဝိသေသသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဥပယိယတေတိ ဥပေတံ၊ (ဥပ+ဣ+တ)

* ဥပေတေန ကမ္မနာ အာဒိန္နာတိ ဥပါဒိန္နာ။
 တကုာဒိဋ္ဌိ ကပ်အပ်သော ကံ၏ အကျိုးတရားနှင့် အကြောင်း +
 အကျိုး စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဥပါဒိန္န ဓမ္မတို့၏ တစ်ခုသည် တစ်ခု
 နှင့်တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သောဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဗလဿ ဘာဝေါ ဗလဘာဝေါ။
 လောကီဝိပါက်စိတ်စေတသိက် ဝိပါက်ကဋ္ဌတ္တာရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း
 သဘောနှင့် သဘာဝဝန္တ+သဘာဝ, လက္ခ+လက္ခက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
 သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဖြစ်ခြင်းသဘောသတ္တိသည်ပ-နိ။

* အာရမ္မကဿ ဘာဝေါ အာရမ္မကဘာဝေါ။
 အာရုံ ၆-ပါး၏ အာရမ္မကပစ္စယသတ္တိနှင့် သတ္တိမန္တ+ သတ္တိအဖြစ်
 ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အာရမ္မကပစ္စယသတ္တိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ ဥပါဒါနိယာ။
 ဥပါဒါနိတို့၏ ဥပါဒါနိယဖြစ်သော လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရား
 တို့နှင့် အာရမ္မကပစ္စယုပ္ပန်+ပစ္စည်း၊ ဗလ+ဟေတု အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်
 သည် ဗျူ-နိ။
 ဥပါဒါနိတရားတို့၏ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်း ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဥပါဒါနိယဓမ္မတို့၏ တစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့်တူသော အခြင်းအရာ ဇာတ်သည်
 လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အဓိနံ ဝစနံ အဓိဝစနံ။
 * သဟ အာသဝေဟိ ယံ ဝတ္တတိတိ သာသဝံ။ (ကမ္ပံ)
 အာသဝေါတရားတို့နှင့် တကွဖြစ်ခြင်းဂုဏ်၏ ကံနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး
 အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အာသဝေါတရားနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း
 ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* သာသဝကမ္မတော နိဗ္ဗတ္တာ သာသဝကမ္မနိဗ္ဗတ္တာ။
 အာသဝေါတရားတို့နှင့် တကွဖြစ်သော ကံ၏ လောကီတရားတို့နှင့်

အကြောင်း+အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

လောကီတရားတို့၏ အချင်းချင်း တူမျှခြင်းဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ တဏှာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- ဒိဋ္ဌိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- ဥပေတေန = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- ကမ္မုနာ = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- ဥပဂန္ဓာ = အဗျယပုဒ် (နိပါတ်) အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊
အကာရန္တ။

၆။ (က) ဥပေတေန ကမ္မုနာ အာဒိန္နာ-ဖြင့် ဥပါဒိန္နာ၌ အာဒိန္နာကို အာဒိယန္တေတိ အာဒိန္နာဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အာရှေး ရှိသော ဒါ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ တ-ပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ ဥပါဒိန္နာကို ဥပေတေန ကမ္မုနာ အာဒိန္နာတိ ဥပါဒိန္နာဟု တတိယာ တပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥပါဒိန္နာ၌ ဥပသဒ္ဓါသည် ချဉ်းကပ်ခြင်း ဥပဂမနအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ယင်းဥပဂမနသည်လည်း ဥပဂမနကြိယာမျှကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်၊ ဥပေတဗ္ဗ (ကံ) ဟူသော ကမ္မသာနေနှင့် တကွသော ဥပဂမနကြိယာကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ ယင်း ဥပအရ ကံကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

အာရမ္မဏကရဏဝသေန တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ-ဖြင့် ဥပေတ-၌ ဥပအရ ကပ်ရောက်အပ်သော ကံဟူသည် တဏှာတို့က အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကပ်ရောက်အပ်သော ကံအဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဇလဘာဝေန ဂဟိတာ-ဖြင့် ဥပါဒိန္နာ၌ အာဒိန္နာဝယ် အာရှေး ရှိသော ဒါ-ဓာတ်သည် ယူခြင်း ဂဟဏတ္ထကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ယူအပ်၏ ဟူသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သည်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ-ဖြင့် ဥပါဒါနိယာကို ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ

ဥပါဒါနိယာဟု ဟိတတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥပါဒါနပုဒ်+ဣယ ပစ္စည်း၊ ယင်း ဣယ - ပစ္စည်း၏ ဟိတအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

အာရမ္မဏဘာဝံ ဥပဂန္တာ ဥပါဒါနသမ္ပန္နေန-ဖြင့် ဥပါဒါနတို့၏ အစီးအပွားဟူသည် ဥပါဒါနတို့နှင့်စပ်သဖြင့် ဥပါဒါနတို့၏ အာရုံအဖြစ်သို့ ရောက်ရခြင်း (ဝါ) အာရုံပြုခံရခြင်းကိုပင် ဆိုလိုသည်အဖြစ်ကို သိစေပါ သည်။

(ဂ) ဥပါဒါနဿ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနမေတံ အဓိဝစနံ - ဖြင့် ဥပါဒါနိယအရ ဥပါဒါန၏ အာရမ္မဏပစ္စည်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားအားလုံးကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ယင်းဥပါဒါနိယသဒ္ဓါသည် ထိုလောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားတို့၌ထင်သော ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(င) သာသဝကမ္ပနိဗ္ဗတ္တာနံ စသည်-ဖြင့် ဥပါဒါဒိန္နုပါဒါနိယာ အရ အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကြောင့် ဖြစ်သော လောကီဝိပါက်စိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ်တရားတို့ကို ကောက်ယူရ မည်အဖြစ်၊ ဤဥပါဒိန္နုပါဒါနိယသဒ္ဓါ၏ ထိုလောကီဝိပါက်စိတ် စေတသိက် ကမ္မဇရုပ်တို့၌ထင်သော ဇကဒေသျှူပစာ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို သိစေပါ သည်။

- ၇။ (ဂ) ဝါကျ ဇတံ ကား ခ-ဝါကျ၌ ပြအပ်ပြီးသော ဥပါဒါနိယကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
- (ဃ) ဥပါဒိန္နာ စ တေ-၌ တေ-ကား ဝါကျတွင်းရှိ ဥပါဒိန္နအရကို ပင်စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (စ) ဝါကျ ဣတိ ဣမိနာ နယေန-၌ ဣမိနာကား နယေနဟု

အစွဲတိုက်ရိုက်ပါသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တစ်နည်း (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝစနတ္ထ အဘိဓမ္မေယျတ္ထနည်းတို့ကို ရည်ညွှန်းစွဲဆိုသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

မှတ်ချက်။ ။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝါကျတွင်းရှိ ပုဒ်အစိတ်အဝက်၊ နည်း တစ်စိတ်တဒေသကိုသာ ရည်ညွှန်းသည် မဟုတ်။ တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ဆိုအပ်သော နည်းအားလုံးကို ရည်ညွှန်းသောကြောင့် အနဘူတဝိသယဟုလည်း ယူနိုင်သည်။

၈။ ဥပါဒိန္နအရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ဥပါဒိန္နအရ လောကီဝိပါက် ဗာတ္ထိသ စေတသိက်ပဉ္စတ္ထိသ ကမ္မဇရုပ် ဝိသရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို၏အကြောင်းဖြစ်သော လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် ကံသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ခန္ဓာတို့၏ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဟူသော ဇာတိသည် ပကာသ နတ္ထ။
- ၄။ ယောနိသော မနသိကာရ အယောနိသော မနသိကာရနှင့် တကွ တကုာ ဒိဋ္ဌိစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဇရာမရကစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဥပါဒါနာန် - အရ

- ၁။ ဥပါဒါန်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ တကုာသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဘဝသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဝေဒနာစသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဇာတိစသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဥပါဒါနိယ - အရ

- ၁။ လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကံ ကိလေသာ စသော အကြောင်းတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအစဉ်၏ ဆက်လက်တည်တံ့ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ကြင်းသော ဒုတိယပုဒ်၊ တတိယပုဒ်တို့၌ ပဋိသေနေနှင့် တကွဖြစ်သော အနက်ကို ဤပထမပုဒ်၌ ပြအပ်ခဲ့သော သံဝဏ္ဏနာနည်းကို အစဉ်လျှောက်၍ သိပါလေဟု တိုက်ရိုက်မဟုတ်သော နေယျတ္ထ၊ ဥပစာရတ္ထ၊ သံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

၁၀။ ဥပါဒိန္န-၌ (အန္တတ္ထ) ဓာတ်အရ-လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ စေတနာ ပစ္စည်းရ၏။ တ-ပစ္စည်း (ဗဟုတ္ထ)အရ- လောကီဝိပါက် ဗာတ္တိသ စေတသိက် ပစ္စတ္တိသ ကမ္မဇရုပ်ဝိသ ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိကပြိုင်။

တဏှာ ဒိဋ္ဌိဟိ ဥပေတေန ကမ္မုနာ

တဏှာဒိဋ္ဌိဟိအရ- တဏှာဒိဋ္ဌိပစ္စည်းတရားက ဥပေတေနအရ- အကုသိုလ်ကံ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ကြီး-၄၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတု၊ မဂ္ဂ၊ ၈-ပြိုင်။

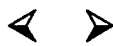
တစ်နည်း- ဥပေတေနအရ အကုသိုလ်ကံပစ္စည်း၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအရ တဏှာ ဒိဋ္ဌိပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ ၃-ပြိုင်။

တစ်နည်း- တကုာဒိဋ္ဌိဟိအရ- တကုာဒိဋ္ဌိပစ္စယုပ္ပန်၊ ဥပေတေန
အရလောကီကုသိုလ်ကံ ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိ။
အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယပြိုင်။ (တစ်နည်း) ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။

ဥပါဒါနာနံ ဟိတာ ဥပါဒါနိယာ။

ဥပါဒါနအရ- ဥပါဒါနတရားကိုယ် (တကုာဒိဋ္ဌိ) ၂-ပါး (ပစ္စယုပ္ပန်)။
ဟိတာအရ (ဣယပစ္စည်းအရ) လောကီစိတ် ဧကာသီတိ၊ စေတသိက်
ဒွေပညာသ ရုပ်အဋ္ဌဝိသ ပစ္စည်းရ၏။ အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
၈- ပစ္စည်း ယထာရဟပြိုင်။

ဥပါဒိန္နု ပါဒါနိယာ - ဤ ဥပါဒိန္နုအရ ဥပါဒါနိယ အရ နှစ်ပုဒ်လုံး လောကီ
ဝိပါက် ဗာတ္တိသ စေတသိက် ပဉ္စတ္တိသ ကမ္မဇရုပ် ဝိသ ရ၏။ သဟဇာတသတ္တိ
ဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ၁၅-ပစ္စည်းလုံးပြိုင်။



၁၈။ သံကိလိဋ္ဌတိက် အဗ္ဗင်္ဂ

- (က) သံကိလေသေတိတိ သံကိလေသော၊ ဝိဗာဓေတိ ဥပတာ-
ပေတိ စာတိ အတ္ထော။
- (ခ) သံကိလေသေန သမန္နာဂတာတိ သံကိလိဋ္ဌာ။
- (ဂ) အတ္တာနံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္တနေန သံကိလေသံ အရ-
ဟန္တိ။
- (ဃ) သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာ တဿ အာရမ္မဏဘာဝါန-

တိက္ကမနတောတိ သံကိလေသိကာ။

- (င) သံကိလေသဿ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနမေတံ အဓိဝစနံ။
- (စ) သံကိလိဋ္ဌာ စ တေ သံကိလေသိကာ စာတိ သံကိလိဋ္ဌသံ-
ကိလေသိကာ။
- (ဆ) သေသပဒဒ္ဒယမ္ပိ ပုရိမတ္တိကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(၄-၈၅)

၂။ (က) ဝိဗာဓေတိ စသည်သို့

ဆရာ ဆရာသည် သံကိလေသေတိတိ သံကိလေသောဖြင့် သံကိလေသော၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သံကိလေ သော၌ ကိလိသဓာတ်သည် ညစ်နွမ်းခြင်း မလိနအနက်ကို ဟောသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် သံကိလေသေတိတိ သံကိလေသောဟု ဝစနတ္ထ ကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်။ ကိလိသဓာတ်၏ အနက်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဝိဗာဓေတိ ဥပတာပေတိ စာတိ အတ္ထောပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ညှင်းဆဲခြင်း ဝိဗာဓေ၊ ပူလောင်စေခြင်း ဥပတာပန အနက်ကို ကိလိသ ဓာတ်က ဟောပါ၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့ လီနန္တရ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)(ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် သံကိလေသကို ရထိုက် သော (ဝါ) သံကိလေသတရား၌ ယှဉ်သောတရားသည် သံကိလေသိက မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ပါဠိတော်၌ သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကဟူ၍ သံကိ လိဋ္ဌနှင့်တွဲဖက် ဟောထားသောကြောင့် သံကိလေသိကအရ အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်ကိုသာ ကောက်ယူရမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် သံကိ လေသိက၏ ဝစနတ္ထ အဓိပ္ပါယ်တ္ထတို့ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ သံကိလေသိက အရ မည်သည့် တရားတို့ကို ကောက်ယူရပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်

ရိုသောကြောင့် (င) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တို့ကိုသာ မကောက်ရ။ သံကိလေသ တရား၏ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြစ်ထိုက်သော လောကီစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရား အားလုံးကို ယူရမည်ဟူလို။

၃။ သံကိလေသေဝါ ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ

(၁) သံကိလေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာ ဟူသော ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး သံကိလေသေ နိယုတ္တာ သံကိလေသိကာဟူသော ဝစနတ္ထ ကိုလည်းကောင်း။

(၂) ဣကပစ္စည်း၏ အရဟတိအနက်မှတစ်ပါး နိယုတ္တအနက် ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါထားပါသည်။

က-ဝါကျမှ စ-အထိ အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသပယ်သည်။

ဆ-ဝါကျ ဂန္ထဂရ၊ ပုနရတ္တိဒေါသ ပယ်သည်။

၄။ သံကိလေသီယန္တေ ဝိဗာဓိယန္တေတိ သံကိလိဋ္ဌာ။ (သံ၊ ကိလိသ၊ တ)

ပူပန်စေခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်း ကြိယာသာမညသည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တို့၏ ပူပန်စေခြင်း နှိပ်စက်ခြင်း ကြိယာ ဝိသေသသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ပူပန်စေခြင်း နှိပ်စက်ခြင်း ကြိယာဝိသေသသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

တစ်နည်း- သံကိလေသာပိယန္တေ ဥပတာပိယန္တေတိ သံကိလိဋ္ဌာ။

(အထက်ကို နည်းမှီ၍ထုတ်)

* သံကိလေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာ။

(သံကိလေသံ+ ဣက)

သံကိလေသပုဒ် + ဣကပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိလေသာ
တရားတို့၏ လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားတို့နှင့် အာရမ္မဏပစ္စည်း
ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်၊
ကိလေသာ ဆယ်ပါးသည် ပဝတ္တိနိမိတ်၊

- * ပဒါနံ ဒွယံ ပဒဒွယံ၊
- * သေသံ ပဒဒွယံ သေသပဒဒွယံ၊
- * ပုရေ ဇာတော ပုရိမော၊
- * ပုရိမော တိကော ပုရိမတ္တိကော၊

- ၅။ သံကိလေသေတိ - အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ အကာရန္တ၊
 သံကိလိဋ္ဌာ - ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ၊
 အတ္တာနံ - ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တ၊

၆။ (က) သံကိလေသေတိ-ဖြင့် သံကိလေသောကို သံကိလေသေ
တိတိ သံကိလေသောဟု ကတ္ထုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ သံရှေးရှိသောကိလိသဓာတ်၊ ဣပစ္စည်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ယင်း ဣပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သံဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္တာနဝတ္ထက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

ဝိဗာဓေတိ ဥပတာပေတိ စာတိ အတ္ထော-ဖြင့် သံကိလေသော-၌
ကိလိသဓာတ်သည် ညစ်ညူးခြင်း မလိနအနက်ကို မဟော၊ နိပ်စက်ခြင်း
ဗာနေတ္ထ၊ ပူလောင်ခြင်း ဥပတာပနတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။
(ဒုတိယဓာတွတ္ထ)

(ခ) သံကိလေသေန သမန္တာဂတာ-ဖြင့် သံကိလေသတရားနှင့်
သဟဇာတမျှသာဖြစ်၍ သမ္ပယုတ္တမဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့သည် သံကိလိဋ္ဌ
မမည်။ သံကိလေသတရားနှင့် ပြည့်စုံသော (ဝါ) သံကိလေသကရားနှင့်

သဟဇာတ သမ္ပယုတ္တဖြစ်သော အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တို့သည်သာ သံကိလိဋ္ဌ မည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဂ) သံကိလေသံ အရဟန္တိ - ဖြင့် သံကိလေသိကာကို သံကိလေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာဟု အရဟတိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြု ရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံကိလေသပုဒ်+ ဣကပစ္စည်း၊ ယင်းဣက ပစ္စည်း၏ အရဟတိအနက်၌ သက်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေ သည်။

အတ္တာနံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္တနေနဖြင့် မိမိဟုဆိုအပ်သော သံကိလေသိကတရားကို (သံကိလေသတရားတို့က) အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော ကြောင့် ထိုသံကိလေသိကတရားတို့သည် သံကိလေသတရားကို ရထိုက် သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

သံကိလေသေနိယုတ္တာ-ဖြင့် သံကိလေသိကာကို သံကိလေသေ နိယုတ္တာသံကိလေသိကာ-ဟု နိယုတ္တတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သံကိလေသပုဒ်+ ဣကပစ္စည်း၊ ယင်း ဣကပစ္စည်း၏ နိယုတ္တအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

တဿ အာရမ္မဏဘာဝါနတိတ္ထမနတော-ဖြင့် သံကိလေသိက တရားတို့သည် ထိုသံကိလေသတရား၏ အာရုံအဖြစ်ကို မလွတ်မြောက်နိုင် သေးသောကြောင့် ထိုသံကိလေသ၌ မှီနေရ ယှဉ်နေရသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) သံကိလေသဿ-စသည်ဖြင့် သံကိလေသိကအရ သံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကာ မွှာ ဟူသော ပါဠိတော်၌ သံကိလိဋ္ဌကို၎င်း၍ အကုသိုလ် စိတ် စေတသိက်ကိုသာ မကောက်ရ။ သံကိလေသ၏ အာရမ္မဏပစ္စည်း ဖြစ်ထိုက်သမျှသော လောကီစိတ်၊ စေတသိက် ရုပ်အားလုံးကို ကောက်ယူ ရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

၇။ ပုရိမတ္ထိကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ ဟင်္ဂေ

- ၁။ ရှေးတိတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝုတ္တနယသည် ဂဟေတဗ္ဗံ။
- ၂။ ယင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ပဋိပက္ခနယသည် နိဝတ္တေ တဗ္ဗံ။
- ၃။ ဤတိတ်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော သံကိလေသေတိတိ သံကိလေသော စသော ဝုစ္စမာန ဆိုအပ်ဆဲနယသည် အနညာတ။

သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာ တဿ အာရမ္မဏဘာဝါနတိတ္တမနတော-၌ တဿ ကား

ဤဝါကျအတွင်းရှိဆိုဆဲ သံကိလေသမ္ပေက္ခိ ဓွဲယူသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ သံကိလေသောအရ ကြိယာငါးတန်

သံကိလေသောအရ - ကိလေသာ ဆယ်ပါးရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထံ။
- ၂။ အယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထံ။
- ၃။ စိတ်ညစ်ညူးခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထံ။
- ၄။ ဝတ္ထုအရုံ စသောအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။
- ၅။ ကာယိကဒုက္ခ စေတသိကဒုက္ခမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုး တရားများသည် အနဘာဝတ္ထံ။

ပုရိမတ္ထိကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ ဝိဒေတိအရ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထံ။
- ၂။ သောတုဇနတို့၏ ယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထံ။

- ၃။ ဒုတိယပုဒ်. တတိယပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ သိသင့်သိထိုက်သော အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် စဉ်းစားသိမြင်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ရှေးဥပါဒိန္နတိက်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အတ္ထဝေဒ ဓမ္မဝေဒမှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ သံကိလိဋ္ဌာ

သံ+ကိလိသ-ဓာတ်အရ ကိလေသာဆယ်ပါးရ၏။ (ပစ္စည်း)
 တ-ပစ္စည်းအရ အကုသိုလ်စိတ်ဒွါဒသ၊ စေတသိက်သတ္တဝီသရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။
 ကြီး ၄-အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတု၊ မဂ္ဂ၊ ပေါင်း-၈-ပြိုင်။
 (သံကိလေသေန သမန္နာဂတာ အရ ပြိုင်လျှင်လည်း နည်းတူ။)

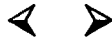
သံကိလေသံ အရဟန္တိတိ သံကိလေသိကာ

သံကိလေသံ -အရ ကိလေသာဆယ်ပါးရ၏။-(ပစ္စယုပ္ပန်)
 အရဟန္တိအရ - (ဣကပစ္စည်းအရ) လောကီစိတ် ကောသီတိ၊ စေတသိက် ဒေပညာသ၊ ရုပ်အဋ္ဌဝီသရ၏။ (ပစ္စည်း)
 အာရမ္မသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ၈-ပစ္စည်းလုံးပြိုင်။
 (သံကိလေသေ ဝါ နိယုတ္တာ-၌ လည်း နည်းတူ အာရမ္မကပြိုင်)

ဂုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗွံ-၌ ဝိဒဓာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
 တဗ္ဗ-ပစ္စည်းအရ အသံကိလိဋ္ဌ သံကိလေသိကပဒ၊ အသံကိလိဋ္ဌ အသံကိလေသိကပဒနှင့် ထိုနှင့် စပ်ဆိုင်ရာ ပဒတ္ထ၊ ဝစနတ္ထ၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ

ရ၏။ (ပစ္စည်း)

အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်မရှိ)



၁၉။ ဝိတက္ကတိက် အဖွင့်

- (က) သမ္ပယောဂဝသေန ပဝတ္တမာနေန သဟ ဝိတက္ကေန သဝိတက္ကာ၊ သဟ ဝိစာရေန သဝိစာရာ။
- (ခ) သဝိတက္ကာ စ တေ သဝိစာရာ စာတိ သဝိတက္ကသဝိစာရာ။
- (ဂ) ဥဘယရဟိတာ အဝိတက္ကအဝိစာရာ။
- (ဃ) ဝိတက္ကဝိစာရေသု ဝိစာရောဝ မတ္တာ ပမာကံ ဧတေသန္တိ ဝိစာရမတ္တာ။
- (င) ဝိစာရတော ဥတ္တရိ ဝိတက္ကေန သဒ္ဓိံ သမ္ပယောဂံ န ဂစ္ဆန္တိတိ အတ္ထော။
- (စ) အဝိတက္ကာ စ တေ ဝိစာရမတ္တာ စာတိ အဝိတက္ကဝိစာရ မတ္တာ။

(ဋ-၈၅)

၁။ (က) သဟ ဝိစာရေန သဝိစာရာ- ဝါကျကို ယေမ္မော သမ္ပယောဂဝသေန ပဝတ္တမာနေန ဝိစာရေန သဟ ဝတ္တန္တိ။ ဣတိ တေ မ္မော သဝိစာရာ- ဟု အပြည့်အစုံထည့်၍ သမ္ပန်ပါ။

(ဃ) ဝါကျ၌ (ဧတေသံ- တို့အား၊ အညတ္ထ- တစ်ပါးသော စိတ်၌၊ အဝိပ္ပယောဂေသု- မကွေမကွာ ယှဉ်လေ့ရှိကုန်သော။) အဝိတက္က

အဝိစာရေသု - တို့တွင်။ ဝိစာရောဝ - ဝိစာရသည်သာလျှင်။ မတ္တာပမာဏံ - အတိုင်းအရှည်သည်။ ဟောတိ -။ ဣတိ တေဓမ္မာ ဝိစာရမတ္တာ ဟု ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္ပန်။

၂။ (ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် သဝိတက္က သဝိစာရာ - ၌ သဝိတက္က သဝိစာရပုဒ် တို့၏ ဝစနတ္ထတို့ကို အသီးသီး ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ သဝိတက္က သဝိစာရာ ဟူသော အပေါင်းပုဒ်ကို သဝိတက္က စ သဝိစာရာ စ သဝိတက္က သဝိစာရာဟု ဒွန်သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ (အဘော်) ထို့ကြောင့် အစိတ်ဝစနတ္ထကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ (ဌပနာပဋိက္ခေပ) အပေါင်းဝစနတ္ထ ကို မည်သို့ပြုရမည်နည်း။ (ပုစ္ဆ) စုဒ်ကြောင့် (ခ) ဝါကျမိန့်။
အဓိပ္ပါယ်ကား -

သဝိတက္က သဝိစာရာကို ဒွန်သမာသ်ဝစနတ္ထမပြုရ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်လည်း မပြုရ။) ကမ္မဓာရေသမာသ် ဝစနတ္ထသာ ပြုရမည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)(ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် သဝိတက္က သဝိစာရာ ဟူသော မာတိကာပါဠိတော်၏ အစိတ်ဝိဂြိုဟ်. အပေါင်းဝိဂြိုဟ်တို့ကို ပြဆို တော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် အဝိတက္က အဝိစာရာ၏ ဝစနတ္ထကို မသိသင့် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အဝိတက္က အဝိစာရာဟူသော တတိယပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို မည်သို့ပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။
အဓိပ္ပါယ်ကား -

နတ္ထိ ဝိတက္ကော ဇတေသန္တိ အဝိတက္ကာ၊ နတ္ထိ ဝိစာရော ဇတေသန္တိ အဝိစာရာ။ အဝိတက္ကာ စ တေ အဝိစာရာ စာတိ အဝိတက္ကအဝိစာရာဟု

ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို၊

(အဝိတက္က အဝိစာရာသည် တတိယပုဒ်ဖြစ်သော်လည်း သဝိတက္က သဝိစာရာဟူသော ပထမပုဒ်နှင့် ဝစနတ္ထအသွားချင်းတူ၍ ဤနေရာ၌ ပြသည်။)

(င) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဝိစာရမတ္တာကို ဝိစာရောဝ မတ္တာ ပမာဏံ ဇတေသန္တိ ဝိစာရမတ္တာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ဝိစာရ သည်သာလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏ ဟူသောစကားသည် ဝက်ဝစ်ဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဝိစာရမတ္တာ၏ ဝစနတ္ထမျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်၊ ယင်း၏ အဖြောင့်အဓိပ္ပာယ် (ဥရုဝစ်)ကား အဘယ်ပါနည်း၊ စုဒ်ကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ဝိစာရသည်သာ အတိုင်းအရှည် ရှိ၏ဟူသည် ဝိစာရထက် အပိုဖြစ် သော ဝိတက်နှင့်မယှဉ်ဘဲ ဝိစာရနှင့်သာ ယှဉ်သည်ဟု ဆိုလိုပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် သံကိလိဋ္ဌတိက်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး အစဉ်ရောက် လာသည့် အားလျော်စွာ ဝိတက္ကတိက်၏အဖွင့်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာ ပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် သဝိတက္ကသဝိစာရာ၏ အစိတ်ဝိဂြိုဟ်မှတစ်ပါး အပေါင်းဝိဂြိုဟ်ကို ဖွင့်ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် အဝိတက္ကအဝိစာရာ၏ ဝိဂြိုဟ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာ - ၌ ဝိစာရမတ္တာ၏ ဝစနတ္ထ

ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ဝိစာရမတ္တာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာ၏ အပေါင်းဝိဂြိုဟ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

၄။ * ဝိတက္ကနံ ဝိတက္ကော၊ (ဘာဝသာနေ) (ဝိ+တက္က+အ)

အစိတ်အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြံစည်ခြင်း ကြိယာသည် ဗျူ-နိ။ အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြံစည်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* ဝိတက္ကေတိတိ ဝိတက္ကော၊ (ကတ္တုသာနေ)

ကြံစည်ခြင်း ကြိယာသာမညသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရှေးရှိသော တက္ကဓာတ် အ-ပစ္စည်းသည် လည်းကောင်း ဗျူ-နိ။ ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူး ပြုအပ်သော (ဝါ) ဝိတက်ဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဝိတက်၏ ကြံစည်ခြင်း ကြိယာဝိသေသည် ပ-နိ။

* သဟ ဝိတက္ကေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဝိတက္ကော၊ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ)

ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ သဝိတက္ကဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။ (သဝိစာရ နည်းတူဆို၍ထုတ်)

* သဝိတက္ကာ စ တေ သဝိစာရာဓာတိ သဝိတက္ကသဝိစာရာ၊ (ကမ္မဓာရေ)

သဝိတက္ကတရားတို့၏ သဝိစာရတရားတို့နှင့် ဝိသေသန+ဝိသေသျှ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ သဝိတက္ကဓမ္မ၊ သဝိစာရဓမ္မတို့၏ တစ် ပါးသည်တစ်ပါးနှင့်တူသော အခြင်းအရာဟူသော သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဥဘယေဟိ ရဟိတာ ဥဘယရဟိတာ။ (တပျူရိသ်)
 ဝိတက် ဝိစာရ တရားနှစ်ပါးတို့၏ ကင်းခြင်း (ဝိရဟဘော) ဂုဏ်နှင့်
 ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ဝိတက်ဝိစာရကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* နတ္ထိ ဝိတက္ကော ဒေတေသန္တိ အဝိတက္ကာ။ (ဗဟုဗ္ဗိဟိ)
 ဝိတက်မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ ဝိတက္ကဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး
 အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဝိတက်မရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။
 (အဝိစာရ နည်းမှီ၍ဆို)

* အဝိတက္ကာ စ တေ အဝိစာရာ စာတိ အဝိတက္ကအဝိစာရာ။
 အဝိတက္ကတရားတို့၏ အဝိစာရတရားတို့နှင့် ဝိသေသန+ဝိသေသျှ
 အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အဝိတက္ကအဝိစာရဓမ္မတို့၏ တစ်ခုသည်
 တစ်ခုနှင့်တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။
 (အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာကို နည်းမ၍ဆို)

- ၅။ သဟ = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ။
- မတ္တာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ
- ဥတ္တရိ = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။
- သဒ္ဓိ = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ။
- ဝိစာရမတ္တာ = ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) သမ္ပယောဂဝသေန ပဝတ္ထမာနေန သဟ ဝိတက္ကေန
 သဝိတက္ကာ -ဖြင့် သဝိတက္ကာကို သဟ ဝိတက္ကေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ
 သဝိတက္ကာ- ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 သ-၏ သဟ ကာရိယအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကအရ သမ္ပယုတ်
 ဖြစ်သော ဝိတက်ကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

သဟာ ဝိစာရေန သဝိစာရာ-ဖြင့် သဝိစာရာကို သဟာဝိစာရေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဝိစာရာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သ-
၏ သဟကာရိယ အဖြစ်၊ ဝိစာရအရ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ဝိစာရကိုယူရမည်
အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) သဝိတက္က စ တေ-စသည်ဖြင့် သဝိတက္က သဝိစာရာ
ကို သဝိတက္က စ တေ သဝိစာရာ စာတိ သဝိတက္ကသဝိစာရာဟု ကမ္မဓာရေ
သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ဝိတက်နှင့်လည်းယှဉ် ဝိစာရနှင့်လည်းယှဉ်
သည့် တရားတို့သည်သာ သဝိတက္က သဝိစာရမည်သည်အဖြစ်ကို သိစေ
သည်။

(ဂ) ဥာယရဟိတာ အဝိတက္ကအဝိစာရာ-ဖြင့် အဝိတက္က
အဝိစာရာ၌ အဝိတက္ကကို နတ္ထိ ဝိတက္ကော ဒေတေသန္တိ အဝိတက္ကာ။ နတ္ထိ
ဝိစာရော ဒေတေသန္တိ အဝိစာရာ။ အဝိတက္က စ တေ အဝိစာရာ စာတိ
အဝိတက္ကအဝိစာရာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိဂစ္ဆ ကမ္မဓာရေသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်
အဖြစ်၊ အဝိတက္ကအဝိစာရတို့၌ အသဒ္ဓါသည် ဝိရဟအနက်ကို ဟောသည်
အဖြစ်၊ ဝိတက် ဝိစာရနစ်ပါးစုံ မယှဉ်သော တရားတို့သည်သာ အဝိတက္က
အဝိစာရ မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဝိတက္က ဝိစာရေသု ဝိစာရောဝ မတ္တာ ပမာဏံ-စသည်
ဖြင့် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာ-၌ ဝိစာရမတ္တာကို ဝိစာရောဝ မတ္တာ ဒေတေသန္တိ
ဝိစာရမတ္တာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သဗ္ဗပဒံ
သာဝဓာရကံ ဟူသည်နှင့်အညီ ဝိစာရနောင် ဒေသဒ္ဓါထိုင်ရမည်အဖြစ်၊
မတ္တာ-သဒ္ဓါသည် ဣဿရိယစသော အနက်ကို မဟော။ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
ပမာဏအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့တွင် ဝိစာရသာ
ယှဉ်၍ ဝိတက် မယှဉ်သော တရားသည် အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တ မည်သည်
အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝိစာရတော ဥတ္တရိ-စသည်ဖြင့် ဝိစာရသာ အတိုင်းအရှည် ရှိ၏ဟူသည် ဝိစာရနှင့်သာယှဉ်၍ ဝိတက်နှင့်မယှဉ်သည်ကို ဆိုလိုသည် ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေသည်။

(စ) အဝိတက္ကာ စ တေ-စသည်ဖြင့် အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တာကို အဝိတက္ကာ စ ဝိစာရမတ္တာ စ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာဟု ဒွန်သမာသ် ဝစနတ္ထ မပြုရ။ အဝိတက္ကာ စ တေ ဝိစာရမတ္တာစာတိ အဝိတက္ကဝိစာရမတ္တာဟု ကမ္မဓာရဲသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ ဝိစာရောဝ မတ္တာ-၌ ဇဝ-သဒ္ဓါ

ဝိစာရသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ဝိတက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ ဝိစာရ၏ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည် အနညာတ။

(ခ) သဝိတက္ကာ စ တေ-၌ တ-ကား သဝိတက္ကဓမ္မတည်းဟူ သော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ထင်ရှားသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ယ) ဇတေသံလည်း ဆိုဆဲနိပ္ပန္နပုဒ်အရ ဖြစ်သော အဝိတက္က ဝိစာရမတ္တဓမ္မတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(စ) အဝိတက္ကာ စ တေ-၌ တ-ကား ဆိုဆဲ အဝိတက္ကဓမ္မတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ ဝိတက်၏ ကြိုယာငါးတန်

အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အဘိနိရောပန လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာန် (ဝါ) အာပါထဂတဝိသယပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။ အာဟာနန ပရိယာဟာနန ကိစ္စရသသည် ပကာသနတ္ထ။ အာဟာနန ပရိယာဟာနန သမ္ပတ္တိ ရသသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အာရမ္မဏေ စိတ္တဿ အာနယနဖလ ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထနည်းဖြင့်ထုတ်သည်။)

ဝိတက်သည် ဒဿနတ္ထ။ အာရုံသည် ဒီပကတ္ထ။ အာရုံပေါ်သို့ စိတ်၏ တက်ရောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ယောနိသော မနသိကာရ၊ အာဝဇ္ဇန်း သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အာရုံကို ရအောင်ယူနိုင်ခြင်း၊ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းစသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (ဤနည်းကား သဘာဝနည်း။)

(ဝိစာရကိုနည်းမှီ၍ထုတ်ပါ။)

၁၀။ သဝိတက္ကာ၌ အန္တတ္ထ(သမာသ်ပုဒ်)အရ ဝိတက်ရ၏။ (ပစ္စည်း)၊ ဟဟျတ္ထ (အညပုဒ်)အရ သဝိတက္ကစိတ် ၅၅-ခု၊ ဝိတက်ကြည့် စေတသိက် ၅၁-ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဝိပါက၊ ဈာန၊ မဂ္ဂ=ပေါင်း ၉-ပစ္စည်းပြိုင်။

သဝိစာရာ-၌ အန္တတ္ထ(သမာသ်ပုဒ်)အရ ဝိစာရ ရ၏။ (ပစ္စည်း)၊ ဟဟျတ္ထ (အညပုဒ်) အရ သဝိစာရစိတ် ၆၆-ခု၊ ဝိစာရကြည့် စေတသိက် ၅၁-ပါး ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။

သဝိတက္ကသဝိစာရာ-၌ ရှေ့ပုဒ်+နောက်ပုဒ်အရ သဝိတက္က သဝိ စာရစိတ် ၅၅-ခု၊ ဝိတက်ဝိစာရကြည့် စေတသိက် ၅၀-ပါးရ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေ့ပုဒ်အရ ဝေဒနာယူခဲ့လျှင် နောက်ပုဒ်အရ ကြွင်းသမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ယူ၍ သဟဇာတပြိုင်ပါ။

တစ်ပါး ခန္ဓာပစ္စည်း+၃-ပါး ခန္ဓာပစ္စယုပ္ပန်။ သုံးပါးခန္ဓာပစ္စည်း+ တစ်ပါးခန္ဓာပစ္စယုပ္ပန်နည်းဖြင့် ပြိုင်ပါလေ။



ဝါကျ (၂၀) ပီတိတိက် အဖွင့်

- (က) ပီတိယာ သဟ ဧကုပ္ပါဒိဒိဘာဝံ ဂတာတိ ပီတိသဟဂတာ၊
ပီတိသမ္ပယုတ္တာတိ အတ္ထော။
- (ခ) သေသပဒဒယေပိ ဧသေဝ နယော။
- (ဂ) ဥပေက္ခာတိ စေတ္ထ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ။
- (ဃ) သာ ဟိ သုခဒုက္ခကာရပဝတ္တိံ ဥပေက္ခာတိ မဇ္ဈတ္တာကာရ-
သဏ္ဍိတတ္တာ တေနာကာရေန ပဝတ္တတိတိ ဥပေက္ခာ။
- (င) ဣတိ ဝေဒနာတ္တိကတော ပဒဒယမေဝ ဂဟေတွာ နိပ္ပိတိ-
ကဿ သုခဿ သပ္ပိတိကသုခတော ဝိသေသဒဿန-
ဝသေန အယံ တိကော ဝုတ္တာ။

(၄-၈၅)

၂။ (ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠိတော်၌ ဥပေက္ခာသဟဂတာဓမ္မာဟု ဟောတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပေက္ခာအရ တကြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက် ဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာကို ယူရမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ဒုတိယပဒဝယ် သုခသဟဂတာဓမ္မာဟု ဟောသောကြောင့် ဝေဒနာကိုသာ လိုအပ်ရကား ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ဥပေက္ခာအရ မည်သည့် တရားကို ကောက်ယူရမည်ကို ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ သံကိဏ္ဍဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ဒုတိယပဒ၌ သုခသဟဂတာဓမ္မာဟူ၍ ဟောတော်မူသည်နှင့် လျော်ညီစွာ တတိယပဒ ဥပေက္ခာအရလည်း ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုသာ

ယူရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက်
ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ဥပေက္ခာ၏ အရကောက် အဘိ
ဇေယျတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပေက္ခာ၏ အဘိဇေယျတ္ထ
ကိုသာ သိသင့်၍ ဝစနတ္ထနှင့် အဓိပ္ပာယ်တ္ထကိုကား မသိသင့်ဟူသော အနက်
သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ဥပေက္ခာ၏ ဝစနတ္ထကိုလည်း
ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ
ဒေါသသင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

တစ်နည်း (ဃ)ဝါကျ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ဥပေက္ခာအရ အဒုက္ခမသုခ
ဝေဒနာကို ယူရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဆရာ့စကားသည် သကဝစနမျှသာ
ဖြစ်၍ ပရဝစနသဘာဝယုတ္တိမရှိက မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။
ထို့ကြောင့် (ဂ) ကိုသာမဆိုသင့်။ ဆရာ့စကား ယုံကြည်လက်ခံကြောင်း
ဖြစ်သော သဘာဝယုတ္တိကား အဘယ်ပါနည်း။ (ပိရောဓိဒေါသတင်) ဤသို့
မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဃ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အဒုက္ခမသုခါ (ဥပေက္ခာ) ဝေဒနာသည် သုခအဖို့ ဒုက္ခအဖို့အားဖြင့်
ဖြစ်ခြင်းကို လျစ်လျူရှုတတ်သောကြောင့် အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ယူရပါ၏
ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပီတိတိက်ကို ဟောတော်မူ၏။ ဤပီတိ
တိက်လာ ဒုတိယပုဒ် တတိယပုဒ်တို့နှင့် အလားတူစွာ ဝေဒနာတိက်၌
သုခါယဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာဓမ္မာ စသည်ဖြင့် ဟောခဲ့ပြီးသည် မဟုတ်

ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဤတိတ်ကို ထပ်မံ၍ မဟောသင့်။ အဘယ်ကို ပြလိုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဤတိတ်ကို ထပ်မံ၍ ဟောရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဝေဒနာတိတ်၌ ဟောပြီးဖြစ်သော်လည်း သပ္ပိတိကသုခမှ နိပ္ပိတိကသုခအထူးကို ပြလိုသောကြောင့် ထပ်မံ၍ ဟောရပါ၏ ဟူလို။

တစ်နည်း -

ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည် ပီတိတိတ်ကို ဟောရာ၌ ပီတိသဟဂတာ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ ပီတိသဟဂတာဟု ဟောခဲ့လျှင် ဒုတိယပုဒ်၌ သုခသဟဂတာဟု မဟောသင့်။ (ထိုနည်းတူစွာ သုခသဟဂတာဟု ဟောလျှင်လည်း ပီတိသဟဂတာဟု မဟောသင့်)သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သုခသဟဂတာ စသည်ကို ဟောရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

သပ္ပိတိကသုခမှ နိပ္ပိတိက သုခအထူးကို ပြလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုခသည် သပ္ပိတိကသုခ၊ နိပ္ပိတိကသုခဟု နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိကြောင်း ပြလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း သုခသဟဂတာ စသည်ကို ထပ်မံ၍ ဟောရပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဖြင့် ပီတိတိတ်ဆိုင်ရာ သဒ္ဓအတ္ထဝိနိစ္ဆယတို့ကို ပြည့်စုံစွာ သိရသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဖြင့် သုခသဟဂတာ ဥပေက္ခာသမာဓိတာပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထကို (က) ဝါကျကိုမှီ၍ သိပါလေဟု အကျဉ်းချုံးပြုသောကြောင့် ဂန္ဓဂရဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ဥပေက္ခာအရ တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စသည်ကို မယူရ။ ထိုတကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စသည်နှင့် မရောမယုတ် သက်သက်သာ ဖြစ်သော အဒုက္ခမသုခဝေဒနပေက္ခာကို ယူရမည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် သံကိဏ္ဍဒေါသ၊ အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) ဖြင့် ဥပေက္ခာအရ ဝေဒနပေက္ခာကို ယူရခြင်း၌ သင့်လျော်သော သဘာဝယုတ္တိကို ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟိန ဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ဝေဒနာတိက်ကို ဟောပြီးဖြစ်သော်လည်း သပ္ပိတိက သုခမှ နိပ္ပိတိကသုခအထူးကို ပြလိုခြင်းဟူသော အကျိုးထူးရှိသောကြောင့် ပိတိတိက်ကို ထပ်မံ၍ဟောရသည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

၄။ * ပိကယတိတိ ပိတိ။ (ပိ+တိ)

- * သုခေါ အာကာရော သုခါကာရော။
- * ဒုက္ခော အာကာရော ဒုက္ခာကာရော။
- * သုခါကာရော စ ဒုက္ခာကာရော စ သုခဒုက္ခာကာရော။ (သုခါကာရ ဒုက္ခာကာရော - ဟုဆိုလိုလျက် ရှေ့ပုဒ်၌ အာကာရကျေသည်။)

ဣဋ္ဌအဖို့ အနိဋ္ဌအဖို့တို့၏ တစ်စုံတစ်ခုသောကြိယာသို့ စပ်သော အားဖြင့် အချင်းချင်းငဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အညမညာပေက္ခာသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ဣဋ္ဌအဖို့ အနိဋ္ဌအဖို့တို့၏ သာမညဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * သုခဒုက္ခာကာရ ဝသေန ပဝတ္တိ သုခဒုက္ခာကာရပဝတ္တိ။
- * မဇ္ဈေ ဌိတော အတ္တာ သဘာဝေါတိ မဇ္ဈတ္တော။ (ပြည်နိဿယ) အလယ်အလတ်၏ တည်သောသဘောနှင့် ဌာန+ဌာနိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အလယ်အလတ်၌ တည်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * မဇ္ဈေ ဌိတာ အတ္တာ သဘာဝေါ ယဿာတိ မဇ္ဈတ္တော။ (ဘာသာဋီကာ)

ဘာသာဋီကာ အလို-မဇ္ဈတ္တသည် ဘာဝပုဓာန၊ ဘာဝလောပဟု မှတ်ရမည်။

* မဇ္ဈတ္တကာကရေ သဏ္ဍိတာ မဇ္ဈတ္တကာရသဏ္ဍိတာ။
မဇ္ဈတ္တကာရ၏ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ဌာန+ဌာနီ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ အလယ်၌တည်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မဇ္ဈတ္တကာရသဏ္ဍိတာယ ဘာဝေါ မဇ္ဈတ္တကာရသဏ္ဍိတတ္ထံ။
အလယ်အလတ်၌တည်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏ အလယ်အလတ် ၌တည်ခြင်း ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး +ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိ နိမိတ်။ အလယ်အလတ် သဘော၌ တည်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ ပီတိ ဧတဿာတိ နိပိတိကံ။
ပီတိမရှိခြင်း နိပိတိကဘောဂုဏ်၏ နိပိတိကသုခနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
ပီတိမရှိခြင်း နိပိတိကဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သဟပိတိယာ ယံ ဝတ္တတီတိ သပိတိကံ။
ပီတိရှိခြင်း သပိတိကဘောဂုဏ်၏ သပိတိကသုခနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။
သပိတိကဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သပိတိကံ သုခံ သပိတိကသုခံ။
သပိတိကဘောဂုဏ်၏ သုခနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ သပိတိကဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ဧကော ဥပ္ပါဒေါ ဧတဿာတိ ဧကုပ္ပါဒေါ။
- * ဧကုပ္ပါဒေါ အာဒိ ယေသန္တိ ဧကုပ္ပါဒါဒယော။

၅။ ပီတိ - ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

- ဥပေက္ခာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊
 အာကာရန္တံ။
- သုခဒုက္ခကာရပဝတ္တိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊
 ဣကာရန္တံ။
- မဇ္ဈတ္တာကာရသဠှိတတ္တံ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
 အကာရန္တံ။
- အယံ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ဤ၌ ပုလ္လိင်၊ သဗ္ဗနာမ်
 ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တံ။
- နိပ္ပိတိကဿ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဤ၌ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
 အကာရန္တံ။

၆။ (က) ပီတိယာ သဟ ဧကုပ္ပါဒါဒိဘာဝံ ဂတာ-ဖြင့် ပီတိသဟ ဂတာကို ပီတိယာ သဟဂတာ ပီတိသဟဂတာဟု တတိယာတပျရိသ် သမာသ်ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတူတကွ ဖြစ်၏ဟူသည် ဧကုပ္ပါဒေသည်တို့၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပါယ် ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ပီတိသမ္ပယုတ္တာတိ အတ္ထော-ဖြင့် ပီတိနှင့်တကွ ဧကုပ္ပါဒေသည် အဖြစ်သို့ ရောက်၏ဟူသည် ပီတိနှင့်ယှဉ်ခြင်းပင်တည်းဟူသော ဥရုကတ္ထ ဝေါဟာရတ္ထကို သိစေပါသည်။

(ခ) သေသပဒဒ္ဒယေပိ ဒေသဝနယော-ဖြင့် သုခသဟဂတာ ဥပေက္ခာသဟဂတာ ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ကို ပီတိသဟဂတာနှင့်အတူတူ ဝစနတ္ထ၊ ဥရုကတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထတို့ကို မှတ်အပ်၏ဟု သိစေသည်။

တစ်နည်း-သေသပဒဒ္ဒယေပိ ဒေသဝနယော-ဖြင့် သုခသဟ ဂတာကို သုခါယ သဟဂတာ သုခသဟဂတာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သုခနှင့်တကွဖြစ်၏ဟူသည် သုခဝေဒနာနှင့် ဧကုပ္ပါဒအစရှိသည်၏ အဖြစ်

သို့ ရောက်ခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပါယ်နှင့် သုခဝေဒနာနှင့် ဧကုပ္ပါဒ အစရှိသည်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းဟူသည် သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းပင် တည်းဟူသော ဥပက္ခာတ္တတို့ကို သိစေပါသည်။

(ဥပေက္ခာသဟဂတာကိုလည်း နည်းတူဖော်ပါ။)

(ဂ) ဥပေက္ခာတိ စေတ္ထ-စသည်ဖြင့် ဥပေက္ခာအရ တကြ မဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စသည်ကို မယူရ။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာ ဟုဆိုအပ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) သာ ဟိ သုခဒုက္ခကာရပဝတ္တိ ဥပေက္ခာတိ-ဖြင့် ဥပေက္ခာ ကို ဥပေက္ခာတိတိ ဥပေက္ခာဟု ကတ္ထုသင်္ခါ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥပဇ္ဈေး ရှိသော ဣက္ခဓာတ်၊ အပစ္စည်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတွတ္တကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ယင်းဥပေက္ခာသည် သုခ၊ ဒုက္ခဘက်တို့သို့ မကျရောက်ဘဲ ထို သုခ၊ ဒုက္ခ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို လျစ်လျူရှုတတ်သော သဘောရှိ သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တကာရသဏ္ဍိတတ္တာ - စသည်ဖြင့် ယင်းဥပေက္ခာသည် သုခဘက်၊ ဒုက္ခဘက်တို့သို့ မကျရောက်ဘဲ အလယ် အလတ်၌တည်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေသည်။

(င) ဣတိ ဝေဒနာတ္ထိကတော- စသည်ဖြင့် ဝေဒနာတိက်မှ ပထမပုဒ်၊ တတိယပုဒ်တို့ကိုသာယူ၍ သပ္ပိတိကသုခထက် နိပ္ပိတိကသုခက မွန်မြတ်သည်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဤပိတိတိက်ကို ဟောရသည် အဖြစ် ကို သိစေသည်။

၇။ ဝေဒနာတ္ထိကတော ပဒဒ္ဒယမေဝ ဂဟေတွာ

ဝေဒနာတိက်လာ သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာမ္မော၊ အဒုက္ခမ သုခါယ ဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မ္မော ဟူသော နှစ်ပုဒ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

ဝေဒနာတိက်လာ ဒုက္ခာယဝေဒနာယ သမ္ပယုတ္တာ မွှောသည် နိဝိဇ္ဇေတဗ္ဗ။
ဤပီတိတိက်လာ ပီတိသဟဂတာ မွှောစသည်သည် အနညာတ။

သေသပဒဒ္ဒယေပိ စသေဝနယော

- ၁။ ပီတိယာ သဟ ဧကုပ္ပါဒိဒိဘာဝံ ဂတာတိ ပီတိသဟဂတာ စသောနည်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ယင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းသည် နိဝိဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ သုခါယ သဟ ဧကုပ္ပါဒိဒိဘာဝံ ဂတာတိ သုခသဟဂတာ သုခသမ္ပယုတ္တာတိ အတ္ထော။ ဥပေက္ခာယသဟ ဧကုပ္ပါဒိဒိဘာဝံ ဂတာတိ ဥပေက္ခာ သဟဂတာ၊ ဥပေက္ခာ သမ္ပယုတ္တာတိ အတ္ထော ဟူသောနည်းသည် အနညာတ။

၈။ ပီတိ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ပီတိသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကုဋ္ဌာရုံသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ရုပ်နာမ်တို့၏ တိုးပွားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ကုဋ္ဌာရုံတို့၏ သာယာဖွယ်အခြင်းအရာ ကုဋ္ဌကာရ စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ကိုယ်စိတ် ရွှင်လန်း တက်ကြွခြင်း စသော အကျိုးတရားများသည် အနဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်း။

- ၁။ ပီတိသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ပါမောဇ္ဇ (နသော ပီတိသည်) ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပဿဒ္ဓိသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သီလ အဝိပုဋိသာရစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သုခ သမာဓိ ယထာဘူတစသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်း

- ၁။ သမ္ပိယာယန လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကာယစိတ္တ ပိနကကိစ္စရသသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဖရဏသမ္ပတ္တိ ရသသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သြဒဂျဇလပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ဂ) ဝါကျ သိဒ္ဓိ

ဥပေက္ခာအရ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာကို ယူရမည်ဟု အနွယ်ကို ဆိုသဖြင့် တကြမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ၊ ဝီရိယပေက္ခာ၊ ဈာနပေက္ခာတို့ကို မယူရဟူသော ဗျုတ်ရေကတ္တကို အနက်ရောက်သောအားဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် အတ္တာပနုသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

(င) အယံ တိကော ဝုတ္တာ

သပိတိကသုခမှ နိပိတိကသုခ အထူးကိုပြလို၍ ဤပိတိတိကကို ဟောရပါသည် ဟူသော အကြောင်းကိုဆိုသဖြင့် ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟက ဝေနေယျ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ထိုအထူးကို သိမြင်ရသည်ဟူသော အကျိုးကို ကြံဆသော အားဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

၁၀။ ပိတိသဟဂတာ

ပိတိအရ ပိတိ(ပစ္စည်း)၊ သဟဂတာအရ ပိတိသဟဂုတ်စိတ် ၅၁-
 ရာ၊ စေတသိက် ဆစတ္တာလီသ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
 သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
 ကြီးငှ၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဝိပါက၊ ဈာန၊ ၈-ပြိုင်။

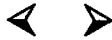
အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ ဝုတ္တာ

ဝုတ္တာ - ဌ ၀၈ ဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ

ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

တ - ပစ္စည်းအရ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာရ၏။ (ပစ္စည်း)

ပစ္စည်းအရ ပစ္စည်းတရားက ဓာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ (အာရမ္မဏသာ)



၂၁။ ဒဿနတိက်အဖွင့်

- (က) ဒဿနေနာတိ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန။
- (ခ) သော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာန်ံ ဒဿနတော "ဒဿန" န္တိ ဝုတ္တော။
- (ဂ) ဂေါတြဘူ ပန ကိစ္ဆာပိ ပဌမတရံ ပဿတိ၊ ယထာ ပန ရညော သန္တိကံ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန အာဂတော ပုရိသော ဒူရတောဝ ရထိကာယ စရန္တံ ဟတ္ထိက္ခန္ဓကတံ ရာဇာနံ ဒိသ္မာပိ "ဒိဋ္ဌော တေ ရာဇာ" တိ ပုဋ္ဌော ဒိသ္မာပိ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စဿ အကတတ္တာ "န ပဿာမီ" တိ အာဟ။
- (ဃ) ဝေမေဝ နိဗ္ဗာန်ံ ဒိသ္မာပိ ကတ္တဗ္ဗဿ ကိလေသပ္ပဟာနဿာ ဘာဝါ န "ဒဿန" န္တိ ဝုစ္စတိ။
- (င) တညိ ဉာဏံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ။
- (စ) ဘာဝနာယာတိ သေသမဂ္ဂတ္ထယေန။
- (ဆ) သေသမဂ္ဂတ္ထယညိ ပဌမမဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ ဓမ္မေ ဘာဝနာ ဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ကိစ္စိ န ပဿတိ၊ တသ္မာ "ဘာဝနာ" တိ ဝုစ္စတိ။

၁။ (က) (ခ) တို့၌ ဝါကျအပြန်အလှန် အနက်ယောဇနာပုံ။

(က) ဒဿနေနာတိ၊ ဟူသည်ကား ။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။) (ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဒဿနေနာတိ ပဒဿ၊ ဒဿနေန ဟူသော ပုဒ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေနာတိ အတ္ထော၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်ဟူသော အနက်ကို။ အာစရိယေန၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သည်။) (ပုစ္ဆာဝါကျထည့်ပါ)

(ခ) ဟိယသွာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဒဿနတော၊ မြင်တတ်သောကြောင့်။ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။

(ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဒဿနေနာတိပဒဿ၊ ၏။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေနာတိအတ္ထော၊ ကို။ အာစရိယေန၊ သည်။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ (အဖြေဝါကျ)

(စ) (ဆ) ဝါကျတို့၌လည်း ထိုကိုနည်းမှီ၍ ဝါကျအပြန်အလှန် ယောဇနာပုံကို သိပါ။ သိသာရုံမျှ ပါဠိဘာသာဖြင့် ပြလိုက်ပါသည်။

(စ) ဘာဝနာယာတိပဒဿ သေသမဂ္ဂတ္တယေနာတိ အတ္ထောတိ အာစရိယေန သံဝဏ္ဏိတော။ ကသွာ ဘာဝနာယာတိပဒဿ သေသမဂ္ဂတ္တယေနာတိ အတ္ထော အာစရိယေန သံဝဏ္ဏိတော။ (ကသွာ ဧဝံ အာစရိယေန သံဝဏ္ဏိတောဟုလည်း အကျဉ်းထားနိုင်သည်) ဟိ ယသွာ သေသမဂ္ဂတ္တယံ ပထမ မဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ မေဗ ဘာဝနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ကိဗ္ဗိ န ပဿတိ။

တသွာ ဘာဝနာယာတိပဒဿ သေသမဂ္ဂတ္တ ယေနာတိ အတ္ထောတိ အာစရိယေန သံဝဏ္ဏိတော။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် မာတိကာပါဠိတော်၌ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာဓမ္မာဟု ဟောတော်မူ၏။ ယင်း၌ ဒဿနေန-အရ စက္ခုဝိညာဉ် စိတ်ကို ယူရမည်လော။ အဘယ်သည် ဒဿနေန မည်ပါသနည်း- စုဒ္ဓါကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

စက္ခုဝိညာဉ်ကို မယူရ။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ယူရမည်ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒဿန မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနဟူ၍ မဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနဟု ဆိုရပါ သနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်တတ်သောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနဟု ဆိုရသည်ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒဿနမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် မဂ်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ဂေါတြဘူသည် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သည်မဟုတ် ပါလော။ (ကိဇ္ဇာပိ ထိုင်ရာစကားရပ်သည် စောဒက၏ အာဘော်ဖြစ်သည်ဟူ သည်နှင့်အညီတည်း။ “ကိဇ္ဇာပိဋံ၊ ပါဌ်ထိုင်ရုံကား၊ တင်တုံစောဒက၊ ပြုသည့် အာဘော်တည်း။” (အာဘော်) ထို့ကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနမည်၏ဟု မဆိုသင့်။ နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာမြင်သည့် ဂေါတြဘူကိုသာ ဒဿနဟု ဆိုသင့်၏။ ဂေါတြဘူကို ဒဿနဟု မဆိုရခြင်းအကြောင်းကို

ဥပမာဖြင့် ပြဆိုသင့်သေး၏။ အဘယ်ကြောင့် ဂေါတြဘူကို ဒဿနဟု မဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

မင်းနှင့်တွေ့လို၍ သွားသော ယောက်ျားသည် မင်းကို ဆင်ပေါ်၌ အဝေးက လှမ်းမြင်ခဲ့ရသော်လည်း မိမိလာရခြင်း၏ အကြောင်းကိစ္စကို မင်းအား ပြောခွင့်မရသောကြောင့် "မင်းနှင့် မတွေ့ခဲ့ရ" ဟု လောက၌ ပြောဆိုသကဲ့သို့ (ဂေါတြဘူသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ရသော်လည်း ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ မရှိသောကြောင့် ဒဿနဟု မဆိုရပါဟူလို)

(ဝ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ဒဿနအရ သောတာပတ္တိမဂ်ကိုသာ ယူရကြောင်း ယုတ္တိဥပမာဖြင့် ပြဆိုတော်မူ၏။ ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော - ၌ ဘာဝနာအရကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘာဝနာအရ အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဝ) ဝါကျ မိန့်။

တစ်နည်း

ဆရာ ဘုရားသည် ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောဟု ဟောတော်မူ၏။ ယင်း၌ ဘာဝနာအရ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာတို့ကို ကောက်ယူရမည်လော။ အဘယ်ကို ကောက်ယူရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဝ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အထက်မဂ်သုံးပါးကိုသာ ကောက်ယူရမည်ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ဘာဝနာအရ အထက်မဂ်သုံးပါးကို ကောက်ယူရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အထက်မဂ်သုံးပါးတို့သည် သောတာပတ္တိမဂ် မသိ မမြင်အပ်သော သစ္စာတို့ကို တိုးတက်ပွားများ သိမြင်သောကြောင့် ဘာဝနာဟု ဆိုရသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ သိမှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့်

(ဆ) ဝါကျမိန်း၊

အဓိပ္ပါယ်ကား -

သောတာပတ္တိမဂ် မသိမမြင်အပ်သော သစ္စာတရားတို့ကို တိုးတက် ပွားများ သိမြင်သောကြောင့် ဘာဝနာဟု ဆိုရသည်မဟုတ်။ သောတာပတ္တိ မဂ် မြင်ရသည့် သစ္စာတို့ကိုသာ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ပွားစေသောကြောင့် ဘာဝနာမည်ပါ၏ ဟူလို၊

၃။ ကိစ္ဆာပိ, အပိ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ခ) ဝါကျပါသော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာန ဒဿနတော - ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ စကားကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ကိစ္ဆာပိ ထားပါသည်။

(ဂ) ဝါကျရှိ ဒိသ္မာပိ - ၌ အပိ - ကား ဘုရင်ကြီးကို မြင်ရသော်လည်း သွားရင်းကိစ္စ မပြီးစီးသဖြင့် မမြင်ဟုပင် ဆိုရသည်ဟု ဂရဟာကို ပြလို သောကြောင့် ထားပါသည်။

(ဃ) ဝါကျရှိ ဒိသ္မာပိ - ၌ အပိ - လည်း ဝေါတုဘူသည် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သော်လည်း ကိလေသာပယ်ခြင်းကိစ္စ မပြုနိုင်သောကြောင့် ဒဿန မဆိုရဟု ဂရဟာကို ပြလိုသောကြောင့် အပိထားပါသည်။

(ဆ) ဝါကျ၌ တသ္မာကား ထိုသို့ပထမမဂ် မြင်အပ်သည့် သစ္စာလေး ပါးတရားတို့ကိုပင် အဖန်ဖန် ပွားစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ရှုမြင်တတ် (ပွားစေ တတ်)သောကြောင့် အထက်မဂ်သုံးပါးကို ဘာဝနာဆိုရသည်ဟု ဇလကို ပြလိုသောကြောင့် ထားပါသည်။

ဒေါသပယ်

(ခ) ဝါကျဖြင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနဟု ဆိုရခြင်း၌ အကြောင်းယုတ္တိကို ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် ဂေါတြဘူက နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သော် လည်းဒဿနဟု မဆိုရပုံကို လောကဥပမာဖြင့် ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိ ဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဆ) ဝါကျဖြင့် အထက်မဂ်သုံးပါးကို ဘာဝနာဟု ဆိုရခြင်း၌ အကြောင်းယုတ္တိကို ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟီနဒေါသ တို့ကို ပယ်သည်။

၄။ * ပဿတိတိ ဒဿနံ၊ (ဒိသ+ယု) မြင်ခြင်းကြိယာ။

* သောတဿ (မဂ္ဂသောတဿ) အာပတ္တိ သောတာပတ္တိ၊ အရိယာမဂ်၏ ရှေးဦးစွာရောက်ခြင်းနှင့် ကာရက+ကြိယာ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

အရိယာမဂ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ခြင်း ကြိယာသည်ပ-နိ။

* သောတာပတ္တိ စ သာ မဂ္ဂေါ စာတိ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်၏ ရှေးဦးစွာရောက်ခြင်း၏ အရိယာမဂ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး ဝိသေသန+ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ သောတာပတ္တိ နှင့် မဂ္ဂတို့၏ အချင်းချင်းတူမျှခြင်း သာဒိသျဘောဂုဏ်သည်ပ-နိ။

တစ်နည်း

သောတဿ အာပတ္တိ ဧတဿာတိ သောတာပတ္တိ။ (ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏) အရိယာမဂ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်း၏ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

အရိယာမဂ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* သောတာပတ္တိဿ မဂ္ဂေါ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ (မဂ်ရ၏) သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်၏ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် သာဓိ+သံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

သောတာပတ္တိမဂ်၏ သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ပဋိယတေ-အာဒိမိ ဥစ္စာရီယတေတိ ပဌမံ။ (ပဌ+အမ)

* ပုထတိ အာဒိမိ ပဝတ္တတိတိ ပဌမံ။ (ပုထ+မ)

* ဝါနတော နိက္ခန္တိ နိဗ္ဗာနံ။ (အဗျယိဘောသမာသ်)

တကုာ၏ နိဗ္ဗာန်နှင့် ပကတူပပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ တကုာမှ ထွက်မြောက်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

တစ်နည်း

နတ္ထိ ဝါနံ ဇတ္ထာတိ နိဗ္ဗာနံ။ (ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်)

တကုာကင်းခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ နိဗ္ဗာန်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ တကုာကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* နိဗ္ဗာတိ ရာဂဂိုအာဒယော ဇတေနာတိ နိဗ္ဗာနံ။ (နိ+ဝါ+ယု)
(ကိတ်ပုဒ်) ငြိမ်းအေးခြင်းကြိယာ။

* ဂေါတ္ထံ အဘိဘဝတိတိ ဂေါတြဘူ။ (ဂေါတ္ထ+ဘူ+အ)
(ကိတန္တသမာသ်) လွမ်းမိုးခြင်းကြိယာ။

* သဟ အန္တေန ယံ ဝတ္တတိတိ သန္တိကံ။ (ဣကပစ္စည်း သုတ္တ)
အဆုံးနှင့်တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ အနီးအရပ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးစပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ပဌမေသု ဝိသေသော ပဌမတရော။ (ပဌမ+တရ)
ပဌမဖြစ်ကြသော တရားအပေါင်း၏ ဝိသေသဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ပဌမဖြစ်သော တရားအပေါင်းတို့တွင် အလွန်အကျူး အထူးဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ရထဿ ဟိတာ ရထိကာ။ (ရထ+ဣက)
ရထား၏လမ်းနှင့် ဌာနီ + ဌာနစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ရထားအား အကျိုးများခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

ယေမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- * ဟတ္ထိဿ ခန္ဓော ဟတ္ထိက္ခန္ဓော။ (ဆင်၏ကျောကုန်း)
- * ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ ဂတော ဟတ္ထိက္ခန္ဓဂတော။ (ရာဇာ)
- * အာဝဇ္ဇနံပိယ ဌာနံ အာဝဇ္ဇနဌာနံ။ (ယောဇနာဝိဂြိုဟ်)
(အာဝဇ္ဇန်းကဲ့သို့သောအရာဟု ဆိုလိုသည်)
- * အာဝဇ္ဇနဿ ဌာနံ အာဝဇ္ဇနဌာနံ။
- * ဘာဝေတိ ပုနပ္ပုနံ ဝမေတိတိ ဘာဝနာ။ (ဘူ+ဧက+ယု)
- * မဂ္ဂါနံ တယံ မဂ္ဂတ္ထယံ။
- * သေသံ မဂ္ဂတ္ထယံ သေသမဂ္ဂတ္ထယံ။
- * ပုဗ္ဗေ အဒိဋ္ဌော အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ (ဝိသေသနပရနိပါတ တပုရိသ်သမာသ်)
စတုသစ္စမွေရသည်။

မှတ်ချက်။ ။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံအရ စတုသစ္စမွေကို ရသောကြောင့် ကိစ္စိ
နေရာ၌ ကမ္မိဟု ရှိသည်။ ပဌမမဂ္ဂေန ဒိဋ္ဌသ္မိယေဝ မွေဟူသော
ရှေ့စကားကိုထောက်။

- ၅။ သောတာပတ္တိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
ပဌမံ = ကြိယာဝိသေသနပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာ
ရန္တ။
ဂေါတြဘူ = ကိတန္တသမာသ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာ
ရန္တ။
ကိစ္ဆာပိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ ဣကာရန္တ။
ရညော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တ။
ဟတ္ထိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
ဒိသ္ဗာ = နိပါတ်ပုဒ်၊ (ကိတ်အဗျယ)၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊
အာကာရန္တ။
တေ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
တိဋ္ဌတိ = အာရုတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ အာကာရန္တ။
(ပကတိလိင်)၊ ဣကာရန္တ (နိပ္ပန္ဒလိင်)။

၆။ (က) သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန-ဖြင့် ဒဿန အရ စက္ခုဝိညာဉ် စသည်ကို မယူရ။ သောတာပတ္တိမဂ် (ဓမ္မစက္ခု)ကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သရုပ်ကြား အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)

(ခ) သော ဟိ ပဌမံ နိဗ္ဗာန် ဒဿနတော-ဖြင့် ဒဿနနှင့် ဒဿနကို ပဿတိတိ ဒဿနံဟု ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ဒိသဓာတ်၊ ယု-ပစ္စည်းအဖြစ်၊ ဒိသဓာတ်သည် ညှင်းဆဲခြင်းအနက်ကို မဟော၊ ကြည့်ရှုခြင်း အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ယုပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာမြင်ရသည် အဖြစ်၊ ထိုသို့ မြင်တတ်သောကြောင့် သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဂေါတြဘု ပန ကိဉ္စာပိ ပဌမတရံ ပဿတိ-ဖြင့် ဂေါတြ ဘူမိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ အကယ်၍ကား မြင်၏ဟူသော စောဒက၏ မနှစ်သက်သော အရုပ်နှင့်အာဘော်ကို သိစေပါသည်။

ယထာ ပန (ပ) အာဟ-ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော ကိစ္စဖြင့် ဘုရင့်အထံသို့ သွားသော ယောကျ်ားသည် လမ်း၌ ဆင်ပေါ်တွင် ဘုရင်ကို အဝေးကမြင်ရသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်က “သင်ဘုရင်ကို တွေ့ခဲ့ရသလား”ဟု မေးလျှင် သွားရင်းကိစ္စကို မပြောရ မပြုရသောကြောင့် မတွေ့ခဲ့ရပါဟု ပြောသကဲ့သို့ဟူသော ဥပမာနကို သိစေသည်။

(ဃ) ဝေမေဝ (ပ) န “ဒဿနန္တိ” ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ထိုအတူ ဂေါတြဘုသည် သောတာပတ္တိမဂ်ထက် နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်သော်လည်း ကိလေသာ ပယ်ခြင်းကိစ္စကို မပြုနိုင်သောကြောင့် ဒဿနဟု မဆိုအပ်ဟူသော အခြေ ပရိဟာရကို သိစေသည်။

(င) တဉ္စိ ဉာဏံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ-ဖြင့် ထိုဂေါတြဘု ဉာဏ်သည် မဂ်၏ အာဝဇ္ဇန်းအရာ၌ တည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) သေသမဂ္ဂတ္ထယေန-ဖြင့် ဘာဝနာအရ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာကို မယူရ။ သောတာပတ္တိမဂ်မှ ကြွင်းသော အထက်မဂ်သုံးပါးကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဆ) သေသမဂ္ဂတ္ထယဉ္စိ (ပ) ဘာဝနာဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြင့် ဘာဝနာကို ဘာဝေတီတိ ဘာဝနာဟု ဟောတုကတ္ထုသျှာန် ဝစနတ္ထုပြုရမည် အဖြစ်၊ ဘူဓာတ်+ကာရိုဏ်ဏေပစ္စည်း+ယုပစ္စည်း၏ အဖြစ်၊ ဘူဓာတ်၏ သတ္တာစသောအနက်ကို မဟော၊ တိုးပွားခြင်း ဝဗုဒ္ဓအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ယုပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ အထက်မဂ်သုံးခု သည် ပထမမဂ်မြင်အပ်သော သစ္စာတရားတို့ကို ပွားစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ ကဉ္စိ န ပဿတိ -ဖြင့် ထိုအထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပထမမဂ်(သောတာပတ္တိမဂ်) မမြင်အပ်သော အသစ်ဖြစ်သော သစ္စာတရား တို့ကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ မမြင်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တသ္မာ ဘာဝနာတိ ဝုစ္စတိ -ဖြင့် ထိုသို့ အသစ်ဖြစ်သော သစ္စာ တို့ကို မမြင်ဘဲ သောတာပတ္တိမဂ် မြင်အပ်သော သစ္စာတို့ကိုသာ ပွားစေ သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် အထက်မဂ်သုံးပါးကို ဘာဝနာဟု ဆိုအပ်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ ဒုရတောဝ ဒိသ္မာ

ဝေးသောအရပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ အနီးအရပ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

ဒိဋ္ဌသ္မိံ ဇယဝ ဓမ္မေ။

သောတာပတ္တိမဂ် မြင်အပ်သော သစ္စာတရားသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ သောတာပတ္တိမဂ် မမြင်အပ်သော အခြားတရားသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ အထက် မဂ်သုံးပါးတို့က ပွားစေအပ်သော သစ္စာတရားတို့သည် အနညာတ။

ဝိသယ

(ခ) သော သည် (က)ဝါကျရှိ သောတာပတ္တိမဂ်ကို စွဲသော ကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

(င) တဦး-၌ တံ သည် ဉာဏ် ဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိ သောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ဆ) တသွာ-၌ တ-ကား သေသမဂ္ဂတ္ထယဦး စသော ရှေးဝါကျ တစ်ခုလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

၈။ ဒဿနေန အရ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ကြိယာငါးတန်

သောတာပတ္တိမဂ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ဂေါတြဘူသည် ဒီပကတ္ထ။ မဂ္ဂိနန္တရ သောတာပတ္တိဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့ခြင်း၊ အာနန္တရိယကံကြီးငါးပါး ကင်းစင်ခြင်းမှစ၍ အနလုတိုင်အောင်သော အကြောင်း အဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဖလသမာပတ်နှင့်တကွ အထက် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ အနပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဘာဝနာယအရ အထက်မဂ်တို့၌လည်း နည်းမှီထုတ်ပါ။

ဂေါတြဘူ

ဂေါတြဘူသည် ဒဿနတ္ထ။ အနလုသည် ဒီပကတ္ထ။ မဂ်သည် ပကာသနတ္ထ။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခဲ့ခြင်းမှစ၍ ဥပစာတိုင်အောင်သော အကြောင်း အဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ မဂ္ဂိနန္တရဖိုလ်မှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးတို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

နိဗ္ဗာန်

နိဗ္ဗာန်သည် ဒဿနတ္ထ။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထ။

သန္တိသုခကို ခံစားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထံ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှစ၍
ဝိပဿနာဉာဏ် ဂေါတြဘူ တိုင်အောင်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။
သံသရာဒုက္ခအားလုံး ကင်းငြိမ်းခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထံ။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

နိဗ္ဗာန် ဒဿနတော

နိဗ္ဗာန်အရ နိဗ္ဗာန် (ပစ္စည်း) ရ၏။ ဒဿနတောအရ သောတာပတ္တိမဂ်
(ပစ္စယုပ္ပန်) ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာ.မိ.ဥပ ၃ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဒဿနန္တိ ဝုတ္တော

ဝုတ္တော - ဌ ၀၈ - ဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြံ
ယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တ - ပစ္စည်းအရ သောတာပတ္တိ
မဂ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ.မိ.ဥပ ၃ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဂေါတြဘူ ပဌမတရံ ပဿတိ။

ဂေါတြဘူအရ (ပဿတိအရ) ဂေါတြဘူရ၏။ ထိုပဿတိ၏ ကံပုဒ်
အရ နိဗ္ဗာန်ကို ရ၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ပစ္စည်းတရားက ဂေါတြဘူ စိတ္တုပ္ပါဒ်
ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
အာ.မိ.ဥပ ၃ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဂေါတြဘူအရ ဂေါတြဘူရ၏။ ပဿတိအရ ထိုဂေါတြဘူနှင့်တကွ
သမ္ပယုတ်နာမက္ခန္ဓာကို အဝိနာဘာဝ နည်းအားဖြင့် ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့်
ဂေါတြဘူဉာဏ်ပစ္စည်းတရားက ကြွင်းသမ္ပယုတ်နာမက္ခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်တရား
အား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ဉာဏ် (အမောဟ) ပစ္စည်းဖြစ်၍ အကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဟေတု၊
အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယ ၁၀ - ပစ္စည်းပြိုင်။

အကယ်၍ ဂေါတြဘူအရ ဂေါတြဘူကိစ္စတပ်သော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူခဲ့လျှင် အကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ အဓိပတိ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ ၉-ပစ္စည်းပြိုင်။

ရာဇာနံ ဒိသွာ

ရာဇာနံ အရ မင်း၏ အဆင်းရှုပါရုံ၏။ (ပစ္စည်း) ဒိသွာအရ စက္ခုဝိညာဉ် စိတ် ၁-ခု။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် ၇-ခု ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ ဥပနိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းပြိုင်။

ရထိကာယ စရန္တံ

ရထိကာယ အရ လမ်းဟူသော ဥတုအဋ္ဌကကလာပ်ရုပ် ရ၏။ စရန္တံ အရ သွားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဆန္ဒ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၏။ အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်းပြိုင်။ ပကတူပလည်းပြိုင်နိုင်၏။

တညိ ဉာဏံ မဂ္ဂဿ အာဝဇ္ဇနဌာနေ တိဋ္ဌတိ။

တံ ဉာဏံ (တိဋ္ဌတိ)အရ ဂေါတြဘူဉာဏံ ရ၏။ မဂ္ဂဿ အရ သောတာပတ္တိမဂ်ရ၏။ ဂေါတြဘူ ပစ္စည်းတရားက သောတာပတ္တိမဂ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရူပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းပြိုင်။

အာဝဇ္ဇနဌာနေ တိဋ္ဌတိ

အာဝဇ္ဇနဌာနေ အရ အာဝဇ္ဇန်း၏ တည်ရာဟူသော ဌာနပညတ် ရ၏။ တိဋ္ဌတိ အရ ဂေါတြဘူဉာဏံရ၏။ ပကတူပ။ ပြိုင်ပစ္စည်း မရှိ။



၂၂။ ဒဿန ဟေတုတိက် အဖွင့်

- (က) တတိယပဒေ "နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသန္တိ ဝေမတ္တံ အဂ္ဂဟေတွာ နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဝေမတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။
- (ခ) ဣတရထာ ဟိ အဟေကာနံ အဂ္ဂဟကံ ဘဝေယျ။
- (ဂ) ဟေတု ယေဝ ဟိ တေသံ နတ္ထိ၊ ယော ဒဿန ဘာဝနာဟိ ပဟာတဗ္ဗော သိယာ။
- (ဃ) သဟေတုကေသုပိ ဟေတုဝဇ္ဇာနံ ပဟာနံ အာပဇ္ဇတိ။ န ဟေတူနံ။
- (င) ဟေတုယေဝ ဟိ ဧတေသံ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တော၊ န တေ ဓမ္မာ။
- (စ) ဥဘယမ္ဘိ ဓေတံ အနဓိပေတံ။
- (ဆ) တသ္မာ နေဝ ဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထိတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာတိ အယမတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။

(၄-၈၆)

၁။ (ခ) ဝါကျကို နိယံနှင့်အညီ အနက်ယောဇနာပုံ

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဣမသ္မာ အတ္ထာ- နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသံအတ္ထိတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတု ကာ ဟူသော အနက်မှ (အပါဒါနံ) ဣတရထာ- နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဧတေသန္တိတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟေတုကာဟူသော (အတ္ထိမပါသော) ဆဋ္ဌိဗဟုပ္ပိဟိသမာသ် အနက်ဟူသော တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထေ-အနက်ကို။

(လက္ခဏ ဝန္တကံ) ဂယုမာနေ-ယူအပ်သည်ရှိသော်။ (လက္ခဏ) အဟေတုကာနံ- အဟိတ်စိတ် အဋ္ဌာရသ၊ ဆန္ဒကြည်သော အညသမန်းစေတသိက် ခွဲဒသ၊ မောဟမူဒွေးဥှိမောဟ၊ ရုပ် အဋ္ဌပီသ၊ နိဗ္ဗာန်တို့ကို။ အဂ္ဂဟဏ်- မယူနိုင်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ- ဖြစ်ရာ၏။

* ဣတရထာ၊ အညထာပုဒ်၊ ထုတ်၍ရှိက၊ လက္ခဏနဋ်၊ လက္ခဏဝန်၊ ဤနှစ်တန်တို့၊ အမှန်သွင်းလျက်၊ အနက်သမ္ပန်၊ အပါဒါန်မှာ၊ အနွယာကို၊ ခံကာမလွဲ၊ ထားလေပြီ။
(ဘုရားကြီးနိယံ)

(ဂ)ဝါကျ (ကာရဏဝါကျ)အပြန်အလှန် ယောဇနာပုံ -

(ပထမ) ဣတရထာ အဟေတုကာနံ (တတိယ ပဒေန) အဂ္ဂဟဏ် ဘဝေယျ (ဖလဝါကျ)။

(ဒုတိယ) ကသ္မာ ဣတရထာ အတ္ထေ သတိ အဟေတုကာနံ အဂ္ဂဟဏ် ဘဝေယျ။ (ပုစ္ဆာဝါကျ)။

(တတိယ) ဟိယသ္မာ ယော ဒဿနဘာဝနာဟိ ပဟာတဗ္ဗော သိယာ၊ သော ဟေတုယေဝ တေသံ နတ္ထိ (ကာရဏဝါကျ)။

(စတုတ္ထ) တသ္မာ ဣတရထာ အတ္ထေ သတိ အဟေတုကာနံ အဂ္ဂဟဏ် ဘဝေယျ။ (ဝိသဇ္ဇနာဝါကျ)။

(နိဿယဥှိလည်း ဤအတိုင်းပေးသည်။)

(င)ဝါကျ (ကာရဏဝါကျ) အပြန်အလှန် ယောဇနာနည်း

(ပထမ) သဟေတုကေသုပိ ဟေတုဝဇ္ဇာနံ ပဟာနမ္ပိ အာပဇ္ဇတိ န ဟေတူနံ (ပဟာနံအာပဇ္ဇတိ) (ဖလဝါကျ)

(ဒုတိယ) ကသ္မာ ဟေတုဝဇ္ဇာနံ ပဟာနမ္ပိ အာပဇ္ဇတိ န ဟေတူနံ။ (ပုစ္ဆာဝါကျ)

(တတိယ) ဟိ ယသ္မာ ဧတေသံ ဟေတုယေဝ နေဝဒဿနေန

နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗေတိ ဝုတ္တော၊ န တေ မမ္မာ။ (ကာရဏဝါကျ)
(စတုတ္ထ) တသ္မာ သဟေတုကေသုပိ ဟေတုဝဇ္ဇာနံ ပဟာနမ္ပိ
အာပဇ္ဇတိ၊ န ဟေတူနံ (ပဟာနံ အာပဇ္ဇတိ)

နိယံ - ဇလဝါကျ၊ ဦးစွာပြု၊ ဒုတိယ မေးပုစ္ဆာ။
ကာရဏဝါကျ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ တသ္မာ။
ဝါကျပြန်လှန်၊ ယောဇနာဟန်၊ မှတ်ရန်ကာရဏ။
(ရှင်းလင်းချက်ကို စည်းမျဉ်း အဖြေ၌ ကြည့်ပါ။)

(စ) အနဓိပေတံ၏ကတ္တားကား ဘဂဝတာ၊ ကရိုဏ်းကား တတိယပဒေန။

၂။ (ခ)ဝါကျသို့ ဌပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာ
တဗ္ဗဟေတုကာကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံမပြုရ၊ စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ
သာ ပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းပုဒ်ကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိသမာသံလည်း
ပြုကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ မပြုရ၊
စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပြုရမည်ဟု မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့သော အပြစ်
ရောက်နိုင်သောကြောင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံဝစနတ္ထ မပြုရပါသနည်း။
ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ရောက်နိုင်သော အပြစ်ကိုပြလိုသော အဋ္ဌ
ကထာဆရာသည် ဣတရထာ ဟိ စသော ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသံ၊ ဝစနတ္ထပြုလျှင် ထိုပုဒ်အရ အဟိတ်တရားတို့ကို မယူနိုင်ခြင်းတည်း
ဟူသော အပြစ်ရောက်နိုင်ပါ၏ ဟူလို။

အမှာ - အတ္ထိသဒ္ဓါ သမ္ပဒါနိကိုဌ် - မဇ္ဇံ စိစစ်ချက်နှင့် အတ္ထိသဒ္ဓါပါမှ
အတ္ထယုတ္တိရှိပုံ စိစစ်ချက်ကို ဘာသာဋီကာ၌ ရှုပါ။

(ဂ) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိသမာသ်ပြုက တတိယပုဒ်အရ အဟိတ်တရားတို့ကို မယူနိုင်ဟူသော အပြစ်ရောက်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထို အဟိတ်တရားတို့ကို မယူနိုင်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အဟိတ်တရားတို့ကို မယူ နိုင်ဟူသော အပြစ်ကိုသာ မဆိုသင့်။ ယင်းသို့ မယူနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ထို အဟိတ်တရားတို့အား သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် အထက်မဂ်တို့ ပယ်ထိုက်သော ဟိတ်မရှိသောကြောင့် ယင်းအပြစ်ရောက်နိုင်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပြုက အဟိတ် တရားတို့ကို မယူနိုင်ဟူသော အပြစ်ကို ကောက်ပြတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပြုရာ၌ ထိုအပြစ်တစ်မျိုးသာ ရောက်၏ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အခြားရောက်သင့်ရောက် ထိုက်သော အပြစ်တစ်မျိုးကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတ။ ဤသို့ စုန်ကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ အရ ဟိတ်မှ တစ်ပါးသော တရားတို့ကိုသာ ယူနိုင်၍ ဟိတ်တို့ကို မယူနိုင်ဟူသော အပြစ်လည်းရောက် သေးသည်။ (စင်စစ် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟူသည် ဟိတ်တို့သာတည်း)ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌ မတင် စင်ပါ၏ဟူလို။

(င) ဝါကျ ဌပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ယ) ဝါကျဖြင့် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံကြံက ဟိတ်မှတစ်ပါးသော သဟိတ်တရားတို့ကိုသာ သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်တို့က ပယ်အပ်၏။ ဟိတ်တရားတို့ကို မပယ်ဟူသော အပြစ်ရောက်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပင် ဆိုပါသော်လည်း ဒုတိယအပြစ်ရောက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ရှင်းလင်းစွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယအပြစ် ရောက်သည်ကိုသာ မဆိုသင့်။ ထို အပြစ်ရောက်ခြင်း အကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (င) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံကြံက နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ အရ ဟိတ်ကိုမရနိုင်။ စင်စစ် ဘုရားအလိုတော်မှာ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာ ယ ပဟာတဗ္ဗ အရ ဟိတ်ကိုသာ ဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ ဟိတ်မှတစ်ပါးသော သဟိတ်တရားတို့ကို မဆိုလို။ ထို့ကြောင့် ထိုဒုတိယ အပြစ်ရောက်နိုင်ပါ၏ ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ ဟူသော တတိယပုဒ်၌ စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံကိုသာ ယူထိုက်ကြောင်းနှင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံယူက ရထိုက် သောအပြစ်နှစ်မျိုးကို အကြောင်းယုတ္တိနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ သာဆိုလျှင် ထိုတတိယပုဒ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ နိဂုံးကားမရှိဟု မှတ်ရမည်လော။

တစ်နည်း - ထိုတတိယပုဒ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယများ စုံလင်စွာ ပြဆိုပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (က) စသော ဝါကျတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ ယင်း၏

နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ် စကားကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသော
ကြောင့် တသွာ စသော (ဆ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား- (ဆ)ဝါကျဖြင့် နိဂုံးကို ပြဆို၏ ဟူလို။

၃။ ဣတရထာ ထားရခြင်းအကြောင်း

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသံကြိက (ဝါ) အတ္ထိသဒ္ဓါ မပါသော စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံပြုက
ရထိုက်သော အပြစ်နှင့် ဗျတိရောက္ခကို ပြလိုသောကြောင့် ဣတရထာ
ထားသည်။

(ဆ) ဝါကျ တသွာ ထားရခြင်းအကြောင်း

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာဟူသော
တတိယပုဒ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်သော သဒ္ဓမိနိစ္ဆယတို့ကို စုံလင်စွာ ပြဆိုပြီး
နောက် နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်လိုသောကြောင့် တသွာ ထားပါသည်။

* နိယံ။ ။ လဒ္ဓဂုကာ ကျိုးဖလနှင့်၊ နိဂမတစ်ဖြာ၊ ပြလိုရာ၊ တသွာ
တေနထား။

ဒေါသပယ်

- (က) ဖြင့် အဗျာပိတ ဒေါသကိုပယ်သည်။
- (ခ) ဖြင့် ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိ သမာသံပြုက ရောက်ထိုက်သော အပြစ်ကို
ပြသောကြောင့် အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (ဂ) ဖြင့် ထိုသို့ အပြစ်ရောက်နိုင်ပုံကို ယုတ္တိနှင့်တကွ ပြသော
ကြောင့် ဩစိတျဟီနတို့ကို ပယ်သည်။
- (ဃ) ဖြင့် နောက်ထပ် ရောက်နိုင်သော အပြစ်ကို ပြသောကြောင့်
အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

- (င) ဖြင့် ထိုအပြစ်ရောက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း ယုတ္တိကို ပြသောကြောင့် သြစိတျဟီနဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။
- (စ) ဖြင့် အဟိတ်တရား၊ ဟိတ်မှတစ်ပါးသော တရားတို့ကို နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗအရ မလိုအပ်ဟု ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။
- (ဆ) ဖြင့် နိဂုံးကို ပြသောကြောင့် ကျမ်းအဖွင့် အင်္ဂါပြည့်စုံသွားရကား အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

သဟေတုကေသုပိ - ဌိ အပိသဒ္ဓါ

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာကို ဆဠိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ကြံက (ဝါ) အတ္ထိသဒ္ဓါပါသော ဝစနတ္ထကြံက ရထိုက်သော အပြစ်တစ်မျိုးကို ပြလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါထားသည်။ (ထိုအပိသည် အဋ္ဌာနပယုတ်ဖြစ်၍ ပဟာနောင် ပြောင်း၍ ထိုင်ပါ။)

၄။ * ဟီနောတိ ပဝတ္တတိ ဖလံ ဇတေနာတိ ဟေတု။ (ဟိ+တု)
ဖြစ်ခြင်းကြိယာသာမညသည် ဗျု-နိ။ ကရကသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဖြစ်ခြင်းကြိယာ ဝိသေသသည် ပ-နိ။

* နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဇတေသံ အတ္ထိတိ နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ။ (အလုတ္တဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်)

သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်သောဟိတ်မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ တတိယရာသီတရားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်ဗျု-နိ။ သောတာပတ္တိမဂ် ပယ်အပ်သောဟိတ်မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်သည်ပ-နိ။

* န ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဇတေသံ အတ္ထိတိ န ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ။ (အလုတ္တဗဟုဗ္ဗိဟိ)

အထက်မဂ်သုံးပါး ပယ်အပ်သော ဟိတ်မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ တတိယ ရာသီတရားတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အထက်မဂ်သုံးပါး ပယ်အပ်သော ဟိတ်မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ် သည် ပ-နိ။

* နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ စ တေ န ဘာဝနာယပဟာ တဗ္ဗဟေတုကာ စာတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ။ (နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုက ဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေသည့် ပုရိမပဒေ ဥတ္တရပဒလောပ သမာသ်)

သောတာပတ္တိမဂ်ပယ်အပ်သောဟိတ် မရှိသောတရားတို့၏ အထက် မဂ်သုံးပါး ပယ်အပ်သောဟိတ် မရှိသောတရားတို့နှင့် ဝိသေသန + ဝိသေသျှ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ရှေ့ပုဒ် + နောက်ပုဒ် တရားတို့၏ အချင်း ချင်းတူမျှသော တုလျဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ ပရိဝဇ္ဇိတဗ္ဗာတိ ဝဇ္ဇာ။

* ဟေတူဟိ ဝဇ္ဇာ ဟေတုဝဇ္ဇာ။

ဟိတ်တို့၏ ဟိတ်သည်ကြဉ်သော (ဟိတ်မှတစ်ပါးသော) သဟိတ် တရားတို့နှင့် ဟေတုပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဟိတ်တို့၏ ကြဉ်ထိုက်ခြင်းဂုဏ် (ဟိတ်ကင်းခြင်းဂုဏ်) သည် ပ-နိ။

* သဟ ဟေတူဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဟေတုကာ။ (သမာသန္တက)

ဟိတ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ သဟိတ်တရားတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဟိတ်တို့နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* နတ္ထိ ဟေတူ ဧတေသန္တိ အဟေတုကာ။

ဟိတ်မရှိခြင်းဂုဏ်၏ အဟိတ်တရားတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဟိတ်မရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ပဟိယတေ ပဟာနံ။ (ဘာဝသာဝါ) (ပ+ဟာ+ယု)

ပ-ဟာ-နံ - ဟူသော အစိတ်အစိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပယ်ခြင်းကြိယာသည် ဗျု-နိ၊ ပဟာနံ ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပယ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

- ၅။ အတ္ထိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ ဘူဝါဒိ၊ တစ်နည်း- နိပါတ်ပုဒ်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အလိင်၊ ဣကာရန္တ။
- နတ္ထိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။
- အာပဇ္ဇတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဒိဝါဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) တတိယပဒေ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတု - စသည်ဖြင့် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ-ဟူသော တတိယပုဒ်ကို ဆဋ္ဌိဟိဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထမပြုရ။ စတုတ္ထိ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုရမည်အဖြစ်။ တစ်နည်း- ထိုတတိယပုဒ်ကို အတ္ထိသဒ္ဓါ မပါသော ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံမပြုရ။ အတ္ထိသဒ္ဓါပါသော ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထမပြုရမည်အဖြစ်။ (ဘာသာဋီကာ) နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗော ဟေတုကာ-၌ နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ ဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကို နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗော ဟေတုဇတေသံ အတ္ထိတိ နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ ဟု စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုရမည်အဖြစ်။ နောက်ပုဒ်ကိုလည်း နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗော ဟေတု ဇတေသံ အတ္ထိတိ နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာဟု စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ပြုရမည်အဖြစ်။ က-၏ သမာသန္တက-အဖြစ်၊ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ-ကို နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ စ တေ နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာ စာတိ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာဟု ကမ္မဓာရိသမာသံ ဝစနတ္ထမပြုရမည်အဖြစ်။ နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗော ဟေတုကာ-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်၌ ပဟာတဗ္ဗောဟေတုကာဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေနသော ပုရိမပဒေ

ဥတ္တရပဒ လောပသမာသ်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) ဣတရထာ ဟိ အဟေတုကာနံ အဂ္ဂဟကံ ဘဝေယျ-
ဖြင့် ဤ ဒဿနဟေတုတိက် တတိယပုဒ်လာ နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ
ဟေတုကပုဒ်၊ န ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကပုဒ်တို့ကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသ်ပြုခဲ့သော် ထိုတတိယပုဒ်အရတွင် အဟိတ်တရားတို့ကို မယူနိုင်
ခြင်း အပြစ်ရောက်သည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဂ) ဟေတုယေဝဟိ-စသည်ဖြင့် ထိုအဟိတ်တရားတို့၌
သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်တို့ ပယ်အပ်သော ဟိတ်သည်ပင်လျှင် မရှိ
သောကြောင့် ထိုပထမအပြစ် ရောက်နိုင်သည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) သဟေတုကောသုပိ-စသည်ဖြင့် နေဝဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ
ဟေတုကာ စသည်ကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုခဲ့သော် နေဝဒဿ
နေန ပဟာတဗ္ဗအရ၊ န ဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ အရ ဟိတ်မှတစ်ပါးသော
သဟိတ်တရားတို့ကိုသာရ၍ ဟိတ်တရားတို့ကိုမူ မရဟူသော ဒုတိယအပြစ်
ရောက်နိုင်သည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(င) ဟေတုယေဝ ဟိ စတေသံ-စသည်ဖြင့် နေဝဒဿနေန
နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗအရ သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်တို့ ပယ်အပ်
သောဟိတ်ကိုသာ ဘုရားရှင်က ဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်၏။ ဟိတ်မှတစ်ပါး
သော သဟိတ်တရားတို့ကို ဟောတော်မူလိုရင်း မဟုတ်သောကြောင့်
ဘုရားအလိုတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သော ထိုအပြစ်ရောက်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို
သိစေပါသည်။

(စ) ဥဘယဗ္ဗိ စေတံ အနဓိပေတံ-စသည်ဖြင့် ထိုအပြစ်ကောက်
ပြုခဲ့သော အဟိတ်တရား၊ ဟိတ်မှတစ်ပါးသော သဟိတ်တရား ဤ နှစ်မျိုး
လုံးကိုပင် ဤတတိယပုဒ်အရ၌ ဘုရားရှင် အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို

သိစေသည်။

(ဆ) ဖြင့် နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ-
ဟူသော တတိယပုဒ်၏ အဖွင့်သည် နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ် ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီး
သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ (ဂ) ဝါကျ (င) ဝါကျတို့လာ

ဟေတုယေဝ-၌ ဧဝတို့ကား သန္တိဋ္ဌာနာဝဓာရဏ အနက်ရှိသော
ကြောင့် ဧဝတ္ထဗလ ထုတ်ဖွယ်ရာမလို။

သာလျှင်ဟု ပေးရသော နိဝတ္ထာပနာ ဝဓာရဏ အနက်ရှိသည့်
ဧဝသဒ္ဓါရှိရာ၌သာ ဧဝတ္ထဗလ ထုတ်ရသည်။

ဝိသယ

(က) ဝါကျရှိ ဧတေသံကား ဆိုဆဲ တတိယရာသီတရားစုတို့ကို
စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ဂ) ဝါကျရှိ တေသံကား အဟေတုကာနံ အဂ္ဂဟဏံ ဘဝေယျ
ဟူသော ရှေ့ပါကျရှိ အဟိတ်တရားတို့ကို စွဲသောကြောင့်
ပတ္တန္တဝိသယ။

(င) ဝါကျရှိ ဧတေသံလည်း လွန်ပြီးဝါကျရှိ သဟိတ်တရားတို့ကို
စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

(စ) ဝါကျရှိ ဧတံကား ဥဘယံ ဟူသော အစွဲတိုက်ရိုက်ရှိသော
ကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တစ်နည်း - လွန်ခဲ့ပြီးသော (ခ) (ယ) ဝါကျများရှိ ကြိယာနှင့်တကွ
သော ပုဒ်များကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

(ဆ) ဝါကျရှိ တသွားကား ဆိုခဲ့ပြီး ဝါကျအားလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

ခ။ (ခ) ဝါကျ ကြိုယာငါးတန်း

- ၁။ တတိယရာသိ၌ အဟိတ်တရားတို့ကို မယူနိုင်ခြင်း ဟူသော အပြစ်ရောက်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ တတိယပုဒ်ကို အတ္ထိအနက်မပါသော ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ကြံခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ထို တတိယပုဒ်ကို ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် မပြုရဟု သိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဟိတ်တရားတို့၌ သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်သုံးပါးတို့ ပယ်အပ်သော ဟိတ်မရှိခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ တတိယပုဒ်ကို စတုတ္ထိဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်သာ ပြုရမည်။ (အတ္ထိ သဒ္ဓါပါသော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်သာ ပြုရမည်) ဟု သိခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

(ဃ) ဝါကျ၌ ကြိုယာငါးတန်း။

- ၁။ သဟိတ်တရားတို့တွင် ဟိတ်မှတစ်ပါးသော တရားတို့ကိုသာ သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်တို့က ပယ်၏။ ဟိတ်တို့ကိုမူ မပယ်ဟူသော ဒုတိယအပြစ်ရောက်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ (၃)(၅)ဒီပကတ္ထ။ ပကာသနတ္ထ။ အနဘာဝတ္ထ။ ရှေးနည်းတူ။
- ၄။ သဟိတ်တရားတို့၏ ဟိတ်ကိုသာ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗဟု ဟောတော်မူလိုရင်း ဖြစ်၏။ ဟိတ်မှတစ်ပါး သော သဟိတ်တရားတို့ကို ဟောတော်မူလိုရင်း မဟုတ်ခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

(ဆ) တသွာ အယမတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော

- ၁။ တတိယပုဒ်၏ အနက်ကို စတုတ္ထီဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်အနက် သာ ယူထိုက်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ကြံက ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်နှစ်ပါး ရောက်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ ဤတတိယပုဒ်ကို စတုတ္ထီ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ဝစနတ္ထသာ ပြုထိုက်၏ဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်ရခြင်း သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဟိတ်တရားတို့၌ သောတာပတ္တိမဂ် အထက်မဂ်တို့ ပယ် အပ်သော ဟိတ်မရှိခြင်း၊ နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ -အရ ဟိတ်ကိုသာ ယူလို၍ ဟိတ်မှတစ်ပါးသော သဟိတ်တရားတို့ကို မယူလိုခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ အတ္ထဝေဒ မွေဝေဒမှစ၍ အဆက်ဆက် အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗ ဟေတုကာ

ဒဿနေနအရ သောတာပတ္တိမဂ် ရ၏ (ပစ္စည်း)။

ပဟာတဗ္ဗအရ - သောတာပတ္တိမဂ် ပယ်အပ်သော ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် စိတ် ၄ - ခုရှိသည့် လောဘ၊ မောဟ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သဟာဂုတ်စိတ်၌ရှိသည့် မောဟ ဟိတ်ရ၏ (ပစ္စယုပ္ပန်)။

ပကတု၊ ပြိုင်မရှိ။

ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ၌ အန္တတ္ထအရနှင့် ဗာဟုတ္ထ

အရ -

အန္တတ္ထအရ - သောတာပတ္တိမဂ် ပယ်အပ်သော လောဘ မောဟဟိတ် ရ၏ (ပစ္စည်း)။

ဗာဟုတ္ထအရကား ထိုဟိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်
၄ - ခုစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ ဝိပိကိစ္ဆာ သဟဂုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏ (ပစ္စယုပ္ပန်)။
သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည-သမ္ပ၊ ဟေတု-၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတုကာ

အန္တတ္ထဖြစ်သော နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗဟေတု
အရ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ် ၃ - ပါးရ၏။

ဗာဟုတ္ထဖြစ်သော နေဝဒဿနေန နဘာဝနာယ ပဟာတဗ္ဗ
ဟေတုကာအရ ကုသိုလ်စိတ် ဧကဝီသ၊ ဝိပါတ်စိတ် ဆတ္တိံသ၊ ကြိယာစိတ်
ဝီသ၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိံသ၊ ရုပ်အဋ္ဌဝီသ နိဗ္ဗာန်ရ၏။

ထိုတွင် -

အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ်သုံးပါး ပစ္စည်းတရားက
ကုသိုလ်ဝိပါက် ကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ် ရုပ်အဋ္ဌဝီသ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတ
သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

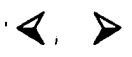
အကြီး ၄၊ အလတ် ၄၊ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ မဂ္ဂ၊ ပေါင်း ၁၂ - ပြိုင်။

အကယ်၍ နိဗ္ဗာန်ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် ပကတူပ (ပြိုင်မရှိ)။

အယမတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော

ဂဟေတဗ္ဗော-၌ ဂဟဓာတ်အရ ယူသော မှတ်သားသောအခြင်း
အရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+ကြိစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏
(ပစ္စယုပ္ပန်)။

တဗ္ဗပစ္စည်းအရ အနက်ခြံရ၏ (ပစ္စည်း)။ အာရမ္မဏ (ပြိုင်မရှိ)။



၂၃။ အာစယဂါမိတီကံ အဖွင့် (၁)

- (က) ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတီတိ အာစယော။
- (ခ) ပဋိသန္ဓိ စုတိဂတိပွဝတ္တာနံ ဇတံ နာမံ။
- (ဂ) တဿ ကာရကံ ဟုတ္တာ နိပ္ပာဒနာဘာဝေန တံ အာစယံ ဂစ္ဆန္တိ။
- (ဃ) ယဿ ဝါ ပဝတ္တန္တိ၊ တံ ပုဂ္ဂလံ ယထာ ဝုတ္တမေဝ အာစယံ ဂမေန္တိတိပိ အာစယဂါမိနော။
- (င) သာသဝကုသလာကုသလာနံ ဇတံ အဓိဝစနံ။

(၄-၈၆)

၁။ အာစယဂါမိနော- ကံကိလေသာတို့သည် စီအပ်သော ဝဋ်တရားသို့ ရောက်တတ် ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ (သဒ္ဓတ္ထ) အာစယဂါမိနော- ကံကိလေသာတို့သည် စီအပ်သော ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိဟူသော ဝဋ်တရားသို့ ရောက်တတ် ရောက်စေတတ်ကုန်သော (အဘိဓေယျတ္ထ)။ မွှော-လောကီ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သံဝဇ္ဇန္တိ-ရှိကုန်၏။

၂။ (က)ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အာစယဂါမိနောဟု ဟောတော်မူ၏။ ယင်း၌အာစယ-ကို အာစိနာတီတိ အာစယောဟု ကတ္တုသျှာန် ဝစနတ္ထပြုရ မည်လော။ အဘယ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ကတ္တုသျှာန်ဝစနတ္ထမပြုရ။ အာစိယတီတိ အာစယောဟု ကမ္မသျှာန် ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ လီနန္တရ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကံကိလေသာတို့သည် စီအပ်သော

တရားသည် အာစယမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကံ(စေတနာ) ကြောင့်ဖြစ်သော စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ကိလေသာကြောင့်ဖြစ်သော ကိလေ သသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည် အာစယမည်၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အာစယ၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ဆရာပြဆိုသင့်သေး ၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အတိဗျာပိတ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အာစယအရ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ကိလေသသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို မယူရ။ ပဋိသန္ဓေစုတိကတိ ဟူသော ဝဋ်တရားတို့ကိုသာ ယူရမည်ဟု ငါဆိုသော ကြောင့် ဒေါသမရောက်ပါ ဟူလို။

ဝါကျတက် တက်လိုက

ဆရာ အာစယ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆို၏။ အဘိဓေယျတ္ထကို မပြုပြီ လော - ဟု အဘော်သွင်း၍ တက်ပါ။

(ဂ) သို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် အာစယ၏ ဝစနတ္ထ နှင့်တကွ အဘိဓေယျတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပင်ဆိုသော်လည်း အာစယဂါမိနော ဌ ဂါမိဟူသော နောက်ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အာစယ ဂါမိနောဟူသောအပေါင်းပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (က) (ခ) ကိုသာ မဆိုသင့်။ ဂါမိပုဒ် အာစယဂါမိနောပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် တဿ ကာရကံ စသော (ဂ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဂါမိကို ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနောဟု သုဒ္ဓကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြု၍ အာစယနှင့် အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနောဟု ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် အာစယဂါမိနော-၌ ဂါမိကို သုဒ္ဓကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာ ပြုသင့် ပါသလော။ အခြားအဘယ်သို့လည်း ပြုသင့်ပါသေးသနည်း။ စုဒါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဂါမေန္တိတိ ဂါမိနောဟု ဟေတုကတ္တုသာဓ်လည်း ပြုနိုင်ပါသေး၏ ဟုလို။

(င) ဝါကျ လီနန္တရ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ) ဝါကျဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်စေတတ် သောတရားသည် အာစယဂါမိမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် စုတိသို့ ရောက်စေတတ်သော မရဏာသန္ဓေဇာ၊ ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက် စေ တတ်သောစုတိတို့သည် အာစယဂါမိ မည်၏ဟူသော အနက်သည်ရောက် ၏။ စင်စစ်တမူကား အာစယဂါမိဟူသော အမည်သည် လောကီကုသိုလ် တို့၌ ထင်ရှားသောအမည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် အာစယဂါမိကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေ သော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတ ဝိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

မရဏာသန္ဓေဇာ၊ စုတိတို့ကို မကောက်ရ။ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို ကောက်ရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သော ဒေါသ ငါ၌မတင်စင်ပါ၏ ဟုလို။

၃။ ယဿ ဝါ ပဝတ္တန္တိ -၌ ဝါသဒ္ဓါ

အာစယဂါမိနော၌ ဂါမိနော၏ ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနောဟု သုဒ္ဓကတ္တုသာဓ်

ဝစနတ္ထ အကြောင်းမှတစ်ပါး ဂါမေန္တိတိ ဂါမိနော ဟူသော ဟေတုကတ္တုသာဓ်
ဝစနတ္ထအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂီပစ္စည်း၏ သုဒ္ဓကတွတ္ထမှတစ်ပါး
ဟေတုကတွတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားသည်။

ဂမေန္တိတိပိ-၌ အပိကား ဂါမိ၏ သကတ်အကြောင်းကို လဲလိုသော
ကြောင့် ထားသည်။

ဒေါသပယ်

(ခ) ဝါကျကိုသာ မဆိုပါက စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မနှင့် ကိလေသ
သမ္ပယုတ္တဓမ္မကိုလည်း အာစယအရ ယူနိုင်ခွင့် ရှိ၏။ စင်စစ် ထိုတရားတို့ကို
မယူရ။ (ခ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဤနေရာ၌ လိုအပ်သော ပဋိသန္ဓေ
စုတိဂတိဟု ဆိုအပ်သည့် တရားများကိုသာ အာစယအရ ကောက်ယူရ
သောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ပိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကိုလည်း ပယ်သည်။

(င) ဖြင့် အာစယဂါမိနော ၏ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ္ထကိုသာမက
သရုပ်အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်း သိရသောကြောင့် (အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏ
ဒေါသပယ်)အာစယဂါမိအရ စုတိသို့ ရောက်စေတတ်သော မရကာသန္ဓေ၊
ပဋိသန္ဓေသို့ ရောက်စေတတ်သော စုတိတို့ကို မကောက်ရဘဲ လောကီ
ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိုသာ ဘုရားအလိုတော်နှင့် လျော်ညီစွာ ကောက်ရ
သောကြောင့် အတိဗျာပိတ၊ ပိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

ကြွင်းဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

- ၄။ * စဝနံ စုတိ။ (စု+တိ) (ဘာဝသာနေ)
- * ဂမနံ ဂတိ။ တစ်နည်း-ဂန္တဗ္ဗာတိ ဂတိ။ (ယောဇနာ)
- တစ်နည်း- ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိတိ ဂတိ။ (ဂမု+တိ)
- * ပဝတ္တန္တိတိ ပဝတ္တာ။ (ပ+ဝတ္တု+အ)

* ပဋိသန္ဓာနံ ပဋိသန္ဓိ (ပဋိ+သံ+ဓာ+ဣ) (ဘာဝသာနေ)
 ပ-ဋိ-သံ-မိ-ဟူသော အစိတ်အစိတ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော ဆက်စပ်ခြင်းကြိယာသည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။
 ပဋိသန္ဓိ ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
 ဆက်စပ်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ပဋိသန္ဓိ စ ဓုတိ စ ဂတိ စ ပဋိသန္ဓိဓုတိဂတိယော။
- * ပဋိသန္ဓိဓုတိဂတိယော စ တာ ပဝတ္တာ စာတိ ပဋိသန္ဓိဓုတိဂတိပဝတ္တာ။
 (ကမ္မဓာရဲ) (ကျော်အောင်စံထား ဂဏှိအလို)
- * ဂတိယံ ပဝတ္တံ ဂတိပဝတ္တံ ။
- * ပဋိသန္ဓိ စ ဓုတိ စ ဂတိပဝတ္တံ စာတိ ပဋိသန္ဓိဓုတိဂတိပဝတ္တံ။ (ဒွန်)
 (ယောဇနာ)

တစ်နည်း

- * ပဋိသန္ဓိဓုတိ ဧဝ ဂတိပဝတ္တံ ပဋိသန္ဓိဓုတိဂတိပဝတ္တံ။
 (ယောဇနာအလို)
- * အာစိယတိတိ အာစယော။ (အာ+စိ+အ)
- * ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနော။ ဂမေန္တိတိ ဂါမိနော။ (ဂမု+ဂီ)
- * အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနော။
 ပဋိသန္ဓိ ဓုတိဂတိဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်တရား၏ လောကီကုသိုလ်
 အကုသိုလ်နှင့် အကျိုး+ အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္မာန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိ
 နိမိတ်။ အာစယသို့ ရောက်စေတတ်သော သတ္တိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * နိပ္ပာဒေတိ သာဓေတိတိ နိပ္ပာဒနံ (နိ+ပဒ+ယု) (ကတ္တုသာမ်)

၅။	ပဋိသန္ဓိ.ဓုတိ.ဂတိ	=	ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
	ပဝတ္တ	=	ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင် (ယောဇနာအလို - နပုလိင်) ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
	ဟုတ္တာ	=	ကိတ်ပုဒ်၊ တစ်နည်း- အဗျယနိပါတ်ပုဒ်၊

အလိင်၊ ဂဏပိမုတ်၊ အာကာရန္တ၊

ဂါမိနော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ၊

အာစယဂါမိနော = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ၊

ဂစ္ဆန္တိ = အာရျာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ ဥကာရန္တ၊

(ဣကာရန္တ၊)

၆။ (က) ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတိဖြင့် အာစယောကို အာစိယတိတိ အာစယော ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ အာရေး ရှိသော စိဓာတ်+အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ စီအပ်၏ဟူသည် ကံကိလေသာတို့က စီအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) ပဋိသန္ဓိစုတိ ဂတိပဝတ္တာနံ ဇတံနာမံ -ဖြင့် အာစယအရ ကံကဖြစ်စေအပ်သော စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ကိလေသာက ဖြစ်စေအပ် သော ကိလေသာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကို အာစယအရ မယူရ၊ ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိဟူ သော ဝဋ်တရားတို့ကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အဘိဓယေျတ္ထ)

(ဂ) တံ အာစယံ ဂစ္ဆန္တိ -ဖြင့် အာစယဂါမိနော၌ ဂါမိနောကို ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနောဟု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြု။ ဂမုဓာတ်+ဏီပစ္စည်း၊ ယင်း ဏီပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကိုဟောသည်၏ အဖြစ်၊ အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနော ဟု ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ တဿ ကာရကံ ဟုတွာ နိပ္ပာဒန ဘာဝေန ဖြင့် ပဋိသန္ဓိစုတိ ဂတိဟူသော ဝဋ်တရားသို့ရောက်၏ဟူသည် အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက် သည်မဟုတ်။ ထိုအာစယ၏ ပကတူပ နာနက္ခဏိကမ္မ အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်၍ ထိုအာစယကိုပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ရောက်သည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

အာစယံ ဂမေန္တိတိပိ - ဖြင့် အာစယဂါမိနော၌ ဂါမိနောကို ဂမေန္တိတိ ဂါမိနောဟု ဟောတုကတ္ထုသင်္ဘင် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဂမုဓာတ်+ဏီ ပစ္စည်း၊ ယင်း ဏီပစ္စည်း၏ ဟောတုကတ္ထုအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်။ အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနောဟု ဒုတိယာတပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ယဿ ပဝတ္ထန္တိ တံ ပုဂ္ဂလံ ယထာ ဝုတ္တမေဝ အာစယံ ဂမေန္တိတိ ဖြင့် ရောက်စေတတ်၏ဟူသည် ထိုလောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် တရား တို့က မိမိကိန်းရာသတ္တဝါကို ပဋိသန္ဓေစုတိဂတိဟု ဆိုအပ်သော ဝဋ်တရားသို့ ရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ ယထာဝုတ္တမေဝ အာစယံ -၌ ဇဝသဒ္ဓါ

- ၁။ ကံကိလေသာတို့က စီအပ်သော ပဋိသန္ဓေစုတိဂတိသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ကံကြောင့်ဖြစ်သော စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ကိလေသာကြောင့် ဖြစ်သော ကိလေသသမ္ပယုတ္တဓမ္မ၊ ယောနိသောမနသိကာရ စသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဇောတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ ပဋိသန္ဓေစုတိတို့၏ ပဋိသန္ဓေကိစ္စ စုတိကိစ္စတို့သည် အနညာ တ။

တဿ-ကား (ခ) ဝါကျ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေစုတိဂတိ ကိုပင် စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တိဝိသယ။

ထိုဝါကျရှိ တံ အာစယံကား -အာစယံဟူသော စွဲရာဝိသယ ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တစ်နည်း- တံ အာစယံ- ထို အာစယဟူသည်.... (က)(ခ) ဝါကျတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေစုတိဂတိပင်တည်းဟု လွန်ခဲ့ပြီးသော

ပဋိသန္ဓေစုတိဂတိကိုပင် စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

တံ ပုဂ္ဂလံ = အစွဲတိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ အာစယ၏ ကြိယာငါးတန်

အာစယအရ- ပဋိသန္ဓေနှင့် စုတိရ၏။

- ၁။ ထို့တွင် ပဋိသန္ဓေသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ စုတိသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပဋိသန္ဓေနှောင် ပထမဘဝင်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ မရကာသန္တပဉ္စမဇောမှစ၍ ပဋိလောမအားဖြင့် ရထိုက်သော စိတ်အဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ပဋိသန္ဓေနှောင် ဒုတိယဘဝင်မှ စ၍ နောက်နောက်ဖြစ်သော စိတ်အဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ပဋိသန္ဓေဝိထိကို သတိပြု)

တစ်နည်း- သဘာဝနည်း

- ၁။ ပဋိသန္ဓေသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကံကိလေသာတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သုခ၊ ဒုက္ခတို့ကို ခံစားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ယောနိသောမနသိကာရ၊ အယောနိသောမနသိကာရ၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အို၊ နာ၊ သေ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ စသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(စုတိကို ဒဿနတ္ထယူ၍ နည်းမထုတ်ပါ)

စုတိ သဘာဝနည်း-

- ၁။ စုတိသည် ဒဿနတ္ထ။

- ၂။ ဤဘဝ ပဋိသန္ဓေသည် ဒီကပကတ္ထ။ (ပဋိသန္ဓေနေခဲ့ရသော ကြောင့် သေရသည်။)
- ၃။ အနာဂတ် ဘဝသစ်ပဋိသန္ဓေသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အတိတ်ဘဝကံ ကိလေသာတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သုခ၊ ဒုက္ခစသည်ကို ခံစားရခြင်းသည် အနုဘာဝတ္ထ။

အာစယ ဂါမိနောအရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရ၊ အယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပဋိသန္ဓေ စုတိ ဂတိသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဝတ္ထု အာရုံ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ အနုသယတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ထိုသုခ ဒုက္ခတို့ကို ခံစားရခြင်းမှစ၍ မရကတိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ကမ္မ ကိလေသေဟိ အာစိယတိ

ကမ္မကိလေသေဟိဝယ် ကံပစ္စည်းတရားက အာစိယတိ - အရ ပဋိသန္ဓေ နာမက္ခန္ဓာ ကဋ္ဌတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိက ကမ္မသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကံပစ္စည်းတရားက အာစိယတိအရ စုတိပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

ကမ္မကိလေသေဟိဝယ် ကိလေသာအရ - ကိလေသာပစ္စည်း တရားက အာစိယတိအရ - ပဋိသန္ဓေစုတိ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။

အာစယော - ဌိ ဓာတ် (အန္တတ္ထ)အရ - ကံ ကိလေသာရ၏။ အ - ပစ္စည်း အရ (ဗာဟျတ္ထ) အရ ပဋိသန္ဓေစုတိရ၏။ ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။

အာစယဂါမိနော -

အာစယအရ- ပဋိသန္ဓိစုတိဂတိဟု ဆိုအပ်သော လောကီဝိပါက်
နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ဂါမိနောအရ- လောကီကုသိုလ်
အကုသိုလ်ကံ ရ၏။ (ပစ္စည်း) ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၊ ပကတူပ၊
နာနက္ခဏိကပြိုင်။

(အာစယံ ဂစ္ဆန္တိ၊ အာစယံ ဂမေန္တိ တို့၌လည်း နည်းတူ)

ယဿ ပဝတ္တန္တိ -

ယဿအရ- ပုဂ္ဂိုလ်၌တည်သော ဟဒယဝတ္ထုရ၏။ (ပစ္စည်း)
ပဝတ္တန္တိအရ- လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
ပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပုရေဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊
အဝိဂတ၊ ပြိုင်- ၅။



၂၄။ အာစယဂါမိတိတ် အဖွင့် (၂)

- (က) တတော ဧဝ အာစယသင်္ခါတာ စယာ အပေတတ္တာ နိဗ္ဗာန်
အပေတံ စယာတိ အပစယော။
- (ခ) တံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္တနတော အပစယံ ဂစ္ဆန္တိတိ
အပစယဂါမိနော။
- (ဂ) အရိယမဂ္ဂါန မေတံ အဓိဝစနံ။
- (ဃ) အဝိ စ ပါကာရံ ဣဋ္ဌကဝဏ္ဍကီဝိယ ပဝတ္တံ အာစိန္တန္တ ဂစ္ဆန္တိတိ
အာစယဂါမိနော။ တေန စိတံ စိတံ ဣဋ္ဌကံ ဝိဒ္ဓဿယမာနော
ပုရိသော ဝိယ တဒေဝ ပဝတ္တံ အပစိန္တန္တ ဂစ္ဆန္တိတိ အပစယ
ဂါမိနော။

(၅- ၈၆)

၁။ ယ-ဝါကျ ဥပမာန ဥပမေယျ ညီမျှစေလျက် ကတ္တားပုဒ် တို့အရ ထင်ရှားစေပြီး အနက်ပေးပုံ --

ဣဋ္ဌကဝဗ္ဗကံ ပါကာရံ အာစိနန္တာ ဂစ္ဆတိဝိယ ယေ မ္ဗော။ အကြင် လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်။ ပဝတ္တံ အာစိနန္တာ ဂစ္ဆန္တိ ဣတိ တေ မ္ဗော အာစယဂါမိနော။

တေန၊ ထိုပန်းရံသမားသည်။ စိတံ စိတံ ဣဋ္ဌကံ ပုရိသော ဝိဒ္ဓံသယ မာနော၊ လျက်။ ဂစ္ဆတိ ဝိယ၊ ဧဝံ ယေမ္ဗော၊ အကြင်မဂ်လေးပါး တရားတို့ သည်။ ကမ္မကိလေသေဟိ၊ တို့သည်။ စိတံ၊ တဒေဝ ပဝတ္တံ - ထိုပဋိသန္ဓေ၊ စုတိ၊ ဂတိ ဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်တရားကို။ အပစိနန္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်တက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ တေမ္ဗော အပစယဂါမိနော နာမ။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတီတိ အာစယော စသည်ဖြင့် အာစယဂါမိနော၏ အစိတ်အပေါင်း ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အဘိဓေ ယျတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ထိုနည်းတူစွာ အပစယဂါမိနော၏ အစိတ် အပေါင်း ဝစနတ္ထနှင့်တကွ အဘိဓေယျတ္ထတို့ကိုလည်း ဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အာစယဂါမိနော၏ ဝစနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထတို့ကို သာ မဆိုသင့်။ အပစယဂါမိနော၏ ဝစနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထတို့ကား အဘယ်ပါ နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် တတော ဧဝံ အာစယသင်္ခါတာ စသည် မိန့်။

တစ်နည်း-

ဆရာ ဆရာသည် အာစယဂါမိနော၌ အာစယကို အာစိယတီတိ အာစယောဟု ကမ္မသာင် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အပစယဂါမိနော၌ အပစယကိုလည်း အပစိယတီတိ အပ စယောဟု ကမ္မသာင် ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူသော အနက်ရောက်၏။ စင်စစ်

မသင့်။ ထို့ကြောင့် အပစယ၏ ဝစနတ္ထကိုလည်း ဖွင့်ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ အပစယ၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ် ရှိသောကြောင့် တတော ဧဝ စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အပစိယတီတိ အပစယော-ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထမပြုရ။ စယာ အပေတံ အပစယောဟု ပဉ္စမိ အဗျယီဘောသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလှို။

(အဗျယီဘောသမာသံ ဖြစ်၍ အပစယံဟု နပုံလိင်ဖြင့်ရှိသင့်သည်။)

(ဂ) ဝါကျ လီနန္တရ စောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်တတ်သော တရားတို့သည် အပစယဂါမိမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်း သို့ဆိုလျှင် အပစယဂါမိအရ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော ဂေါတြဘူ ပစ္စဝေက္ခ ဣဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဖိုလ်စိတ်တို့ကို ကောက်ယူရပါမည်လော့။ ထို့ကြောင့် (ခ) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ အပစယဂါမိအရ အဘယ်ကို ကောက်ရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အရိယာမဂ်ကို ကောက်ရပါ၏ ဟူလှို။

(ဃ) ဝါကျ

ဆရာ ဆရာသည် ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတိဖြင့် အာစယဂါမိ နောကို အာစယံ ဂါမိနော အာစယဂါမိနောဟု လည်းကောင်း။ အပစယံ ဂါမိနော အပစယဂါမိနော ဟူ၍လည်းကောင်း ဝစနတ္ထပြု၍ အာစယအရ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိဝဋ်တရား၊ ဂါမိအရ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း အပစယအရ နိဗ္ဗာန်၊ ဂါမိအရ အရိယာမဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ကောက်ယူရမည်ဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဆရာ ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း တစ်နည်း သာလျှင် မှတ်ရမည်လော့။ ထို့ကြောင့် အာစယနှင့် ဂါမိ၊ အပစယနှင့် ဂါမိတို့ကို

အရတူကြံ၍ အခြားနည်းဖြင့်လည်း ဝစနတ္ထ ပြုကောင်းသေးသည် မဟုတ်ပါ
လော့။ (အန္တယ အာဘော်) ထို့ကြောင့် ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းမျှကိုသာ ဆရာ
မဆိုသင့်။ အခြားအဘယ်သို့လည်း ဝစနတ္ထပြုနိုင်ပါသေးသနည်း။ ဤသို့
မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အပိစ - စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်းသာ ဝစနတ္ထ ပြုနိုင်သည် မဟုတ်။ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်
အရတူကြံ၍ အာစိနန္တော ဂါမိနော အာစယဂါမိနော၊ အပစိနန္တော ဂါမိနော
အပစယဂါမိနော ဟူ၍လည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါ၏ ဟူလို။

၃။ ယ - ဝါကျ အပိစ ထားရခြင်းအကြောင်း။

အာစယဂါမိနော၌ -

(၁) အာစိယတိတိ အာစယောဟူသော ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထမှ
တစ်ပါး အာစိနန္တိတိ အာစိနန္တော ဟူသော ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထကို
လည်းကောင်း။

(၂) အာစယ၌ အာရှေးရှိသော စိဓာတ်၊ အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှ
တစ်ပါး၊ အာရှေးရှိသော စိဓာတ်၊ နာပစ္စည်း၊ အန္တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကို လည်းကောင်း။

(၃) အပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထမှတစ်ပါး အန္တပစ္စည်း၏ ကတ္တုတ္ထကို
လည်းကောင်း။

(၄) အာစယအရ - ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်တရား
မှတစ်ပါး၊ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် ဟူသော အဘိဓယျတ္ထကို လည်း
ကောင်း။

(၅) ဂါမိ၏ သုဒ္ဓကတ္တုတ္ထ ဟေတုကတ္တုတ္ထ နှစ်မျိုးရသည်မှ တစ်ပါး၊
သုဒ္ဓကတ္တုတ္ထ သက်သက်ကို လည်းကောင်း။

နိ
၂၃

(၆) အာစယံဂါမိနော၊ အာစယဂါမိနော ဟူသော ဒုတိယာ တပျူရိသ်သမာသ်ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး၊ အာစိနန္တာ ဂါမိနော၊ အာစယဂါမိနော ဟူသော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

အာပစယဂါမိနော၌-

(၇) စယာ အပေတံ အပစယော ဟူသော ပဉ္စမိအဗျယီဘော သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး၊ အပစိနန္တိတိ အပစိနန္တာ ဟူသော ကတ္ထုသာနေ ကိတ်ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

(၈) အပပုဒ်၊ စယပုဒ်ဖြင့်ပြီးသော သမာသ်ပုဒ် အဖြစ်မှတစ်ပါး၊ အပရှေးရှိသော စိဓာတ် နာပစ္စည်း အန္တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။

(၉) အပစယအရ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထမှတစ်ပါး၊ မဂ် ၄-ပါး ဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

(၁၀) အပစယံ ဂါမိနော အပစယဂါမိနောဟူသော ဒုတိယာ တပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး၊ အပစိနန္တာ ဂါမိနော အပစယဂါမိနော ဟူသော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အပိစ ထားပါသည်။

၄။ * စိယတီတိ စယော၊ (စိ + အ)

* အပေတီတိ အပေတံ။ (အပ + ဣ + တ)

* ဝါနတော နိက္ခန္တံ နိဗ္ဗာနံ၊ (အဗျယီဘော)

တကုာ၏ နိဗ္ဗာန်နှင့် ပကတူပပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပတ္တိနိမိတ်။

တကုာမှ ထွက်မြောက်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ ဝါနံ ဧတသ္မိန္တိ နိဗ္ဗာနံ၊ (ဗဟုပ္ပိဟိသမာသ်)

တကုာကင်းခြင်းဂုဏ်၏ နိဗ္ဗာန်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း

သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ တဏှာကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* စယာ အပေတံ အပစယော။ (အပစယံ)

ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရား၏ နိဗ္ဗာန်နှင့် ပကတူပပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရားမှ ကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အပစယံ ဂါမိနော အပစယဂါမိနော။ (ခ - ဝါကျအလို)

နိဗ္ဗာန်၏ မဂ် ၄ - ပါးနှင့် အာရုံ အာရမ္မဏီကအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန် သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

တစ်နည်း - အပစိနန္တိတိ အပစိနန္တာ။ (အပ + စိ + နာ + အန္တ)

အပစိနန္တာ ဟုတွာ ဂါမိနော အပစယဂါမိနော။ (ယ - အလို)

ဝဋ်တရားကို ဖျက်ဆီးခြင်းဂုဏ်၏ မဂ် ၄ - ပါးတရားတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ရှေ့ပုဒ် + နောက်ပုဒ်တို့၏ တူမျှခြင်း တုလျဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

ရုပ်ပြီးပုံမှတ်ချက် -

ဤသို့ ဝစနတ္ထပြုလျှင် အပစိနန္တဂါမိနော ဟုဆိုလိုလျက် အပစိနန္တကို နိရုတ္တိနည်းဖြင့် အပစယပြု၍ အပစယဂါမိနောဟု ပြီးသည်။ အပစိနန္တ - သည် အန္တ ပစ္စည်းဆုံးသောပုဒ်ဖြစ်၍ နောက်ပုဒ်နှင့် ယေဘုယျအားဖြင့် သမာသ်မဖြစ်ဟု ရူပသိဒ္ဓိ၌ဆိုကြောင်း ဘာသာဋီကာမိန့်သည်။ သို့သော် ရူပသိဒ္ဓိ၌ အန္တပစ္စည်းဆုံးသော နောက်ပုဒ်နှင့်သာ ရှေ့ပုဒ်နှင့် သမာသ်မတွဲရ ကြောင်း ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် အပစယဂါမိနော၌ ထိုရူပသိဒ္ဓိအဆိုကို ဘာသာဋီကာဆိုသည့်အတိုင်း လျဉ်းပါးဖွယ်မလိုပါ။

မင်းကင်းဂဏ္ဍိ - ၌ အာစိနန္တဂါမိနောဟု ဆိုလိုလျက် ဓာတ်၏ အစိတ် ဣ - ကို အ၊ နာပစ္စည်းကို ယ၊ နန္တကို အံ၊ ထိုအံကို ရေ၍ အာစယ

ဂါမိနော ဆိုသည်ဟု ပြသည်။

- * အရိယော မဂ္ဂေါ အရိယမဂ္ဂေါ။
- * အရိယာနံ မဂ္ဂေါ အရိယမဂ္ဂေါ။
- * ပရိသမန္တတော ကရိယတေတိ ပါကာရော။ (ပ+ကရ+က)
- * ဣစ္ဆတိတိ ဣဋ္ဌကာ။ (ဣသု + ဋ္ဌကကံ)
- * ဝဗယတိ ဆိန္ဓယတိတိ ဝဗကီ။ (ဝဗ + အ + သွတ္ထက)
- * ဣဋ္ဌကာယ ကရောန္တော ဝဗကီ ဣဋ္ဌကဝဗကီ။

တစ်နည်း - ဣဋ္ဌကံ ဝဗကီ ဣဋ္ဌကဝဗကီ။

အုတ်၏ ပန်းရံသမားနှင့် အာရမ္မဏပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ - နိ။

အုတ်ကိုစီတက်ခြင်းဂုဏ် (ဝါ) အုတ်ကိုစီခြင်းကြိယာသည်ပ - နိ။

- * အပေတဿ ဘာဝေါ အပေတတ္ထံ။
- နိဗ္ဗာန်၏ ကင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်
- သည် ဗျူ - နိ။ ကင်းခြင်းဂုဏ်သည် ပ - နိ။

- * အာစိနန္တိတိ အာစိနန္တာ။ (အာ + စိ + နာ + အန္တ) (ဃ - အလို)
- * အာစိနန္တာ ဟုတွာ ဂါမိနော အာစယဂါမိနော။ (အာစိနန္တာဂါမိနော
- ဟုဆိုလိုလျက် အာစိနန္တ-ကို အာစယပြု)

ဝဋ်ဆင်းရဲကို စီတက်ခြင်းဂုဏ်၏ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ - နိ။

ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏အရတူခြင်း တုလျဘောဂုဏ်သည် ပ - နိ။

ဋီကာ-၌ အာစိနန္တိတိကို အာစယော၊ အာစယော ဟုတွာ ဂါမိနော အာစယဂါမိနောဟုလည်း တစ်နည်းပြုသေးသည်။ ယင်း အလို အာရေရှိုသော စိ-ဓာတ် အ-ပစ္စည်းဟု မှတ်ရမည်။

- * စိယတေတိ စိတာ။ (ဣဋ္ဌကာ) (စိ + တ)
- * ဝိဒ္ဓံသယတိတိ ဝိဒ္ဓံသယမာနော။ (ဝိ + ဓံသ + ကယ + မာန)

ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- ၅။ တတော = အဗျယပုဒ် (နိပါတ်ပုဒ်)။ အလိင်၊ ဂဏ
ဝိမုတ်၊ ဩကာရန္တ။
- စယာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
- အပေတတ္တာ = တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- အပစယ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
တစ်နည်း - နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- အပစယဂါမိနော = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- စိတံ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင် (ဣဋ္ဌကာကိုဋ်)။
ကညာဒိ၊ အကာရန္တ။
- အာစိနန္တ + အပစိနန္တ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) တတော စေ အာစယသင်္ဂါတာ စယာ- ဖြင့် အပစ
ယောဋ္ဌိစယောကို စိယတိတိ စယောဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊
စိဓာတ် အပစည်း၊ ယင်းပစည်း၏ ကံအနက်ကိုဟောလည်းကောင်း၊ စယ-
အရ ကမ္မကိလေသေဟိ အာစိယတိတိ အာစယော ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ
ပဝတ္တာနံ ဇေတံ နာမံ ဟူ၍ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကံကိလေသာတို့က ပွားစေ
အပ်သည့် ပဋိသန္ဓိ စုတိဂတိဝဋ်တရားကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

စယာ အပေတတ္တာ နိဗ္ဗာန် အပေတံ စယာ ဖြင့် အပစယောကို
စယာ အပေတံ အပစယောဟု ပဉ္စမိအဗျယိဘောသမာသ် ဝစနတ္ထပြု
လည်းကောင်း၊ အပဉ္စပသာရပုဒ်သည် ကင်းခြင်း အပဂမနအနက်ကို ဟော
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်
တရားမှ ကင်းသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို အပေတဟု ဆိုရသည်၏ အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ အပေတအရ နိဗ္ဗာန်ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း သိစေပါသည်။

(ခ) အပစယံ ဂစ္ဆန္တိ-ဖြင့် အပစယ ဂါမိနောဋ္ဌိ ဂါမိနောကို
ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနော-ဟု ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဂမုဓာတ်

ဏီပစ္စည်း ယင်းဏီပစ္စည်း၏ ကတ္တားဟောလည်းကောင်း၊ အပစယံ ဂါမိနော အပစယဂါမိနောဟု ဒုတိယာတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

တံ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ ပဝတ္ထနတော-ဖြင့် အရိယမဂ် ၄-ပါးတို့ အပစယ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်၏ဟူသည် ပကတူပ နာနက္ခဏီကကမ္မ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် ရောက်သည်မဟုတ်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု တတ်သောကြောင့် အာရမ္မဏာဒိသတ္တိဖြင့် ဆက်သွယ်နေသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) အရိယ မဂ္ဂါန မေတံ အဓိဝစနံ-ဖြင့် အပစယဂါမိနော အရ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ကြသော ဂေါတြဘူဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် စသည်တို့ကို မကောက်ရ၊ မဂ် ၄-ပါးကိုသာ ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (အရိယမဂ္ဂဟု ဆိုသော်လည်း မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ် အားလုံးတို့ကို ယူရမည်ဖြစ် ကြောင်း ဋီကာဆိုသည်။)

(ဃ) အဝိစ - ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

ပါကာရံ ဣဋ္ဌက ဝဗ္ဗကီရိယ- ဖြင့် ပန်းရံသမားသည် တံတိုင်းကို စီသကဲ့သို့ ဟူသော ဥပမာနကို သိစေပါသည်။

အာစိနန္တော ဂစ္ဆန္တိ-ဖြင့် အာစယဂါမိနော၌ ရှေ့ပုဒ် အာစယကို အာစိနန္တိတိ အာစိနန္တောဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည် လည်းကောင်း၊ အာရှေးရှိသော စိဓာတ် နာပစ္စည်း အန္တပစ္စည်း အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ယင်းအန္တပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နောက်ပုဒ်ကို ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိနောဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဂမုဓာတ် ဏီပစ္စည်း၊ ယင်းဏီပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောလည်း ကောင်း၊ အာစိနန္တော(ဟုတ္တာ) ဂါမိနော အာစယဂါမိနောဟု ဆိုလိုလျက်

နိရတ္တိနည်းဖြင့် အာစိနန္တကို အာစယပြု၍ အာစယဂါမိနောဟု ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာစယနှင့် ဂါမိနော နှစ်ပုဒ်လုံးအရ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပန်းရံသမားသည် အုတ်တံတိုင်းကို စီသွားသကဲ့သို့ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့သည်လည်း ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရားကိုစီလျက် သွားတတ်သောကြောင့် အာစယဂါမိနော မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

တေန စိတ် စိတ် ဣဋ္ဌကံ ပိန္နဲသယမာနော ပုရိသောပိယ-ဖြင့် ထို ပန်းရံသမား စီအပ်တိုင်း စီအပ်တိုင်းသော အုတ်တို့ကို အခြားယောက်ျား တစ်ယောက်က ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ ဟူသော ဥပမာနကို သိစေပါသည်။

တဒေဝ ပဝတ္ထံ အပစိနန္တာ ဂစ္ဆန္တိ- ဖြင့် အပစယဂါမိနော၌ ရှေ့ပုဒ်ကို အပစိနန္တိတိ အပစိနန္တာဟု ကတ္တုသာမ် ဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ အပရှေးရှိသော စိဓာတ် နာပစ္စည်း အန္တပစ္စည်း၊ အန္တပစ္စည်း၏ ကတ္တာ အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အပ ဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္ထဗာဂေ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအပ ရှေးရှိသော စိဓာတ်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နောက်ပုဒ်ကို ဂစ္ဆန္တိတိ ဂါမိ နောဟု ကတ္တုသာမ် ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ ဂမုဓာတ် ကိပစ္စည်း၊ ယင်း ကိပစ္စည်း၏ ကတ္တာ အနက်ဟောလည်းကောင်း၊ အပစယ ဂါမိနောကို အပစိနန္တာ (ဟုတွာ) ဂါမိနော အပစယဂါမိနောဟု သန္တာဝနာ ကမ္မဓာရဲသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အပစိနန္တဂါမိနောဟု ဆိုလိုလျက် အပစိနန္တကို အပစယပြု၍ နိရတ္တိနည်းဖြင့် အပစယဂါမိပြီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်လုံးအရ မဂ်လေးပါးကိုပင် ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ပန်းရံသမား စီအပ်တိုင်း စီအပ်တိုင်းသော အုတ်တို့ကို အခြားယောက်ျားတစ်ယောက်က ဖျက်ဆီး၍ သွားသကဲ့သို့ ထိုကံကိလေသာတို့က စီအပ်သော ပဋိသန္ဓိ စုတိဂတိ ဝဋ်တရားကို မဂ်လေးပါးတို့က ဖျက်ဆီး၍ သွားတက်သောကြောင့်

ထိုမဂ်လေးပါးကို အပစယဂါမီဟု ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

၇။ တတော ဇဝ အာစယသင်္ခါတာ စယာဉ္ဇ ဇဝ

- ၁။ အာစယဟု ဆိုအပ်သော ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရားသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ကံကြောင့်ဖြစ်သော စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ ကိလေသာ ကြောင့်ဖြစ်သော ကိလောသာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
တစ်နည်း။ ။ အခြားတရားတို့သည် နိဝဇ္ဇေဗ္ဗ။
- ၃။ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိကိစ္စတို့သည် အနုညာတ။
(တဒေဝ ပဝတ္ထံ အပစိနန္ဒာလည်း နည်းတူထုတ်)

တတော ဇဝ အာစယသင်္ခါတာဝယ် တတောဉ္ဇ တ-ကား စယာဟု သော ဝိသယတိုက်ရိုက်ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တစ်နည်း- အာစယ သင်္ခါတာ စယာဉ္ဇ အာစယသင်္ခါတာဟူသော သဒ္ဓန္တရိတ်ကိုထောက်၍ ကမ္မကိလေသေဟိ စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ပြဆို အပ်ပြီးသည့် ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရားကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

တေန စိတံ - ဉှိ တ ကား ဣဋ္ဌကဝဗျကီဖြင့် ပြအပ်ပြီးသော အနက် ကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

တံ အာရမ္မဏံ - ဉှိ တ ကား လွန်ခဲ့ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တ။

၈။ အပစယဂါမိနော - ဉှိ

အပစယ အရ (က) ဝါကျအလို နိဗ္ဗာန်ရ၏။

- (၁) နိဗ္ဗာန်သည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) မဂ် ၄-ပါးသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) သန္တိသုခကို ခံစားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) ပရိကမ္မဘာဝနာ ဥပစာရဘာဝနာ စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- (၅) အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဤကား အပစယ ပထမနည်း အလိုတည်း ။

ဒုတိယနည်း (ဃ) ဝါကျအလို အရိယမဂ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဂေါတြဘူ ဝေါဒါန်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မဂ္ဂိနန္တရဇိလ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပရိကမ္မဘာဝနာ၊ ဥပစာရဘာဝနာမှစ၍ ပဋိလောမအားဖြင့် ရထိုက်သော ပါရမီပုညသမ္ဘာရ၊ တိဟေတုကပဋိသန္ဓိကတာ တိုင်အောင်သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖလသမာပတ္တိသုခမှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

အာစယဂါမိနောဝယ် အာစယအရ (ဃ) ဝါကျအလို လောကီ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို ကောက်၍ ယခင်နည်းတူထုတ်ပါ။

ယခင်ဝါကျအလို- ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဝဋ်တရားကိုကောက်၍ ယခင် နည်းတူထုတ်ပါ။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

အပစယော (အပေတံ+ စယ)။ (က-ဝါကျအလို)

အပ (အပေတံ) အရ-နိဗ္ဗာန်။ စယ (စယာ) အရ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဟု ဆိုအပ်သော ဝဋ်တရားရ၏။ ပကာတုပ။

(ဃ) ဝါကျအလို အပစယ-၌ ဓာတ်အရ မင်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပစ္စည်းအရ-ယင်းမင်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။

အပစယဂါမိနော

(ခ) ဝါကျအလို အပစယအရ နိဗ္ဗာန် (ပစ္စည်း)။ ဂါမိအရ မင်လေးပါးစိတ္တုပ္ပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်) ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာရမ္မဏ.အဓိပတိ.ဥပနိဿယ၃-ပစ္စည်းပြိုင်။

(ဃ) ဝါကျအလို အပစယအရ မင်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ဂါမိအရ ယင်း မင်လေးပါးစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။

အာစယဂါမိနော

ပထမနည်းအလို အာစယအရ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်တရား (ပဋိသန္ဓိ စုတိ ကိစ္စတပ်သော ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်) ရ၏ (ပစ္စယုပ္ပန်)။

ဂါမိနော အရ- လောကီကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ (စေတနာ) ရ၏။ (ပစ္စည်း) ပကတူပသတ္တိ။ နာနက္ခဏိကကမ္မနှင့် ပကတူပပြိုင်။

ဒုတိယနည်း (ဃ) ဝါကျအလို ရှေ့ပုဒ်+နောက်ပုဒ်အရ နှစ်ပုဒ်လုံး အရ မင်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ရသောကြောင့် သဟဇာတပြိုင်။

တဒေဝ ပဝတ္တံ အာစိနန္တာ ဂစ္ဆန္တိ

ပဝတ္တံအရ ပဋိသန္ဓိ စုတိ ဂတိ ဟုဆိုအပ်သော ဝဋ်တရား ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ အာစိနန္တာ အရ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ (စေတနာ) ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ ယခင်နည်းတူ ပကတူပ။ ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

အာပိနန္ဒာ ဂစ္ဆန္တိ

နစ်ပုဒ်လုံးအရ လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍
သဟဇာတပြိုင်ပါ။

ဣဋ္ဌကံ ဝိဒ္ဓံသယမာနော

ဣဋ္ဌကံအရ အုတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥတုဇအဋ္ဌကလာပ်နိပ္ပန္နရုပ်
ရ၏။ ဝိဒ္ဓံသယမာနောအရ- ဖျက်ဆီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော
ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။
အာ. ဓိ. ၂. ပုရေဇာတ. အတ္ထိ. အဝိဂတ၊ ၆-ပစ္စည်းပြိုင်။

ပဝတ္တံ အပပိနန္ဒာ ဂစ္ဆန္တိ

ပဝတ္တံအရ ပဋိသန္ဓိ. စုတိ. ဂတိ. ဝဋ်တရားရ၏။ (ပစ္စည်း) အပပိနန္ဒာ
အရ မဂ်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ ပကတူပစ္စည်း။ ပြိုင်မရှိ။

အပပိနန္ဒာအရ - ဂစ္ဆန္တိ အရ-မဂ်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုချည်း ရသော
ကြောင့် သဟဇာတပြိုင်။

တေန စိတံ စိတံ

တေန အရ- ပန်းရံသမား၏ ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။
(ပစ္စယုပ္ပန်)။ စိတံစိတံ အရ-အုတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး
ပြု။ အာ. ဓိ. ၂ပ. ပုရေဇာတ. အတ္ထိ. အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းပြိုင်။



၂၅။ သေက္ခတိက် အဖွင့်

- (က) တီသု သိက္ခာသု ဇာတာတိပိ သေက္ခာ။
- (ခ) သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဇတေတိပိ သေက္ခာ။
- (ဂ) အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိတိပိ သေက္ခာ။
- (ဃ) ဥပရိသိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတော န သေက္ခာတိ အသေက္ခာ။
- (င) ဝုဗ္ဗိပ္ပတ္တာ ဝါ သေက္ခာတိပိ အသေက္ခာ။
- (စ) အရဟတ္တဖလဗျောနံ ဇတံ အဓိဝစနံ။

(အဋ္ဌကထာ ၈၆/၇)

၁။ အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ၏ သမ္ဗန်-ကို သိက္ခာ. သိက္ခာသမ္ပယုတ္တာနံ ဗျောနံ ဟု ထည့်။

၂။ (ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် သေက္ခာကို သိက္ခာသု ဇာတာ သေက္ခာဟု ဇာတာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ သေက္ခာကို ဇာတာ တဒ္ဓိတ်သာလျှင် (ဇေအာဘော်ဆင်) ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ (ဗျတိ ရေက အာဘော်) သေက္ခာကို ဣဒံတဒ္ဓိတ်လည်း ပြုကောင်းသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (အန္တယ အာဘော်) ထို့ကြောင့် ဇာတာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထကို သာလျှင် မဆိုသင့်။ အခြားအဘယ်သို့လည်း ဝစနတ္ထ ပြုကောင်းပါသေး သနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိ သောကြောင့် ခ- ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

သေက္ခာနံ ဇတေ သေက္ခာဟု ဣဒံတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထလည်း ပြုကောင်း ပါသေး၏ ဟူလို။

တစ်နည်း-

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အန္တတ္ထဖြစ်သော သေက္ခ-၏

ဝစနတ္ထကို ပြတော်မူ၏။ ဗဟိဒ္ဓသေက္ခ၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။
စုဒ္ဓါကြောင့်(ခ)မိန့်။
(အဓိပ္ပါယ်ပြန်တူ၏။)

(သေက္ခမေက္ခကား အန္တတ္ထသေက္ခ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အရ ယောက်ျား
ဗဟိဒ္ဓသေက္ခဟု ဆိုလို၏။)

(ဃ) ဗျာတိရေက စောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် က-စသော ဝါကျတို့ဖြင့် သေက္ခ၏ ဝစနတ္ထသုံး
မျိုးကို ဆိုတော်မူ၏။ အသေက္ခ၏ ဝစနတ္ထကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါ
လော။

တစ်နည်း-

အသေက္ခကို နတ္ထိ သေက္ခာ စတေသန္တိ အသေက္ခာဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိ
သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်လော။ ထို့ကြောင့် သေက္ခ၏ ဝစနတ္ထကိုသာ မဆို
သင့်။ အသေက္ခကို အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်
ရှိသောကြောင့် ဃ-မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထမပြုရ။ န သေက္ခာ အသေက္ခာဟု ကမ္မ
ဓာရဏ်းသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည် ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည်။ သင်ဆဲ ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း သေက္ခမည်၏ဟု
ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်လည်း သင်ဆဲ
ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သေက္ခမည်၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။

ထို့ကြောင့် ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကို သေက္ခမဟုတ် အသေက္ခသာ ဆိုရခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် သသံသယဒေါသ အတိဗျာပိတ ဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသတို့ ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည် သိက္ခာသုံးပါး၌ဖြစ်၍ သင်ဆဲ ကျင့်ဆဲ ဖြစ်သော်လည်း အထက်အထက်၌ ဖြစ်မည့် သိက္ခာဓမ္မတို့အား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုစရာ ကိစ္စမရှိတော့၍ ပြီးပြီးသော သိက္ခာရှိသောကြောင့် သေက္ခဓမ္မဟုတ်မဆိုရ။ အသေက္ခဓမ္မဟုတ်သော ဆိုရသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါသမသင့်ပါဟူလို။

(ဥပရိသိက္ခိတဗ္ဗာဘာဝတောကို ပဓာနဗျော်၍ တက်သော ပါပနာပဉ္စက အတက်တည်း။)

(င) ဝါကျသို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ) ဝါကျဖြင့် အသေက္ခာကို န သေက္ခာ အသေက္ခာဟု ဝစနတ္ထပြု၍ န-သဒ္ဓါ အ-သဒ္ဓါ ပဋိသေဓအနက်ကို ဟောကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ အသေက္ခာ၌ အ-သဒ္ဓါ (န-သဒ္ဓါ)သည် ပဋိသေဓအနက်တစ်မျိုးကိုသာလျှင် ဟောပါသလော။ (ဝါ) အ-သဒ္ဓါသည် အခြားအနက်ကိုလည်း ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဃ-ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ အ-သဒ္ဓါသည် အခြားမည်သည့် အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အသဒ္ဓါ၊ နသဒ္ဓါ ဝုဗ္ဗိအနက်ကိုလည်း ဟောပါ၏ဟူလို။

(စ) ဝါကျ လီနန္တရ စောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် ဃ-ဝါကျတို့ဖြင့် အသေက္ခာ၏ ဝစနတ္ထတို့နှင့်

တကွ အ-၏ ပဋိသေဓတ္ထ ဝုဗ္ဗတ္တတို့ကို ဟောကြောင်း ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ သေက္ခမ္မေမဟုတ်သောတရားသည် အသေက္ခမည်၏ဟု ဆိုခဲ့လျှင် အသေက္ခာ အရ လောကီကုသိုလ်စိတ်နှင့် ဝိပိက်စိတ်များ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တို့ကို ကောက်ယူရမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ (ဤကား ပဋိသေဓ အနက်ဟော ပထမဝိကပ်နှင့် စပ်၍ရသော ပါပနာ) အထွဋ်အထိပ်ရောက် သော သေက္ခမ္မသည် အသေက္ခမည်သည်ဟု ဆိုခဲ့လျှင် အသေက္ခာအရ အရဟတ္တမဂ်စိတ်ကို ကောက်ယူရမည်ဟူသော အနက်ရောက်၏။ (ဤကား န-သဒ္ဓါ ဝုဗ္ဗိ အနက် ဟောသော ဒုတိယဝိကပ်နှင့် စပ်၍ရသော ပါပနာ) စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အသေက္ခ၏ အရလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ ဝစနတ္ထမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ဆိုသင့်သည်ကို မဆိုချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (စ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ဤ အသေက္ခာဟူသော သဒ္ဓါသည် အသင်စောဒက ဆိုအပ်ပြီးသော တရားအားလုံး၌ နံ့သည့် သကလဗျာပီ စကားမဟုတ်။ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌သာထင်၍ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ထင်သော ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါ သဒ္ဓိ သူပစာသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုသာယူရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ (စ) ဝါကျ၌ (ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ရှိသော) အဝိသဒ္ဓါ

- ၁။ သိက္ခာသု ဇာတာ သေက္ခာဟူသော ဇာတာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး သိက္ခာနံ ဇတေ သေက္ခာဟူသော ဣဒံတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။
- ၂။ သိက္ခာပုဒ် က-ပစ္စည်းနှင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး သေက္ခာပုဒ် က-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း။
- ၃။ အန္တတ္ထအရ သိက္ခာ သုံးပါးဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

လဲလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါထားပါသည်။

(ဂ) ဝါကျ (ဝါ သဒ္ဓါ၏ အနက်ရှိသော) အပိ-သဒ္ဓါ

- ၁။ သေက္ခာနံ ဧတေ သိက္ခာဟူသော ဣဒံတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး၊ သိက္ခာနံ သီလံ ယဿာတိ သေက္ခာဟူသော တဿီလကိတ် ဝစနတ္ထ (တဿီလတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထ) ကို လည်းကောင်း။
- ၂။ သေက္ခပုဒ်၏ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်အဖြစ်မှတစ်ပါး ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်ကို လဲလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါထားပါသည်။

(င) ဝုဗ္ဗိပုတ္တာ ဝါ-၌ ဝါသဒ္ဓါ

အသေက္ခာ-၌ အ(န)၏ ပဋိသေတ္ထမှတစ်ပါး ဝုဗ္ဗိပုတ္တာကို လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

ဒေါသပယ်

(က) (ခ) (ဂ) (ဃ) (င) ဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် အသေက္ခအရ လောကီတရားများနှင့် နိဗ္ဗာန်တို့ကို မယူရ။ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကိုသာ ယူရမည်ဟု အတိအကျ သက်မှတ်ပြုသောကြောင့် အတိဗျာပိတ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

- ၄။ * သိက္ခိတဗ္ဗာတိ သိက္ခာယော။ (အစိတ်)
- * သိက္ခာသု ဇာတာ သေက္ခာ။ (အပေါင်း)

သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ သေက္ခဓမ္မတို့နှင့် သဟဇာတပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ သေက္ခဓမ္မတို့နှင့် အစိတ် + အပေါင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်လည်းကောင်း၊ ဗျူပတ္တိနိမိတ်၊ သိက္ခာသုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ဖြစ်ခြင်း

ကြိယာသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သိက္ခာနံ သိက္ခာ။ (အစိတ်)

* သိက္ခာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ သေက္ခာ။ (ခ-ဝါကျသေက္ခာနံ) (အစိတ်)

* သေက္ခာနံ ဧတေ သေက္ခာ။ (သေက္ခ+ဏ) (အပေါင်း)

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ သေက္ခဓမ္မတို့နှင့် ဌာန+ဌာနီ၊ သာမိ+သံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အပရိယောသိတာ သိက္ခာယော ဧတေသန္တိ အပရိယောသိတ သိက္ခာ။

မပြီးဆုံးသေးသဖြင့် သင်ဆဲ ကျင့်ဆဲ ဖြည့်ဆဲဖြစ်သော သိက္ခာသုံးပါး၏ သေက္ခဓမ္မတရားတို့နှင့် သဟဇာတပစ္စည်း+ ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

မပြီးဆုံးသေးသော သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အပရိယောသိတသိက္ခာနံ ဘာဝေါ အပရိယောသိတသိက္ခတ္တံ။

(၂) မပြီးဆုံးသေးသော သင်ခြင်း ကျင့်ခြင်းရှိသော သေက္ခ ဓမ္မတို့၏ သင်၍ ကျင့်၍ မပြီးဆုံးသေးခြင်း ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) သင်၍ ကျင့်၍ မပြီးဆုံးသေးခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* န သေက္ခာ အသေက္ခာ။

ပဋိသေခဘောဂုဏ်၏ (ဝါ) ဝုဓိဘောဂုဏ်၏ အသေက္ခ ဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ပဋိသေခဘောဂုဏ် (ဝါ) ဝုဓိဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အရဟန္တဿ ဘာဝေါ အရဟတ္တံ။

(၂) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ဌာန+ဌာနီ၊ သာမိ+သံအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မဒြပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အရဟတ္တံ စ တံ ဖလံစာတံ အရဟတ္တဖလံ။

- ၅။ သိက္ခာသု = ကိတ်ပုဒ်၊ ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- သေက္ခာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- အပရိယောသိတ = သမာသ်ပုဒ်၊ ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊
အာကာရန္တ။
- အပရိယောသိတသိက္ခာ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
အာကာရန္တ။

၆။ (က) တီသု သိက္ခာသု ဇာတာ-ဖြင့် သိက္ခာသုကို သိက္ခိ တဗ္ဗာတံ သိက္ခာဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သိက္ခာဓာတ် အပစ္စည်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ် သိက္ခာအရ သိက္ခာသုံးပါးကို ယူရ မည်အဖြစ် သေက္ခာကို သိက္ခာသု ဇာတာ သေက္ခာဟု ဇာတတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထ ပြု လည်းကောင်း၊ သေက္ခပုဒ် ကပစ္စည်း၊ ယင်း က၏ ဇာတအနက်ဟော လည်းကောင်း၊ သိက္ခာဟူသော အန္တပုဒ်အရ သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်း ကို မယူရ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ် ဖြည့်အပ်သော အဓိသီလ သိက္ခာသုံးပါးကို ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ခ) သတ္တန္တံ သေက္ခာနံ ဧတေတိပိ-ဖြင့် အန္တဖြစ်သော သေက္ခာကို သိက္ခနံ သိက္ခာ၊ သိက္ခာ ဧတေသံ အတ္ထိတံ သေက္ခာဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ သိက္ခာပုဒ်+ ကပစ္စည်း၊ ထိုကပစ္စည်း၏ အဿတ္ထိ အနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ သေက္ခာအရ သေက္ခပုဒ် ၇-ယောက်တို့ကို ကောက် ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ သေက္ခာကို သေက္ခာနံ ဧတေ သေက္ခာ ဟု ကုဒ်တဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သေက္ခပုဒ် ကပစ္စည်း၊ ယင်း က ပစ္စည်း၏ ကုဒ်အနက်ဟောလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဂ) အပရိယောသိတသိက္ခတ္တာ သယမေဝ သိက္ခန္တိ-ဖြင့် သိက္ခာကို သိက္ခိတုံ (သိက္ခနံ) သီလံ ယေသန္တိ သေက္ခာဟု တသီလ ကိတ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သိက္ခဓာတ်+ဏပစ္စည်း၊ ယင်း ဏပစ္စည်း၏ တသီလအနက်၌သက် လည်းကောင်း၊ သေက္ခ ဓမ္မ ၇-ပါးတို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ပင် သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်း အလေ့ရှိကြသည် အဖြစ် လည်းကောင်း၊ အထက်မဂ်၊ ဖိုလ်တို့ကို ပကတူပ ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု သောအားဖြင့် မပြီးဆုံးသေးသော သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း၊ ဖြည့်ခြင်း ရှိသော ကြောင့် ထို တရား ၇-ပါးကို သေက္ခဟု ဆိုရသည် လည်းကောင်း သိစေပါ သည်။

(ဃ) န သေက္ခာ-ဖြင့် အသေက္ခာကို န သေက္ခာ အသေက္ခာ ဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အ-၏ နကာရိယအဖြစ် လည်းကောင်း၊ (ဝါ) အသဒ္ဓါသည် နသဒ္ဓါ၏ ပဋိသေအေနက်ဟော လည်း ကောင်း သိစေပါသည်။

ဥပရိသိက္ခိတဗ္ဗဘာဝတော-ဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည် (သိက္ခာ ၃-ပါးတို့၌ ဖြစ်ခြင်း၊ ကျင့်လေ့ရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိသော်လည်း) အထက်၌ ကျင့်စရာတရား သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ပကတူပပစ္စယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုစရာ မရှိတော့သောကြောင့် သေက္ခဟု မဆိုရ အသေက္ခ ဟုသာ ဆိုအပ်သည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(င) ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

ဝုဗ္ဗိပတ္တာ သေက္ခာ-ဖြင့် အသေက္ခာကို န သေက္ခာ အသေက္ခာ ဟု ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အ- န၏ကာရိယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အ-သည် န-၏ ဝုဗ္ဗိအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(စ) အရဟတ္တ ဖလဓမ္မာနံ ဖတံ အဓိဝစနံဖြင့် အသေက္ခ

အရ လောကီကုသိုလ် အဗျာကတ ဓမ္မနှင့် နိဗ္ဗာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (ယ-ပထမပိကပ် အလို)

သေက္ခ ဓမ္မ တို့တွင် အကြီးမြတ်ဆုံးသော အရဟတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ (င-ဝါကျအလို) မကောက်ရ။ ရှဋ္ဌိသဒ္ဓါ သဒ္ဓါပစာသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကိုသာ ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

- ၇။ (ဂ) သယမေဝ သိက္ခန္တိ ဌံ ဝေ-
 - (၁) သေက္ခဓမ္မ ၇-ပါးသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
 - (၂) သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
 - (၃) ထိုသေက္ခ ဓမ္မ ၇- ပါးတို့၏ ကျင့်လေ့ရှိခြင်း ဂုဏ်သည် အနုညာတ။

- ၈။ သေက္ခအရ မဂ် ၄-ပါး အောက်ဖိုလ် ၃-ပါးရ၏။
 - (၁) ထိုတွင် မဂ် ၄-ပါးသည် ဒဿနတ္ထ။
 - (၂) ဂေါတြဘူဝေါဒါန်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။
 - (၃) မဂ္ဂါနန္တရဖိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။
 - (၄) ပရိကမ္မဘာဝနာ ဥပစာရဘာဝနာမှစ၍ ပဋိလောမအားဖြင့် ရထိုက်သော ပါရမီပုညသမ္ဘာရတိုင်အောင်သော အကြောင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
 - (၅) ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်မှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

အောက်ဖိုလ် သုံးခုကိုကောက်လျှင် -

- (၁) ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) အသီးသီး ဆိုင်ရာမဂ်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။

- (၃) ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
 - (၄) ပရိကမ္မဘာဝနာ၊ ဥပစာရဘာဝနာမှစ၍ ရှေးရှေးသောအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
 - (၅) ဖလသမာပတ္တိသုခမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးတို့သည် အနာဘာဝတ္ထ။
- (အရဟတ္တအရ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကိုကောက်၍ နည်းမှီထုတ်ပါ။)

သိဒ္ဓိ-

(ဃ) ဝါကျ၌ ဥပရိသိက္ခိတဗ္ဗဘာဝတောဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်တရားတို့သည် အထက်၌ ပကတူပပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုစရာကိစ္စ မရှိတော့သောကြောင့် အသေကွမည်၏ဟု ယုတ္တိဖြင့် ယုံကြည်စေအပ်ရကား သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

(စ) ဝါကျ၌ အသေကွအရ (သေကွ မွေ့မဟုတ်သောတရားတို့သည် အသေကွဟု ဆိုအပ်သော်လည်း) အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ကို ယူရမည်ဟု အန္တယကိုဆိုသဖြင့် အခြားတရားတို့ကို မယူရဟူသော ဗျတိရေကတ္တကို အနက်ရောက်သောအားဖြင့် ပြီးစေအပ်သောကြောင့် အတ္ထာပန္နသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

၉။ သိက္ခာသုအရ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာ ရ၏။

ထိုတွင်-

သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ၃-ပါးသည် သီလသိက္ခာ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ ၃-ပါးသည် သမာဓိ (အဓိစိတ္တ) သိက္ခာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ၂-ပါးသည် ပညာသိက္ခာ မည်၏။

၁၀။ သိက္ခာသု ဇာတာ သေက္ခာ

သိက္ခာသု အရ သမ္မာဒိဋ္ဌိ (ပ) သမ္မာသမာဓိ ဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး။

၃၂၄.၂

သိက္ခာသုံးပါး၊ ပစ္စည်းတရားရ၏။ ဇာတာအရ မဂ်လေးပါး၊ အောက်ဖိုလ်
သုံးပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကြည့်သော စေတသိက် (၂၈) ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မယုတ္တ၊ ဝိပါကာ၊ ဟေတု၊
အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ကုန္တိယ၊ ဈာန = ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း - - အစိတ်အစိတ်ပြိုင်လျှင်

သိက္ခာသုအရ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဟု ဆိုအပ်
သော အဓိသီလသိက္ခာ ရ၏။ (ပစ္စည်း) ဇာတာအရ မဂ်စိတ်လေးပါး အောက်
ဖိုလ်သုံးပါး၊ ဝိရတီသုံးပါးကြည့် စေတသိက် ၃၃-ပါး ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဝိပါကာ၊ မဂ္ဂ ပေါင်း ၈-
ပစ္စည်းပြိုင်။

သိက္ခာသုအရ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ ဟူသော
အဓိစိတ္တသိက္ခာရ၏။ (ပစ္စည်း) ဇာတာအရ မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်ဖိုလ်
၃-ပါး ကြွင်းစေတသိက် ၃၃-ပါး ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဝိပါကာ၊ အဓိ၊ မဂ္ဂ၊ ကု၊ ဈာန =
ပေါင်း ၁၁-ပစ္စည်းပြိုင်။

သိက္ခာသုအရ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ဟုဆိုအပ်သော အဓိပညာ
သိက္ခာ ရ၏။ (ပစ္စည်း) ဇာတာအရ မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်ဖိုလ် ၃-ပါး
ကြွင်းစေတသိက် ၃၄-ပါး ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဝိပါကာ၊ ဟေတု၊ အဓိ၊ မဂ္ဂ၊
ကု၊ ဈာန ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

သေက္ခာနံ စတေ သေက္ခာ

သေက္ခာနံအရ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော
မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်ဖိုလ် ၃-ပါး၊ စေတသိက် ၃၆-ပါး ရုပ် အဋ္ဌဝိသ ဟူ
သော ခန္ဓာပဉ္စက ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

ဧတေအရ မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်ဖိုလ် ၃-ပါးရ၏။ (ပစ္စည်း)
(သိက္ခာ၊ သိက္ခာသမ္ပယုတ္တ အားလုံးလည်း ကောက်နိုင်၏)။

ထို့ကြောင့် ဧတေအရ ပစ္စည်းတရားက သေက္ခာနံ အရ ပစ္စယုပ္ပန်
တရားတို့အား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကြီး ၄၊ လတ် ၄၊
အဓိပတိ၊ အာဟာရ၊ ဣန္ဒြိယ ၁၁-ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း - -

သေက္ခာနံ အရ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့၏ သန္တာန်၌တည်သော
ဟဒယဝတ္ထု ပစ္စည်းတရားရ၏။ ဧတေ အရ မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်ဖိုလ်
၃-ပါး ပစ္စယုပ္ပန်တရားရ၏။ ပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပုရေ
ဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ပေါင်း ၅-ပစ္စည်းပြိုင်။

အသေက္ခာ

အ (န) ဟူသော ရှေ့ပုဒ်အရ ပဋိသေသဘောဂုဏ် (တစ်နည်း) ဝုဓိ
ဘောဂုဏ် ရ၏။ သေက္ခာဟူသော နောက်ပုဒ်အရ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် ရ၏။
ပကတုပသတ္တိ။

(အသေက္ခာ၌ သေက္ခဟူသော နောက်ပုဒ်သည် န (အ) ဟူသော
နိပါတ်ပုဒ်၏ အစွမ်းကြောင့် သေက္ခ မွေ ဟူသော မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ အောက်
ဖိုလ် ၃-ပါးကို မဟောတော့ဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ဟူသော အသေက္ခ
မွေကိုသာ ဟောတော့သည်)။



၂၆။ ပရိတ္တတိတ် အဖွင့်

- (က) သမန္တတော ခဏ္ဍိတတ္တာ အပ္ပမတ္တကံ ပရိတ္တန္တိ ဝုစ္စတိံ ပရိတ္တံ ဂေါမယပိဏ္ဍိန္တိ အာဒိသုဝိယ။
- (ခ) ဣမေပိ အပ္ပိနဘာဝတာယ ပရိတ္တာ ဝိယာတိ ပရိတ္တာ။
- (ဂ) ကာမာဝစရ မ္မောနမေတံ အဓိဝစနံ။
- (ဃ) ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန္တသမတ္တတာယ၊ ဝိပုလဇလတာယ၊ ဒီယသန္တာနတာယ စ မဟန္တဘာဝံ ဂတာ၊ မဟန္တေဟိ ဝါ ဥဋ္ဌာရစ္ဆန္တဝီရိယစိတ္တပညေဟိ ဂတာ ပဋိပနွာတိပိ မဟဂ္ဂတာ။
- (င) ပမာဏကရာ မ္မော ရာဂါဒယော ပမာဏံ နာမ။
- (စ) အာရမ္မဏတော ဝါ သမ္ပယောဂတော ဝါ နတ္ထိ ဧတေသံ ပမာဏံ ပမာဏဿ စ ပဋိပက္ခာတိ အပ္ပမာဏာ။

(အဋ္ဌကထာ-၈၇)

၁။ ဝုစ္စတိ၏ ကတ္တား ဇနေန (ယောဇနာ)

ခဏ္ဍိတတ္တာ၏ သမ္ပန်ကား-အပ္ပမတ္တကဿ။

ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန္တ သမတ္တတာယ၊ ဝိပုလ ဇလတာယ တို့၏ သမ္ပန်ကားမဟဂ္ဂတကုသလာနံ တည်း။

ဒီယသန္တာနတာယ၏ သမ္ပန်ကား မဟဂ္ဂတ မ္မောနံ (ကု+ဝိ+ကြံ အားလုံး။)

၂။ (ခ) ဝါကျ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဖြင့် ပရိတ္တကို ပရိသမန္တတော ခဏ္ဍိယတေ အဝခဏ္ဍိယတေတိ ပရိတ္တံဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည် အဖြစ်ကို ဆို၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ပရိတ္တတိတ်လာ ပရိတ္တာ မ္မော၌ ပရိတ္တကို ပရိသမန္တတော ဒီယန္တေ အဝခဏ္ဍိယန္တေတိ ပရိတ္တာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်-ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မူကား ပရိတ္တ မ္မောသည် သေးငယ်သော အရာဝတ္ထု

မဟုတ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ္တ တိက်လာ ပရိတ္တ၏ ဝစနတ္တကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ ပရိတ္တ၏ ဝစနတ္တကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ပရိတ္တာ ဝိယာတိ ပရိတ္တဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္တသာ ပြုကောင်းပါ၏ ဟုလို။

(ဂ) ဝါကျ

ဆရာ ဆရာသည် နည်းသော အာနုဘော်ရှိသောကြောင့် ပရိတ္တ မည်၏ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့သည်လည်း လော ကုတ္တရာတရားကို ထောက်လျှင် လောကုတ္တရာတရားအောက် နည်းသော အာနုဘော်ရှိသောကြောင့် ပရိတ္တမည်၏ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ပရိတ္တ၏ အရကောက်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ ယင်း၏ အဘိဓယေတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ (ဂ) မိန့်

အဓိပ္ပာယ်ကား

ပရိတ္တသဒ္ဓါသည် ကာမာဝစရ တရားတို့၌ ထင်သော ရုဋ်သဒ္ဓါဖြစ် သောကြောင့် ကာမာဝစရတရားကိုသာ ယူရပါ၏ဟုလို။

(ဃ) ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန သမတ္တတာယသို့ ဌပနာပဉ္စက ပုတ္တာထွက်။

ဆရာ ဆရာသည် မဟန္တဘာဝံ ဂတာပါဌ်-ဖြင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့် မဟဂ္ဂုတ်မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ကြောင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု မှတ်ရမည် လော။ ထို့ကြောင့် မဟန္တဘာဝံဂတာဟူ၍သာ ဆရာ မဆိုသင့်။ အဘယ် ကြောင့် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသော ကြောင့် ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန သမတ္တတာယ ပါဌ်ကိုမိန့်။

တား - ကိလေသာတို့ကို ခွါခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောကြောင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏ ဟုလို။

၃။ မဟန္တေဟိ ဝါ ဌံ ဝါသဒ္ဓါ

- (၁) မဟန္တံ ဂတာ မဟဂ္ဂတာဟူသော ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး မဟန္တေဟိ ဂတာ မဟဂ္ဂတာဟူသော တတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။
- (၂) မဟန္တသဒ္ဓါ၏ ဂုဏဝါစကသဒ္ဓါအဖြစ်မှတစ်ပါး ဒဗ္ဗဝါစကသဒ္ဓါအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
- (၃) မဟန္တအရ အမြတ်ဂုဏ်ဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထမှတစ်ပါး ထက်မြက်သော ဆန္ဒ ဝီရိယ စိတ္တ ပညာရှိကြသည့် ဈာနလာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။
- (၄) မဟဂ္ဂတ၌ ဂတသဒ္ဓါ၏ ဂစ္ဆန္တိတိ ဂတာဟူသော ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဂစ္ဆိယန္တေတိ ဂတာဟူသော ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။
- (၅) တပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထမှတစ်ပါး ကမ္မတ္ထကိုလည်းကောင်း။
- (၆) ဂမုဓာတ်၏ ပါပုဏနတ္ထမှတစ်ပါး ကျင့်ခြင်းစရုဏတ္ထကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

ပမာဏဿစ ပဋိပက္ခာ၌ စသဒ္ဓါ -

(၁) နတ္ထိ ပမာဏံ ဧတေသန္တိ အပ္ပမာဏာ ဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိဝစနတ္ထမှတစ်ပါး န ပမာဏာ အပ္ပမာဏာ ဟူသော ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

(၂) န ၏ ဝိရဟတ္ထမှတစ်ပါး ပဋိပက္ခတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလိုသော

ယေမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

ကြောင့် စသဒ္ဓါထားပါသည်။

၄။ * ခဏ္ဍိယတေ (အဝဆိစ္စိယတေတိ) အဝဆိန္ဒိယတေတိ ခဏ္ဍိတံ။
(ခဏ္ဍ+တ)

* အပ္ပမတ္တာ ယဿာတိ အပ္ပမတ္တကံ။

သေးငယ်သော ပမာဏ၏ သေးငယ်သော အရာဝတ္ထုနှင့် ပမာဏ+
ပမာဏဝန္တ အဖြစ်ဖြင့်စပ် ဗျူ-နိ။ သေးငယ်သောပမာဏသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ပရိသမန္တတော ဒီယတေ အဝခဏ္ဍိယတေတိ ပရိတ္တံ။

ထက်ဝန်းကျင်ဟူသော သမန္တဘောဂုဏ်၏ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အရာ
ဝတ္ထုနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးစပ် ဗျူ-နိ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းဖြတ်ခြင်း ကြံယာသည်
လည်းကောင်း။ သေးငယ်ခြင်းဂုဏ်သည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဂေါဟိ နိဗ္ဗတ္တော ဂေါမယော။

နွားတို့၏+နွားရေးတို့နှင့် ဌာန+ဌာနီစပ် ဗျူ-နိ။ နွားသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဂေါမယော ပိဏ္ဍော ဂေါမယပိဏ္ဍော။

* ပရိတ္တာ ဝိယာတိ ပရိတ္တာ။

သေးငယ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ ကာမာဝစရတရားတို့နှင့် ဥပမာန+
ဥပမေယျစပ် ဗျူ-နိ။ ဥပမာန ဥပမေယျတို့၏ တူမျှခြင်း သာဒိသျဘောဂုဏ်
သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အနု အနု တံ သမင်္ဂိနော ဘာဝေတိ ဝမေတီတိ အနုဘာဝေါ။

* အနုဘာဝေါ ယေဝ အာနုဘာဝေါ။

* အပ္ပေါ အာနုဘာဝေါ စတေသန္တိ အပ္ပါနုဘာဝါ။

နည်းသော အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်၏ ကာမတရားတို့နှင့် ဂုဏ်+
ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ် ဗျူ-နိ။

နည်းသော အာနုဘော်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အပ္ပါနုဘာဝါနံ ဘာဝေါ အပ္ပါနုဘာဝတာ။
 နည်းသော အာနုဘော်ရှိသော ကာမတရားတို့၏ အစွမ်းသတ္တိ
 အာနုဘော်နည်းခြင်းနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးစပ် ဗျူ-နိ။
 အစွမ်းသတ္တိ အာနုဘော်နည်းခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိက္ခမ္ဘိယတေ ဝိက္ခမ္ဘနံ။

* ကိလေသာနံ ဝိက္ခမ္ဘနံ ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနံ။

* ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနေ သမတ္တာ ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနသမတ္တာ။
 (မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်ရ၏။)
 ကိလေသာကို ပယ်ခွါခြင်းကိစ္စ သတ္တိ၏ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်တို့နှင့်
 ကိစ္စ + ကိစ္စဝန္တု၊ သတ္တိ + သတ္တိမန္တစပ် ဗျူ-နိ။
 ကိလေသာကို ပယ်ခွါခြင်း သတ္တိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ကိလေသဝိက္ခမ္ဘန သမတ္တာနံ ဘာဝေါ ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနသမတ္တာတာ။
 မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်တို့၏ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနသတ္တိနှင့် သတ္တိမန္တ + သတ္တိ
 အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနသတ္တိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိပုလံ ဇလံ ဧတေသန္တိ ဝိပုလဇလာ။ (မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်)

* ဝိပုလဇလာနံ ဘာဝေါ ဝိပုလဇလာတာ။

မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်တို့၏ ကြီးကျယ်စွဲဖြိုး များမြတ်သော အကျိုးရှိခြင်း
 ဂုဏ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

ကြီးကျယ်စွဲဖြိုးများမြတ်သော အကျိုးရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(ဋီကာ၌- ဝိပုလံ ဇလံ ဝိပုလဇလံ ဟု ဝစနတ္ထပြုနိုင်ကြောင်း
 ယင်းသို့ပြုက မဟဂ္ဂုတ်ဝိပါက်ကိုရကြောင်း တစ်နည်းပြသေးသည်။)

* ဒီယော သန္တာနော ဧတေသန္တိ ဒီယသန္တာနာ။ (မဟဂ္ဂုတ်စိတ်အားလုံး)

* ဒီယသန္တာနာနံ ဘာဝေါ ဒီယသန္တာနတာ။

* မဟန္တံ ဂတာ မဟဂ္ဂတာ။ (ပထမနည်း)
 မြတ်ခြင်းဂုဏ်၏ မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့်
 စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 မြတ်သောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မဟန္တေဟိ ဂတာ မဟဂ္ဂတာ။ (ဒုတိယနည်း)
 မြတ်သော ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့နှင့် နိဿယ
 + နိဿိတ၊ ဌာန+ ဌာနီ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 မဟဂ္ဂုတ် တရားတို့၏ တစ်ပါးသည်တစ်ပါးနှင့် တူသောအခြင်း
 အရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ဥဋ္ဌနံ ဥဂ္ဂမနံ ဝိပုလဂမနံ ဥဋ္ဌာရံ။ (ဥဋ္ဌ+ အာရ)
- * ဆန္ဒော စ ဝီရိယံ စ စိတ္တံ စ ပညာ စ ဆန္ဒဝီရိယစိတ္တပညာ။
- * ဥဋ္ဌာရာ ဆန္ဒဝီရိယစိတ္တပညာ ယေသန္တိ ဥဋ္ဌာရဆန္ဒဝီရိယစိတ္တပညာ။
 (တေဟိ)

ပြန်ပြောသော ဆန္ဒဝီရိယစိတ္တပညာတို့၏ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်
 ဌာနီ+ဌာန၊ သံ+ သာမိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ပြန်ပြောသော ဆန္ဒဝီရိယစိတ္တပညာတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(ဂဏှိသစ်- ၌ ဥဋ္ဌာရဉ္စန္ဒဝီရိယစိတ္တပညေဟိ - မွန်မြတ်သော
 ဆန္ဒ ဝီရိယ စိတ် ပညာတို့ဖြင့်၊ ဂတာပဋိပန္နာ- ကျင့်အပ်ကုန်သည်
 တည်း- ဟုပေးသည် မကောင်းပါ။)

- * ပမိဏန္တိတိ ပမာဏာ။ (ရာဂစသည်ရ၏)
- * နတ္ထိ ပမာဏံ ဇေတသန္တိ အပ္ပမာဏာ။
 တိုင်းတာစရာမရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ လောကုတ္တရာတရား
 တို့နှင့်ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 တိုင်းတာစရာ မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

၇၅

တစ်နည်း- န ပမာဏာ အပ္ပမာဏာ။

၆။ (က) သမန္တတော ခဏ္ဍိတတ္ထာ-ဖြင့် ပရိတ္တံကို ပရိသမန္တတော ဒီယတေ အဝဓဏ္ဍိယတေတိ ပရိတ္တံဟု ကိတန္တပဉ္စမိတပ္ပုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ ပရိ ရှေးရှိသော ဒါဓာတ် တ-ပစ္စည်း၊ ပရိဥပ သာရပုဒ်၏ သမန္တအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဒါဓာတ်၏ ပိုင်းဖြတ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ တပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာသာဋီကာ၌ ပရိ+ အာ+ ဒါဓာတ်ဟု ဆိုသည်၊ အာ-ရှေရှိဖွယ်မလို။)

အပ္ပမတ္တံ ပရိတ္တန္တိ ဝုစ္စတိဖြင့် ယင်းသို့ ဝစနတ္ထပြုသော်လည်း ပရိတ္တ-အရ ကာမာဝစရတရားတို့ကို မကောက်ရသေး၊ ယင်းပရိတ္တသဒ္ဓါ၏ ဧကဒေသျှပစာ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် ပရိတ္တအရ အနည်းငယ်သော အရာဝတ္ထုကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ပရိတ္တံ ဂေါမယဝိက္ကန္တိ အာဒိသုဝိယ-ဖြင့် ပရိတ္တံ ဂေါမယဝိက္ကံ စသောပါဠိရပ်တို့၌ သေးငယ်သော နွားဈေးခဲကို ပရိတ္တဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဟူသော ဥပမာနကို သိစေပါသည်။

(ခ) ဣမေဝိ အပ္ပါနုဘာဝတာယ ပရိတ္တာဝိယ-ဖြင့် ပရိတ္တာ မ္ဗော-၌ ပရိတ္တကို ပရိတ္တာ ဝိယာတိ ပရိတ္တာ-ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ပရိတ္တပုဒ်+ ဣပစ္စည်း၊ ယင်း ဣပစ္စည်း၏ ဥပမာနအနက်၌ သက်- လည်းကောင်း၊ ဤ ကာမာဝစရ တရားတို့သည်လည်း နည်းသော အာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် (နည်းသော အရာဝတ္ထုနှင့်တူရကား) ပရိတ္တဟု ဆိုရသည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဂ) ကာမာဝစရ မ္ဗောနမေတံ အဓိဝစနံ-ဖြင့် ပရိတ္တအရ လောကုတ္တရာတရားကိုကောက် နည်းသောအာနုဘော်ရှိသော မဟဂ္ဂုတ် တရားတို့ကို မကောက်ရ။ ပရိတ္တသဒ္ဓါသည် ကာမာဝစရတရားတို့၌သာ

ထင်သော ဇကဒေသျှပစာ ရှဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရတရား တို့ကိုသာ ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) မဟန္တဘာဝံ ဂတာ-ဖြင့် မဟဂ္ဂတာကို မဟန္တံ ဂတာ မဟဂ္ဂတာဟု ဒုတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ မဟ (မဟာ)၏ မဟန္တ သဒ္ဓါကာရိယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်း မဟန္တ (မဟာ) အရ မြတ်ခြင်းဂုဏ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ယင်း မဟန္တသဒ္ဓါ၏ ဘာဝပွဓာန+ဘာဝလောပပုဒ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟဂ္ဂ တာ-၌ ဂတာကို ဂစ္ဆန္တိတိ ဂတာဟု ကတ္တုသာဓ်ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ ဂမု-ဓာတ် တ-ပစ္စည်း၊ ယင်း တပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနသမတ္တတာယ စသော ဟိတ်သုံးပါးပါဠိတို့ဖြင့် ကိလေသာကို ခါထွက်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ များမြတ် သော အကျိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရှည်သောသန္တာန် ရှိသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤမဟဂ္ဂုတ်တရားတို့သည် မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

မဟန္တေတိ ဥဠာရစ္ဆန္တဝီရိယ စိတ္တပညေဟိဂတာပဋိပနာ-ဖြင့် မဟဂ္ဂတာကို မဟန္တေဟိ ဂတာ မဟဂ္ဂတာ-ဟု အဝုတ္တကတွတ္တ တတိယာ တပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ မဟ (မဟာ) သဒ္ဓါ၏ မဟန္တ ကာရိယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းမဟန္တအရ မြတ်သော ဆန္ဒ ဝီရိယ ပညာရှိကြသည့် ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုမဟန္တသဒ္ဓါ၏ ဒဗ္ဗဝါစကသဒ္ဓါ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟဂ္ဂတာ ၌ ဂတာကို ဂစ္ဆိယန္တေ ပဋိပဇ္ဇိယန္တေတိ ဂတာဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြု- လည်း ကောင်း၊ ဂမုဓာတ် တ-ပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း တ-၏ ကံအနက်ကိုဟော လည်းကောင်း၊ ဂမုဓာတ်၏ စရကအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မြတ်သော ဈာန

လာဘီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရအပ်ရောက်အပ်သောကြောင့် မဟဂ္ဂတာမည် သည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(င) ပမာဏကရာ ဓမ္မာ ရာဂါဒယော ပမာဏနာမ -ဖြင့် အပ္ပမာဏာ၌ ပမာဏကို ပမိဏာတီတိ ပမာဏဟု ကတ္တုသာဓ် -လည်း ကောင်း၊ ပ-ရှေ့ရှိသော မာဓာတ် ယုပစ္စည်း၊ ယင်း ယု၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟော-လည်းကောင်း၊ ထိုပမာဏအရ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို ပြုတတ်သည့် ရာဂ စသော ကိလေသာတို့ကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(စ) အာရမ္မဏတော ဝါ သမ္ပယောဂတော ဝါ နတ္ထိ ဧတေသံ ပမာဏ-ဖြင့် အပ္ပမာဏကို နတ္ထိ ပမာဏံ ဧတေသန္တိ အပ္ပမာဏာဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ အ-၏ န ကာရိယအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အ-သည် န-၏ ဝိရဟတ္တကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ရာဂစသော တရားတို့သည် လောကုတ္တရာတရားတို့အား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ သမ္ပယောဂသဟဇာတသတ္တိဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း (ကျေးဇူးပြုခြင်း) ကို မပြုတတ်သော ကြောင့် လောကုတ္တရာတရားတို့သည် အပ္ပမာဏမည်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ပမာဏသာ စ ပဋိပက္ခ-ဖြင့် အပ္ပမာဏကို န ပမာဏာ အပ္ပမာဏာဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အ-၏ န- ကာရိယအဖြစ်၊ ထိုအ-၏ ပဋိပက္ခ ဝိရုဒ္ဓအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာတရားတို့သည် ထိုရာဂစသော တရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့် အပ္ပမာဏမည်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်း ကောင်း သိစေပါသည်။

၇။ (ခ) ဣမေပိကား ဆိုဆဲဖြစ်သော ပဓာန သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ပရိတ္တပုဒ်၏ အရဖြစ်သော ကာမာဝစရ တရားတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိဿယ။

သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရကံနှင့်အညီ (ဝ) ဝါကျ၌ ကာမာဝစရ
မွှာနံ နောင် ဇေယျိလျှင် -

- ၁။ ကာမာဝစရဓမ္မသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ အခြားတရားတို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ကာမတရားတို့၏ ပရိတ္တဘောဂုဏ်သည် (အပ္ပိနဘာဝဂုဏ်)
သည် အနုညာတ။

၈။ ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနသမတ္ထတာယ ဝိပုလဇလတာယတို့ကို
ထောက်၍ မဟဂ္ဂတအရ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ကို ကောက်ခဲ့လျှင် -

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကာမာဝစရ ဥပစာရ သမာဓိဇောသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ နီဝရဏ ကင်းကွာခြင်း ပရိသုဒ္ဓ ပရိယောဒါတ ဖြစ်ခြင်း
တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟေတုက ပဋိသန္ဓိကတာ စသော သမ္ပတ္တိအကြောင်း
များနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ သပ္ပရိသုပနိဿယ စသော ဝိပုတ္တိတို့မှ
ကင်းခြင်းစသော အကြောင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်ခြင်း စသော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

အပ္ပမာဏအရ - လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးရ၏။ ထိုတွင် မဂ်စိတ်၊
ဖိုလ်စိတ်ကို ကောက်ခိုက် သေက္ခတိက်၌ကဲ့သို့ထုတ်။ နိဗ္ဗာန်ကို ကောက်
ခိုက် အပစယဂါမိတိက် အပစယကဲ့သို့ထုတ်။

၁၀။ အပ္ပမတ္တကံ ပရိတ္တန္တိ ဝုစ္စတိ။

ဝုစ္စတိ - ၌ ဝစဓာတ်အရ ဉာဏ်ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော (ပြောဆိုသော
အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော) မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပ
ယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

တေ-ဝိဘတ်အရ အနည်းငယ်သောဝတ္ထု ရ၏။ (ပစ္စည်း)
အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

မဟာဂူတာ - -

ပထမနည်း- ရှေ့ပုဒ်အရ မြတ်ခြင်းဂုဏ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) နောက်ပုဒ်
အရ မဟာဂူတ်စိတ် စေတသိက် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သာမန်အားဖြင့် ပကတူပ-
ပြိုင်မရှိ။

ဝိသေသအားဖြင့် - -

ရှေ့ပုဒ်အရ မြတ်သောဂုဏ်ကို မုချရသော်လည်း ဂုဏ်ဟူသည်
ဂုဏေးနှင့် မကင်းကောင်းရကား ဂုဏူပစာ အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့် ဂုဏေး
ဖြစ်သော မဟာဂူတ်စိတ် စေတသိက်တို့ကိုပင် ယူအပ်၏။

ယင်းသို့ပျင် ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ် အရတူသောကြောင့် ဧကော ခန္ဓော
တိဏ္ဍန္တံ ခန္ဓာနံ စသောနည်းဖြင့် သဟဇာတပြိုင်ရမည်။

မဟာဂူတ - (ဒုတိယနည်း)

ရှေ့ပုဒ်အရ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ခန္ဓာပစ္စုပ္ပန်ရ၏။ နောက်ပုဒ်အရ
မဟာဂူတ်စိတ်၊ စေတသိက် ရ၏။ သဟဇာတသတ္တိ။

(တစ်နည်း) ရှေ့ပုဒ်အရ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌
တည်သော ဟဒယဝတ္ထုကို ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည်။

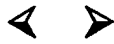
ပုရေဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပွယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ပေါင်း ၅-
ပစ္စည်းပြိုင်။

ဝိပုလဇလတာယ

ဝိပုလဇလတာယ-၌ ဝိပုလဇလဝယ် အန္တတ္ထသမာသ်ပုဒ်အရ-
မဟာဂူတ်ပိပါက်စိတ္တုပ္ပါဒ် ကဋတ္တာရုပ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ဗဟုတ္ထ (အညပုဒ်)

အရ မဟာဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်စေတနာရ၏။ (ပစ္စည်း) ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုသည်။

ပကတူပ - နာနက္ခဏိကပြိုင်။



၂၇။ မိစ္ဆတ္တတိက် အဖွင့်

- (က) မိစ္ဆတ္တတိကေ "ဟိတသုခါဝဟာ မေ ဘဝိဿန္တိ" တိ ဧဝံ အာသီသိတာပိ တထာ အဘာဝတော " အသုဘာဒီသု ယေဝ သုဘ"န္တိ အာဒိ ဝိပရိတပ္ပဝတ္တိတောစ မိစ္ဆာသဘာ ဝါတိ မိစ္ဆတ္တာ။
- (ခ) ဝိပါကဒါနေ သတိ ခန္ဓဘေဒါနန္တရမေဝ ဝိပါကဒါနတော နိယတာ။
- (ဂ) မိစ္ဆတ္တာ စ တေ နိယတာ စာတိ မိစ္ဆတ္တနိယတာ။
- (ဃ) ဝုတ္တဝိပရိတေန အတ္ထေန သမ္မာ သဘာဝါတိ သမ္မတ္တာ။
- (င) သမ္မတ္တာ စ တေ နိယတာ စ အနန္တရမေဝ ဖလဒါနေနာတိ သမ္မတ္တနိယတာ။
- (စ) ဥာယထာပိ န နိယတာတိ အနိယတာ။

(ဋ-၈၇)

၁။ အာသီသိတာပိ ၏ ကတ္တားကို အာနန္တရိယ နိယတ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကေဟိ (သို့မဟုတ်) ပုဂ္ဂလေဟိ ထည့် ။

ဝိပါကဒါနတော၊ အကျိုးပေးခြင်းအားဖြင့်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်၏။ (ပြည်နိဿယ၊ ယောဇနာတို့အလို)

ဝိပါကဒါနတော၊ အကျိုးကို ပေးတတ်သောကြောင့်၊
(ဘာသာဋီကာအလို)

(က) ဝါကျလာ တထာ အဘာဝတော ဝိပရီတပဝတ္ထိတော စ ဟူ၍ မိစ္ဆတ္တ၏ ဟိတ်နှစ်ပါးရှိသကဲ့သို့ ဝိပါကဒါနတောသည် နိယတ-၏ ဟိတ်ဖြစ် သင့်သောကြောင့် ဘာသာဋီကာအဆို ပိုကောင်းသည်။ ဂဏှိသစ်၌လည်း ဟိတ်အနက်ပင်ပေးသည်။ မိစ္ဆတ္တတရားတို့သည် အကျိုးပေးရလျှင် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသောကြောင့် အကျိုးပေးမြဲသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

(က) ဝါကျ၌ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်အာနန္တရိယကံ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သောတရားတို့သည် -ဟု ကတ္တာကို သရုပ်ပေါ်အောင်ပေးပါ။

၂။ (က) ဝါကျသို့ လီနန္တရစောဒနာ

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် မိစ္ဆတ္တနိယတာဟု ဟောတော်မူခဲ့၏။ မိစ္ဆတ္တကို မိစ္ဆာ + ဘာဝေါ မိစ္ဆတ္တဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုရမည်နည်း။ စုဒါကြောင့် (က) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

မိစ္ဆာ အတ္တာ သဘာဝေါ ယေသန္တိ မိစ္ဆတ္တာဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူလို။

တစ်နည်း -

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် မိစ္ဆတ္တနိယတာဟု ဟောတော်မူ၏။ မိစ္ဆာ သဒ္ဓါသည် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၌ကဲ့သို့ လာမကအနက်ကို ဟောလေသလော။ သို့မဟုတ် - ဒိဋ္ဌိစသည်၌ကဲ့သို့ မှားယွင်းခြင်း (ဝိပရီတ) အနက်ကို ဟော လေသလော။ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ စုဒါကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

မှားယွင်းခြင်း ဝိပရီတအနက်ကို ဟောပါ၏ ဟူလို။

တစ်နည်း-

ဆရာ မှားသောသဘောရှိသော တရားတို့သည် မိစ္ဆတ္တမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုမိစ္ဆတ္တ မွေတို့၏ မှားယွင်းပုံကို ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။

တစ်နည်း-

ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါ၏စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ကြလိမ့်မည်ဟု တောင့်တကြသည် မဟုတ်ပါလော။ (အာသီသိတာဝိ ဟူသော လက္ခဏ ရှစ်ပုဒ်ကို အာဘော်လုပ်ပါ) အဘယ်သို့သော အကြောင်းတို့ကြောင့် မှား ယွင်းသောသဘောရှိကြပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) မိန့်။ (ဟိတ်နှစ်ချက်ကို မျှော်၍ တက်ပါ)

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ငါ၏စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု တောင့်တကြသော်လည်း တောင့်တတိုင်း မဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အသုဘစသည်တို့၌ပင် သုဘစသည်ဟု ဖောက်ပြန်စွာ မှတ်ထင်သောကြောင့်လည်းကောင်း မှားသော သဘောရှိကြပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဖြင့် မိစ္ဆတ္တနိယတာ-၌ မိစ္ဆတ္တဖြစ်ပုံကို အကြောင်း + ဟိတ်များဖြင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ထို မိစ္ဆတ္တမွေတို့၏ နိယတာ (မြဲပုံ) ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို မိစ္ဆတ္တမွေတို့၏ မြဲပုံနှင့် မြဲခြင်းအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

အကျိုးပေးရလျှင် စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးသောကြောင့် မြဲပါ ၏ ဟူလို။

တစ်နည်း-

ဆရာ မိစ္ဆတ္တဓမ္မတို့သည် မြကုန်၏ဟု မိစ္ဆတ္တနိယတာ မွှောဟူသော မာတိကာပါဠိတော်ဖြင့် ပြဆိုတော်မူ၏။ မြ၏ဟူသည် အကျိုးပေးရာကာလ ၏ မြခြင်း (ဖလ-ကာလနိယမ) ကို ဆိုလိုပါသလော။ သို့မဟုတ်- အကျိုးပေး မြခြင်း (ဖလဒါန နိယမ) ကို ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်၏အစွမ်းဖြင့် မြပါသ နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။

(ဋီကာကား - အကျိုးပေးရာကာလ မြခြင်း ဖလကာလနိယမ ကို မလို၊ အကျိုးပေးခြင်း မြခြင်း(ဖလဒါနနိယမ)ကိုသာလိုသည်။)

(ခ) ဝါကျ ဝိပါကဒါနေ သတိ - သို့

ဆရာ အာနန္ဒရိယကံ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် အကျိုးပေး မြကုန်၏ (မိစ္ဆတ္တနိယတ မည်ကုန်၏။) ဟုဆို၏။ အနန္တရိယကံ များစွာကို ပြုမိသော သူအား ဗလဝကံ အကျိုးပေးခဲ့သော် ဒုဗ္ဗလကံသည် အကျိုးမပေးသော ကြောင့် အကျိုးပေးမြသည် (နိယတ) ဟု မဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် ဝိပါကဒါနေ သတိ-ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ဗလဝကံပင်ဖြစ်စေ၊ ဒုဗ္ဗလကံပင်ဖြစ်စေ အကျိုးပေးလျှင် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြသောကြောင့် (ထိုဒုဗ္ဗလကံကိုလည်း) နိယတ-ဟု ဆိုသင့်ပါ၏ ဟုလို။

(ဂ) ဝါကျသို့-

ဆရာ (က) (ခ) တို့ဖြင့် မိစ္ဆတ္တနိယတာ- ၌ မိစ္ဆတ္တပုဒ်၊ နိယ တပုဒ်တို့၏ အဓိပ္ပာယ်ထွေ၊ ဝစနတ္တတို့ကို အသီးသီး ပြဆိုခဲ့၏။ မိစ္ဆတ္တ နိယတာဟူသော အပေါင်းပုဒ်၏ အပေါင်းဝစနတ္တကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (ဝါ) မိစ္ဆတ္တနိယတာကို ဒွန်သမာသ် ဝစနတ္တပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္တပြုရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ကမ္မဇာရည်းသမာဿ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူလို၊

(ဃ) ဝါကျသည် သမ္ပတ္တနိယတာ-၌ သမ္ပတ္တကို မိစ္ဆတ္တနည်း တူ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ပြ၏။

(င) ဝါကျသည် သမ္ပတ္တနိယတာ အပေါင်းပုဒ်၏ ဝစနတ္တကို ပြသည်။

(စ) ဝါကျကား အနိယတာ၏ ဝစနတ္တကို ပြသည်။

ယင်းတို့ကို နှလုံးသွင်း၍ ပက္ခ+ပက္ခန္တရ ဝါကျတက် တက်ပါ။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် မိစ္ဆတ္တနိယတာ-၌ မိစ္ဆာသဒ္ဓါသည် ဝိပရိတအနက် ကို ဟောသည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(တစ်နည်း)- အာနန္တရိယကံ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတို့၏ မှားယွင်းဖောက်ပြန်ပုံကို အကြောင်းယုတ္တိများဖြင့် ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟိနဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် မိစ္ဆတ္တနိယတာဟူသော အပေါင်းပုဒ်၏ ဝစနတ္တကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

တစ်နည်း- မိစ္ဆတ္တနိယတာကို ဒွန်သမာဿ စသည်မပြုရ။ ကမ္မဇာရည်းသမာဿ ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) (င) (စ) တို့လည်း နည်းတူ။

၄။ * ဟိတ သုခါနိ အာဝဟာ ဟိတသုခါဝဟာ။

ဟိတသုခတို့၏ မိစ္ဆတ္တဓမ္မတို့နှင့် အကျိုး+အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့်

စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ (အာနန္တရိယကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိသူတို့၏ မှတ်ထင်
ချက်အတိုင်း ထုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ - အနန္တရိယကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်
ဟိတသုခကို မဆောင်နိုင်)

ဟိတသုခကို ဆောင်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အာသီယန္တေတိ အာသီသိတာ။ (အာ + သီသ + တ) တောင့်ကခြင်း
ကြိယာကို ခွဲ၍ထုတ်။

* မိစ္ဆာ ဝိပရိတာ အတ္တာ သဘာဝါ ယေသန္တိ မိစ္ဆတ္တာ။
မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော သဘော၏ မိစ္ဆတ္တဓမ္မ (အာနန္တရိယကံ၊
နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ) တို့နှင့် သဘာဝ+သဘာဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်
သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော သဘောသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မိစ္ဆာ ဝိပရိတာ သဘာဝါ ယေသန္တိ မိစ္ဆာသဘာဝါ။ (နည်းတူထုတ်)

* ဝိပါကဿ ဒါနံ ဝိပါကဒါနံ။

* ခန္ဓဘေဒဿ အနန္တရံ ခန္ဓဘေဒါနန္တရံ။
ခန္ဓဘေဒဟူသော စုတိ၏ ပဋိသန္ဓေနှင့် အနန္တရပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
ခန္ဓာပျက်စီးခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နိယမန္တိတိ နိယတာ။ (နိ + ယမု + တ) (မြဲခြင်း)

* မိစ္ဆတ္တာ စ တေ နိယတာဇာတိ မိစ္ဆတ္တနိယတာ။
မှားယွင်းဖောက်ပြန်ခြင်း ဂုဏ်၏ မိစ္ဆတ္တဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မတို့၏ သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* သမ္မာ အဝိပရိတာ အတ္တာ သဘာဝါ ယေသန္တိ သမ္မတ္တာ။
မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ခြင်းဂုဏ်၏ သမ္မတ္တနိယတ (မဂ်) တရားတို့နှင့်
ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္ထိနိမိတ်။

* သမ္မာ အဝိပရိတာ သဘာဝါ ယေသန္တိ သမ္မာသဘာဝါ။ (နည်းတူ)

* န နိယတာ အနိယတာ။

ပဋိပက္ခဘောဂုဏ်၏ အနိယတဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္မန်သည် ဗျူ-နိ။ ပဋိပက္ခဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* အတ္ထိ ဘဝတိတိ သန္တော။ (တသ္မိံ သတိ) (အသ+အ+အန္တ)

၅။ မိစ္ဆာ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ။

မိစ္ဆတ္တာ = သမာဿ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

သတိ = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ (ဝိပါကဒါနေနှင့်လိင်တူစေ) ဂစ္ဆန္တဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) မိစ္ဆာသဘာဝါ-ဖြင့် မိစ္ဆတ္တာကို မိစ္ဆာ အတ္တာ သဘာဝါ ယေသန္တိ မိစ္ဆတ္တာ-ဟု ဗဟုဗွိသမာဿ် ဝစနတ္ထပြု။ အတ္တသဒ္ဓါသည် ကာယ၊ စိတ္တအနက်တို့ကို မဟော၊ သဘာဝအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဟိတသုခါဝဟာ မေ ဘဝိဿန္တိ (ပ) အဘာဝတော-ဖြင့် အာနန္တရိယကံ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူတို့သည် ငါ့အတွက် စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ထိုအမှုပြုသူ ထိုအယူရှိသူတို့က မှတ်ထင် တောင့်တ ကြသည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ တောင့်တသော်လည်း တောင့်တတိုင်း မဖြစ်သည် အဖြစ်၊ ထိုသို့ တောင့်တတိုင်းမဖြစ်သောကြောင့် မှားယွင်းသော သဘောရှိ သည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ဘာဝတ္ထ) အသုဘာဒိသုယေဝ သုဘန္တိအာဒိ ဝိပရိတပွဝတ္ထိတော စသည်ဖြင့်- မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မ အယူရှိသူတို့သည် ထို သို့ ဆိုခဲ့ပြီးအတိုင်း မှတ်ထင်တောင့်တကြရုံမျှမက အသုဘစသည်တို့၌ သုဘစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဖောက်ပြန်စွာ ရှုတတ်ကြသည် အဖြစ်၊ ထိုသို့

မှတ်ထင်မှု၏ မှားယွင်းဖောက်ပြန်မှုကြောင့် မိစ္ဆတ္တဓမ္မမည်ရသည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ခ) ဝိပါကဒါနေ သတိ - စသည်ဖြင့် ထိုမိစ္ဆတ္တဓမ္မတို့သည် အကျိုးပေးလျှင် ခန္ဓာပျက်သည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဒုတိယဘဝပဋိသန္ဓေ ခဏ၌ပင် အကျိုးပေးတတ်သည် အဖြစ်၊ ထိုသို့ ဒုတိယဘဝမျိုး၌ အကျိုးပေးခြင်း မြဲသောကြောင့် နိယတမည်၏ အဖြစ်၊ နိယတာကို နိယမန္တိတိ နိယတာ ဟု ကတ္တုသာင်ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ နိရောဓသော ယမုဓာတ်၊ တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) မိစ္ဆတ္တာ စ တေ - စသည်ဖြင့် မိစ္ဆတ္တနိယတာကို မိစ္ဆတ္တာ စ တေ နိယတာ စာတိ မိစ္ဆတ္တနိယတာဟု ကမ္မဓာရဲ သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဝုတ္တဝိပရီတေန အတ္ထေန သမ္မာ သဘာဝါ - ဖြင့် သမ္မတ္တာကို သမ္မာအဝိပရီတာ အတ္တာ သဘာဝါ ယေသန္တိ သမ္မတ္တာဟု ဗဟုဗွိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သမ္မာသဒ္ဓါ၏ အဝိပရီတ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်ခြင်း အနက်ကိုဟောသည်အဖြစ်၊ အတ္တသဒ္ဓါ၏ သဘာဝအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ သမ္မတ္တနိယတ တရားရှိသူတို့သည် "ဤ သမ္မတ္တနိယတတရားတို့သည် ငါ့အတွက် စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်ကြ လိမ့်မည်" ဟု တောင့်တသည့်အတိုင်း စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သည် အဖြစ်၊ အသုဘစသည်ကို သုဘစသည်ဖြင့် မရှုဘဲ အသုဘ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် မှန်ကန်စွာ ရှုတတ်သည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ မှန်ကန်သောသဘော ရှိသောကြောင့် သမ္မတ္တမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(င) သမ္မတ္တာ စ တေ - စသည်ဖြင့် သမ္မတ္တနိယတာကို သမ္မတ္တာ စ တေ နိယတာ စာတိ သမ္မတ္တနိယတာဟု ဗဟုဗွိသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ထို သမ္မတ္တတရား (မဂ်လေးပါး) တို့သည် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌

အကျိုးပေးသည် မဟုတ်ဘဲ မိမိ(မဂ်)၏ အခြားမဲ့၌ပင် အကျိုးပေးတတ်သည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကြောင့် နိယတမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(စ) ဥဘယထာပီ န နိယတာ-ဖြင့် အနိယတာကို န နိယတာ အနိယ တာဟု ကမ္မဓာရဲသမာသံ ပြုရမည်အဖြစ်၊ အ-၏ န-ကာရိယ အဖြစ်၊ ထို အ(န)၏ ပဋိပက္ခအနက်ဟောသည် အဖြစ်၊ ထိုအနိယတဓမ္မတို့ သည် စုတိ၏ အခြားမဲ့၊ မိမိ၏ အခြားမဲ့ နှစ်မျိုးလုံး၌ပင် အကျိုးပေး မမြဲ သည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ အကျိုးပေးမမြဲသောကြောင့် အနိယတမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ပဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ အနန္တရမေဝ ဖလဒါနေန / ဖလဒါနနိယမေန- ဟု ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ (ခ) ဝါကျ၌ ဝိပါကဒါနတော ဟု ဆိုသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဖလဒါနေန၏ စပ်ပုဒ်ကား နိယတာဖြစ်၍ နိယမဟု မလိုအပ် သောကြောင့်လည်းကောင်း ဖလဒါနေနသာသင့်။

၇။ (ခ) ခန္ဓဘောဒါနန္တရမေဝ - ၌

- ၁။ စုတိ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဒုတိယဘဝသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ တတိယဘဝ စသည်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ အကျိုးပေး မြဲခြင်းဂုဏ်သည် အနုညာတ။

(ဃ) အနန္တရမေဝ - ၌

- ၁။ မဂ်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ သောတာပတ္တိမဂ်အတွက်သကဒါဂါမိဖိုလ်ဖြစ်ရာကာလစသော မဂ်နှင့် မလျော်သော ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်ရာ ကာလသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ (ဒုတိယဘဝ၊ တတိယဘဝ စသည်လည်း နိဝတ္တေတဗ္ဗ)
- ၃။ ထိုမဂ်စိတ်တို့၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်း မြဲသောဂုဏ်သည် အနုညာတ။

၈။ မိစ္ဆတ္တနိယတာအရ -

အာနန္တရိယကံ ငါးပါးကို ကောက်လျှင် -

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေါသနှင့် အယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မာတုယာတကကံ အထမြောက်ခြင်း၊ လူရှင် အပေါင်း၏ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ ခံရခြင်းစသည်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အသပ္ပရိသုပနိဿယ၊ အသဒ္ဓမ္မသဝန စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သေသည့်အခါ ငရဲ၌ ကျရခြင်းစသည်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ကောက်လျှင် -

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပေါင်းခြင်း ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ မိစ္ဆာတရားကို ကြားရခြင်း စသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို မပြုခြင်း အကုသိုလ်ပြုရမည်ကို မကြောက်ခြင်းစသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ရှေးရှေးဘဝတို့၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိခဲ့ဖူးခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သေသည့်အခါ ငရဲကျခြင်း စသည်တို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

သမ္မတ္တနိယတာ - အရ မဂ်လေးပါးကိုကောက်လျှင် - အပစယာဂါမိ နော (အာစယဂါမိတိတ်အတိုင်း ထုတ်ပါ)

အာသီသိတာဝိ - ၌ ဓာတ်အရ -

ဟိတသုခကို တောင့်တသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော တဏှာဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို စိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ဟိတသုခတို့၏ သာယာ

ဖွယ် အသာဒနှင့် ယင်းကို လိုလားတောင်းတသော ပုရိမ တဏှာ ဆန္ဒ အယောနိသောမနသိကာရတို့သည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ မာတုယာတကစသော ကံကြီးငါးပါး ထိုကံကြီးငါးပါးကို လွန် ကျူးခြင်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့ ခိုင်မြဲစွာ သက်ဝင်ခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ အသပ္ပုရိသုပနိဿယ စသော ရှေးရှေးသော အကြောင်းများ သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ အာနန္တရိယကံကို ကျူးလွန်ခြင်း၊ စိတ်နှလုံး ပူပန်ဆင်းရဲခြင်း၊ သေသည်အခါ ငရဲကျရခြင်း စသည်တို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

၉။ အဋ္ဌကထာဆရာက - အာနန္တရိယကံ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် စုတိ၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးမြဲသောကြောင့် (ဝါ) ဖလကာလနိယတ- အကျိုးပေးရာကာလ မြဲသောကြောင့် နိယတ-ဟု ဆိုသည်။

မူလဋီကာဆရာကား - စုတိ၏အခြားမဲ့၌ အချို့သော ဥပပဇ္ဇ ဝေဒနီယကံများ အကျိုးပေးတတ်သောကြောင့် အာနန္တရိယကံ၊ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်သောအခြား ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံတို့ကိုလည်း နိယတဟု ခေါ်နိုင်ဖွယ်ရှိသောကြောင့် အကျိုးပေးမြဲခြင်း- ဖလဒါနနိယမ၏ အစွမ်းဖြင့် သာ နိယတအဖြစ်ကို သတ်မှတ်သည်။

၁၀။ ဟိတသုခါဝဟာ -

ဟိတသုခအရ- ဟိတသုခဟု ဆိုအပ်သော ပဝတ္တိဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာဝဟာ- အရ အာနန္တရိယကံ၏၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) ပကတူပသတ္တိ။ ပြိုင်မရှိ။

အာသီသိတာဝိ -

ဓာတ်အရ - ဟိတသုခကို လိုလားတောင့်တသော အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်

သော တဏှာဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တ-
ပစ္စည်းအရ ဟိတသုခတို့ကို ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ. ဓိ. ဥပ.
ပုရေဇာတ. အတ္ထိ. အဝိဂတ = ၆ ပစ္စည်းပြိုင် ။

ခန္ဓဘေဒါနန္တရမေဝ ဝိပါကဒါနတော -

ခန္ဓဘေဒါနန္တရ အရ - စုတိ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေကာလ
ရ၏။ ကာလကို ဆိုသဖြင့် ကာလဝန္တဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်ပဋိသန္ဓေဟု
ဆိုအပ်သော အကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာသန္တီရဏစိတ်၊ ဆန္ဒ၊ ဝိတိ၊ ဝီရိယ
ကြည်သော အညသမာန်းစေတသိက် ၁၀-ပါး၊ ကမ္မဇရုပ်တို့ကို ယူအပ်၏။
(ယင်းသည် ပစ္စယုပ္ပန်) ဝိပါကဒါနတော အရ အကျိုးပေးတတ်သော ပစ္စာ
နန္တရိယ အကုသိုလ်စေတနာနှင့် နိယတမိတ္တဒိဋ္ဌိစေတနာ (ကံ) ရ၏။ (ပစ္စည်း)
ပကတူပသတ္တိ။ ပကတူပ. နာနက္ခဏိကကမ္မပြိုင်။

(င) ဝါကျ အနန္တရမေဝ ဖလဒါနေန -

အနန္တအရ - မဂ်၏ အခြားမဲ့ကာလ ရ၏။ ထိုတွင် ကာလကိုဆိုသ
ဖြင့် ကာလဝန္တဖြစ်သော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်၏။ ဖလဒါနအရ အကျိုး
ပေးတတ်သော မဂ်စိတ်လေးပါးစိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ မဂ်ပစ္စည်း ဖိုလ်ပစ္စယုပ္ပန်။
အနန္တရသတ္တိ။ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ အာသေဝန၊ ကမ္မ၊ နတ္ထိ၊
ဝိဂတ = ၇ ပစ္စည်းပြိုင်။ (မဂ် + ဖိုလ် အသီးသီးပြိုင်ပါ။)



၂၈။ မဂ္ဂါရမ္မကတိတ်အဖွင့်

- (က) မဂ္ဂါရမ္မကတ္တိကေ နိဗ္ဗာနံ မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ. ကိလေသေ ဝါ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ။
- (ခ) မဂ္ဂေါ အာရမ္မကံ ဧတေသန္တိ မဂ္ဂါရမ္မကာ။
- (ဂ) အဋ္ဌဂီကောပိ မဂ္ဂေါ ပစ္စယဋ္ဌေန ဧတေသံ ဟေတူတိ မဂ္ဂ ဟေတုကာ။
- (ဃ) မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ ဝါ ဟေတူ မဂ္ဂေ ဝါ ဟေတူတိ မဂ္ဂဟေတူ၊ တေ ဧတေသံ ဟေတူတိပိ မဂ္ဂဟေတုကာ။
- (င) သမ္မာဒိဋ္ဌိ သယံ မဂ္ဂေါ စေဝ ဟေတု စ၊ ဣတိ မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိပိ မဂ္ဂဟေတုကာ။
- (စ) အဘိဘဝိတွာ ပဝတ္တနဋ္ဌေန မဂ္ဂေါ အဓိပတိ ဧတေသန္တိ မဂ္ဂိ ဝိပတိနော။

(ဋ - ၈၇/၈)

၁။ မဂ္ဂဟေတုကာ

ပထမနည်း- အဋ္ဌဂီက အရိယာမဂ် ဟု ဆိုအပ်သော မဂ္ဂပစ္စည်းရှိ ကုန်သော၊ မွှာ၊ မဂ်စိတ်လေးခု မဂ္ဂင်တရားကိုယ် ၈-ပါးကြည့်သော စေတသိက် အဋ္ဌပီသတို့သည်။ (ဂ ဝါကျအလို)

မဂ္ဂဟေတုကာ

ဒုတိယနည်း- မဂ်နှင့် ယှဉ်သော (အလောဘ၊ အဒေါသဟိတ်၊ မဂ်၌ တည်သော) အမောဟဟိတ် ရှိကုန်သော၊ မွှာ၊ မဂ်စိတ်လေးခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသတို့သည်။ (ဃ - ဝါကျအလို)

(နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိ၌ မည်သည့်တရားကို ကြည့်ပါဟု မဆိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ်သုံးပါး တို့သည် အချင်းချင်း ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊

မဂ္ဂဟေတုကအရ ထိုဟိတ်သုံးပါးကို မကြည့်ရ။) မဂ်လည်းမည် ဟိတ်လည်း မည်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ဟုဆိုအပ်သော ဟိတ်ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မဂ်စိတ် လေးခု၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကြည့် စေတသိက်ပဉ္စတိသတို့သည်။

မဂ္ဂါဓိပတိနော

မဂ်ဟုဆိုအပ်သော အာရမ္မဏာဓိပတိရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မဟာ ကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ ဝိရတိ အပ္ပမညာကြည့် စေတသိက် တေတ္တိသတို့သည်။ (အာရမ္မဏာ ဓိပတိအတွက်)

မဂ္ဂါဓိပတိနော

မဂ်ဟုဆိုအပ်သော သဟဇာတဓိပတိပစ္စည်း ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ ဝိရိယတပ်စိုက် ဝိရိယကြည့်၊ ဝိမံသတပ်စိုက် ဝိမံသကြည့်သော စေတသိက်ပဉ္စတိသတို့သည်။ (သဟဇာတာဓိပတိအတွက်)
(ဤကား အဋ္ဌကထာဖွင့်ပြသည့် ၂-နည်းတည်း)

မူလဋီကာ၌ကား-

မဂ္ဂါဓိပတိနောကို ကမ္မဓာရည်း သမာသ်ကြံ၍လည်း ဖွင့်သေးသည်။
ယင်းအလို-

မဂ္ဂါဓိပတိနော၊ မဂ်ဟူသော သဟဇာတာဓိပတိပစ္စည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ ဝိရိယ၊ ဝိမံသတို့သည်။

၂။ (ဃ) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက-

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာကို မဂ္ဂေါ ဟေတု တေတသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာဟု အန္တောဂတ္ထမဟုတ်သော သုဒ္ဓသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းမဂ္ဂဟေတုကာကို သမာသဂတ္ထ

တဒ္ဓိတဂစ္ဆသမာသံဝစနတ္ထလည်း ပြုကောင်းသေးသည် မဟုတ်ပါလော။
ထို့ကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုသာမဆိုသင့်။ အဘယ်သို့ အန္တောဂစ္ဆသမာသ
ဝစနတ္ထလည်း ပြုကောင်းပါသေးသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်
(ဃ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

သုဒ္ဓသမာသံသာ မပြုရ၊ မဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တာ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု၊
မဂ္ဂေဘဝါ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု၊ မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု စ
မဂ္ဂဟေတု-ဟု သမာသဂစ္ဆ တဒ္ဓိတဂစ္ဆ ပြု၍ မဂ္ဂဟေတုကာကို မဂ္ဂဟေတု
ဟေတု စေတသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ ဟုလည်း ဝစနတ္ထ ပြုကောင်းပါသေး၏
ဟူလို။ (ဤကား သဒ္ဓါရေးကို ပဓာနပြု၍ တက်ခြင်းတည်း။)

တစ်နည်း-

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် မဂ္ဂဟေတု အရ မဂ္ဂင် စ-ပါးကို
ကောက်၍ မဂ္ဂဟေတုကာအရ မဂ်စိတ်လေးခု၊ မဂ္ဂင်တရားကိုယ် ရှစ်ပါးကြည့်
သော စေတသိက်အဋ္ဌဝီသကို ကောက်ယူရမည်ဟု နေယျတ္ထနည်းဖြင့်
ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ မဂ္ဂဟေတုအရ အလောဘ အဒေါသ အမောဟတို့ကို
ကောက်၍ မဂ္ဂဟေတုကာ အရ မဂ်စိတ်လေးခု၊ စေတသိက်ဆတ္တိသတို့ကို
လည်း ကောက်သင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို
သာ မဆိုသင့်။ မဂ္ဂဟေတုအရ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ၊ မဂ္ဂဟေတု
ကာအရ မဂ်စိတ်လေးခု စေတသိက်ဆတ္တိသတို့ကို ကောက်နိုင်သော
နည်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဃ)မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

သမာသဂစ္ဆ တဒ္ဓိတဂစ္ဆ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသံဝစနတ္ထ ပြုခဲ့လျှင်
ထိုတရားတို့ကို ကောက်နိုင်ပါ၏ဟူလို။ (ဤကား အရကောက်ကို ပဓာန
ပြု၍ တက်ခြင်းတည်း)

တစ်နည်း (ဃ) ဝါကျ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုချေသော် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂဟေတုက မမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂဟေတုကမည်၏ဟု နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်၌ ဟောထားသောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်လည်း မဂ္ဂဟေတုက မည်ကြောင်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

သမာသဂဗ္ဗ တဒ္ဓိတဂဗ္ဗ ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုခဲ့လျှင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သည်လည်း မဂ္ဂဟေတုက မည်၏။ ဤသို့သော နည်းကိုလည်း ငါပြဆိုသော ကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ ကိလေသေ ဝါ မာရေန္တော၌ ဝါ-သဒ္ဓါ

- ၁။ မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိတိ မဂ္ဂေါ ဟူသော ကတ္ထုသာဓံ ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး မာရေန္တော ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ ဟူသော ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊
- ၂။ မဂ္ဂ၏ မဂ္ဂဓာတ် အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကိတ်ပုဒ်၏ အဖြစ်မှ တစ်ပါး မာရေန္တသဒ္ဓါပပဒ ဂမုဓာတ် ကိစ္စပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကိတန္တကမ္မဓာရည်း သမာသံပုဒ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
- ၃။ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာမှီးတတ်သောကြောင့် မဂ္ဂမည်၏ဟူသော အကြောင်း သကတ်မှတစ်ပါး ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးလျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သောကြောင့် မဂ္ဂမည်၏ ဟူသော အကြောင်း သကတ် ကို လည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(ဃ) မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ ဝါ ဟေတု၌ ဝါ-သဒ္ဓါ

၁။ မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာဟူသော ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး (မဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တာ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု၊ မဂ္ဂ ဘဝါ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု၊ မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု ဟူသော သမာသ်တဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထများအတွင်း ၎င်းတို့သော) မဂ္ဂဟေတု ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာဟူသော သမာသဂ္ဂ တဒ္ဓိတဂ္ဂ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် ဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း။

၂။ မဂ္ဂဟေတုက၏ တစ်စုံတစ်ရာပုဒ် မကျေသော ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပုဒ် အဖြစ်မှတစ်ပါး ဟေတုဟူသော ပုဒ်တစ်ပုဒ်ကျေသည့် ဥတ္တရ ပဒလောပ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ပုဒ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ မဂ္ဂဟေတု အရ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး အလောဘ အဒေါသ အမောဟ ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၄။ မဂ္ဂဟေတုကာ အရ- မဂ်စိတ်လေးခု၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကြည်သော စေတသိက် အဋ္ဌပီသဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး မဂ်စိတ်လေးခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၅။ ဟေတုသဒ္ဓါ၏ ပစ္စယအနက်မှတစ်ပါး ဟေတုဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

မဂ္ဂေ ဝါ ဟေတုတိ-၌ ဝါ-သဒ္ဓါ

၁။ မဂ္ဂဟေတုကာဝယ် မဂ္ဂဟေတုဟူသော အတွင်းပုဒ်၏ မဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တာ ဟေတု မဂ္ဂဟေတုဟူသော တတိယာတပျုရိသမာသ်ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး မဂ္ဂေ ဘဝါ ဟေတု မဂ္ဂဟေတုဟူသော သတ္တမိတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၂။ မဂ္ဂဟေတု အရ အလောဘ၊ အဒေါသ ဟူသော အဘိ ဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး အမောဟဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါထားပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ တေ ဧတေသံ ဟေတုတိပိ မဂ္ဂဟေတုကာ၌ ဝါ -
အနက်ရှိသော အဝိသဒ္ဓါထားခြင်း အကြောင်းကို
မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ ဝါ ဟေတု -၌ ဝါသဒ္ဓါထားခြင်း
အကြောင်း နည်းတူမှတ်ပါ။

တစ်နည်း- (ဂ) ဝါကျကို ပေါင်းဆည်းသော သမုစ္စယသမ္ပိဏ္ဏန
အနက်ကို ပြလိုသောကြောင့် အဝိ- ထားသည်။

(င) မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိပိ- ၌ ဝါ အနက်ရှိသော
အဝိသဒ္ဓါ ထားခြင်းအကြောင်း-

၁။ မဂ္ဂဟေတု ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာဟူသော ဝစနတ္ထ
မှတစ်ပါး မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာဟူသော ဝစနတ္ထကို
လည်းကောင်း။

၂။ မဂ္ဂအရ အရိယအဋ္ဌကိကမင်္ဂဟူသော အဘိဓယေျတ္တမှတစ်ပါး
သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ဟူသော အဘိဓယေျတ္တကိုလည်းကောင်း။

၃။ ဟေတုအရ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဟူသော အဘိ
ဓယေျတ္တမှတစ်ပါး သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသော အဘိဓယေျတ္တကိုလည်းကောင်း။

၄။ မဂ္ဂဟေတုအရ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဟူသော
အဘိဓယေျတ္တမှတစ်ပါး သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ဟူသော အဘိဓယေျတ္တကို
လည်းကောင်း။

၅။ မဂ္ဂဟေတုကာအရ မင်္ဂစိတ်လေးပါး အလောဘ၊ အဒေါသ၊
အမောဟကြည့် စေတသိက် တေတ္ထိသဟူသော အဘိဓယေျတ္တမှတစ်ပါး
မင်္ဂစိတ်လေးခု၊ အမောဟကြည့်သော စေတသိက် ပဉ္စတ္ထိသ ဟူသော အဘိ
ဓယေျတ္တကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အဝိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

၄။ * အဋ္ဌ အင်္ဂါနိ အဋ္ဌဂါနိ။

* အဋ္ဌအင်္ဂါနိ ဇတသ္မိ အတ္ထိတိ အဋ္ဌဂီကော။ (မဂ္ဂေါ)

သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါတို့၏ အဋ္ဌဂီကအရိယာ မဂ်နှင့် အစိတ်+အပေါင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါသည် ပဝတ္ထိနိမိတ်။

* ပဋိစ္စ ဇတိတိ ပစ္စယော။

* မဂ္ဂေါ ဟေတူ ဇတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ။

မဂ္ဂဟေတုကာ

ပထမနည်း

* မဂ္ဂေါ ဟေတူ ဇတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ။

အဋ္ဌဂီကမဂ်၏ မဂ်စိတ်လေးခု၊ စေတသိက်အဋ္ဌဝိသတို့နှင့် မဂ္ဂပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

အဋ္ဌဂီကမဂ်သည် ပ-နိ။

ဒုတိယနည်း

* မဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တာ ဟေတူ မဂ္ဂဟေတု။ (အစိတ်)

* မဂ္ဂေ ဘဝါ ဟေတူ မဂ္ဂဟေတု။ (ပြည်နိဿယ) (အစိတ်)

* မဂ္ဂေပဝတ္ထော ဟေတူ မဂ္ဂဟေတု။ (ဘာသာဋီကာ) (အစိတ်)

* မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု စ (မဂ္ဂဟေတု စ) မဂ္ဂဟေတု။ (အစိတ်)

* မဂ္ဂဟေတု ဟေတူ ဇတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ။ (အပေါင်း)

ဇတေသံ၊ တို့အား။ မဂ္ဂဟေတု၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဟိတ်၊ မဂ်၌ တည်သောဟိတ်ဟူကုန်သော။ ဟေတု၊ ဟိတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ဣတိ မဂ္ဂ ဟေတုကာ။ (မဂ္ဂဟေတု ဟေတုကာဟု ဆိုလိုလျက် ဟေတုတစ်ပုဒ်ကျေ သည်။)

အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ်သုံးပါးတို့၏ ကြွင်း-

သမ္မယုတ်တရားတို့နှင့် မဂ္ဂပစ္စည်း + ပစ္စယုပ္ပန် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ်သုံးပါးသည် ပ-နိ။

တတိယနည်း-

- * မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ။
- * မဂ္ဂေါ အဓိပတိ ဧတေသန္တိ မဂ္ဂိဓိပတိနော။ (အစိတ်) (ဗဟုဒ္ဓိဟိသမာသ်)
- * မဂ္ဂေါ အဓိပတိ မဂ္ဂိဓိပတိ။ (အစိတ်) (ကမ္မဓာရည်း)
- * မဂ္ဂိဓိပတိနော စ မဂ္ဂိဓိပတိ စ မဂ္ဂိဓိပတိနော။ (ဧကသိသ် တဒ္ဓိတ်) (အပေါင်း)

* မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ။
 သမ္ပဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် (အမောဟဟိတ်) နှင့် ကြွင်း သမ္မယုတ်တရားတို့၏ အကြောင်း + အကျိုး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။
 သမ္ပဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ မာရေန္တော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂစ္ဆန္တဒိ၊ အကာရန္တ။
 အဓိပတိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
 သမ္ပဒိဋ္ဌိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ထီလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
 သယံ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ။
 အဘိဘဝိတွာ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ဝါကျ နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ-ဖြင့် မဂ္ဂိရမ္မကာဋ္ဌိ မဂ္ဂကို နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိတိ မဂ္ဂေါဟု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြု-လည်း ကောင်း။ မဂ္ဂဓာတ် အပစ္စည်း။ ယင်းမဂ္ဂဓာတ်၏ ရှာမှီးခြင်း အနက်ဟောသည် လည်းကောင်း။ အပစ္စည်း၏ ကတ္ထားဟော-လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန်ကို

ရှာမှီးတတ်သောကြောင့် မဂ္ဂမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

ကိလေသေ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိ-ဖြင့် မဂ္ဂေါကို ကိလေသေ မာရေန္တော ဂစ္ဆတိတိ မဂ္ဂေါ-ဟု မစ္ဆယုဂဠ ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း။ မာရေန္တသဒ္ဓါပဒ ဂမုဓာတ် ကိပ္ပစွည်း ယင်း ကိပ္ပစွည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်လည်းကောင်း။ မာရေန္တဂဟု ဆိုလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် မဂ္ဂပြီးသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။

တစ်နည်း- မဂ္ဂေါကို ကိလေသေ မာရေတိတိ မော၊ နိဗ္ဗာန် ဂစ္ဆတိတိ ဂေါ၊ မော စ သော ဂေါ စာတိ မဂ္ဂေါဟု ကမ္မဓာရည်းသမာဿ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဝယ် ရှေ့ပုဒ်၌ မရဓာတ် ကိပ္ပစွည်း။ ယင်း ကိပ္ပစွည်းသည် ကတ္တားအနက်ဟော လည်းကောင်း။ (နည်းစစ်အလို) ကိလေသာကိုသတ်လျက် နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတတ်သောကြောင့် မဂ္ဂမည်သည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဂ) အဋ္ဌဂီကောပိ မဂ္ဂေါ ပစ္စယဋ္ဌေန ဧတေသံ ဟေတု-ဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာ ကို မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာဿ် ဝစနတ္ထ-လည်းကောင်း။ မဂ္ဂအရ မိစ္ဆာမဂ်၊ ဇင်္ဂမဂ်၊ သကဋမဂ်စသည်ကို မကောက်ရ၊ အဋ္ဌဂီကမဂ်ကိုသာ ကောက်ယူရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့သည် စုပေါင်းနေမှ မဂ္ဂမည်သည်မဟုတ်၊ တစ်ပါးတစ်ပါးစီသော မဂ္ဂင်တို့သည်လည်း မဂ္ဂမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟေတုသဒ္ဓါသည် ဟိတ်ဟုဆိုအပ်သော ဟေတု ဟေတု အနက်ကို မဟော၊ မဂ္ဂပစ္စည်းဟူသော ပစ္စယဟေတုကိုသာ ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ က-၏ သမာသန္တ က-၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဟေတုကာအရ မဂ်စိတ် ၄-ပါး၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးကြည့်စေတသိက် ၂၈-ပါးကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (နေယျတ္ထ

သံဝဏ္ဏနာ) သိစေပါသည်။

(ဃ) မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ ဟေတု-ဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာ ၌ အစိတ်ပုဒ် ဖြစ်သော မဂ္ဂဟေတုကို မဂ္ဂေန သမ္ပယုတ္တာ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု-ဟု တတိယာတပျုရိသံဝစနတ္ထပြု-လည်းကောင်း၊ ယင်းမဂ္ဂဟေတုအရ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော အလောဘဟိတ်. အဒေါသဟိတ်တို့ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။ မဂ္ဂေ ဟေတုဖြင့် မဂ္ဂဟေတု (မဂ္ဂဟေတု) ဟူသော အစိတ်ပုဒ်ကို မဂ္ဂေ ဘဝါ ဟေတု မဂ္ဂဟေတု (မဂ္ဂေ ပဝတ္တော ဟေတု မဂ္ဂဟေတု) ဟု သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ယင်းမဂ္ဂဟေတု (မဂ္ဂဟေတု) အရ မဂ်၌တည်သော အမောဟဟိတ်ကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းနှစ်စိကပ်လုံးဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာ၌ မဂ္ဂဟေတုကို မဂ္ဂဟေတု စ မဂ္ဂဟေတု စ (မဂ္ဂဟေတု စ) မဂ္ဂဟေတုဟုကေသိသံတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ ယင်းမဂ္ဂဟေတု အရ- အလောဘ အဒေါသ အမောဟဟိတ်တို့ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

တေ စတေသံ ဟေတုတိပိ-ဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကို မဂ္ဂဟေတု ဟေတု စတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဟေတုဟေတုကာဟု ဆိုလိုလျက် ဟေတုတစ်ပုဒ် ကျေနေသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ က-၏သမာသန္တ က-၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊ ဤနည်းအလို မဂ္ဂဟေတုကာအရ မဂ်စိတ်လေးပါး၊ စေတသိက် ၃၆-ပါးကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (နေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ) သိစေပါသည်။

(င) သမ္မာဒိဋ္ဌိ သယံ မဂ္ဂေါ စေဝ ဟေတု စ-ဖြင့် မဂ္ဂ ဟေတုကာ၌ မဂ္ဂအရ ယခင်နည်းအတိုင်း မဂ္ဂင် စ-ပါးကို မယူရ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂင်ကိုသာယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟေတုအရကိုလည်း

အလောဘ အဒေါသ အမောဟ သုံးမျိုးလုံးကို မယူရ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော အမောဟကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ဣတိ မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိပိ-ဖြင့် မဂ္ဂဟေတုကာကို မဂ္ဂေါ ဟေတု ဧတေသန္တိ မဂ္ဂဟေတုကာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဟေတုအရ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုပင် ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ က-၏သမာသန္တက၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤနည်းအလို မဂ္ဂဟေတုကာ-အရ မဂ်စိတ်လေးပါး၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကြည် စေတသိက် ၃၅-ပါးကို ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(စ) အဘိဘဝိတွာ ပဝတ္ထနဋ္ဌေန-ဖြင့် မဂ္ဂိမိပတိ-၌ အမိပတိ သဒ္ဓါသည် လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်ခြင်း (လွှမ်းမိုးခြင်း) အနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

မဂ္ဂေါ အမိပတိ ဧတေသံ-ဖြင့် မဂ္ဂိမိပတိနောကို မဂ္ဂေါ အမိပတိ ဧတေသန္တိ မဂ္ဂိမိပတိနောဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

၇။ ဧတေသံများက ပသိဒ္ဓဝိသယများသာ။

အဋ္ဌဂီကောပိ-၌ အပိကား အဝယဝ သမုစ္စည်း။

ဝါ-တို့ကား အတ္ထန္တရ ဝိကပ္ပနတ္ထ။

(ဃ) ဝါကျ ဣတိပိ-၌ အပိကား (ဂ) ဝါကျလာ အနက်တို့ကို ဆည်းသော သမုစ္စယတ္ထ (ဝါ) သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ။

(င) ဝါကျလာ အပိလည်း နည်းတူ။

၈။ မဂ္ဂအရ ကြိယာငါးတန်

မဂ္ဂအရ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဇိုလ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမှစ၍ ပါရမီပုညသမ္ဘာရမှ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ် ဖလသမာပတ္တိသုခမှ စ၍ များစွာသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

၁၀။ နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ

နိဗ္ဗာန် အရ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ (ပစ္စည်း) မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ အရ အဋ္ဌဂီကမင် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာ. ဓိ. ဥပပြိုင်။

မဂ္ဂေါ ဒုတိယနည်း

မ-အရ အဋ္ဌဂီကမင် ရ၏။ ဂ-အရလည်း အဋ္ဌဂီကမင်ကိုပင် ရ၏။

ထို့ကြောင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ကြွင်း ၇-ပါးပစ္စယုပ္ပန် စသည်ဖြင့် သဟဇာတပြိုင်ပါ။

မဂ္ဂါရမ္မဏာ-၌ မဂ္ဂ အာရမ္မဏ ဟူသော သမာသ်ပုဒ် အန္တတ္ထအရ - အဋ္ဌဂီကမင် ရ၏။ (ပစ္စည်း) အညပုဒ်အရဟူသော ဗာဟုတ္ထအရ မနောဒွါရ ဝဇ္ဇန်း၊ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ အဘိညာဉ်ဒွေး၊ စေတသိက် အဋ္ဌတ္တိသ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ. ဓိ. ဥပပြိုင်။

မှတ်ချက် -

မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့် အဘိညာဉ်ဒွေးတို့ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် ၃-ပါးလုံးမရ အာရမ္မဏသာ။

မဂ္ဂဟေတုကာ

ပထမနည်း (ဂ) ဝါကျအလို -

မဂ္ဂဟေတု ဟူသော သမာသ်ပုဒ်အရ - မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရ၏။ (ပစ္စည်း) မဂ္ဂဟေတုကာဟူသော ပုဒ်လုံးအရ ဗာဟုတ္ထအရ မဂ်စိတ်လေးခု၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကြည့် စေတသိက် အဋ္ဌဝီသရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေ၊ မိ၊ ကံ၊ ဈာ၊ မဂ္ဂ ၁၁ - ပြိုင်။

ဒုတိယနည်း (ဃ) ဝါကျအလို -

မဂ္ဂဟေတု အရ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ ရ၏။ (ပစ္စည်း) မဂ္ဂဟေတုကာ အရ မဂ်စိတ်လေးခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိ။

ထိုတွင် အလောဘ အဒေါသ ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ကြီး ၄၊ အည သမ္မ၊ ၆ - ပစ္စည်း။ အမောဟ ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေ၊ မိ၊ မဂ္ဂ၊ ကုန္တိယ ၁၀ - ပစ္စည်း။

တတိယနည်း (င) ဝါကျအလို -

မဂ္ဂဟေတုအရ - အမောဟပစ္စည်း မဂ္ဂဟေတုကာအရ မဂ်စိတ် လေးခု၊ အမောဟကြည့် စေတသိက် ပဉ္စတ္တိသ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၊ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ ကုန္တိယ၊ မဂ္ဂ ပေါင်း ၁၀ - ပစ္စည်းပြိုင်။

မဂ္ဂါဓိပတိနော

မဂ္ဂေါ အဓိပတိ ဟူသော သမာသ်ပုဒ်အရ - အဓိပတိထိုက်သော ဝီရိယနှင့် ဝိမံသရ၏။ ဧတေသံ ဟူသော အညပုဒ်အရ (ဗာဟုတ္ထ) အရ မဂ်စိတ်လေးခု၊ အဓိပတိ တရားကိုယ်ကြည့် စေတသိက် ပဉ္စတ္တိသရ၏။ ထိုတွင် ဝီရိယကို ပစ္စည်းယူခိုက် မဂ်စိတ်လေးခုနှင့် ဝီရိယကြည့် စေတသိက်

ပဉ္စတ္ထိံသ။ ပစ္စယုပ္ပန် သဟဇာတသတ္တိံ။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဓိ၊ မဂ္ဂ၊ ကုန္ဒိယ
၉-ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း- အန္တတ္ထ အရ ဝိမံသကို ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ဗာဟုတ္ထအရ
မဂ်စိတ်လေးခု၊ ဝိမံသကြည့် စေတသိက် ပဉ္စတ္ထိံသ သဟဇာတသတ္တိံ။

အထက်ပါ ၉-ပစ္စည်းတွင် ဟေတုထည့်၍ ၁၀-ပစ္စည်းပြိုင်။ ဤကား
သဟဇာတာဓိပတိ ပစ္စည်းယူခိုက် ပြိုင်ခြင်းတည်း။

အာရမ္မဏာဓိပတိပစ္စည်းယူခိုက်

အန္တတ္ထအရ- မဂ်လေးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) ဗာဟုတ္ထအရ -
မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်
စိတ်လေးခု၊ စေတသိက် အဋ္ဌတိံသ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိံ။ အာ၊ ဓိ၊
ဥပ ပြိုင်။

တစ်နည်း -

မဂ္ဂိဓိပတိနောက် ကမ္မဓာရည်းသမာသ်ကြံခဲ့လျှင် ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်
အရ- ဝီရိယနှင့် ဝိမံသရ၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးပစ္စည်းဖြစ်ခိုက် ကျန်တစ်ပါး
ပစ္စယုပ္ပန်ယူ၍ သဟဇာတမျိုးပင် ပြိုင်။



၂၉။ ဥပ္ပန္နတိက်အဖွင့်

- (က) ဥပ္ပန္နတ္တိကေ ဥပ္ပါဒတော ပဋ္ဌာယ ယာဝဘဂါ ဥဒ္ဓံ ပန္နာဂတာ ပဝတ္တာတိ ဥပ္ပန္နာ။
- (ခ) န ဥပ္ပန္နာတိ အနုပ္ပန္နာ။
- (ဂ) ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေကဒေသတ္တာ အဝဿံ ဥပ္ပဖ္ဓိဿန္တိတိ ဥပ္ပါဒိနော။
- (ဃ) (အတိတတ္တိကေ) အတ္တနော သဘာဝံ၊ ဥပ္ပါဒိဒိက္ခကံ ဝါ ပတွာ အတိတ္တန္တာတိ အတိတာ။
- (င) တဒုဘယမ္ပိ န အာဂတာတိ အနာဂတာ။ တံ တံ ကာရကံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာတိ ပစ္စုပ္ပန္နာ။

(ဋ္ဌ- ၈၈)

၁။ ဥပ္ပါဒတော၊ ဘဂါတို့ကို ကံအနက်ကြံသော် -

ဥပ္ပါဒတော၊ ဥပါဒ်ကို။ ပဋ္ဌာယ၊ အစအပိုင်းအခြားပြု၍။ ဘဂါ၊ ဘင်ကို။ ယာဝ၊ အဆုံးအပိုင်းခြားပြု၍။

အပါဒိန် အနက်ကြံသော် -

ဥပ္ပါဒတော၊ ဥပါဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဘဂါ၊ ဘင်တိုင်အောင် - ဟု ပေးပါ။

ဥဒ္ဓံကား အပါဒိန်ကိုငဲ့သောကြောင့် အပါဒိန်ထည့်လိုလျှင် အနန္တရ နိရုဒ္ဓါန် ပုရိမဓမ္မာနံ ဘင်ကွဏတော ဟု ထည့်ပါ။ (အနန္တရနိရုဒ္ဓါန်၊ အခြားမဲ့ ဖြစ်၍ချုပ်ကုန်ပြီးသော။ ပုရိမဓမ္မာနံ၊ ရှေးရှေးတရားတို့၏။ ဘင်ကွဏတော၊ ဘင်ခဏမှ) ပြည်နိဿယ-၌ ဘင်တော၊ အခြားမဲ့ပြု၍ ချုပ်လေပြီးသော တရားတို့၏ ဘင်မှ - ဟု တိုတိုခံသည်။ အတူတူပင်။

ဥဒ္ဓံ- အထက်၌ (သဒ္ဓတ္ထ) အထက်ဖြစ်သော ခဏသုံးပါး၌ (အဘိ ဝေယျတ္ထ)။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ပါဠိတော်၌ ဥပ္ပန္နတိက်ဝယ် ဥပ္ပန္နာ မွော-ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဥပ္ပန္နာ-၌ ဥ-သည် ဥဒ္ဓံကမ္မ အနက်ကို ဟောပါသလော။ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ဥ-သဒ္ဓါသည် ဥဒ္ဓံကမ္မအနက်ကို မဟော၊ ဥပရိအနက်ကို ဟော၏ ဟူလို။

တစ်နည်း-

ဆရာ ဥပ္ပန္နာ မွော-ဟု ဟောတော်မူ၏။ ဥပ္ပန္နာကို ဥပ္ပဇ္ဇိတိ ဥပ္ပန္နာ-ဟု ကတ္တုသာနေကိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါ သနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ဥဒ္ဓံ ပန္နာ ဥပ္ပန္နာ ဟု သတ္တမိတပျူရိသသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ အနုပ္ပန္နာဟု ဟော၏။ နတ္ထိ ဥပ္ပန္နာ ဇေတသန္တိ အနုပ္ပန္နာဟု ဗဟုဗွိသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုကောင်း ပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

န ဥပ္ပန္နာ အနုပ္ပန္နာ ဟု ကမ္မဓာရေသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဥပ္ပိဒိနောဟု ဟော၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဥပ္ပိဒေါ၊ ဥပ္ပဒေါ ဇေတသံ အတ္ထိတိ ဥပ္ပိဒိနော ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြု ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား-

ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိတိ ဥပ္ပါဒိနောဟု ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

၃။ ဥပ္ပါဒိဒိက္ခကံ ဝါ-၌ ဝါ- ကား

မိမိ၏ အနိစ္စ စသောသဘော၊ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဖုသန၊ စသောသဘော ဟူသော အတိတ္တမိတဗ္ဗ၌ ဥပါဒိစသော ခဏသုံးပါးဟူသော အတိတ္တမိတဗ္ဗ ကိုဖြည့်စွက် ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) ဥပ္ပါဒိဒိက္ခကံ ဟူသော အနက်ကြွင်းကို ပြလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါ ထားသည်။ (ဂဠှိ၌ စ. ကာရတ္ထဟူ၏။)

(က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

၄။ * ဥဒ္ဓံ ပန္နာ ဂတာ ပဝတ္တာ ဥပ္ပန္နာ။ (က-ဝါကျ)

အထက်ဟူသော ခဏတ္တယ၏ ဥပ္ပန္နဓမ္မတို့နှင့် ကာလ+ကာလဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ခဏတ္တယ၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

- * ပဇ္ဇန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ ပန္နာ။ (ပဒ+ တ)
- * န ဥပ္ပန္နာ ၌ ဥပ္ပန္နာ။ (ခ- ဝါကျ)
- * ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ ဥပ္ပန္နာ။ (ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မ ရ၏) (အစိတ်)
- * ဥပ္ပဇ္ဇိသုတိ ဥပ္ပန္နာ။ (အတိတဓမ္မ ရ၏) (အစိတ်)
- * ဥပ္ပန္နာ စ ဥပ္ပန္နာ စ ဥပ္ပန္နာ။ (ဓမ္မ+ အတိတဓမ္မ နှစ်ပါးလုံးရ၏)
- * န ဥပ္ပန္နာ အနုပ္ပန္နာ။
ပဋိသေခဘောဂုဏ်၏ အနာဂတဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ ဂုဏေး အစပ် သမ္ပန်သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။ ပဋိသေခဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(ဥပ္ပန္န ဟူသော နောက်ပုဒ်အရ န-ကိုမငဲ့လျှင် ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မနှင့် အတိ တဓမ္မတို့ကို ရ၏။ န-ကိုငဲ့လျှင် ယင်းနှစ်ပါးမှ အလွတ်ဖြစ်သော အနာဂတ ဓမ္မကို ရသည်။)

* ဥပ္ပဇ္ဈိဿန္တိတိ ဥပ္ပါဒိနော။ (ဥပ ပဒ - ကိ) (အဝဿကာစ မိကောသု ကိစ သုတ်ဖြင့် ကိပစ္စည်းသက်)

တစ်နည်း- ဥပ္ပဇ္ဈိဿန္တိ သီလေနာတိ ဥပ္ပါဒိနော။ (တသီလာဒိသု ကိတွာဝိစသုတ်ဖြင့် ကိပစ္စည်းသက်)

* ကာရကဿ ဧကဒေသော ကာရဏေကဒေသော။

* ပရိနိဋ္ဌိတော ကာရဏေကဒေသော ဧတေသန္တိ ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေ ကဒေသော။

* ပရိနိဋ္ဌိတ ကာရဏေကဒေသာနံ ဘာဝေါ ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေက ဒေသတ္တံ။

* အယံသု ဂမိသူတိ ဣတာ။ (ဣ + တ)

* ဣတာ ဟုတွာ အတိက္ကန္တာ အတိတာ။

ဖြစ်ခြင်းကြိယာ၏ လွန်သွားသောတရားတို့နှင့် ဌာနီ + ဌာန စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။ လွန်သွားခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* အာဂစ္ဆိသု ပဝတ္တိသူတိ အာဂတာ။ (အတိတ်တရားစု) (အစိတ်)

* အာစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ အာဂတာ။ (ပစ္စုပ္ပန်တရားစု) (အစိတ်)

* န အာဂတာ အနာဂတာ။ (အပေါင်း)

ပဋိသေခဘောဂုဏ်၏ အနာဂတဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။ ပဋိသေခဘောဂုဏ်သည် လည်းကောင်း၊ အနာဂတဓမ္မတို့၏ သာမညဇာတ်သည် လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* (တံ တံ ကာရကံ) ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာ ပစ္စုပ္ပန္နာ။

စွဲမှီ၍ ဖြစ်ခြင်းကြိယာနှင့် ပစ္စုပ္ပန္နဓမ္မတို့၏ ဌာနီ + ဌာန အစပ်သမ္ပန် သည်ဗျု-နိ။ ပစ္စုပ္ပန္နဓမ္မတို့၏ သာမညဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အကြောင်း ကို စွဲမှီ၍ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း ပ-နိ။

၅။ ဥဒ္ဓံ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တု။

- အဝသံ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တု။
- အတ္တနော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တု။
- ပဋိစ္စ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အကာရန္တု။

၆။ (က) ဥဒ္ဓံ ပန္နာ -ဖြင့် ဥပ္ပန္နာ ကို ဥဒ္ဓံ ပန္နာ ဥပ္ပန္နာဟု ဒုတိယာ (သတ္တမီ) တပျရိသ်သမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥ-ဥပသာရပုဒ်သည် ဥဒ္ဓံကမ္မ စသော အနက်ကိုမဟော၊ ဥပရိအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပန္နာဂတာ -ဖြင့် ပန္နာကို ပဇ္ဇန္တိ ဂစ္ဆန္တိတိ ပန္နာဟု ကတ္တုသာဓ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ပဒဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ထိုပဒဓာတ်၏ ဂတျတ္ထကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ယင်းသို့ ပဒဓာတ်ကို ဂတျတ္ထယူခိုက် ဥဒ္ဓံ ပန္နာ ဂတာ ဥပ္ပန္နာ-ဟု ဒုတိယာတပျရိသ်သမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပဝတ္တာ-ဖြင့် ဥပ္ပန္နာ-၌ ပန္နာ-ဝယ် ပဒဓာတ်သည် ပဝတ္တနတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ယင်းသို့ ပဝတ္တနတ္ထကို ဟောလျှင် ဥပ္ပန္နာကို ဥဒ္ဓံ ပန္နာ ပဝတ္တာတိ ဥပ္ပန္နာ ဟု သတ္တမီတပျရိသ်သမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ပဝတ္တာ-ဖြင့် အထက်သို့ ရောက်သည်ဟူသည် အထက်၌ ဖြစ်ခြင်းပင်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေသည်ဟုလည်း ဖော်ကြသည်။ ယေ ဂတျတ္တာ၊ တေ ဗုဒ္ဓုတ္တာ၊ ပဝတ္တိ ပါပုဏတ္တကာ-နှင့်အညီ ပဝတ္တနကို ပြလို ရင်းဖြစ်၍ ဓာတွတ္ထပြုဟု ယူခြင်း ပိုကောင်းသည်။)

ဥပ္ပါဒတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ဘင်္ဂါ-ပါဠိဖြင့် အထက် (ဥဒ္ဓံ) ဟု သည် ဥပါဒ်မှစ၍ ဘင်တိုင်အောင် (ဝါ) ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်ဟူသော ခဏတ္တယကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သရုပ်ကြား အဘိဓေယျတ္ထ)

(ခ) န ဥပ္ပန္နာ -ဖြင့် အနုပ္ပန္နာဝယ် ဥပ္ပန္နာကို ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ ဥပ္ပန္နာ။ (ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မ)။ ဥပ္ပဇ္ဇိသုတိ ဥပ္ပန္နာ။ (အတိတဓမ္မ)။ ဥပ္ပန္နာ စ ဥပ္ပန္နာ စ ဥပ္ပန္နာ

ဟု ကိတဏ္ဍဇကသေသတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ (နေယျတ္ထ သံဝဏ္ဏ နာ)။ န ဥပ္ပန္နာ အနုပ္ပန္နာဟု ကမ္မဓာရဲသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ အန-၏ န-ကာရိယအဖြစ်၊ ထို န(အန) ၏ ပဋိသေဝေဓကအဖြစ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် မဟုတ်သော အနာဂါတ်တရားတို့သည် အနုပ္ပန္နမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏကဒေသတ္တာ အဝဿံ ဂမိဿန္တိ တိ-ဖြင့် ဥပ္ပါဒိနောကို ဥပ္ပဇ္ဇနံ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပ္ပါဒေါ ဧတေသံ အတ္ထိတံ ဥပ္ပါဒိနောဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထမပြုရ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿန္တိတံ ဥပ္ပါဒိနောဟု ကတ္တုသာဓိဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥ-ရှေးရှိသော ပဒဓာတ်၊ ဂီပစ္စည်း၊ ယင်း ဂီပစ္စည်း၏ မချွတ်မယွင်းဟူသောအနက်၌ ကတ္တားအနက် သက်သည် အဖြစ်၊ ကံ+အကျိုး နှစ်မျိုးတို့တွင် ကံဖြစ်သောကြောင့် ထိုကံသည် ပြီးပြီး သောအကြောင်း တစ်စိတ်ဖြစ်သည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ အကြောင်းကံ တစ်စိတ် ဖြစ်သည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ အကြောင်းကံ တစ်စိတ်ဖြစ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် နောင်အနာဂါတ်ဝယ် မုချဖြစ်လတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ပတွာ အတိက္ကန္တာ -ဖြင့် အတိတာကို အတိ + ဣတာဟု ပဒစ္စေဒပဒဝိဘာဂပြု၍ ဣတာကို အယိသု ဂမိသုတိ ဣတာဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဣဓာတ်+ တပစ္စည်း၊ ယင်း ဣဓာတ်၏ ပါပုဏ နတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တ-ပစ္စည်း၏ အတိတ်ကာလ၌ သက်သည် အဖြစ်၊ အတိတာကို ဣတာဟုတွာ အတိက္ကန္တာ အတိတာဟု ကမ္မဓာရဲ သမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အတိဥပသာရပုဒ်၏ အတိက္ကန္တအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အတ္ထနော သဘာဝံ ပတွာ အတိက္ကန္တာ-ဖြင့် အတိတဓမ္မ တို့သည် မိမိ၊ မိမိတို့၏ အနိစ္စတာ စသော သဘော၊ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓနစသော သဘောတို့သို့ ရောက်ပြီးနောက် လွန်သွားကြသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ဥပ္ပါဒါဒိက္ခကံ ဝါ-ဖြင့် အတိတဓမ္မတို့သည် အနိစ္စတာ စသော သဘော၊ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဖုသနစသော သဘောတို့ကိုသာ လွန်သည်မဟုတ်၊ ဥပါဒိ စသော ခဏသုံးပါးတို့ကိုလည်း လွန်၍ဖြစ်တတ်သည်အဖြစ်ကို သိစေ သည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) တဒုဘယဗ္ဗိ န အာဂတာ -ဖြင့် အနာဂတာဝယ် အာဂတာကို အာဂတ္တိသု ပဝတ္တိသုတိ အာဂတာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ ပဝတ္တန္တိတိ အာဂတာ၊ အာဂတာ စ အာဂတာ စ အာဂတာဟု ကိတဂပ္ပဇကသိသ် တဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ န အာဂတာ အနာဂတာဟု ကမ္မဓာရဲသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အန-၏ န-ကာရိယအဖြစ်၊ ထိုအနာဂတဓမ္မ တို့သည် မိမိမိမိတို့၏ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဖုသနစသော သဘော၊ ဥပါဒိစသော ခဏ နှစ်ပါးစုံသို့ ရောက်ဆဲရောက်ပြီးမဟုတ်သောကြောင့် အနာဂတဓမ္မမည် သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တံ တံ ကာရကံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာ-ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကို ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာ ပစ္စုပ္ပန်ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ပဋိဥပသာရပုဒ်၏ ပဋိစ္စအနက်ကို ဟော သည်အဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နာ ကို ဥပ္ပန္နိတိ ဥပ္ပန္နာဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလိက ကတ္တုသာဓန ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥ- ရှေးရှိသော ပဒဓာတ်၊ တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း ၏ ပစ္စုပ္ပန်ကာလနှင့် ကတ္တားအနက်တို့ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ထိုထို အကြောင်းတရားတို့ကိုစွဲ၍ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော တရားတို့သည် ပစ္စုပ္ပန်မည် သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ တဒုဘယံ-၌ တ-ကား အတ္တနော သဘာဝ၊ ဥပ္ပါဒါဒိက္ခက နှစ်ပါးကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။ (ဥဘယ-ဟု အစွဲတိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယဟုလည်း ယူကြသည်။)

တံ တံ ကာရကံကား ကာရက ဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသော ကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၁၀။ ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏံ ဝါ ပတွာ အတိက္ကန္တာ

ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏံ အရ- ဥပါဒိ. ဌိ. ဘင် ဟူသော ခဏသုံးပါးရ၏။ ပတွာ-၌ ဓာတ်အရ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စိတ်. စေတသိက်. ရုပ်တရားများ ရ၏။

ဥပါဒိ. ဌိ. ဘင် ဟူသော ကာလကိုယူလျှင် ပကတူပ။ ဥပါဒိ. ဌိ. ဘင်ဟူသည် ထိုပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်း. တည်ခြင်း. ပျက်ခြင်းပင် ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့နှင့် အရမကွဲပေ။ ထို့ကြောင့် တစ်ပါးခန္ဓာ ပစ္စည်း သုံးပါးခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန် စသောနည်းဖြင့် သဟဇာတပြိုင်နိုင်သည်။ ပြိုင်ပါ။

ပတွာ + အတိက္ကန္တာ

ပတွာ အရ- အတိက္ကန္တာ အရ နှစ်ပုဒ်လုံး အတိတ်ဖြစ်သော စိတ် ဓဇာ၊ စေ-၅၂၊ ရုပ် - ၂၈ ပါးပင် ရသောကြောင့် သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ပါလေ။

ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏံ + ပတွာ

ဥပ္ပါဒါဒိက္ခဏံ အရ- ပစ္စုပ္ပန် (ဖြစ်ဆဲ) တရားတို့၏ ဥပါဒိ. ဌိ. ဘင် ရ၏။ ပတွာ (ပစ္စည်း) အရ အတိတ်ဖြစ်သော စိတ်၊ စေ၊ ရုပ်တရားများ ရ၏။ ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။

တံ တံ ကာရဏံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာ

တံ တံ ကာရဏံ အရ- အာရုံ ၆-ပါး ပစ္စည်းတရားရ၏။ (ပစ္စည်း) ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာအရ- ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော စိတ် ဓဇာ၊ စေ ၅၂၊ ရုပ် ၂၈ -ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ၈-ပစ္စည်း။ ယထာရဟာပြိုင်။

တစ်နည်း

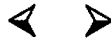
တံ တံ ကာရဏံ အရ- စက္ခုဝတ္ထုစသော ဝတ္ထုရုပ် ၆-ပါးရ၏။ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာ အရ - ပစ္စုပ္ပန်တရားများ ရ၏။ ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု

သည်။ နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ကုန္ဒိယ၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ-၆ ပစ္စည်း
ယထာရဟပြိုင်။

တစ်နည်း

တံ တံ ကာရဏံ အရ- ဟိတ် ၆-ပါး ပစ္စည်း။ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နာအရ-
ပစ္စယုပ္ပန်တရား အားလုံးရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။ ကြီး ၄၊ လတ် ၄၊ ဟေတု၊
အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ကုန္ဒိယ ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းလုံး ပြိုင်နိုင်သည်။



၃၀။ အဇ္ဈတ္တတိက် အဖွင့်

- (က) "စဝံ ပဝတ္တမာနာ မယံ အတ္တာတိ ဂဟဏံ ဂမိဿာမာ" တိ
ကုမိနာ ဝိယ အဓိပ္ပာယေန အတ္တာနံ အဓိကာရံ ကတွာ
ပဝတ္တာတိ အဇ္ဈတ္တာ။
- (ခ) အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓေါ ပနာယံ ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ နိယကဇ္ဈတ္တေ အဇ္ဈ-
တ္တဇ္ဈတ္တေ ဝိသယဇ္ဈတ္တေတိ စတုသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ။
- (ဂ) "တေနာနန္တ ဘိက္ခုနာ တသ္မိယေဝ ပုရိမသ္မိ သမာဓိနိမိတ္ထေ
အဇ္ဈတ္တမေဝ စိတ္တံ သဏ္ဍပေတဗ္ဗံ အဇ္ဈတ္တရတော သမာ-
ဟိတော" တိအာဒိသု ဟိ အယံ ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ ဒိဿတိ။
- (ဃ) ကုဓ ပန နိယကဇ္ဈတ္တေ အဓိပ္ပေတော။
- (င) တသ္မာ အတ္တနော သန္တာနေ ပဝတ္တာ ပါဠိပုဂ္ဂလိကာ မော
အဇ္ဈတ္တတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (စ) တတော ဗဟိရဘူတာ ပန ကုန္ဒိယဗဒ္ဓိ ဝါ အနိန္ဒိယဗဒ္ဓိ ဝါ
ဗဟိဒ္ဓါနာမ။

(၄-၈၈)

၂။ (ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် က-ဝါကျဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၏ ဝစနတ္တတို့ကို ဆိုတော် မူ၏။ အဇ္ဈတ္တ-၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ-အနက်သရုပ်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ် ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဝစနတ္တမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ယင်း၏ အတ္ထုဒ္ဓါရကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ခ- ဝါကျကိုမိန့်။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ခ-ဝါကျဖြင့် အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓါသည် ဂေါစရဇ္ဈတ္တ စသော အနက်လေးပါးတို့၌ ဖြစ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဆရာ့စကားသည် သကဝစနမျှသာဖြစ်၍ ပရဝစနအာဂမယုတ္တိမရှိက မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် သကဝစနမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ပရဝစနအာဂမ ယုတ္တိကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဂ- ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

တောနာနန္ဒ ဘိက္ခုနာ စသော ဗုဒ္ဓဝစန အာဂမယုတ္တိတို့ကို ထောက်၍ အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓါသည် ဂေါစရဇ္ဈတ္တ စသော အနက်လေးပါးတို့၌ ဖြစ်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ဖြင့် အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓါ၏ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ စသော အနက်လေးပါးတို့၌ဖြစ်ပုံကို ယုတ္တိနှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူ၏။ ဤ အဇ္ဈတ္တတိက်လာ အဇ္ဈတ္တာမော အရ ထိုအဇ္ဈတ္တလေးမျိုးကိုပင် ယူရမည် လော။ (အဓိကစောဒနာ) သို့မဟုတ် ဂေါစရဇ္ဈတ္တ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တတို့ကိုပင် ယူရမည်လော။ (အညစောဒနာ) ထို့ကြောင့် (ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ ဤနေရာ၌ အဘယ်အနက်တို့ကို ယူရမည်နည်း။ ဤသို့ စောဒနာ ဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဃ-မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူရမည် ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ယ) ဝါကျဖြင့် အဇ္ဈတ္တအရ နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုး မရှိနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (ယ) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူသဖြင့် ရနိုင်သော အကျိုးကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် တသွာ-စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အဇ္ဈတ္တအရ နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူလိုက်သဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော အသီးသီးသောတရားတို့ကို အဇ္ဈတ္တဟု သိမှတ်ခြင်း အကျိုးရှိပါ၏ ဟုလို။

၃။ (ယ) ဝါကျ အဓိပ္ပေတသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

၁။ ဂေါစရဇ္ဈတ္တစသော အဇ္ဈတ္တလေးမျိုးနှင့် ဆက်ဆံသည့် သာမည အဖြစ်မှတစ်ပါး နိယကဇ္ဈတ္တဟူသော အတ္တဝိသေသကို ပြလို သောကြောင့်လည်းကောင်း။

၂။ စောဒကနှင့် သူနိုင်ငါနိုင် အပြိုင်ငြင်းရာ၌ မိမိအလိုရှိအပ်သော အနက်ကို အပိုင်အနိုင်ကိုင်၍ လုယက်ထားလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း အဓိပ္ပေတသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(င) ဝါကျ တသွာထားရခြင်းအကြောင်း

အဇ္ဈတ္တဓမ္မာ အရ- နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူလိုက်သဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော အသီးအခြားဖြစ်သော တရားမှန်သမျှ အဇ္ဈတ္တဟု သိမှတ် နိုင်ခြင်း အကျိုး(လဒ္ဓဂုဏ်)ကို ပြလိုသောကြောင့် တသွာထားပါသည်။

* သာမညမှ၊ အတ္တဝိသေ၊ တစ်ထွေစကားလု၊ ပြလိုမှ၊ ထားမှ ကထိတာ၊ မိပ္ပေတာ။

* လဒ္ဓဂုဏ၊ ကျိုးဇလနှင့်၊ နိဂမတစ်ဖြာ၊ ပြလိုရာ၊ တသွာ တေနထား။

၄။ * အတ္တာနံ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဇ္ဈတ္တာ။
အတ္တ၏ အဇ္ဈတ္တဓမ္မတို့နှင့် အာရုံ+အာရမ္မဏိကအဖြစ်ဖြင့် စပ်သမ္ပန်
ဗျူ-နိ။ အဇ္ဈတ္တဓမ္မတို့၏ အချင်းချင်း တူမျှခြင်း သာမညဇာတ်သည် ပ-နိး

- * စရန္တိ စတေသုတိ စရာ။
- * ဂုန္တံ ကုန္တိယာနံ စရာ ဂေါစရာ။ (အာရုံ ၆-ပါး)
- * ဂုန္တံ ဂေါကာနံ စရာ ဂေါစရာ။ (နွားစားကျက်ရ၏)

* ဂေါစရာ ဝိယာတိ ဂေါစရာ။ (အာရုံ)
ကုန္တေတို့၏ အာရုံတို့နှင့် နိဿိတ + နိဿယ၊ ဌာနိ+ဌာန အဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အာရုံတို့၏ အချင်းချင်းတူမျှခြင်း သာမညဇာတ်
သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ဂေါစရာ စ တေ အဇ္ဈတ္တာ စာတိ ဂေါစရဇ္ဈတ္တာ။
- * သက သန္တတိ နိဿာယ ဇာတိ နိဇံ။ (နိ+ ဇန+ ကွံ)
- * နိဇယေဝ နိယကံ။ (စိတ်, စေတသိက်, ရုပ် အားလုံးရ၏)
- * နိယကံ စ တံ အဇ္ဈတ္တံ စာတိ နိယကဇ္ဈတ္တံ။
- * ဝိသေသေန စိတ္တသန္တာနံ သိနောတိ ဗန္ဓတီတိ ဝိသယော။
(ဝိ+သိ+က)

- * ဝိသယော စ သော အဇ္ဈတ္တံ စာတိ ဝိသယဇ္ဈတ္တံ။
- * သမာဓိဿ နိမိတ္တံ သမာဓိနိမိတ္တံ။

သမာဓိ၏ ကသိုက်းစသော အာရုံတို့နှင့် အာရမ္မဏိက+ အာရုံ
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

သမာဓိ၏ အာရုံဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * ပုရေ ဇာတံ ပုရိမံ။
- * အဇ္ဈတ္တံ အဇ္ဈတ္တသ္မိံ ရတော အဇ္ဈတ္တရတော။

နိဗ္ဗာန် (ဝါ) ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၏ ဓမ္မလျော်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် အာရုံ
+ အာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ နိဗ္ဗာန် (ဝါ) ကမ္မဋ္ဌာန်း

အာရုံ၏ မွေ့လျော်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သမာဒဟတီတိ သမာဟိတော။ (သံ+ အာ+ ဓာ+ တ)

* အဓိပ္ပိယတေ ဣစ္ဆိယတေတိ အဓိပေတော။

(အဓိ+ပ+ ဣဓာတ်+တ)

(အဓိ+ အပိ+ ဣဓာတ်+တပစ္စည်းဟု ခွဲလေ့ရှိ၏။ ပ-၌ ဒွေးဘော်

ရောက်သည်ကို ထောက်၍ ပ-ဥပသာရဖြစ်သင့်သည်။ အပိ မဖြစ်သင့်)

* ပစ္စေကော ပုဂ္ဂလော ပဋိပုဂ္ဂလော။

* ပဋိပုဂ္ဂလေ ပဝတ္တော ပါဋိပုဂ္ဂလိကော။

အသီးသီးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်သောအဇ္ဈတ္တမွေ့တို့နှင့် ဌာနီ+ ဌာန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

အသီးသီးသောပုဂ္ဂိုလ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည် ပ-နိ။

* ဗဟိ ဇာတာ ဗဟိရာ။

အပသန္တာန်၏ စိတ်, စေတသိက်, ရုပ်, နိဗ္ဗာန်တရားတို့နှင့် ဌာနီ+ ဌာန စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ဣန္ဒြိယေဟိ ဗဒ္ဓါ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓါ။

* အနိန္ဒြိယေဟိ ဗဒ္ဓါ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓါ။

၅။ မယံ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။

အတ္တာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တ။

အဇ္ဈတ္တမေဝ စိတ္တံ -၌ အဇ္ဈတ္တံ-ကား သ္မိံ ဝိဘတ် ၊ အံဝိဘတ်။

အဇ္ဈတ္တံ ဝါ မေဓေသု-၌ အဇ္ဈတ္တံ-ကား သတ္တမိ သု ဝိဘတ်။

၆။ (က) အတ္တာနံ အဓိကာရံ ပဝတ္တာ-ဖြင့် အဇ္ဈတ္တာကို အတ္တာနံ အဓိကာရံကတွာ ပဝတ္တာ အဇ္ဈတ္တာ ဟု အဗျယီဘောသမာသ် ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈ၏ အဓိကာရိယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ထိုအဓိသဒ္ဓါ၏

အဓိကာရအနက် ပဝတ္တအနက်တို့ကို ဟောသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ဧဝံ ပဝတ္တမာနာ မယံ အတ္တာတိ ဂဟဏံ ဂမိဿာမာတိ ဣမိနာ ဝိယ အဓိပ္ပာယေန-ဖြင့် တစ်ခုသောသန္တာန်၌ စက္ခုစသည် ဖုသန စသည်အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ရလျှင် ငါတို့သည် အတ္တဟု စွဲလမ်းခြင်းကို ခံကြရမည် ဟူသောအလိုဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို စွဲမှီ၍ ဖြစ်ကြသည်ဟူသောအနက်ကို သိစေသည်။

(ကြွင်း အာဘော်များလွယ်ပြီ)

ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝေန သင်္ခါတေန သဟ နိဒဿနေနာတိ သနိ ဒဿနာ။

(သနိဒဿနတိက် ရ၉)

သဟ နိဒဿနေနဖြင့် သနိဒဿနာကို သဟ နိဒဿနေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သနိဒဿနာ ဟု ဗဟုပ္ပိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သ-၏ သဟကာရိယ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝသင်္ခါတေန-ဖြင့် သနိဒဿနာ၌ နိဒဿနာကို နိဒဿိ တဗ္ဗန္တိ နိဒဿနံ-ဟု ကမ္မသာဓ်ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ နိ-ရှေးရှိသော ဒိသဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ယင်း ယုပစ္စည်း၏ ကံအနက်၌ သက်သည် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဒဿန-အရ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကိုမယူရ မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရမ္မဏသတ္တိကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနိဒဿနပုဒ်၏ဘာဝပွဓာန ဘာဝလောပ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေ ပါသည်။

ပဋိဟနနဘာဝသင်္ခါတေန သဟ ပဋိယေနာတိ သပ္ပဋိယာ။
သဟ ပဋိယေန-ဖြင့် သပ္ပဋိယာကို သဟပဋိယေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ

သပ္ပဋိယာဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သ - ၏ သဟကာရိယ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ပဋိဟနနဘာဝသင်္ခါတေန-ဖြင့် သပ္ပဋိယာ-၌ ပဋိယကို ပဋိဟန တိတိ ပဋိယော၊ တစ်နည်း-ပဋိဟညတေတိ ပဋိယော-ဟု ကတ္တုသင်္ခါ. ကမ္မသင်္ခါ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ပဋိရှေးရှိသော ဟနဓာတ် ရပစ္စည်း၊ ယင်း ရ ပစ္စည်း၏ ကတွတ္တ ကမ္မတ္တ၌သက်လည်းကောင်း၊ ယ-၏ ဟန ကာရိယအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယအရ ဩဠာရိကရုပ်ကိုမယူရ၊ ထိပါး တတ်သည်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ထိပါးခြင်းကြိယာကို ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ယင်း ပဋိယ၏ဘာဝပွဓာန ဘာဝလောပအဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

၇။ ဣမိနာ ဝိယ အဓိပ္ပါယေန၌ ဣမိနာကား

အဓိပ္ပါယေန ဟူသော တိုက်ရိုက်ဝိသယရှိသည့်အပြင် ဧဝံ ပဝတ္တ မာနာ စသည်ဖြင့် ဆိုဆဲဖြစ်သော အဓိပ္ပါယကို စွဲယူသောကြောင့် ပသိဒ္ဓ ဝိသယ ဖြစ်ပါသည်။

အဇ္ဈတ္တမေဝ စိတ္တံ သဏ္ဍပေတဗ္ဗံ

- ၁။ ကသိုက်းစသော အဇ္ဈတ္တအာရုံသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ဗဟိဒ္ဓအာရုံသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

တသ္မိံယေဝ ပုရိမသ္မိံ သမာဓိနိမိတ္တေ

- ၁။ ပထမဈာန်စသော သမာဓိ၏ အာရုံများသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ သမာဓိ၏ အာရုံအဖြစ်သို့ မရောက်သော အာရုံသည် နိဝတ္တေ တဗ္ဗ။

၈။ အဇ္ဈတ္တအရ အဇ္ဈတ္တိကာယတန ၆-ပါး ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ နာမ်ရုပ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ဖဿသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဝိညာဉ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဝေဒနာစသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိသယဇ္ဈတ္တအရ - ဖလသမာပတ် ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မသုခဝိဟာရကို ခံစားလိုခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ထိုဒိဋ္ဌ ဓမ္မသုခဝိဟာရကို ရရှိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သင်္ခတနိမိတ်တို့ကို နှလုံးမသွင်းလိုခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ (အာဒိကမ္ပိက မဂ်ဖိုလ်တို့လည်းယူနိုင်)
- ၅။ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဣဓ ပန နိယကဇ္ဈတ္တေ အဓိပေတော-၌ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ဤနေရာ၌ နိယကဇ္ဈတ္တကို ယူရခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဤနေရာ၌ နိယကဇ္ဈတ္တသာ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော စိတ်, စေတသိက်, ရုပ်တရား မှန်သမျှကို အဇ္ဈတ္တဟု သိမှတ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တ စသည် မဖြစ်သင့်ခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အဇ္ဈတ္တ၏ သဘောအရကောက်ကို နောက်သား အဆက်ဆက် သိမှတ်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဣဓ ပန နိယကဇ္ဈတ္တေ အဓိပေတော၌ သိဒ္ဓိ

ဤ၌ နိယကဇ္ဈတ္တကိုသာ ယူရမည်ဟု အနွယကိုဆိုသဖြင့်

ဂေါစရဇ္ဈတ္တ စသော ကြွင်း ၃-ပါးကိုမယူအပ်ဟု ဗျတိရေကတ္တကို အနက် ရောက်သောအားဖြင့် သိအပ်သောကြောင့် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

တေနာနန္ဒ ဘိက္ခုနာ စသောဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ

အဇ္ဈတ္တသဒ္ဓါ၏ ဂေါစရဇ္ဈတ္တစသော အနက်၌ ဖြစ်နိုင်ပုံကို အာဂမ ယုတ္တိ ပါဠိတော်များဖြင့် ပြီးစေအပ် ယုံကြည်စေအပ်သောကြောင့် သိဒ္ဓေယျ သိဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရပါသည်။

၁၀။ အဇ္ဈတ္တမေဝ စိတ္တံ သဏ္ဍပေတဗ္ဗံ

အဇ္ဈတ္တအရ ကသိုဏ်းစသော အာရုံ ရ၏။ (ပစ္စည်း) သဏ္ဍပေတဗ္ဗံ အရ (စိတ္တံအရ) ပထမဈာန်စသော စိတ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။

အဇ္ဈတ္တရတော

အဇ္ဈတ္တ-အရ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ (ပစ္စည်း) ရတော အရ-မဟာကုသိုလ် ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ လောကုတ္တရာစိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ၊ ဓိ၊ ဥပ ပြိုင်။

မှတ်ချက်။ ။ အဇ္ဈတ္တအရနိဗ္ဗာန်ကို ယူခြင်းသည် မုချတ္တ မဟုတ်။ အကြောင်း မဂ် ဖိုလ်တို့၏အမည်ကို အကျိုးနိဗ္ဗာန် ၌ တင်စား၍ဆိုသော ကာရကူပစာအားဖြင့်သာ ဆို သည်။

တစ်နည်း

အဇ္ဈတ္တအရ ကသိုဏ်းစသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ရ၏။ (ပစ္စည်း) ရတောအရ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု မဟာကြိယာဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ။

၄၆၄

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ပါဠိပုဂ္ဂလိကာ ဓမ္မာ အဇ္ဈတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ဝေဒိတဗ္ဗာ-၌ ဝိဒဇာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်
မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

တဗ္ဗပစ္စည်းအရ - အဇ္ဈတ္တမည်သော စိတ်, စေတသိက်, ရုပ်တရား
ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

ယထာရဟ ဓ- ပစ္စည်းပြိုင်။

တိက်ပြီး၏။

ဒုကမာတိကာ

၃၁။ ဟေတုဂေါဇ္ဈက အဖွင့်

- (က) ဒုကမာတိကာယံ ပန တိကေသု အနာဂတပဒဝဏ္ဏနံ ယေဝ ကရိသာမ။
- (ခ) ဟေတုဂေါဇ္ဈကေ တာဝ ဟေတုဓမ္မာတိ မူလဋ္ဌေန ဟေတု သင်္ခါတာ ဓမ္မာ။
- (ဂ) ဟေတု ဓမ္မာတိပိ ပါဠော။
- (ဃ) န ဟေတုတိ တေသံယေဝ ပဋိက္ခေပဝစနံ။
- (င) သမ္ပယောဂတော ပဝတ္ထေန သဟ ဟေတုနာတိ သဟေတုကာ။ တထေဝ ပဝတ္ထော နတ္ထိ ဧတေသံ ဟေတု တိအဟေတုကာ။ ဧကပ္ပိဒါဒိတာယ ဟေတုနာ သမ္ပယုတ္တာ တိ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ။ ဟေတုနာဝိပ္ပယုတ္တာတိ ဟေတု ဝိပ္ပယုတ္တာ။
- (စ) ဣမေသံ ဒွိန္ဒုမ္ပိ ဒုကာနံ ကိဉ္စာပိ အတ္ထတော နာနတ္ထံ နတ္ထိ။
- (ဆ) ဒေသနာဝိလာသေန ပန တထာ ဗုဒ္ဓန္တိန္ဒာနံ ပုဂ္ဂလာနံ အဇ္ဈာသယဝသေန ဝုတ္တာ။

(အဋ္ဌကထာ-၈၉)

ဟေတုဓမ္မာ + ဟေတုဓမ္မာ

ဟေတုဓမ္မာတိပိ ပါဠော-ဟု ဆိုသောကြောင့် ၂-ပါဠိလုံးသင့်၊ ထိုတွင် အာသဝါ ဓမ္မာ၊ သပ္ပတ္တယာ ဓမ္မာ စသည်ဖြင့် နောက်နောက်ဒုက်တိ၌ ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ဟောထားသောကြောင့် ဟေတုဓမ္မာ သာ ယုတ္တတရ။

တာဝ၏ စပ်ပုဒ်ကို နိဿယဟောင်း၌ အတ္ထော ဇေ ဝေဒိတဗ္ဗော ဟုထည့်၏။ ဝေဒိတဗ္ဗော၌ ပဓာန စပ်၏။ ဘာသာဋီကာ၌ ဝုတ္ထော-ဟု ထည့်၍စပ်၏။

၂။ (က) ဝါကျသို့ အနုသန္ဓေ

ဤသို့ ကုဒါနိ ကုတိမေ ဘာသမာနဿ စသော စကားရပ်တို့ဖြင့် တိကမာတိကာ ပါဠိတော်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဒုကမာတိကာပါဠိတော်၏ အဖွင့်ကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ရှေးဦးစွာ အမှာစကားကို ပြလိုသောကြောင့် ဒုကမာတိကာယံ ပန စသော ဝါကျကိုမိန့်။

(က) - ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကုဒါနိ ကုတိမေ ဘာသမာနဿ စသော စကားရပ်တို့ဖြင့် တိကမာတိကာပါဠိတော်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကို ပြဆို တော်မူခဲ့၏။ ယခုအခါ၌ ဒုကမာတိကာပါဠိတော်ကို ဖွင့်ဆိုရန် အစဉ် ရောက်လာပြီးဖြစ်ရာ ထိုဖွင့်ဆိုလတ္တံ့သော ဒုကမာတိကာ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ သည် ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်းကို ဖွင့်ဆိုမည့် အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာပင် ဖြစ်လေ သလော။ အဘယ်သို့သော အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဒုကမာတိကာယံ ပန စသော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

တိကမာတိကာ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ၌ မလာသေးသော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကိုသာ ပြဆိုမည့် အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ ဖြစ်၏ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် ဒုကမာတိကာ၌ တိက်တို့တွင် မလာသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကိုသာပြအံ့ဟု ပဋိညာဉ်အမှာစကားရပ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဟေတုဂေါစ္ဆကလာ အသစ်ဖြစ်သော ဟေတု ဓမ္မာ ဟူသော ပုဒ်၌ ဟေတုသဒ္ဓါသည် မဂ္ဂဟေတုကာ၌ ဟေတုသဒ္ဓါကဲ့သို့ ပစ္စယအနက်ကို ဟောပါသလော။ ဟေတုဓမ္မာကိုလည်း ဟေတုနံ ဓမ္မာ ဟေတုဓမ္မာ။ ဟေတု ဓမ္မာ ယေသန္တိ ဟေတုဓမ္မာ ဟု တပျူရိသ်သမာသ်၊ ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ပဋိညာဉ်စကားရပ်ကိုသာ မဆိုသင့်။ ဟေတုသဒ္ဓါ အဘယ်အနက်ကိုဟော၍ ဟေတုဓမ္မာကို အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ)ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဟေတုသဒ္ဓါ မူလအနက်ကိုဟော၍ ဟေတုဓမ္မာကို ဟေတု ဓမ္မာ ဟေတုဓမ္မာ ဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ)ဝါကျဖြင့် ဟေတုဓမ္မာကို ဟေတု ဓမ္မာ (ဟေတုသင်္ခါတာ ဓမ္မာ) ဟေတုဓမ္မာဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဟေတုဓမ္မာသည် သမာသ် သာရှိ၍ ဝါကျမရှိဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ရှိသေးသည်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (ဂ)မိန့်။

(စ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဒုကမာတိကာ ဟေတုဂေါစ္ဆက၌ သံဃေဟတုဒုက်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့ကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့၏။ ယင်းဒုက် နှစ်ဒုက်တို့သည်

အနက် အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် တူကြသည်သာလျှင် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် သဟေတုဒုက်ကိုဟောက ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်ကို မဟောသင့်။ ဟေတု သမ္ပယုတ္တဒုက်ကိုဟောက သဟေတုကဒုက်ကို မဟောသင့်။ အဘယ့်ကြောင့် ဝါ - အဘယ်၏အစွမ်းအားဖြင့် ယင်းနှစ်ဒုက်ကို ဟောထားခဲ့ရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို စောဒကာဘောဂနှင့် တကွ ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် စ-ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဒေသနာဝိလာသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ဒုက်နှစ်ဒုတ်လုံး ဟောပါ၏ဟူလို။

၃။ ဟေတုဓမ္မာတိပိ ဌ အပိကား

ဟေတုဓမ္မာ ဟူသော သမာသ်ပုဒ်အဖြစ်မှတစ်ပါး ဟေတု ဓမ္မာ ဟူသော ဝါကျအဖြစ်ကို (ဝါ)သဒ္ဓါလဲလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါထားပါသည်။

တထာ ဗုဒ္ဓန္တာနံ ဝါ ပုဂ္ဂလာနံ ဌ ဝါသဒ္ဓါကား

ဒေသနာဝိလာသဟူသော အကြောင်းမှတစ်ပါး ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ ဟူသော အကြောင်းတစ်ပါးကို လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

ကိစ္ဆာပိ ထားရခြင်း အကြောင်း

ပါဠိတော်ဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ကိစ္ဆာပိ ထားပါသည်။

၄။ * န အာဂတာနိ အနာဂတာနိ။

အနာဂတာနိ ပဒါနိ အနာဂတပဒါနိ။

ဝဏ္ဏိယတိ သံဝဏ္ဏိယတိ ဇောယာတိ ဝဏ္ဏနာ။

ယေမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- * အနာဂတပဒါနံ ဝဏ္ဏနာ အနာဂတပဒဝဏ္ဏနာ။
-မလာသေးသော ဟေတုမွှော စသောပုဒ်တို့၏ မူလဋ္ဌေန ဟေတု သင်္ခါတာ စသော သံဝဏ္ဏနာနှင့် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ (ဥဒ္ဓေသ) သံဝဏ္ဏနာ (နိဒ္ဓေသ) အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
-သံဝဏ္ဏနာဝါကျတို့၏ သာညေဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ ဇလံ ဧတေနာတိ ဟေတု။
သဟ ဟေတုနာ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဟေတုကာ။
-ဟိတ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ သဟေတုကမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသည် ဗျူ-နိ။
-ဟိတ်နှင့်တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * နာနာ ဘာဝေါ နာနတ္ထံ။
-ထူးကုန်သော သဟေတုကဒုဂ် ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုဂ်တို့၏ ထူးခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
-ထူးခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * ဝိလာသေတိတိ ဝိလာသော။ (သဗ္ဗညုတဉာဏ်)
(ဟေတုကတ္ထုသာဓ်)
- * ဒေသနာနံ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော။
-ဒေသနာတော်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နှင့် အာရုံ+အာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
-သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ခြံပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။
- * ဝိလာသေတိ ဧတေနာတိ ဝိလာသော။(ကရုဏာသာဓ်)
- * ဒေသနာယ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော။
- * ဗုဇ္ဈန္တိတိ ဗုဇ္ဈန္တာ။ (ဗုဓ + ယ + အန္တ)
- * စိတ္တ မဓိဂန္တာ သယတိ ပဝတ္တတိတိ အဇ္ဈာသယော။
(အဓိ+အာ+သိ+က)

* အဇ္ဈာသယဿ ဝသော အဇ္ဈာသယဝသော။

၅။ အနာဂတ = သမာသ်ပုဒ်၊ ဤနေရာ၌ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
အကာရန္တ။

ဝဏ္ဏနံ = ကိတ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အကာရန္တ။

ကရိဿာမ = အာချာတ်၊ အလိင်၊ တနာဒိ၊ အကာရန္တ။

ဟေတု = ကိတ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။

နာနတ္ထံ = တဒ္ဓိတ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

ပုဇ္ဈာနံ = ကိတ်၊ ပုလ္လိင်၊ ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (ခ) မူလဋ္ဌေန ဟေတုသင်္ခါတာ မ္ဗော-ဖြင့် ဟေတုဓမ္မာကို ဟေတု မ္ဗော ဟေတုဓမ္မာဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသ် ဝစနတ္ထပြု။ ဟေတုသဒ္ဓါ သည် မဂ္ဂဟေတုကာ၌ ဟေတုကဲ့သို့ ပစ္စယအနက်ကိုမဟော မူလအနက် ကိုသာ ဟောသည်၏အဖြစ်၊ လောဘစသောဟိတ်တို့သည် ပကတိသစ်မြစ် ရေသောက်မြစ်တို့သည် အပင်ကိုကောင်းစွာ ခိုင်မာစေနိုင်သကဲ့သို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာတည်တံ့စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) ဟေတုဓမ္မာတိ ပါဠော-ဖြင့် ဟေတုဓမ္မာဟု သမာသ်ရီ သကဲ့သို့ ဟေတု မ္ဗော ဟု ဝါကျလည်း ရှိကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။(ပဒသံဝဏ္ဏနာ)

(ဃ) တေသံယေဝ ပဋိက္ခေပဝစနံ-ဖြင့် န ဟေတုဓမ္မာ ၌ န သဒ္ဓါသည် ပဋိသေခ(ပဋိက္ခေပ)အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဟိတ် အမည်ရသော တရားတို့မှ တစ်ပါးသောတရား(ဝါ) ဟိတ်မဟုတ်သော တရားတို့သည် န ဟေတုဓမ္မ မည်သည်ကို သိစေသည်။ (နိပါတ် လိင်္ဂတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထ)

(င) သမ္ပယောဂတော ပဝတ္ထေန သဟ ဟေတုနာ-ဖြင့် သဟေတုကာကို သဟ ဟေတုနာ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဟေတုကာ ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြု။ သသဒ္ဓါသည် သဟသဒ္ဓါ၏ ကာရိယအဖြစ်၊ က-၏ သမာသန္တ က ၏အဖြစ်၊ ဟိတ်တရားနှင့် သဟိတ်တရားတို့ အတူတကွ ဖြစ်ကြ၏ဟူသည် အာရုံ+အာရမ္မဏိကအဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်၊ သမ္ပယုတ္တ သဟဇာတပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ကြသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

တထေဝ ပဝတ္ထော နတ္ထိ ဧတေသံ ဟေတု-ဖြင့် အဟေတုကာ ကို နတ္ထိ ဟေတု ဧတေသန္တိ အဟေတုကာ ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြု။ အ-၏ ဝိရဟ သုညအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အ-၏ န ကာရိယ အဖြစ်၊ က-၏ သမာသန္တ က အဖြစ်၊ ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် ဟိတ်မရှိသော ကြောင့် အဟေတုက အမည်ရသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဧကုပ္ပါဒါဒိတာယ ဟေတုနာ သမ္ပယုတ္တာ-ဖြင့် ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ ကို ဟေတုနာ သမ္ပယုတ္တာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ ဟု တတိယာတပ္ပရိသံ သမာသံ ဝစနတ္ထပြု။ ဟိတ်နှင့်ယှဉ်၏ဟူသည် ထိုဟိတ်နှင့် အဖြစ်တူ၊ အချုပ်တူ၊ အာရုံတူ၊ မှီရာတူခြင်းကို ဆိုလိုသည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဟေတုနာ ဝိပ္ပယုတ္တာ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာ-ဖြင့် ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာ ကို ဟေတုနာ ဝိပ္ပယုတ္တာ ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာဟု တတိယာတပ္ပရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကိုသိစေပါသည်။

(စ) ဣမေသံ ဒွိန္ဒုဗ္ဗိ ဒုကာနံ-စသည်ဖြင့် သဟေတုကဒုက်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက် နှစ်ဒုက်တို့သည် အနက် (သရုပ်တရားကိုယ်) အားဖြင့် ထူးခြားမှုမရှိ (ဝါ) အကယ်၍ကား ထူးခြားမှုမရှိဟူသော စောဒက ဆရာ၏ အဘောဂကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဆ) ဒေသနာဝိလာသေန ပန-စသည်ဖြင့် ထိုသို့ သရုပ်

အရကောက် အနက်အားဖြင့် ထူးခြားမှု မရှိသော်လည်း ဒေသနာဝိလာသ
၏ အစွမ်း၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စား ဟောထားရသည်
ဟူသော ပရိဟာရာဘောဂ၊ ပရိဟာရတို့ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ အနာဂတ ပဒဝဏ္ဏနိယေဝ

အနာဂတ ပဒဝဏ္ဏနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ အာဂတပဒဝဏ္ဏနာ၊
တစ်နည်း - အနုပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊
အနုတ္တာနပဒ ဝဏ္ဏနာတို့သည် အနုညာတ။

တေသံယေဝ ပဋိက္ခေပဝစနံ

ဟေတုမ္မော၌ ပြခဲ့သော ဟိတ်ခြောက်ပါးသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
ကြွင်း တရားတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

၈။ အနာဂတပဒဝဏ္ဏနိယေဝ ကရိသာမ-၌ ကြိယာငါးတန်

ကရိသာမ-အရ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သန္တာန်၌တည်သော
ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ယင်းသည် ဒဿ
နတ္ထ။ တိကမာတိကာကို ဖွင့်ဆိုပြီးခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ အနာဂတပဒ
ဝဏ္ဏနာကို ကြည့်ရှုနာကြားရသဖြင့် သောတုဇနတို့၏ အသိဉာဏ်တိုးပွား
ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ ဗာဟုဿစ္စဂုဏ်နှင့်
သောတုဇနတို့၏ အကျိုးကို လိုလားသော မေတ္တာ၊ သနားကြင်နာသော
ကရုဏာ၊ စူဠဗုဒ္ဓယောသ၏ တောင်းပန်ခြင်းစသော အကြောင်းတို့သည်
ဝိဘာဝတ္ထ။ သောတုဇနတို့၏ အဘိမ္မော၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ သာသနာ
တော်ကို ထွန်းလင်းတင့်တယ်စေခြင်းစသော အကျိုးတို့သည် အနုဘာ
ဝတ္ထ။

ဒေသနာ ဝိလာသေန

ဒေသနာဝိလာသေန အရ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရ၏။

ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ မဟာဝင်္ဇီရဉာဏ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် တို့သည် ဒီပကတ္ထ။ သကလဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်ကို ရခြင်း၊ တစ်လောကလုံးဝယ် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ပါရမီဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဝေနေယျတို့ အကျိုး များစေရန်အတွက် သဟေတုကဒုက်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက် နှစ်ဒုက်လုံး ကို ဟောတော်မူခြင်း။ ဝေနေယျတို့အဖို့ သဟေတုကမ္မေ၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တ မ္မေတို့ကို သိရခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဇီကာ - ၌ ဒေသနာဝိလာသအရ ဒေသနာဉာဏ်ဟုလည်း ဖွင့် သည်။ ဒေသနာဉာဏ်ဟူသည် ဟောဆဲအစိုက်အတန့်၌ မိမိဟောအပ် သော တရားကိုသိသည့် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ပင်တည်း။

၃၀၅ -

၃၀၅ - ၌ ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယသို့ လိုက်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ၊ သဟေတုဒုက်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တဒုက်တို့ကို ဝေနေယျတို့သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော် တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ၊ ဝေနေယျတို့၏ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ မရေမတွက် နိုင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

၁၀။ အနာဂတပဒဝဏ္ဏနံယေဝ ကရိဿာမ

အနာဂတပဒဝဏ္ဏနံ - အရ မဖွင့်ဆိုမီ စိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်သည့် မဖွင့်ဆိုရသေးသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ဒြပ် အတ္ထပညတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း)

ကရိဿာမ - အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

ဟေတု (ဟေတု) မွှော

ဟေတု - ရှေ့ပုဒ်အရ ဟိတ် ၆-ပါး ရ၏။ မွှောဟူသော နောက်ပုဒ် အရလည်း ဟိတ် ၆-ပါးကိုပင်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဟေတုအရ လောဘဟိတ် ပစ္စည်းယူလျှင် မွှောအရ မောဟဟိတ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေတု၊ ပေါင်း ၇-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ဟေတု အရ လောဘဟိတ် ပစ္စည်းတရားက မွှောအရ ဒေါသဟိတ် အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟဟိတ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ဟေတုအရ ဒေါသဟိတ် ပစ္စည်း၊ မွှော အရ မောဟဟိတ် ပစ္စယုပ္ပန်၊ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၊ ယခင် ၇-ပစ္စည်း။

ဒေါသဟိတ်ပစ္စည်း၊ လောဘ၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ ဟိတ် ပစ္စယုပ္ပန် ပကတူပ။

ဟေတုအရ အလောဘပစ္စည်း၊ မွှောအရ အဒေါသ၊ အမောဟ ပစ္စယုပ္ပန် သဟဇာတပြိုင်၊ ယခင် ၇-ပစ္စည်း။

အဒေါသပစ္စည်း၊ အလောဘ၊ အမောဟ၊ ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင်လည်း နည်းတူ။

အမောဟပစ္စည်း၊ အလောဘ၊ အဒေါသပစ္စယုပ္ပန် - ကြီး-၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယ = ပေါင်း (၁၀) ပစ္စည်း။

အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟပစ္စည်း၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင် - ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။

တစ်နည်း-

ဟေတု (ဟေတု) အရ ဟိတ် ၆-ပါး ပစ္စည်း၊ မွှောအရ - အဝိနာဘာဝ

နည်းအားဖြင့် သဟိတ်စိတ်၊ စေတသိက်တို့ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင် - သဟဇာတ
သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။

ကြီး - ၄၊ လတ် - ၃၊ ဟေ. ဓိ. မဂ္ဂ. ဣန္ဒြိယ ပေါင်း = ၁၁ ပစ္စည်းပြိုင်။

သဟေတုကာ ဓမ္မာ

သဟေတုကာ - ၌ သဟေတုဟူသော အန္တတ္ထပုဒ်အရ ဟိတ် ၆ -
ပါး၊ ယေသံဟူသော ဗာဟုတ္ထအရ သဟိတ်စိတ်ဧကသတ္တတိ၊ မောဟမူဒွေး
၌ မောဟကြည်သော စေတသိက်ဒွေပညာသရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။

ယခင် ၁၁ - ပစ္စည်း။

ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ

ဟေတုအရ ဟိတ် ၆ - ပါး၊ သမ္ပယုတ္တာအရ သဟိတ်စိတ်၊
စေတသိက်ရ၏။ (အကျယ်ကို သဟေတုက၌ကြည့်) သဟဇာတပြု။

၁၁ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဟေတုဝိပ္ပယုတ္တာ

ဟေတုအရ ဟိတ် ၆ - ပါး၊ ဝိပ္ပယုတ္တာအရ အဟိတ်စိတ် အဋ္ဌာရသာ၊
ဆန္ဒကြည် အညသမာန်းစေတသိက် ဒွါဒသာ၊ မောဟမူဒွေး၌ မောဟ၊ ရုပ်
အဋ္ဌဝိသာ၊ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ ပကတူပနိဿယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၊ ပြိုင်မရှိ။

တစ်နည်း

ဟေတု အရ လောဘာမူစိတ် ၈ - ပါးနှင့်ယှဉ်သော လောဘာဟိတ်
ရ၏။ ဝိပ္ပယုတ္တာအရ အဟိတ်စိတ် စေတသိက် စိတ္တဇရုပ် (အကျယ်ကို
အထက်၌ ကြည့်ပါ) ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဉ်စိတ်ကြည်သော အဟိတ်
စိတ်၊ စေတသိက် အဟိတ်စိတ္တဇရုပ် ပစ္စည်းတရားက လောဘာဟိတ်
ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အာ. ဓိ. ဥပ ၃-ပစ္စည်းပြိုင်။

(လောဘာမူသည်၊ ဒေါသမူ မောဟ၊ ဒုက္ခကြည်ဖယ်စသော လင်္ကာကို နှလုံးသွင်းပါ။)

(ဤသို့စသည်ဖြင့် ဉာဏ်ရှိသလို ပြိုင်နိုင်သည်။)

အဇ္ဈာသယဝသေန ဝုတ္တာ

ဝုတ္တာ-ဝယ် ဝစဓာတ်အရ ဘုရားရှင်၏ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

တ-ပစ္စည်းအရ သဟေတုကာ မော၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာ မော စသော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရုပ် ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စည်းတရားက သဒ္ဓရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

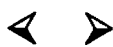
ကြီး၄။ ဝိပဿုတ္တ။ ငယ် ၇-ပစ္စည်း ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

အဇ္ဈာသယဝသေန-အရ သတ္တဝါတို့၏ အဇ္ဈာသယ အလိုဆန္ဒ ရ၏။(ပစ္စည်း)

ဝုတ္တာ-၌ ဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။

အာ. ဓိ. ဥပ ၃-ပစ္စည်းပြိုင်။

တ-ပစ္စည်းအရ ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်အား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ပြိုင်)



၃၂။ ဟေတု ဂေါဇ္ဈက အဖွင့်

- (က) တကြ ယဒေတံ "န ဟေတု မ္မော သဟေတုကာပိ အဟေ-
တုကာပိ" တိ သိဒ္ဓေ "န ဟေတု ခေါ ပန မ္မော" တိ
အတိ ရိတ္တံ "ခေါ ပနာ" တိ ပဒံ ဝုတ္တံ၊ တဿ ဝသေန
အယံ အတိရောက္ခော သင်္ဂဟိတောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ခ) ကထံ န ကေဝလံ နဟေတုမ္မောဝ. အထခေါ အညေပိ။
သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ အထခေါ အညထာ-
ပိတိ။
- (ဂ) ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ - "ယထေဝ ဟိ န ဟေတုမ္မော သဟေ-
တုကာပိ အဟေတုကာပိ။ ဧဝံ ဟေတု မ္မော သဟေတုကာပိ
အဟေတုကာပိ။
- (ဃ) ယထာ စ န ဟေတု မ္မော သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ။
ဧဝံ န ဟေတု မ္မော ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာ
ပိ" တိ။

(ဋ - ၈၉ - ၉၀။)

ဆိုလိုရင်း

န ဟေတု ခေါ ပန မ္မော-၌ "ခေါ ပန" ဟူသော သဒ္ဓါပိုကို
ဟောထားသောကြောင့် -

၁။ န ဟေတု ခေါ ပန မ္မော သဟေတုကာပိ၊ န ဟေတု ခေါ ပန
မ္မော အဟေတုကာပိ - ဟူသော ဒုက်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟေတု မ္မော
သဟေတုကာပိ၊ ဟေတု မ္မော အဟေတုကာပိ-ဟူသော ဒုက်လည်း
ဖြစ်နိုင်သည်။

၂။ န ဟေတု မ္မော သဟေတုကာပိ၊ န ဟေတု မ္မော
အဟေတုကာပိဟူသော ဒုက်ဖြစ်သကဲ့သို့ န ဟေတု မ္မော ဟေတုသမ္ပ
ယုတ္တာပိ၊ န ဟေတု မ္မော ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာပိ-ဟူသော ဒုက်လည်းဖြစ်

သင့်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ခ-ဝါကျ၏ ဆိုလိုရင်း

န ဟေတု ဓမ္မ-ဟိတ်မမည်သော တရားတို့သည်သာ သဟေတုက အဟေတုကမည်သည် မဟုတ် ဟိတ်မမည်သော တရားတို့သည်လည်း သဟေတုက. အဟေတုကမည်သေးသည်။

န ဟေတု ဓမ္မ-ဟိတ်မမည်သော တရားတို့သည် သဟေတုက အဟေတုက အပြားအားဖြင့်သာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဟေတုသမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ-ဟူသော အပြားအားဖြင့်လည်း ဖြစ်သေးသည်။

(အညေပိ-ဖြင့် န ဟေတု ခေါ် ပန ဓမ္မာ သဟေတုကာပိ-၌ န ဟေတု ဟူသောပုဒ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဟေတုဓမ္မတို့ကို အညထာပိဖြင့် သဟေတုကာပိ. အဟေတုကာပိ -ဟူသော ပုဒ်တို့နှင့် အလားတူသော ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာပိ -တို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။)

ပါဠိပိနိစ္စယ

ခ-ဝါကျ၌-

- ၁။ ကထံ? န ကေဝလံ န ဟေတု ဓမ္မာဝ. အထခေါ အညေပိ သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ. အထခေါ အညထာ ပီတိ-ဟု လည်းကောင်း။
- ၂။ ကထံ? န ကေဝလံ န ဟေတုဓမ္မာ သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ. အထခေါ အညေပိ အညထာပီတိ -ဟု လည်းကောင်း နှစ်မျိုးရှိသည်။

ထိုတွင် အမှတ်(၁) ဝါကျသည်သာ ဆိုလတ္တံ့သော(ဂ)ဝါကျ (ဃ) ဝါကျတို့နှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်နိဿယ ၌ “ဋီကာပါဠိကိုမြင်၍ ရှေ့ အထခေါ အညေပိကို ကွင်း၍ နောက်၌

အထခေါ အညေပိ အညထာပိသာ ရှိသင့်သည်” ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော ကြောင့်လည်းကောင်း အမှတ် (၁) ဝါကျ (အဋ္ဌကထာစာအုပ်၌ ရှိသည့် အတိုင်းသာ) သင့်သည်။ (ဘာသာဋီကာ၌ ပါဠိအနေအထား တစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။)

ယဒေတံ + ယမေတံ

နပုံသကေ ယတေတေဟိ ဒေါ သရေ ပါယေန - နပုလ္လိင်၌ သရ နှောင်းလျှင် ယ. တ. ဧတသဒ္ဓါနောင် နှောင်းသော နိဂ္ဂဟိတံကို များသော အားဖြင့် ဒ-ပြုရမည်ဟု သဒ္ဓနီတိဆိုသောကြောင့် ယဒေတံ ယုတ္တတရ။ (ဤ၌ “ခေါ ပနာ” တိ ပဒံ-ဟူသော နပုလ္လိင်အရာဖြစ်သည်။) ယမေတ္ထ ရှိလျှင်လည်း ယုတ္တ။

၁။ အနက်ပေး

(ခ)ကထံ. ကေဝလံ၊ ဟေတုမ္မဗက် သက်သက်။ န ဟေတုမ္မောဝ၊ န ဟေတုမ္မော (ဟိတံမမည်သောတရား)တို့သည်သာ။ (သဟေတုက အဟေတုက ဘေဒေန၊ သဟေတုက အဟေတုက အပြားအားဖြင့်) န သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ န ဟေတု ဓမ္မေဟိ၊ န ဟေတုမ္မတို့မှ၊ (အည၏အပါဒါန်) အညေပိ၊ အခြားလည်းဖြစ်သော ဟေတုမ္မတို့သည်လည်း။ (သဟေတုက အဟေ တုကဘေဒေန - ဖြင့်) သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သေး၏။

ကေဝလံ၊ သဟေတုက (အဟေတုကမဗက်) သက်သက်၊ န ဟေတုမ္မော၊ န ဟေတုမ္မတို့သည်။ သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ၊ သဟေတုက အဟေတုက အပြားအားဖြင့်သာလျှင်။ န သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန် သည် မဟုတ်သေး။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (သဟေတုက အဟေ တုက ဘေဒေဟိ၊ သဟေတုက အဟေတုကအပြားတို့မှ။) (အညထာပိ၏ အပါဒါန်) အညထာပိ၊ တစ်ပါးသော ဟေတုသမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ

အပြားအားဖြင့်လည်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သေး၏။ (ဤကား ပြည် နိဿယ အလိုတည်း)

ဘာသာဋီကာ အဆို

ဘာသာဋီကာ-၌ အညေပိ-၏ အပါဒါန်ကို တတော ပရံ ပဌမဒုကံ ဒုတိယ တတိယေဟိ သဒ္ဓိ ယောဇေတွာ စသော (ဋ-ဓဇ-လာ) ဝါကျတို့ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သမ္ဘဝဒုကံ ၂-ဒုကံကိုခံ၍၊ အညထာပိ၏ အပါဒါန်ကို ထိုသမ္ဘဝဒုကံ ၂-ဒုကံ ယှဉ်ပုံကို ခံပါဟုဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် အညေပိ၏ အပါဒါန်ကို “ဟေတုအဟေတုကဒုက၊ ဟေတု ဟေတုပိပ္ပယုတ္တဒုကေဟိ- ဟေတုအဟေတုကဒုကံ၊ ဟေတု ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ ဒုကံတို့မှ” ဟု အပါဒါန်ခံပါ။

အညထာပိ အပါဒါန်ကိုလည်း “ဟေတုအဟေတုက အခြင်းအရာ၊ ဟေတုဟေတုပိပ္ပယုတ္တ အခြင်းအရာမှ” ဟု ခံပါ။

ဤအဆိုနှစ်ရပ်တွင် ဘာသာဋီကာအဆိုသည်သာ ကျမ်းရိုးစာသွား လည်းကျ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အာဘော်နှင့်လည်း ညီညွတ်၍ ကောင်း သည်။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟေတုဂေါစ္ဆကကို ဟောရာ၌ န ဟေတူ ခေါ် ပန ဓမ္မာ သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ-ဟူ၍ ဆဋ္ဌဒုကံကို ဟောတော်မူ၏။ န ဟေတု ဓမ္မာ သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ-ဟု (ခေါ် ပန) သဒ္ဓါမပါဘဲဟောက ပြီးကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ့် ကြောင့် ယင်း(ခေါ် ပန) သဒ္ဓါကို ဟောရပါသနည်း စဉ်ကြောင့် (က) ဝါကျ ကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ခေါ် ပန သဒ္ဓါမပါဘဲဟောလျှင် ပြီးကောင်းသော်လည်း ထို ခေါ် ပန

သဒ္ဓါပိုဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သော အနက်ပိုများကို သိမ်းယူလိုသောကြောင့် ဟောရ ပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ခေါ် ပန သဒ္ဓါပိုဖြင့် အနက်ပိုကို သိမ်းယူအပ်၏ ဟုဆိုတော်မူ၏။ ထိုအနက်ပိုယူပုံကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (ဝါ) အခြားသော ဖြစ်သင့်သော သမ္ဘဝဒုက်တို့၏ ဖြစ်ပုံကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့ သမ္ဘဝဒုက်များ ဖြစ်သင့်ပါသနည်း - စုဒ်ကြောင့် ယင်းစောဒနာကို ကိုယ်တိုင်ပြု၍ ဖြေလိုသော ဆရာသည် (ခ)ဝါကျကို မိန့်။

(ဂ)ဝါကျသို့

ဆရာ အခြားဒုက်တို့လည်း အခြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ထိုက်သည်ဟု ဆို၏။ ထိုစကားသည် ဂဠု. ပဋိစ္စန္ဒ. သင်္ခေပဖြစ်၍ ထင်ရှား စွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့ အခြားဒုက်တို့ ဖြစ်သင့် ပါသေးသနည်း - စုဒ်ကြောင့် (ဂ)ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

န ဟေတု သဟေတုက ဒုက်ရှိသကဲ့သို့၊ ဟေတု မ္ဗော သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ-ဟူသော ဟေတု သဟေတုကာ ဟေတုကဒုက်လည်း ရကောင်းပါသည်ဟူလို။ (ဤကား အကျဉ်းပြန်ခြင်း တည်း။ အကျယ်ကို ပါဠိလျှောက်ကြည့်၍ ပြန်ပါ။)

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခေါ် ပန သဒ္ဓါ၏ အစွမ်းကြောင့် န ဟေတု သဟေတုကဒုက် ရကောင်းသကဲ့သို့ ဟေတုမ္ဗော သဟေတုကာပိ အဟေ တုကာပိ ဟူသော (ဟေတု သဟေတုကာဟေတုက) ဒုက်လည်း ရနိုင် ကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ ထို ဟေတု သဟေတုကာ ဟေတုကဒုက်သာ

ရကောင်းပါသလော။ အဘယ်သို့သောဒုက်လည်း ရနိုင်ပါသေးသနည်း -
စုဒ္ဓါကြောင့် ယထာ စ - စသော (ဃ)ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

န ဟေတုဓမ္မာ သဟေတုကာပိ၊ အဟေတုကာပိ ဟူ၍ န ဟေတု
သဟေတုကဒုက်ကို ရထိုက်သကဲ့သို့ န ဟေတုဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ၊
ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာပိ ဟူသော န ဟေတု ဟေတုသမ္ပယုတ္တ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ
ဒုက်ကိုလည်း ရထိုက်ပါသေး၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် န ဟေတု ခေါ် ပန ဓမ္မာ-၌ ခေါ် ပန သဒ္ဓါပိုဖြင့်
ရထိုက်သော အနက်တို့ကို (အကျိုးတို့ကို) ပြသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသ
ကို ပယ်ပါသည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ထို ခေါ် ပန သဒ္ဓါ၏ အတိရေကတ္တ ဖြစ်ပုံကို ပြသော
ကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟိနဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် (ခ) ဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော ငုတ်လျှိုးကွယ်ဝှက်သော
အနက်ကို ပေါ်လွင်အောင် ပြဆိုသောကြောင့် အပါကဋ္ဌဒေါသ၊ သသံသယ
ဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် ရထိုက်သော သမ္ဘဝဒုက်ကို ဆက်၍ပြသောကြောင့်
အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

၄။ * အတိရိစ္ဆတိတိ အတိရိတ္တံ၊ (အတိ+ရိစ+တ)
ဆိတ်သုဉ်းခြင်း ပိုလွန်ခြင်းကြံယာ။

* အတိရေစတိ (အတိရိစ္ဆတိ)တိ အတိရေကော၊ (အတိ + ရိစ + ကျ)
အတိသဒ္ဓါ ပဋိသေဓ၊ ဆိတ်သုဉ်းခြင်း၊ မကျန်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်
ဘက် ရှိခြင်း၊ ပိုလွန်ခြင်း အနက်ဟောသည်။

* အတိရေကော အတ္ထော အတိရေကတ္ထော။

* ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ။ (ပဒ + အ)
သိခြင်းကြိယာ။

၆။ (က) တကြ ယဒေတံ - စသည်ဖြင့် န ဟေတု ခေါ ပန ဓမ္မာ - စသည်ဖြင့် န ဟေတု ခေါ ပန ဓမ္မာ - ဌိ န ဟေတု ဓမ္မာ ဟု ဟောက ပြီးကောင်းပါလျက် ခေါ ပန - သဒ္ဓါကို ဟောထားသဖြင့် ပိုသည်အဖြစ်၊ ယင်း သဒ္ဓါပိုကြောင့် အနက်ပိုကို ရထိုက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (သဒ္ဓတ္ထ၊ နိပါတလိင်္ဂတ္ထ) (ဘာဝတ္ထဟုလည်း ယူနိုင်သည်။)

(ခ) တထံ - ဖြင့် ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။ န ကေဝလံ န ဟေတု ဓမ္မာဝ အထခေါ အညေဝိ - ဖြင့် န ဟေတုဓမ္မ တို့သည်သာ သဟေတုက အဟေတုကမည်သည်မဟုတ်၊ အခြားသော ဟိတ်တရား (ဟေတုဓမ္မ)တို့သည်လည်း သဟေတုက အဟေတုက မည်သေးသည်ဟူသော အနက်ကို သိစေသည်။

သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ. အထခေါ အညထာပိ - ဖြင့် န ဟေတု ဓမ္မတို့သည် သဟေတုက အဟေတုကသာ ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်သေး။ ဟေတုသမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တ - ဟူသော တစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း ဖြစ်ကြသေးသည်ဟူသော အနက်ကို သိစေ သည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဂ) ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ - စသည်ဖြင့် (ခ) ဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော လျှို့ဝှက် အသိခက်သော စကား၏ အကျယ် ရှင်းလင်းချက်ကို သိစေသည်။

ထိုတွင် ယထေဝဟိ - စသည်ဖြင့် န ဟေတု ခေါ ပန ဓမ္မာ သဟေတု ကာပိ အဟေတုကာပိ ဟူသော န ဟေတု သဟေတုဒုက် ဖြစ်သကဲ့သို့ "ဟေတူ ဓမ္မာ သဟေတုကာပိ အဟေတုကာပိ" ဟူသော သမ္ဘဝဒုက်လည်း

ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သိစေပါသည်။

(ဃ) ယထာ စ -စသည်ဖြင့် “န ဟေတု ခေါ ပန မ္မော သဟေတုကာပိ၊ အဟေတုကာပိ” ဟူသော န ဟေတု သဟေတုကဒုက် ဖြစ်သကဲ့သို့ “န ဟေတု မ္မော ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ၊ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာပိ” ဟူသော သမ္ဘဝဒုက်လည်း ဖြစ်သင့်သည်ဟု သိစေသည်။

၇။ န ကေဝလံ န ဟေတုမ္မောဝ

ဟိတ်မမည်သောတရား (နဟေတုမ္မေ) တို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ အထ ခေါ အညေပိ ဟူသော ဝါကျကို မငဲ့မှု၍ သိထိုက်သော ဟေတုမ္မေတို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ တစ်နည်း-ဟေတုသမ္ပယုတ္တမ္မေတို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ ဟေတုမ္မေတို့သည် အနညာတ။

မှတ်ချက်။ ။ န ဟေတုမ္မေ-၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ သည် သာမန်ကြည့်လျှင် ဟေတုမ္မေဖြစ်သည်။ သို့သော် န ကေဝလံ အစချီသော ဝါကျ၌ ထိုသို့ မထုတ်ရ။ ဟေတုမ္မေသည် ဤ၌ အထ ခေါ အညေပိ ဝါကျဖြင့် ခွင့်ပြုထားသော အနညာတသာ ဖြစ်ကောင်းသည်။

သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ်လျှင်

န ဟေတုမ္မေတို့သည်သာ သဟေတုက အဟေတုက မည်သည် မဟုတ်ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ န ဟေတုမ္မေတို့သည် သဟေ တုက အဟေတုကသာ မည်သည်ဟူသော အနက်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ ဟေတုမ္မေတို့သည်လည်း သဟေတုက အဟေတုက မည်သည်ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ရှင်းလင်းချက် ။ ။ ဤဝါကျ၌ န ဟေတုမ္မေတို့သည်သာ သဟေတုက အဟေတုကမည်သည်မဟုတ်ဟု ဆိုသဖြင့် ဟေတုမ္မေတို့သည်လည်း သဟေတုက အဟေတုက နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု ခွင့်ပြုရာရောက်သည်။ ယင်း

အနညာတကို အထ ခေါ အညေပိ-ဖြင့် ပြသည်။ ထို့ကြောင့် န ဟေတုဓမ္မတို့သည် သဟေတုက အဟေတုကသာမည်သည်ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ ဖြစ်သင့်သည်။

န ပဋိသေခဖြင့်ပြသော ဝါကျတို့၌ ဤသဘောချည်းသာ ဖြစ်သည်။ သဘောကျအောင် စဉ်းစားပါ။

သဟေတုကာ အဟေတုကာ ဣစ္စေဝ

(န ဟေတုဓမ္မတို့၏) သဟေတုက . အဟေတုက နှစ်မျိုးအား ဖြင့်ဖြစ်၏ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

န ဟေတုဓမ္မတို့သည် သဟေတုက အဟေတုက နှစ်မျိုးအားဖြင့် မဖြစ်ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

ထို န ဟေတုဓမ္မတို့သည် ဟေတုသမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတုဝိပွယုတ္တ အပြားအားဖြင့်လည်း ဖြစ်သေးသည်ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ဝိသယ -

(က) တဩ-ကား ဖွင့်ပြနေဆဲဖြစ်သော ဟေတုဂေါဇ္ဈက ပါဠိတော် ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

ယဒေတံ-ကား "ခေါ ပနာ တိ " ပဒံ ဟူသော အစွဲပုဒ်တိုက်ရိုက် ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယပင်။

တဿ ဝသေန ၌ တဿကား ပက္ကန္တ။ အယံ အတိရေကတ္ထော ပသိဒ္ဓ။

(ဂ) ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ-လည်း ပသိဒ္ဓ။

၈။ ခေါပနာတိ ပဒံ ဝုတ္တံ ၌ ကြိယာငါးတန်

န ဟေတု ခေါ ပန ဓမ္မာ-၌ ခေါ ပန သဒ္ဓါကို ဟောတော်မူခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။ (သမ္ဘဝဒုဂ်များ

ဟူသော) အနက်ပိုကို ရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် မြတ်၏ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်ခြင်း. ဟောအပ်သော ဒေသေတဗ္ဗမ္မေ၏ နာနာ နယဝိစိတြ ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ထိုသမ္ဘဝဒုက် များကို ဝေနေယျတို့ သိခြင်းမှစ၍ များစွာသော အကျိုးတို့သည် အန ဘာဝတ္ထ။

(ဝုတ္တံ-၌ ဓာတ်အရ. ပစ္စည်းအရတို့ကို ထုံးစံအတိုင်းထုတ်)

ဝေဒိတဗ္ဗော -

အနက်ပိုကို သိခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ခေါ ပန ဟူသော သဒ္ဓါပိုသည် ဒီပကတ္ထ။ သမ္ဘဝဒုက်များကို သိခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထ။ ဘုရားရှင်၏ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဒေသနာဉာဏ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အတ္ထ ဝေဒ. မေဓဝေဒမှစ၍ အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။ (ဓာတ်အရ တည်း)

ပစ္စည်းအရ - အနက်ပိုသည် ဒဿနတ္ထ။ ခေါ ပန သဒ္ဓါပိုသည် ဒီပကတ္ထ စသည်ဖြင့် နည်းမှီ၍ထုတ်ပါ။

ဝေဒိတဗ္ဗောသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ဟေတုဗ္ဗော သဟေတုကာပိ၊ အဟေတုကာပိ-စသော သမ္ဘဝဒုက် တို့ကို မြတ်ဗုဒ္ဓက တိုက်ရိုက်ဟောကြားအပ်သည်မဟုတ်။ ခေါ ပန ဟူသော သဒ္ဓါပိုကို အစွဲပြု၍ ဆောင်၍ သိအပ်သောကြောင့် ယင်းနေယျတ္ထကို ပြလို ရကား ဝေဒိတဗ္ဗောသဒ္ဓါ ထားသည်။

ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ ထားရခြင်းအကြောင်း

(ခ) ဝါကျဖြင့် ပြအပ်သော အညေဝိ. အညထာပိဟူသော စကား တို့သည် အနက်အဓိပ္ပာယ် သရုပ် တိမ်မြုပ် ကွယ်ဝှက်နေသောကြောင့် ထို ကွယ်ဝှက်နေသော နေယျတ္ထ. ဝုဇ္ဇတ္ထ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းထုတ် ပြလိုသောကြောင့် ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ ထားပါသည်။

* ဣဒံ ဝုတ္တံ၊ ဟောတိဓံက၊ ဇနယျသိုလု၊ ဝကံတ္ထကြောင့်၊
ထိုက်စွာဖြောင့်ပြ၊ စကားကျ မှတ်ကြကျမ်းဂန်မှာ။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

န ဟေတုဓမ္မာ သဟေတုကာပိ -

နဟေတုဓမ္မာအရ သဟိတ်စိတ်-၇၁၊ ဟိတ် ၆-ပါးကြည့်သော
စေတသိက် ၄၆-ပါးရ၏။ သဟေတုကာအရ ၎င်းတရားတို့ကိုပင် ရ၏။

ထို့ကြောင့် တစ်ပါးခန္ဓာပစ္စည်း၊ သုံးပါးခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်နည်းဖြင့်
သဟဇာတပြိုင်ပါ။

န ဟေတုဓမ္မာ အဟေတုကာပိ

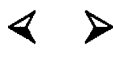
န ဟေတုဓမ္မာ အရ-အဟိတ်စိတ်-၁၈၊ ဓန္ဒုကြည့် အညသမာန်း
စေတသိက်-၁၂၊ ရုပ်-၂၈၊ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ (အဟေတုကာပိ ကိုထောက်၍
ဟိတ် ၆-ပါးမှတစ်ပါး ကျန် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်အားလုံးကို
မကောက်ရ။)

အဟေတုကာပိအရလည်း ယင်းတရားတို့ကို ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။

န ဟေတုဓမ္မာ ဟေတုသမ္ပယုတ္တာပိ-ကို န ဟေတုဓမ္မာ သဟေ
တုကာပိ နှင့် နည်းတူကောက်။

န ဟေတုဓမ္မာ ဟေတုပိပ္ပယုတ္တာပိ-ကို န ဟေတုဓမ္မာ အဟေ
တုကာပိနှင့် နည်းတူကောက်။

ဝုတ္တံ . ဝေဒိတဗ္ဗံ ထုံးစံအတိုင်းပြိုင်။



၃၃။ စူဠန္ဒရဒုကံ အဖွင့်

- (က) စူဠန္ဒဒုကေသု အတ္တနော နိပ္ပာဒကေန သဟ ပစ္စယေနာ-
တိ သပ္ပစ္စယာ။
- (ခ) နတ္ထိ ဧတေသံ ဥပ္ပါဒေ ဝါ ဌိတိယံ ဝါ ပစ္စယောတိ အပ္ပစ္စယော။
- (ဂ) ပစ္စယေဟိ သမာဂန္နာ ကတာတိ သင်္ခတာ။ န သင်္ခတာ
အသင်္ခတာ။
- (ဃ) အဝိနိဗ္ဗောဂဝဿေန ရှပံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ရှပိနော။
တထာဝိဓံ နတ္ထိ ဧတေသံ ရှပန္တိ အရှပိနော။
- (င) ရူပနလက္ခဏံ ဝါ ရှပံ၊ တံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ရှပိနော။
န ရှပိနော အရှပိနော။
- (စ) လောကီယာ မ္မောတိ လောကော ဝုစ္စတိ လုဇ္ဇနပလုဇ္ဇနဋ္ဌေန
ဝဋံ၊ တသ္မိံ ပရိယာပန္နဘာဝေန လောကေ နိယုတ္တာတိ
လောကီယာ။

(၅ - ၉၀)

ဓာစပ်သတိပြု -

(ခ) ဝါကျ ဧတေသံကို ပြည်နိဿယ ဌံ တို့အားဟု သမ္မဒါန်
အနက်ပေးသည်။ သမ္မန် အနက်ပေးလျှင် နိဗ္ဗာန် (အပ္ပစ္စယဓမ္မ) ဌံ ဥပါဒ်၊
ဌိ ရှိ၏-ဟူသော အနက်သည် ရောက်သောကြောင့် သမ္မန်အနက် မပေးရ။
သမ္မဒါန်အနက်ပေး၍ နတ္ထိ ဌံ စပ်ရမည် ဟုဆို၏။

ဘာသာဋီကာ၌ကား - တို့၏ဟု သမ္မန်အနက်ပေး၍ ပစ္စယော-
၌ စပ်ရမည်ဟု ဆို၏။

နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ်၊ ဌိ မရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ်ရှိသည်၊ ဌိရှိသည်
ဟုယုံမှားဖွယ်မလို၊ ထို့ကြောင့် ဘာသာဋီကာအတိုင်း သမ္မန်အနက်ပေး၍
ပစ္စယော ဌံ စပ်ခြင်းသည်သာ သဒ္ဒယုတ္တိ၊ အတ္ထယုတ္တိ နှစ်မျိုးလုံးရှိ၍
ကောင်းသည်။

စံထားဂဏ္ဍီ -၌ ဧတေသံ ကို ဥပ္ပါဒေ ဝါ ဌိတိယံ ဝါ -၌ သမ္ပန် မစပ်ရ။ သမ္ပန်အနက်ပေး၍ နတ္ထိ၌ စပ်ရမည်ဟု ဆိုခြင်းသည်လည်း မသင့်။ ပစ္စယောဋ္ဌိသာ စပ်သင့်သည်။ (သမ္ပဒါန်အနက်ပေး၍-ဟု ရှိရမည်ကို စာအုပ်၌ သမ္ပန်အနက်ပေး၍ဟု ဖြစ်နေဟန်တူသည်။)

၁။ အနက်ပေး

(က) ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိဟူသော ပစ္စယုပ္ပန် (အကျိုး) တရားကို။ နိပ္ပာဒကေန၊ ပြီးစေတတ်သော။ ပစ္စယေန၊ ပစ္စယုပ္ပန် တရားနှင့်တူသော ကာလရှိသော ဟေတု၊ သဟဇာတစသောအကြောင်း။ ပစ္စယုပ္ပန်တရားနှင့် မတူသော ကာလရှိသော အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အစရှိ သော အကြောင်း။ ကာလဝိမုတ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရမ္မဏ၊ အဓိပတိ၊ အစရှိသော အကြောင်းတရားနှင့်၊ သဟ၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ တေ ဓမ္မာ၊ သပ္ပစ္စယာ။

(ဃ) ရှုပ်၊ ရှုပါယတနသည်။ ဝါ- ပထဝီစသော အစိတ်အစိတ် သော ရုပ်သည်။

(င) ဧတေသံ၊ ထိုရုပ်တရားတို့အား။ တံ၊ ထိုဖောက်ပြန်ခြင်း(ရှုပ္ပန်) လက္ခဏာသည်။ အတ္ထိ၊ ဣတိ၊ ရှုပ်နော။

၂။ (ခ) ဝါကျသို့-

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် သပ္ပစ္စယာ၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော် မူ၏။ အပ္ပစ္စယာ-ကို န ပစ္စယာ အပ္ပစ္စယာ-ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။ (သဒ္ဓါနည်းကို မျှော်၍တက်သည်။)

အဓိပ္ပါယ်ကား -

န ပစ္စယာ အပ္ပစ္စယာ ဟု ဝစနတ္ထမပြုရ။ နတ္ထိ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ

အပ္ပစ္စယာ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူလိမ့်။

တစ်နည်း -

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အပ္ပစ္စယာဟု ဟောတော်မူ၏။ အပ္ပစ္စယ မွေ အမည်ရသော နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ်အစိုက်အတန့်ဝယ် ကျေးဇူးပြုတတ်သော ဇနကပစ္စည်း မရှိသောကြောင့် အပ္ပစ္စယဟု ဆိုရပါသလော။ အဘယ် သို့သောအကြောင်း (ပစ္စည်း) မရှိသောကြောင့် အပ္ပစ္စယဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ)မိန်း၊ (ဥပ္ပါဒေ ဝါ ဌိတိယံ ဝါ- ကို မျှော်၍တက်သည်။)

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဇနကအကြောင်း၊ ဥပတ္တမ္ဘကအကြောင်းဟူသော အကြောင်းနှစ် ပါးလုံး မရှိသောကြောင့် အပ္ပစ္စယအမည်ရသည်ဟူလိမ့်။

(င) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ယ)ဝါကျဖြင့် ရှုပ်နော၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ရှုပါယတနနှင့် ပထဝီစသော အစိတ်အစိတ် သော ရုပ်တို့သည် ရှုပ်မမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် တမူကား ထိုရှုပါယတနနှင့် ပထဝီစသော အစိတ်အစိတ်သော ရုပ်တို့ သည်လည်း ရှုပ်မည်ကောင်းသောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ရုပ်အားလုံးကို ရရှိသည့် ဝစနတ္ထကို ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသရောက် ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (င) ဝါကျမိန်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ရှုပ-အရ ရုပ္ပနလက္ခဏာကို ယူ၍ ရှုပ် ဇတေသံ အတ္ထိတိ ရှုပ်နော ဟု ဝစနတ္ထပြုလျှင် ရှုပ်အားလုံးကို ရှုပ်အရ ကောက်နိုင်ပါသည်ဟု နည်း တစ်ပါးကို ပြဆိုသောကြောင့် ဒေါသမရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလိမ့်။

(၈) ဝါကျသို့ -

ဆရာ ပါဠိတော်၌ လောကီယာ မွှာဟု ဟောတော်မူ၏။ လောကီယာ ဝယ် လောကအရ လောကသုံးပါးလုံးကိုပင် ယူရမည်လော။ အဘယ်လောကကို ယူရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (၈) ဝါကျမိန့်။ (အရ ကောက်ကို မျှော်၍တက်သည်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား

လောကသုံးပါးလုံး မယူရ၊ လောကီစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရား တည်းဟူသော သင်္ခါရလောကကိုသာ ယူရမည် ဟူလို။

(လောကီယာကို လောကေ ဇာတာ လောကီယာ၊ လောကေ ဇတေသံ အတ္ထိတိ လောကီယာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်လောဟု သဒ္ဓါရေးကို မျှော်၍လည်း တက်နိုင်သေးသည်။)

၃။ ရုပ္ပနလက္ခဏံ ဝါ - ၌ ဝါ သဒ္ဓါ

ရူပိနောဝယ် ရူပဟူသော အစိတ်ပုဒ်၏ ရုပ္ပတိတိ ရူပံ ဟူသော ကတ္ထုသင်္ခါရ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ရုပ္ပတေ ရူပံ ဟူသော ဘာဝသင်္ခါရ ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊ ထို ရူပပုဒ်ဝယ် အ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တတ္ထမှတစ်ပါး ဘာဝတ္ထ ကိုလည်းကောင်း၊

ထို ရူပ အရ ၂၈-ပါးမပြည့်သေးသော ရူပါယတနစသော အစိတ် အစိတ်သော ရုပ်ဟုဆိုအပ်သော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး ရုပ္ပနလက္ခဏာ ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

ရူပိနောဟူသော အပေါင်းပုဒ်၏ ရုပ် ၂၈-ပါးလုံး မရသောနည်းမှ တစ်ပါး ရုပ် ၂၈-ပါးလုံး ရသောနည်းကိုလည်းကောင်း ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) အတ္ထသေသ အနက်ကြွင်းကို ပြလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါထားသည်။

၄။ * နိပ္ပိဒေတီတိ နိပ္ပိဒကော၊ (နိ + ပဒ + ကျ) ဖြစ်စေခြင်းကြီးယား။

* သဟ ပစ္စယေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သပ္ပစ္စယား။

-အကြောင်းတရားနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ သပ္ပစ္စယ ဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျူ-နိ။

-အကြောင်းတရားနှင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

တစ်နည်း-

-သမာနကာလ၊ အသမာနကာလ၊ ကာလဝိမုတ္တ အကြောင်း တရားတို့၏ သပ္ပစ္စယဓမ္မတို့နှင့် အကြောင်း+အကျိုး စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ သမာန ကာလပစ္စယစသော အကြောင်းတို့သည်လည်းကောင်း ပ-နိ။

* နတ္ထိ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ အပ္ပစ္စယား။ (နည်းမှီထုတ်)

* သမာဂန္တာ ကရိယန္တေတိ သင်္ခတာ။ (သံ+ကရ+တ)

* ဝိနိဘုဇ္ဇတေတိ ဝိနိဗ္ဗောဂေါ။ (ဝိ+နိ+ဘုဇ+က) ခွဲခြားခြင်းကြီးယား။

* န ဝိနိဗ္ဗောဂေါ အဝိနိဗ္ဗောဂေါ။

* ရှုပ္ပတီတိ ရှုပံ။ (ရှုပ+ အ) ကတ္တာသာဓန (ယ- ဝါကျအလို)

* ရှုပံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ရှုပိနော။ (ရှုပ+ဤ)

-ရှုပါယတန (ဝါ) အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့၏ အပေါင်း ဖြစ်သော ရုပ်နှင့် အစိတ်+အပေါင်းအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-ရှုပါယတန (ဝါ) အစိတ်အစိတ်ရုပ်သည် ပ- နိ။

* ရှုပ္ပတေ (ဖောက်ပြန်ခြင်း) ရှုပံ။ (ရှုပ + အ) ဘာဝသာဓန။

(c) ဝါကျအလို။

-ရှု-ဟူသော ပံ-ဟူသော အစိတ်အစိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဖောက်ပြန်ခြင်းကြီးယားသည် ဗျူ-နိ။

- ရှုပ်- ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ဖောက်ပြန်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ရှုပ် ဧတေသံ အတ္တိတိ ရှုပ်နော။ (ဧတေသံ - ထိုရှုပ်တို့အား။ ရှုပ်-
ဖောက်ပြန်ခြင်း ရှုပ္ပနလက္ခဏာသည်။ အတ္တိ။) နည်းမှီထုတ်ပါ။

* နတ္တိ ရှုပ် ဧတေသန္တိ အရှုပ်နော။ (တဒ္ဓိတန္တသမာဿံ)

- ရှုပ်ပါယတန စသော ရုပ်(ဝါ) ရှုပ္ပနလက္ခဏာမရှိခြင်း အဘာဝ
ဘောဂုဏ်၏ နာမ်တရားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်
ဗျူ-နိ။

- ရှုပ်ပါယတနစသော အစိတ်အစိတ်ရုပ်(ဝါ) ရှုပ္ပနလက္ခဏာမရှိခြင်း
အဘာဝဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

မှတ်ချက် ။ ။ ရှုပ် ဧတေသံ အတ္တိတိ ရှုပ်နော။
န ရှုပ်နော အရှုပ်နော-ဟုလည်း သမာဿံသက်သက် ပြုနိုင်
သည်။

* ရှုပ္ပတေ (ဖောက်ပြန်ခြင်း) ရှုပ္ပနံ။ (ရှုပ္ပ+ယု) (ဘာဝသာဓိ)

* ရှုပ္ပနံ စ တံ လက္ခဏံစာတိ ရှုပ္ပနလက္ခဏံ။

* လုဇ္ဈတိ ပလုဇ္ဈတိတိ လောကော။ (လုဇ + က) ပျက်စီးခြင်းကြိယာ။

* လောကေ နိယုတ္တာ လောကီယာ။ (လောက+ဣယ)

- သင်္ခါရလောကဟူသော ဝဋ်တရား၏ လောကီယဓမ္မတို့နှင့်
အပေါင်း + အစိတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

- သင်္ခါရလောက(ဝါ) ထိုသင်္ခါရလောက၌ အကျုံးဝင်ခြင်း ကြိယာ
သည် ပ-နိ။

* ဝတ္တတိ ဧတ္ထ ကမ္ပံ တဒ္ဓိပါကောစာတိ ဝဋ်။ (ဝတ္ထ+ဝတု+တ)
ဖြစ်ခြင်းကြိယာ။

- * လုဇ္ဇတီတိ လုဇ္ဇနံ၊ ပလုဇ္ဇတီတိ ပလုဇ္ဇနံ၊ (လုဇ+ယု) ပျက်ခြင်းကြိယာ။
- * ပရိယာပဇ္ဇတီတိ ပရိယာပဇ္ဇော၊ (ပရိ + အာ + ပဒ + တ) ဖြစ်ခြင်း၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကြိယာ။

- ၅။ အတ္တနော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အကာရန္တ။
- သမာဂန္တာ = ကိတ်ပုဒ်၊ (နိပါတ်ပုဒ်) အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ အာကာရန္တ။
- နိပ္ပိဒကေန = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။
- နတ္ထိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။
- ဌိတိယံ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- အတ္ထိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။
- တစ်နည်း = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘုဝါဒိ၊ အကာရန္တ။ (အသ ဓာတ်+တိ)
- ရှုပိနော = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- အရှုပိနော = တဒ္ဓိတန္တသမာသ်ပုဒ်၊ တစ်နည်း - သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။

၆။ (က) အတ္တနော နိပ္ပာဒကေန သဟ ပစ္စယေန-ဖြင့် သပ္ပစ္စယာကို သဟပစ္စယေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သပ္ပစ္စယာ ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထပြု။ သပ္ပစ္စယာ-၌ သ-သည် သလောမကော၊ သပက္ခကော စသည်၌ကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇမာန အနက်ကိုမဟော၊ သဟအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထိုသ-၏ သဟကာရိယအဖြစ်၊ ပစ္စယအရ မိမိကိုယ်ကို ပြီးစေတတ်သော သမာန ကာလ၊ အသမာနကာလ၊ ကာလဝိမုတ္တအကြောင်းတို့ကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေ ပါသည်။

(ခ) နတ္ထိ ဧတေသံ ဥပ္ပိဒေဝါ ဌိတိယံ ဝါ ပစ္စယော-ဖြင့် အပ္ပစ္စယကို နတ္ထိ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ အပ္ပစ္စယာဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်

ဝစနတ္ထပြု။ အ-၏ အဘာဝအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ယင်း အ-၏ နကာရိယအဖြစ်၊ အပ္ပစ္စယဟူသော နိဗ္ဗာန်၌ ဥပါဒ်ခဏဝယ် ကျေးဇူးပြု တတ်သော ဇနက ပစ္စယသတ္တိ၊ ဋီခဏဝယ် ကျေးဇူးပြုတတ်သော ဥပထမ္မက ပစ္စယသတ္တိ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) ပစ္စယေဟိ သမာဂန္တာ ကတာ-ဖြင့် သင်္ခတာကို သမာဂန္တာ ကရိယန္တေတိ သင်္ခတာ ဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သံ-ရှေးရှိသော ကရဓာတ် တ-ပစ္စည်း၊ ယင်း တ-ပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ သံဥပသာရပုဒ်၏ သမာဂမနအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ သင်္ခတာ၌ ခ-သည် ကရဓာတ်၏ ကာရိယအဖြစ်၊ အကြောင်းတရား တို့သည် လာရောက်ပေါင်းဆုံ၍ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောကြောင့် သင်္ခတ မည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) အဝိနိတ္တောဂဝသေန ရူပံ ဧတေသံ အတ္ထိ-ဖြင့် ရူပိနော ကို ရူပံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ရူပိနော ဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြု။ ရူပပုဒ် ဤပစ္စည်း၊ ယင်း ဤပစ္စည်း၏ အဿတ္ထိအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ရူပအရ ရူပါရုံ၊ တစ်နည်း- အစိတ်စိတ်သောရုပ်ကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ထိုအန္တဖြစ်သော ရူပကိုရူပတိတိ ရူပံ ဟု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ရူပဓာတ်၊ အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

တထာဝိဓံ နတ္ထိ ဧတေသံ ရူပံ-ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ဖြင့် အရူပိနော၌ ရူပိနောကို ရူပံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ရူပိနော ဟု အဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထပြု။ ရူပပုဒ်၊ ဤပစ္စည်း၊ ယင်း ဤပစ္စည်း၏ အဿတ္ထိအနက် ၌သက်၊ န ရူပိနော အရူပိနော ဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ အ-၏ န ကာရိယအဖြစ်၊ ယင်း န (အ)သဒ္ဓါသည် ပဋိသေဓ အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တစ်နည်း -

တထာဝရံ နတ္ထိ- စသည်ဖြင့် အရူပိနော ကို နတ္ထိ ရှုပ် ဧတေသံ အတ္ထိတိ အရူပိနော ဟု တဒ္ဓိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ န ပုဒ်+ ရှုပ်ပုဒ်+ ဤပစ္စည်း၊ ယင်းဤပစ္စည်း၏ အသတ္တိအနက်၌ သက်သည် အဖြစ်၊ အ-၏ အဘာဝအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ယင်း အ-၏ နကာရိယအဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) လောကော ဝုစ္စတိ လုဇ္ဈနပလုဇ္ဈနဋ္ဌေန ဝဋ်-ဖြင့် လောကီယာ၌လောကကို လုဇ္ဈတိ ပလုဇ္ဈတိတိ လောကော ဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြု၊ လုဇ္ဈာတ်+ဏပစ္စည်း၊ ယင်း ဇာ-၏ ကတ္တာအနက်ကိုဟော၊ လုဇ္ဈ ဓာတ်၏ ပျက်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထိုလောကအရ - သံသရာဝဋ်ဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရလောကကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ထိုလောက သဒ္ဓါသည် သတ္တ၊ သင်္ခါရ၊ ဩကာသလောကသုံးပါးကို ဟောနိုင်ခွင့်ရှိသော် လည်း ဤ၌ သင်္ခါရလောကကိုသာ ဟောသော ဧကဒေသျှပစာ သဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

တသ္မိယေဝ ပရိယာပနန္တ ဘာဝေန-စသည်ဖြင့် လောကီယာကို လောကေ နိယုတ္တာ လောကီယာ-ဟု နိယုတ္တတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ လောကပုဒ်+ဣယပစ္စည်း၊ ယင်း ဣယပစ္စည်း၏ နိယုတ္တအနက်၌ သက်သည်၏အဖြစ်၊ ထိုလောကီယဓမ္မတို့သည် စိတ်(အားလုံး) စေတသိက်၊ ရုပ်ဟူသော သင်္ခါရလောက၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လောကီယ မည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

လောကုတ္တရာ အဖွင့် စသည် -

တတော ဥတ္တိဏ္ဏာ- ဖြင့် ဥတ္တရာကို ဥတ္တိဏ္ဏာတိ ဥတ္တရာ-ဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြု၊ ဥ-ရှေးရှိသော တရဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ယင်း တ ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကိုဟော၊ လွန်မြောက်၏ဟူသည် ထိုသင်္ခါရ

လောကမှ လွန်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

လောကေ အပရိယာပန္နဘာဝေန လောကတော ဥတ္တရာ-ဖြင့် လောကုတ္တရာကို လောကတော ဥတ္တရာ လောကုတ္တရာ-ဟု ပဉ္စမိတပျုရိသ် သမာသ်ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရလောက၌ အကျုံးမဝင်သော ကြောင့် ထိုလောကမှ လွတ်မြောက်သည်ဟု ဆိုရသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

စက္ခုဝိညာဏာဒီသု ကေနစိ ဧတေန စက္ခုဝိညာဏေန ဝါ သောတဝိညာဏေန ဝါ ဝိဇာနိတဗ္ဗာ - ဖြင့် ကေနစိ ဝိညေယျာ - ၌ ဝိညေယျာကို ဝိဇာနိတဗ္ဗာတံ ဝိညေယျာ ဟု ကမ္မသာင်ဝစနတ္ထပြု- လည်းကောင်း၊ ဝိရှေးရှိသော ဉာဓာတ်+ဧကယျပစ္စည်း၊ ယင်း ဧကယျ ပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထ၌ သက်၊ ကေနစိအရ စက္ခုဝိညာဉ် အစရှိသည်တို့တွင် တစ်ပါးတစ်ပါးသော ဝိညာဉ်ကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

၇။ တသ္မိယေဝ ပရိယာပန္နဘာဝေန

သင်္ခါရလောကဟူသော ဝဋ်တရားတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောကတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

ဝိသယ -

တံ ဧတေသံ အတ္ထိ-ဖြင့် တံ-ကား ဆိုခဲ့ပြီး ရုပ္ပနလက္ခဏာကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ၊ ဧတေသံ-ကား ဆိုဆဲ (ရှုပိနောအရ ဖြစ် သော)တရားတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထအတွင်းရှိ သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်တို့သည် ဆိုဆဲ နိပ္ပန္နပုဒ်၏ အရကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယဟုချည်းသာ မှတ်ပါ။)

၈။ အပ္ပစ္စယ အသင်္ခတအရ နိဗ္ဗာန်ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အငြိမ်းဓာတ် သန္တိသုခကို ရရှိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ လောကီကုသိုလ်စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ရူပိနော အရ - ရုပ်အဋ္ဌဝီသ ရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော အကြောင်းလေးပါးသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခကို ခံစားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ကံ၊ ကိလေသာ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ အို၊ နာ၊ သေစသော ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးသည် အနုဘာဝတ္ထ။

၁၀။ သပ္ပစ္စယ၌ ပစ္စယအရ သမာနကာလကို ငဲ့စိုက် ဟိတ် ၆-ပါးရ၏။
 (ပစ္စည်း) သပ္ပစ္စယအရ-ဟိတ် ၆-ပါးကြည့်သော သဟိတ်စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားများရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိပြု၏။
 ကြီး-၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဝိပ္ပ၊ ဝိပါက၊ ဟေတု၊ မိ၊ ဣနံ၊ မဂ် = ၁၂ - ပြိုင်။

အပ္ပစ္စယာ-၌ ပစ္စယအရ -ဟိတ် ၆-ပါးစသော ပစ္စည်းတရားက အ-အရ အဘာဝပညတ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပပြု၏။ ပြိုင်မရှိ။
 သင်္ခတာ-၌ ဓာတ်အရ (အန္တတ္ထ) ဟိတ် ၆-ပါးစသော အကြောင်းတရားများရ၏။
 တ-ပစ္စည်းအရ စိတ်-၈၉၊ စေတသိက် - ၅၂၊ ရုပ်အဋ္ဌဝီသ ရ၏။

ထိုတွင် ...

သမာနကာလကို ငဲ့ခိုက် ဟိတ် ၆-ပါး ပစ္စည်း၊ သဟိတ်စိတ်၊ စေတသိက်၊ စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူ၍ သဟဇာတမျိုးပြိုင်ပါ။

အသမာနကာလကို ငဲ့ခိုက် စက္ခုဝိညာဉ် (သစ်တ၌ ဓာတ်အရ) ပစ္စည်းတရားက (သစ်တ၌ တပစ္စည်းအရ) သမ္ပဋိဖွိုင်း ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ ဥပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတပြိုင်၊ (ဤသို့စသည် ဖြင့်ပြိုင်)

ကာလဝိမုတ္တ ပစ္စည်းကို ငဲ့လျှင်

သပ္ပစ္စယ၌ ပစ္စယအရ (သစ်တ၌ ဓာတ်အရ) နိဗ္ဗာန် ပစ္စည်းယူခဲ့လျှင်-

သပ္ပစ္စယအရ (သစ်တ၌ တပစ္စည်းအရ) မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်၊ လောကုတ္တရာစိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာ. ဝိ. ဥပ ပြိုင်။

ရူပိနော -

ရူပပုဒ် (အန္တတ္ထ) အရ - ရူပါရုံရ၏။ (ပစ္စည်း)
ဤပစ္စည်း (ဗာဟုတ္ထ) အရ ကြွင်းသော ရုပ် ၂၇ - ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။



၃၄။ အာသဝဂေါဇ္ဈက အဖွင့်

- (က) အာသဝဂေါဇ္ဈက အာသဝန္တိတိ အာသဝါ။
- (ခ) စက္ခုတောပိ (ပ) မနတောပိ သန္တန္တိ၊ ပဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဂ) ဓမ္မတော ယာဝ ဂေါတြဘုံ၊ ဩကာသတော ယာဝ ဘဝဂုံ ဘဝန္တိတိ ဝါ အာသဝါ။
- (ဃ) ဧတေ ဓမ္မေ ဧကဉ္စ ဩကာသံ အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိတိ အတ္ထော။
- (င) အန္တောကရဏတ္ထော ဟိ အယံ အာ - ကာရော။
- (စ) စိရပါရိဝါသိယဋ္ဌေန မဒိရာဒယော အာသဝါ၊ အာသဝါပိယာ - တိပိ အာသဝါ။

(၄ - ၉၀)

၁။ (ဂ) ဂေါတြဘုံကို မုရုတ္ထ + ဥပစာရတ္ထ အနက်ပေးပုံ
 ယာဝ ဂေါတြဘုံ = ဂေါတြဘူ.ဝေါဒါနံ.ပရိကမ်တိုင်အောင် (မုရုတ္ထ)။
 ယာဝ ဂေါတြဘုံ = ဂေါတြဘူတိုင်အောင်။ (ဥပစာရတ္ထ)။
 (ဋီကာ. ဂဏှိ)

(ဃ) (င) ဝါကျ အပြန်အလှန် အနက်ပေးပုံ
 ဧတေ ဓမ္မေ ဧကဉ္စ ဩကာသံ အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိတိ အတ္ထော။
 (ဒဋ္ဌိယ) ကသွာ - ကြောင့်၊ အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိတိ အတ္ထော -
 အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိ ဟူသော အနက်ကို၊ ဝိညာယတိ - သိအပ်သနည်း။
 (အမေးဝါကျထည့်)။ ဟိ သစ္စံ၊ အယံ အာကာရော - ဤ အာ -
 အက္ခရာသည်။ အန္တောကရဏတ္ထော၊ အတွင်းပြုခြင်း အနက်ရှိ၏။
 (ဒဋ္ဌိကရဏဝါကျ)၊ တသွာ၊ အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိတိ အတ္ထော၊
 ဝိညာယတိ။ (အဖြေဝါကျ)

* ဒဋ္ဌိယကို၊ ရှေးဦးဆို၊ မေးတို ဒုတိယ၊
တတိယမှာ၊ ဒဋ္ဌိသာ၊ စမှာ အဖြေပြု၊

၂။ (ခ) ဝါကျသို့ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် အာသဝါကို အာသဝန္တိတိ အာသဝါဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ သု-ဓာတ်သည် ကြားနာခြင်းအနက်ကို ဟောပါသလော။ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း စဉ်ကြောင့်(ခ)ဝါကျ ကိုမိန့်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ယိုစီးခြင်း(ဖြစ်ခြင်း)အနက်ကို ဟောပါ၏ ဟူလို၊

(ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည်(က) (ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် အာသဝါ၌ (အာ)ဥပသာရ ပုဒ်သည် အနက်ထူးမရှိ ဓာတွတ္ထာနဝတ္ထကဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် အာသည် လုံးဝ အနက်မရှိ၊ နိရတ္ထကသာ ဖြစ်၏ဟူသော အနက် သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် (အာ)၏ အနက်ရှိသော နည်းတစ်ပါးကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စဉ်ကြောင့်(ဂ)ဝါကျမိန့်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အာသဝါ၌ (အာ)သည် အဘိဝိမိအနက်ကို ဟောသောကြောင့် ဓာတွတ္ထဝိသေသကဖြစ်ပါ၏ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို၊

(ဃ) ဝါကျသို့ -

ဆရာ ဆရာသည် အာသဝါ-၌ အာ-သဒ္ဓါသည် အဘိဝိမိအနက်

ကိုဟော၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် “အာပဗ္ဗတာ ခေတ္တံ တိဋ္ဌတိ” ဌ်ကဲ့သို့ ဂေါတြဘူနှင့် ဘဝင်တို့ကို အပပြုပြီး စီးသွားပါသလော။ ထို့ကြောင့် (ဂ)ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ အာသဝါ၌ အာ-၏ အဘိဝိမိဖြစ်ပုံကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဃ)မိန့်။
အဓိပ္ပါယ်ကား -

အာပဗ္ဗတာ ခေတ္တံ ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ အာ ဗြဟ္မာလောကာ သဒ္ဓေါ အတ္တဂ္ဂတိကဲ့သို့ အဘိဝိမိအနက်ကို ဟောပါ၏ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသော ဝါကျတို့ဖြင့် အာသဝအရ မုချ အားဖြင့် လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကို ကောက်ရသောနည်းကို ပြဆိုတော်မူ ခဲ့၏။ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကို ဥပစာနည်းအားဖြင့်လည်း အာသဝ ဟု ဆိုနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် မုချထွက်နည်းကိုသာ မဆိုသင့်။ ဥပစာနည်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် စီရပါရိ ဝါသိယဋ္ဌေန စသော (စ)ဝါကျကိုမိန့်။

တစ်နည်း -

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသော ဝါကျတို့ဖြင့် အာသဝအရ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကို မုချအားဖြင့် ယူရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ အာသဝအရ စိမ်ရေအရက်တို့ကိုလည်း မုချအားဖြင့် ကောက်ယူသင့်သေးသည် မဟုတ် ပါလော။ ထို့ကြောင့် (က)စသော ဝါကျတို့ကိုသာ မဆိုသင့်။ စိမ်ရေ အရက် တို့ကို မုချတိုက်ရိုက်ကောက်၍ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟကို ဥပစာအားဖြင့် ကောက်ရသည့် နည်းကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ ယင်းကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (စ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်သောကြောင့် စိမ်ရေ အရက်တို့သည် မုချ

အားဖြင့် အာသဝမည်၏။ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကား ထိုနှင့်အလားတူ
သောကြောင့် သဒိဿပစာနည်းအားဖြင့် အာသဝမည်ပါ၏ ဟူလို။

(ဥပမာတဒ္ဒိတ် ကြိုလိုက ကြိုနိုင်သည်)

၃။ (ဂ) ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ သဝန္တိတိ ဝါ အာသဝါ ဌိ ဝါသဒ္ဓါ

၁။ အာသဝါဌိ အာ - ဥပသာရပုဒ်၏ အနက်မရှိ နိရတ္တက အဖြစ်မှ
တစ်ပါး အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း (အနက်လဲ)။

၂။ အာဥပသာရပုဒ်၏ ဓာတွတ္တာနဝတ္တက အဖြစ်မှတစ်ပါး ဓာတွတ္တ
ဝိသေသက အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (သဒ္ဓါလဲ)

၃။ စက္ခုဒ္ဓါရစသည်မှ ယိုစီးတတ်သောကြောင့် အာသဝမည်၏
ဟူသော အကြောင်းသကတ်မှတစ်ပါး မွေအားဖြင့် ဂေါတြဘူတိုင်အောင်၊
ဘုံအားဖြင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင် ယိုစီးတတ်သောကြောင့် အာသဝမည်၏
ဟူသော သကတ်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါထား
သည်။

အာသဝါဝိယာတိဝိ အာသဝါ ဌိ ဝါ သဒ္ဓါ အနက်ရှိသော အဝိ
သဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း -

၁။ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့၏ မုချအားဖြင့် အာသဝမည်သည်မှ
တစ်ပါး ဥပစာနည်းတို့ဖြင့် အာသဝမည်သည်၏ အဖြစ်ကို လဲလိုသော
ကြောင့် အဝိ သဒ္ဓါထားပါသည်။

တစ်နည်း -

အာသဝန္တိတိ အာသဝါ၊ ယာဝ သဝန္တိတိ အာသဝါဟူသော
အကြောင်း ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး အာသဝါ ဝိယာတိ အာသဝါ ဟူသော
အကြောင်းဝစနတ် ဗျူပွတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မွေအားဖြင့် ဂေါတြဘူတိုင်
အောင်၊ ဘုံအားဖြင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင် ယိုစီးတတ်သောကြောင့် အာသဝ

မည်၏ဟူသော သကတ်မှတစ်ပါး စိမ်ရည်နှင့်တူသောကြောင့် အာသဝ
မည်၏ဟူသော သကတ်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါ
ထားပါသည်။

၄။ * စက္ခတိ အသာဒေတိတိ စက္ခ။ (စက္ခ + ဥ)

* ဂေါတ္တံ (ပုထုဇ္ဇနဂေါတ္တံ) အဘိဘဝတိတိ ဂေါတြဘု။
(ဂေါတ္တုရေး+ဘူ+ကိပစ္စည်း)

* ဂေါတ္တံ (အရိယဂေါတ္တံ) ဘာဝေတိတိ ဂေါတြဘု။ (ဂေါတ္တု+ဘူ+ကိ)
-ပုထုဇဉ်အနွယ် အရိယာအနွယ်တို့၏ ဂေါတြဘူစိတ်နှင့် ပကတူပ
ပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျု+နိ။
-ပုထုဇဉ်အနွယ်ကို ဖြတ်နိုင်ခြင်း အရိယာအနွယ်ကို ပွားစေခြင်း
ဂုဏ်သတ္တိသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဂေါတြဘု စ ဝေါဒါနံ စ ပရိကမ္မံ စ ဂေါတြဘု။
(ဧကသေသတဒ္ဓိတ်)

* အာသဝန္တိတိ အာသဝါ။ (အာ+သု+အ)

* အာ ဘဝဂ္ဂံ အာ ဂေါတြဘု သဝန္တိတိ ဝါ အာသဝါ။
(ယိုစီးခြင်း ဖြစ်ခြင်း ကြိုယာ)

* ဘဝေသု အဂ္ဂေါ ဘဝဂ္ဂေါ။

-သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၏ ဘဝဂ်နှင့် အပေါင်း +အစိတ် အဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။
-ထိပ်ဆုံးဖြစ်ခြင်း အမြတ်ဆုံးဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိမိတ်။

* အာ ဧဝ အာကာရော၊ (အာပုဒ် + ကာရပစ္စည်း)

* အန္တောကာရကံ အတ္ထော ဧတဿာတိ အန္တောကာရကတ္ထော။

-အတွင်းပြုခြင်း အနက်၏ အာသဒ္ဓါနှင့် ဝါစွ+ဝါစက အဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျုပုတ္တိနိမိတ်။

-အတွင်းပြုခြင်းအနက်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ပရိဝသီယန္တေတိ ပရိဝါသိယာ။ (ပရိ+ဝသ+ကျ) (ထုံခြင်းကြိယာ)

* ပရိဝါသိယာဇေဝ ပါရိဝါသိယာ။

* စိရံ ပါရိဝါသိယာ စိရပါရိဝါသိယာ။

-ကြာမြင့်စွာသော ကာလ၏ ထုံအပ်သော စိမ်ရည်အရက်နှင့် ကာလ + ကာလဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

-ကြာမြင့်စွာ ထုံခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မဇ္ဇန္တိ ဇတာယာတိ မဒိရာ။ (မဒ+ကုရ) ယဇ်မူးခြင်းကြိယာ။

* မဒိရာ အာဒိ ယေသန္တိ မဒိရာဒယော။

-မုဒရက်သီး အရက်၏ မူးယဇ်သေစာ အားလုံးနှင့် အစိတ်+ အပေါင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

-မုဒရက်သီးအရက်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဂုဇ္ဈတေ ပရိဝေဠိယတေတိ ဂေါစ္ဆကော။ (ဂုဇ+ကျ+ဓ-ကို ဆပြု) ရစ်ပတ်ခြင်းကြိယာ။

တစ်နည်း -

* ဂေါပိယတေတိ ဂေါစ္ဆကော။ (ဂုပ+ဆ+သွတ္တ က)

စောင့်ရှောက်ခြင်းကြိယာ။ (ဂေါပိယတေတိ ဂုစ္ဆော။ ဂုစ္ဆော ယေဝ ဂေါစ္ဆကော ဟုလည်း ပြုနိုင်သည်။)

- ၅။ အာသဝန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘုဝါဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- စက္ခု = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- မန = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံ၊ နပုံ၊ မနောဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- ဂေါတြာသုံ = ကိတန္တသမာသ်၊ နပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- မဒိရ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အကာရန္တ။

မဒိရာဒယော = သမာသ်ပုဒါ၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒါ၊ ဣကာရန္တ။
 ဂေါစ္စက = ကိတ်ပုဒါ၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒါ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) အာသဝန္တိ ဖြင့် အာသဝါကို အာသဝန္တိတိ အာသဝါ ဟု ကတ္ထုသျှာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာ- ရှေးရိသော သုဓာတ် အပစ္စည်း၊ အပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ခ) စက္ခုတောပိ (ပ) မနတောပိ သန္တန္တိ- ဖြင့် အာသဝါ၌ သုဓာတ်သည် ဇနနတ္ထ ဣဿရတ္ထတို့ကို မဟော၊ ယိုစီးခြင်း သန္တနတ္ထကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယိုစီး၏ဟူသည် စက္ခုဒွါရ၊ သောတ ဒွါရစသည်တို့မှ ယိုစီးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

ပဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဖြင့် ယိုစီး၏ဟူသည် ထိုအာသဝတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းပင်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) ဝါ- ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။ ဓမ္မတော ယာဝ ဂေါတြဘုံ စသည်ဖြင့် အာသဝကို ယာဝ ဂေါတြဘုံ ယာဝ ဘဝဂ္ဂံ သဝန္တိတိ အာသဝါ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာ ဥပသာရပုဒ်၏ အဘိဝိဓိ အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအဘိဝိဓိ အနက်ရှိ သော အာ သဒ္ဓါဖြင့် အာသဝ တရားတို့သည် ဓမ္မအားဖြင့် ဂေါတြဘူတိုင် အောင်. ဘုံအားဖြင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင် ယိုစီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရှေးရိသော + သုဓာတ် + အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဃ) ဧတေ ဓမ္မေ ဧတဉ္စ ဩကာသံ အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိတိ အတ္ထော -ဖြင့် အာသဝါ ၌ အဘိဝိဓိအနက်ရှိသော အာ-

သည် အာပဗ္ဗတာခေတ္တံ တိဋ္ဌတိ၌ကဲ့သို့ ဂေါတြဘူနှင့် ဘဝဂ်တို့ကို အပပြု၍ ပျံ့နှံ့သော အဘိဝိဓိမဟုတ်၊ အာ ဗြဟ္မာလောကာ သဒ္ဓေါ အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆတိ၌ ကဲ့သို့ ဂေါတြဘူနှင့် ဘဝဂ်တို့ကို အတွင်းပြု၍ ပျံ့နှံ့သော အဘိဝိဓိဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မအားဖြင့် ဂေါတြဘူတိုင်အောင်၊ ဘုံအားဖြင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင် စီးသွား၏ဟူသည် ထို ဂေါတြဘူနှင့် ဘဝဂ်တို့ကို အတွင်းပြု၍ဖြစ်ခြင်း (အာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်း) ပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(င) အန္တောကရဏတ္ထော ဟိ အယံ အာကာရော -ဖြင့် အာသဝါ၌ အာ-သဒ္ဓါသည် အန္တောကရဏအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ ထိုသို့ ဟောနိုင်သောကြောင့် အန္တောကရိတွာ ပဝတ္တန္တိဟု ဖွင့်ဆိုခြင်း၏ ယုတ္တိကို သိစေပါသည်။

(စ) စိရပါရိဝါသီယဋ္ဌေန မဒိရာဒယော အာသဝါ-ဖြင့် အာသဝသဒ္ဓါသည် မုဒရက်သီးရည်စသော သေရည်အရက်ကိုဟောသည့် အနိပ္ပန္န ပါဠိပဒိကပုဒ်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

အာသဝါဝိယာတိဝိ-ဖြင့် လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည် ထိုစိမ်ရည် အရက်နှင့် တူသောကြောင့် သဒိသုပစာအားဖြင့် အာသဝဟု ဆိုရသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။ တစ်နည်း-အာသဝါကို အာသဝါဝိယာတိ အာသဝါဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာသဝပုဒ် ကပစွည်း၊ ယင်းကပစွည်း၏ ဥပမာအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ စိမ်ရည် အရက်နှင့်တူသောကြောင့် အာသဝမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

၇။ ဧတေ ဓမ္မေ ဧတဉ္စ ဩကာသံ တို့၌ ဧတတို့ကား
ဓမ္မေ ဩကာသ ဟူသော ဝိသယတိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တစ်နည်း-

ဧတေ ဓမ္မေ ဧတံ ဩကာသံ ထိုဓမ္မ ထိုဩကာသတို့ဟူသည် အခြားသော ဓမ္မ ဩကာသတို့မဟုတ် (ဂ) ဝါကျ၌ ဆိုခဲ့သော ဂေါတြဘူ တိုင်အောင်သော ဓမ္မနှင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင်သော ဩကာသတို့ကို ဆိုလို သည်ဟု လွန်ပြီးဝါကျရှိ ဓမ္မ ဩကာသတို့ကို စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တရိသယ။

၈။ အာသဝ အရ - ကြိယာငါးတန်

- ၁။ အာသဝေါတရားတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အဝိဇ္ဇာသည် ပကာသနတ္ထ။
(အာသဝိနံ သမုပ္ပါဒါ၊ အဝိဇ္ဇာ စ ပဝတ္ထတိ။)
- ၄။ ဝတ္ထု၊ အာရုံ၊ ကံ၊ ကိလေသာစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဂေါတြဘုံ -

- ၁။ ဂေါတြဘူသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အနလုံသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မဂ်နှင့်ဈာန်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပရိကံ၊ ဥပစာ စသော ရှေးရှေးအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖိုလ်၊ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်စသော အကျိုးတို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ အာသဝန္တိတိ အာသဝါ

ဓာတ်အရ ပစ္စည်းအရ နှစ်မျိုးလုံး အာသဝေါတရားသုံးပါး ရ၏။ ထိုကြောင့် ဓာတ်-အရ လောဘပစ္စည်းတရားက အ-ပစ္စည်းအရ - ဒိဋ္ဌိ မောဟပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး-၄၊ အည. သံ. ဟေတု ပေါင်း ၇ - ပစ္စည်းပြိုင်။

စက္ခုတောပိ မနတောပိ သန္တန္တိ

အပါဒါန် နှစ်ပုဒ်အရ - စက္ခုဒွါရ၊ မနောဒွါရ ရ၏။ သန္တန္တိကြိယာပုဒ် အရ အာသဝေါတရားရ၏။ စက္ခုဒွါရပစ္စည်းယူက ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပြိုင် မရှိ။ မနောဒွါရကို ပစ္စည်းယူက သဟဇာတပြိုင်။

ယာဝ ဂေါတြာသုံ သဝန္တိ

ဂေါတြာသုံ အရ- ဂေါတြာသုံကိစ္စတပ်သော မဟာကုသိုလ် မဟာ ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။(ပစ္စည်း)၊ သဝန္တိအရ- လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မောဟ (ပစ္စယုပ္ပန်) ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာ. ဓိ. ဥပ- ပြိုင်။



၃၅။ အာသဝဂေါစ္ဆက အဖွင့်

- (က) လောကသ္မိံစိ စိရပါရိဝါသိကာ မဒိရာဒယော အာသဝါတိ ဝုစ္ဆန္တိ။
- (ခ) ယဒိ စ စိရပါရိဝါသိယဋ္ဌေန အာသဝါ။
- (ဂ) စတေယေဝ ဘဝိတု မရဟန္တိ။
- (ဃ) ဝုတ္တဉ္ဇေတံ "ပုရိမာ ဘိက္ခဝေ ကောဋီ န ပညာယတိ အဝိဇ္ဇာယ "ဣတော ပုဗ္ဗေ အဝိဇ္ဇာ နာဟောသိ" တိ" အာဒိ။
- (င) အာယတံ ဝါ သံသာရဒန္တံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိပိ အာသဝါ။ တတော အညေ နော အာသဝါနာမ။

(၈) အတ္တာနံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ပဝတ္ထေဟိ သဟ အာသဝေဟိ တိ သာသဝါ။ ဧဝံ ပဝတ္ထမာနော နတ္ထိ ဧတေသံ အာသဝါတိ အနာသဝါ။ သေသံ ဟေတုဂေါစ္စကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(၄- ၉၀/၁)

ပါရိဝါသိက + ပါရိဝါသိယ

ပရိရေးရှိသော ဝသဓာတ်+ကျပစ္စည်း၊ ဣလာ၍ ပြီးသောကြောင့် ပါရိဝါသိယသင့်။ ယ - ကို က-ပြုလျှင် ပါရိဝါသိကလည်းသင့်။

မဒိရာ + မုဒိရာ

မဒိရာ ဝါရုကီ မဇ္ဇံ (အဘိဓာန်)၊ မဇ္ဇန္တိ ဧတာယာတိ မဒိရာ၊ (အဘိဓာန်ဋီကာ) ယောဇနာဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဒ ဥမ္မာဒေ ဣရော၊ အာစ-ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ ဆိုသောကြောင့်လည်းကောင်း မဒိရာသာသင့်။

၂။ (၈) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် လောက၌ ကြာမြင့်စွာ ထုံတတ် ကုန်သော မုဒရက်သီးရည် စသည်တို့ကို အာသဝဟူ၍ ဆိုအပ်ကုန်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အနမတဂ္ဂသံသရာမှစ၍ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ဝယ် ကိန်းနေ တည်နေသော လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကိုသာ အာသဝဟူ၍ ဆိုထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် မုဒရက်သီးရည် စသည်တို့ကို အာသဝဟူ၍ ဆိုထိုက်သည်ဟု မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို ကိုယ် တိုင်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ယဒိ -စသော (၈)ဝါကျကိုမိန်း။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ကြာမြင့်စွာ ထုံတတ်သောကြောင့် အာသဝဟု ဆိုထိုက်သည်ဟုဆိုလျှင် လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကို ဆိုသင့်သည်ဟု ဆရာဆို၏။ ထိုလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့၏ ကြာမြင့်စွာ ထုံတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို အာဂုမ်ယုတ္တိဖြင့် ပြဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုကြောင့် လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကိုသာ အာသဝ ဆိုသင့်သည်ဟု ဒဠိယမျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ယင်းသို့ဆိုနိုင်ကြောင်း ယုတ္တိသာဓကကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဝုတ္တုဉ္စေတံ - စသော (ဃ) ဝါကျကိုမိန့်။ အဓိပ္ပါယ်ကား -

ပုရိမာ ဘိက္ခဝေ ကောဋီ န ပညာယတိ စသော အာဂမယုတ္တိကို ထောက်၍ ငါဆိုပါ၏ ဟုလို။

(င) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် အာသဝန္တိတိ အာသဝါ-စသည်ဖြင့် အာသဝ၏ ကိတဝစနတ္ထ (တဒ္ဓိတဝစနတ္ထ)တို့ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အာသဝါကို ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထမပြုကောင်းဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုကြောင့် အခြားဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထ တစ်မျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ - ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

၃။ အာယတံ ဝါ သံသာရဒကံ ဌိ ဝါသဒ္ဓါ

၁။ အာသဝန္တိတိ အာသဝါ (အာသဝါဝိယာတိ အာသဝါ) ဟူသော ကိတဝစနတ္ထ (တဒ္ဓိတဝစနတ္ထ) မှတစ်ပါး အာယတံ သံသာရဒကံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိ အာသဝါ ဟူသော ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၂။ အာရှေးရှိသော သုဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ်မှ တစ်ပါး အာယတရှေးရှိသော သုဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ပုဒ်အဖြစ်

r.67.A

ကိုလည်းကောင်း။

၃။ သုဓာတ်၏ သန္တနတ္ထမှတစ်ပါး ဇနနတ္ထကိုလည်းကောင်း လဲလို သောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါထားပါသည်။

၄။ * ကုဋိတဗ္ဗာ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာတိ ကောဋိ။ (ကုဋ + က) ဖြတ်ခြင်းကြိယာ။

* ဝိန္ဒတိတိ ဝိဇ္ဇာ။ (ဝိဒ + ကျ) ရခြင်းကြိယာ။

* န ဝိဇ္ဇာ အဝိဇ္ဇာ။ (အခြားဝိဂ္ဂဟများ ရှိသေးသည်)

* ပုနပ္ပုနံ သရတိ ပဝတ္တတိတိ သံသာရော။ (သံ + သရ + က)

* သံသာရောယေဝ ဒုက္ခံ သံသရဒုက္ခံ။ (ကမ္မဓာရဲ)

* သံသာရေ ပဝတ္တံ ဒုက္ခံ သံသာရဒုက္ခံ။ (တပျူရိသ်)

* သံသရဿ ဒုက္ခံ သံသာရဒုက္ခံ။ (တပျူရိသ်)

-သံသရာနှင့် ဆင်းရဲတို့၏ ဝိသေသန+ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

-သံသရာဒုက္ခ၏ သာမညဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အာယတံ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိ အာသဝါ။

-ရှည်စွာသော သံသရာဆင်းရဲ၏ အာသဝေါတရားတို့နှင့် အကျိုး+ အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-အာသဝတို့၏ သာမညဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ ဧတေသံ အာသဝါတိ အနာသဝါ။ (နည်းမီထုတ်)

* ပုရေ ဇာတာ ပုရိမာ။ (ပုရ + ကုမ)

၅။ ဘဝိတုံ = ကိတ်ပုဒ်၊ တစ်နည်း - အဗျယပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တံ။

ပုရိမာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ကုတ္တိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တံ။

ကောဋိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ကုတ္တိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ကုကာရန္တံ။

သဝန္တိ = အာရုတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိရိုဏ်း၊ ဥကာရန္တံ။

၆။ (က) လောကသ္မိဒ္ဓိ - စသည်ဖြင့် လောက၌ ကြာမြင့်စွာ ထုံထား အပ်သော သေရည်အရက်စသည်ကို အာသဝ-ဟူ၍ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်၊ အာသဝသဒ္ဓါ၏ သေရည်အရက်ကိုဟောသော အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိက ပုဒ်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) ယဒိ စ - စသည်ဖြင့် အကယ်၍ ကြာမြင့်စွာ ထုံထားအပ်သော ကြောင့် အာသဝဟုဆိုလျှင် - ဟူသော ပရိကပ္ပစကားရပ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဧတေယေဝ ဘဝိတုမရဟန္တိ-ဖြင့် (ကြာမြင့်စွာ ထုံထားအပ် သောကြောင့် အာသဝဟု ဆိုတမ်းဆိုလျှင်) ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့ကို သာ ဆိုထိုက်သည်ဟူသော သမ္ဘာဝနာစကားရပ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဝုတ္တဇ္ဇေတံ-စသည်ဖြင့် ထိုလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့၏ အလွန် ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်သည်အဖြစ်ကို အာဂမယုတ္တိဖြင့် ခိုင်မာစေသည်၏ အဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ရှေးအစွန်းကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရှည်လျားလှသည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝါ-အဝိ တို့ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

အာယတံ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိ-ဖြင့် အာသဝါကို အာယတံ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိတိ အာသဝါ-ဟု ကိတန္တဒုတိယာ တပျရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာယတ- သဝ ဟု ဆိုလိုလျက် ယတကိုချေ၍ အာသဝဟု ဆိုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ယင်းအာယတပုဒ်အရ- သံသာရဒုက္ခံကို ယူရမည် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အာယတရှေးရှိသော သုဓာတ် အပစ္စည်း၊ သုဓာတ်၏ ဇနနတ္ထကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

တတော အညေ နော အာသဝါ နာမ-ဖြင့် နော အာသဝါကို နော အာသဝါ နောအာသဝါ-ဟု ကမ္မဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊

နော သဒ္ဓါသည် ပဋိက္ခေပအနက်ကို မဟော၊ အည(ပဋိသေခ) အနက်ကို
ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(စ) အတ္တာနံ အာရမ္မကံ ကတ္တာ-စသည်ဖြင့် သာသဝါကို
သဟ အာသဝေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သာသဝါ ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြု
လည်းကောင်း၊ အာသဝအရ သဟဇာတသတ္တိ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော
အာသဝတို့ကို မယူရ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော သာသဝဓမ္မတို့ကို မယူရ၊ မိမိဟု
ဆိုအပ်သော အာသဝဓမ္မတို့ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သည့် (ဝါ) အာရမ္မကသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည့် အာသဝတရားတို့ကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
သာသဝ၌ သ-သည် သဟသဒ္ဓါ၏ ကာရိယ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း
သိစေပါသည်။

ဧဝံ ပဝတ္ထမာနာ-စသည်ဖြင့် အနာသဝါကို နတ္ထိ အာသဝါဇတေသန္တိ
အနာသဝါဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အန၏ နကာရိယ
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းန-၏ အဘာဝအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအနာသဝဓမ္မ လောကုတ္တရာတရားတို့၌ အာသဝေါ
တရားတို့ အာရုံမပြုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

၇။ ဧတေယေဝ ဘဝိတု မရဟန္တိ

လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
မုဒရက်သီးရည် စသည်တို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့နှင့် အလားတူသော ကြွင်း ကိလေသာ
တို့သည် အနညာတ။

၇။ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ

ဟေတုဂေါစ္စက၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
မဆိုရသေးသောနည်းသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

၈။ ဂုတ္တဉ္စေတံ

ဂုတ္တံ-၌ ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ထုတ်ပြပြီးပြီ)

တ-ပစ္စည်းအရ-

- ၁။ ပုရိမာ ဘိက္ခဝေ ကောဋိ န ပညာယတိ စသော ဝစီဘောဒစိတ္ထဇ သဒ္ဓသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သုတမယဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အာသယာနသယဉာဏ် ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိ ဉာဏ်မှစ၍ ပါရမီ ဉာဏ်တိုင်အောင်သော အကြောင်းအဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ စိန္တာမယဉာဏ်မှစ၍ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက် သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ သံသာရဒုက္ခံ သဝန္တိ ပသဝန္တိ။

သံသာရဒုက္ခ-အရ ခန္ဓာ ၅-ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
 သဝန္တိ ပသဝန္တိ-အရ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟဦးစီးသော ကုသိုလ်ကံ၊
 အကုသိုလ်ကံရ၏။ (ပစ္စည်း) ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
 ပကတူပ - နာနက္ခကံကပြိုင်။

တစ်နည်း-

သဝန္တိ ပသဝန္တိ- အရ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟရ၏။ (ပစ္စည်း)
 သံသာရဒုက္ခံ-အရ ယင်းကြောင့်ဖြစ်သော အကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်၊
 စိတ္တဇရုပ် ခန္ဓာ ၅-ပါး ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
 သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ကြီး ၄၊ အည- သမ္ပ- ဝိပွ- ဟေ- မဂ္ဂ-
 ပေါင်း ၉ - ပြိုင်။ (အာရမ္မကမျိုးလည်း ပြိုင်နိုင်။)

သာသဝါ၌ -

အန္တတ္ထအရ လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
ဗဟုတ္ထအရ လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်ရ၏။ (ပစ္စည်း)
အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ယထာရဟ ၈- ပြိုင်)

ဂုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗွံ

ဝေဒိတဗွံ၌ ဝိဒ - အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာ
ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ တဗ္ဗ - ပစ္စည်းအရ ကြွင်းသောပုဒ်
တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ဟုဆိုအပ်သော အတ္ထ - ပညတ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းအရ ပစ္စည်းတရားက ဓာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား
အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင် ပစ္စည်းမရှိ။

၃၆။ သံယောဇန ဂေါတ္ထကအဖွင့် စသည်

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ တံ ပုဂ္ဂလံ ဝဋ္ဋသိ၌ သံယောဇနန္တိ ဗန္ဓန္တိတိ
သံယောဇနာ။

သံယောဇနန္တိ ဗန္ဓန္တိ - ဖြင့် သံယောဇနာကို သံယောဇနန္တိတိ
သံယောဇနာ ဟု ကတ္တုသင်္ဂ ၀စနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သံရေးရိသော
ယုဇေတံ၊ ယုပစ္စည်းအဖြစ်၊ ယုဇေတံ၏ ဗန္ဓနတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ယုပစ္စည်း
၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ (ပ) ဗန္ဓတိ - ဖြင့် သံယောဇန တရားတို့သည် မိမိ
ကိန်းရာပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါကို ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ နောင်ဖွဲ့ထားတတ်သည့် သဘောရှိ
သည် အဖြစ်ကိုသိစေသည်။

အာရမ္မဏဘာဝံ ဥပဂန္တာ သံယောဇနသမ္ပန္နနေန သံယော-
ဇနာနံ ဟိတာတိ သံယောဇနိယာ။

သံယောဇနာနံ ဟိတာ-ဖြင့် သံယောဇနိယာကို သံယောဇနာနံ ဟိတာ သံယောဇနိယာ ဟု ဟိတတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သံယောဇနပုဒ်+ ကုယပစ္စည်း၊ ယင်း ကုယပစ္စည်း၏ နိယုတ္တအနက်၌ သက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏဘာဝံ (ပ) ဟိတာ -ဖြင့် သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွား ဖြစ်၏ဟူသည် သံယောဇဉ်တရားတို့၏ အာရုံအဖြစ်သို့ရောက်၍ သံယောဇဉ်နှင့် ဆက်စပ်ခြင်းပင်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေသည်။

ဋီကာ-၌ သံယောဇေတဗ္ဗာတိ သံယောဇနိယာ။ (သံ+ယုဇ+အနိယ-ဤကို ကုရဿပြု) သံယောဇနေ နိယုတ္တာ သံယောဇနိယာ (သံယောဇန+ကုယ) ဟုလည်း ဝစနတ္ထပြုသေးသည်။

သံယောဇနဿ အာရမ္မဏပစ္စယဘူတာနံ ဇတံ အဓိဝစန-ဖြင့် သံယောဇနိယ အရ သံယောဇဉ်တရားတို့၏ အာရမ္မဏပစ္စည်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော လောကီစိတ် ဇကသီတိ၊ စေတသိက် ဒွေပညာသ၊ ရုပ် အဋ္ဌဝိသတို့ကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကြိယာငါးတန်

- သံယောဇန-အရ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးတို့သည် ဒဿနတ္ထ။
- အယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- သံသရာဝဋ်မှ မထွက်မြောက်နိုင်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- အနုသယတို့ကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ်နိုင်သေးခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- အို. နာ. သေ. ပူစသော ဆင်းရဲအမျိုးမျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

ပဋ္ဌာန်း

တံ ပုဂ္ဂလံ ဝဋ္ဋသ္မိံ သံယောဇဇန္တိ။

တံ ပုဂ္ဂလံ - အရ သံယောဇဉ်ကိန်းရာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာငါးပါးရ၏။
သံယောဇဇန္တိ အရ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါး ရ၏။

ထိုတွင် သံယောဇဇန္တိ အရ အကုသိုလ်ကံနှင့် တကွဖြစ်သော သံယောဇဉ် တရား ၁၀-ပါး ပစ္စည်းတရားက တံ ပုဂ္ဂလံ အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဟုဆိုအပ်သော ပဋိသန္ဓေ နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ နာနက္ခဏိကကမ္မ၊ ပကတူပ ၂- ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း - သံယောဇဇန္တိအရ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါး ပစ္စည်းတရားက တံ ပုဂ္ဂလံအရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌တည်သော အကုသိုလ်စိတ်-၁၂၊ စေတသိက် -၁၇၊ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု သည်။

ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေတု၊ မဂ္ဂ ၈- ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း- တံ ပုဂ္ဂလံ အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော လောကီစိတ် -၈၁၊ စေတသိက် -၅၂၊ ရုပ် ၂၈-ပါး ပစ္စည်းတရားက သံယောဇဇန္တိ အရ သံယောဇဉ်တရား ၁၀-ပါး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။
ယထာရဟ ၈-ပစ္စည်းပြိုင်။

ဝဋ္ဋသ္မိံ သံယောဇဇန္တိ

ဝဋ္ဋသ္မိံ အရ သံသရာဝဋ်ဟုဆိုအပ်သော လောကီစိတ် စေတသိက် ရုပ်တရားရ၏။ သံယောဇဇန္တိ အရ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးရ၏။
အထက်နည်းအတိုင်း အာရမ္မဏပြိုင်။

သံယောဇနာနံ ဟိတာ

သံယောဇနာနံ အရ သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ဟိတာ အရ- လောကီစိတ်, စေ, ရုပ်တရားရ၏ (ပစ္စည်း)။ အာရမ္မဏမျိုးပြိုင်။

ဂန္ထ ဂေါစ္စက

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ တံ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ဝဋ္ဋသ္မိံ ဂန္ထန္တိ ယဇေန္တိတိ ဂန္တာ။

ဂန္ထန္တိယဇေန္တိ - ဖြင့် ဂန္တာကို ဂန္ထန္တိတိ ဂန္တာ ဟု ကတ္ထုသာင်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ဂန္ထဓာတ် အ-ပစ္စည်း၊ ဂန္ထဓာတ်၏ ဖွဲ့စပ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ အပစ္စည်း၏ ကတုတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ (ပ) ယဇေန္တိ-ဖြင့် ဂန္ထတရားတို့သည် မိမိကိန်းရာ သတ္တဝါကို သံသရာဝဋ်၌ စုတိနောင် ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေသောအားဖြင့် (ဝါ) ဘဝဟောင်းနှင့် ဘဝသစ်ကို ဆက်စပ်ပေးသောအားဖြင့် တစ်စပ်တည်း တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်ပေးတတ် နောင်ဖွဲ့ပေးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဂန္ထေဟိ ဂန္ထိတဗ္ဗာတိ ဂန္ထနိယာ။

အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဂန္ထေဟိ ဂန္ထိတဗ္ဗာ-ဖြင့် ဂန္ထနိယာကို ဂန္ထိတဗ္ဗာတိ ဂန္ထနိယာ ဟု ကမ္မသာင်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ဂန္ထဓာတ် + အနိယပစ္စည်း၊ ယင်း အနိယပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ဂန္ထနိယဟူသည် ဂန္ထတရားတို့က ဂန္ထနိယတရားတို့ကို အာရုံပြုနေခြင်းကိုပင် ဆိုလိုသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဋီကာ-၌ ဂန္ထိယတေ ဂန္ထနံ၊ (ဘာဝသာဓန၊ ဂန္ထ+ယု) ဂန္ထေန နိယုတ္တာ ဂန္ထနိယာ (နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်။ ဂန္ထနပုဒ် + ဣယပစ္စည်း) ဟုလည်း ပြသေးသည်။

ပဋ္ဌာန်း

ဝဋ္ဋသ္မိ ဂန္ဓက္ခိ။

ဝဋ္ဋသ္မိ အရ နောက်ဘဝခန္ဓာ၏ အစစာသော ပဋိသန္ဓေစိတ်ကိုရ၏။
ဂန္ဓက္ခိ အရ - ဤဘဝ၌ဖြစ်သော ကံနှင့်တကွဖြစ်သော ဂန္ဓတရား
ကိုယ် ၃-ပါးရ၏။

ထိုကြောင့် ဂန္ဓတရားကိုယ် ၃-ပါး ပစ္စည်းတရားက ဘဝသစ် ပဋိသန္ဓေ
စိတ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ (ကံနှင့်ယှဉ်
သော်လည်း ဂန္ဓတရား ၃-ပါးက ပဓာနဖြစ်၍ နာနက္ခကိကမ္မ မရ)
ယခင်နည်း ဝဋ္ဋသ္မိ သံယောဇဉ်နှင့် နှင့်ကဲ့သို့လည်း ပြိုင်လေ။

ဓုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ဂန္ဓက္ခိ

ဓုတိပဋိသန္ဓိဝသေန အရ ဓုတိ ပဋိသန္ဓေကို ရ၏။ ဂန္ဓက္ခိ အရ
ဂန္ဓတရားကိုယ် ၃-ပါးရ၏။ ပကတူပပြိုင်။

ဩဃဂေါစ္စက

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ တံ ဝဋ္ဋသ္မိယေဝ ဩဟနန္တိ ဩသီဒါပေန္တိတိ
ဩဃာ။

ဩဟနန္တိ ဩသီဒါပေန္တိ-ဖြင့် ဩဃာကို ဩဟနန္တိတိ ဩဃာဟု
ကတ္တုသင်္ဂဟ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အဝရှေးရှိသော ဟန-ဓာတ်၊ ရ-
ပစ္စည်း၊ အဝဥပသာရပုဒ်၏ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်၏
အဖြစ်၊ ဟန-ဓာတ်၏ ဟိသာအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ (အောက်သို့
နှစ်စေသည်ဟူသည် နှစ်သက်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းပင်တည်း) ရ-ပစ္စည်း၏
ကတ္တုတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ယ-၏ ဟနကာရိယအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယဿ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ (ပ) ဩသီဒါပေန္တိ-ဖြင့် ဩဃတရားတို့သည်

မိမိကိန်းရာ သတ္တဝါကို သံသရာဝဋ်၌ နစ်မြုပ်အောင် ညှဉ်းဆဲတတ်သည် ဟူသော အဓိပ္ပါယ် (သကတ်) ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏံ ကတွာ အတိက္ကမနိယတော ဩယေဟိ အတိက္ကမိ တဗ္ဗာတိ ဩယနိယာ။

ဩယေဟိ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ-ဖြင့် ဩယနိယာကို ဩယေဟိ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ ဩယနိယာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဩယဟူသော နာမ်ပုဒ်နောင် (ဩယအနက်နှင့်တကွအတိက္ကမိတဗ္ဗအနက်၌) အနိယ ပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသည်အဖြစ်၊ ယင်း အနိယပစ္စည်းသည် ဩယ၏အနက် နှင့်တကွ အတိက္ကမိတဗ္ဗအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ဩယတရား တို့သည် အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကျော်လွန်အပ်သောကြောင့် ဩယနိယ မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဩယပုဒ်နောင် သက်သော အနိယပစ္စည်းဖြစ်၍ သုတ်ကြီးဖြင့် သက်ရမည်။

ဓာတ်နောင်မဟုတ်၍ ဘာဝကဓမ္မသု တဗ္ဗနိယာဖြင့် မသက်ရ။

မင်းခင်းဂဏှိ၌ ဩယေဟိ အဝဟနိတဗ္ဗာ အတိက္ကမိတဗ္ဗာတိ ဩယ နိယာ- ဟုပြု၍ အဝရှေးရှိသော ဟနဓာတ်၊ အနိယပစ္စည်း ဟုဆို၏။

ယောဂနိယာ ကိုလည်း ယောဂေဟိ အတိက္ကမိတဗ္ဗာ ယောဂနိယာ (ယောဂပုဒ်+ အနိယပစ္စည်း) ဟုလည်းကောင်း၊ ယောဂေဟိ ယောဇေတဗ္ဗာ တိ ယောဂနိယာ (ယုဇ+အနိယ) ဟုလည်းကောင်း ပြည်နိဿယ၌ ပြု သည်။

ပရာမာသဂေါစ္ဆက

ပရာမာသဂေါစ္ဆကေ ဓမ္မာနံ ယထာဘူတံ အနိစ္စာဒိအာကာရံ အတိက္ကမိတွာ နိစ္စန္ဒိအာဒိဝသေန ပဝတ္ထမာနာ ပရတော အာမသန္တိတိ ပရာမာသာ။

ပရတော အာမသန္တိ-ဖြင့် ပရာမာသာကို ပရတော (ဝိပရီတတော) အာမသန္တိတိ ပရာမာသာ ဟု ကိတန္တတပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ပရ-သဒ္ဓါပပဒ အာရှေးရှိသော မသဓာတ်၊ ကပစ္စည်း၏အဖြစ်၊ ယင်း ကပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

မောနံ ယထာဘူတံ (ပ) အာမသန္တိ-ဖြင့် ပရသဒ္ဓါသည် ဇောက်ပြန်ခြင်း၊ မှားယွင်းခြင်း ဝိပရီတအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ပရမတ္ထသဘာဝ မွေတို့၏ ဟုတ်မှန်သော အနိစ္စစသောသဘောကို ကျော်လွန်၍ နိစ္စစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဇောက်ဇောက်ပြန်ပြန် မှားမှားယွင်းယွင်း သုံးသပ်တတ်သောကြောင့် ပရာမာသ အမည်ရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပရာမာသေဟိ အာရမ္မဏကရကဝသေန ပရာမဋ္ဌတ္တာ ပရာမဋ္ဌာ။

ပရာမာသေဟိ(ပ)ပရာမဋ္ဌတ္တာ-ဖြင့် ပရာမဋ္ဌာကို ပရာမသီယန္တေတိ ပရာမဋ္ဌာဟု ကမ္မသာဓ်ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ပရရှေး၊ အာရှေးရှိသော မသဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ပရာမာသ တရားတို့သည် အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မှားမှားယွင်းယွင်း သုံးသပ်အပ်သောကြောင့် ပရာမဋ္ဌ-မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပဋ္ဌာန်း

ပရာမဋ္ဌာ-ဝယ် မသဓာတ်-အရ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်ရ၏။ တပစ္စည်းအရ လောကီစိတ် ၈၁၊ စေ ၅၂၊ ရုပ် ၂၈ -ရ၏။ ထိုကြောင့် လောကီစိတ်၊ စေ၊ ရုပ် ပစ္စည်းတရားက ဒိဋ္ဌိစေတသိက် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ၈-ပစ္စည်းလုံးပိုင်။

ပရာမာသေဟိ -အရ ဒိဋ္ဌိ၊ ပရာမဋ္ဌာ-အရ လောကီစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ် ကောက်၍ နည်းတူပြိုင်ပါ။



၃၇။ မဟန္တရဒုဏ် အဖွင့်

- (က) မဟန္တရဒုကေသု အာရမ္မဏံ အဂ္ဂဟေတွာ အပ္ပဝတ္တိတော သဟ အာရမ္မဏေနာတိ သာရမ္မဏာ။
- (ခ) နတ္ထိ ဧတေသံ အာရမ္မဏန္တိ အနာရမ္မဏာ။
- (ဂ) စိန္တနဋ္ဌေန စိတ္တာ၊ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ဝါ စိတ္တာ။
- (ဃ) အဝိပ္ပယောဂဝသေန စေတသိ နိယုတ္တာတိ စေတသိကာ။
- (င) နိရန္တရဘာဂုပဂမနတာယ ဥပ္ပါဒတော ယာဝ ဘဂါ စိတ္တေန သံသဋ္ဌာတိ စိတ္တသံသဋ္ဌာ။
- (စ) ဧကတော ဝတ္တမာနာပိ နိရန္တရဘာဝံ အနပဂမနတာယ စိတ္တေန ဝိသံသဋ္ဌာတိ စိတ္တဝိသံသဋ္ဌာ။

(၅-၉၂)

၂။ (ဂ) ဝါကျ ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ဝါ စိတ္တာ - သို့

ဆရာ ဆရာသည် စိန္တနဋ္ဌေန စိတ္တာ-ဖြင့် စိတ္တာကို စိန္တေန္တိတံ စိတ္တာ ဟု ဝစနတ္ထပြု၍ စိန္တဓာတ် (စိတိဓာတ်)တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးကြောင်း ပြဆို တော်မူ၏။ စိတ္တာဟူသောပုဒ်သည် စိတ္တဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့်လည်း ပြီးကောင်းသည်မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့သိမှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ဝါ စိတ္တာ - မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

စိတ္တာကို စိတ္တေန္တိ ဝိစိတ္တံ ကရောန္တိတံ စိတ္တာဟု ဝစနတ္ထပြု၍ စိတ္တ ဓာတ် + အပစ္စည်းဖြင့်လည်း ပြီးနိုင်ပါ၏ ဟူလို။

ဘာသာဋီကာ-၌ စိတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝိစိတ္တအနက်ကိုဟောသော အနိပ္ပန္နပါဠိ ပဒိကပုဒ်အဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ဝါ စိတ္တာဟု မိန့်ကြောင်း ဆို၏။

ယင်းအလို ဆရာ စိတ္တသဒ္ဓါသည် နိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်သာ ရှိကောင်း

ပါသလော။ (အနိပ္ပန္ဒပဋိပဒိကပုဒ် မရှိတော့ပြီလော) ဟု အာဘော်သွင်းပါ။

(င) ဝါကျ နိရန္တရဘာဝုပဂမနတာယ - သို့

ဆရာ ဥပါဒ်မှ ဘင်တိုင်အောင် စိတ်နှင့်ရောနှောသောကြောင့် စိတ္တသံသဋ္ဌ မည်၏ဟုဆို၏။ စိတ်နှင့်စေတသိက်တို့၏ ရောနှောပုံအခြင်းအရာကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့ ရောနှောသည်ကို သံသဋ္ဌ ဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် နိရန္တရဘာဝုပဂမနတာယ - မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

စိတ်နှင့် စေတသိက် ရောနှောရာ၌ (စတုမဇ္ဈ၌ ဤကား ပျားရည်၊ ဤကားထောပတ်၊ ဤကား ဆီ ဟု ခွဲခြား၍ မရလောက်အောင် ရောနှောသကဲ့သို့) ဤကား စိတ်၊ ဤကား ဖဿ၊ ဤကား ဝေဒနာ-ဟု ခွဲခြား၍မရလောက်အောင် ရောနှောနေကြသည် ဟူလို။

(စ) ဝါကျ နိရန္တရဘာဝံ အနပဂမနတာယ - သို့

ဆရာ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့သည် စိတ်နှင့်မယှဉ်သော စိတ္တဝိသံသဋ္ဌ တရားတို့ဟု ဆိုတော်မူ၏။ စိတ်ဖြစ်ဆဲခဏ၌ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့သည် လည်း အတူတကွဖြစ်နေကြသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ရုပ်တရားတို့ကို စိတ္တဝိသံသဋ္ဌ-ဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် နိရန္တရဘာဝံ အနပဂမနတာယ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

စိတ်နှင့် ရုပ်သည် တစ်ပြိုင်နက်သောခဏ၌ အတူတကွဖြစ်နေကြပါသော်လည်း ဤကား စိတ်၊ ဤကား ရုပ် ဟု ခွဲခြား၍ မရလောက်အောင် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ် (ဝါ) ခွဲခြား၍ရသောကြောင့် စိတ်နှင့်စေတသိက် ရောနှောပုံမျိုး မဟုတ်သဖြင့် ရုပ်တရားတို့ကို စိတ္တဝိသံသဋ္ဌ ဆိုရသည် ဟူလို။

၃။ ဝါကျအားလုံးဖြင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏတို့ကို ပယ်သည်။

ထိုတွင် (က) ဝါကျ အာရမ္မဏံ အဂ္ဂဟေတွာ အပ္ပဝတ္တိတော။ (င) ဝါကျ နိရန္တရဘာဝဂုဏ်မနတာယ (စ) ဝါကျ နိရန္တရဘာဝံ အနုပဂမနတာယ ဟူသော ဟိတ်ပါဌ်တို့ဖြင့် သြစိတျဟိနဒေါသ၊ ပိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

ဝိစိတ္တဋ္ဌေန ဝါ စိတ္တာ - ဌိ ဝါ - သဒ္ဓါ

စိန္တန္တိတိ စိတ္တာဟူသော အကြောင်းဝစနတ္ထမှတစ်ပါး စိတ္တန္တိ ဝိစိတ္တံ ကရောန္တိတိ စိတ္တာ ဟူသော အကြောင်းဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း (အကြောင်း လဲ) စိန္တဓာတ် (စိတိဓာတ်) တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး စိတ္တဓာတ် အပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း (သဒ္ဓါလဲ) ကြံစည်တတ် သိတတ် သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟူသော အကြောင်းသကတ်မှတစ်ပါး ဆန်းကြယ် အောင် ပြုတတ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟူသော အကြောင်းသကတ်ကို လည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် ဝါ - သဒ္ဓါထားသည်။

တစ်နည်း -

စိတ္တသဒ္ဓါ၏ စိန္တဓာတ် တပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော နိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်အဖြစ် မှတစ်ပါး ဝိစိတ္တတ္ထဝါစိ ရဋ္ဌိအနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်အဖြစ်ကို လဲလိုသော ကြောင့် ဝါ - သဒ္ဓါထားသည်။ (ဘာသာဋီကာအလို)

- ၄။ * မဟန္တော စ သော အန္တရံဇာတိ မဟန္တရံ။
- * မဟန္တရံ စ တံ ဒုကောဇာတိ မဟန္တရဒုကော။
- * အာဂန္တာ ရမန္တိ ဇတ္တာတိ အာရမ္မဏံ။ (အာ + ရမု + ယု) မွေ့လျော်ခြင်းကြံယာ။
- * သဟ အာရမ္မဇနော ယေ ဝတ္တန္တိတိ သာရမ္မဏာ။
- * နတ္ထိ အာရမ္မဏံ ယေသန္တိ အနာရမ္မဏာ။

* စိန္တေန္တိတိ စိတ္တာ။ (စိန္တ / စိတိ+တ) သိခြင်းကြိယာ။

* စိတ္တေန္တိ ဝိစိတ္တံ ကရောန္တိတိ စိတ္တာ။ (စိတ္တ+အ)
ဆန်းကြယ်အောင် ပြုခြင်းကြိယာ။

* နတ္ထိ အန္တရံ ဖတေသန္တိ နိရန္တရာ။ (ဖတေသံ၊ ထိုစေတသိက်တရား
တို့အား (တို့၏)။ အန္တရံ၊ စိတ်နှင့်ခွဲခြားနိုင်သော အထူးသည်။ နတ္ထိ. ဣတိ
နိရန္တရာ။)

-အထူးမရှိခြင်း (ဝါ) အထူးကိုမသိနိုင်ခြင်းဂုဏ်၏ စေတသိက်တို့နှင့်
ဂုဏ်+ ဂုဏေးစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အထူးကို မသိနိုင်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* နိရန္တရာနံ ဘာဝေါ နိရန္တရဘာဝေါ။

-မသိအပ်သော အထူးရှိသော စေတသိက်တရားတို့၏ + အထူးကို
မသိနိုင်ခြင်း (ဝါ) အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်းဂုဏ်နှင့်
ဂုဏေး + ဂုဏ် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

(ရောနှောခြင်းကြိယာဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။)

* ဥပဂစ္ဆတီတိ ဥပဂမနံ။ (ဥပ+ဂမ+ယု) ကတ္ထုသာနေ။

ကပ်ရောက်ခြင်းကြိယာ။

* နိရန္တရဘာဝဿ ဥပဂမနံ နိရန္တရဘာဝူပဂမနံ။

-အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်းဂုဏ်၏ ကပ်ရောက်
သော စေတသိက်တရားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်းသို့ ရောက်သော
စေတသိက် ဩပ်သည် ပ- နိ။

* နိရန္တရဘာဝူပဂမနဿ ဘာဝေါ နိရန္တရဘာဝူပဂမနတာ။

-အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်းသို့ ရောက်သော

ဇယမေဒနိ အဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

စေတသိက်တရားတို့၏ အထူးကို မသိနိုင်လောက်အောင် ရောနှောခြင်း
ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-ရောနှောခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* သံသန္တိတ္တာတိ သံသဋ္ဌော။ (သံ+သဇ / သဇ္ဇ) + တ)
ရောနှောခြင်းကြိယာ။

* န သံသဋ္ဌာ ဝိသံသဋ္ဌာ။

၅။ စေတသိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံ+နပုံ၊ မနောဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။

ဘင်္ဂါ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

ဧကတော = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဩကာရန္တ။

၆။ (က) သဟ အာရမ္မဏေန-ဖြင့် သာရမ္မဏာကို သဟ အာရမ္မဏေန
ယေ ဝတ္တန္တိတိ သာရမ္မဏာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊
သ-၏ သဟ ကာရိယအဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏံ အဂ္ဂဟေတွာ အပ္ပဝတ္တိတော - ဖြင့် ထိုစိတ်.စေတသိက်
တရားတို့သည် အာရုံမယူဘဲ မဖြစ်သောကြောင့် (ဝါ) အာရုံနှင့်ကင်း၍
မဖြစ်သောကြောင့် သာရမ္မဏဟုဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။
(ဘာဝတ္ထ)

(ခ) ဝါကျ လွယ်ပြီး

(ဂ) စိန္တနဋ္ဌေန-ဖြင့် စိတ္တာကို စိန္တန္တိတိ စိတ္တာ-ဟု ကတ္တာသင်္ခ
ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ စိန္တဓာတ် (ဝါ) စိတိဓာတ်+တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း
၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေသည်။

ဝိစိတ္တဋ္ဌေန-ဖြင့် စိတ္တာကို စိတ္တန္တိ ဝိစိတ္တံ ကရောန္တိတိ စိတ္တာ-ဟု

ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ စိတ္တဓာတ်+အပစ္စည်း၊ ယင်းစိတ္တဓာတ်သည် ကြည့်ခြင်းအနက်ကို မဟော၊ ဆန်းကြယ်အောင် ပြုခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ အပစ္စည်း၏ ကတွတ္တဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

(တစ်နည်း) ဝိစိတ္တဋ္ဌေန-ဖြင့် စိတ္တသဒ္ဓါသည် တစ်စုံတစ်ရာ ဝိဂြိုဟ် ဝစနတ်၊ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော နိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ် မဟုတ်၊ ဝိစိတ္တအနက်ကို ဟောသော အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) အဝိပ္ပယောဂဝသေန စေတသိ နိယုတ္တာ -ဖြင့် စေတသိကာကို စေတသိ နိယုတ္တာ စေတသိကာဟု နိယုတ္တတန္တိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ စေတပုဒ် + ကိကပစ္စည်း၊ ယင်းကိကပစ္စည်း၏ နိယုတ္တအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ သ၏ အာဂုံအဖြစ်၊ စိတ်၌ယှဉ်၏ဟူသည် ထိုစိတ်နှင့် မည်သည့်အခါမှ ကင်း၍မဖြစ်၊ အမြဲတမ်း ယှဉ်တွဲဖြစ်နေခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိစေသည်။

(င) စိတ္တေန သံသဋ္ဌာ-ဖြင့် စိတ္တသံသဋ္ဌာကို စိတ္တေန သံသဋ္ဌာ စိတ္တသံသဋ္ဌာ ဟု တတိယာတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဥပ္ပါဒတော ယာဝ ဘဂါ စိတ္တေန သံသဋ္ဌာ-ဖြင့် စိတ်နှင့်စေတသိက်တို့ ရောနှော၏ဟူသည် ဥပ္ပါဒ်၊ ဋီ.ဘင် ခဏသုံးပါးလုံး၌ပင် ရောနှောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

နိရန္တရဘာဝုပဂမနတာယ-ဖြင့် ထိုသို့ စိတ်နှင့် စေတသိက်တို့ ဥပါဒ်မှ ဘင် တိုင်အောင် ရောနှောရာဝယ် (စတုမဇ္ဈ၌ ဤကား-ဆီ၊ ဤကား-ထောပတ်၊ ဤကား ပျားရည်ဟု ခွဲခြား၍မရလောက်အောင် ရောနှောသကဲ့သို့) ဤကားစိတ်၊ ဤကား ဖဿ၊ ဤကား ဝေဒနာဟု ခွဲခြား၍ မရလောက်အောင် ရောနှောသောကြောင့် ရောနှောသည်-သံသဋ္ဌဖြစ်သည်ဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(၈) စိတ္တေန ဝိသံသဋ္ဌာ - ဖြင့် ဖော်လေ။

ကေကော ဝတ္ထမာနာပိ နိရန္တရဘာဝံ အနုပဂမနတာယ-ဖြင့်
စိတ်နှင့်ရုပ်တရားတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်သော ခဏ၌ ဖြစ်နေကြပါသော်
လည်း ဤကားစိတ်၊ ဤကားရုပ်ဟု ခွဲခြား၍ မရလောက်အောင် ရောနှော
နေသည် မဟုတ်။ ထိုသို့ ခွဲခြားရန် လွယ်ကူသောကြောင့် ရောနှောသည်ဟု
မဆိုရ။ ထိုကြောင့် စိတ္တဝိသံသဋ္ဌာ ဟု ဆိုရသည်အဖြစ်၊ ဝိသံသဋ္ဌာ-၌
ဝိညပသာရပုဒ်၏ ပဋိသေအေနက်ကို ဟောသည်အဖြစ် (နိရန္တရဘာဝံ
အနုပဂမနတာယ-၌ အနုပဂမနတာယဖြင့် ပြသည်။) ကို သိစေသည်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

သာရမ္မကာ-၌ အာရမ္မဏဟူသော အစိတ်ပုဒ်အရ အတိတ်၊
အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလဝိမှတ်ဖြစ်သော အာရုံ ၆-ပါး ပစ္စည်းတရားရ၏။
သာရမ္မကာပုဒ်လုံးအရ စိတ် ၈၉၊ စေ-၅၂ ပစ္စယုပ္ပန်တရား ရ၏။
အာရမ္မဏ ၈-ပစ္စည်းပြိုင်။

နတ္ထိ ဧတေသံ အာရမ္မဏံ

ဧတေသံ-အရ ရုပ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရ၏။ အာရမ္မဏံ-အရ အာရုံ ၆-ပါး ရ၏။
ပကတူပပြိုင် မရှိ။

စေတသိ နိယုတ္တာ စိတ္တေန သံသဋ္ဌာ

စေတသိ၊ စိတ္တေန တို့အရ စိတ် ၈၉-ပါး ရ၏။ နိယုတ္တာ၊ သံသဋ္ဌာ တို့
အရ စေတသိက် ၅၂- ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်ပါ။

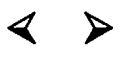
စိတ္တေန ဝိသံသဋ္ဌာ

စိတ္တေန-အရ စိတ် ၈၉-ပါး၊ ဝိသံသဋ္ဌာ-အရ ရုပ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရ၏။
ထိုတွင် - -

စိတ္တေန-အရ ဒေဝပစ္ဆိမိညာဉ် ၁၀၊ အရူပဝိပါက် ၄-ခုကြည့်သော စိတ် ၇၅-ပါး ပစ္စည်းတရားက ဝိသံသဋ္ဌာ-အရ စိတ္တဇရုပ်သတ္တရသ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကြီး ၄၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အငယ် ၇- ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

စိတ္တေန-အရ စိတ် ၈၉-ပါး ပစ္စည်းတရားက ဝိသံသဋ္ဌာ-အရ ကမ္မဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

(တစ်နည်း) ဝိသံသဋ္ဌာ-အရ ရုပ် ၂၈-ပါး ပစ္စည်းတရားက စိတ္တေန အရ မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရား အား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာ. ပု. အတ္ထိ. အဝိဂတ ၄-ပစ္စည်း ပြိုင်။



၃၈။ ပိဋိဒုက္ခ အဖွင့်(၁)

- (က) ပိဋိဒုက္ခေသု ကာမေ အဝစရန္တိတိ ကာမာဝစရာ။ ရူပေ အဝစရန္တိတိ ရူပါဝစရာ၊ အရူပေ အဝစရန္တိတိ အရူပါဝစရာ။
- (ခ) အယမေတ္ထ သင်္ခေပေါ။
- (ဂ) ဝိတ္ထာရော ပန ပရတော အာဝိ ဘဝိဿတိ။
- (ဃ) တေဘူမကဝဋေ ပရိယာပန္နာ အန္တောဂဓာတိ ပရိယာပန္နာ တသ္မိ န ပရိယာပန္နာ အပရိယာပန္နာ။
- (င) ဝဋ္ဋမူလံ ဆိန္နန္တာ နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန် အာရမ္မဏံ ကတွာ ဝဋ္ဋတော နိယုန္တိတိ နိယျာနိကာ။

(၅-၉၂)

၁။ (က) ကာမေ၊ ကာမ ၁၁-ဘုံ၌၊ ပဝတ္ထိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် (ကရိုက်)။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ကာမစိတ် ၅၄၊ စေ-၅၂၊ ရုပ် ၂၈-ပါးတို့သည်။ အဝစရန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ရူပေ၊ အသည်သတ်ကြင်သော ရူပ ၁၅-ဘုံ၌။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ရူပစိတ် ၁၅-ပါး၊ စေတသိက် ၃၅-ပါးတို့သည်။ အရူပေ၊ အရူပ ၄-ဘုံ၌။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်အရူပစိတ် ၁၂-ပါး၊ စေတသိက် ၃၀-တို့သည်။

ပရိယာပနာ အန္တောဂဓာ

ပရိယာပနာ အန္တောဂဓာ- အကျုံးဝင်ကုန်၏။ (အတူကြံ)

ပရိယာပနာ- ပရိစ္ဆိန္ဒိကတဏှာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်ကုန်၏။ အန္တောဂဓာ၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏။ (မတူကြံ)

၂။ (ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ကာမာဝစရာစသောပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဆရာပြဆိုခဲ့သော ကာမာဝစရာ စသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်သည် ပြီးပြည့်စုံသောအဖွင့်ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် အယမေတ္ထ သင်္ခေပေါ-မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ပြီးပြည့်စုံသည်မဟုတ် အကျဉ်းမျှသာ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခ)ဝါကျဖြင့် ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား ကာမာဝစရာ စသောပုဒ်တို့၏ အကျဉ်းအနက်တည်းဟု ဆိုတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော ဓမ္မသင်္ဂဟီ ပါဠိတော်၏ အနက်တို့ကို ပြည့်စုံစွာပြမည်ဟု ဆရာ ပဋိညာဉ် ပြုခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အကျဉ်းကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ အကျဉ်းကိုသာ ဆရာဆိုချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

အကျယ်ကို ကာမာဝစရကုသလ ပဒဘာဇနီ၌ ဖွင့်ဆိုမည်ဖြစ်၍ အဗျာ
ပိတဒေါသ မသင့်ပါ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ တေဘူမကဝဇ္ဇေ - သို့

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိယာပနွဟု ဟောတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆို
လျှင် လောကုတ္တရာတရားတို့သည်လည်း လောကုတ္တရဓမ္မ၌ အကျုံးဝင်
သောကြောင့် ပရိယာပနွမည်၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စင်
မသင့်။ ထို့ကြောင့် အဘယ်၌ အကျုံးဝင်သည်ကို ပရိယာပနွဟု ဆိုအပ်
သည်ဟု ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ပိရောမိဒေါသ
ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် တေဘူမကဝဇ္ဇေ - မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

တေဘူမကဝဋ်၌ အကျုံးဝင်သည်ကို ပရိယာပနွဟုဆိုလိုသည် ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် ကိလေသဂေါစ္ဆက၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး ပိဋိဒုက်၏
အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတပယ်။

(ခ) ဖြင့် အကျဉ်းမျှ ပြသောကြောင့် ဂန္ထဂရဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် အကျယ်ကို နောက်၌ပြမည်ဟု ညွှန်းဆိုသောကြောင့် ဂန္ထဂရ
ဒေါသကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း- အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။ (ယောဇနာ)

(ဃ) ဖြင့် အဗျာပိတပယ်။

ထိုတွင် တေဘူမကဝဇ္ဇေ-ဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသ, ပိရောမိဒေါသ
တို့ကို ပယ်သည်။

၄။ * ကာမဿ အဝစရော ကာမော။ (ကာမာဝစရဟု ဆိုလိုလျက်

အဝစရနောက်ပုဒ်ကျေ။) ကာမ ၁၁ - ဘုံရ၏။

* အဝစရန္တိတိ အဝစရာ။ (အဝ + စရ + အ)

* ကာမေ အဝစရာ ကာမာဝစရာ။

-ကာမဘုံ၏ ကာမစိတ်, စေ, ရုပ်တရားတို့နှင့် ဌာန+ဌာနီ စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။

-ကာမဘုံသည် (ဝါ) ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ပိဋိယတေ ဟိသိယတေ ဧတ္တာတိ ပိဋိ။ ပိဋ ဟိသာယံ ဣ။ (ပိဋ+ဣ)

ဓာတုပစ္စယဒီပနီ၊ (သူစိ၌ ပိဋ သဒ္ဒသံယာတေသု၊ တိ။ ပိဋိ ဟု ပိဋဓာတ်+တိ ပစ္စည်းဖြင့် ဆိုသည်။)

* သံခိပီယတေ ဧကဒေသတော ကထိယတေတိ သခေပေါ။ (သံ+ခိပ+က)။ ချုံးခြင်း ကြိယာ။

* ဝိတ္တာရိယတေတိ ဝိတ္တာရော။ (ဝိ+ထရ+က) ချဲ့ခြင်း ကြိယာ။ တိသော ဘူမိယော တိဘူမံ။

* တိဘူမေ ဇာတံ တေဘူမကံ။ (တိဘူမ + ကက)။

-ဘုံသုံးပါးနှင့် ဝဋ်တရားတို့၏ ဌာန+ဌာနီ စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။

-ဘုံသုံးပါးသည်လည်ကောင်း, ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည်လည်း ကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

တစ်နည်း -

* တိသော ဘူမိယော ဣမဿာတိ တိဘူမံ။

* တိဘူမယေဝ တေဘူမကံ။ (သုတ္ထ-က ပစ္စည်း)။ (ဋီကာကျော်)။

* တေဘူမကံ ဝဋ် တေဘူမကဝဋ်။

* ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ အာပန္နံ ဂဟိတံ ပရိယာပန္နံ။ (ပရိ+အာ+ပဒ+တ) ပိုင်းခြား၍ ယူခြင်းကြိယာ။

- * အန္တော ဩဂါဇတီတိ အန္တောဂမံ။
(အန္တော+အဝ+ ဂါဇ+ အ။ ဂါ-၏ အာကို အ-ရသာပြု။)
- * နိယုန္တီတိ နိယျာနိကာ။ (နိ+ယာ+ အနိယ။ ဤ-ကို ကု-ရသာ၊
ယ-ကို က-ပြု။) ထုတ်ဆောင်ခြင်း ကြံယူ။

တစ်နည်း-

- * နိယျာယတေ နိယျာနံ။ (ဘာဝသာဓ်)။
- * နိယျာနံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ နိယျာနိကာ။ (ဋီကာ)

- ၅။ ပိဋိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ကုတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ကုကာရန္တ။
 အာဝိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ကုကာရန္တ။
 တေဘူမက = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ဤနေရာ၌ ဝဋ္ဋကို ငဲ့၍ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
 အကာရန္တ။
 ဆိန္ဒန္တာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
 နိယုန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ကာမေ အဝစရန္တိ-ဖြင့် ကာမာဝစရာ-၌ အဝစရကို အဝစရန္တီတိ အဝစရာဟု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်။ အဝရှေးရှိသော စရဓာတ် အပစ္စည်း၊ ယင်းပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ကာမာဝစရာကို ကာမေ အဝစရာ ကာမာဝစရာဟု သတ္တမိတပ္ပရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ရူပါဝစရာ, အရူပါဝစရာတို့ကိုလည်း နည်းတူဖော်။

(ဃ) တေဘူမကဝဋ္ဋေ ပရိယာပန္နာ အန္တောဂမာ-ဖြင့် ပရိယာပန္နသဒ္ဓါ သည် အန္တောဂမ (အတွင်းဝင်ခြင်း) အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တေဘူမက ဝဋ္ဋတရား၌ အကျုံးဝင်သောကြောင့် ပရိယာပန္နမည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တသ္မိံ န ပရိယာပန္နာ- ဖြင့် အပရိယာပန္နာကို န ပရိယာပန္နာ အပရိယာပန္နာ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အ-၏ န-ကာရိယအဖြစ်၊ (ဝါ) အ- သည် န-နိပါတ်ပုဒ်၏ (ပဋိသေခ) အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ထို တေဘူမကဝဋ်တရား၌ အကျုံးမဝင်သောကြောင့် အပရိယာပန္န မည်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝဇ္ဇတော နိယုန္တိ-ဖြင့် နိယျာနိကာ-ကို နိယုန္တိတိ နိယျာနိကာ ဟု ကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ နိ-ရှေးရှိသော ယာ-ဓာတ်၊ အနိယ-ပစ္စည်း၊ ယင်း အနိယပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ နိယျာနိယာဟု ဆိုလို လျက် ဤ-ကို ဣ-ပြု။ ယ-ကို က-ပြု၍ နိယျာနိကာဟု ပြီးသည်အဖြစ်၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်တတ်သောကြောင့် နိယျာနိက မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

ဝဇ္ဇမူလံ ဆိန္ဒန္တာ နိဗ္ဗာန် အာရမ္မဏံ ကတွာ -ဖြင့် မဂ် ၄-ပါးတရား တို့သည် အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာဟူသော ဝဋ်မြစ်နှစ်ပါးကိုဖြတ်လျက် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုကာ ထွက်မြောက်ကြသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ အယမေတ္တ သင်္ခေပေါ

အယံ- ကား (က) ဝါကျရှိ ပုဒ်အားလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတ ဝိသယ။

တ္ထေ - ကား ဆိုဆဲ ပိဋိဒုဂ်အဖွင့်ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တသ္မိံ န ပရိယာပန္နာ

တသ္မိံ- ကား ဆိုခဲ့ပြီး တေဘူမကဝဋ်တရားကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တ ဝိသယ။

၈။ ကာမာဝစရ၏ ကြိယာဝါးတန်

ကာမာဝစရ စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့သည် ဒဿနတ္ထ။ ကာမတဏှာ

၁၂၃၄

၅၃၆

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

သည် ဒီပကတ္ထ။ နောက်နောက်၌ဖြစ်သော ကာမာဝစရတရားတို့သည် ပကာသနတ္ထ။ ကာမ ၁၁-ဘုံ၊ အာရုံ၊ ဝတ္ထုစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ကာမဘုံ၌ အဖန်ဖန် ကျင်လည်ရခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရတို့ကို နည်းမှီထုတ်ပါ။

နိယျာနိကာ-အရ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို ကောက်၍ ရှေးနည်းအတိုင်းထုတ်။

၉။ ဝဋ္ဋမူလ-အရ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာကိုကောက်။

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

ကာမေ အဝစရန္တိ။

ကာမေ- ကာမဘုံ။ အဝစရန္တိ-အရ ကာမစိတ် ၅၄၊ စေ ၅၂၊ ရုပ် ၂၈-ရ၏။ ပကတူပ ပြိုင်မရှိ။

(ရူပေ အဝစရန္တိ။ အရူပေ အဝစရန္တိ တို့၌လည်း နည်းတူ။)

အကျယ်ပြိုင်ဟန်ကို ကာမာဝစရပုဒ်အဖွင့် ဝါကျအမှတ် (၅၂၊ ၅၃) တို့၌ ကြည့်ပါ။

တောဘူမကဝဇ္ဇေ-အရ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ စေတနာ ဟူသော ကမ္မဝဋ်တရားက ပရိယာပနွာ-အရ လောကီဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိက ၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

တစ်နည်း -

တောဘူမကဝဇ္ဇေ-အရ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော ကိလေသာ ဝဋ်က ပရိယာပနွာ-အရ အကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

(ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟေတု ပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။)

တစ်နည်း -

တေဘူမကဝဇ္ဇေ-အရ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဟူသော ကိလေသဝဋ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ ပရိယာပန္နာ-အရ လောကီစိတ်၊ စေတသိက် ရုပ်တရား ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ၈-ပစ္စည်း ယထာရဟုပြိုင်။

တစ်နည်း -

တေဘူမကဝဇ္ဇေ-အရ လောကီဝိပါက် ပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋ္ဌတ္တာ ရုပ်ဟုဆိုအပ်သော ဝိပါကဝဋ်တရားရ၏။ ပရိယာပန္နာ-အရ ထိုလောကီ ဝိပါက် ပဋိသန္ဓေနာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋ္ဌတ္တာရုပ်ကိုပင် ရ၏။ တစ်ပါးခန္ဓာပစ္စည်း၊ သုံးပါးခန္ဓာ ပစ္စယုပ္ပန်နည်းဖြင့် သဟဇာတပြိုင်။

ဝဋ္ဋမူလံ ဆိန္ဒန္တာ

ဝဋ္ဋမူလံ-အရ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ ဟူသော ဝဋ္ဋ မူလနှစ်ပါးရ၏။ ဆိန္ဒန္တာ- အရ မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသရ၏။ ပကတူပပြိုင်။ ပြိုင်မရှိ။

နိဗ္ဗာန် အာရမ္မကံ ကတ္တာ

နိဗ္ဗာန် အာရမ္မကံ -အရ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ ကတ္တာ၌ ကရ-ဓာတ် အရ မဂ်စိတ် ၄-ခု၊ စေတသိက် ဆတ္တိသရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ အာရမ္မကသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာ. ဓိ. ဥပ ၃ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ဝဋ္ဋတော နိယုတ္တိ

ဝဋ္ဋတော-အရ တေဘူမကဝဋ်တရား ရ၏။ နိယုတ္တိ-အရ မဂ်စိတ် ၄- ပါးစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပကတူပ၊ ပြိုင်မရှိ။



၃၉။ ပိဋိဒုက်အဖွင့် (၂)

- (က) စုတိယာ ဝါ အတ္တနော ဝါ ပဝတ္တိယာ အနန္တရံ ဖလဒါနေ နိယတတ္တာ နိယတာ။ တထာ အနိယတတ္တာ အနိယတာ။
- (ခ) အညေ ဓမ္မေ ဥတ္တရန္တိ ပဇဟန္တိတိ ဥတ္တရာ။ အတ္တာနံ ဥတ္တရိတုံ သမတ္ထေဟိ သဟ ဥတ္တရေဟိတိ သဥတ္တရာ။ နတ္ထိ ဧတေသံ ဥတ္တရာတိ အနတ္တရာ။
- (ဂ) ရကန္တိ ဧတေဟိတိ ရကာ။
- (ဃ) ယေဟိ အဘိဘူတာ သတ္တာ နာနပ္ပကာရေန ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ၊ တေသံ ရာဂါဒိနံ ဧတံ အဓိဝစနံ။
- (င) သမ္ပယောဂဝသေန ပဟာနေကဋ္ဌတာဝသေန စ သဟ ရဏေဟိတိ သ.ရကာ။ တေနာကာရေန နတ္ထိ ဧတေသံ ရကာတိ အ.ရကာ။

(၆ - ၉၃)

၁။ (က) အတ္တနော ဝါ၊ မဂ်ဟုဆိုအပ်သော မိမိ၏လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုစုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်း၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်း ဟူသော နှစ်ပါးသောအပြားအားဖြင့်။ (တထာသဒ္ဓါ ပကာရအနက် ဟော။ အာကာရ အနက်ဟောလည်း ယူနိုင်သည်။)

(ခ) ဥတ္တရိတဗ္ဗဿ၊ ကျော်လွန်အပ်သော။ အညဿ၊ မိမိမှတစ်ပါး သော။ နိဗ္ဗိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သောတရား၏။ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ (ဟိတိ) အတ္တာနံ၊ မိမိဟူသော လောကီတရားကို။ ဥတ္တရိတုံ၊ ငှာ။ သမမတ္ထေဟိ၊ ကုန်သော။ ဥတ္တရေဟိ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့နှင့်။ သဟ၊ ဝတ္တန္တိ။ ဣတိ၊ သဥတ္တရာ။

သရကာ အနက်ပေး

သရကာ၊ ဝိကြေးကြောင်းဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့နှင့် တကွဖြစ်ကုန်

သော၊ (အဋ္ဌကထာနည်း)။

သရဏာ၊ ရာဂစသော မြူနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝါ)စစ်ထိုးခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဝါ)ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ပူလောင်ဆင်းရဲကြောင်း အကျင့် နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ (ဋီကာနည်း)။

၂။ (ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် ငိုကြွေးကြောင်း တရားတို့သည် ရဏ မည်၏ဟု ရဏသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ရဏာ-၌ ရဏ-သဒ္ဓါ သည် စစ်ထိုးခြင်း အနက်ကို ဟောပါသလော၊ (ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ ကိုမျှော် သည်။) ထိုရဏ-အရ ငိုကြွေးကြောင်းဖြစ်သော ဉာတိဗျသန စသည်ကို ယူရပါမည်လော၊ (ရာဂါဒီနံ ဇတံ အဓိဝစနံ ကို မျှော်သည်။) ရဏ ဓာတ်သည် အဘယ်အနက်ကို ဟော၍ ယင်းရဏ- အရ အဘယ်တို့ကို ကောက်ယူရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ရဏ ဓာတ်သည် အသံပြုခြင်း (ငိုကြွေးခြင်း) အနက်ကိုဟော၍ ထို ရဏအရ ဉာတိဗျသနစသည်ကို မယူရ။ ရာဂစသော ကိလေသာ တို့ကို ယူရမည်ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် ရဏ-၏ ဝစနတ္ထနှင့် အရကောက် အဘိဓေယျတ္ထကို ပြဆိုတော်မူ၏။ သရဏာ၏ ဝစနတ္ထနှင့် သ.ရဏဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ် သို့ ဝစနတ္ထပြု၍ သရဏ ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါ မည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သရဏာကို သဟ ရဏေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိ၏ သရဏာဟု ဝစနတ္ထ

ပြု၍ သမ္ပယုတ်၏အစွမ်း၊ ပဟာနေကဋ္ဌတာ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို သရဏာ ဟု ဆိုရသည် ဟူလို။

၃။ (က) စုတိယာ ဝါ အတ္တနော ဝါ -၌ ဝါသဒ္ဓါ အညမညသမုစ္စည်းအနက် ကို ပြလိုသောကြောင့် ထားသည်။

(က) စသောဝါကျတို့ဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကိုပယ်သည်။ ထိုတွင် (ယ)ဝါကျ တေသံ ရာဂါဒီနံ ဧတံ အဓိဝစနံ-ဖြင့် ရဏအရ ဉာတိဗျသန စသည် ကို မယူရ။ ရာဂါဒီ ကိလေသာကို ယူရမည်ဟုပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတ. ပိရောမိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

- ၄။ * ဒိယတေ ဒါနံ။ (ဘာဝသာမ်)။ (ဒါ+ယု)
- * ဖလ ဒါနံ ဖလဒါနံ။
- * နိယမန္တိတိ နိယတာ။ (နိ+ယမု+တ)
- * နိယတာနံ ဘာဝေါ နိယတတ္ထံ။ (နိယတ+တ္ထ)
- မြဲကုန်သော နိယတဓမ္မတို့၏ မြဲခြင်းဂုဏ် နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
- မြဲခြင်းဂုဏ်သည် ပ - နိ။
- * အဘိဘုယုန္တေတိ အဘိဘုတာ။ (အဘိ + ဘု+တ)
- * ပဟာနဝသေန ဧကသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ တိဋ္ဌန္တိတိ ပဟာနေကဋ္ဌာ။
- * (တစ်နည်း) ဧကသ္မိံ တိဋ္ဌန္တိတိ ဧကဋ္ဌာ။
- * ပဟာနဝသေန ဧကဋ္ဌာ ပဟာနေကဋ္ဌာ။
- ပယ်ထိုက်ခြင်း၏ တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်သောတရား တို့နှင့်ဂုဏ်+ ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
- ပဟာနေကဋ္ဌဓမ္မတို့၏ တစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့်တူသော အခြင်းအရာ သာမညဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပယ်ထိုက်ခြင်းဂုဏ်သည်လည်းကောင်း-ပ-နိ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- * ပဟာနေကဋ္ဌာနံ ဘာဝေါ ပဟာနေကဋ္ဌတာ။
 -ဝယ်ထိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌ တည်
 ကုန်သောတရားတို့၏ တည်ခြင်းကြိယာနှင့် နိဿယ+နိဿိတ စပ်ခြင်း
 သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
 -တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ တည်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။
- * သဟ ရဇကေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သ,ရဏာ။
 -ငိုကြွေးကြောင်း ရာဂစသောကိလေသာတို့နှင့် အတူတကွဖြစ်ခြင်း
 သဟဘောဂုဏ်၏ သ,ရဏ ဓမ္မတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
 -တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * နတ္ထိ ရဏာ ဧတေသန္တိ အ,ရဏာ။ (နည်းမှီထုတ်)

- ၅။ အနန္တရံ = သတ္တမုန္တနိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တု
 (တစ်နည်း) သမာသ်ပုဒ်၊ ဤ၌ သာမညအားဖြင့်
 နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တု။
 နိယတတ္တာ = တဒ္ဒိတ်ပုဒ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တု။
 ပဇဟန္တိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဘူဝါဒိ၊ အကာရန္တု။
 (ဟာဓာတ်)

၆။ (က) စုတိယာ ဝါ (ပ) ဇလဒါနေ နိယတတ္တာ-ဖြင့် နိယတာကို
 နိယမန္တိတိနိယတာ-ဟု ကတ္ထုသင်္ဂ ၀စနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ နိရေးရိသော
 ယမု ဓာတ်+ တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ စုတိ၏
 အခြားမဲ့၌လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌လည်းကောင်း အကျိုးပေးခြင်း
 မြဲသောကြောင့် နိယတမည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တထာ အနိယတတ္တာ-ဖြင့် အနိယတာ-ကို န နိယတာ အနိယတာ
 -ဟု ၀စနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အ-၏ န-ကာရိယ အဖြစ်၊ ထို အ-သဒ္ဒါသည်

န-နိပါတ်ပုဒ်၏ အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် အကျိုးပေးမမြဲသောကြောင့် အနိယတမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) အညေ ဓမ္မေ ဥတ္တရန္တိ ပဟေန္တိ-ဖြင့် ဥတ္တရာ-ကို ဥတ္တရန္တိတိ ဥတ္တရာ-ဟု ကတ္တုသင်္ခါ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဥ-ရှေ့ရှိသော တရ-ဓာတ် + အ-ပစ္စည်း၊ ယင်း အ-ပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ အခြားသော တရားတို့ကို ကျော်လွန်တတ်သောကြောင့် (လောကုတ္တရာတရားတို့ကို) ဥတ္တရဟုဆိုရသည် အဖြစ်၊ အခြားသောတရားတို့ကို လွန်၏ဟူသည် အခြား သော တရားတို့ကို စွန့်သွားခြင်းပင်တည်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေ သည်။

အတ္တာနံ ဥတ္တရီတံ သမတ္ထေဟိ သဟ ဥတ္တရေဟိ-ဖြင့် သဥတ္တရာ ကို သဟ ဥတ္တရေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သဥတ္တရာဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သ-၏ သဟကာရိယအဖြစ်၊ လောကီတရားတို့ သည် မိမိကိုလွန်မြောက်နိုင်သော လောကုတ္တရာတရားတို့ ရှိသောကြောင့် သဥတ္တရအမည်ရသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

သဥတ္တရာ-၌ သ သည် သဝိတက္ကာ-၌ သ-ကဲ့သို့ အတူတကွ ယှဉ်ခြင်း အနက်ကိုမဟော။ သလောမကော သပက္ခကော-၌ (သ) ကဲ့သို့ ရှိခြင်းအနက်ကို ဟောသည်။ လောကီတရားတို့သည် လောကုတ္တရာတရား တို့နှင့် မယှဉ်။

နတ္ထိ ဇတေသံ ဥတ္တရာ-ဖြင့် အနုတ္တရာကို နတ္ထိ ဥတ္တရာ ဇတေသန္တိ အနုတ္တရာ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အန-၏ န- ကာရိယအဖြစ်၊ ထို န (အန)၏ အဘာဝအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ရကန္တိ ဧတေဟိ-ဖြင့် သ.ရကက-၌ ရက-ကို ရကန္တိ ဧတေဟိ တိ ရကက-ဟု ကရကသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ရက-ဓာတ် +အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကရကတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ကန္တိ-ဖြင့် ရကက-၌ ရက-ဓာတ်သည် ဂတုတ္ထကို မဟော၊ အသံပြုခြင်း အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ပရိဒေဝန္တိ-ဖြင့် ကန္တိအရ အသံပြုခြင်းဟူသည် သာမန်အသံပြုခြင်းမဟုတ်၊ ဝိကြွေးသောအားဖြင့် အသံပြုသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယေဟိအဘိဘူတာ (ပ) အဓိဝစနံ-ဖြင့် ရက-အရ ဝိကြွေးကြောင်း ဖြစ်သော ဉာတိဗျသနစသည်ကို မယူရ။ အကြင်တရားတို့ နှိပ်စက်ခံရသော သတ္တဝါတို့သည် အထူးထူးအပြားပြား ဝိကြွေးကြကုန်၏။ ထိုဝိကြွေးကြောင်း ဖြစ်သော ရာဂစသောကိလေသာတို့ကို ရက-အရ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) သမ္ပယောဂဝသေန (ပ) သဟ ရကေဟိ -ဖြင့် သ.ရကကကို သဟ ရကေဟိ ယေ ဝတ္တန္တိတိ သရကကဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည် အဖြစ်၊ သ-၏ သဟကာရိယအဖြစ်၊ ဝိကြွေးကြောင်း ရာဂစသော ကိလေသာတို့နှင့် သမ္ပယုတ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာနေကဋ္ဌ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း အတူတကွဖြစ်ခြင်းကြောင့် သ.ရကမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တေနာကာရေန နတ္ထိ ဧတေသံ-ဖော်လေ။ လွယ်ပြီ။

၇။ (ဃ) ယေဟိ-ကား ထိုဝါကျတွင်းရှိ ဆိုလတ္တံ့ ရာဂါဒိကိလေသာကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
တေသံ ရာဂါဒိနံ-လည်း ပသိဒ္ဓဝိသယ။
ဝိဂ္ဂဟတွင်းရှိ ဧတေသံတို့လည်း ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ နိယတာ အရ ကြိယာ ငါးတန်

စုတိယာအနန္တရံ - ကိုဠုလျှင် ပံဉ္ဇာနန္တရိယကံ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် နိယတမတ္တာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (မိစ္ဆတ္တတိက်ကို ပြန်ကြည့်။)

အတ္တနော အနန္တရံ - ကိုဠုလျှင် မဂ်စိတ်၄ - ပါးရ၏။ ထုံးစံအတိုင်းထုတ်။

ရက - အရ ကြိယာငါးတန်

ရက - အရ ရာဂါဒိကိလေသာရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ လောဘ - နိယအာရုံစသည်နှင့် အယောနိသော မနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။ ငိုကြွေး ပူဆွေးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ စသောအကြောင်း၊ အာရုံ, ဝတ္ထုစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သံသရာဆင်းရဲ အမျိုးမျိုးကို ခံစားခြင်းသည် အနုဘာဝတ္ထ။

သ.ရကာ အရ

အကုသိုလ်စိတ်, စေတသိက်ကိုကောက်၍ ကုသလတိက်၌ အတိုင်းထုတ်။

ကန္တန္တိ ပရိဒေဝန္တိ

ငိုးကြွေးခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ရာဂါဒိကိလေသာသည် ဒီပကတ္ထ။ ရုပ်ညှိုးနွမ်းခြင်း, အားအင်ကုန်ခမ်းခြင်းစသော အကျိုးသည် ပကာသနတ္ထ။ ဉာတိဗျသနစသော အကြောင်းတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသစသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဥတ္တရာ - အရ

လောကုတ္တရာစိတ်တို့ကို ကောက်၍ထုတ်။ (ဒဿနတိက်, သေက္ခတိက် စသည် ပြန်ကြည့်။)

၁၀။ ပဋ္ဌာန်း

စုတိယာ အနန္တရံ

စုတိယာအရ စုတိရ၏။ အနန္တရံ-အရ ကာလဝန္တဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေကို အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့်ယူအပ်၏။ အနန္တရသတ္တိ၊ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ အနန္တရပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ၅-ပစ္စည်းပြိုင်။

အတ္တနော အနန္တရံ

အတ္တနော-အရ မဂ်စိတ် ၄-ပါးရ၏။ အနန္တရံ-အရ ကာလဝန္တဖြစ်သော ဖိုလ်စိတ် ၄-ပါးရ၏။ အနန္တရသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ယခင် ၅-ပစ္စည်းနှင့် အာသေဝန၊ ကမ္မထည့်၍ ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။

အညေ ဓမ္မေ ဥတ္တရန္တိ

အညေ ဓမ္မေ-အရ လောကီစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားများရ၏။ ဥတ္တရန္တိ-အရ လောကုတ္တရာစိတ်၊ စေတသိက်၊ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ ပကတူပသတ္တိ။

သဟ ဥတ္တရေဟိ (ဝတ္တန္တိ) သဥတ္တရာ

ဥတ္တရေဟိ-အရ လောကုတ္တရာတရားရ၏။ ဝတ္တန္တိ (သဥတ္တရာ) အရ လောကီတရားရ၏။ ပကတူပ။

ရကန္တိ ဧတေဟိ

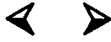
ဧတေဟိ-အရ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ရ၏။ ရကန္တိ-အရ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဧတေဟိ- အရ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ပစ္စည်းတရားက ရကန္တိ-အရ ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား ပကတူပသတ္တိ သဟဇာတသတ္တိတို့ဖြင့် ကျေးဇူးပြု သည်။

တစ်နည်း -

ဧတေဟိ-အရ လောဘ၊ မောဟ ပစ္စည်းယူက ပကတူပ၊ ဒေါသပစ္စည်း
ယူက ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်အား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

သ, ရဏာ

ရဏ-ဟူသော အန္တပုဒ် (အစိတ်ပုဒ်) အရ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ကိလေသာ ရ၏။ ယေသံဟူသော အညပုဒ်အရ (သရဏာဟူသော ပုဒ်လုံး
အရ) အကုသိုလ် စိတ် ၁၂၊ စေတသိက် ၂၇-ပါးရ၏။ သဟဇာတသတ္တိဖြင့်
ကျေးဇူးပြုသည်။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဟေတု ပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။



သုတ္တန္တိက ခုကမာတိကာ

၄၀။ ဝိဇ္ဇာဘာဂီဒုက် အဖွင့်

- (က) သုတ္တန္တိကဒုကေသု သမ္ပယောဂဝသေန ဝိဇ္ဇံ ဘဇ္ဇိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော။
- (ခ) ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္တန္တိတိပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော။
- (ဂ) တတ္ထ ဝိပဿနာဉာဏံ မနောမယိန္တိ ဆ အဘိညာတိ အဋ္ဌဝိဇ္ဇာ။
- (ဃ) ပုရိမေန အတ္ထေန တာဟိ သမ္ပယုတ္တမ္မောပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော။
- (င) ပစ္စိမေန အတ္ထေန တာသု ယာ ကာစိ ဧကာ ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာ သေသာ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော။
- (စ) ဣတိ ဧဝံ ဝိဇ္ဇာပိ ဝိဇ္ဇာယ သမ္ပယုတ္တမ္မောပိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော တွေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ။
- (ဆ) ဣဓ ပန သမ္ပယုတ္တမ္မောဝ အဓိပ္ပေတာ။

(အဋ္ဌကထာ-၉၃)

မှတ်ချက်။ ။ ဝိသဒ္ဓေါ ဒုတိယဝစနတ္ထံ အပေက္ခတိ ဟု ယောဇနာဖွင့် သောကြောင့် ယောဇနာအလို (က) ဝါကျ၌ ဘဇ္ဇိတိပိ-ဟု ရှိသည်။ ဤ(က) ဝါကျ၌ ဝိ မလို၊ (ခ) ၌သာလိုသည်။

၁။ (ဂ) တတ္ထ- ထို ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော ဟူသောစကားရပ်၌၊ (ဝါ) ထိုဝိဇ္ဇာဘာဂီ တရားတို့တွင်၊ (ယောဇနာ)

ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော- သမ္ပယုတ်၏အစွမ်းဖြင့် ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်
ကုန်သော။ ဓမ္မာ- ဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည်။ (က-ဝါကျအလို။)

ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော- ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးအစဉ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ-(ရှစ်ပါးမပြည့်
သော) အစိတ်စိတ်သော ဝိဇ္ဇာတရားတို့သည်။ (ခ-ဝါကျအလို)

ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော- သမ္ပယုတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးသို့ ဆည်းကပ်
တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ- ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည်။ (ဣဓာမိပေတတ္ထ။)
(ဆ-ဝါကျ အလို။)

၂။ (ခ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည်(က) ဝါကျဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောကို ဒုတိယာတပျုရိသ်
သမာဿ် ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော
ကို တပျုရိသ်သမာဿ် ဝစနတ္ထသာ ပြုကောင်း၏ဟူသော အနက်သည်
ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထိုကြောင့် အခြားဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်
သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္ထန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဟု တဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထလည်း
ပြုကောင်းသည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ)တို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော၏ ဝစနတ္ထကိုဆို၏။
ဝိဇ္ဇာ. ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောတို့၏အရကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ စုဒ္ဓါ
ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

တတ္ထစသည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာ. ဝိဇ္ဇာဘာဂိတို့၏ အရကိုပြု၏ ဟူလို။
(တတ္ထ-၏ ထိုင်ရာနယ်ပယ်သည် (င) ဝါကျ အဆုံးထိ ဖြစ်သည်။)

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-၌ ဝိဇ္ဇာဟူသော အစိတ်ပုဒ်၏ အရကောက်ကိုပြဆို၏။ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောဟူသော အပေါင်းပုဒ်၏ အရကောက်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

တစ်နည်း

ဆရာ ဆရာသည် (က)(ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော၏ ဝစနတ္ထနှစ်မျိုးတို့ကိုဆို၏။ ထိုနှစ်ဝိကပ်လုံးပင် အရကောက်အားဖြင့် တူကြသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အရကောက်အားဖြင့် မတူကြ။ ပထမဝိကပ်အလို ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-အရ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တ မွေတို့ကို ကောက်ယူရမည် ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောပုဒ်၏ ဝစနတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထတို့ကို ဆို၏။ ယင်းတို့ကို အကျဉ်းချုံး၍ နိဂုံးမအုပ်တော့ပြီလော။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (စ) မိန့်။

(ဆ) သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ) (င) တို့ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောပုဒ်၏ အရကောက်ကိုပြဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-အရ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေတို့ကို ယူရမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် တမူကား။ နိက္ခေပကဏ္ဍပါဠိတော်၌ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-အရ ဝိဇ္ဇာကိုဟောသောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထိုကြောင့် (ဃ) (င) ဝါကျတို့ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ဤ၌ လိုအပ်သော အဓိပ္ပေတတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဆ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဤဝိဇ္ဇာဘာဂီဒုက္ခံ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော-အရ ဝိဇ္ဇာကိုမယူရ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တ
မွေ့ကိုသာ ယူရမည် ဟူလို။

၃။ (ခ) ဝါကျ၌ အဝိ-သဒ္ဓါ ထားခြင်းအကြောင်း

ဘဇန္တိတိ ဘာဂီနော၊ ဝိဇ္ဇံ ဘာဂီနော ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော ဟူသော ဒုတိယာ
တပျူရိသသမာသံ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္တန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော
ဟူသော တဒ္ဓိတ်ဝစနတ္ထ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော၏ သမာသံပုဒ်
အဖြစ်မှတစ်ပါး တဒ္ဓိတ်ပုဒ်အဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော ရှေ့ပုဒ်
အရ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထမှတစ်ပါး ရှစ်ပါးမပြည့်သော အစိတ်
အစိတ်သော ဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော-အရ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပ
ယုတ္တမွေ့ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထမှတစ်ပါး ဝိဇ္ဇာဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို
လည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အဝိ-သဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(ဃ - c ဝါကျတို့ကို မျှော်၍ ထုတ်ရသည်။)

(ဃ) ဝါကျ၌ အဝိ - သဒ္ဓါ

ဝိဇ္ဇာသည်သာ ဝိဇ္ဇာဘာဂီမည်သည်မဟုတ်။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေ့ တို့
သည်လည်း ဝိဇ္ဇာဘာဂီမည်သေးသည်ဟု ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေ့တို့ကို ပေါင်းလို
သောကြောင့် အဝိ-သဒ္ဓါထားသည်။

(ဆ) အဓိပ္ပေတ သဒ္ဓါ

ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေ့ဟူသော အနက်သာမညမှ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေ့
ဟူသော အနက်ဝိသေသကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော-အရ ဝိဇ္ဇာ
ဖြစ်သင့်သည် . ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တ မွေ့ဖြစ်သင့်သည်ဟု အငြင်းပွားရာ၌ မိမိ
အလိုရှိအပ်သော ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တမွေ့ကို အတည်ပြုလိုသောကြောင့်လည်း
ကောင်း အဓိပ္ပေတသဒ္ဓါထားသည်။

* သာမညမှ၊ အတ္တဝိသေ၊ တစ်ထွေစကားလှ၊ ပြလိုမှု၊
ထားမှုကထိတ်၊ အဓိပေတ်။

၄။ သုတ္တန္တ အာဂတာ ဒေသိတာ ဝါ သုတ္တန္တိကာ။ (သုတ္တန္တ + ကုက)
- သုတ္တန်ပိဋကတ်၏ သုတ္တန္တိတဒုကာမာတိကာနှင့် အပေါင်း+အစိတ်
သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
- သုတ္တန်ပိဋကတ်၌ အကျုံးဝင်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဝိန္ဒတိ ဇာနာတိတိ ဝိဇ္ဇာ။ (ဝိဒ + ကျ)
* ဝိဇာနနံ ဝါ ဝိဇ္ဇာ။ (ဝိဒ + ကျ) သိခြင်းကြိယာ။
* ဘဇန္တိတိ ဘာဂိနော။ (ဘဇ + ဂီ) ကပ်ရောက်ခြင်းကြိယာ။

* ဝိလ္လံ ဘာဂိနော ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။ (က) ဝါကျအလို။
- ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၏ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့နှင့် သဟဇာတပစ္စည်း+ပစ္စယုပ္ပန်
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
- ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ဝိဇ္ဇာယ ဘာဂေါ ကောဋ္ဌာသော ဝိဇ္ဇာဘာဂေါ။
* ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္တန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော။ (ခ) ဝါကျအလို။

- ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၏ အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် အပေါင်း+ အစိတ်
သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
- ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၌ ပါဝင်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဝိဝိနောကာရေန ပဿတိတိ ဝိပဿနာ။ (ဝိ + ဒိသ + ယု)
* ဝိပဿနာ ဧဝ ဉာကံ ဝိပဿနာဉာကံ။

* မနေန ပကတာ မနောမယာ။
* မနောမယာ ကုဒ္ဓိ မနောမယိဒ္ဓိ။

- စိတ်ဖြင့် ပြီးခြင်း၏ တန်ခိုးကုဒ္ဓိပါဒ်နှင့် ဝိသေသန+ဝိသေသျှ အဖြစ်

ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-မနောမယိဒ္ဓိဒြပ် (ဝါ) စိတ်သည် ပ-နိ။

- * အဘိဇာနာတိတိ အဘိညာ။ (အဘိ+ည+အ)
- * ပုရေ ဇာတော ပုရိမော (အတ္ထော)။ (ပုရ+ဣမ)
- * ပစ္ဆာ ဇာတော ပစ္ဆိမော (အတ္ထော)။ (ပစ္ဆာ+ဣမ)

- ၅။ ဝိဇ္ဇံ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တံ၊
 ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော = ပထမဝိကပ်အလို - သမာသ်နာမ်ပုဒ်၊ ဒုတိယဝိကပ်
 အလို တဒ္ဓိတ်နာမ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တံ။
 ယာကာစိ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်။ (ဣတ္ထိလိင်)
 ဧကာ = သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊
 အာကာရန္တံ။

၆။ (က) သမ္ပယောဂဝသေန ဝိဇ္ဇံ ဘဇန္တိ -ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော၌
 ဘာဂိနောကို ဘဇန္တိတိ ဘာဂိနောဟု ကတ္ထုသျှာန် ဝစနတ္ထပြု။ ဘဇေတ်+
 ကိပစ္စည်း၊ ယင်း ကိပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇံ
 ဘာဂိနော ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဟု ဒုတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြု။
 ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးသို့ ဆည်းကပ်၏ဟူသည် အာရုံ၊ အာရမ္မဏိကအားဖြင့် ဆည်း
 ကပ်သည် မဟုတ်။ သဟဇာတ သမ္ပယုတ္တသတ္တိအစွမ်းဖြင့် ဆည်းကပ်
 တတ်သည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္တန္တိ-ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောကို
 ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္တန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောဟု ဝတ္တန္တိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြု-လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂပုဒ်+ ဤပစ္စည်း၊ ယင်း ဤ-ပစ္စည်း၏ ဝတ္တန္တိအနက်၌
 သက်သည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂ၌ ဘာဂသဒ္ဓါသည် ပစ္စယ
 ဘာဂေါစသည်၌ကဲ့သို့ ဝေဖန်ခွဲခြမ်းခြင်း အနက်ကိုမဟော အဖိုအစုဟူသော
 ကောဋ္ဌာသအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဃ) ပုရိမေန အတ္ထေန - စသည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောကို ဝိဇ္ဇာ ဘာဂိနော ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော ဟု ဒုတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရိက် ဝိဇ္ဇာဘာဂိနော အရ ဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း ကောင်း ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(င) ပစ္ဆိမေန အတ္ထေန - စသည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝတ္တန္တိတိ ဝိဇ္ဇာ ဘာဂိနောဟု ဝတ္တန္တိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရိက် ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး သော ဝိဇ္ဇာကို ဝိဇ္ဇာအရယူ၍ ကြွင်းသောဝိဇ္ဇာတို့ကို ဝိဇ္ဇာဘာဂိ-အရ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(စ) ဣတိ စေ ဝိဇ္ဇာပိ - စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော ပထမဝိကပ် ဒုတိယဝိကပ်တို့အရ ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောအရ ဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကိုလည်းကောင်း ဝိဇ္ဇာဘာဂိဟု ဆိုထိုက်သည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။ (ဘာဝတ္ထ၊ အဘိဓေယျတ္ထ)

(ဆ) ဝါကျဇော်လေ။ လွယ်၏။

၇။ ဣစ ပန သမ္ပယုတ္တဓမ္မော အဓိပ္ပေတာ

ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တ ဓမ္မတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
ဝိဇ္ဇာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊
ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့၏ ဝိဇ္ဇာဘဇနဂုဏ်သည် အနညာတ။

(၈) ဝိဇ္ဇာဘာဂိနောတွေဝ ဝေဒိတဗ္ဗာ

ဝိဇ္ဇာဘာဂိဟူသော အမည်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
ဝိဇ္ဇာဟူသော အမည်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

(နိသျှဉ် "သာလျှင်" ဟု နိဝတ္တာပနာဝဓာရ အနက်ပေးသည်။ ဝိဇ္ဇာ ကိုရှော့၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မကိုပါ ဝိဇ္ဇာဘာဂိ-လို့ပဲခေါ်ပါဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်၍ သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရကလည်း ဖြစ်သင့်သည်။)

၈။ ဝိဇ္ဇာအရ ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုယူလျှင်

ထိုဝိပဿနာဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ၊
 တရုကဝိပဿနာသည် ဒီပကတ္ထ၊
 မဂ်ဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ၊
 ယောနိသောမနသိကာရ၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယစသော ရှေးရှေးအကြောင်း
 များသည် ဝိဘာဝတ္ထ၊
 ဖိုလ်ဉာဏ်စသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

မနောမယိဒ္ဓိ - အရ

မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးကို
 ဖန်ဆင်းလိုခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ တစ်နည်း- ဒုတိယပါဒကဗျာန်ကို ဝင်စား
 ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ မိမိနှင့် အလားတူ နိမ္မိတရုပ် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်း
 သည် ပကာသနတ္ထ။ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရခြင်း၊ ပဉ္စဝေဒါကာရ ၂၁-ဘုံတွင်
 တစ်ဘုံဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ မိမိတန်ခိုး
 ရှင်၏ အမူအရာအတိုင်း နိမ္မိတရုပ်၏ အမူအရာဖြစ်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိဇ္ဇာအရ - ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးလုံးကို ယူခဲ့လျှင်

ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ၊
 ပါဒကဗျာန်၊ ပရိကမ္မဝိထိနှင့် တစ်ဖန် ပါဒကဗျာန်တို့သည် ဒီပကတ္ထ၊
 မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေဒကဏဉာဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မိမိ
 မြင်လို၊ ကြားလိုသော ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံစသည်ကို မြင်ရခြင်း၊ ကြားရခြင်း စသည်
 တို့သည် ပကာသနတ္ထ၊
 သပ္ပုရိသုပနိဿယ စသော ရှေးရှေးအကြောင်း များနှင့် သမာပတ်
 ရှစ်ပါးရခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ၊
 လိုအပ်သော အကျိုးကိစ္စ ပြီးစီးခြင်းမှစ၍ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်
 တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားရခြင်း

ဤ ဝိဇ္ဇာဘာဂီဒုက်၌ အလိုရှိအပ်သော ဝိဇ္ဇာသမ္ပယုတ္တဓမ္မကိုသာမက မလိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာကိုလည်း ထည့်သွင်း၍ ပြသောကြောင့် ဤ(၈) ဝါကျပါ အနက်သည် သံသယတ္ထဖြစ်သည်။ ယင်းသံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားသည်။

(၈) ဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ

ဤ ဝိဇ္ဇာဘာဂီဒုက်၌ သမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့ကိုသာ အလိုရှိအပ်၏ဟု ဆိုသဖြင့် ဝိဇ္ဇာနှင့် အခြားတရားတို့ကို အလိုမရှိအပ်ဟူသော ဗျုတ်ရေကတ္တ ကို သိစေသောကြောင့် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိရသည်။

၁၀။ ဝိဇ္ဇံ ဘဇ္ဇိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော

ဝိဇ္ဇံ-အရ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးရ၏။ ဘဇ္ဇိ(ဘာဂီနော)အရ ထိုဝိဇ္ဇာနှင့်ယှဉ်သော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ် ၄-ခု၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ် ၄-ခု၊ အဘိညာဉ်ဒွေး၊ အရဟတ္တမဂ်စိတ် ၁-ခု၊ အမောဟကြည် စေတသိက် သတ္တဝီသ ရ၏။ သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဟေတု၊ အဓိပတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယ ပေါင်း ၁၀-ပစ္စည်းပြိုင်။ (ပထမပိကပ်အလို)

ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ ဝတ္ထန္တိတိ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော

ဝိဇ္ဇာဘာဂေ ဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ အရ-ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးရ၏။ ဝတ္ထန္တိတိ-အရ ကြွင်း ဝိဇ္ဇာ ၇-ပါးရ၏။ ပကတူပသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။ (ဒုတိယ ပိကပ်အလို)

အဝိဇ္ဇာဘာဂီနော - ပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုလည်း ဤ ဝိဇ္ဇာဘာဂီနော ပုဒ်၏အဖွင့် ကို နည်းမှီ၍သိပါ။

အဝိဇ္ဇာ-အရ အဝိဇ္ဇာလေးပါး။ (ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာ။)

အဝိဇ္ဇာဘာဂိနော-အရ အကုသိုလ်စိတ် ၁၂၊ မောဟကြည့် စေတသိက် - ၂၆ ပါး ကောက်ရသည်။



၄၁။ ဝိဇ္ဇူပမဒုက် အဖွင့်

- (က) ပုန အနဇ္ဈောတ္ထရဏဘာဝေန ကိလေသန္ဓကာရံ ဝိဒ္ဓံသေတုံ အသမတ္တတာယ ဝိဇ္ဇူ ဥပမာ ဧတေသန္တိ ဝိဇ္ဇူပမာ။
- (ခ) နိဿေသံ ဝိဒ္ဓံသနသမတ္တတာယ ဝဇီရံ ဥပမာ ဧတေသန္တိ ဝဇီရူပမာ။
- (ဂ) ဗာလေသု ဌိတတ္တာ ယတ္ထ ဌိတာ တဒုပစာရေန ဗာလာ၊ ပဏ္ဍိတေသု ဌိတတ္တာ ပဏ္ဍိတာ။
- (ဃ) ဗာလကရတ္တာ ဝါ ဗာလာ၊ ပဏ္ဍိတကရတ္တာ ပဏ္ဍိတာ။

(၆-၉၃)

၁။ ဝိဇ္ဇူပမာကို ဟေတာလင်္ကာရ ဥပမာလင်္ကာရနည်းဖြင့် အနက် ယောဇနာပုံ -

ဝိဇ္ဇူပမာ၊ လျှပ်စစ်သည် နောက်ထပ်တစ်ဖန် မလွှမ်းမိုးနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အစိုက်အမှောင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ (ဥပမာ လင်္ကာရ) အောက်မဂ်တရားသုံးပါးတို့သည်လည်း နောက်ထပ်တစ်ဖန် မလွှမ်းမိုးနိုင်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကိလေသာအမှောင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ

မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် (ဟောတာလင်္ကာရ) လျှပ်စစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်
သော၊ မွှာ၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ (ဥပစာရတ္ထ)။

ဗာလာ၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ (မုချတ္ထ)

၂။ (ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ပါဠိတော်၌ ဗာလာ မွှာ၊ ပဏ္ဍိတာ မွှာ - ဟု ဟောတော်မူ၏။
ဗာလ၊ ပဏ္ဍိတာသဒ္ဒါတို့သည် မုချအားဖြင့် အကုသိုလ်မွေ့၊ ကုသိုလ်မွေ့တို့ကို
ဟောသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့်
(ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

ကား - မုချအားဖြင့် မမည်။ ဌာနုပစာအားဖြင့်သာ ဗာလ၊ ပဏ္ဍိတ
မည်သည် ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် အကုသိုလ်ကို ဗာလ၊ ကုသိုလ်ကို
ပဏ္ဍိတ ဟု ဆိုရာ၌ ဌာနုပစာ နေယျတ္ထနည်းအားဖြင့်သာ မှတ်ရမည်ဟု
ဆိုဒတ်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပစာရတ္ထ၊ နေယျတ္ထနည်းအားဖြင့်သာ
အကုသိုလ်သည် ဗာလ၊ ကုသိုလ်သည် ပဏ္ဍိတမည်၏။ မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထ
နည်းအားဖြင့် မမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။
ထို့ကြောင့် မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထနည်းအားဖြင့် ဗာလ ပဏ္ဍိတဆိုနိုင်သော နည်း
တစ်ပါးကိုလည်း ဆရာပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော်
အဗျာပိတဒေါသ။ ဤသို့ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) ကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဗာလံ (ဗာလဘာဝံ) ကရောန္တိတိ ဗာလာ၊ ပဏ္ဍိတံ (ပဏ္ဍိတဘာဝံ)
ကရောန္တိတိ ပဏ္ဍိတာဟု ကရောန္တိ တဒ္ဓိတံ ဝစနတ္ထပြု၍ မုချတ္ထ၊ နိတတ္ထ

အားဖြင့်လည်း ဗာလ.ပဏ္ဍိတမည်နှင့်သည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်
ဒေါသ ငို၍ရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။ (ဘာသာဋီကာကားဗာလကရာ၊
ပဏ္ဍိတတရာ ဟု ဆိုလိုလျက် ကရ-နောက်ပုဒ်တွေ့သော သမာသ်ပုဒ်ဟု
ဆို၏)

၃။ (ဃ) ဝါကျ၌ ဝါ - သဒ္ဒါ

ဗာလသဒ္ဒါ၊ ပဏ္ဍိတသဒ္ဒါတို့၏ ဥပစာရသဒ္ဒါအဖြစ်မှတစ်ပါး မုချသဒ္ဒါ
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိုက်သောကြောင့် ဗာလမည်၏။ ပညာရှိသော
ကြောင့် ပဏ္ဍိတမည်၏ဟူသော အနက်မှတစ်ပါး ဖိုက်သည်၏အဖြစ်ကို
ပြုတတ်သောကြောင့် ဗာလမည်၏။ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော
ကြောင့် ပဏ္ဍိတမည်၏ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း လဲလိုသော
ကြောင့် ဝါ သဒ္ဒါထားပါသည်။

ကဏှာဘိဇာတိဟေတုတော ဝါ ကဏှာ ၌ ဝါ သဒ္ဒါ

မိမိကိုယ်တိုင် မည်းညစ်တတ်သောကြောင့် ကဏှမည်၏။ မိမိကိုယ်တိုင်
ဖြူစင်တတ်သောကြောင့် သုတ္တမည်၏ဟူသော အကြောင်းသကတ် အနက်
မှတစ်ပါး အပါယ်ဆင်းရဲ ဘုန်းနည်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော မည်းညစ်သော
ဇာတ်၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ကဏှ၊ သုဂတိချမ်းသာ ဘုန်းကြီးခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော ဖြူစင်သော ဇာတ်၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် သုတ္တ
မည်၏ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ မုချအားဖြင့် အကုသိုလ်သည်
ကဏှ၊ ကုသိုလ်သည် သုတ္တမည်၏ဟူသော မုချတ္ထမှတစ်ပါး ဖလူပစာရ
အားဖြင့် ကဏှ၊ သုတ္တမည်သည်ဟူသော ဥပစာရတ္ထကိုလည်းကောင်း
လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဒါထားသည်။

၄။ * နတ္ထိ အဇ္ဈောတ္ထရကံ ယဿာတိ အနဇ္ဈောတ္ထရဏော။
(ကိလေသာအမှိုက်တိုက်)။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

* အနဇ္ဈောတ္တရကာသ ဘာဝေါ အနဇ္ဈောတ္တရကာဘာဝေါ။
(မလွမ်းမိုးနိုင်ခြင်းဂုဏ်)

* ကိလေသောယေဝ အန္တကာရော ကိလေသန္တကာရော။

* န သမတ္တာ အသမတ္တာ။ (အောက်မဂ်သုံးပါး)

* အသမတ္တာနံ ဘာဝေါ အသမတ္တတာ။ (မစွမ်းနိုင်ခြင်းဂုဏ်)

* ဝိရူပံ ဇေတီတိ ဝိရူ။ (ဝိ + ဇ + ကိံ)

-ဖောက်ပြန်ခြင်းဂုဏ်၏ လျှပ်စစ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန် ဗျု-နိ။

-ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ဖြစ်ခြင်းကြံယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိရူ ဥပမာ ဧတေသန္တိ ဝိရူပမာ။

-လျှပ်စစ်ဥပမာ၏ အောက်မဂ်သုံးခုနှင့် ဥပမာန + ဥပမေယျ အဖြစ်ဖြင့်
စပ်ခြင်း သမ္ပန်ဗျု-နိ။

-တူမျှခြင်း သာဒိသျဘောဂုဏ် (ဥပမာ)သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နတ္ထိ သေသော ဧတဿာတိ နိသေသသော။

-အကြွင်းအကျန် မရှိခြင်းဂုဏ်၏ ကိလေသာ အပိုက်အမှောင်နှင့်
ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ်ဖြင့်စပ် ဗျု-နိ။

-အကြွင်းမရှိခြင်း ဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိဒ္ဓံသီယတေ ဝိဒ္ဓံသနံ။ (ဝိ + ဝံသ / ဝံသု + ယု) ဖျက်ဆီးခြင်းကြံယာ။

* ဝိဒ္ဓံသနာယ သမတ္တံ ဝိဒ္ဓံသနသမတ္တံ။ (အရဟတ္တမဂ်)

(ဥပမာနပက္ခကိုဌက ဝရဇိန်လည်းရ၏။)

-ဖျက်ဆီးခြင်းကြံယာ၏ အရဟတ္တမဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် သာဓု + သာဓက
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။

-ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝိဒ္ဓံသနသမတ္တာနံ ဘာဝေါ ဝိဒ္ဓံသနသမတ္တတာ။

-ဇျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော အရဟတ္တမဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၏ (ဝါ) ဝရဇိန်
၏ ဇျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏ်+ ဂုဏေး အဖြစ်စပ် ဗျ-နိ။

-ဇျက်ဆီးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဝဇတိတိ ဝဇရံ။ (ဝဇ+ ကျရ) (သွားခြင်းကြိယာ)

* ဗလတိ အဿသိတမဿသိတမတ္ထေန ဇီဝတိ န ပညာဇီဝိတေနာ
တိ ဗာလော။ (ဗလတိတိ ဗာလော) (ဗလ + က) (လူမိုက်)

* ဒွေ အနတ္ထေ လာတိ ဂဏှာတိတိ ဗာလော။ (ဒွိ သဒ္ဓူပပဒ
လာဓာတ်+အ)

ဒွေ အတ္ထေ လုနာတိ ဆိန္ဒတိတိ ဗာလော။

(ဒွိ+လူ/လု ဓာတ်+အ)

* တိဋ္ဌန္တိတိ ဌိတာ။ (ဌာ+တ) (အကုသိုလ်)

* ဌိတာနံ ဘာဝေါ ဌိတတ္ထံ။ (ဌိတ+တ္ထ) (တည်ခြင်းကြိယာ)

-တည်တတ်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ တည်ခြင်းကြိယာနှင့်
ဌာန+ဌာနီအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-တည်ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* တဿ ဥပစာရော တဒုပစာရော။

-ဗာလပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်နှင့် သညီ+သညာအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည်ဗျ-နိ။

-ဗာလဟူသော အမည်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ပဏ္ဍန္တိ ဇာနန္တိတိ ပဏ္ဍိတာ။ (တေသု) (ပဒိ+တ) (သိခြင်းကြိယာ)
(ကိတ်ပုဒ်)

* ပဏ္ဍာ ဗုဒ္ဓိ သဉ္ဇတာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ပဏ္ဍိတာ။ (ပဏ္ဍာ+ ဣတ)
(တဒ္ဓိတ်ပုဒ်)

* ဗာလံ ဗာလဘာဝံ ကရေန္တိတိ ဗာလာ။ (အကုသိုလ်အနက်ဟော)

-မိုက်ခြင်းနှင့် အကုသိုလ်တို့၏ အကျိုး + အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ၊ မိုက်ခြင်းသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတဘာဝံ ကရောန္တိတိ ပဏ္ဍိတာ။

- ၅။ ဝိဇ္ဇာ = ကိတ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ၊
 ဌိတတ္တာ = တဒ္ဓိတ်၊ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ၊
 နိဿေသံ = သမာသံ၊ ကြိယာဝိသေသနဖြစ်၍ နပုလ္လိင်၊ စိတ္တာဒိ၊
 အကာရန္တ၊
 ဝဇီရံ = ကိတ်၊ ပုံ+နပုံ၊ ပုရိသ+စိတ္တာ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ဝိဇ္ဇာ ဥပမာ စတေသံ -ဖြင့် ဝိဇ္ဇာပမာကို ဝိဇ္ဇာ ဥပမာ စတေသန္တိ ဝိဇ္ဇာပမာ ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ပုန အနဇ္ဈောတ္တရကဘာဝေန စသည်ဖြင့် အောက်မဂ်သုံးပါးသည် နောက်ထပ်တစ်ဖန် မလွမ်းမိုးနိုင်အောင် ကိလေသာ အမိုက်အမှောင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် လျှပ်စစ်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်၊ ထိုသို့ တူသောကြောင့် ဝိဇ္ဇာပမာဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) ဝဇီရံ ဥပမာ စတေသံ -ဖြင့် ဝဇီရူပမာကို ဝဇီရံ ဥပမာ စတေသန္တိ ဝဇီရူပမာ ဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

နိဿေသံ ဝိဒ္ဓံသန သမတ္ထတာယ-ဖြင့် အရဟတ္တမဂ်သည် ကိလေသာအမိုက်အမှောင်ကို အကြွင်းအကျန် မရှိအောင် ဖျက်ဆီးနိုင်သောကြောင့် ဝရဇိန်တို့နှင့် တူသည်၏အဖြစ် ထိုသို့တူသောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ဝဇီရူပမာဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဗာလေသု ဌိတတ္တာ စသည်ဖြင့် အကုသိုလ်တို့သည် ဗာလပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်သောကြောင့် မဇ္ဈာ ယောသန္တိ စသည်တို့ကဲ့သို့

ဌာနပစာအားဖြင့် ဗာလဟု ခေါ်ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

တစ်နည်း -

ဗာလေသု ဌိတတ္ထာ-ဖြင့် ဗာလာကို ဗာလေသု ဌိတာ ဗာလာဟု ဌိတတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗာလပုဒ်+က-ပစ္စည်း၊ ယင်း ကပစ္စည်း၏ ဌိတတဒ္ဓိတ်အနက်၌ သက်သည်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်တို့သည် ထိုဗာလပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည်သောကြောင့် တည်ရာဌာန ဗာလပုဂ္ဂိုလ်ကို အစွဲပြု၍ ဗာလဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(ဃ) ဝါ-ဖြင့် နယန္တရကို သိစေပါသည်။

ဗာလကရတ္ထာ-ဖြင့် ဗာလာကို ဗာလံ ကရောန္တိတိ ဗာလာ-ဟု ကရောန္တိတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာလပုဒ်+က-ပစ္စည်း၊ ယင်းက-ပစ္စည်း၏ ကရောန္တိအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထအရ မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့် အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည် မုချအားဖြင့် ဗာလမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါသည်။ (ဘာသာဋီကာအလို ဗာလကရာဟု ဆိုလိုလျက် ကရပုဒ်ကျေ၍ ဗာလာဟု ပြီးသည်ဟု ဖြည့်စွက်၍ဖော်။)

၇။ (က) (ခ) ဝါကျရှိ ဧတေသံတို့ကား

တစ်ဝါကျအတွင်းရှိ နိပ္ပန္နပုဒ်၏ အနက်ကို စွဲယူရသောကြောင့် ပသိဒ္ဓိဝိသယ။

(ဂ) ဝါကျရှိ ယတ္ထလည်း ထို ဝါကျအတွင်းရှိ ဗာလေသုအရပင် စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓိဝိသယ။

၈။ ဝိဇ္ဇူပမာ-အရ အောက်မဂ် သုံးပါးရ၏။

- ၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ပရိကံ, ဥပစာ, အနုလုံ, ဂေါတြဘူဟု ဆိုအပ်သော ဥပစာရသမာဓိ ဧဝံသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အသီသီးသော (မဂ်နှင့်ဆိုင်ရာ)မဂ္ဂိနန္တရဇိလ်တို့သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ တိဟေတုက ပဋိသန္ဓိကတာ, သုညာဂါရပဝိဋ္ဌတာ, သပ္ပုရိသုပ နိဿယစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်မှစ၍ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိဇ္ဇူ-အရ

- ၁။ လျှပ်စစ်ဟုဆိုအပ်သော တေဇောဓာတ်လွန်ကဲသော အဋ္ဌကာလာဓိ ရုပ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ တေဇောဓာတ် အချင်းချင်း၊ တေဇောနှင့် ပထဝီအချင်းချင်း ထိခိုက် မိခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ အလင်းရောင် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ မိုးလေဝသ ရာသီဥတု ထူးခြားဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ မိုးခြိမ်းသံကို ကြားရခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။
(ဝဇိရူပမာ-အရ အရဟတ္ထမဂ်ကို ကောက်၍ထုတ်။)

၁၀။ ကိလေသန္ဓကာရံ ဝိဒ္ဓိသေတုံ

ကိလေသန္ဓကာရ-အရ ကိလေသာရ၏။ (အောက်မဂ်သုံးပါးက မပယ် နိုင်သေးသော ကိလေသာရ၏။) ဝိဒ္ဓိသေတုံ-အရ အောက်မဂ်သုံးပါးရ၏။ ပကတူပသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။

ဝိဇ္ဇာပမာ - ဌ

အန္တတ္ထ (သမာဿပုဒ်အရ) လျှပ်စစ်ရ၏။ ဗာဟျတ္ထ (အညပုဒ်) အရ-
အောက်မက်သုံးပါး စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပြိုင်မရှိ။

ဗာလေသု ဌိတတ္တာ

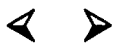
ဗာလေသု - အရ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်၏ ဟဒယဝတ္ထုရ၏။ ဌိတ - အရ
အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ပုရေဇာတသတ္တိ။ ပုရေဇာတ၊ ဝိပဿယတ္ထ၊ အတ္ထိ၊
အဝိဂတ၊ ပြိုင်။

(ဃ) ဝါကျအလို

ဗာလာ - ဌိ အန္တတ္ထ ဗာလပုဒ် - အရ မိုက်ခြင်းဂုဏ်ရ၏။ ကပစ္စည်း - အရ
ဗာဟျတ္ထ - အရ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါ
သည်။

တစ်နည်း -

အန္တတ္ထ - အရ ဂုဏူပစာအားဖြင့် အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ယူခဲ့လျှင်
သဟဇာတပြိုင်ပါ။



၄၂။ အဓိဝစနဒုက် အဖွင့်

- (က) အဓိဝစနဒုကာဒယော တယော အတ္ထတော နိန္ဒာနာ-
ကရကာ၊ ဗျဉ္ဇနမေဝေတ္ထ နာနံ။
- (ခ) သိရိဝဗကော နေဝဗကောတိ အာဒယော ဟိ ဝစနတ္ထမေဝ
အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဓိဝစနာနာမ၊ အဓိဝစနာနံ
ပထာ အဓိဝစနပထာ။
- (ဂ) "အဘိသင်္ခရေန္တိတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တသ္မာ သင်္ခါရာ" တိ ဇဝံ
နိဒ္ဒါရေတွာ သဟေတုကံ ကတွာ ဝုပ္ပမာနာ အဘိလာပါ နိရုတ္တိ
နာမ၊ နိရုတ္တိနံ ပထာ နိရုတ္တိပထာ။
- (ဃ) "တတ္တော ဝိတတ္တော သင်္ကပ္ပေ" တိ ဇဝံ တေန တေန ပကာ
ရေန ဉာပနတော ပညတ္တိနာမ၊ ပညတ္တိနံ ပထာ ပညတ္တိ
ပထာ။
- (င) ဇတ္ထ စ ဇကံ ဒုကံ ဝတွာပိ ဣတရေသံ ဝစနေ ပယောဇနံ
ဟေတုဂေါစ္ဆကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(အဋ္ဌကထာ - ၉၄)

၂။ (ခ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် အဓိဝစနဒုကာဒယော စသည်ဖြင့် အဓိဝစနဒုက်
စသော သုံးဒုက်သည် အနက်အားဖြင့်မထူး သဒ္ဓါအားဖြင့်သာ ထူး၏ဟု
အမှာစကားချပ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အမှာစကားချပ်ကိုသာ
သိသင့်၍ အဓိဝစနစသောသဒ္ဓါတို့၏ အဘိဓာနတ္ထ၊ ဝစနတ္ထတို့ကိုမူကား
မသိသင့်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့်
အဓိဝစနစသည်တို့၏ အဘိဓာနတ္ထ၊ ဝစနတ္ထတို့ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။
အမှာစကားချပ်မျှကိုသာ မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့ သိမှတ်ရမည်နည်း။ ဤသို့
မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် သိရိဝဗကောစသော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သိရိဝဗ္ဗကော ဓနဝဗ္ဗကော စသော ဝါကျဖြင့် အဓိဝစနကို ဝစနံ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဓိဝစနံ ဟု ဝစနတ္ထကိုလည်း ငါပြဆိုသေး၏ ဟူလို။

(အကြောင်း ဗျူပွတ်ကို မငဲ့မှု၍ ပြောချင်သလို ပြော၊ ခေါ်ချင်သလို ခေါ်ထားသော သဒ္ဒပညတ်တို့သည် အဓိဝစနဟု ဆိုလိုသည်။ ရှဦးနှစ်မျိုးတည်း)

(ဂ) ဝါကျ လီနန္တရစောဒနာ

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠိတော်၌ နိရုတ္တိဓမ္မာ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခဲ့၏။ နိရုတ္တိ-၌ ဥတ္တိကို ဝစနံ ဥတ္တိ-ဟု ဘာဝသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်မျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ဥတ္တိကို အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထဝိဂြိုဟ် လှစ်ဆိုရမည်နည်း။ ဤသို့ လီနန္တရစောဒနာဖြင့် စောဒနာ ဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဥတ္တိကို ဝုစ္စမာနာတိ ဥတ္တိဟု ကမ္မသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

တစ်နည်း-

ဆရာ ပါဠိတော်၌ မြတ်စွာဘုရားသည် နိရုတ္တိဓမ္မာဟု ဟောတော်မူခဲ့၏။ ထုတ်၍ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါသည် နိရုတ္တိမည်၏ဟုဆိုရာ အဘယ်သို့ ထုတ်ဆောင်သည်ဟု မသိနိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့ ထုတ်ဆောင်ဟောကြားသည်ကို နိရုတ္တိဟု ဆိုပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အဘိသန္တရောန္တိတိ ဓမ္မိ ဘိက္ခဝေ တသ္မာ သင်္ခါရာ စသည်ဖြင့် အကြောင်းဗျူပွတ်ကို ထုတ်၍ဆိုခြင်းကို နိရုတ္တိမည်၏ဟု မှတ်သားအပ်ပါ၏ ဟူလို။ (အကြောင်းဝစနတ် ဗျူပွတ်နှင့်တကွ ထုတ်ပြအပ်သော သဒ္ဒပညတ်သည် နိရုတ္တိမည်၏ဟု ဆိုလိုသည်။ အနန္တသဒ္ဒါမျိုးတည်း။)

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဠိတော်၌ အဓိဝစနဒုဂ် စသော သုံးဒုဂ်ကို ဟောတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသုံးဒုဂ်တို့သည် သဒ္ဓါသာထူး၍ အဘိဓေယျတ္ထ မထူးခြားသောကြောင့် ပထမဒုဂ်တစ်ဒုဂ်ကိုသာလျှင် ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သုံးဒုဂ်လုံး ဟောရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို အတိဒေသနည်းအားဖြင့် ဖြေလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (င) ဝါကျကိုမိန့်။

တစ်နည်း- ဝါကျတက်

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် အဓိဝစနဒုဂ်စသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသုံးဒုဂ်တို့သည် အဘိဓေယျတ္ထချင်းတူပါလျက် တစ်ဒုဂ်ထဲသာ မဟောဘဲ သုံးဒုဂ်လုံး ဟောရခြင်း အကျိုးကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုကြောင့် ဝစနတ္ထစသည်ကိုသာ မဆိုသင့်။ သုံးဒုဂ်လုံး ဟောရခြင်းအကျိုးကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းအမေးကို အတိဒေသနည်းအားဖြင့် ဖြေလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် (င) ဝါကျကို မိန့်။

၃။ (ခ) ဝါကျ ဝိရောဒေါသ ပယ်သည်။

(င) ဝါကျ အဗျာပိတ၊ နိရတ္ထကဒေါသ ပယ်သည်။

၄။ * အဓိဝစန ဒုဂ္ဂေါ အာဒိ ယေသန္တိ အဓိဝစနဒုဂ္ဂာဒယော။

-အဓိဝစနဒုဂ်၏ အဓိဝစနဒုဂ်နှင့် တကွသော သုံးဒုဂ်တို့နှင့် အစိတ်+ အပေါင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

-အစဖြစ်သော အဓိဝစနဒုဂ်သည် ပ-နိ။ (ဗြပ်) (ဝါ) အဓိဝစနဒုဂ်၏ အစရှိခြင်းသည် ပဝတ္ထိနိမိတ်။

* နတ္ထိ နာနာကရကံ ဇတေသန္တိ နိနာနာကရကာ။

-အထူးထူး ကွဲပြားမှုမရှိခြင်းဂုဏ်၏ အဓိဝစနစသော သုံးဒုက်တို့နှင့်
ဂုဏ် + ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-ကွဲပြားမှု မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ကတပုညေဟိ သေဝိယတေတိ သိရီ။ (သိ+ ရ+ ဤ)

* သိရီ ဝဓေတိတိ သိရီဝဓကော။

* ဝစနံ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ အဓိဝစနာ။

-သဒ္ဓါတို့၏ သဒ္ဓါပညတ်တို့နှင့် အကြောင်း+အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-သိရီဝဓက နေဝဓက စသောသဒ္ဓါတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အဓိဝစနာနံ ပထာ အဓိဝစနပထာ။

* နိဒ္ဓါရေတွာ ဥတ္တိ နိရုတ္တိ။

-ထုတ်ဆောင်ခြင်းကြိယာ၏ ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါပညတ်နှင့် ကြိယာ
ဝိသေသန + ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-ထုတ်၍ဆိုခြင်းသည် ပ-နိ။

* နိရုတ္တိနံ ပထာ နိရုတ္တိပထာ။

-ထုတ်၍ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါပညတ်၊ (ဝါ) ဝစိဘောဒဓိတ္ထဒသဒ္ဓါတို့၏
အကြောင်းဖြစ်သော အတ္ထပညတ်အနက်ခြပ်နှင့် အကျိုး+ အကြောင်း
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

-အနက်ခြပ် အတ္ထပညတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

၆။ (၈) သိရီဝဓကော နေဝဓကော-စသည်ဖြင့် ကျွန်ကို သိရီဝဓက။
သူဆင်းရဲကို နေဝဓကဟု ဆိုသကဲ့သို့ စစ်မှန်သောဗျူပုတ်ကို မငဲ့မှု၍ သဒ္ဓါမျှ
ကိုသာ အကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သော သဒ္ဓါတို့သည် အဓိဝစနသဒ္ဓါ မည်သည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိဝစနကို ဝစနံ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တာ
အဓိဝစနာဟု အဗျယ်ဘောသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အဓိဥပသာရ

ပုဒ်၏ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္ထနအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

အဓိဝစနာနံ ပထာ-ဖြင့် အဓိဝစနပထာကို အဓိဝစနာနံ ပထာ အဓိဝစနပထာ ဟု ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) အဘိသင်္ခရောန္တိတိ (ပ) ဧဝံ နိဒ္ဒါရေတွာ ဝုစ္စမာနာ-ဖြင့် နိရုတ္တိ-၌ ဥတ္တိကို ဝုစ္စမာနာတိ (ဝုစ္စတေတိ) ဥတ္တိ ဟု ကမ္မသာင် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝစဓာတ် + တိပစ္စည်း၊ ယင်းတိပစ္စည်း၏ ကမ္မတ္ထ ဝါစကအဖြစ်၊ နိဒ္ဒါရေတွာ ဥတ္တိ နိရုတ္တိဟု ကမ္မဓာရသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ရ-၏ အာဂုံအဖြစ်၊ နိ-၏ နိဒ္ဒါရက (ထုတ်ဆောင်ခြင်း) အနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

နိဒ္ဒါရေတွာ သဟေတုကံ ကတွာ-ဖြင့် ထုတ်ဆောင်အပ်၏ဟူသည် အကြောင်းဗျူပွတ်ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်းပင်တည်းဟု သိစေသည်။

ဝုစ္စမာနာ အဘိလာပါ-ဖြင့် ဥတ္တိ-၌ ဝစဓာတ်သည် သတင်းစကား ညွှန်ကြားခြင်း အနက်ကို မဟော၊ ပြောဆိုခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ထိုဥတ္တိ- အရ ပြောဆိုအပ်သော ဝစီဘောဒစိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်ကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အဘိသင်္ခရောန္တိတိ (ပ) သင်္ခါရာ-ဖြင့် သင်္ခါရာကို သင်္ခရောန္တိတိ သင်္ခါရာဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ သံ+ကရဓာတ်+ကပစ္စည်း၊ ထိုကရ ဓာတ်၏ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းအနက်၊ က-ပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟော သည်အဖြစ်၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သောကြောင့် သင်္ခါရ-မည်၏ဟု အကြောင်း ဗျူပွတ်ကိုထုတ်၍ ဟောအပ်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

နိရုတ္တိနံ ပထာ-ကို ဖော်လေ။

(ဃ) တေန တေန ပကာရေန ဉာပနတော-ဖြင့် ပညတ္တိ-ကို

ပကာရေန ဉာပေတိတိ ပညတ္တိ-ဟုဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ပ-ရေးရှိသော ဉာဓာတ် + တိ-ပစ္စည်း၊ ယင်းတိပစ္စည်း၏ ဟောတုကတ္တုဋ္ဌကို ဟောသည် အဖြစ်၊ ပ-ဥပသာရပုဒ်၏ ပကာရအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တတ္ထော ဝိတတ္ထော သင်္ကပ္ပေါတိ ဧဝံ-စသည်ဖြင့် ဝိတက်၊ စေတ သိက် တစ်ခုကိုပင် တတ္ထ၊ ဝိတတ္ထ၊ သင်္ကပ္ပ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံသော ဝေါဟာရတို့ဖြင့် သိစေတတ်(ဟောကြားအပ်)သောကြောင့် ပညတ္တိအမည် ရသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပညတ္တိနံ ပထာ-ဖော်လေ။

၇။ ဗျဉ္ဇနမေဝေတ္ထ နာနံ

၁။ သဒ္ဓါသည် ဂဟေတဗ္ဗ။

၂။ အဘိဓေယျတ္ထအနက်သည် နိဝေတ္ထတဗ္ဗ။

၃။ ဝိဂြိုဟ် ဝစနတ္ထသည် အနညာတ။

(ခ) ဝါကျ ဝစနမတ္ထမေဝ-၌ မတ္ထ-၏ နိဝေတ္ထတဗ္ဗတ္ထကား ဗျုပ္ပတျတ္ထ (ဝစနတ္ထ)တည်း။ ဧဝ-၏ သန္နိဋ္ဌာနတ္ထကား- သဒ္ဓါတည်း။

(င) ဝါကျ ဝုတ္တနယေနေဝ

၁။ ဟောတုဂေါစ္စက၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။

၂။ ထိုနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အခြားနည်းသည် နိဝေတ္ထ တဗ္ဗ။

၃။ ထိုနည်းနှင့် မဆန့်ကျင်သောနည်းသည် အနညာတ။

၈။ အဓိဝစန-အရ

သုကန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိဉာဏ်အားတပ်သော သဒ္ဓပညတ်ရ၏။ ထိုသဒ္ဓ ပညတ်ဟူသည် အကြောင်းသဒ္ဓါနှင့် မကင်းရကား အစိတ်အစိတ်သော

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

ပရမတ္ထသဒ္ဓါလည်း ရ၏။ (ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓ ဟူလို)

၁။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ပြောလိုသောစိတ်သည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ သုကန္တပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အသိဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ ယောနိသောမနသိကာရ စသောအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ဝဒန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ အလိုကိုသိရခြင်း၊ လိုအပ်သောအကျိုး ကိစ္စပြီးစီးခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

အဓိဝစနပထာ

၎င်း-အရ အတ္ထပညတ်ရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ဝေါဟာရ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ နှလုံးသွင်းထားသည့်အတိုင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုအပ်သော ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓသည် ပကာသနတ္ထ။ ပြောဆိုရန်အကြောင်း တိုက်ဆိုင်လာခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သုကန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းမှစ၍ အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(နိရုတ္တိပထာ ပညတ္တိပထာ တို့လည်း နည်းတူ)

၁၀။ အဓိဝစနပထ

အဓိဝစန-အရ သဒ္ဓပညတ်၊ တစ်နည်း- ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အဓိဝစနပထ-အရ အတ္ထပညတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) တစ်နည်း - စိတ် ရဇ၊ စေတသိက် ၅၂၊ ရုပ် ၂၈၊ နိဗ္ဗာန် (ပစ္စည်း) ပကာတူပသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။ (နိရုတ္တိ + နိရုတ္တိပထနှင့်- ပညတ္တိ + ပညတ္တပထတို့လည်း နည်းတူ။)

ဝုစ္စမာနာ အဘိလာပါ

၁ လီလ

ဝုစ္စမာနာ-အရ သဝိညတ္တိက ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တပွဲဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) (ကတ္တား ဘုရား

ဖြစ်သည်ကို သတိပြု) အဘိလာပါ-အရ ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓရ၏။
(ပစ္စယုပ္ပန်) သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။

ကြီး-၄၊ ဝိပ (အတိအကျ) အငယ် ၇ - (ယထာရဟ) ဖြစ်။

တေန တေန ပကာရေန ဉာပနတော-ဝယ် ဉာပနတော-၌ သုဒ္ဓ
ကတွတ္ထ-အရ သုကန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော
မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

ဟေတုကတွတ္ထ-အရ ဝဒန္တ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌တည်သော ဝစီဘေဒ
စိတ္တဇသဒ္ဓရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ တစ်နည်း- ပကတူပ။

ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒီတဗွံ

ဝေဒီတဗွံ၌ ဝိဒဓာတ်-အရ သောတုဇနတို့၏သန္တာန်၌ တည်သော
ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်
ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တဗ္ဗ ပစ္စည်း-အရ ဒေသနာဝိလာသ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယ
ဟူသော အကျိုးတရားရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။



၄၃။ နာမရူပဒုက် စသည်

နာမကရဏဋ္ဌေန, နမနဋ္ဌေန, နာမဋ္ဌေန စ နာမံ၊ (၉၄)

နာမကရဏဋ္ဌေန-ဖြင့် နာမံကို နာမံ ကရောတိတိ နာမံ-ဟု
ကရောတိ တဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ နာမပုဒ်+ကပစ္စည်း၊ ယင်း က-
ပစ္စည်း၏ ကရောတိအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး၊
နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်က
စိတ်မည်စေ၊ ဖဿမည်စေ စသည်ဖြင့် အမည်မှည့်သောကြောင့် ထိုအမည်

ကို ရသည်မဟုတ်၊ မိမိ၏ သဘာဝအတိုင်းပင် မိမိကိုယ်တိုင် အမည်ပေး တတ်သော သဘောရှိသောကြောင့် နာမအမည်ရသည်အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

ဘာသာဒီကာ-ကား နာမကရုဏံ ဟု ဆိုလိုလျက် ကရကဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေသည်ဟု ဆိုသည်။ ယင်းအလို-သမာသ်ပုဒ်။

နမနဋ္ဌေန-ဖြင့် နာမံကို နမတီတိ နာမံဟု သုဒ္ဓကတ္ထုသင်္ဂ ၀စနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ နမုဓာတ်+ကပစ္စည်း၊ ယင်းကပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစက အဖြစ်၊ အာရုံသို့ ညွတ်တတ်သောကြောင့် နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့သည် “နာမ” မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

စံထားဂဏှိ-၌ ဤနာမနဋ္ဌေ-ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုသာပြု၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။

နိက္ခေပကဏှာ အဋ္ဌကထာလာ “ နာမနဋ္ဌေန သဗ္ဗမ္ပိ နာမံ” စသော စကားနှင့် မညီသောကြောင့် မသင့်။

နာမဋ္ဌေန-၌ ပဋ္ဌာန်း

နာမေတီတိ နာမံ-ဟု ဟေတုကတ္ထုသင်္ဂ ပြုရသောကြောင့် သုဒ္ဓ ကတွတ္ထအရ ညွတ်တတ်သော (အာရုံပြုတတ်သော) အာရမ္မဏိကတရား တို့ကို ရ၏။ ဟေတုကတွတ္ထ-အရ ညွတ်စေတတ်သော (အာရုံ အပြုခံရ သော) အာရုံတရားများ ရ၏။ (ညွတ်၏ဟူသည် အာရုံပြုခြင်းတည်း။ ညွတ်စေ၏ဟူသည် အာရုံအပြုခံခြင်းတည်း။)

ထိုကြောင့် နာမံဝယ် ဟေတုကတွတ္ထ-အရ နိဗ္ဗာန်ကိုယူလျှင် သုဒ္ဓ ကတွတ္ထ -အရ လောကုတ္တရာဓိတ် ၈-ပါးကို ယူအပ်၏။

ဟေတုကတွတ္ထ-အရ မဂ်စိတ်လေးပါးကို ယူခဲ့လျှင် သုဒ္ဓကတွတ္ထ- အရ မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း၊ အဘိညာဉ်ဒွေး၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်၏။ အာရမ္မဏမျိုး ပြိုင်ပါ။

ဘဝဒိဋ္ဌိတိ ဘဝေါ ဝုစ္စတိ သဿတံ၊ သဿတဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇနဒိဋ္ဌိ၊ (၉၄)

ဘဝေါ ဝုစ္စတိ သဿတံ-ဖြင့် ဘဝ-အရ အမြဲဖြစ်နေသော ဘဝကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

သဿတဝသေန ဥပ္ပဇ္ဇနဒိဋ္ဌိ-ဖြင့် ဘဝဒိဋ္ဌိကို ဘဝဝသေန ပဝတ္တာ ဒိဋ္ဌိ ဘဝဒိဋ္ဌိ-ဟု မဇ္ဈေလောပိ တတိယာတပျာရိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ လောကကြီးသည် (မမြဲသော်လည်း) မြဲ၏ဟု စွဲယူမှတ်ထင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ပဋ္ဌာန်း

ဘဝဒိဋ္ဌိ-၌ ဘဝဟူသော ရှေးပုဒ်အရ- မြဲသည်ဟု စွဲလမ်းမှတ်ထင် အပ်သော စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော လောကရ၏။ ဒိဋ္ဌိ-အရ ဒိဋ္ဌိ စေတသိက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဘဝ-အရ ပစ္စည်းတရားက ဒိဋ္ဌိ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာ. မိ. ၂ပ ၃-ပစ္စည်းပြိုင်။

အဟိရိကန္တိ " ယံ န ဟိရိယတိ ဟိရိယိတဓဗ္ဗနာ " တိ ဧဝံ ဝိတ္ထာရိတာ နိလ္လဇ္ဇတာ၊ (၉၄)

နိလ္လဇ္ဇတာ-ဖြင့် အဟိရိကံကို နတ္ထိ ဟိရိ စတဿာတိ အဟိရိကော။ (ပုဂ္ဂလော) အဟိရိကဿ ဘာဝေါ အဟိရိကံ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသဂစ္ဆ ဘာဝတဒ္ဓိတံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ အဟိရိကပုဒ်+ ကျ-ပစ္စည်း၊ ယင်းကျ ပစ္စည်း၏ ဘာဝတဒ္ဓိတံ အနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ အဟိရိက္ကံ-ဟု ဆိုလို လျက် က- တစ်လုံးကြော၍ အဟိရိကံဟု ပြီးသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ယံ နဟိရိယတိ ဟိရိယိတဓဗ္ဗနာတိ ဧဝံ ဝိတ္ထာရိတာ-ဖြင့် အဟိရိကံ-၌ အန္တဖြစ်သော ဟိရိကို ဟိရိယတိတိ ဟိရိ-ဟု ကတ္ထုသာဓ်

ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဟိရိ-ဓာတ်+အပစ္စည်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ရှက်အပ်စက်ဆုပ်အပ်သော ကာယဒုစရိုက်စသည်ကို ရှက်တတ် စက်ဆုပ်တတ်သော တရားသည် ဟိရိမည်သည်အဖြစ်၊ ထိုရှက်အပ် စက်ဆုပ်အပ်သော ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို မရှက်တတ် မစက်ဆုပ်တတ်သော တရားသည် အဟိရိကမည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဒေါဝစဿတာဒိသု ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသ္မိံ ဝိပုဋ်ကုလဂါဟိမိ ဝိပစ္စနီကသာတေ အနာဒရေ ပုဂ္ဂလေတိ ဒုဗ္ဗစော၊ တဿ ကမ္မံ ဒေါဝစဿံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဒေါဝစဿတာ။ (၉၄)

ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသ္မိံ-ဖြင့် ဒေါဝစဿတာ-၌ အတွင်းပုဒ်ဖြစ်သော ဒုဗ္ဗစကို ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသ္မိံန္တိ ဒုဗ္ဗစောဟု ဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဒုသဒ္ဓါသည် ဒုက္ခအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ဗ-၏ ဝ-ကာရိယအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဝိပုဋ်ကုလဂါဟိမိ ဝိပစ္စနီကသာတေ အနာဒရေ ပုဂ္ဂလေ-ဖြင့် ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသ္မိံ၌ ဧတသ္မိံ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အထူးသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူတတ်ခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို သာယာခြင်း၊ ပုဂ္ဂလဓမ္မကို မရိုသေခြင်းဟူသော အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်အဖြစ်၊ ထို အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပြောခက် အဆိုခက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တဿ ကမ္မံ ဒေါဝစဿံ-ဖြင့် ဒေါဝစဿံကို ဒုဗ္ဗစဿ ကမ္မံ ဒေါဝစဿံဟု ကမ္မတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဒုဗ္ဗစပုဒ်+ကျပစ္စည်း၊ ယင်း ကျ-ပစ္စည်း၏ ကမ္မအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ သ- အာဂုံအဖြစ်၊ အပြောခက် အဆိုခက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခြင်းစသော အမှုသည် ဒေါဝစဿမည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တဿ ဘာဝေါ ဒေါဝစဿတာ-ဖြင့် ဒေါဝစဿတာကို ဒေါဝ-

စဿဿ ဘာဝေါ ဒေါစဿတာဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်၊ ဒေါစဿပုဒ်၊ တာပစ္စည်း၊ ယင်းတာပစ္စည်း၏ ဘာဝအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ ထို ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှ၏ဖြစ်ကြောင်း (ထို ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခြင်း၏ အကြောင်း) ဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ္တပွါဒ်သည် ဒေါစဿတာမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

- * ဒုက္ခံ ဝစော ဧတသိန္နိ ဒုဗ္ဗစော။ (ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ရ၏)
- * ဒုဗ္ဗစဿ ကမ္မံ ဒေါစဿံ။ (ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ပြခြင်း စသော အမှရ၏။)
- * ဒေါစဿဿ ဘာဝေါ ဒေါစဿတာ။

-ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြခြင်း၏+ ထို ဆန့်ကျင်ဘက် ပြကြောင်း ဒေါသမူစိတ္တပွါဒ်နှင့် အကျိုး+ အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ -ဒေါသမူစိတ္တပွါဒ်သည် ပ-နိ။

ပဋ္ဌာန်း

ဒေါစဿ-အရ ဒုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြခြင်းဟူသော ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်ကို ရ၏။

ဘာဝေါ-အရ (တာပစ္စည်း) ဒေါသမူ စိတ္တပွါဒ် ရ၏။

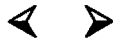
ဘာဝေါ-အရ (တာပစ္စည်း) ဒေါသမူ စိတ္တပွါဒ် ပစ္စည်းတရားက ဝိညတ် ဌေး ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ကြီး ၄၊ ဝိပဿနာ၊ အငယ် ၇-ပစ္စည်း၊ ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်းပြိုင်။

သမ္မဇာနာတီတိ သမ္မဇေညံ။ (၉၅)

သမ္မဇာနာတီ-ဖြင့် သမ္မဇေညံ-ကို သမ္မဇာနာတီတိ သမ္မဇာနော (ပုဂ္ဂလော) သမ္မဇာနဿ ဘာဝေါ သမ္မဇေညံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝနတ္ထ ပြုရမည် အဖြစ်၊ သမ္မဇာန-၌ သံရှေး+ ပရှေးရှိသော ဉာဏတ်+ နာပစ္စည်း အပစ္စည်း၏ အဖြစ်၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတွတ္တဝါစကအဖြစ်၊ သမ္မဇေညံဝယ်

သမ္ပဇနပုဒ် + ကျပစ္စည်း၊ ယင်း ကျပစ္စည်း၏ ဘာဝတဒ္ဓိတ်အနက်၌
သက်သည်၏ အဖြစ်၊ ည- ၏ နကာရိယအဖြစ်ကို သိစေသည်။
(မူလဋီကာ)



၄၄။ သံဝေဇနီယဌာနဒုက် စသည်

- (က) သံဝေဂေါတိ ဇာတိအာဒိနိ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နဘယသခါတံ သံဝိဇ္ဇနံ။
- (ခ) သံဝေဇနီယဌာနန္တိ ဧဝံ သံဝေဂဇနကံ ဇာတိအာဒိကာရကံ။
- (ဂ) အသန္တဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသုတိ ကုသလဓမ္မပူရဇော
အသန္တဋ္ဌိဘာဝေါ။
- (ဃ) အပ္ပဋိဝါနိတာ စ ပဓာနသ္မိန္တိ အရဟတ္တံ အပတွာ ပဓာနသ္မိ
အနိဝတ္တနတာ အနောသက္ကနတာ။
- (င) ဝိဇာနနတော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိမုစ္စနတော ဝိမုတ္တိ။
- (စ) ဓယေ ဉာဏန္တိ ကိလေသက္ခယကရေ အရိယမဂ္ဂေ ဉာဏံ။
(၄-၉၆)

၁။ (ခ) ဇာတိအာဒိကာရကံ = ဇာတိ အစရှိသော ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊
အပါယ ဒုက္ခ၊ အတိတေ ဝဋ္ဋမူလဒုက္ခ၊ အနာဂတေ ဝဋ္ဋမူလဒုက္ခ၊ ပစ္စုပ္ပန္နေ
အာဟာရ ပရိယေဋ္ဌိမူလဒုက္ခ ဟူသော အကြောင်းတည်း။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ပါဠိ၌ သံဝေဂေါ စ သံဝေဇနီယေသု ဌာနေသု-ဟု ဟောတော်
မူ၏။ သံဝေဂအရ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို မြင်ကြားရသောကြောင့်
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သော ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်ရမည်လော။

တစ်နည်း - သံဝေဂေါကို သံဝိဇ္ဇတိတိ သံဝေဂေါ-ဟု ကတ္ထုသာဓံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်လော။ အဘယ်ကို အရကောက်၍ သံဝေဂကို အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) မိန့်။

ကား- ဇာတိအစရှိသည်ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း (သဟောတ္တပ္ပ ဉာဏ်, တစ်နည်း သြတ္တပ္ပ) ကို ကောက်၍ သံဝိဇ္ဇနံ သံဝေဂေါ ဟု ဘာဝသာဓံ ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

(ဘာသာဋီကာ-၌ သံဝေဂေါကို “ သံဝိဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ သံဝေဂေါ” ဟု ကရကသာဓံ ပြုရမည်ဟုဆို၏။ ထိတ်လန့်ကြောင်းသည် ဇာတိစသည့် သံဝေဇနိယဌာနတရားတို့သာ ဖြစ်သင့်၍ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ် မဖြစ်သင့်။ သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်သည် ထိတ်လန့်တတ်သော သံဝေဂ, (ဝါ) ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂသာ ဖြစ်သင့်သည်။)

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ပါဠိတော်၌ သံဝေဇနိယေသု ဌာနေသု-ဟု ဟောတော်မူ၏။ ထိတ်လန့်ခြင်း၏အကြောင်း သံဝေဇနိယဌာနတို့ဟူသည် ကြောက်ဖွယ် လန့်ဖွယ် အာရုံတို့ကို ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်တို့သည် သံဝေဇနိယဌာန မည်ပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

ကား- ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရကစသော ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုပါ၏ဟူလို။

(ဃ) သို့

ဆရာ အားထုတ်ခြင်း၌ မဆုတ်မနစ်သူ၏ အဖြစ်သည် အပ္ပဋိဝါနိတာ စ ပဓာနသ္မိ -ဟု ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူ၏။ ဈာန်မရမချင်း အားထုတ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်သို့ အားထုတ်ခြင်းကို အပ္ပဋိဝါနိတာ စ ပဓာနသ္မိ -ဟု ဆိုလိုပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ) မိန့်။

ကား- ရဟန္တာမဖြစ်မချင်း ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိဘဲ အားထုတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

- ၄။ * သံဝိဇ္ဇနံ သံဝေဂေါ။ (သံ+ဝိဇီ+က)။ ထိတ်လန့်ခြင်းကြံယာ။
- * သံဝေဇေတီ (ထိတ်လန့်စေ၏) တိ သံဝေဇနံ။ (သံ+ဝိဇီ+ယု)
- * သံဝေဇနံ ဇဝ သံဝေဇနိယံ။ (သွတ္တ၌ ဣယ)
- * တိဋ္ဌတိ ဇတေနာတိ ဌာနံ။
- * သံဝေဇနိယံ ဌာနံ သံဝေဇနိယဌာနံ။
- * သမတ္တံ (သဗ္ဗံ) တုဿနံ သန္တုဋ္ဌိ။ (သံ+တုသ+တိ)
(တုဿနံ တုဋ္ဌိ၊ သမတ္တာ တုဋ္ဌိ သန္တုဋ္ဌိလည်း ပြုနိုင်သေးသည်။
ဘာသာဋီကာ၌ သမ္မာ တုဋ္ဌိ သန္တုဋ္ဌိ ဟုပြုသည်။)
- * နတ္ထိ သန္တုဋ္ဌိ ယဿာတိ အသန္တုဋ္ဌိ။ (ပုဂ္ဂလော)။ (ပုံလိင်)
- * အသန္တုဋ္ဌိနော ဘာဝေါ အသန္တုဋ္ဌိတာ။ (အသန္တုဋ္ဌိဘာဝေါ)
-မရောင့်ရဲနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ လောဘနှင့် ဌာန+ဌာနိ၊ အကျိုး+
အကြောင်း အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသည် ဗျူ-နိ။
- * ပဋိဝနိယတေ ပဋိဝါနံ။ (ပဋိ+ဝန+က)
နောက်ဆုတ်ခြင်း၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကြံယာ။
(ဘာသာဋီကာ၌ ပဋိဝါနောဟု ပုံလိင်ဆို၏။ မူလဋီကာ၌ "ဝိရိယပွဝါ
ဟေ ပဝတ္တမာနေ အန္တရာ ဇဝ ပဋိဂမနံ နိဝတ္တနံ ပဋိဝါနံ၊ တံ အဿ
အတ္ထိတိ ပဋိဝါနံ" ဟု နပုံလိင်ဖြင့်ဆိုသည်။)
- * ပဋိဝါနံ အဿ အတ္ထိတိ ပဋိဝါနိ။ (ပုဂ္ဂလော)
- * ပဋိဝါနိဿ ဘာဝေါ ပဋိဝါနိတာ။
-ဆုတ်နစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏+ ဆုတ်နစ်ကြောင်း ထိန၊ မိဒ္ဓနှင့် ဌာန+ဌာနိ
စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
-ဆုတ်နစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထိန၊ မိဒ္ဓသည် ပ-နိ။
- * န ပဋိဝါနိတာ အပ္ပဋိဝါနိတာ။ (ဝိရိယ)
- * နတ္ထိ နိဝတ္တနံ ဇတဿာတိ အနိဝတ္တနော။ (ပုဂ္ဂလော)
- * အနိဝတ္တနဿ ဘာဝေါ အနိဝတ္တနတာ။ (ဝိရိယ)

- * ဩသက္ကိယတေ ဩသက္ကနံ ။ (အဝ+သက္က+ယု)
- * နတ္ထိ ဩသက္ကနံ ယဿာတိ အနောသက္ကနော၊ (ပုဂ္ဂလော)
- * အနောသက္ကနဿ ဘာဝေါ အနောသက္ကနတာ၊ (ဝိရိယ)
- * ဝိဒိယတေ ဉာယတေ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဒိတိ ဇနာတိတိ ဝိဇ္ဇာ၊
- * ဝိမုစ္စတိ အဓိမုစ္စတိ အာရမ္မဏေတိ ဝိမုတ္တိ၊
- * ဝိမုစ္စတိ ကိလေသေဟိတိ ဝိမုတ္တိ၊ (အဘော်ခန်း၌)
- * ခယံ ကရောတိတိ ခယော၊
(ခယကရော-ဟု ဆိုလိုလျက် ကရပုဒ်ချေ)
- * ခယေ ဉာဏံ ခယဉာဏံ၊
-ကိလေသာကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၏+ဉာဏ်နှင့် နိဿယ + နိဿိတစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ ကိလေသာကို ကုန်အောင်ပြုနိုင်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

- ၅။ သန္တုဋ္ဌိ ။ ကိတ်၊ သမာသံ၊ ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- အသန္တုဋ္ဌိ ။ သမာသံပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- အသန္တုဋ္ဌိတာ ။ တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- ပဋိဝါနိ ။ တဒ္ဓိတ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- အပဋိဝါနိတာ ။ တဒ္ဓိတ်၊ ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) ဇာတိအာဒိနိ (ပ) သံဝိဇ္ဇနံ-ဖြင့် သံဝေဂေါ-ကို သံဝိဇ္ဇနံ သံဝေဂေါဟု ဘာဝသာဝ် စနက္ခပြုရမည်အဖြစ်၊ သံ+ဝိဇိဓာတ်+ကပစ္စည်း၊ ယင်း ကပစ္စည်း၏ ဘာဝအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ ဘီလူး-သရဲစသည်ကို မြင်ရ၍ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းသည် သံဝေဂမည်သည်မဟုတ်၊ ဇာတိ အစရှိသည်တို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်သည် (ဝါ) ဩတ္တပ္ပသည် သံဝေဂမည်သည်၏ အဖြစ်ကိုသိစေသည်။

(ခ) ဧဝံ သံဝေဂဇနကံ ဇာတိအာဒိကရကံ-ဖြင့် သံဝေဒနီယံကို သံဝေဂဇေတီတိ သံဝေဒနံ-ဟု ဟောတုကတ္တသာဝံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သံ+ဝိဇီ+ယု၊ ယင်း ယုပစ္စည်း၏ (ဟောတု) ကတ္တားအနက်၌ သက်သည်၏ အဖြစ်၊ သံဝေဒနံ ဧဝံ သံဝေဒနီယံ-ဟု သွတ္တတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ သံဝေဒနပုဒ်+ ဣယပစ္စည်း၊ ယင်းဣယပစ္စည်း၏ သွတ္တအနက်၌ သက်သည်၏ အဖြစ်၊ သံဝေဒနီယဌာနံကို သံဝေဒနီယံ ဌာနံ သံဝေဒနီယဌာနံ-ဟု ကမ္မဓာရဲသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဌာနသဒ္ဓါသည် တည်ရာ အနက်ကို မဟော၊ အကြောင်းအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ သံဝေဒနီယ အရ ဘီလူး၊ သရဲ၊ မြွေ၊ ကျားစသော ကြောက်မက်ဖွယ် သတ္တဝါတို့ကို မယူရ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဉာဏ်ကို ဖြစ်စေတတ်သည့် ဇာတိစသော အကြောင်းတရားတို့ကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ကုသလဓမ္မပုရဂေ-ဖြင့် အသန္နဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသု- ၌ ကုသလေသု ဓမ္မေသု-အရ ကုသိုလ်တရားတို့ကို မယူရ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း အားထုတ်ပြုလုပ်ခြင်းတိုင်အောင် ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(တစ်နည်း) ကုသိုလ်တရားတို့၌ မရောင့်ရဲဟူသည် ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌ မရောင့်ရဲခြင်းကို ဆိုလိုသည်ဟု သိစေသည်။

အသန္နဋ္ဌိဘာဝေါ-ဖြင့် အသန္နဋ္ဌိတာကို အသန္နဋ္ဌိနော ဘာဝေါ အသန္နဋ္ဌိတာ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အသန္နဋ္ဌိပုဒ်+ တာပစ္စည်း၊ ယင်းတာပစ္စည်း၏ ဘာဝတ္ထ၌ သက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) အရဟတ္တံ အပတွာ ပဓာနသ္မိံ-ဖြင့် ပဓာန-အရ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို အာထုတ်ခြင်း သာမန်မျှကိုသာ မယူရ၊ အရဟတ္တဖိုလ်မရောက်မချင်း မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇၄၀

အနိဝတ္တနတာ အနောသတ္တနတာ-ဖြင့် အပ္ပဋ္ဌိဝိနိတာ-၌ ပဋိဝါန သဒ္ဓါသည် နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း၊ ဆုတ်နစ်ခြင်း အနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိနိတာကို အပ္ပဋ္ဌိဝိနိနော ဘာဝေါ အပ္ပဋ္ဌိဝိနိတာ ဟု ဘာဝ တဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အပ္ပဋ္ဌိဝိနိပုဒ်+တာပစ္စည်း၊ ယင်းတာပစ္စည်း ၏ ဘာဝတ္ထ၌ သက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝိဇာနနတော-ဖြင့် ဝိဇ္ဇာကို ဝိဒတိ ဇာနာတိတိ ဝိဇ္ဇာဟု ကတ္ထုသ္မာန် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝိဒဓာတ်+ကျပစ္စည်း၊ ယင်း ကျ ပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၌ သက်ရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဝိဇ္ဇာကို ဘာဝသ္မာန်လည်း ပြုနိုင်သည်။)

ဝိမုစ္စနတော-ဖြင့် ဝိမုတ္တိကို ဝိမုစ္စတိ အဓိမုစ္စတိ အာရမ္မဏေတိ ဝိမုတ္တိ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇာရိသော မုစဓာတ်+တိပစ္စည်း၊ မုစဓာတ်၏ သက်ဝင်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တိပစ္စည်း၏ ကတ္တား အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ (ဤသို့ပြုရိုက် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကောက်)

(တစ်နည်း) ဝိမုတ္တိကို ဝိမုစ္စတိ ကိလေသေဟိ သင်္ခါရေဟိတိ ဝိမုတ္တိ- ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇာရိသော မုစဓာတ်+တိပစ္စည်း၊ မုစဓာတ်၏ လွတ်မြောက်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ တိပစ္စည်း၏ ကတ္တား အနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ (ဤသို့ပြုရိုက် နိဗ္ဗာန်ကိုကောက်)

ဝိမုတ္တိကို ဝိမုတ္တိ စ ဝိမုတ္တိ စ ဝိမုတ္တိဟု ဧကသိသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) ကိလေသက္ခယကရေ အရိယမဇ္ဇေ ဉာဏ်-ဖြင့် ခယေ ဉာဏ်၌ ခယကို ခယံ ကရောတိတိ ခယော-ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်၊ ခယကရ ဟု ဆိုလိုလျက် ကရသဒ္ဓါကျေ၍ ခယ ဟု ဆိုရသည်အဖြစ်၊ ထိုခယအရ ကိလေသာ ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည့် အရိယာမဂ်ကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ခယေ ဉာဏ်ကို ခယေ ဉာဏ် ခယေဉာဏ် ဟု အလှူတပုဂ္ဂိုလ်သမာသ်ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ခယောကို ခီယတိ ဇတေနာတိ ခယောဟု ကရကသာဓ်လည်း ပြုနိုင်သည်။ ထိုသို့ပြုက ကရ-ပုဒ် အကျေကြံစရာမလို။

၈။ သံဝေဂေါအရ ကြိယာငါးတန်

သဟောတ္တပ္ပဉာဏ် (ဝါ) သြတ္တပ္ပသည် ဒဿနတ္ထ။

ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရက စသော သံဝေဂဝတ္ထု (သံဝေဇနိယဌာန) တို့သည် ဒီပကတ္ထ။

ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့် ထိုဇာတိ၊ ဇရာ စသည်မှလွတ်အောင် တရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသဘောတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မသဝနစသော အကြောင်းများသည်လည်းကောင်း ဝိဘာဝတ္ထ။

ထိုသို့ ကြိုးစားအားထုတ်သဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်တို့ကို ရခြင်းမှစ၍ အနုပါ-ဒိသေသနိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

အသန္နုဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသု

ကုသိုလ်တရားတို့ကို အားထုတ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၌ မရောင့်ရဲခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။

ကုသိုလ်တရားတို့၏ အကျိုးအာနိသင်ကို သိမြင်ခြင်း၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ အားကြီးခြင်းတို့သည် ဒီပကတ္ထ။

ကုသိုလ်တရားတိုးပွားခြင်း၊ ပီတိ ပါမောဇ္ဇဖြစ်ရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

တိပဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ သဒ္ဓမ္မသဝန၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ၊ ဝတ္ထု-ဝိသဒတာ စသောအကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့်တကွ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

အပ္ပဋိဝါနိတာ ပဓာနသ္မိ

- ၁။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌ မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ခန္ဓာငါးပါး၏ အပြစ်ကိုမြင်ခြင်း အာဒိနဝဉာဏ်သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ မဂ်ဉာဏ်သည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ သပ္ပုရိသသံသေဝ စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖလသမာပတ္တိ နိရောဓသမာပတ္တိသုခမှစ၍ များစွာသော အကျိုးတရားတို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဝိဇ္ဇာ - အရ

ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်တို့ကို ကောက်၍ ထုတ်။

ဝိမုတ္တိ - အရ

အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို ကောက်၍ထုတ်။

ခယေ ဉာဏ် - အရ

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ကောက်၍ထုတ်။

- ၉။ သံဝေဂ = ဩတ္တပ္ပနှင့် ပညာ။
- အသန္တုဋ္ဌိတာ = ကုသိုလ်၊ (တစ်နည်း) ကုသိုလ်ဆန္ဒ။
- အပ္ပဋိဝါနိတာ = ဝိရိယ။
- ဝိဇ္ဇာ = ပညာ။
- ဝိမုတ္တိ = အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်။
- ခယေ = အရဟတ္တမဂ်။
- ဉာဏ် = ပညာကောက်၍ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထထုတ်။

၁၀။ ဇာတိအာဒိနိ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နဘယသင်္ခါတံ သံဝိဇ္ဇနံ။

ဇာတိအာဒိနိ-အရ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ စသော သံဝေဂဝတ္ထုရှစ်ပါးရ၏။
သံဝိဇ္ဇနံ -အရ ဩတ္တပ္ပနှင့် တကွသော ဉာဏ်၊ (ဝါ) ဩတ္တပ္ပရ၏။
(ရှေ့ပစ္စည်း+နောက်ပစ္စယုပ္ပန်) အရမ္မဏ။ အာ၊ ဓိ၊ ဥပ ၃-ပစ္စည်းပြိုင်။

အသန္တဋ္ဌိတာ ကုသလေသု ဓမ္မေသု

အသန္တဋ္ဌိတာ-အရ ကုသုလ်စိတ် ၂၁၊ စေ ၃၈-ရ၏။
ကုသလေသု ဓမ္မေသု အရလည်း ၎င်းပင်။
သဟဇာတမိန်း၊ အာရမ္မဏမိန်း ပြိုင်နိုင်သည်။

ကုသလေသု ဓမ္မေသု-အရ ရှေးရှေးကုသိုလ်၊ အသန္တဋ္ဌိတာ-အရ
နောက်နောက်ကုသိုလ်ယူလျှင် အနန္တရမိန်း၊ ပကတူပမိန်းများ ပြိုင်နိုင်သည်။
ပြိုင်လေ၊ မခက်ပါ။

အပ္ပဋိဝါနိတာ ပဓာနသ္မိ

ပဓာနသ္မိ-အရ ကုသုလ်စိတ် ၂၁၊ စေ ၃၈-ရ၏။
အပ္ပဋိဝါနိတာ-အရ သမ္မာဝါယာမ ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်ပါ။

ဓယေ ဉာဏံ

ဓယေ-အရ အရိယာမဂ်ရ၏။ (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟု ဆိုလိုသည်)
ဉာဏံ-အရ သမ္မာဒိဋ္ဌိရ၏။ သဟဇာတပြိုင်ပါ။

သုတ္တန္တိကာ ဓူကာမာတိကာ ပြီး၏။

၄၅။ ကာမာဝစရကုသလ ပဒဘာဇနီ အဖွင့်

- (က) ကုဒါနိ ယထာနိက္ခိတ္တာယ မာတိကာယ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ ပဘေဒတော ဒဿေတုံ "ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ" တိ ကုဒံ ပဒဘာဇနီယံအာရဒ္ဓံ။
- (ခ) တတ္ထ ယဒေတံ "ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ" တိ ပဌမံ ကာမာဝစရကုသလံ ဒဿိတံ၊ တဿ တာဝ နိဒ္ဒေသေ ဓမ္မဝတ္ထာနဝါရော သင်္ဂဟဝါရော သုညတဝါရောတိ တယော မဟာဝါရာ ဟောန္တိ။
- (ဂ) တေသု ဓမ္မဝတ္ထာနဝါရော ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသဝသေန ဒွိစာ ငြိတော။
- (ဃ) တေသု ဥဒ္ဓေသဝါရဿ ပုစ္ဆာသမယနိဒ္ဓေသော မ္ဗေဒ္ဓေသော အပ္ပနာတိ စတ္တာရော ပရိစ္ဆေဒါ။

(၆-၉၇)

၁။ (က) ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော။ (ကုတိ-သဒ္ဓါ ဥပလက္ခကတ္ထ. နိဒဿနတ္ထ) (ဝါ) ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ အစရှိသော။ (ကုတိသဒ္ဓါ- အာချုတ္တ)

(ခ) တတ္ထ၊ ထိုပဒဘာဇနီ၌။ (ဂ) တေသု၊ ထိုသုံးပါးသော မဟာဝါရ တို့တွင် (ဃ) တေသု၊ ထိုဥဒ္ဓေသ, နိဒ္ဓေသတို့တွင်။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ (သဒ္ဓတ္ထ) သောတုဇနတို့၏ အသိဉာဏ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ (အဓိပ္ပာယ်တ္ထ)

(ဃ) တေသု, ဥဒ္ဓေသဝါရဿ၊ ၏။ ပုစ္ဆာ၊ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာလည်းကောင်း။ သမယ နိဒ္ဓေသော၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ (ပ) တသ္မိံ သမယေ-ဖြင့် ပြအပ်သော သမယနိဒ္ဓေသ လည်းကောင်း။ မ္ဗေဒ္ဓေသော၊ ဖသော ဟောတိ (ပ) အဝိက္ခေပေါ ဟောတိ-ဖြင့် ပြအပ်သော

ဓမ္မုဒ္ဓေသလည်းကောင်း။ အပ္ပနာ၊ ယေ ဝါ ပန တသ္မိံ သမယေ-ဖြင့် ပြအပ်သော အပ္ပနာလည်းကောင်း။ ဣတိ စတ္တာရော ပရိစ္ဆေဒါ ဟောန္တိ။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ဣဒါနိ ဣတိမေ ဘာသမာနဿ - အစရှိသည်ဖြင့် မာတိကာပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပြတော်မူ၏။ မာတိကာပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ပြပြီးဖြစ်၍ ထိုမာတိကာပုဒ်တို့၏ ပဒဘာဇနီကို ဖွင့်ပြသင့်သည် မဟုတ်ပါ လော။ (ပါပနာသွင်းလိုက ဤမျှသာဆိုချေသော် မာတိကာပုဒ်တို့၏ ပဒဘာဇနီ အဖွင့်ကို မပြဆိုဟူသော အနက်သည် ရောက်၏ဟု သွင်း) အသို့မှတ်ရမည် နည်း။ စုဒ်ကြောင့် (က)မိန့်။

(တစ်နည်း)

ဆရာ ဆရာသည် ပါဠိတော်၌ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ အစရှိ သည်တို့ကို ဟောတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဟောသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုး မရှိသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်အကျိုးငှါ ထိုကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ အစရှိသည်ကို ဟောအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် ဣဒါနိ စသည်ကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကုသလာ ဓမ္မာ, အကုသလာ ဓမ္မာ, စသည်ဖြင့် ဟောကြားချထားအပ်ပြီး သော မာတိကာပါဠိတော်ဖြင့် သိမ်းယူအပ်ပြီးသော တရားတို့ကို ဤကား စိတ်, ဤကား ဖဿ, ဤကား ဝေဒနာ စသည်ဖြင့် အထူးအပြားကို ခွဲခြားပြ လိုသောကြောင့် ဟောရ၏ဟုလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် မာတိကာပုဒ်တို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ် သော ဓမ္မ အထူးအပြားတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ- စသော ပဒဘာဇနီကို အားထုတ်အပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင်

ထိုပဒဘာဇနီဝယ် ရထိုက်သိထိုက်သော မဟာဝါရ၊ ပရိစ္ဆေဒတို့ကို ပြဆိုသည့် ပါဠိဝေဠာန်ကို မဆိုတော့ပြီဟု မှတ်ရမည်လော။ အသို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ)ဝါကျမိန့်။

(ပါပနာသွင်းလိုက ယင်းသို့ဆိုလျှင် ထိုပဒဘာဇနီ၌ သိသင့်သိထိုက်သော မဟာဝါရ၊ ပရိစ္ဆေဒတို့ကို ခွဲခြားဝေဖန်ပြဆိုသည့် ပါဠိဝေဠာန်ကို မပြဆိုဟူသော အနက်သည် ရောက်၏-ဟု သွင်းပါ။) ပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထတို့ကို မပြဆိုမီ မဟာဝါရသုံးပါး၊ ပရိစ္ဆေဒလေးပါးတို့ ဖြင့် ခွဲခြားပြရာဖြစ်သော ပါဠိဝေဠာန်ကို ငါပြဆိုဦးမည် ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ပဒဘာဇနီပါဠိတော်၌ ရထိုက်သော မဟာဝါရကြီးသုံးမျိုးရှိကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ ထိုမဟာဝါရကြီး သုံးပါးတို့တွင် ဓမ္မဝေဠာနဝါရသည် တစ်စုံတစ်ရာ အကွဲအပြားမရှိ အဘေဒဟု မှတ်ရမည်လော။ အဘယ်သို့ မှတ်အပ်သနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

တစ်စုံတစ်ရာ အကွဲအပြား (ဘေဒ) မရှိသော အဘေဒဝါရ မဟုတ်။ ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသ ဟူ၍ နှစ်ပါးကွဲပြားသော ဒွိပွကာရဝါရဖြစ်၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် မာတိကာ၏ အဖွင့်ကို ပြပြီးနောက် ပဒဘာဇနီ၏ အဖွင့်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ပဒဘာဇနီလာ မဟာဝါရကြီးသုံးပါးကို ထုတ်ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ဓမ္မဝေဠာနဝါရ၏အပြား (ဘေဒ) ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် ဥဒ္ဓေသဝါရလာ ပရိစ္ဆေဒလေးပါးကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

- ၄၊ * ပဘိဇ္ဇတိတိ ပဘေဒေါ။ (ပ+ဘိဒ+က) ကွဲပြားခြင်း။
- * ဘာဇိယတေ အနေနာတိ ဘာဇနိယံ။ (ဘဇ+အနိယ) ခွဲခြမ်းဝေဖန်ခြင်း။
- * ပဒါနံ (တို့၏) ဘာဇနိယံ ပဒဘာဇနိယံ။
ကုသလာမွှော စသောပုဒ်တို့၏ + ဝေဖန်ကြောင်းဖြစ်သော ပဒဘာဇနီ နှင့်အကြောင်း + အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည်ဗျူ-နိ။
ပုဒ်တို့ကို ဝေဖန်ခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

တစ်နည်း

- * ဘာဇိယတေ (ဝေဖန်ခြင်း) ဘာဇနံ။
- * ဘာဇနဝသေန ပဝတ္တံ ဘာဇနိယံ။ (တဒ္ဒိတ်) (ဘာဇန+ဣယ)
- * ပဒါနံ ဘာဇနိယံ ပဒဘာဇနိယံ။
- * အာရဘီယတေတိ အာရဒ္ဓံ။ (အာ+ရဘ+တ) အားထုတ်ခြင်း။
- * ဝိသု ဝိသု အဝိစ္ဆန္တိတွာ တိဋ္ဌန္တိ ဇတ္ထာတိ ဝဝတ္ထာနော။
(ဝိ+အဝ+ဌာ(ထာ)+ယု) ပိုင်းခြား၍ထားခြင်း။
- * မ္ဗောနံ ဝဝတ္ထာနော မ္ဗေဝဝတ္ထာနော။
- * မ္ဗေဝဝတ္ထာနော စ သော ဝါရော စာတိ မ္ဗေဝဝတ္ထာနဝါရော။
(ဘာသာဋီကာ)
- * သင်္ဂယုတိ ဇတ္ထာတိ သင်္ဂဟော။ (သံ+ဂဟ+အ)
- * သုနဿ ဟိတံ သုညံ။ (တဒ္ဒိတ်) (သုန+ယ)
- * သုနတိ တုစ္ဆဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိ သုညံ။ (ကိတ်) (သုန+ယ)
- * သုညံယေဝ သုညတော။ (သုတ္ထ-၌ တ-ပစ္စည်း)
- * နိဋ္ဌိသီယတိ ဇတ္ထာတိ နိဋ္ဌေသော။
- * သမယဿ နိဋ္ဌေသော သမယနိဋ္ဌေသော။ (ပရိစ္ဆေဒေါ)
(ဓမ္မုဋ္ဌေသော နည်းတူဆို)

* အပေတီတိ အပ္ပနာ။ (အန+ယ) ရောက်ခြင်း။

၆။ အာဘော်များကို ပါဠိလျှောက် ဘာဝတ္ထ၊ သရုပ်ကြား အဘိဓယျတ္ထ ဖော်ပါ။

- ၇။ (က) ဣဒံ = ပဒဘာဇနီယံစွဲ။ (ပသိဒ္ဓ)
- (ခ) ယဒေတံ = ယံ+ဒေတံ = ကာမာဝစရကုသလံစွဲ။ (ပသိဒ္ဓ)
တဿ = ကာမာဝစရကုသလံစွဲ။ (ပတ္တန္တ)
- (ဂ) တေသု = မဟာဝါရကြီးသုံးပါးစွဲ။ (ပတ္တန္တ)
- (ဃ) တေသု = ဥဒ္ဓေသ၊ နိဒ္ဓေသစွဲ။ (ပတ္တန္တ)

၈။ သင်္ဂဟိတေ ဓမ္မေ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ

ဒဿေတုံ-အရ မာတိကာ ပဒသင်္ဂဟိတဓမ္မတို့၏ အထူးအပြားတို့ကို ပြလိုခြင်း (ဆန္ဒ)သည် ဒဿနတ္ထ။ မာတိကာ ပါဠိတော်တို့ကို ဟောပြီးခြင်း သည် ဒီပကတ္ထ။ ကတမေဓမ္မာ ကုသလာ စသော ပဒဘာဇနီကို ဟောတော်မူ ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ မယ်တော်ကြီးကို ကျေးဇူးဆပ်လိုခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ် စသည်တို့၏ သရုပ်သဘောတို့ကို ဝေနေယျတို့ သိရခြင်း စသည်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ဒဿေတုံက - အကြောင်း။ အာရဒ္ဓံက အကျိုး။)

ဣဒံ ပဒဘာဇနီယံ အာရဒ္ဓံ

ရဘ - ဓာတ်အရ အားထုတ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။ မာတိကာပုဒ်ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော ဓမ္မတို့ကို အထူးအပြားအားဖြင့် ပြလိုသော ဆန္ဒတော်သည် ဒီပကတ္ထ။ ထိုပဒဘာဇနီတို့ အထူးအပြားတို့ကို ဝေနေယျတို့ သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ မာတိကာ ပါဠိတော်ကို ဟောတော်မူပြီးခြင်း မယ်တော်ကြီးအား ကျေးဇူးဆပ်လိုခြင်း စသော

အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဝေနေယျတို့၏ အတ္ထဝေဒ၊ ဓမ္မဝေဒမှ စ၍ အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

(ကာမာဝစရကုသလံ ဒဿိတံ-၌ ဒိသဓာတ်အရလည်း ဤနည်းမှီ၍ ထုတ်ပါ။ ဒဿနတ္ထအရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ထုတ်ခြင်းသာ ထူးသည်။)

ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ

ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ယောနိသောမနဿကာရ၊ ကုသိုလ်ကို ပြုအပ်၏ဟု သိမှတ်ခြင်း နိယမိတစသော အကြောင်းများသည် ဒီပကတ္ထ။ စိတ်နှလုံး သာရွှင်ခြင်း၊ ပီတိ ပါမောဇ္ဇဖြစ်ခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထ။ သပ္ပရိသုပ နိဿယ၊ ပတိရူပဒေသဝါသ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ စသည့် အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ဓမ္မေ ပဘောဒတော ဒဿေတုံ။

ဒဿေတုံ-အရ ဆန္ဒ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရဒ္ဓံ-၌ ဓာတ်အရ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ပကတူပသတ္တိ။

အာရဒ္ဓံ (တပစ္စည်း)-အရ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ စသော ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓ ရ၏။ ပကတူပပင်။ (အခိုက်အတန့်မတူ)

ပဒဘာဇနီယံ အာရဒ္ဓံ

ပဒဘာဇနီယံ -အရ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ စသော ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရဒ္ဓံ-၌ ဓာတ်အရ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် (ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်) ရ၏။ (ပစ္စည်း) သဟဇာတသတ္တိ၊ ကြီး ၄၊ ဝိပဿုတ္တ၊ အငယ် -၇=ပေါင်း ၁၂။

မှတ်ချက်။ ။အာရဒ္ဓံ-၌ ပစ္စည်းအရ (အာရဒ္ဓံ ပုဒ်လုံးအရ) ကတမေ

မောကုသလာစသော ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓရုပ်ကို ကောက်၍
တစ်ပါး မဟာဘုတ် ပစ္စည်း၊ သုံးပါး မဟာဘုတ်နှင့် ဥပါဒါရုပ်
ပစ္စယုပ္ပန် စသော နည်းဖြင့် သဟဇာတပြိုင်ပါ။ အကြီး ၄-
ပစ္စည်းသာ။

ကာမာဝစရ ကုသလံ ဒဿိတံ

ကာမာဝစရကုသလံ - အရ ကာမာဝစရကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။
(ပစ္စည်း) ဒဿိတံ - ၌ ဒိသဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။
(ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏ၊ အာ. ဝိ. ဥပ. ၃-ပစ္စည်း။

ဒဿိတံ - အရ (တပစ္စည်းအရ) ကာမာဝစရကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို
ကောက်လျှင် သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ပါ။



၄၆။ ပုစ္ဆာ ငါးမျိုးအဖွင့်

- (က) တတ္ထ ဗုဒ္ဓါနံ ပုရိမာ တိဿော ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။
- (ခ) ကသ္မာ?
- (ဂ) ဗုဒ္ဓါနဉ္စိတီသု အဒ္ဓါသု ကိစ္ဆိ သင်္ခတံ အဒ္ဓါဝိမုတ္တံ ဝါ အသင်္ခတံ
အဒိဋ္ဌံ အနညာတံ အဇောတိတံ အတုလိတံ အတီရိတံ
အဝိဘူတံ အဝိဘာဝိတံ နာမ နတ္ထိ။ တေန တေသံ အဒိဋ္ဌ
ဇောတနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။
- (ဃ) ယံ ပန ဘဂဝတာ အတ္တနော ဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓံ။ တဿ
အညေန သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန
ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ သဒ္ဓိံ သံသန္ဓနကိစ္စံ နတ္ထိ။ တေနဿ ဒိဋ္ဌ-
သံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။

- (င) ယသွာ ပနေသ အကထံကထိ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော သဗ္ဗ-
ဓမ္မေသု ဝိဟတသံသယော၊ တေနဿ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ
ပုစ္ဆာ နတ္ထိ။
- (စ) ဣတရာ ပန ဒွေ ပုစ္ဆာ ဘဂဝတော အတ္ထိ။
- (ဆ) တာသု အယံ " ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ " တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

(၄-၉၈)

၁။ (က) တတ္ထ၊ ထိုအဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ၊ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ
ပုစ္ဆာ၊ အနမတိပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ပုရိမာ၊ တိသော၊
ကုန်သော။ ပုစ္ဆာ၊ အဒိဋ္ဌ၊ ဒိဋ္ဌ၊ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာတို့သည်။ နတ္ထိ။

(စ) ပန၊ အနွယကိုဆိုအံ့။ ဣတရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တစ်ပါးသော။
ဒွေပုစ္ဆာ၊ အနမတိပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ အတ္ထိ။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ပဉ္စဝိဇာဟိပုစ္ဆာ - စသည်ဖြင့် ပုစ္ဆာငါးမျိုးရှိကြောင်း သရုပ်
အဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဘုရားရှင်တို့အား
ထိုပုစ္ဆာငါးမျိုးလုံးရ၏ ဟူသောအနက်ရောက်၏။ စင်စစ်ထိုအနက်မရောက်
သင့်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်တို့အား ရန်ရှိသော ပုစ္ဆာတို့ကို ပြဆိုသင့်သေး၏။
ပုစ္ဆာငါးမျိုးရှိကြောင်းကိုသာ မဆိုသင့်။ စုဒ္ဓိကြောင့် တတ္ထ ဗုဒ္ဓါနံ စသည်မိန့်။
အဓိပ္ပာယ်ကား

ငါးမျိုးလုံးမရ၊ ရှေ့သုံးမျိုးကိုသာ ရသည်ဟူလို။

(ခ) သို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ဘုရားရှင်တို့အား အဒိဋ္ဌဇောတနာ
ပုစ္ဆာ စသော ရှေ့ပုစ္ဆာသုံးပါး မရနိုင်ဟုဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့ မရနိုင်ခြင်း၏
အကြောင်းကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ယင်း
သုံးပါးတို့ကို မရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို

ကိုယ်တိုင်ပြလိုသော ဆရာသည် (ခ) မိန့်။
(အမေးဝါကျဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဖွယ်မလို။)

(ဂ) သို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ)ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ဘုရားရှင်တို့အား ထိုပုစ္ဆာ သုံးပါးတို့ကို မရနိုင်သနည်း ဟူသော ပုစ္ဆာကို ပြတော်မူ၏။ ထိုပုစ္ဆာ၏ အဖြေကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုပုစ္ဆာ၏ အဖြေ ဝိဿဇ္ဇနာကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

ကား - ဘုရားရှင်တို့ မသိအပ်သော သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ တရား မည်သည်မရှိသောကြောင့် အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာကို မရနိုင် ဟူလို။

(ဃ) သို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဖြင့် အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ မရခြင်း၏အကြောင်း ကိုဆိုတော်မူ၏။ ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာပုစ္ဆာ မရခြင်း၏အကြောင်းကို မပြပြီလော။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

ကား - ဘုရားရှင်တို့သည် မိမိဉာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော တရားကို (မှန်သလား၊ မှားသလား စသည်ဖြင့်) မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်မျှ ဆွေးနွေး စစ်ဆေးဖွယ် မလိုသောကြောင့် ဒိဋ္ဌ သံဝန္ဓနာပုစ္ဆာကို မရနိုင် ဟူလို။

(ဆ) သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (စ) ဝါကျဖြင့် ဘုရားရှင်တို့အား အနုမတိပုစ္ဆာ၊ ကထေတုကဗျတာပုစ္ဆာ နှစ်ပါးတို့ကိုသာ ရ၏ဟုဆို၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ဤ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာသည် ထိုနှစ်မျိုးလုံးပင် ဖြစ်သည် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ဤ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာသည် ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် အဘယ်ပုစ္ဆာ

ဖြစ်သည်ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဆ) ဝါကျမိန့်။

ကား - ကထေတုကမုတာ ပုစ္ဆာဖြစ်၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် ပုစ္ဆာငါးမျိုးတို့တွင် ဘုရားရှင်တို့ သန္တာန်၌ အဒိဋ္ဌ
ဇောတနာ ပုစ္ဆာ စသော ရှေ့သုံးပါးကို မရအပ်ဟု ပြသောကြောင့် (မလိုအပ်
သော အနက်များ ကင်းစင်သွား၍) အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို
ပယ်သည်။

(ခ) ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ယင်းသုံးပါးကို မရပါသနည်း - ဟု ပုစ္ဆာကိုပြု၍
အဖြေကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ-ဃ-င) ဝါကျတို့ဖြင့် အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ စသော သုံးမျိုးမရခြင်း၏
အကြောင်းများကို ပြဆိုသောကြောင့် သြစိတျဟိန၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို
ပယ်သည်။

ယင်းတို့တွင် အချင်းချင်း ပက္ခ၊ ပက္ခန္ဓရများ ဖြစ်သောကြောင့် အဗျာပိတ
ဒေါသတို့ကိုလည်း ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ဘုရားရှင်တို့၏ သန္တာန်၌ ရထိုက်သော ပုစ္ဆာနှစ်မျိုးကို
ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဆ) ဝါကျဖြင့် ဤနေရာ၌ လိုအပ်သော ပုစ္ဆာကို ပြဆိုသောကြောင့်
အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

၄။ * သတ္တာနံ ဇီဝိတံ အသတိ ခေပေတီတိ အဒ္ဓါ။ (အသ+ခ)
ကုန်ခြင်းကြံယာ။

* အဒ္ဓါဟိ ဝိမုတ္တာ အဒ္ဓါဝိမုတ္တာ။ (အသင်္ခတံ)

* ပသီယတေတိ ဒိဋ္ဌော၊ န ဒိဋ္ဌော အဒိဋ္ဌော။

* အညာယတေ အာဇာနိယတေတိ အိညာတော။ (အာ+ည+တ)

* ဇောတိယတေ ပကာသီယတေတိ ဇောတိတော။ (ဇတ+တ)

* တုလီယတေ ပမီယတေတိ တုလိတော။ (တုလ+တ)

* တိရိယတေ နိဋ္ဌာပီယတေ (ပြီးဆုံးစေအပ်၏) တိ တိရိတော။
(တိရ+ တ) (န-နှင့် ကမ္မစာရေ တွဲပါ။)

* ဇောတိယတိ ဇောတယတိ ဇောတနာ။ (ဇတ+ယု)

* အဒိဋ္ဌဿ ဇောတနာ အဒိဋ္ဌဇောတနာ။

မသိမမြင်အပ်သော တရား၏+ထွန်းပြကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာနှင့်
အကြောင်း+အကျိုးသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

မသိအပ်သော တရားတို့ကို ထွန်းပြခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* သံသန္တတိ ဇောယာတိ သံသန္တနာ။ သံ+ သန္တ (သန္တူ)+ ယု
ဒိဋ္ဌဿ သံသန္တနာ ဒိဋ္ဌသံသန္တနာ။

* ဝိဝိဓေန အာကာရေန မညတိတိ ဝိမတိ။ (ဝိ+မန+တိ) (စာန်ဋီ)
န မတိ ဝိမတိ။ (အဋ္ဌသာလိနီ-၃၀၁) (ဝိသဒ္ဓါ ပဋိသေနေတ္ထ)။
ဆိန္တတိ ဇောယတိ ဓောဒနာ။
ဝိမတိယာ ဓောဒနာ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ။

* ကထံ ဣဒံတိ ကထိယတိ ဇောယတိ ကထံကထာ။
(ကထံ သဒ္ဓူပပဒကထဓာတ်+အပစ္စည်း။ ဣတ္ထိလိင် အာပစ္စည်း)။
ဝိစိကိစ္ဆာ စေတသိက်ရ၏။
နတ္ထိ ကထံကထာ ဇောသာတိ အကထံကထိ။ (တဒ္ဓိတန္တ
သမာသ်ပုဒါ၊ န+ကထံကထာ+ ဤ)။

ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိခြင်းဂုဏ်၏+မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေးသမ္ပန်ဗျ-နိ။

ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

(ကထံကထိကို အဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်ပြုပြီး န-နှင့် သမာသ်လည်း
တွဲနိုင်၏။)

* တိဏှာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဖောနာတိ တိဏှဝိစိကိစ္ဆော။

ကူးမြောက်အပ်ပြီး ဝိစိကိစ္ဆာ (ဝါ) ဝိစိကိစ္ဆာမရှိခြင်း ဂုဏ်၏+
မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

ဝိစိကိစ္ဆာမရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဝိဟညတေ ပဖေဟိယတေတိ ဝိဟတော။ (ဝိ + ဟန + တ)

* ဝိဟတော သံသယော ယေနာတိ ဝိဟတသံသယော။ (ဘဂဝါ)

* ကာမေတိတိ ကာမော။ (ပုဂ္ဂလော)

ကထေတုံ ကာမော ကထေတုကာမော။ (ပုဂ္ဂလော)

(တုံ-၌ နိဂ္ဂဟိတံချေ။)

ကထေတုကာမဿ (ပုဂ္ဂလဿ) ဘာဝေါ ကထေတုကမ္ပံ။

(ကထေတုကာမ+ကျ)။ (ဆန္ဒရ၏)

ပြောလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန္ဒနှင့် အကျိုး+အကြောင်း စပ်ခြင်းသမ္ပန်ဗျ-နိ။

ပြောလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဆန္ဒစေတသိက်သည် ပ-နိ။

* ကထေတုကမ္ပယေဝ ကထေတုကမ္ပတာ။ (သုတ္တ)

- ၅။ အဒ္ဓါ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရာဇာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- တိသော = သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ထိလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ ကုကာရန္တ။
- အဒိဋ္ဌံ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အာကာရန္တ။
(အနညာတံ စသည် နည်းတူ)
- ဝိမတိ = နာမ်ပုဒ်၊ သမာသ်ပုဒ်၊ ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ကုကာရန္တ။
- အကထံကထိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။

၆။ အာဘော်များ လွယ်၏။ ဘာဝတ္ထပါဋ်လျှောက် ဖော်ပါ။

၇။ (ဂ) (ဃ) (င) ဝါကျရှိ တေန-တို့ကား လွန်ခဲ့ပြီးဝါကျ စကားရပ် အားလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

- (က) တတ္ထ = ပက္ကန္တ။ ဆိုပြီး ပုစ္ဆာငါးမျိုးကိုစွဲ။
- (ဆ) တာသု = ပက္ကန္တ။ (စ)ဖြင့် ပြခဲ့သော ပုစ္ဆာ ၂-မျိုးကိုစွဲ။
- အယံ = ပသိဒ္ဓ။ ဆိုဆဲ ကတမေ မွော ကုသလာကိုစွဲ။

(ဃ) ဝါကျ ယံ ပန ဘဂဝတာ-၌ ယံ-ကာ အနမာနအားဖြင့် မှန်းဆ၍ သိအပ်သောဓမ္မဇာတ-ကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။ (တတ္ထ ဇာတကံ ဖလံ-၌ တတ္ထ ကဲ့သို့တည်း)။

တဿ အညေန-၌ တဿ-ကာ ထို ယံ-သဒ္ဓါဖြင့် စွဲယူအပ်သော ဓမ္မဇာတကိုပင် စွဲသောကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယ။

၈။ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ နတ္ထိ

ဘုရားရှင် သန္တာန်၌ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ မရခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ မသိအပ် မမြင်အပ်သော သင်္ခတဓမ္မ၊ အသင်္ခတဓမ္မ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိခြင်း သည်ဒီပကတ္ထ။ သင်္ခတဓမ္မ၊ အသင်္ခတဓမ္မတို့ကို အပိတ်အပင် အတားအဆီး မရှိ သိမြင်တော် မူခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ (တစ်နည်း) ဝေနေယျတို့ သန္တာန်၌ အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရခြင်းစသော ရှေးရှေး အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဘုရားရှင်၏ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိ သိမြင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် တော်ကို အာရုံပြု၍ ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရား တိုးပွား ထက်သန်ခြင်းမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးတရားတို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိ-လည်း နည်းတူထုတ်။

ဝိမတိစ္ဆေဒနာ နတ္ထိ-၌ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်ပြီးခြင်းကို ဒီပကတ္ထထုတ်။
ကြွင်းနည်းမှီ၍ ထုတ်ပါ။

အဒိဋ္ဌ(ပ) အဝိဘာဝိတံ နာမ နတ္ထိ-ကိုလည်း အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာ နတ္ထိနှင့် နည်းတူထုတ်။

ဝေဒိတဗ္ဗာ ထားရခြင်းအကြောင်း

ဤ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟူသော ပုစ္ဆာကို ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာအဖြစ် သိမှတ်ထိုက်သည်ဟူသော သံသယတ္ထ-ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗာ ထားသည်။

(အမှန်မှာ သံသယတ္ထ မဟုတ်။ မုချဇကန် မှတ်ထိုက်သော သန္တိဋ္ဌာနတ္ထ သာ ဖြစ်သည် နိယံအဆိုကို လိုက်၍ သံသယတ္ထဟု ရေးလိုက်သည်။)

၁၀။ အတ္တနော ဉာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓံ

ဉာဏေန-အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရ၏။

ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ သင်္ခတ၊ အသင်္ခတတရား အားလုံး ရ၏။

ပဋိဝိဒ္ဓံ-အရ ပစ္စည်းတရားက ဉာဏေန-အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာ ၈-ပစ္စည်းလုံး ပြိုင်။

အတ္တနော-အရ ဘုရားရှင်၏ ဟဒယဝတ္ထုရ၏။ ဉာဏေန-အရ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရ၏။

ဟဒယဝတ္ထု ပစ္စည်းတရားက ဉာဏ် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား ဝတ္ထု ပုရေဇာတ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

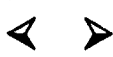
ပုရေဇာတ၊ နိဿယ၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ ၅-ပစ္စည်း ပြိုင်။

အဒိဋ္ဌ သံသန္ဓနာ

အဒိဋ္ဌ-အရ မိမိ မသိမမြင်အပ်သော သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ ဓမ္မ ရ၏။ (ပစ္စည်း) သံသန္ဓနာ-အရ နီးနောသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဆန္ဒ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ အာရမ္မဏသတ္တိ၊ ၈-ပစ္စည်း ယထာရဟပြိုင်။

(တစ်နည်း) အဒိဋ္ဌ-အရ မသိမမြင်အပ်သော သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ ဓမ္မ ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ သံသန္ဓနာ-အရ နီးနောကြောင်းဖြစ်သော စကား (ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓ) ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ ပကတူပ။

အတ္တတော ပန သဗ္ဗာပိ တထာပဝတ္တံ ဝစနံ၊ တဒပ္ပိဒကော ဝါ စိတ္တုပ္ပါဒေါ တိ ဝေဒိတပုံ။ (အနုဋီကာ-၆၅)



၄၇။ ကတမေ မွော ကုသလာ အဗ္ဗင်္ဂ

- (က) တတ္ထ "ကတမေ"တိ ပဒေန နိဒ္ဓိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ။
- (ခ) "မွော ကုသလာ"တိ ဟိ ဝစနမတ္ထေန "ကံ ကတာ၊ ကံ ဝါ ကရောန္တိ"တိ န သက္ကာ ဉာတုံ။
- (ဂ) "ကတမေ"တိ ဝုတ္တေ ပန တေသံ ပုဋ္ဌဘာဝေါ ပညာယတိ။
- (ဃ) တေန ဝုတ္တံ "ကတမေတိပဒေန နိဒ္ဓိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ"တိ။
- (င) "မွောကုသလာ"တိပဒဒ္ဒယေန ပုစ္ဆာယပုဋ္ဌဓမ္မေ ဒသေတိ။
- (စ) တေသံ အတ္ထော ဟေဋ္ဌာ ပကာသိတောဝ။

(၄-၉၈)

၁။ (က) တတ္ထ၊ ထို ကတမေ မွော ကုသလာ ဟူသော ပုစ္ဆာစကားရပ်၌၊
(ရှေ့ကိုငဲ့၍ စွဲသည်) (ဘာသာဋီကာ)

တတ္ထ၊ ထိုကတမေမွောကုသလာဟူသောပုဒ်တို့တွင်။ (နောက်ကိုငဲ့၍ စွဲသည်။) (ပြည်+ဘာဋီ)

(ခ) ကုသလာ မွော၊ တို့ကို။ ကံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကတာ၊ ပြုအပ် ကုန်သနည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ မွော၊ တရားတို့သည်။ ကံ ဝါ၊ အသို့မူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ ဉာတုံ န သက္ကာ။

စံထားဂဏ္ဍိ-၌ " ကံ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန် သနည်း။ ကံ ဝါ ကမ္ပံ၊ အဘယ်ကိုမူလည်း။ ကရောန္တိ၊ နည်း။ (မိန္ဒောင်း)။

ကံ ဝါ၊ အဘယ်ကိုမူလည်း။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီနည်း။ ကံ ဝါ၊ ကိုမူ လည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်ဆဲနည်း။ (ငါတို့ ကျေးဇူးရှင်)" ဟု အနက်ပေး ပုံများကို ပြဆိုထားသည်။

လိုရင်းမှာ.... ကတမေ မပါဘဲ "ကုသလာ မွော"ဟု လောက်သာ ဟောကထိုကုသိုလ်တရားတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုအပ်သည်။ သို့မဟုတ်-

ထိုကုသိုလ်တရားတို့က အဘယ်သို့ပြုသည်ကို မသိနိုင်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာဟု ဟောမှ “ထိုကုသိုလ်တရားတို့ဟူသည်အဘယ်တို့နည်း” ဟု မေးအပ်သည်အဖြစ်ကို သိနိုင်သည် ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ပြည်နိဿယ - ၌ (ခ) ဝါကျကို အနက်ပေးပြီးနောက်။
(က) ဝါကျရှိ တသွာ ကတမေတိ ပဒေန နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ ကို ပြန်အပ်သည်။ (ဂ) (ဃ) ဝါကျရှိပြီးဖြစ်၍ ယင်းသို့ ပြန်အပ်ဖွယ် မလိုပါ။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် တတ္ထ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာတိ အယံ ကထေတု ကမျတာ ပုစ္ဆာ စသည်ဖြင့် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူသော ပါဠိတော်၏ ကထေတု ကမျတာပုစ္ဆာ၏ အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုသို့သာ ဆိုချေသော် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ - ဟူသော ပါဠိတော်၏ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာအဖြစ်ကိုသာ သိရသေး၍ အဘယ်ပုဒ်ဖြင့် အဘယ်ကို ပြသည်ဟူသော ပါဠိဝေဒ္ဓာန်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ပါဠိဝေဒ္ဓာန်ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

တတ္ထ စသည်ဖြင့် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ - ဟူသောပါဠိတော်၌ ပါဠိဝေဒ္ဓာန်ကို ပြဆိုပါမည်ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျ ကတမေပုဒ်ဖြင့် နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မတို့ကိုမေး သည် (ဝါ) နိဒ္ဒိတိတဗ္ဗဓမ္မတို့ကို မေးသည့် အမေးပုစ္ဆာပြုပုဒ်ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဆရာစကားကို အကြောင်းယုတ္တိခိုင်မာစွာဖြင့် ဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်ပါ လော။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းယုတ္တိဖြင့် ဆရာစကားကို ယုံကြည် လက်ခံထိုက်ပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဓမ္မာ ကုသလာ ဟူ၍သာ ဟောလျှင် ထိုဓမ္မတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုအပ်သည် (သို့မဟုတ်) ထိုဓမ္မတို့သည် အဘယ်ကို ပြုကုန်သည် ဟု မသိနိုင်။ ကတမေပုဒ် ပါမှသာ ထိုကုသလဓမ္မတို့ကို မေးသည်ဟု သိနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် ငါစကား ယုတ္တိတန်သည် ဟူလို။

(ဤဝါကျရှိ ဟိ - နိပါတ်သည် (ဂ) ဝါကျအဆုံးထိ ထိုင်သောကြောင့် ယင်းအထိ အဓိပ္ပာယ်ပြန်သည်။)

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ၌ ကတမေ သဒ္ဓါဖြင့် ပုစ္ဆာကိုပြု၏ ဟု ယုတ္တိနှင့်တကွ ပြဆို၏။ “ဓမ္မာ ကုသလာ” သဒ္ဓါတို့ကား အဘယ်ကို ပြပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထိုကတမေဖြင့် မေးအပ်သောတရားတို့ကို ပြပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဖြင့် အဗျာပိတကိုပယ်။ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ - ပုဒ်တို့၏ ပါဠိဝေဒ္ဓာန်ကို ပြသောကြောင့်တည်း။

(ခ) ဖြင့် ဩစိတျဟိနဒေါသကိုပယ်။ (က) ဝါကျလာ စကားရပ်တို့၏ ယုတ္တိကို ပြသောကြောင့်တည်း။

(ဂ) ဖြင့် ဩစိတျဟိနဒေါသကိုပင် ပယ်သည်။ ကတမေသဒ္ဓါကို ဟောပါမှ ထိုကုသလ ဓမ္မတို့ကို မေးသည်၏အဖြစ်ကို သိနိုင်သည်ဟု အနွယ်ယုတ္တိကို ပြသောကြောင့်တည်း။

(ဃ) ဖြင့် နိဂုံးကိုပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကိုပယ်သည်။

(င) ဖြင့် ကုသလာ ဓမ္မာနှစ်ပုဒ်ဖြင့် မေးအပ်သော ပုစ္ဆိတဗ္ဗဓမ္မတို့ကို ပြသည် ဟု ဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကိုပယ်သည်။

ထိုတွင် တေသံ အတ္ထော ဟေဋ္ဌာ ပကာသိတောဝ-ဖြင့် ပုနရတ္တိ ဒေါသကို ပယ်သည်။

- ၄။ * ပုစ္ဆိတဗ္ဗာတိ ပုဋ္ဌာ၊ (ပုစ္ဆ+တ) (မေးအပ်သော ကုသလဓမ္မ) ပုဋ္ဌာနံ ဘာဝေါ ပုဋ္ဌဘာဝေါ။ (မေးခြင်းကြိယာ)
- * နိဒ္ဒိသိယန္တေတိ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗာ။ (မွှော)
- * ဝစိတဗ္ဗန္တိ ဝစနံ။ (ဝစ+ယု)
- * ဝစနံယေဝ မတ္တံ ဝစနမတ္တံ။
- * ပဇ္ဇတေ ဉာယတေ အတ္ထော ဧတေနာတိ ပဒံ။

- ၅။ ကတမေ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- သက္ကာ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ အာကာရန္တ။
- ဉာတံ = နိပါတ်ပုဒ် (အဗျယ)၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တ။
- ပညာယတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဒိဝါဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) တတ္ထ ကတမေတိ ပဒေန-စသည်ဖြင့် ကတမေ မွှော ကုသလာ-၌ ကတမေပုဒ်သည် အကျယ်ညွှန်ပြအပ်သည့် ကုသလဓမ္မတို့ကို မေးသည့် ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း သိစေသည်။

(ခ) မွှော ကုသလာတိ ဟိ-စသည်ဖြင့် ကတမေသဒ္ဓါမပါဘဲ မွှော ကုသလာ ဟုသာ ဟောပါက "ထိုကုသလ ဓမ္မတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုအပ်သနည်း။ ထိုကုသလ ဓမ္မတို့သည် အဘယ်ကို ပြုကုန်သနည်း" ဟု သိဖို့ရာ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ကတာမေတိ ဝုတ္တေ ပန-စသည်ဖြင့် ကတမေဟူသော ပုဒ်ကို ဟောမှသာ ထိုကုသလ ဓမ္မတို့ကို မေးကြောင်း ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) တေန ဝုတ္တံ-စသည်ဖြင့် ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ယုတ္တိနှစ်မျိုး

(ဗျတိရေက+အန္ဓယ) တို့ကြောင့် “ ကတမေတိ ပဒေန နိဒ္ဓိသိတဗ္ဗ ဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ ” ဟူသော စကားကို မိမိဆိုခဲ့သည်ဟု နိဂုံးကို သိစေသည်။

* တေန ဝုတ္တံ၊ ထည့်ပါ၍ပြန်က၊ လဒ္ဓဂုဏ်ပြ၊ ဆိုကုန်ကြ၏။
နိဂုံးထင်လှ၊ နောတတ္ထ။ (နိယံ) (စံထားဂဏှိက လဒ္ဓဂုဏ်)

(င) မွှာ ကုသလာတိ ပဒဒ္ဓယေန-ဖြင့် မွှာ ကုသလာ နှစ်ပုဒ်တို့သည် ထိုပုစ္ဆာဖြင့် မေးအပ်သောတရားတို့ကို ပြသည်ဟု သိစေသည်။

တေသံ အတ္ထော ဟေဋ္ဌာ ပကာသိတောဝ-ဖြင့် မွှာပုဒ် ကုသလာ ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ကုသလတိက်အဖွင့်၌ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ ဟေဋ္ဌာ ပကာသိတောဝ

ကုသလတိက်အဖွင့် (မာတိကာအဖွင့်)၌ ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက် သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ မပြအပ်သေးသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

တစ်နည်း

ဓမ္မသဒ္ဓါ ကုသလသဒ္ဓါတို့ကို အောက်၌ပြအပ်ပြီးပြီ ဟူသော အနက် သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ အောက်၌ မပြအပ်သေး (ဝါ) ဤ၌ အကျယ်တဝင့် ပြပြီးမည် ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ ဝေဒနာတိက်စသည်၌ ပြအပ်ပြီးသော ဝေဒနာ စသည်၏ အနက်သည် အနညာတ။ (သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း။)

- (က) တတ္ထသည် ပက္ကန္တံ၊ လွန်ပြီး ကတမေ မွှာ ကုသလာဟူသော စကား ကိုစွဲ။
- (ဂ) တေသံ - ပက္ကန္တံ၊ မွှာကုသလာ ပုဒ်တို့ကိုစွဲ။
- (ဃ) တေန - အနဘူတဝိသယ။ (ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ကိုစွဲ။
- (စ) တေသံ - မွှာကုသလာ တို့ကိုစွဲ။ ပက္ကန္တံ။

၈၉။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ-၌ ကြိယာဝါးတန်

နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ-အရ ကုသိုလ်တရားကိုကောက်၍ ကြိယာဝါးတန် ထုတ်။

ပုစ္ဆတိ-အရ ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌တည်သော ဟောပြတော်မူလိုသည့် ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ကုသလာ မွှော ဟူသော မာတိကာပါဠိတော်သည် ဒီပကတ္ထ။ (ကုသလာ မွှော ဟု မာတိကာ ပါဠိတော်ကို ဟောပြီးဖြစ်သောကြောင့် ကတမေ မွှော ကုသလာ- ကုသိုလ်တို့ကား အဘယ်ပါနည်းဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။) ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္တံ-စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော် မူခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ မယ်တော်ကြီးအား ကျေးဇူးဆပ်လိုခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ကုသလဓမ္မ အကုသလဓမ္မ စသည်ကို ဝေနေယျတို့သိရခြင်း စသည်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

ဒေသေတိ-အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ထုတ်။

ပကာသိတော-၌ ဓာတ်အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ ထုတ်။

၁၀။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ

နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ-အရ အကျယ်ညွှန်ပြအပ်သည့် ကုသိုလ်တရားတို့ကို ရ၏။ (ပစ္စည်း) ပုစ္ဆတိအရ- မေးမြန်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာ.မိ. ဥပပြိုင်။

တေန ဝုတ္တံ

တေန အရ- ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဗျတိရေက အနွယ် အနက်ခြံ အတ္ထ ပညတ် ရ၏။ ဝုတ္တံ၌ ဓာတ်အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ မဟာကုသိုလ် ဉာဏ

သမ္ဗုဒ္ဓပုဂံ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ၊ ပြိုင် မရှိ။

ဂုတ္တံ ၌ တပစ္စည်းအရ-ကတမေတိ ပဒေန နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မေ ပုစ္ဆတိ ဟူသောစကား (အက္ခရာဝလီ နာမပညတ်) ရ၏။ ပကတူပ။

အတ္ထော ပကာသိတောဝ

အတ္ထော အရ- ပြုခဲ့ပြီးသောအနက် အတ္ထပညတ်။ ပကာသိတော ၌ ဓာတ်အရ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ဗုဒ္ဓပုဂံ စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။



၄၈။ ကတမေ မ္မော ကုသလာ အဗ္ဗင်္ဂ (၂)

- (က) ကသွာ ပနေတ္ထ မာတိကာယံ ဝိယ " ကုသလာ မ္မော " တိ အဝတွာ " မ္မော ကုသလာ " တိ ပဒါနက္ကမော ကတောတိ။
- (ခ) ပဘောဒတော မ္မောနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထိ။
- (ဂ) ဣမသ္မိ ဉှိ အဘိဓမ္မေ မ္မောဝ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ တေ စ ကုသလာဒီဟိ ပဘောဒေဟိ အနေကပ္ပဘောဒါ။
- (ဃ) တသွာ မ္မောယေဝ ဣဓ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ နာယံ ဝေါဟာရဒေသနာ။
- (င) တေ စ အနေကပ္ပဘောဒတော ဒေသေတဗ္ဗာ၊ န မ္မေမတ္တတော။
- (စ) ပဘောဒတော ဟိ ဒေသနာ ယနဝိနိဗ္ဗောဂ ပဋိသန္တိဒါဉာဏာဝဟာ ဟောတိ။

(ဆ) ဣတိ “ကုသလာ မ္မော”တိ ဧဝံ ပဘောဒတော မ္မောနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ ဣဒါနိ ယေ တေန ပဘောဒေန ဒေသေတဗ္ဗာ မ္မော၊ တေ ဒသေတုံ အယံ “ကတမေ မ္မော ကုသလာ”တိ ပဒါနတ္ထမော ကတောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

(ဋ-၉၈/၉၉)

မှတ်ချက်။ ။

(ယ) ဝါကျရှိ တသွာကို (ဆ) ဝါကျရှိ ဒေသနံ ဒီပေတွာ-၌ ဒီပေတွာသို့ စပ်ပါ။

(ခ) ပဘောဒတော မ္မောနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ-သည် မာတိကာနှင့်ဆိုင်၍ ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ-သည် ပဒဘာဇနီနှင့်ဆိုင်သည်။

ဆိုလိုရင်း ပိဏ္ဏတ္ထ

မာတိကာပါဠိ၌ ကုသလာမ္မော-ဟု ဟောပါလျက် ပဒဘာဇနီ (နိဒ္ဒေသ) ပါဠိ၌ ကတမေ မ္မော ကုသလာ-ဟု ကုသလနှင့် မွေ့ကို ပြောင်းပြန်ပြု၍ အဘယ့်ကြောင့် ဟောရသနည်း ဟု မေးသည်။

မာတိကာပါဠိ၌ ပဘောဒ (ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စသည်) ကို ပဓာနထား ပြုလိုသောကြောင့် “ကုသလာ မ္မော” ဟု ပုဒ်စဉ်ပြု၍ ဟောသည်။

ပဒဘာဇနီပါဠိ၌ကား ပဘောဒဝန္တ (ပရမတ္ထမွေ့) ကို ပဓာနထား ပြုလိုသော ကြောင့် “ မ္မော ကုသလာ” ဟု ပုဒ်စဉ်ပြု၍ ဟောသည်။

ဋီကာ-၌ ကုသလာ မ္မော-၌ ကုသလာ-ကား ဝိသေသန အပ္ပဓာန၊ မ္မောကား ဝိသေသျှပဓာန ဖြစ်၏။ ပဓာန၊ အပ္ပဓာန နှစ်ပါးတို့တွင် ပဓာနကိုသာ မေးခြင်း၊ ဖြေခြင်း ပြုသင့်သောကြောင့် “ မ္မော ကုသလာ” ဟု ဟောရကြောင်း ဆိုသည်။

၁။ (ဃ) (င) (စ) ဝါကျတို့၌ ဟေတု+ဗလ အစဉ်ကျအောင် အနက်ပေး-

(ဃ) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ ဒေသနာ၊ သည်။ ဝေါဟာရဒေသနာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ အဘိဓမ္မာ၌။ ဓမ္မာယေဝ၊ ပရမတ္ထ ဓမ္မ တို့ကိုသာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

(စ) ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဘေဒတော၊ ဖြင့်။ ဒေသနာ၊ သည်။ ယနဝိနိစ္ဆောဂ ပဋိသန္တိဒါဉာဏာဝဟာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (င) တေ စ၊ ထိုပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ကိုလည်း။ အနေကပ္ပဘေဒတော၊ ကုသိုလ် စသော တစ်ပါးမကများသော အပြားအားဖြင့်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်ကုန် ၏။ ဓမ္မမတ္တတော၊ ဓမ္မသာမညအားဖြင့်။ န ဒေသေတဗ္ဗာ၊ မဟောအပ်ကုန်။

(ဃ) ဝါကျ တသ္မာ

တသ္မာ၊ ထိုသို့ ပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်၊ ထို ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုလည်း တစ်ပါးမက များသောအပြားအားဖြင့် ဟောအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဒဘာဇနီပါဠိတော်၌ “ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ” စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ မာတိကာပါဠိတော်၌ “ ကုသလာ ဓမ္မာ” ဟု ဟောသောကြောင့် ဤ ပဒဘာဇနီပါဠိတော်၌လည်း “ ကတမေ ကုသလာဓမ္မာ” ဟု ဟောသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ (တစ်နည်း) မာတိကာ ပါဠိတော်၌ ကုသလာ ဓမ္မာဟု ဟောတော်မူသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ့် ကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ - ဟု ပြောင်းပြန် ပြန်၍ ဟောပါ သနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် ယင်းစောဒနာကို ကိုယ်တိုင်ပြလိုသော ဆရာသည် ကသ္မာ ပနေတ္ထ - စသည်မိန့်။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ပဘောဒအားဖြင့် ဓမ္မတို့ကိုပြုပြီး၍ ပဘောဒဝန္တ ဖြစ်သော ဓမ္မတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် ဤသို့ပုဒ်အစဉ်ကို ပြုအပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုစကားသည် အကျဉ်းသင်္ချေပဖြစ်၍ ဆိုလိုရင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းပီပြင်စွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အကျဉ်းသင်္ချေပ အဖြေမျှကိုသာ မဆိုသင့်။ ယင်းသင်္ချေပ စကားရပ်၏ အကျယ်ဝိတ္ထာရကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ)မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဤအဘိဓမ္မာ၌ ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောသင့်သောကြောင့် ဓမ္မကို ရှေ့ထားပြီး ထိုဓမ္မတို့သည် ကုသိုလ်စသည်အားဖြင့် များသောအပြား ရှိကြောင်း ပြလိုသောကြောင့် ကုသလာကို နောက်ထားပြီးဟော၏ ဟူလို။

“ပဘောဒတော မ္မောနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ” တိ ဇေတဿ အတ္ထံဝိဝရိတုံ
“ဣမသ္မိဉ္စိ” တိ အာဒိမာဟ။ (မူလဋီကာ)

(ဃ) ဝါကျ နာယံ ဝေါဟာရ ဒေသနာသို့။

ဆရာ ဤအဘိဓမ္မာ၌ ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ်သောကြောင့် ဓမ္မကို ရှေ့ထား၍ ဟောသည်ဟုဆို၏။ ဤအဘိဓမ္မာ၌ ပညတ္တိဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ် သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ်ပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် နာယံ ဝေါဟာရ ဒေသနာ - ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အဘိဓမ္မာ ဒေသနာသည် ဝေါဟာရဒေသနာ မဟုတ်။ ပရမတ္ထဒေသနာ ဖြစ်သောကြောင့် ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ်၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ) ဝါကျဖြင့် ပဘောဒတော မ္မောနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ

၏အကျယ်ကိုပြဆို၏။ ပဘောဒဝန္တ ဒဿနတ္ထံ ၏ အကျယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် တေ စ - စသော (င) ဝါကျကို မိန့်။

(စ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ထို ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကို များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ဟောအပ်၏။ ဓမ္မသာမညအားဖြင့် မဟောအပ်-ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ကို ကုသိုလ်စသော များသောအပြားတို့ဖြင့် ဟောခြင်း၌ တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်အကျိုးရှိ၍ ယင်းသို့ဟောရပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ယင်းသို့များသော အပြားအားဖြင့် ဟောခြင်းသည် ယနဝိနိဗ္ဗောဂဉာဏ်၊ ပဋိသန္ဓိဒါဉာဏ်ကို ရခြင်းအကျိုးရှိသည် ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) (ဃ) (င) (စ) ဝါကျတို့ဖြင့် “ပဘောဒတော ဓမ္မာနံ၊ ဒေသနံ ဒီပေတွာ” ဟူသော စကားရပ်၏ အကျယ်ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ပဘောဒဝန္တ ဒဿနတ္ထံ - ဟူသော စကားရပ်၏ အကျယ်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ယင်း၏ အကျယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် ယင်းစောဒနာကို အနုသန္တိ သမ္ပန္န သံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ဖြေလိုသော ဆရာသည် ဣတိ ကုသလာ ဓမ္မာတိ ဧဝံ စသော (ဆ) ဝါကျကို မိန့်။

“ ပဘောဒဝန္တ ဒဿနတ္ထံ” နှစ် ဧတံ ပိဝရိတုံ “ ဣဒါနိ ယေ တေနာ” တိ အာဒိမာဟ။ (မူလဋီကာ)။

(အနုသန္တေဝါကျကိုစောဒနာတက်ရာ၌ “ စကားနှစ်ရပ်၊ သန္တေစပ်က” စသော နိယံနှင့်အညီ တက်နည်းလည်း ရှိသည်။ ဤနေရာ၌ ထိုနည်းသုံးဖွယ်မလို။ သုံးလိုလည်းမရ။)

ဤ နိဂုံးဝါကျကို ထောက်၍ ပဘောဒတော ဓမ္မာနံ ဒေသနံ ဒီပေတွာ -

သည် မာတိကာပါဠိတော် ဟောပုံနှင့် သက်ဆိုင်၍ ပဘောဒဝန္တ ဒဿနတ္ထံ
သည် ပဒဘာဇနီပါဠိတော်ဟောပုံနှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု သိနိုင်သည်။

မာတိကာ၌ ပဘောဒကို ပဓာနထားပြသည်။ ပဒဘာဇနီ၌ ပဘောဒဝန္တ
ကို ပဓာနထားပြသည်ဟု မှတ်ပါ။

၃။ (က) ဖြင့် မာတိကာနှင့် ပဒဘာဇနီတို့ ပါဠိအစဉ်ချင်း မတူခြင်းနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ သိအပ်သိထိုက်သော ပုစ္ဆာကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ
ကို ပယ်သည်။

(ခ) ဖြင့် အဖြေကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် (ခ) ၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို
ပယ်သည်။

(ဃ) ဖြင့် အဘိဓမ္မာ၌ ပရမတ္ထဓမ္မ တို့ကိုသာ ဟောထိုက်ခြင်း၏
အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် သြစိတျဟီနဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို
ပယ်သည်။

(င) ဖြင့် ပဘောဒဝန္တဒဿနတ္ထံ၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့်
အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဖြင့် ပဘောဒဝန္တကို ပြခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့်
သြစိတျဟီနဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဆ) ဖြင့် ပဒဘာဇနီ ပါဠိတော်၌ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု
ဟောရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသောကြောင့် သြစိတျဟီန၊ ဝိရောဓိဒေါသ
တို့ကို ပယ်သည်။

၄။ * ပဘိဇ္ဇတီတိ ပဘောဒေါ။ (ပ+ဘိဒ+ဏ)

ပဘောဒေါ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ပဘောဒဝန္တော။

အထူး၏+ပဘောဒဝန္တဓမ္မတို့နှင့် ပဘောဒ+ ပဘောဒဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း

သမ္ဗန်သည် ဗျူ-နိ။ အထူးသည် ပ - နိ။

* ပဘောဒဝန္တာနံ ဒဿနံ ပဘောဒဝန္တဒဿနံ။

* အနေကော ပဘောဒါ ယေသန္တိ အနေကပ္ပဘောဒါ။

များစွာသော အပြား၏ ပရမတ္ထဓမ္မတို့နှင့် ပဘောဒ+ ပဘောဒဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသည် ဗျူ-နိ။ များစွာသော အပြားသည် ပ-နိ။

* ဝေါဟရန္တိ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော။

ဝေါဟာရဝသေန ပဝတ္တာ ဒေသနာ ဝေါဟာရဒေသနာ။

* ဟညတေတိ ယနော။ (ဟန+ယု) ထိနိက်ခြင်း။

* ဝိနိဘုဉ္ဇနံ (ဝိနိတ္တောဂဿ ကရကံ) ဝိနိတ္တောဂေါ။

(ဝိ+နိ+ဘုဉ+က)

ခွဲခြမ်းခြင်း။ (ယောဇနာ)

* ယနဿ ဧကတ္တဿ ဝိနိတ္တောဂေါ ယနဝိနိတ္တောဂေါ။ (ယောဇနာ)

တစ်လုံးတစ်ခဲတည်းသော ပရမတ္ထတရားတို့၏ + ခွဲခြားခြင်း (ဉာဏ်)နှင့် အာရုံ+ အာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ဗန်သည် ဗျူ+နိ။ ခွဲခြားခြင်း ကြိယာ သည် ပ-နိ။

* ပဋိသမ္ဘိဒါ ဧဝ ဉာကံ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာကံ။

* ယနဝိနိတ္တောဂေါ စ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာကံ စ ယနဝိနိတ္တောဂပဋိသမ္ဘိဒါ ဉာကံ။

၆။ (က) ကသ္မာ ပနေတ္ထ-စသည်ဖြင့် မာတိကာ၌ကဲ့သို့ ကုသလာ ဓမ္မာဟု မဟောဘဲ အဘယုကြောင့် "ဓမ္မာ ကုသလာ" ဟု ဟောပါသည်။ ဟူသော ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။

(ခ) ပဘောဒတော ဓမ္မာနံ-စသည်ဖြင့် အထူးအားဖြင့် ဓမ္မတို့ကို ဟောကြားခြင်းကို ပြပြီး၍ အထူးရှိသော တရားတို့ကို ဟောခြင်းငှာ ဓမ္မာ ကုသလာ-ဟု ဟောသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဣမသိဉ္စိ - စသည်ဖြင့် ဤ အဘိဓမ္မာ၌ ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောသည်အဖြစ်၊ ထို ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုလည်း ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စသော များစွာသော အထူးအပြားတို့ဖြင့် ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဓမ္မာယေဝ ဣဓ ဒေသေတဗ္ဗာ စသည်ဖြင့် ဤ အဘိဓမ္မာဒေသနာသည် ဝေါဟာရဒေသနာမဟုတ်သောကြောင့် ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကိုသာ ဟောအပ်၏ ဟူသော မိမိ၏ စကားရပ်ကို ယုတ္တိဖြင့် ခိုင်မာစေသည်။

(င) တေစ - စသည်ဖြင့် ထို ပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ကို ကုသိုလ်စသော များသော အပြားအားဖြင့် ဟောထိုက်သည်။ ဓမ္မသာမညအားဖြင့် မဟောထိုက် ဟူသော အနက်ကို သိစေသည်။

(စ) ပဘောဒတော ဟိ စသည်ဖြင့် ထိုသို့ ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကို များသော အထူးအပြားတို့ဖြင့် ဟောကြားခြင်းသည် ယနဝိနိဗ္ဗောဂဉာဏ်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်တို့ကို ရခြင်း အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဆ) ဣတိ စဝံ - စသည်ဖြင့် ဤသို့ အထူးအပြားအားဖြင့် ဓမ္မတို့ကို ဟောကြားခြင်းကို ပြုပြီး၍ ထို အထူးအပြားတို့ဖြင့် ဟောအပ်သော ဓမ္မတို့ကို ပြုခြင်းငှာ ကတမေ ဓမ္မာ ကုသလာဟု ပုဒ်အစဉ်ကို ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ ဓမ္မာဝ ဒေသေတဗ္ဗာ

ပရမတ္ထဓမ္မတို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ပညတ္တိဓမ္မတို့သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

ဝိသယ

(က) ဧတ္ထ = ဆိုဆဲ နိဒ္ဒေသဝါရကိုစွဲ။ ပသိဒ္ဓ။

(ဂ) ဣမသိဉ္စိ = အဘိဓမ္မေဟု အစွဲ တိုက်ရိုက်ပါ။ ပသိဒ္ဓ။

တေ စ = လွန်ပြီး ပရမတ္ထ ဓမ္မကိုစွဲ။ ပတ္တန္တိ။

(ဃ) တသ္မာ = (ဂ) ဝါကျတစ်ခုလုံးကိုစွဲ။ အနဘူတ။

နာယံ ဝေါဟာရဒေသနာ - ၌ အယံ - ကား အဘိဓမ္မာ

ဒေသနာ၊ (ဆိုဆဲ)ကို မှန်းဆသိရသောကြောင့် ပသိဒ္ဓ၊
(တတ္ထ ဇာတကံ ဖလံ၌ ကဲ့သို့တည်း။)

- (င) တေ စ = ပက္ကန္တ၊ ပရမတ္ထ မွေကိုစွဲ၊
- (ဆ) ဝါကျလာ ယ.တ.ဣမ တို့ ပသိဒ္ဓချည်းသာ။

၈။ ပဒါနက္ကမော ကတော-၌ ကရဓာတ်-အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ထုတ်။

ဒီပေတွာ ဒဿနတ္ထံ ဒေသေတဗ္ဗာ တို့၌ ဓာတ်အရလည်း နည်းတူ။

ယနဝိနိဇ္ဈောဂ

အစိုင်အခဲကို ဖျက်ခွဲသိမြင်သောဉာဏ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ဝိပဿနာဉာဏ် သည် ဒီပကတ္ထ။ ရုပ်.နာမ်တရားတို့၌ ငြီးငွေ့သော နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သည် ပကာ သနတ္ထ။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ပစ္စဝေက္ခကာဉာဏ်တို့သည် ပကာသနတ္ထ။

ပဋိသန္ဓိဒါဉာဏ်၏ ကြိယာ ငါးတန်ကို အမှတ် (၆) ဝါကျ နံပါတ် (၈) ၌ ရှုပါ။

၉။ ယန လေးမျိုး

၁။ သန္တတိယန = စက္ခုဝိညာဏ် စသော စိတ်အစဉ်များ ဝီထိစဉ် တစ်ခု အတွင်း၌ အတူတကွ ဖြစ်နေ၏။ သောတဝိညာဏ် စသော စိတ် အစဉ်များသည်လည်း သောတဒွါရ ဝီထိစဉ်၌ အတူတကွ ဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့ တစ်သီးတခြားစီ ဖြစ်နေသော်လည်း တစ်သီးတခြားစီ ဖြစ်နေ သည်ဟု မသိရလောက်အောင် စိတ်အစဉ်များ တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်နေခြင်းတည်း။

၂။ သမူဟယန = စက္ခုဝိညာဏ်စိတ်၌ ဖဿစသော စေတသိက် တရား များ ယှဉ်နေကြရာ စိတ်ကတခြား ဖဿကတခြား ဝေဒနာ စသည်

က တခြား ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုတရားတို့သည် ဤကား ဖဿ၊ ဤကားဝေဒနာ စသည်ဖြင့် မသိနိုင်လောက်အောင် စုပေါင်း တွေ့ခဲ၍ ဖြစ်နေခြင်းတည်း။

၃။ ကိစ္စယန = စိတ်၊ စေတသိက်တို့ အတူတကွ ဖြစ်နေရာ၌ စိတ်သည် ဝိဇ္ဇာနကိစ္စ၊ ဖဿသည် သံယဇ္ဇနကိစ္စ၊ ဝေဒနာသည် အနာဘဝနကိစ္စ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကိစ္စအသီးသီး ရှိနေသော်လည်း ထိုသို့ ကိစ္စအသီးသီး ရှိနေသည်ဟု မသိနိုင်လောက်အောင် ကိစ္စအားဖြင့် အတူယှဉ်တွဲ ပူးကပ်နေခြင်းတည်း။

၄။ အာရမ္မဏယန = စက္ခုဒွါရ ဝီထိ၌ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း စသော စိတ်တို့သည် ရူပါရုံ တစ်ခုတည်းကို အာရုံပြုကြသဖြင့် ဤ ရူပါရုံကား ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ်၏အာရုံ၊ ဤအာရုံကား စက္ခုဝိညာဏ် စိတ်၏ အာရုံ စသည်ဖြင့် ခွဲခြမ်း၍ မသိနိုင်လောက်အောင် အာရုံအားဖြင့် ဆက်စပ်ပူးကပ် ဖြစ်နေခြင်းတည်း။

၁၀။ မ္ဗောယေဝ ဒေသေတဗ္ဗာ

ဒိသီဓာတ်အရ - ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ မ္ဗောယေဝ - အရ တဗ္ဗပစ္စည်းအရ ဟောအပ်သော ပရမတ္ထမ္ဗေရ၏။ ပရမတ္ထမ္ဗေ ပစ္စည်း၊ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်၊ အာရမ္မသတ္တိ၊ အာ.မိ. ၂ပ။

ဒေသနာ ယနဝိနိဇ္ဇောဂ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏာဝဟာ ဟောတိ

ဒေသနာ အရ - ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) ယနဝိနိဇ္ဇောဂ အရ ယနဝိနိဇ္ဇောဂဉာဏ် (နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်) ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ပကတူပသတ္တိ။

ဒီပေတွာ ဒေသေတုံ

ဒီပေတွာအရ မာတိကာ ပါဠိတော်ကို ဟောသော ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) ဒေသေတုံ - အရ ပဒဘာဇနီကို ပြလိုသော ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော

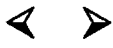
မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ပကတူပ သတ္တိ။

ဒေသနံ ဒီပေတွာ

ဒေသနံအရ- မာတိကာ ပါဠိတော်ဟူသော ဒေသနာစဉ်ရ၏။ ဒီပေတွာ အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။

တေ ဒဿေတုံ

တေ အရ- ပဒဘာဇနီ ပါဠိတော် အစဉ်ရ၏။ ဒဿေတုံ အရ- ဆန္ဒ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။



၄၉။ သမယသဒ္ဓါ အဖွင့်

- (က) ဣဒါနိ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တန္တိ ဧတ္ထ-
သမယေ နိဒ္ဓိသိံ စိတ္တံ၊ စိတ္တေန သမယံ မုနိ။
နိယမေတွာန ဒီပေတုံ၊ ဓမ္မေ တတ္ထ ပဘောဒတော။
- (ခ) “ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တ”န္တိ ဟိ
နိဒ္ဓိသန္တော ဘဂဝါ သမယေ စိတ္တံ နိဒ္ဓိသိံ။
- (ဂ) ကိံ ကာရဏာ?
- (ဃ) တေန သမယနိယမိတေန စိတ္တေန ပရိယောသာနေ “တသ္မိံ
သမယေ”တိ ဧဝံ သမယံ နိယမေတွာန အထ ပိဇ္ဇမာနေပိ
သမယ နာနတ္ထေ ယသ္မိံ သမယေ စိတ္တံ။ တသ္မိံ ယေဝ
သမယေ ဖဿော ဟောတိ ဝေဒနာ ဟောတိတိံ ဧဝံ
တသ္မိံ စိတ္တနိယမိတေ သမယေ ဧတေ သန္တတိံ သမ္ပဟ

ကိစ္စာရမ္ပူကာယနဝသေနဒုရနဗောဓပ္ပေဘောဒေ ဖဿဝေဒနာ
ဒယော ဓမ္မေ ဗောဓေတုန္တိ အတ္ထော။

(၆-၉၉)

ဇာစဝ်

- (က) ဣဒါနိ ဧတ္ထတို့ကိုဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဝယ် ဝေဒိတဗ္ဗော
၌စပ်။ (ဘာသာဋီကာ-၌ ဂါထာတွင်းရှိ နိဒ္ဒိသိသို့လည်း
စပ်နိုင်ဖွယ် ရှိကြောင်းဆိုသည်။)
- (ဃ) တေန စိတ္တေန-ကို နိယမေတွာ၌စပ်။ နိယမေတွာန အထ
ဝိဇ္ဇမာနေတို့ကို ဗောဓေတုံ၌စပ်။ (ဘာသာဋီကာ၌ကား
ဝိဇ္ဇမာနေကို တသ္မိံ စိတ္တနိယမိတေ သမယေ၌ စပ်ဟုဆို၏။
သမယအမျိုးမျိုး ရှိသည့်အနက် စိတ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်
သော သမယ၌-ဟု ဆိုလိုဟန် ရှိ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကောင်း
သော်လည်း ဇာစဝ်နည်း မကျ။)

၁။ နိဿယအတိုင်း အနက်မှတ်ပါ။

ယသ္မိံ သမယေ-၌ သမယကား မည်သည့်သမယဟု အတိအကျ
သတ်မှတ် မပြုရသေးသောကြောင့် ဝိသေသန။ စိတ္တံကား ဝိသေသျ။

တသ္မိံ သမယေ-၌ သမယကား အတိအကျ သတ်မှတ်ပြုပြီး
ဖြစ်သောကြောင့် ဝိသေသျ။ စိတ္တံကား ဝိသေသန-ဟုမှတ်ပါ။

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် တတ္ထ ကတမေတိ ပဒေန နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗမေပ ပုစ္ဆတိ
စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ပရိစ္ဆေဒလေးပါးတို့တွင် ပုစ္ဆာပရိစ္ဆေဒကို ပြဆိုတော်မူ၏။
ပုစ္ဆာပရိစ္ဆေဒ၏ အခြားမဲ့၌ သမယနိဒ္ဒေသကိုပြုရန် အစဉ်ရောက်လာသည့်
အားလျော်စွာ သမယနိဒ္ဒေသကို ဖွင့်ပြတော့မည်ဟု မှတ်ရမည်လော။
အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒါကြောင့် သမယ၌ စိတ်ကိုပြုခြင်း၏အကျိုးကို

ပြလိုသော ဆရာသည် ဣဒါနိ-စသော (က) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

စိတ်ဖြင့် သမယကိုမှတ်သား၍ ထိုသမယ၌ဖြစ်သော တရားတို့ကို အထူးအပြားအားဖြင့် ပြလိုသောကြောင့် သမယ၌ စိတ်ကို ပြပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် သမယ၌ စိတ်ကိုပြခြင်း၏ အကျိုးကို ပြလိုသောကြောင့် (က) ဝါကျကို ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်ရှားစွာ မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ယင်းဂါထာ၏ အကျယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

(ခ) စသည်ဖြင့် အကျယ် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ကာမာဝစရကိုသိုလ်စိတ်ကို ပြလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည် သမယ၌ စိတ်ကိုပြတော်မူ၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ စိတ်ကိုပြလိုက သမယ မပါဘဲ စိတ်ကိုသာ ပြသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် သမယကို ပါထည့်၍ ပြရပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် ယင်း(စောဒနာ) အမေးကို ပြလိုသော ဆရာသည် ကိကာရဏာ ဟူသော (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် သမယေ နန္ဒိသိ စိတ္တံ စသောဂါထာ၌ သမယေ နန္ဒိသိ စိတ္တံကို ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ (တစ်နည်း) အဘယ်ကြောင့် သမယ၌ စိတ်ကို ပြပါသနည်းဟု အမေးပုစ္ဆာကို ပြတော်မူ၏။ ယင်း၏

အဖြေကို (ဝါ) စိတ္တေန သမယံ မုနိ - စသော ကြွင်းစကားရပ်တို့၏ အကျယ် အနက်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေးသည်မဟုတ်ပါလော။ ယင်း၏ အဖြေအကျယ် စကားရပ်ကား အဘယ်နည်း စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထမင်းစားရာကာလ သွားရာကာလ စသည်ဖြင့် သမယ အမျိုးမျိုးရှိ သော်လည်း ဤနေရာ၌ စိတ်ဖြစ်ရာကာလ သမယ၌ ဖဿ စသော တရားတို့ပါ ယှဉ်တွဲဖြစ်နေသည်ကို ပြလိုသောကြောင့် စိတ်ကိုသာ မပြဘဲ သမယဖြင့် စိတ်ကို ပြပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဖြင့် ကိုသိုလ်စိတ်ကိုသာ မပြဘဲ သမယဖြင့် စိတ်ကိုပြရခြင်း၏ အကျိုးကိုပြသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

(ယသို့ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ - စသည်ဖြင့် ဟောခြင်း သည် တစ်စုတစ်ရာ အကျိုးမရှိမဟုတ်၊ အကျိုးရှိပါသည်ဟု ဆိုလို သည်။)

(ခ) ဖြင့် (က)ဝါကျပါဂါထာ၏ အတ္ထယောဇနာနှင့်တကွ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ရှင်းပြသောကြောင့် သသံသယဒေါသ၊ ကိလိဋ္ဌဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် သမယေ နိဗ္ဗိသိ စိတ္တံ - ၏ အကျိုးစကားရပ်ဖြစ်ပုံကို ပုစ္ဆာ ဝါကျဖြင့် ပြသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဖြင့် ကိ ကာရက၏အဖြေ (သို့မဟုတ်) စိတ္တေန သမယံ မုနိ စသော ဂါထာပါ စကားရပ်၏ အကျယ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိ ဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

- ၄။ * မုနာတိ ဇာနာတိတိ မုနိ။ (မုန+စိ)
- * နိဗ္ဗိသတိတိ နိဗ္ဗိသန္တော။ (နိ+ဒိသ+ အန္တ)

* ဘဂါ သန္တိ အသိန္တိ ဘဂဝါ။ (ဘဂ+ဝန္တ)

* သမယေန နိယမိတံ သမယနိယမိတံ။

သမယသဒ္ဓါ၏+မှတ်သားအပ်သောစိတ်နှင့် လက္ခဏာ+လက္ခ အဖြစ် ဖြင့်စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ၊ သမယသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်သားခြင်းသည် ပ-နိ။

* နာနာဘာဝေါ နာနတ္တံ။ (နာနာ+တ္တ)

* သမယာနံ နာနတ္တံ သမယနာနတ္တံ။

သမယတို့၏+အထူးထူး အပြားပြား များပြားခြင်း ပကာရဘောဂုဏ်နှင့် ပကာရဝန္တ+ပကာရ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ၊ ပကာရဘောဂုဏ် သည် ပ-နိ။

* သမ္မာ ဝိသေသနေ စ ဦဟတေတိ သမူဟော။ (သံ+ဦဟ+အ)

* သမံ သဟာဝယဝေန ဦဟတိ တိဋ္ဌတိ ဝါတိ သမူဟော။

(သမ+ ဦဟ+အ)

* သမ္ပန္နာ တတိ သန္တတိ။ (သံ+တန+တိ)

* သန္တတိ သမူဟ ကိစ္စ အာရမ္မဏ-ကို ဒွန်တွဲ။ ယ-နှင့် ဆဋ္ဌိ တပျရိသံ၊ ဝသနှင့် ဆဋ္ဌိတပျရိသံ သမာသံတွဲ။

* ဒုက္ခေန အနုဗုဒ္ဓိယတေတိ ဒုရနဗောဓော။ (ဒု+ အန+ဗုဓ+အ) (ယောဇနာ)

* ဒုရနဗောဓော ပဘောဒေါ ယေသန္တိ ဒုရနဗောဓေဘောဒါ။ (ဓမ္မာ)

အသိခက်သော ပဘောဒ၏ ဖဿာဒိဓမ္မတို့နှင့် ပကာရ+ပကာရဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ အသိခက်သော ပဘောဒ (သန္တတိ. သမူဟ. ကိစ္စ. အာရမ္မဏ ဟူသော ယနလေးပါး) သည် ပ-နိ။

- ၅။ မုနိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- နိဒ္ဓိသန္တော = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂစ္ဆန္တဒိ၊ အကာရန္တ။
- ဘဂဝါ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂုဏဝါဒိ၊ ဥကာရန္တ။

- နိယမေတွာန = ကိတ်ပုဒ်၊ (အဗျယ) အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊
အကာရန္တံ။
- ဒီပေတုံ = နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမှတ်၊ နိဂ္ဂဟိတန္တံ။

၆။ (က) သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တံ-စသည်ဖြင့် စိတ်ဖြင့် သမယကိုမှတ်သား၍ ထိုစိတ်ဖြစ်သော သမယ၌ အတူတကွဖြစ်နေသော ဖဿ စသော တရားတို့ကို ပြခြင်းငှာ သမယ၌ စိတ်ကို ညွှန်ပြသည်ဟု သမယ၌ စိတ်ကို ညွှန်ပြခြင်း အကျိုးရှိပုံကို သိစေသည်။

(ခ) နိဒ္ဒိသန္တော ဘဂဝါ သမယေ စိတ္တံ နိဒ္ဒိသိ-ဖြင့် သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တံကို သမယေ စိတ္တံ နိဒ္ဒိသိ-ဟု အတ္ထက္ကမ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ စိတ္တေန သမယံ မုနိ-၌ မုနိသဒ္ဓါသည် ရဟန်းသာမညအနက်ကို မဟော၊ မြတ်စွာဘုရားအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ထိုမုနိ (မြတ်စွာဘုရား) ဟူသည် "ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ" ဟု ဟောကြားတော်မူသော ဘုရားကို ယူရမည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် သမယ၌ စိတ်ကို ညွှန်ပြရပါသနည်းဟူသော ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။ ထို့ပြင် သမယေ နိဒ္ဒိသိ စိတ္တံ ၏ အကျိုးပြ စကားရပ် အဖြစ်ကိုလည်း သိစေသည်။

(ဃ) တေန သမယနိယမိတေန စိတ္တေန-ဖြင့် စိတ္တေန သမယံ မုနိ၌ စိတ္တေနအရ သမယဖြင့် အထူးပြုမှတ်သားအပ်သော စိတ်ကိုယူရမည်၏အဖြစ်၊ ပရိယောသာနေ "တသ္မိံ သမယေ"တိ ဧဝံ သမယံ နိယမေတွာန-ဖြင့် နိယမေတွာန ဒီပေတုံ၌ နိယမ- မှတ်သားအပ် အထူးပြုအပ်ဟူသည် အဆုံး၌ တသ္မိံ သမယေ - ဟူ၍ သမယကို မှတ်သားအပ် အထူးပြုအပ်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အထ ဝိဇ္ဇမာနေပိ သမယနာနတ္ထေ ယသ္မိံ သမယေ စိတ္တံ၊ တသ္မိံ ယေဝ သမယေဖြင့် တသ္မိံ သမယေ- ထိုအခါ၌ဟူသည် စားရာကာလ၊ သွားရာကာလ စသည်ဖြင့် ကာလသမယများစွာ ရှိသော်လည်း အခြားကာလ

တို့ကိုမယူရ၊ စိတ်ဖြစ်ရာကာလ သမယကိုသာယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဗသော ဟောတိ ဝေဒနာ ဟောတီတိ ဧဝံ တသ္မိံ စိတ္တနိယမိတေ သမယေဖြင့် ဓမ္မေတတ္ထ ပဘောဒတော၌ တတ္ထအရ စိတ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော (စိတ်နှင့်အတူ တကွ ဗသစသော တရားတို့ဖြစ်ရာဖြစ်သော) သမယကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဧတေ သန္တတိ (ပ) ဝသေန ဒုရနဗောဓေ ဗသဝေဒနာဒယော ဓမ္မေအရ ဗောဓေတုံ-နှင့် ဓမ္မေတတ္ထ ပဘောဒတော-၌ ဓမ္မေ-အရ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ခွဲခြား၍ မသိနိုင်လောက်အောင် သန္တတိ၊ သမူဟ၊ ကိစ္စ၊ အာရုံတို့၏ အဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်နေသော ဗသ၊ ဝေဒနာ စသော တရားတို့ကို ယူရမည်၏ အဖြစ်၊ ပဘောဒ အရကို ဗသ၊ ဝေဒနာ စသော အထူးအပြားတို့ကို ယူရမည်၏အဖြစ်၊ ဒီပေတုံ ပြခြင်းငှာဟူသည် ဝေနေယျတို့ကို သိစေခြင်းပင် ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ထွက် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ (ဃ) တသ္မိံ ယေဝ သမယေ

စိတ်ဖြစ်ရာ ကာလသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ စားရာကာလ၊ သွားရာကာလ စသည် တို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ ဗသ၊ ဝေဒနာ စသော သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ ဖြစ်ရာကာလသည် အနညာတ။

ဓမ္မေ တတ္ထ ပဘောဒတော။

တတ္ထ-ကား စိတ္တေန သမယံ မုနိ- ပါဒဖြင့် ဆိုခဲ့သော စိတ်ဖြင့် မှတ်သား အပ်သော သမယ-ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

ကျန်ပုဒ်များ သိလွယ်သည်။

၈။ သမယေ နိဗ္ဗိသိ စိတ္တံ၊ နိယမေတွာန ဒီပေတုံ-တို့၌ နိဗ္ဗိသိ၊ နိယမေတွာန ဒီပေတုံတို့ဝယ် ဓာတ်အရ မြတ်ပုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ ကြံယူငါးတန် ထုတ်ပါ။

ဗောဓေတုံ

ဗောဓေတုံ-၌ ဓာတ်အရ ဝေနေယျတို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည် ဒဿနတ္ထ။ မြတ်စွာဘုရားက ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ-စသည်ဖြင့် ဟောခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ ဝေနေယျတို့၏ အတ္ထဝေဒ, ဓမ္မဝေဒ အကျိုးတို့သည် ပကာသနတ္ထ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် မဟာကရုဏာတော် စသည်တို့သည် အကြောင်း ဝိဘာဝတ္ထ။ အဘိဓမ္မာ ပရမတ္ထသဘာဝတို့ကို ထိုးထွင်း သိမြင်ခြင်း, ရုပ်နာမ်ကို ခွဲခြားသိမြင်ခြင်း စသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ သမယေ နိဗ္ဗိသိ စိတ္တံ

နိဗ္ဗိသိ-အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ စိတ္တံ-အရ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏ။ အာ. ဓိ. ၂ပ။

သမယေ-အရ ကာလပညတ်။ နိဗ္ဗိသိ-အရ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်။ ပကတူပ။

စိတ္တေန သမယံ မုနိ , နိယမေတွာန ဒီပေတုံ။

စိတ္တေန အရ ကာမာဝစရကုသိုလ် စိတ်ရ၏။ နိယမတွာန, ဒီပေတုံတို့- အရ ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ယခင်နည်းအတိုင်း အာရမ္မဏ ပြိုင်။

သမယံ-အရ ကာလပညတ်ရ၏။(တစ်နည်း) ပရမတ္ထဓမ္မမှ လွတ်သော ကာလ မည်သည်မရှိ၊ ပရမတ္ထတရားတို့၏ ဖြစ်ရာကာလကိုပင် ကာလ-ဟု ဆိုအပ်သောကြောင့် သမယံ-အရ ဤနေရာ၌ ကာမာဝစရကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့် ယူအပ်၏။ နိယမေတွာန - အရ ဒေသနာ ဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်၏။ အာရမ္မဏ ပြိုင်။

ပညတ်ပစ္စည်းဖြစ်က ပြိုင်ပစ္စည်းမရှိ၊ ကာမာဝစရကုသိုလ်ပစ္စည်းဖြစ်က အာ. ဓိ. ၂ပပြိုင်။

နိယမေတွာန ဒီပေတုံ

ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ရည်းကောက်၍ ပကတူပပြိုင်။ (တစ်နည်း) သဟဇာတပြိုင်။

နိဒ္ဒိသန္တော နိဒ္ဒိသိ

ဒေသနာဉာဏ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ရည်းကောက်၍ သဟဇာတပြိုင်။

ဓမ္မေ ဗောဓေတုံ

ဓမ္မေ-အရ ဖဿ စသော တရား။ ဗောဓေတုံ-အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+ ကြံ စိတ္တုပ္ပါဒ်။ အာရမ္မဏပြိုင်။



၅၀။ သမယသဒ္ဓါ အဖွင့် (၂)

- (က) တေသု ပစ္စယသာမဂ္ဂိ၊ သမဝါယော ခဏော ပန။
ဧကောဝ နဝမော ဧဥ ယျော၊ စက္ကာနိ စတုရောပိ ဝါ။
- (ခ) ယာ ဟိ ဒေသာ သာဓာရဏဖလနိပ္ပါဒကတ္တေန သဏ္ဍိတာ
ပစ္စယာနံ သာမဂ္ဂိ၊ သာ ဣဓေ "သမဝါယော" တိ ဉာတဗ္ဗာ။
- (ဂ) "ဧကောဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ခဏော စ သမယော စ ဗြဟ္မစရိယ
ဝါသာယာ" တိ ဧဝံ ဝုတ္တော ပန နဝမောဝ ခဏော "ဧကော
ခဏော" တိ ဝေဒိတဗ္ဗော။
- (ဃ) ယာနိ ဝါ ပနေတာနိ "စက္ကာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ၊ ယေဟိ
သမန္တာဂတာနံ ဒေဝမနဿာနံ စတုစက္ကံ ဝတ္တတိ" တိ ဧတ္ထ
ပတိရူပဒေသဝါသော၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယော၊ အတ္တသမ္မာ
ပဏိမိ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာတိ စက္ကာရိ စက္ကာနိ ဝုတ္တာနိ။

ဇယမေဒနိအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- (င) တောနိ ဝါ ဧကန္တံ ကတွာ သြကာသဋ္ဌေန "ခဏော" တိ ဝေဒိတဗ္ဗနိ။
 - (စ) တာနိ ဟိ ကုသလုပ္ပတ္တိယာ သြကာသဘူတာနိ။
- (ဋ-၁၀၀၊ ၁၀၁)

(င) ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါပိုနေသည်။ ပါစရာမလို။

၁။ တေသု = ထိုသမဝါယ၊ ခဏ၊ ကာလ၊ သမူဟ၊ ဟေတု ဟူသော သမယ သဒ္ဓါ၏ အဓိပ္ပေတတ္ထ အနက်ငါးမျိုးတို့တွင်။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ- အစရှိသောပါဠိ၌ သမယ-သဒ္ဓါသည် သမဝါယ စသော အနက်ငါးမျိုးတို့ကို ဟော၏ဟုဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာဆိုလျှင် သမယသဒ္ဓါ၏ အဓိပ္ပေတတ္ထကိုသာ သိသင့်၍ ထိုသမဝါယ စသည်တို့၏ သရုပ် (အဘိဇေယျတ္ထ)ကိုမူ မသိသင့် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ ယင်းတို့၏ သရုပ် (အဘိဇေယျတ္ထ)ကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) မိန့်။

(အတိဗျာပိတဒေါသ၊ အဗျာပိတဒေါသလည်း တင်နိုင်။)

အဓိပ္ပါယ်ကား

အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် သမဝါယ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမဇက နှင့် စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့သည် ခဏမည်၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့

ဆရာ အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် သမဝါယမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုစကားသည် အကျဉ်းမျှသာဖြစ်၍ အကျယ်ကို ပြဆိုသင့်သေးသည် မဟုတ်လော။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဆက်ဆံသောအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော

ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိ၊ အာရမ္မဏူပသတ္တိ စသည်ဖြင့် ကောင်းစွာတည်
သော ဝတ္ထု၊ အာရုံ စသော အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်
သမဝါယမည်၏ ဟူလို၊

(ဂ) သို့--

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ပစ္စယသာမဂ္ဂိ သမဝါယော ဟူသော
အကျဉ်းသင်္ခေပ၏ အကျယ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ဧကော နဝမော ခဏော-
အရ နဝမဓက-အရကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ယင်းနဝမဓက
ဟူသည်အဘယ်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဧကော ခေါ် ဘိက္ခဝေ ခဏော စ သမယော စ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယ-
စသည်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးခွင့်
ရရှိသည့် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓကကို ယူရမည် ဟူလို။

(ဃ) သို့--

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓက ဟူသော ကာလ၏
သရုပ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ စက္ကာနိ စတုရောပိ ဝါ-အရ စက် ၄-ပါးသရုပ်ကို
အကျယ် မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုစက် ၄-ပါးသရုပ်ကား
အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

စက္ကာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ စက္ကာနိ- စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူအပ်
သော ပတိရူပဒေသဝါသ- စသော လေးပါးကို စက် ၄-ပါးဟု ဆိုပါ၏
ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့--

ဆရာ ဆရာသည် ခဏ-အရ စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့ကို ယူရမည်ဟု
ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် "ခဏော"ဟု ဧကဝုဒ်ဖြင့် မဆိုသင့်သည်

မဟုတ်ပါလော။ (ခဏာ-ဟု ဗဟုဂုဏ်ဖြင့် ဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါလော။) အဘယ့်ကြောင့် ခဏောဟု ဧကဂုဏ်ဖြင့် ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် ဧတာနိ ဝါ ဧကဇ္ဈံ စသော (င) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သမ္ပတ္တိစက်သည် ၄ - မျိုးပြားသော်လည်း တည်ရာဟူသော အနက် ကိုဟောတာချင်း တူသောကြောင့် တစ်ခုတည်းပေါင်းပြီး "ခဏော" ဟု ဧကဂုဏ်ဖြင့် ဆိုရသည် ဟူလို။

(စ) ဝါကျသို့ - -

ဆရာ တည်ရာဟူသော အနက်ကြောင့် နဝမခဏနှင့် စတုစက္က သမ္ပတ္တိခဏတို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းပေါင်း၍ ခဏောဟုဆိုကြောင်း ဆိုတော်မူ ၏။ ထို နဝမခဏ၊ စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့သည် မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်းသော အရာများ မဟုတ်သောကြောင့် ဩကာသ - တည်ရာဟူ၍ မဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ့်ကြောင့် ယင်းတို့ကို ဩကာသဟု ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ) ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထိုနဝမခဏ၊ စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အခွင့် အလမ်း အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ယင်းတို့ကို ဩကာသ (ခဏ) ဟူ၍ ဆိုရသည် ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဓါ၏ ဣဓာဓိပေတတ္ထ ဝါးနက်တို့တွင် သမဝါယ အနက်၊ ခဏအနက်တို့၏ သရူပတ္တကို ကောက်ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတကို ပယ်သည်။ (အဗျာပိတကို ပယ်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင် သည်။)

(ခ) ဝါကျဖြင့် (က) ဝါကျလာ အကျဉ်းသင်္ခေပ စကားရပ်တို့၏ အကျယ် အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် နဝမခဏ၏ အကျယ် (ဃ) ဝါကျဖြင့် စတုစက္ကသမ္ပတ္တိ ခဏတို့၏ အကျယ်ကိုပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ထိုသို့ခဏသည် နှစ်မျိုးပြားသော်လည်း ဩကာသ- အခွင့် အလမ်း ဟူသောအနက်ကြောင့် တစ်ခုတည်းပေါင်း၍ ဆိုရသည်ဟု ပြသောကြောင့် ဩစိတျဟီန. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ထို နဝမခဏ. စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့သည် ကုသိုလ်ဖြစ် ခြင်း၏ အခွင့်အလမ်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဩကာသဋ္ဌ ဟူသော ငိုစကားသည် ယုတ္တိရှိသည်ဟု ပြသောကြောင့် ဩစိတျဟီန. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

ဝါသဒ္ဓါ

(က) စက္ကာနိ စတုရောပိ ဝါ။ (ဃ) ယာနိ ဝါ ပနေတာနိ။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏဟူသော အနက်မှတစ်ပါး စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏ ဟူသော အနက်ကို လဲပြလိုသောကြောင့် ဝါ- ထားသည်။

၄။ * သမံ အဇတိ ဂစ္ဆတိတိ သမဂ္ဂေါ။ (သံ + အဇ + က)

(ဓာတုပစ္စယဒီပနီ)

* သမံ ဂယုတေတိ သမဂ္ဂေါ။ (သမ + ဂဟ + ကိ)။ (ဘာသာဋီကာ)

* သမဂ္ဂိနံ ဘာဝေါ သာမဂ္ဂိ။ (သမဂ္ဂ + က + ဤ)။ (၅)

* ပစ္စယာနံ သာမဂ္ဂိ ပစ္စယသာမဂ္ဂိ။

အကြောင်းတရားတို့၏ + ညီညွတ်ခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ - နိ။ ညီညွတ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ - နိ။

* သန္နိန္ဒြံ သမေတိ သမဝေတိတိ သမဝါယော။

(သံ + အဝ + ကု + အ။ ကု - ကို ဇ - ပြု။ ဇ - ကို အာယပြု)။

အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းကြိုယာ။

* ခဏောတိတိ ခဏော။ (ခဏ + အ) ညှဉ်းဆဲခြင်း။

(တစ်နည်း) သတ္တာနံ အာယု ဝိယတိ ဧတ္တာတိ ခဏော။ (ဝီ+ယု)
ကုန်ခန်းခြင်း။

* နဝနံ ပူရဏော နဝမော။ (နဝ+မ)။

ကိုးခုတို့၏ + ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုနှင့် အပေါင်း+အစိတ် သမ္ပန်
သည် ဗျ-နိ။ ကိုးခုမြောက်တစ်ခုသည် ပ-နိ။

* သဟ အာဓာရဏေန ယံ ဝတ္တတိတိ သာဓာရဏံ။ (ဖလံ)

* ကရောတိ ဂမနံ အနေနာတိ စက္ကံ။ (လှည်းဘီး)။ (ကရ+က)

စရတိ ပဝတ္တတိတိ စက္ကံ။ (စရ+က) (လှည်းဘီး)

စက္ကံ ဝိယ စက္ကံ။ (သမ္ပတ္တိစက်)။ (စက္က+က)

လှည်းဘီး၏ + သမ္ပတ္တိစက်နှင့် ဥပမာန+ ဥပမေယျ သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
တူမျှခြင်း (ဥပမာ) သည် ပ-နိ။

* ပတိရူပဒေသေ ဝါသော ပတိရူပဒေသဝါသော။

* သပ္ပရိသာနံ ဥပနိဿယော သပ္ပရိသူပနိဿယော။

* အတ္တနော သမ္မာပဏိမိ အတ္တသမ္မာပဏိမိ။

* ကတံ ပုညံ ယေနာတိ ကတပုညော။ (ပုဂ္ဂလော)

* ကတပုညဿ ဘာဝေါ ကတပုညတာ။ (ပုညံ)

ကောင်းမှုရှင် ပုဂ္ဂိုလ်၏+ကောင်းမှုနှင့် သာမိ+သံ စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-
နိ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်သည် ပ-နိ။

* ဧကဓာ ယေဝ ဧကဇ္ဈံ။ (ဧကဓာ+ကျ)။

- ၅။ သာမဂ္ဂိ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ကုတ္တိလိင်၊ နဒါဒိ၊ ဤကာရန္တံ၊
- ပဏိမိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ကုကာရန္တံ၊
- စတ္တာရိ = နပုံလိင်။ စတုရော = ပုံလိင်။

၆။ အာဘော်လွယ်ပြီ။ ပါဠိလျှောက် ဘာဝတ္ထ.သရုပ်ကြားအဘိဓယျတ္ထဇော်။

၇။ ဧကောဝ, နဝမော ခကော

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခကသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ အဋ္ဌက္ခကသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ စတု
စက္ကသမ္ပတ္တိခကသည် အနညာတ။ (ဧကောဝ-၌ ဧဝသည် အဋ္ဌက္ခက
ကိုသာ တားမြစ်နိုင်သည်။ ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် အခွင့်အလမ်းဖြစ်သော စတု
စက္ကသမ္ပတ္တိခကကို မတားမြစ်နိုင်။)

ဝိသယ

- (က) တေသု = ပက္ကန္တ၊ လွန်ပြီး အနက်ငါးပါးကိုစွဲ။
- (ခ) ယာ ဧသာ = ပသိဒ္ဓ၊ ပစ္စယာနံ သာမဂ္ဂိစွဲ။
- (ဃ) ယာနိ တာနိ = ပသိဒ္ဓ၊ စတ္တာရိ စက္ကာနိကိုစွဲ။
- (င) ဧတာနိ = ပက္ကန္တ။
- (စ) တာနိ = ပက္ကန္တ။

၈။ ဧကောဝ နဝမော ခကော။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခကသည် ဒဿနတ္ထ။ ပါရမီတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်
ဒီပကတ္ထ။ ကုသိုလ်တရား ဖြစ်ပွားခြင်း ကုသိုလ်ပြုခွင့်ရခြင်းသည် ပကာ
သနတ္ထ။ မြတ်ဗုဒ္ဓဟောကြားသည့် တရားတော်ကို နာကြားရခြင်း၊ လိုက်နာ
ကျင့်သုံးခြင်း စသည်သည် အကျိုး ဝိဘာဝတ္ထ။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံး
ရခြင်း၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

စတုစက္ကံ ဝတ္တတိ

လေးပါးသော သမ္ပတ္တိစက်သည် ဒဿနတ္ထ။ ရှေးရှေးသော သမ္ပတ္တိစက်
သည် ဒီပကတ္ထ။ ကုသိုလ်တရား ဖြစ်ပွားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ဗုဒ္ဓ
သာသနာတော်နှင့် တွေ့ရခြင်း၊ အဆုံးအမကောင်းကိုရခြင်း စသည်တို့သည်
ဝိဘာဝတ္ထ။ စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်ခြင်း၊ ကောင်းသောသတင်း ကျော်ကြားခြင်းမှ
စ၍ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော အကျိုး အဆက်ဆက်သည်
အနဘာဝတ္ထ။

ပစ္စယာနံ သာမဏီ

အာရုံ၊ ဝတ္ထု၊ မနသိကာရစသော အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း သည် ဒဿနတ္ထ။ ဆန့်ကျင်ဘက် အကြောင်းတရားတို့၏ မရှိခြင်း ကင်းရှင်း ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ သင့်လျော်သော အကျိုးတရား ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ဟေတု၊ အာရမ္မဏ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သုခ၊ ဒုက္ခ ခံစားရခြင်း ပီတိ၊ ပါမောဇ္ဇနှင့် ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဖြစ်ခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

၉။ သမ္ပတ္တိစက် ၄-ပါးတို့တွင် အဘယ် သမ္ပတ္တိစက်သည် ပဓာန ဖြစ်ပါ သနည်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ စက္ကသုတ် အဖွင့်၌ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ စက်သည် ပဓာနဖြစ်သည်။ ရှေးဘဝက ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်ကံပါခဲ့မှ သင့်လျော်သော အရပ်ဒေသ၌ ဖြစ်ရသည်။ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် တွေ့ဆုံ ပေါင်းသင်းရသည်။ မိမိကိုယ်၊စိတ်ကို ကောင်းစွာထားတတ်သည်ဟု ဖွင့်၏။

ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာတိ ပုဗ္ဗေ ဥပစိတကုသလတာ။

ဣဒမေဝ စေတ္ထ ပမာဏံ၊ ယေန ဟိ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ စိတ္တေန ကုသလကမ္မကတံ ဟောတိ၊ တဒေဝံ ကုသလံ တံ ပုရိသံ ပတိရူပဒေသေ ဥပနေတိ၊ သပ္ပရိသေ ဘဇာပေတိ၊ သော ဇဝ စ ပုဂ္ဂလော အတ္တာနံ သမ္မာ ဌပေတိ။ (အံ-ဋ္ဌ၊ ၂၊ ၂၉၀)

မူလဋီကာ၌ကား အတ္တသမ္မာပဏိဓိကင်းပြီး ကုသိုလ်စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခွင့် မည်သည် မရှိ။ အနည်းဆုံးအတ္တသမ္မာပဏိဓိရှိမှ ကုသိုလ်ဖြစ်နိုင်သည်-ဟု ဖွင့်သည်။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိက ပဓာန ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

သဗ္ဗန္တိမေန ပရိစ္ဆေဒေန အတ္တသမ္မာပဏိဓိခဏ မန္တရေန နတ္ထိ ကုသလဿ ဥပ္ပတ္တိတိ ခဏော ဣဓ ဂဟိတော။ (မူလဋီ၊ ၁၊ ၆၀)

အဇာတသတ်သည် ကုသိုလ်ကံကောင်း ပါခဲ့သောကြောင့် ဘုရင့်သား ဖြစ်၍ ဘုရင်စည်းစိမ်ခံစားရသည်။ သို့သော် အတ္တသမ္မာပဏိဓိစိတ် ရှိတဲ့သဖြင့်

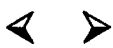
အဖေကို ညည်းဆဲသတ်ဖြတ်မိကာ အဝီစိ ငရဲကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။

ဒေဝဒတ်သည်လည်း တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ ဈာန် အဘိညာဉ်တွေကို ပင် ရခဲ့၏။ ဤသို့ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာစက်နှင့် ပြည်းစုံသော်လည်း အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက် ပျက်ကာ ယုတ်မာသောစိတ်များ ဝင်ခဲ့သောကြောင့် ဘုရားရှင်ကို မသင့်သော နည်းဖြင့် ပြိုင်မိ၍ အဝီစိ ငရဲကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။

ဤသည်တို့ကိုထောက်၍ အတ္တသမ္မာပဏိဓိက ပိုပြီး အခြေခံကျကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

၁၀။ ဉာတဗ္ဗာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ တို့၌ ဓာတ်-အရ သောတုဇနတို့၏ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကု+ကြိ စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ တဗ္ဗ-ပစ္စည်း တို့အရ ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်း စသည်ကို ကောက်၍ အာရမ္မဏမျိုး ပြိုင်ပါ။

ဝုတ္တော၊ ဝုတ္တာနိတို့၌ ဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကို ကောက်၍ တပစ္စည်းအရ ဒေသနာဟူသော ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဓကို ကောက်ကာ သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ပါ။



၅၁။ သမယ အဖွင့် (၃)

- (က) ကသ္မာ ပန ဧတေသု ယံကိစ္စိ ဧကံ အပရိဂ္ဂဟေတွာ သဗ္ဗေသံ ပရိဂ္ဂဟော ကတောတိ?။
- (ခ) တေနတေန တဿ တဿအတ္ထဝိသေသဿ ဒီပနတော။
- (ဂ) ဧတေသု ဟိ သမဝါယသင်္ခါတော သမယော အနေက ဟေတုတော ဝုတ္တိံ ဒီပေတိ။
- (ဃ) တေန ဧကကာရဏဝါဒေါ ပဋိသေမိတော ဟောတိ။

- (င) သမဝါယော စ နာမ သာဓာရဏဖလနိပ္ပါဒနေ အညမညာ ပေက္ခော ဟောတိ၊ တသ္မာ " ဧကော ကတ္တာ နာမ နတ္ထိ " တိ ဣမဓိ အတ္တံ ဒီပေတိ။
 - (စ) သဘာဝေန ဟိ ကာရဏေ သတိ ကာရဏန္တရာပေက္ခာ အယုတ္တာတိ။
 - (ဆ) ဧဝံ ဧကဿ ကဿစိ ကာရကဿ အဘာဝဒီပနေန " သယံ ကတံ သုခဒုက္ခန္တိ အာဒိပဋိသေဓိတံ ဟောတိ။
- (၄-၁၀၂)

၁။ (ဃ) ဝါကျသို့

တေန- ထိုသို့ အနေကဟေတုကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်းဖြင့်၊ (ဝါ) အနေက ဟေတုကြောင့် ဖြစ်ခြင်းကို ပြကြောင်း ဖြစ်သော သမဝါယဟု ဆိုအပ်သော သမယဖြင့်၊ (ပြည်နိဿယ)

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ၌ သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယစသော အနက်ငါးပါးတို့ကို သိမ်းယူအပ်၏ (ဟောအပ်၏) ဟု ဆို၏။ ထိုအနက်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကိုသာ ယူသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ့်ကြောင့် တစ်ပါးပါးကို မယူဘဲ အနက်ငါးပါးလုံးကို ယူအပ်သနည်းဟု မေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ပြလိုသော ဆရာသည် (က) မိန့်။

(ဂ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ထိုထို သမယသဒ္ဓါဖြင့် ထိုထို အနက်ထူးကို ပြတတ်သောကြောင့် အနက်ငါးပါးလုံးကို ယူအပ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဤသို့သာဆိုလျှင် ထိုထို သမယသဒ္ဓါက ထိုထို အနက်ထူး (သမဝါယအနက်ထက် ပိုလွန်သော အနက်ထူး) ကို ပြနိုင်ပုံကို မသိသင့်

ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် မရောက်သင့်၊ ထိုကြောင့် ထိုထို သမယသဒ္ဓါက ပြအပ်သော အနက်ထူး (အတ္ထဝိသေသ)ကိုလည်း ဆရာ ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သမယသဒ္ဓါက သမဝါယ အနက်ကို ဟောသောကြောင့် ကုသိုလ်စိတ် သည် တစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်ထူးကို ပြနိုင်သည် ဟူလို။ (ဒေါသပယ်လေ)

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယ အနက်ကိုဟောသောကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်သည် များစွာသော အကြောင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်ကို ပြ၏-ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် သမဝါယ အနက် ဟောသော သမယသဒ္ဓါက ပြနိုင်သော အနက်ထူးသည် ဤတစ်မျိုးသာ ရှိသည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ အခြား အဘယ်အနက်ထူးကို ပြပါသေးသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထို အနက်ထူးသာမက ဧကကာရဏဝါဒကို တားမြစ်ရခြင်း အကျိုးရှိ သည်ဟူသော အနက်ထူးကိုလည်း ပြနိုင်ပါသေး၏ဟူလို။

(င) ဝါကျလည်း အခြားရထိုက်သော အနက်ထူးကိုပင် ပြသည်။ နည်းမှီ၍ တက်ပါ။

(စ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (င)ဝါကျဖြင့် သမဝါယအနက်ရှိသော သမယသဒ္ဓါ

သည် ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းတတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် မရှိဟူသော အနက်ကိုလည်း ပြရခြင်းအကျိုး ရှိသည်ဟုဆို၏။ ကုသိုလ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဖန်းဆင်းသည်ပင် မဟုတ်ပါ လော။ ဆရာစကား အသို့ သင့်ပါအံ့နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (စ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

သဘာဝတည်းဟူသော အကြောင်းမှန်ရှိနေပါလျှက် ဣဿရနိဗ္ဗာန စသော အခြားအကြောင်းကို ရှာနေခြင်းသည် မသင့်၊ ထိုကြောင့် ကုသိုလ်ကို ဖန်ဆင်းသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိပါဟူသော ငါ၏ စကားသည် သင့်တန်ပါ၏ဟူလို။

(ဆ) ဝါကျဖြင့်လည်း နောက်ထပ် ရထိုက်သောဒီပနတ္ထ အနက်ထူးကို ပြသောကြောင့် နည်းမှီ၍ တက်ပါ။

၃။ (က) ဖြင့် အနက်ငါးမျိုးလုံးကို ယူခြင်းကြောင့် ရထိုက်သော အကျိုးတို့ကို ပြလိုရာဝယ် ရှေးဦးစွာ ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတပယ်သည်။

- (ခ) ဝါကျ ပက္ခန္တရ၊ ဝိသဇ္ဇနာဝါကျ၊ အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (ဂ) ဝါကျ ဝိတ္တာရ၊ အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (ဃ) (င) (ဆ) ဝါကျများ ပက္ခန္တရ၊ အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (စ) ဝါကျကာရကဝါကျ ဖြစ်၍ သြစိတျဟီနဒေါသကို ပယ်သည်။

၄။ * ပရိဂ္ဂယုတေတိ ပရိဂ္ဂဟော။ (ပရိ + ဂဟ + အ)

* န ဇကော အနေကာ။ (အနေကေ ဝါ)

* အနေကေ (အနေကာ ဝါ) ဟေတူ အနေကဟေတူ။

* သမဝါယော အဿအတ္ထိတိ သမဝါယော။ (သဒ္ဓေါ)

သမဝါယအနက်၏ + သမဝါယသဒ္ဓါနှင့် ဝါစွ + ဝါဒက စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု - နိ။ သမဝါယအနက်သည် ပ - နိ။

* (ပကတိသင်္ခါတံ) ဧကံယေဝ ကာရကံ ယဿာတိ ဧက
ကာရကော။ (လောကော)

ဗြဟ္မာ (ပကတိ) ဟူသော တစ်ခုသော အကြောင်း၏+လောကနှင့်
အကြောင်း+အကျိုး စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

ဗြဟ္မာ (ပကတိ) ဟူသော တစ်ခုတည်းသော အကြောင်းသည် ပ-နိ။

* ဧကကာရကောတိ ပဝတ္ထော ဝါဒေါ ဧကကာရကဝါဒေါ။

(ယောဇနာဋ္ဌိကား = ဧကကာရကဝါဒေါ ဣတိ ဝါဒေါဟု ဖွင့်သည်။

ပြည်နိဿယ၌ ဧကေနောပကတိသင်္ခါတေန ကာရကေန ပဝတ္ထော၊ န
အနေကောဟိ ကာရကောဟိတိ ဧကကာရကဝါဒေါဟု ဆိုသည်။ ယင်းအလို
ဧကံ ကာရကံ ဧကကာရကံ။ ဧကကာရကေန ပဝတ္ထောတိ ဝါဒေါ
ဧကကာရကဝါဒေါ-ဟု ဆိုရမည်။ အမှန်မှာ လောကကြီးကိုဗြဟ္မာ (ပကတိ)
တစ်ဦးတည်းက ဖန်ဆင်းခြင်းကြောင့် ဤလောကကြီးသည် ဗြဟ္မာဟူသော
အကြောင်းတစ်ပါးသာ ရှိသည်ဟု စွဲယူမှတ်ထင်ခြင်းသာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
ဧကကာရက-ကို ဗဟုဗွီဟိသမာသံ ပြုခြင်းသာ ကောင်းသည်။)

* အညမညံ အပေက္ခာ ယဿာတိ အညမညာပေက္ခော။

(သမဝါယော)

အချင်းချင်းငဲ့ခြင်း၏+ သမဝါယနှင့် သဘာဝ+သဘာဝဝန္တ စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းသည် ပ-နိ။

(ပြည်နိဿယ၌ တပျူရိသ်ပေး၏။ ဗဟုဗွီဟိသာ ဖြစ်သင့်သည်။)

- * ကာရကံ စ တံ အန္တရံ စာတိ ကာရကန္တရံ။
- * ကာရကန္တရဿ အပေက္ခာ ကာရကန္တရာပေက္ခော။
- * ဝတ္တနံ ပဝတ္တနံ ဝုတ္တိ။ (ဝတု + (ဝတ္တ) + တိ) ဖြစ်ခြင်း။
- * ပဋိသေဝီယတေ (ပဋိသိဇ္ဈတေ)တိ ပဋိသေဝီတော။
(ပဋိ + သိဝေ (သိဝေ) + တ) တားမြစ်ခြင်း ကြိယာ။

၅။ ဝုတ္တိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- ကတ္တာ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ သတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- သတိ = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ (ကာရဏေ-ထောက်)
ဂစ္ဆန္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- သုခဒုက္ခန္တိအာဒိ = သမာသ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ (ပဋိသေမိတံ - ထောက်)
ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

၆။ (က) ဝါကျဖြင့် သမယသဒ္ဓါ၏ အနက်ကို တစ်နက်သာ မယူဘဲ အဘယ့်ကြောင့် ငါးနက်လုံးကို ယူရပါသနည်း - - ဟူသော ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ထိုထို သမယသဒ္ဓါဖြင့် ထိုထို အနက်ထူးကို ပြလိုသောကြောင့် ငါးနက်လုံးကို ယူရသည်ဟု အဖြေကို သိစေသည်။

(ဂ) ဧတေသု ဟိ- စသည်ဖြင့် ထို အနက် ငါးမျိုးတို့တွင် သမဝါယ အနက်ရှိသော သမယသဒ္ဓါကို ယူခြင်းကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်သည် များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်ထူးကို ပြသည်ဟု သိစေသည်။

(ဃ) တေန-စသည်ဖြင့် ထိုသို့ များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်ကို ပြသဖြင့် လောကကြီးသည် ဗြဟ္မာ ဟူသော အကြောင်းတစ်ပါးတည်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူစွဲလမ်းသော ဧကကာရဏဝါဒကို တားမြစ်သည် ဟူသော အနက်ထူးကိုလည်း ပြသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) သမဝါယော စ နာမ-စသည်ဖြင့် ဆက်ဆံသော အကျိုးကို ပြီးစေရာ၌ အကြောင်းအပေါင်း၏ အချင်းချင်းငဲ့ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်သည် သမဝါယ မည်၏ ဟူသော အနက်ကို သိစေသည်။

တသ္မာ ဧကော ကတ္တာ နာမ နတ္ထိ-စသည်ဖြင့် ထိုသို့ အကြောင်းအပေါင်းတို့ ညီညွတ်မှ ကုသိုလ်တရားတို့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပြုလုပ်တတ်

ဖန်ဆင်းတတ်သော တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိဟူသော အနက်ထူးကို လည်းပြသေးသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) သဘာဝေန ဟိ-စသည်ဖြင့် ဝတ္ထု အာရုံ စသော သဘာဝ အကြောင်းများ ရှိနေသောကြောင့် ဗြဟ္မာ၊ ဝိဿနိး စသော အခြားအကြောင်း တစ်ပါးကို ရှာခြင်း (ငဲ့ခြင်း)၏ မသင့်လျော်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဆ) ဧဝံ ဧကဿ ကဿစိ ကာရကဿ - စသည်ဖြင့် ဤသို့ ပြုလုပ်တတ် ဖန်ဆင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်စုံတစ်ယောက် မရှိဟု ပြသဖြင့် သုခ၊ ဒုက္ခတို့သည် မိမိဟူသော အတ္တသည် ပြုအပ်၏ဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို တားမြစ်သည်ဟူသော အနက်အထူးကို သိစေသည်။

ဆိုလိုရင်းမှာ- သမယသဒ္ဓါသည် သမဝါယအနက်ကို ဟောသည်ဟု ယူသဖြင့် သမဝါယအနက်မျှကိုသာမကဘဲ (ဂ) (ဃ) (င) (ဆ) ဝါကျတို့ဖြင့် ပြအပ်သော အနက်ထူးတို့ကိုလည်း မှတ်သားရခြင်းအကျိုးရှိသည် ဟူလို။

၇။ ဝိသယ

- (က) ဧတေသု = ပက္ကန္တံ၊ လွန်ပြီး အနက်ငါးပါးကိုစွဲ။
- (ခ) တေန တေန = ပက္ကန္တံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးအနက်ငါးပါးကို ဟောသော သမယ သဒ္ဓါကိုစွဲ။
တဿ တဿ = ပသိဒ္ဓံ၊ အတ္တ ဝိသေသစွဲ။
- (ဂ) ဧတေသု = ပက္ကန္တံ၊ အနက်ငါးပါးကိုစွဲ။ (တစ်နည်း) အနက်ငါးပါးကို ဟောသော သမယသဒ္ဓါကိုစွဲ။
- (ဃ) တေန = အနဘူတ။ (ဂ) ဝါကျလာ အနေကဟေတုတော ဝုတ္တိံ ဒီပေတိ ကိုစွဲ။
- (င) တသ္မာ = အနဘူတ။ (င) ဝါကျရှေ့ပိုင်းရှိ စကားရပ်အားလုံး ကိုစွဲ။

၈။ သမဝါယအနက်ဟော သမယသဒ္ဓါ၏ ကြံယာငါးတန်

- ၁။ သမဝါယအနက်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဝတ္ထု၊ အာရုံ စသောအကြောင်းများ ပေါင်းဆုံမိမှ ကုသိုလ်စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ (ဝတ္ထု၊ အာရုံ စသော အကြောင်းများစွာ ပေါင်းဆုံမိမှ ကုသိုလ်စိတ်တို့ ဖြစ်သောကြောင့် သမယသဒ္ဓါကို သမဝါယ အနက်ဟောဟု ယူရခြင်းဖြစ်သည် ဟူလို)
- ၃။ ဧကကာရဏဝါဒကို တားမြစ်နိုင်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ဗြဟ္မာ၊ ဗိဿနိး စသော ပြုလုပ်တတ် ဖန်းဆင်းတတ်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိဟု သိရခြင်းသည် အကျိုးဝိဘာဝတ္ထ။ (အကြောင်း ဝိဘာဝတ္ထ မဟုတ်။)
- ၅။ သယံ ကတံ သုခံ ဒုက္ခံ ဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို တားမြစ်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

(၅-၁၀၂)

၉။ ခဏအနက်ဟော သမယသဒ္ဓါ၏ ကြံယာငါးတန်

- ၁။ ခဏအနက်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ နဝမခဏ၊ စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့၏ ဒုလ္လဘအဖြစ်သည် ဒီပကတ္ထ။ (နဝမခဏ စသော အခွင့်ကောင်း အခါကောင်းကို ရမှသာ ကုသိုလ်ဖြစ်လေ့ရှိသောကြောင့် သမယသဒ္ဓါ ခဏအနက်ကို ဟောသည်ဟု သိရသည်ဟူလို။)
- ၃။ ကုသိုလ်၏ ဒုလ္လဘအဖြစ်သည် ပကာသနတ္ထ။ (ကုသိုလ်ဖြစ်ဖို့ အခွင့်ကောင်းဖြစ်သည့် နဝမခဏ၊ စတုစက္ကသမ္ပတ္တိခဏတို့ ခဲယဉ်းသည် ဟု ဆိုသဖြင့် ထိုထိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောကုသိုလ်လည်း ခဲယဉ်းသည် ဟု ဆိုလိုသည်။)
- ၄။ မနုဿတ္ထ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ၊ သဒ္ဓမ္ပဋိတိ စသော အကြောင်းတို့၏ သာမဂ္ဂိ

ဖြစ်ခြင်းသည် အကြောင်း ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ မောယပုရိသ ကုသလ အနန္တဋ္ဌာန ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပမာဒကို တားမြစ်
ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။ (ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် အခွင့်ကြုံခဲ့သည်။ အခွင့်
ကြုံရိုက် မေ့လျော့မနေဘဲ ကြိုးစားအားထုတ်ကြဟု တိုက်တွန်းရာ
ရောက်သည် ဟူလို။)

(၄-၁၀၂-၁၀၃)

ကာလအနက်ဟော သမယသဒ္ဓါ၏ ကြိုယာငါးတန်

၁။ ကာလအနက်သည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ရာကာလ၏ အလွန်နည်းသည်၏ အဖြစ်သည်
ဒီပကတ္ထ။

၃။ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ရာကာလကို သိနိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ ထိုသို့သိရန် ခဲယဉ်းခြင်းကြောင့် ထိုကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ရာကာလကို
(ကုသိုလ်စိတ်ကို) သိအောင် အားထုတ်ကြကုန်ဟု မတိုက်တွန်း
သော်လည်း တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ ဖြစ်သော အစီအရင်သည်
ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်အောင် (သိအောင်) အားထုတ်ခြင်းသည် အနဘာ
ဝတ္ထ။ (၄-၁၀၃)

သမူဟအနက်ဟော သမယသဒ္ဓါ၏ ကြိုယာငါးတန်

၁။ သမူဟအနက်သည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ဖဿ စသောတရားတို့၏ အပေါင်းသည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ ထိုဖဿစသော တရားအပေါင်းနှင့်အတူ စိတ်သည်ဖြစ်၏ဟု သိရ
ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ ဖဿတစ်ပါးတည်းဖြစ်သည်၊ စိတ်တစ်ပါးတည်းဖြစ်သည် ဟူသော
အယူဝါဒကို တားမြစ်နိုင်ခြင်းသည် အကျိုးဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ စိတ်သည် ဖဿစသော သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည်ဟု သိခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

(ဋ- ၁၀၃)

ဟေတုအနက်ဟော သမယသဒ္ဓါ၏ ကြိုယာဝါးတန်

၁။ ဟေတွတ္ထသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ပရာယတ္တဝုတ္တိသည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ အကြောင်းရှိမှဖြစ်သည်ဟူ၍ သိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ မိမိအလိုအတိုင်းဖြစ်၏ ဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို ပယ်မြစ်ခြင်းသည် အကျိုး ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ အကြောင်းမရှိဘဲဖြစ်သည် ဟူသော အဟေတုကဝါဒကို တားမြစ် နိုင်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။ (ဋ- ၁၀၃)

(ဂ) ဝုတ္တိ ဒီပေတိ။

၁။ များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူသော အနက်သည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ တစ်ခုသောအကြောင်းကြောင့် မဖြစ်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ ဧကကာရကဝါဒကို တားမြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ ဗြဟ္မာ၊ ဝိဿနိး စသော ပြုလုပ်တတ် ဖန်ဆင်းတတ်သူ တစ်စုံတစ် ယောက်မျှမရှိဟု သိခြင်းသည် အကျိုး ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ သယံ ကတံ သုခံ ဒုက္ခံ ဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို တားမြစ်ခြင်းသည် အနဘာဝတ္ထ။

- (ဃ) ပဋိသေမိတော ဟောတိ။
- (င) အတ္ထံ ဒီပေတိ။
- (စ) ပဋိသေမိတံ ဟောတိ - တို့ကိုလည်း နည်းမှီထုတ်ပါ။

၉။ သမဝါယနှင့် ခဏအထူး

အကျိုးတရားကို မုချဖြစ်စေနိုင်သော အကြောင်းအပေါင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် သမဝါယ၊ အကျိုးတရားကို မုချဖြစ်စေနိုင်သော သဘောမရှိသော်လည်း မိမိ၏ ပယောဂသမ္ပတ္တိ စသည်ကိုစွဲ၍ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းသည် ခဏ။ (ဥပမာ- ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏရှိရုံဖြင့် ကုသိုလ်တရား မဖြစ်သေး။ ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် အခွင့်အလမ်းသာဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် မိမိက ကြိုးစားအားထုတ်မှသာ ကုသိုလ်ဖြစ်လာမည်။)

၁၀။ ပရိဂ္ဂဟော ကတော

ကရ-ဓာတ်အရ သမဝါယ စသော အနက်တို့ကိုယူခြင်း၊ မှတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တ-ပစ္စည်း အရ သမဝါယ စသော အနက်ငါးမျိုးကိုရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ။

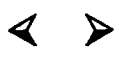
၀တ္တိ ဒီပေတိ

၀တ္တိ-အရ များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူသော အနက်ကို ရ၏။ ဒီပေတိ-အရ သမယသဒ္ဓါရ၏။ ပကတူပသတ္တိ။

ပဋိသေဓိတော ဟောတိ

ပဋိသေဓိတော၌ သိဝေ (သိဝေ)ဓာတ်-အရ များစွာသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်၏ဟူသော အနက်ရ၏။ တပစ္စည်း-အရ တားမြစ်အပ်သော ဧကကာရဏဝါဒရ၏။ ပကတူပသတ္တိ။

ဣမ္မိ အတ္ထံ ဒီပေတိ၊ ပဋိသေဓိတံ ဟောတိ - တို့၌လည်း နည်းမှီပြီး ပြိုင်ပါ။



၅။ ကာမာဝစရံ အဖွင့် (၁)

- (က) တကြာယံ ဝစနတ္ထော ဥဒ္ဓါနတော ဒွေ ကာမာ ဝတ္ထုကာမော စ ကိလေသကာမော စ။
- (ခ) တတ္ထ ကိလေသကာမော အတ္ထတော ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဝတ္ထုကာမော တေဘူမကဝဋ်။
- (ဂ) ကိလေသကာမော စေတ္ထ ကာမေတိတိ ကာမော၊ ဣတရော ပန ကာမိယတိတိ ကာမော။
- (ဃ) ယသ္မိံ ပန ပဒေသေ ဒုဝိဓောပေသော ကာမော ပဝတ္ထိံ ဝသေန အဝစရတိ၊ သော စတုနံ အပါယာနံ မနဿာနံ ဆန္ဒန္တ ဒေဝလောကာနံဝသေန ဧကာဒသဝိဓော ပဒေသော “ကာမော ဧတ္ထ အဝစရတိ” တိ ကာမာဝစရော သသတ္ထာ ဝစရော ဝိယ။

(၅-၁၀၄)

၂။ (ခ) ဝါကျ ဌပနာတိက ပုစ္ဆာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ ကာမ၏ သရုပ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကိလေသာကာမ-အရ တေဘူမကဝဋ်၊ ဝတ္ထုကာမအရ ဆန္ဒရာဂကိုကောက်ရမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထိုကာမနှစ်ပါး အရ အဘယ်တို့ကို ကောက်ယူရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို ဖြေလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် တတ္ထ စသော (ခ) ဝါကျကိုမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကိလေသာကာမအရ တေဘူမကဝဋ်၊ ဝတ္ထုကာမအရ ဆန္ဒရာဂကို မကောက်ရ။ ကိလေသာကာမအရ ဆန္ဒရာဂ၊ ဝတ္ထုကာမအရ တေဘူမကဝဋ် တို့ကို ကောက်ယူရမည် ဟူလို။

www.dhammadownload.com

(တစ်နည်း) (ခ) ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက် (ဝါကျတက်)

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကာမ၏ သရုပ်တို့ကို ပြဆိုတော်မူ ခဲ့၏။ ယင်းသို့သာဆိုလျှင် ကာမ၏ သရုပ်ကိုသာ သိရ၍ အရကောက် အဘိ ဝေယျတ္ထကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ကာမ၏ သရုပ်ကို သာ ဆရာမဆိုသင့်။ ကာမ၏ အရကောက်ကို ဆရာ မဆိုချေသော် ဆရာ၌ စကားမပြည့်စုံသော အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဘွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းစောဒနာကို သောနောလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အသင် စောဒကဆရာ ငါသည် ကာမ၏ သရုပ်ကိုသာ ပြဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ကိလေသာကာမဟူသည် ဆန္ဒရာဂ၊ ဝတ္ထုကာမဟူသည် တေဘူမကဝဋ်ဟု ထို ကာမနှစ်ပါး၏ သရုပ်အရကောက်ကိုလည်း ငါပြဆို သောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ကာမ၏ သရုပ်နှင့် အဘိဝေယျတ္ထတို့ကို ဆိုတော်မူ၏။ ကာမ၏ ဝစနတ္ထကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ကာမ၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

(ဃ) ဝါကျ ပါပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရံဝယ် ကာမဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့သာ ဆိုချေသော် ကာမ၏ ဝစနတ္ထ ကိုသာ သိကောင်း၍ အဝစရနှင့် ကာမာဝစရံတို့၏ ဝစနတ္ထကိုမူ မသိကောင်း ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် အဝစရနှင့် ကာမာဝစရံတို့၏ ဝစနတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ ယင်းတို့၏ ဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်

ရှိသောကြောင့် (ဃ) မိန်း၊

အဓိပ္ပါယ်ကား

အဝစရကို အဝစရတိ ဧတ္ထာတိ အဝစရော-ဟု အဓိကရဏသာဓ်
ဝစနတ္ထ ပြု၍ ကာမာဝစရောကိုမူ ကာမဿ အဝစရော ကာမာဝစရော ဟု
ဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည် ဟူလို၊

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရ၏ သရူပတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထ ဝစနတ္တတို့ကို
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ကာမ၏ သရုပ်မျှကိုသာမက အဘိဓေယျတ္ထ ဝစနတ္တတို့ကို
ပါသိလာရသောကြောင့် (စကားမပြည့်စုံသဖြင့် သင့်ရောက်နိုင်သော)
အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ကာမ၏ သရုပ်နှင့် အရကောက်ကိုသာမက ဝစနတ္တကိုပါ
သိလာရသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် ကာမဟူသော ပုဒ်တစ်စိတ်၏ သိအပ်ရာရာ အနက်-
အဓိပ္ပာယ်မျှကိုသာမက၊ ကာမာဝစရဟူသော မူလပုဒ်၌ အဝစရဟူသော
နောက်ပုဒ်နှင့် ကာမာဝစရဟူသော ပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထ
တို့ကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို
ပယ်သည်။

- ၄။ * ဝသီယတိ ဧတ္ထာတိ ဝတ္ထု။ (ဝသ+ထု) နေခြင်းကြံယာ။
- * ကာမိယတေတိ ကာမော။ (ကာမ+အ) အလိုရှိခြင်းကြံယာ။
- * ဝတ္ထုယေဝ ကာမော ဝတ္ထုကာမော။

(ဝတ္ထု စ တံ ကာမော စာတိ ဝတ္ထုကာမော။)

ဝတ္ထုနှင့် ကာမတို့၏ ဝိသေသန+ဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်
သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ဝတ္ထုကာမဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုကာမတို့၏ တစ်ခုသည် တစ်ခု
နှင့်တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည်လည်းကောင်း

ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ကိလိဿတီတိ ကိလေသော။ (ကိလိဿ + က)

ကာမေတီတိ ကာမော။ (ကာမ + အ)

ကိလေသေယေဝ ကာမော ကိလေသကာမော။

(ကိလေသော စ သော ကာမော စာတိ ကိလေသကာမော။)

* ကာမေတီတိ ကာမော (ကတ္ထုသာနေ) ကိလေသာကာမရ၏။
(အစိတ်)

ကာမိယတီတိ ကာမော (ကမ္မ) ဝတ္ထုကာမ ရ၏။ (အစိတ်)

* ကာမော စ ကာမောစ ကာမာ။ (အပေါင်း)

ကိလေသာကာမ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၏ အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော
အညမညာပေက္ခ သမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ကိလေသာကာမခြပ် ဝတ္ထုကာမခြပ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဇွေ ဝိဓာ ပကာရာ ယဿာတိ ဒုဝိဓော။

နှစ်ပါးအပြား၏ ကာမနှင့် သင်္ချာ + သင်္ချေယျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။ နှစ်ပါးအပြားဟူသော သင်္ချာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အယတော အပေတော အပါယော။

ချမ်းသာသုခ၏ ကင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။ ချမ်းသာသုခ မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

တစ်နည်း

* နတ္ထိ အယော (ပုည) ဧတသ္မိတိ အပါယော။

ကုသိုလ်မရှိခြင်းဂုဏ်၏ အပါယ်ဘုံနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု မရှိခြင်းဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မနော ဥဿော ဥဿန္တံ ဧတဿာတိ မနဿော။ (သမာသံ)

မနတိ ဇာနာတိတိ မနသော။ (မန+ဥဿ) (ကိတ်)

မနဇာတ် ဥဿပစ္စည်းသည်လည်းကောင်း၊ သိခြင်းကြိယာ သာမညသည်လည်းကောင်း ဗျူဟတ္တိနိမိတ်။

ကတ္တုသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော သိခြင်းကြိယာ ဝိသေသသည်လည်းကောင်း၊ လူဖြင့် အထူးပြုအပ်သော လူ၏ သိခြင်းကြိယာ ဝိသေသသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* မနနော အပစ္စံ မနသော။ (တဒ္ဒိတ်)

* မနသာ ဇတ္ထ သန္တိတိ မနသာ။

လူတို့၏ လူ့ဘုံနှင့် ဌာနီ+ဌာန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ လူဖြစ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အဝစရတိ ဇတ္တာတိ အဝစရော။ (အဝ+စရ+အ)

ကျင်လည်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းကြိယာ။

* ကာမဿ အဝစရော ကာမာဝစရော။

ကာမနှစ်ပါး၏ ကာမ ၁၁-ဘုံနှင့် ဌာနီ+ဌာန . နိဿိတ+နိဿယ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန် ဗျူ-နိ။

နှစ်ပါးသော ကာမဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကာမနှစ်ပါး၏ ကျင်လည်ခြင်း ကြိယာသည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သသတိ ဟိသတိ ဇတေနာတိ သတ္တံ။ (သသု+ထ)

* သဟ သတ္ထေန ယေ ဝတ္တန္တိတိ သသတ္တာ။ (ပုရိသာ)

လက်နက်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်း သဟဘောဂုဏ်၏ စစ်သားတို့နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

လက်နက်နှင့် တကွဖြစ်ခြင်းဂုဏ် (ဝါ) လက်နက်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* သသတ္တာနံ အဝစရော သသတ္တာဝစရော။

လက်နက်ကို ယောက်ျားတို့၏ အရပ်ဌာနနှင့် ဌာနီ+ဌာန. နိဿိတ+နိဿယ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။

လက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(တစ်နည်း)

လက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့၏ ကျင်လည် ကျက်စားခြင်းကြိယာသည် လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ ဥဒ္ဓါနတော = နိပါတ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဩကာရန္တ။
- ဝတ္ထု = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဥကာရန္တ။
- ကာမေတိ = အာချာတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ စုရာဒိဂိုဏ်း၊ ကာမဓာတ် ယူလျှင် အကာရန္တ၊ ကမုဓာတ်ယူလျှင် ဥကာရန္တ။
- ဣတရော = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- ပဝတ္တိ = ကိတ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- စတုန္တံ = သင်္ချာသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ (အပါယကိုထောက်၍ ပုံလိင်)၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ ဥကာရန္တ။
- မနဿာနံ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ သမာသ်ပုဒ်၊ ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) တတြာယံ ဝစနတ္ထော-ဖြင့် ကာမာဝစရံဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပုဒ်၌ သီအပ်သိထိုက်သော ဝစနတ္ထစသည်ကို ငါပြဆိုမည်ဟူသော ပဋိပါဒိက ပဋိညာစကားအဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဥဒ္ဓါနတော ခန္ဓေ ကာမာ-စသည်ဖြင့် ကာမသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည်။ အကျယ်အားဖြင့်ကား ထိုထက်မက များစွာရှိသည်ဟူသော သရုပ်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) တတ္ထ ကိလေသာကာမော အတ္ထတော ဆန္ဒရာဂေါဖြင့် ထိုနှစ်ပါး သော ကာမတို့တွင် ကိလေသာကာမအရ ပရမတ္ထ တရားကိုယ်အားဖြင့် ဆန္ဒရာဂကို ကောက်ယူရမည့်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဝတ္ထုကာမော တေဘူမကဝဋ်-ဖြင့် ဝတ္ထုကာမအရ ပရမတ္ထတရားကိုယ် အားဖြင့် ဆန္ဒရာဂနှင့်တကွ တေဘူမကဝဋ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို

သိစေပါသည်။

(ဂ) ကိလေသာကာမောစေတ္တ ကာမေတိ-ဖြင့် ကာမအရကိလေသာ ကာမကိုယူခိုက် ကာမေတိတိ ကာမောဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမဓာတ် အ-ပစ္စည်းအဖြစ်၊ ထို အ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်၊ ယင်းသို့ ဝစနတ္ထပြုခိုက် ကာမအရ ကိလေသာကာမကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ဣတရော ပန ကာမိယတိ-ဖြင့် ကာမောကို ကာမိယတိတိ ကာမောဟု ကမ္မသာဓိ ဝစနတ္ထပြု၊ ကာမဓာတ်၊ အ.ပစ္စည်း၊ ယင်းအ-ပစ္စည်း၏ ကံအနက် ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ဤသို့ ကမ္မသာဓိ ဝစနတ္ထပြုလျှင် ဝတ္ထုကာမကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) ယသ္မိံ ပန ပဒေသေ (ပ) ပဝတ္တိဝသေန အဝစရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ အဝစရကို အဝစရတိ ဇတ္ထာတိ အဝစရောဟု အဓိကရကသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝရှေးရှိသော စရဓာတ်၊ အ-ပစ္စည်း၊ အဝရှေးရှိသော စရဓာတ်သည် လှည့်လည် သွားလာခြင်းအနက်ကို မဟော၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ အ-ပစ္စည်း၏ အဓိကရက သာဓိအနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ ကာမာဝစရောကို ကာမသာ အဝစရော ကာမာဝစရောဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသမာသ် ဝစနတ္ထပြု၊ ကာမအရဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ နှစ်ပါးလုံးကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ထိုကာမနှစ်ပါး၏ ကျင်လည် ရာ ဖြစ်သောအရပ်သည် ကာမာဝစရ မည်သည်အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

သော စတုနံ အပါယာနံ (ပ) ပဒေသော-ဖြင့် ထိုနှစ်ပါးသော ကာမ၏ ကျင်လည်ရာ ဖြစ်ရာအရပ်ဟူသည် အပါယ်လေးဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ် ၆-ဘုံ အားဖြင့် ၁၁-ပါးသော ကာမဘုံပင်ဖြစ်သည်ဟု သိစေသည်။

ကာမော ဇတ္ထ အဝစရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရော-၌ အဝစရကို အဝစရတိ ဇတ္ထာတိ အဝစရောဟု အဓိကရကသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝရှေးရှိသော စရဓာတ်၊ အပစ္စည်း၊ ယင်း အ-ပစ္စည်း၏

အဓိကရုဏတ္ထကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ကာမာဝစရောကို ကာမဿ အဝစရော ကာမာဝစရောဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

သသတ္တာဝစရော ဝိယ-ဖြင့် ဥပမာကို သိစေပါသည်။

၇။ အတ္ထတော ဆန္ဒရာဂေါဝ-၌ ဇဝ

၁။ ဆန္ဒရာဂခြင်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

၂။ လောဘာမှတစ်ပါး ကျန် ကိလေသာကိုးပါးသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

၃။ ထိုဆန္ဒရာဂ၏ တပ်မက်ခြင်း သဘောဂုဏ်သည် အနညာတ။

သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံနှင့်အညီ တေဘူမကဝဋ်နောင် ဇဝ ထိုင်လျှင်.....

၁။ တေဘူမကဝဋ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

၂။ လောကုတ္တရာစိတ်၊ စေတသိက်နှင့် နိဗ္ဗာန်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

၃။ တေဘူမကဝဋ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကာမ၏ သာယာဖွယ်၊

တပ်မက်ဖွယ် ကာမနိယတာဂုဏ်သည် အနညာတ။

ဝိသယ

(က) တဩယံ ဝစနတ္ထော၌ တဩကား လွန်ခဲ့ပြီးပါကျရှိ ကာမာဝစရံ ဟူသော ပုဒ်ခြင်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

အယံကား ဝစနတ္ထောဟူသော အစွဲပုဒ်တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓ

ဝိသယ။

(ခ) တတ္ထကား က - ဝါကျလာ ကာမနစ်ပါးခြင်ကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

(ဂ) ဇတ္ထကား ဆိုခဲ့ပြီးသော ကာမနစ်ပါးကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တ ဝိသယ။

(ဃ) ယသ္မိံ ပဒေသေ - ၌ ယသ္မိံ ကား ပဒေသေဟူသော အစွဲပုဒ်

တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

သော စတုန့်၌ သော-ကား ဇကာဒသဝိဓောပဒေသော ဟူသော အစွဲ
ပုဒ်တိုက်ရိုက် ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ ကိလေသာကာမ ကြိယာငါးတန်

၁။ ကိလေသာကာမသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ အယောနိသောမနသိကာရ အဝိဇ္ဇာနုသယတို့သည် နီးသော
အကြောင်း ဒီပကတ္ထ။

၃။ ထို ဝတ္ထု၊ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ရရှိအောင် ရှာဖွေအားထုတ်ခြင်း
သည် အနီးဆုံးသော အကျိုးဖြစ်သော ပကာသနတ္ထ။

၄။ ဝတ္ထုကာမတို့၏ သာယာဖွယ် အသာဒသဘောသည် လည်း
ကောင်း၊ အသပ္ပုရိသုပနိသယ အသဒ္ဓမ္မဿဝနစသော ဝေးသော
အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ဝတ္ထု၊ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ရှာဖွေသဖြင့် ရလာသောအခါ
သောမနဿဖြစ်ခြင်း၊ မရသောအခါ ဒေါမနဿဖြစ်ခြင်းမှ စ၍
သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဥပါယာသတိုင်အောင်သော အကျိုးများသည်
အဆက်ဆက်သောအကျိုး အနုဘာဝတ္ထ။

ဝတ္ထုကာမ ကြိယာငါးတန်

၁။ တေဘူမကဝဋ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကာမသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ အဝိဇ္ဇာနှင့် တက္ကာဟူသော ဝဋ်မြစ်နှစ်ပါးသည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ ထိုဝတ္ထုကာမကို အာရုံပြု၍ ကိလေသာကာမဖြစ်ခြင်းသည် ပကာ
သနတ္ထ။

၄။ ကံ၊ စေတနာ၊ ဖဿ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အာရုံ၊ ဝတ္ထု စသော
အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ဥပါဒါနမှစ၍ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ

တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် လည်းကောင်း၊
အဖန်ဖန် အို. နာ. သေ စသော အကျိုးများသည် လည်းကောင်း
အနဘာဝတ္ထ။

ကိလေသာကာမကို ဝီထိနည်းနှင့်ထုတ်လျှင်

- ၁။ လောဘမူ ပထမဇောဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာကာမသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထို၏ အနန္တရဖြစ်သော ဝုဋ္ဌောသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ လောဘမူ ဒုတိယဇောသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အတိတဘဝင်မှစ၍ ရှေးရှေးသော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ လောဘမူ တတိယဇောမှစ၍ နောက်နောက်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်တို့သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ကာမေတီတိ ကာမော

ကာမဓာတ် အန္တတ္ထအရ- လောဘပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ အပစ္စည်း ဗာဟုတ္ထအရ- ထိုလောဘပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ကိုပင်ရ၏။

ထို့ကြောင့် အန္တတ္ထဓာတ်အရ လောဘပစ္စည်းတရားက ဗာဟုတ္ထ အပစ္စည်းအရ လောဘမှတစ်ပါး ကြွင်းသော လောဘမူသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ ကြီး-၄၊ အည၊ သမ္ပ၊ ဟေတု - ပြိုင်-၇။

ကာမိယတီတိ ကာမော

ကာမဓာတ်အရ (အန္တတ္ထ) လောဘပြဋ္ဌာန်းသော လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ အပစ္စည်း (ဗာဟုတ္ထ) အရ လောကီစိတ်, စေတသိက်, ရုပ်တရားဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုကာမ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဗာဟုတ္ထဖြစ်သော လောကီစိတ်, စေတသိက်, ရုပ် အာရုံပစ္စည်းတရားက အန္တတ္ထဖြစ်သော လောဘပြဋ္ဌာန်း

သော လောဘာမူ စိတ္တုပ္ပါဒ် အာရမ္မဏိက ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ အာရမ္မဏ (၈) ပစ္စည်း ယထာရဟာပြိုင်။

ယသ္မိံ ပဒေသေ အဝစရတိ

ယသ္မိံ ပဒေသေ အရ - ကာမဝ - ဘုံဟူသော ဌာနပညတ်ရ၏။ အဝစရ တိအရ ကာမစိတ် ၅၄၊ စေတသိက် ၅၂၊ ရုပ် ၂၈ ရ၏။ ပစ္စည်းပညတ် ပစ္စယုပ္ပန် ပရမတ်ဖြစ်၍ ပကတူပသတ္တိ။

တစ်နည်း

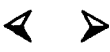
ယသ္မိံ ပဒေသေအရ - ကာမ ဝ - ဘုံ၌တည်သော သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ရှိသည့် ဆဝတ္ထုရ၏။ (ပစ္စည်း) အဝစရတိအရ - ကာမစိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်အဋ္ဌဝီသ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူး ပြုပါသည်။ နိဿယ၊ ပုရေဇာတ၊ ကုန္တိယ၊ ဝိပယုတ္တ၊ အတ္တိ၊ အဝိဂတ၊ ၆ - ပစ္စည်း ယထာရဟာပြိုင်။

ဆဝတ္ထုပစ္စည်း ရုပ် - ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင် ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု ပါသည်။ ပြိုင်မရှိ။

တစ်နည်း

ဌာနာနရူပကောက်လျှင် ပထမမဟာကုသိုလ် စိတ်အရာ ဖြစ်သော ကြောင့် အဝစရတိအရ ပထမမဟာကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ကောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ယသ္မိံ ပဒေသေ အရကိုလည်း ဟဒယဝတ္ထုကိုသာ ကောက်ရ မည်။ ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကုန္တိယမှတစ်ပါး ကျန် ၅ - ပစ္စည်း ပြိုင်။

မှတ်ချက်။ ■ ကာမာဝစရာ၌ ကာမအရနှင့် အဝစရ အရကောက်ခိုင်း လျှင်လည်း ဤနည်းတူ။



၅၃။ ကာမာဝစရံ အဖွင့် (၂)

- (က) ယထာ ဟိ ယသ္မိံ ပဒေသေ သသတ္တာ ပုရိသာ အဝစရန္တိ၊
 သော ဝိဇ္ဇာမာနေသုပိ အညေသု ဒွိပဒစတုပ္ပဒေသု
 အဝစရန္တေသု တေသံ အဘိလက္ခိတတ္တာ "သသတ္တာ-
 ဝစရော" တွေဝ ဝုစ္စတိ။ ဧဝံ ဝိဇ္ဇာမာနေသုပိ အညေသု
 ရူပါဝစရာဒီသု တတ္ထ အဝစရန္တေသု တေသံ အဘိလက္ခိ-
 တတ္တာ အယံ ပဒေသော "ကာမာဝစရော" တွေဝ ဝုစ္စတိ။
- (ခ) သွာယံ ယထာ ရူပဘဝေါ ရူပံ၊ ဧဝံ ဥတ္တရပဒလောပံ ကတွာ
 "ကာမော" တွေဝ ဝုစ္စတိ။
- (ဂ) ဧဝမိဒံ စိတ္တံ ဣမသ္မိံ ဧကာဒသပဒေသသင်္ခါတေ ကာမေ
 အဝစရတီတိ ကာမာဝစရံ။

(ဋ- ၁၀၄)

၁။ အဘိလက္ခိတတ္တာ = ဟူသော ဟိတ်၏ သမ္ပန်ကို တဿ ပဒေသဿ ဟုခံပါ။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ဌပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ၁၁-ပါးသော ကာမဘုံသည် သသတ္တာဝစရကဲ့သို့ ကာမာဝစရ မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဆရာပြသော ဥပမာနသည် ဝုဠပဋိစ္ဆန္တ ဖြစ်၍ မပေါ်လွင် မထင်ရှားသည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုကြောင့် သသတ္တာ ဝစရော ဝိယ ဟု အကျဉ်းသင်္ခေပမျှကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ဥပမာန + ဥပမေယျတို့၏ တူမျှပုံ အခြင်းအရာကား အဘယ်ပါနည်း။ (တစ်နည်း) သသတ္တာဝစရ၏ ဥပမာန အရာမြောက်နိုင်ပုံကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (က) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

လက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့၏ကျင်လည်ရာဖြစ်သော သသတ္တာဝစရ

မည်သောအရပ်၌ အခြား သတ္တဝါတို့ ရှိကြသော်လည်း။ လက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့ဖြင့် သတ်မှတ်ထားသော အရပ်ဖြစ်၍ သသတ္တာဝစရဟူ၍သာ ဆိုရသကဲ့သို့ ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ အခြားသော ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ တရားတို့ ရှိသော်လည်း ကာမာဝစရဟူ၍သာ ဆိုအပ်ပါ၏ဟု သသတ္တာဝစရ၏ ဥပမာ အဖြစ် ထိုက်တန်ပုံကို ငါပြဆိုပါ၏ ဟူလို။

(က) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက ပုစ္ဆာတက်

ဆရာ ဆရာသည် ကာမ ၁၁-ဘုံသည် သသတ္တာဝစရကဲ့သို့ ကာမာဝစရမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆိုချေသော် သသတ္တာဝစရ ဟူသော ဥပမာနကို အကျဉ်းအားဖြင့်သာ သိသင့်၍ အကျယ် ဝိတ္ထာရကိုမူ မသိသင့် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် သသတ္တာ-ဝစရဟူသော ထို ဥပမာန၏ အကျယ် ဝိတ္ထာရကို လည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) မိန့်။

စောဒနာတက်လိုလျှင်

အကယ်၍ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို မပြချေသော် ဆရာ၌ သသံသယဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) မိန့်။

(ခ) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက စောဒနာ အဓိပ္ပါယ်တက်

ဆရာ ဆရာသည် ယသို့ ပဒေသေ (ပ) ကာမာဝစရော သသတ္တာဝစရော ဝိယ ဟူသော ဝါကျဖြင့် ၁၁-ပါးသော ကာမဘုံသည် ကာမဿ အဝစရော ကာမာဝစရော ဟူသော ဝစနတ္ထကြောင့် ကာမာဝစရမည်ကြောင်း ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကာမ ၁၁-ဘုံကို ကာမာဝစရဟူ၍ ဆိုရမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ကာမာဝစရဟု ဆိုသင့် မဆိုသင့် ဆရာပြဆိုသင့် သေး၏။ မပြဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကာမ သ - ဘုံကို ကာမာဝစရဟူ၍ မဆိုရ၊ ရူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ ဌိ ရူပဘဝဟုဆိုလိုလျက် ဘဝဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုချေ၍ ရူပဟူ၍သာ ဆိုသကဲ့သို့ ဤဌ်လည်း အဝစရဟူသော နောက်ပုဒ်ချေ၍ ကာမဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏ ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါဌ်မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ပါပနာပစ္ဆက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် သွာယံ ယထာ ရူပဘဝေါ ရူပံ စသော ဝါကျဖြင့် ကာမာ - ဝစရံ၌ ကာမဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကို ကာမဿ အဝစရော ကာမောဟု ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကာမာဝစရံ ဟူသောပုဒ်၏ အပေါင်းဝစနတ္ထကိုမူ မသိသင့်ဟူသော အနက်သည် ရောက် ၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် ကာမာဝစရံ၏ အပေါင်းဝစနတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ အပရိ ပုဏ္ဏဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကာမာဝစရံကို ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟူ၍ သတ္တမိ တပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါဌ်မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(တစ်နည်း)

ဆရာ ဆရာသည် ကာမာဝစရံ-၌ ကာမဟူသော ရှေ့ပုဒ်သည် ဥတ္တရပဒ လောပဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုသဖြင့် တစ်စုံတရာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့သော အကျိုးရှိ၍ ယင်းသို့ဆိုရပါသနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟု ဝစနတ္ထပြု၍ ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ ဖြစ်သော စိတ်သည် ကာမာဝစရမည်၏ဟု မှတ်ရခြင်းအကျိုး ရှိပါ၏ဟူလို။ (ကာမာဝစရာ ဝစရ-ဟု မဆိုရ)

၃။ ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် သသတ္တာဝစရ ဟူသော ဥပမာန၏ ကာမာဝစရ-ဟူသော ဥပမေယျနှင့် ဥပမာန+ဥပမေယျအဖြစ် ဆီလျော်ညီညွတ်ပုံကို ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိဒေါသနှင့် သြစိတျဟီန ဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ကာမဿ အဝစရော ကာမာဝစရောဟု ဝစနတ္ထ ပြုရသော်လည်း ကာမ ၁၁-ဘုံကို ကာမာဝစရဟူ၍ မဆိုရ၊ ရူပပပတ္တိယာဉ္ဇ ဂ္ဂပဘဂ္ဂပ-ပတ္တိယာဟု ဆိုလိုလျက် ဘဝဟူသော နောက်ပုဒ်ချေ၍ ဆိုသကဲ့သို့ အဝစရနောက်ပုဒ်ချေပြီး ကာမဟူ၍သာ ဆိုရမည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် ကာမဟူသောပုဒ် တစ်စိတ်၏ ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး ကာမာဝစရဟူသော အပေါင်းပုဒ်၏ ဝစနတ္ထကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

၄။ * ဝိဇ္ဇန္တိတိ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ (ဝိဒ+ယ+မာန)၊ ရှိခြင်း ကြိယာ။

* ဒွေ ပဒါနိ ယေသန္တိ ဒွိပဒါ။ (သတ္တာ)

ခြေနှစ်ချောင်း၏ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသူနှင့် အစိတ်+အပေါင်း ဌာနီ+ဌာန အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ၊ ခြေနှစ်ချောင်းသည် ပ-နိ။

* စတ္တာရိ ပဒါနိ ယေသန္တိ စတုပ္ပဒါ။

* ဒွိပဒါ စ စတုပ္ပဒါ စ ဒွိပဒစတုပ္ပဒါ။ (တေသုဒွိပဒစတုပ္ပဒေသု)

ဒွိပဒ သတ္တဝါတို့၏ စတုပ္ပဒ သတ္တဝါတို့နှင့် တစ်ဦးသည် တစ်ဦးကို ငဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အညမညာပေက္ခ သမ္ပန်သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါ ခြင်္သေ့သည်
လည်းကောင်း၊ ထို သတ္တဝါတို့၏ အချင်းချင်း တူမျှသော သာမညဇာတ်သည်
လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* အဘိလက္ခိယတေတိ အဘိလက္ခိတော။ (အဘိ+လက္ခ+တ)

အဘိလက္ခိတဿ ဘာဝေါ အဘိလက္ခိတတ္ထံ။

မှတ်သားအပ်သော အရပ်ဒေသ၏+ မှတ်သားခြင်းကြိယာနှင့် ကာရက
+ ကြိယာ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

မှတ်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* ရူပဿ ဘဝေါ ရူပံ။ (ရူပဘဝဟုဆိုလိုလျက် ဘဝပုဒ်ကျေ)။

* ဘဝတိ ဇတ္ထာတိ ဘဝေါ။ (ဘူ+အ)

* ရူပဿ ဘဝေါ ရူပဘဝေါ။

ရုပ်၏ ရူပဘုံနှင့် ဌာနီ+ဌာန သမ္ပန်သည်ဗျ-နိ။

ရုပ်တရားခြင်သည် လည်းကောင်း၊ ထို ရုပ်၏ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည်
လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဥတ္တရပဒလောပံ ကတွာ ကာမောတွေဝ ဝုစ္ဆတိ-၌ ကာမောကို
ကာမေတိတိ ကာမော။ (အစိတ်)

ကာမိယတိတိ ကာမော။ (အစိတ်)

ကာမော စ ကာမော စ ကာမာ။ (အစိတ်)

အဝစရတိ ဇတ္ထာတိ အဝစရော။ (အစိတ်) (ကာမဘုံရ၏)

ကာမဿ အဝစရော ကာမော။ (အပေါင်း) ဟု ပြု၍ထုတ်ပါ။

နှစ်ပါးသောကာမ၏ ကာမ ၁၁-ဘုံနှင့် ဌာနီ+ဌာန၊ နိဿိတ+နိဿယ
စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ကာမနှစ်ပါးသည် ပ-နိ။

* အဝစရတိတိ အဝစရံ။ (အဝ+ စရ+ အ) (ကာမစိတ်ရ၏။)

ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံ။

ကာမ ၁၁-ဘုံ၏ ကာမစိတ်နှင့် ဌာန+ဌာနီ၊ နိဿယ + နိဿိတ
အစပ်သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ကာမဘုံခြင်သည် လည်းကောင်း၊ ကာမဘုံ၌

ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည် လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

- ၅။ အဝစရန္တေသု = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂစ္ဆန္တဒိ၊ အကာရန္တ။
- အဘိလက္ခိတ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ (သောနှင့်အရတူ) ပုရိသာဒိ။
- ရူပါဝစရာဒိ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- အယံ = သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ သဗ္ဗနာမ်ဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။
- ရူပံ = သမာသ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ယထာဟိ (ပ) သသတ္တာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ-ဖြင့် အကြင် အရပ်၌ လက်နက်ကိုင်ယောက်ျားတို့သည် ကျင်လည်ကြကုန်၏။ ထိုအရပ်၌ လက်နက်ကိုင်ယောက်ျားတို့မှတစ်ပါး အခြားသော ဒွိပဒ စတုပ္ပဒသတ္တဝါတို့ ကျင်လည်ကြသော်လည်း ထိုလက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့ဖြင့် မှတ်သား အပ်သောကြောင့် သသတ္တာဝစရဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏။ ဒွိပဒါဝစရ၊ စတုပ္ပဒါ ဝစရဟူ၍ မဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဟူသော သသတ္တာဝစရ၏ အကျယ်အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ဇဝံ ပိဇ္ဇမာနေသုပိ (ပ) ကာမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ထိုနည်းတူစွာ ကာမသ-ဘုံ၌ ကာမာဝစရဓမ္မတို့မှတစ်ပါး ရူပါဝစရ အရူပါဝစရစိတ် စသည် တို့ဖြစ်သော်လည်း ထိုကာမဝစရဓမ္မတို့ဖြင့်သာ မှတ်အပ်သောကြောင့် ကာမာဝစရဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏။ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ မဆိုအပ်ဟူသော ဥပမေယျ အကျယ်ကို သိစေသည်။

(ခ) သွာယံ ဥတ္တရပဒေ လောပံ ကတွာ ကာမောတွေဝ ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ကာ-မဿ အဝစရော ကာမောဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမာဝစရောဟု ဆိုလိုလျက် အဝစရဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုချေ၍ ကာမော ဟု ဆိုရသည်အဖြစ်၊ ထို ကာမောပုဒ်၏ ဥတ္တရပဒလောပ အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

ယထာ ရူပဘဝေါ ရူပံ-ဖြင့် ရူပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ-၌ ရူပကို ရူပဿ ဘဝေါ ရူပံ ဟု ဆဋ္ဌိတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို

လည်းကောင်း၊ ရူပဘဝေါဟု ဆိုလိုလျက် ဘဝဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုချေ၍ ရူပဟူ၍သာ ဆိုရသည်အဖြစ်၊ ထို ရှုပ်၏ ဥတ္တရပဒလောပသမာသ် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) အဝစရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ အဝစရကို အဝစရတိ ဧတ္တာတိ အဝစရံ ဟု အဓိကရကသင်္ခ ဝစနတ္ထမပြုရ၊ အဝစရတိတိ အဝစရံဟု ကတ္ထုသင်္ခ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝရှေးရှိသော စရဓာတ်+အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကာမေ အဝစရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံကို ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟု သတ္တမီတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဣမသ္မိ ဧကာဒသပဒေသသခါတေ ကာမေ-ဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ ကာမ အရ ကာမနစ်ပါးကို မယူရ၊ ကာမ ၁၁-ဘုံကို ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

ဣဒံ စိတ္တံဖြင့် ကာမာဝစရံ-အရ ကာမ ၁၁-ဘုံကို မကောက်ရ၊ ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(အဘိဓမ္မေယျတ္ထ)

၇။ သသတ္တာဝစရော တွေဝ-၌ ဧဝ

- ၁။ သသတ္တာဝစရ ဟူသော အမည်ခြံပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ဒွိပဒါဝစရ စတုပ္ပဒါဝစရ စသော အခြားနာမည် ခြံပ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ ထိုသသတ္တာဝစရ၏ လက်နက်ကိုင် ယောက်ျားတို့ ကျင် လည်ကျက်စားရာဖြစ်ခြင်း ဟူသော ဂုဏ်သည် အနုညာတ။ (တစ်နည်း) ယောဓာဇီဝါစရ၊ သသတ္တဂေါစရ၊ သသတ္တ နိဝါသ စသော အခြားဖြစ်သင့်သော နာမည်တစ်မျိုးသည် အနုညာတ။

မှတ်ချက်။

အမည်သညာတို့ကို ဂဟေတဗ္ဗ ထုတ်ရသည့်အရာမျိုး၌ ဆန့်ကျင်ဘက် အမည်တစ်ပါးကို နိဝတ္တေတဗ္ဗထုတ်ပြီး၊ အခြားဖြစ်သင့်သော အမည်တစ်ပါးကို အနညာတအဖြစ်ဖြင့် ထုတ်ရမည်။

ကာမာဝစရော တွေဝ ဝုစ္စတိ

- ၁။ ကာမ ၁၁ - ဘုံ၏ ကာမာဝစရ ဟူသော အမည်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ကာမ ၁၁ - ဘုံ၏ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ ဟူသော အမည်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- ၃။ ကာမာဝစရဘူမိ ဟူသော အမည်တစ်မျိုးသည် အနညာတ။

မှတ်ချက်။

(၁) ဝါကျကို မျှော်လျှင် - ကာမဟူသော အမည်တစ်ပါးကို အနညာတအဖြစ် ထုတ်နိုင်ဖွယ်ရှိသော်လည်း ကာမောတွေဝ - ၌ ဧဝကား ဤကာမာဝစရ ဟူသော အမည်ကို တားမြစ်ကန့်ကွက်သောကြောင့် ကာမာဝစရဘူမိကိုသာ အနညာတအဖြစ် ထုတ်သည်။

(၁) ကာမော တွေဝ

- ၁။ ကာမ ၁၁ - ဘုံ၏ ကာမဟူသော အမည်ခြံပ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ကာမ ၁၁ - ဘုံ၏ ကာမာဝစရ ဟူသော အမည်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
(ဤဝါကျအနိုက်သာ ကြည့်ထုတ်သည်။)
- ၃။ ကိလေသာကာမ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၏ ကာမဟူသော အမည်သည် အနညာတ။

ဝိသယ

(က) ယသ္မိံ ပဒေသေ၌ ယ - ကား ပဒေသေဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

သော ဝိဇ္ဇာမာနေသုပိဋိ သော - ကား ဆိုခဲ့ပြီး ပဒေသေကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

တေသံ အဘိလက္ခိတတ္တာ - ဤ တေသံ - ကား လွန်ပြီးဝါကျရှိ သသတ္တ ပုရိသကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(တစ်နည်း) တေသံကား မိမိဆိုဆဲဖြစ်သည့် ဥပမာနဝါကျတွင်းရှိ သသတ္တပုရိသကို စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

တတ္ထ အဝစရန္တေသုဋ္ဌိ တတ္ထ - ကား လွန်ပြီးသောဝါကျရှိ ဇကာဒသ ဝိဇ္ဇာပဒေသောဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သည့် ကာမ ၁၁ - ဘုံကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

၈။ (ဂ) ကာမာဝစရံ - အရ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ စိတ်၏ ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကောင်း၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း နိယမိတ၊ ကုသိုလ်ပြုရန် စိတ်ညွတ် ထက်သန်ခြင်းဟူသော ပရိကာမိတ၊ ကုသိုလ်ကို အဖန်ဖန်ပြုခဲ့ဘူးခြင်း သမုဒိစိဏ္ဏ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းသင်းခြင်း သပ္ပူရိသုပနိဿယ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်း သဒ္ဓမ္မသဝန (ဋ္ဌ - ၁၁၇) စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ လူချစ်လူခင်ပေါများခြင်း၊ ကောင်းသောသတင်း ကျော်ဇောခြင်း၊ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းမှစ၍ ဘဝသမ္ပတ္တိ၊ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ကာမောတွေဝ ဝုစ္စတိဝယ် ဝစဇာတ်အရ ကြိယာငါးတန်

၁။ ပြောဆိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ပညာရှိ လဲပြလိုသောကြောင့်

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သည့် ဉာဏ်၊ ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် သည် ဒဿနတ္ထ။

- ၂။ ထိုပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ယောနိသောမနသိကာရနှင့် သောတု ဇနတို့အား သနားကြင်နာသော မေတ္တာ ကရုဏာသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ ကာမ ၁၁-ဘုံကို ကာမဟူ၍ သာဆိုရမည်။ ရူပါဝစရစသည် မဆိုရဟု အသိဉာဏ်ဖြစ် ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ပညာရှိတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဆရာသမားများထံ နည်းခံ သင်ကြားခဲ့ခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း အဆင့် ဆင့်သင်ကြားပို့ချပေးခြင်း၊ ပရိယတ္တိသာသနာ စည်ပင်ပြန့် ပွားခြင်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ ယသ္မိံ ပဒေသေ သသတ္တာ ပုရိသာ အဝစရန္တိ။

ယသ္မိံ ပဒေသေအရ တပ်မြေ၊ စစ်မြေဟူသော အရပ်ဒေသရ၏။ (ပစ္စည်း) အဝစရန္တိ-အရ ကျင်လည်ကျက်စားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သသတ္တ ပုရိသတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသည့် ကာမာဝစရကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

အာရမ္မကသတ္တိ။ အာ. ဓိ. ဥပ. ပု. အတ္ထိ. အဝိ = ၆-ပြိုင်။

သသတ္တာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ၌

ဝစဓာတ်အရ ပြောဆိုသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (အန္တတ္ထ) တေဝိဘတ်အရ သသတ္တာဝစရမည်သော အရပ်ဒေသရ၏။

(ဗဟုတ္ထ)

ထို့ကြောင့် တေဝိဘတ်အရ ပစ္စည်းတရားက ဝစဇာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန်
တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။

အာ. ဓိ. ဥပ. ပု. အတ္ထိ. အဝိဂတ ၆-ပစ္စည်းပြိုင်။

ကာမေ အဝစရတီတိ ကာမာဝစရံ

ကာမေဟု ဆိုသောကြောင့် ကာမ ၁၁-ဘုံကို ယူထိုက်သော်လည်း
အဝစရတိ ဟူသော သဒ္ဓန္တရိတ်ကို ထောက်ဆ၍ ထိုကာမ ၁၁-ဘုံ၌ ဖြစ်
သော သတ္တဝါတို့ကို ဌာနပစာအားဖြင့် ယူရမည်။

ထို့ကြောင့် ကာမေအရ ကာမဘုံသား သတ္တဝါတို့၏ ဟဒယဝတ္ထုကို
ရ၏။ (ပစ္စည်း) အဝစရတိအရ ပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ဣန္ဒြိယ - ချန် ကျန် ၅-ပစ္စည်းပြိုင်။

ကာမေအရ ကာမ ၁၁-ဘုံယူခဲ့လျှင် အဝစရတိအရနှင့် ပကတူပပြိုင်။

ပြိုင် မရှိ။



၅၄။ ကာမာဝစရံ အဖွင့် (၃)

- (က) ကိစ္ဆာပိ ဟိ ဧတံ ရူပါရူပဘဝေသုပိ အဝစရတိ၊ ယထာ
ပန သင်္ဂါမေ အဝစရဏတော "သင်္ဂါမာဝစရော" တိ လဒ္ဓ
နာမကောနာဂေါ နဂရေ စရန္တောပိ "သင်္ဂါမာဝစရော" တွေဝ
ဝုစ္စတိ။
- (ခ) ထလဇလစရာ စ ပါကာ အထလေ. အဇလေ စ ဌိတာပိ
"ထလ စရာ ဇလစရာ" တွေဝ ဝုစ္စန္တိ။ ဧဝမိဒံ အညတ္ထ
အဝစရန္တိ ကာမာဝစရမေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- (ဂ) အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဝါ ဧတ္ထ ကာမော အဝစရတီ တိပိ ကာမာဝစရံ။
- (ဃ) ကာမဉ္ဇေသ ရူပါရူပါဝစရေသုပိ အဝစရတိ၊ ယထာ ပန “ဝဒတီတိ ဝတ္ထေ၊ မဟိယံ သေတီတိ မဟီသော” တိ ဝုတ္တေ န သတ္တာ ယတ္တကာ ဝဒန္တိ၊ မဟိယံ ဝါ သေန္တိ၊ သဗ္ဗေသံ တံ နာမံ ဟောတိ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
- (င) အပိစ ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ ပဋိသန္တိ အဝစာရေတီ တိပိ ကာမာဝစရံ။

(ဋ-၁၀၄/၅)

၂။ (က) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် ဧဝမိဒံ စိတ္တံ (ပ) ကာမေ အဝစရတီတိ ကာမာဝစရံဖြင့် ကာမဘုံ၌ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ကာမာဝစရစိတ်ဟု ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကာမစိတ်တို့သည် ရူပဘုံ အရူပဘုံ တို့၌လည်း ဖြစ်သောကြောင့် (ဖြစ်ရာဘုံ ဌာနကိုစွဲ၍) ကာမာဝစရစိတ်ကို ရူပါဝစရ အရူပါဝစရဟုလည်း ခေါ်နိုင်သည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ကာမဘုံ၌ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရစိတ်ကို ရူပါဝစရ အရူပါဝစရဟု ခေါ်သင့် မခေါ်သင့်ကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ ထိုနှင့်စပ်၍ ဆရာမဆိုချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသ သင့် ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒကာဘောဂကို ပရိဟာရဘောဂ တစ်စိတ်နှင့် တကွ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကိစ္ဆာပိ စသော ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ကာမစိတ်သည် ရူပ အရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်သော်လည်း သင်္ခါမာဝစရ အမည်ရသော တိုက်ဆင်ကြီးသည် မြို့၌ ကျက်မားသော်လည်း နဂရာဝစရဟု မဆိုဘဲ ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် သင်္ခါမာဝစရဟူ၍

သာ ဆိုရသကဲ့သို့ ဤကာမစိတ်ကိုလည်း ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် ကာမဝစရဟူ၍သာ ဆိုရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သော ဒေါသ ငါ၌မတင် စင်ပါ၏ ဟူလို။

(ခ) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက စောဒနာတက်

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ရှုပဘုံ အရှုပဘုံ၌ဖြစ်သော ကာမစိတ်ကို ရှုပါဝစရ အရှုပါဝစရဟု မဆိုရကြောင်း သင်္ဂါမာဝစရ ဥပမာပြု၍ ဖြေဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သင်္ဂါမာဝစရ ဥပမာသာရှိ၍ အခြားဖြစ် သင့်သော ခိုင်မာသော ဥပမာမရှိတော့ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုထက်ခိုင်မာသော သေချာသော အခြားဥပမာကိုလည်း ဆရာပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေ သင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကြည်း၌ကျက်စား၊ ရေ၌ကျက်စားသော သတ္တဝါတို့ကို (တစ်ခါ တစ်ရံ) ကြည်း၌မကျက်စား၊ ရေ၌မကျက်စားသော်လည်း ထလစရ၊ လေစရ ဟူ၍သာ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ကာမစိတ်ကိုလည်း ကာမာဝစရ ဟူ၍သာ ဆိုထိုက်သည်ဟု ခိုင်မာသော သေချာသော ဥပမာနှင့် တကွ ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် " ဧဝမိဒံ စိတ္တံ ဣမသ္မိံ ဧကာဒသပဒေသသင်္ခါတေ ကာမေ အဝစရတီတိ ကာမာဝစရံ" ဟူသော ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရကို အဝစ ရတီတိ အဝစရံ၊ ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟု သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရ မည်၏အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုချေသော် ကာမာ ဝစရံကို ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံ ဟူ၍ သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံ

ဝစနတ္ထသာ ပြုကောင်း၏ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် ကာမာဝစရံ၏ ဖြစ်သင့်သော အခြားဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏ ဒေါသသင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကာမာဝစရံကို အဝစရတိ ဧတ္တာတိ အဝစရံ၊ ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟူ၍ ဆဋ္ဌိတပျူရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထလည်း ပြုကောင်း သေး၏ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မတင် စင်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကိလေသာ ကာမ၏ ကျက်စားရာဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရမည်၏ဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ရူပါဝစရစိတ် အရူပါ ဝစရစိတ်တို့သည်လည်း ရူပတဏှာ၊ အရူပတဏှာဟူသော ကိလေသာ ကာမ၏ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကျက်စားရာဖြစ်သောကြောင့် ထိုရူပ၊ အရူပ စိတ်တို့ကိုလည်း ကာမာဝစရဟူ၍ ဆိုအပ်သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုရူပါဝစရစိတ် အရူပါဝစရစိတ်တို့ကို ကာမာဝစရဟူ၍ မဆိုသင့်ပုံကို ဥပမာနှင့်တကွ ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဩစိတျဟိနဒေါသ၊ ပိရောမိဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဘွယ် ရှိသောကြောင့် ယင်း စောဒနာကို စောဒနာဘောဂနှင့် တကွ ဖြေတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကာမဉ္ဇေသ စသော (ဃ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝတ္ထောဟူသော အမည်သည် အော်မြည်တတ်သော သတ္တဝါတိုင်း နှင့် မသက်ဆိုင်၊ နွားငယ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်၏။ မဟိံသဟူသော အမည်သည် မြေပေါ်၌ အိပ်တတ်သော သတ္တဝါတိုင်းနှင့် မသက်ဆိုင်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

ကျွန်ုပ်တို့သည် သက်ဆိုင်၏။ ဤ ဥပမာကဲ့သို့ ကာမာဝစရဟူသော အမည်သည်လည်း ရူပါဝစရစိတ် အရူပါဝစရစိတ်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်။ ကာမာဝစရစိတ် တစ်မျိုးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သော အထင်ရှဉ်သဒ္ဓါ ဖြစ်သောကြောင့် ရူပါဝစရစိတ် အရူပါဝစရစိတ်တို့ကို ကာမာဝစရ ဟူ၍ မဆိုထိုက်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌ မတင် စင်ပါ၏ ဟုလို။

(င) ဝါကျ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရကို အဝစရတိ ဇတ္ထာတိ အဝစရံ၊ ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံ ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကာမာဝစရကို ထိုသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝစနတ္ထ အတိုင်းသာ မှတ်ရမည်လော။ (တစ်နည်း) အဝစာရေတိတိ အဝ စာရံ၊ ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟူ၍လည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (ဂ) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်။ အခြား အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါသေးသနည်း။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (င) ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကာမာဝစရံကို အဝစာရေတိတိ အဝစာရံ၊ ကာမေ အဝစာရံ ကာမာ ဝစရံဟူ၍ သတ္တမီ တပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထလည်း ပြုကောင်းပါ သေး၏ ဟုလို။

၃။ (ဂ) အာရမ္မဏကရဏဝသေန ဝါ၌ ဝါသဒ္ဓါ

(၁) အဝစရတိတိ အဝစရံ ဟူသော ကတ္တုသာနေကိတ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါးအဝစရတိ ဇတ္ထာတိ အဝစရံ ဟူသော အဓိကရဏသာနေ ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊ (အကြောင်းလဲ)

(၂) အပစ္စည်း၏ ကတ္တုတ္ထမှတစ်ပါး အဓိကရဏတ္ထကို လည်းကောင်း (နက်/ကြောင်း)

(၃) ကာမ၏ ကာမဿ အဝစရော ကာမော ဟူသော ဥတ္တရပဒလောပ ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ကာမေတိတိ ကာမော ဟူသော ကတ္တုသာနေကိတ်ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊ (အကြောင်းလဲ)

(၄) ကာမ၏ သမာသ်ပုဒ် အဖြစ်မှတစ်ပါး ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း (သဒ္ဓါ-အကျိုးလဲ)

(၅) ကာမအရ ကာမ ၁၁-ဘုံဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထမှတစ်ပါး ကိလေသာ ကာမဟူသော အဘိဇ္ဈေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ (အနက်လဲ၊ အကြောင်းလဲ)

(၆) ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟူသော သတ္တမိတပျုရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟူသော ဆဋ္ဌိတပျုရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊ (အကြောင်းလဲ၊ သဒ္ဓါလဲ)

(၇) ကာမာဝစရံ၏ သတ္တမိ တပျုရိသ်သမာသ် အဖြစ်မှတစ်ပါး ဆဋ္ဌိတပျုရိသ်သမာသ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (သဒ္ဓါလဲ၊ အကျိုးလဲ)

(၈) ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ ကျင်လည်တတ်သောကြောင့် ကာမာဝစရံ မည်၏ဟူသော သကတ်အနက်မှတစ်ပါး ကိလေသာကာမ၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရမည်၏ဟူသော သကတ်အနက်ကို လည်းကောင်း၊ (အနက်/ အကြောင်း) လဲလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ (သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားပါ။)

(င) ဝါကျ အဝိစ ထားရခြင်းအကြောင်း

(၁) အဝစရတိ ဧတ္တာတိ အဝစရံဟူသော အဓိကရကသာဓ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး၊ အဝစာရေတိတိ အဝစာရံ ဟူသော ဟေတုကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊

(၂) အဝစရ၏ အဝ ရှေးရှိသော + စရဓာတ် + အ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှ တစ်ပါး အဝ -ရှေးရှိသော စရဓာတ် ကာရိတ်ဂေပစ္စည်း ကပစ္စည်းဖြင့်

ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ (သဒ္ဓါလဲ၊ အကျိုးလဲ)

(၃) ကာမေတိတိ ကာမော ဟူသော ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး ကာမဿ အဝစရော ကာမော ဟူသော ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊

(၄) ကာမ၏ ကိလေသာ ကာမ ဟူသော အဘိဓယျတ္ထမှ တစ်ပါး ကာမ ၁၁-ဘုံ ဟူသော အဘိဓယျတ္ထကို လည်းကောင်း၊ (အနက်၊ အကြောင်း)

(၅) ကာမ၏ ကိတ်ပုဒ် အဖြစ်မှ တစ်ပါး သမာဿပုဒ် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊

(၆) ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံ ဟူသော ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာဿ ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ကာမေ အဝစရံ ကာမာဝစရံ ဟူသော သတ္တမိတပျူရိသ် သမာဿ ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း၊

(၇) ကိလေသာကာမ၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရ မည်၏ ဟူသော သကတ်မှ တစ်ပါး ကာမ ၁၁-ဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေကို ကျင်လည် စေတတ်သောကြောင့် ကာမာဝစရမည်၏ ဟူသော သကတ်ကို လည်းကောင်း၊ (အနက်လဲ/အကြောင်းလဲ) လဲလိုသောကြောင့် အဝီစ ထားပါသည်။

ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျကို မဆိုခဲ့လျှင် ရှုပဘုံ အရှုပဘုံတို့၌ ဖြစ်သော ကာမစိတ်ကို ဖြစ်ရာ ဘုံဌာန၏ အစွမ်းဖြင့် ရှုပါဝစရ အရှုပါဝစရဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သည်ဟူသော မလိုအပ်သော အနက်များ ငြိကပ်ပါဝင်လာနိုင်ဖွယ်ရှိ၏။ ထို အနက်များ ငြိကပ်ပါဝင်လာလျှင် အတိဗျာပိတဒေါသနှင့် ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက် နိုင်၏။

(က) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ထို မလိုအပ်သော အနက်များ မငြိကပ် မပါဝင်နိုင်တော့သောကြောင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိ

ဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်သော ကာမစိတ်ကို ရူပါဝစရ အရူပါဝစရဟု မဆိုသင့်။ ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် ကာမာဝစရဟူ၍သာ ဆိုထိုက်ပုံကို အလွန်ခိုင်မာ အားကောင်းသော ထလစရ၊ ဇလစရ ဥပမာ တို့ဖြင့် ထပ်လောင်း ဖြည့်စွက်၍ ပြသောကြောင့် (လိုအပ်သော အနက် အဓိပ္ပာယ် ခိုင်မာပြည့်စုံရကား) အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏ ဒေါသတို့ကို ပယ် သည်။ (ဝါ) ဝိရောဓိဒေါသ၊ ဩစိတျဟိန ဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျကိုသာ မဆိုခဲ့လျှင် ကာမာဝစရ၏ ဖြစ်သင့်သော အခြား ဝစနတ္ထ တစ်မျိုးကို သိနိုင်ဖွယ် မရှိသောကြောင့် စကားမပြည့်စုံသော အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ဖွယ် ရှိ၏။

(ဂ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ကာမာဝစရ၏ ဝိဂြိုဟ် တစ်မျိုးကို ဖြည့်စွက်မှတ်သားခွင့် ရသောကြောင့် ထို အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏ ဒေါသ တို့ကို ကင်းစင်စေပါသည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် အတိဗျာပိတ၊ ဝိရောဓိ ဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

အကယ်၍ (ဃ) ဝါကျကိုသာ မဆိုခဲ့လျှင် ကာမဿ အဝစရံ ကာမာ ဝစရံကိလေသာကာမ၏ ကျက်စားရာ ဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရမည်၏ ဟူသည် နှင့်အညီ ရူပတဏှာ အရူပတဏှာ ဟုဆိုအပ်သော ကိလေသာ ကာမ၏ ကျက်စားရာ ရူပစိတ် အရူပစိတ်တို့ကိုလည်း ကာမာဝစရဟု ခေါ် နှိုင်းသည်ဟူသော မလိုအပ်သော အနက်များ ငြိကပ်ပါဝင်လာနိုင်သော အတိဗျာပိတဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသ သင့်ရောက်ဖွယ်ရှိ၏။

(ဃ) ဝါကျကို ဆိုလိုက်သဖြင့် ဝစ္ဆ၊ မဟီသ ဥပမာတို့ကို ထောက်၍ ကာမာဝစရဟူသော အမည်သည် ကာမစိတ်၌သာ ထင်ရှားသော အထင် ရှဦးဖြစ်ကြောင်းကို သိရသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်များ ငြိကပ်ပါဝင်မလာ နိုင်။ ထို့ကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ကာမာဝစရ၏ ဝစနတ္ထ အပြည့်အစုံ သိရသောကြောင့်

အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ပယ်ပါသည်။

(က) ဝုစ္စတိသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားကြသော ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေလျင်တပ် အားလုံး၏ သင်္ဂါမာဝစရအမည်ကို အနည်းဖြစ်သော တိုက်ဆင် စစ်ဆင်ကြီး အပေါ်၌ တင်စား၍ဆိုသော ဧကဒေသျှပစာရဋီ အဖြစ်ကို ပြလို သောကြောင့် ဝုစ္စတိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(ထလစရာ၊ ဇလစရာတွေဝ ဝုစ္စန္တိ-၌လည်း နည်းတူ)

၄။ * သင်္ဂါမေန္တိ ဧတ္တာတိ သင်္ဂါမော။ (သင်္ဂါမဓာတ်+အ) စစ်ထိုးခြင်း။
အဝစရတိတိ အဝစရော။ (အ+စရ+အ) (ကတ္တုသာမ်)
သင်္ဂါမေ အဝစရော သင်္ဂါမာဝစရော။

စစ်မြေပြင်၏ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် ဌာန+ဌာနိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန် သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* လဒ္ဓံ နာမံ ယေန (ယဿ) တိ လဒ္ဓနာမကော။ (နာဂေါ)
ရအပ်သော အမည်၏ ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် နာမ+နာမိ သညာ+သညီ
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။
သင်္ဂါမာဝစရဟူသော အမည်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* နဂါ သန္တိ အသ္မိန္တိ နဂရံ။ (နဂ+ရ) (တဒ္ဓိတ်ပုဒ်)
နံ (သံပုဏ္ဏံ) ယရံ ဧတ္တာတိ နဂရံ။ (သမာသ်ပုဒ်၊ နပုဒ်+
ယရပုဒ်၊ ယ-ကို ဂ-ပြု။)

* တိဋ္ဌတိ ဧတ္တာတိ ထလံ။ (ဌာ+အလ)။
ထလတိ တိဋ္ဌတိ ဧတ္တာတိ ထလံ။ (ထလ+အ)။

* ဇလတိ သန္တတိတိ ဇလံ။ (ဇလ+အ) ယိုစီးခြင်းကြိယာ။

* ထလေ စရာ ထလစရာ။

* ဇလေ စရာ ဇလစရာ။

ထလစရာ စ ဇလစရာ စ ထလဇလစရာ။

(ထလစရ၌ စရပုဒ်ကျေ)

(၂) ကြည်းသတ္တဝါတို့၏ ရေသတ္တဝါတို့နှင့် အချင်းချင်း ငဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အညမညာပေက္ခ သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

(၄) ကြည်းသတ္တဝါ၊ ရေသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထို သတ္တဝါတို့၏တစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့် တူသော အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

(တစ်နည်း)

* ထလံ စ ဇလံ စ ထလဇလာနိ။

ထလဇလေသု စရာ ထလဇလစရာ။

* ပဏန္တိ ဇိဝန္တိ ဇတေနာတိ ပါဏော။ (ပဏ+က) အသက်ရှင်ခြင်း။

* မဟတိ ဝုဒ္ဓိ ဂစ္ဆတိတိ မဟိ။ (မဟ+အ+ဤ)။ ကြီးပွားခြင်း။

* မဟတိ ဝုဒ္ဓိ ဘဝတိတိ မဟိ။ (မဟ+အ+ဤ)။

* ယံ ပရိမာဏံ ဇတေသန္တိ ယတ္တကာ။ (ယပုဒ်+တ္တက ပစ္စည်း)

အကြင်သို့သော အတိုင်းအရှည်၏ သတ္တဝါတို့နှင့် ပမာဏ+ပမာဏဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

အကြင်သို့သော ပမာဏသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဇဝံ သမ္ပဒါ ယဿာတိ ဇဝံသမ္ပဒံ။ (ဤသို့သော ဥပမာနှင့်

ပြည့်စုံခြင်းရှိသော ကာမာစရမိတ်ဟု ပေးပါ။)

ဥပမာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ ကာမာဝစရမိတ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး

အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ဥပမာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၅။ မဟိယံ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ဤကာရန္တ။

ယတ္တကာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ပုရိသာဒိဂိုဏ်း၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ကိစ္ဆာပိ ဟိ ဧဝံ ရူပါရူပဘဝေသုပိ အဝစရတိ-ဖြင့် ထို ကာမာဝစရ စိတ်သည် ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌လည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်လော ဟူသော စောဒကာဘောဂကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

ယထာ ပန (ပ) သင်္ခါမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ကာမစိတ်သည် ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်သော်လည်း စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားတတ်သော ကြောင့် သင်္ခါမာဝစရ အမည်ရသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် မြို့၌ ကျင်လည် ကျက်စားသော်လည်း သင်္ခါမာဝစရဟူ၍သာ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဟူသော ပရိဟာရာဘောဂတစ်စိတ်ကို သိစေသည်။

ထိုတွင် သင်္ခါမာ အဝစရကတော-ဖြင့် သင်္ခါမာဝစရော-၌ အဝစရကို “အဝစရတိတိ အဝစရော” ဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြု။ အဝ+စရ+အ၊ ယင်း အပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကိုဟော။ သင်္ခါမေ အဝစရော သင်္ခါမာဝစရောဟု သတ္တမီ တပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

သင်္ခါမေ ဝစရောတိ လဒ္ဓနာမကော နာဂေါ-ဖြင့် သင်္ခါမာဝစရအရ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားသော ဗိုလ်မှူး တပ်မှူး စစ်သား စသည်တို့ကို မယူရ။ တိုက်ဆင်ကြီးကိုသာ ယူရမည်လည်းကောင်း၊ ထိုသင်္ခါမာဝစရ၏ နာမဝါစက သဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

(ခ) ထလဇလစရာစ ပါကာ (ပ) ဝုစ္စန္တိ-ဖြင့် ကြည်း၌ ကျက်စားသော သတ္တဝါ ရေ၌ကျက်စားသော သတ္တဝါတို့ကို ကြည်းမဟုတ်သည် ရေမဟုတ် သည်၌ တည်ကုန်သော်လည်း ထလစရ ဇလစရ ဟူ၍သာ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဟူသော ဒုတိယ ဥပမာန ပရိဟာရာဘောဂ တစ်စိတ်ကို သိစေသည်။

ဧဝံမိဒံ (ပ) ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဖြင့် ဤအတူ ကာမစိတ်သည် အခြားသော ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်သေးသော်လည်း ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် ကာမာ ဝစရဟူ၍သာ သိအပ်ပါ၏ ဟူသော ပရိဟာရ အခြေစကားရပ်ကို သိစေ သည်။

(ဂ) ဝါသဒ္ဓါဖြင့် နယန္တရကို သိစေသည်။

ဧတ္ထ ကာမော အဝစရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ အဝစရကို အဝစရတိ

ဇတ္တာတိ အဝစရံဟု အဓိကရဏသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အဝ+စရ +အ၊ ယင်း အ-၏ အဓိကရဏအနက်ကို ဟောလည်းကောင်း၊ ကာမဿ အဝစရံ ကာမာဝစရံဟု ဆဋ္ဌိတပျူရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမောအရကိလေသာကာမကို ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေသည်။

အာရမ္မဏကရဏဝသေန-ဖြင့် ကိလေသာကာမ၏ ကျက်စားရာ ဟူသည် အတူတကွ သဟဇာတအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ထိုကိလေသာကာမက ကာမာဝစရိတ်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကျေးဇူးပြုနေသည်ကိုပင် ကျက်စားသည်ကို ဆိုလိုသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ကာမဇ္ဈေသ ရူပါရူပါဝစရေသုပိ အဝစရတိ-ဖြင့် ကိလေသာကာမ၏အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကျက်စားရာဖြစ်သောကြောင့် ကာမာဝစရမည်၏ဟူသော စကားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုကိလေသာကာမသည် ရူပါဝစရစိတ်၊ အရူပါဝစရစိတ်တို့၌လည်း အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကျက်စားနေသည်မဟုတ်လော ဟူသောစောဒကာဘောဂကို သိစေသည်။

ယထာ ပန စသည်ဖြင့် ရူပတဏှာ၊ အရူပတဏှာ ဟူသော ကိလေသာကာမသည် ရူပစိတ်၊ အရူပစိတ်တို့၌ ဖြစ်သော်လည်း ဝစ္ဆ-ဟူသောအမည်သည် အော်မြည်တတ်သော သတ္တဝါတိုင်းနှင့် မသက်ဆိုင်၊ နွားငယ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟိသဟူသော အမည်သည် မြေပေါ်၌ အိပ်တတ်သော သတ္တဝါတိုင်းနှင့် မသက်ဆိုင်၊ ကျွဲနှင့်သာ သက်ဆိုင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ထိုအတူ ကာမာ-ဝစရ ဟူသောအမည်သည် ကိလေသာ ကာမ၏ ကျက်စားရာ စိတ်အားလုံးနှင့် မသက်ဆိုင်၊ ကာမာဝစရစိတ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သော အမည်ဖြစ်သည် ဟူသော ပရိဟာရာဘောဂ၊ ထို့ကြောင့် ကာမာဝစရစိတ်ကိုသာ ကာမာဝစရဟူ၍ ဆိုရမည် ဟူသော ပရိဟာရတို့ကို သိစေသည်။

ဝဒတိတိ ဝဇ္ဈော-ဖြင့် ဝဇ္ဈောကို ဝဒတိတိ ဝဇ္ဈောဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြု၊ ဝဒဓာတ်+ဆပစ္စည်း၊ ယင်း ဆပစ္စည်း၏ ကတ္တုအနက်ကို

ဟောသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

မဟိယံ သေတီတိ မဟိသော-ဖြင့် မဟိသော-ကို မဟိယံ သေတီတိ မဟိသောဟု ကိတန္တတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ မဟိရေး ရှိသော သိဓာတ် + အပစ္စည်း၊ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ မဟိသဟု ဆိုလိုလျက် ဤ-ကို ဣ-ရဿပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ မဟိသဟု ပြီးသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) အဝိစ-ဖြင့် နည်းတစ်ပါးကို သိစေသည်။

အဝစာရေတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံ၌ အဝစရကို အဝစာရေတီတိ အဝစာရံဟု ဟေတုကတ္ထုသ္မာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ အဝရေးရှိသော စရဓာတ် + ကပစ္စည်း၊ ယင်းကပစ္စည်း၏ဟေတုကတ္ထာအနက်၌ သက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကာမေ အဝစာရတိ-ဖြင့် ကာမာဝစရံကို ကာမေ အဝစာရံ ကာမာ ဝစရံဟု သတ္တမိတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ကာမာဝစာရဟု ဆိုလိုလျက်စ-၏ အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ကာမာဝစရဟု ပြီးသည်အဖြစ် ကို သိစေသည်။

ကာမဘဝသင်္ခါတေ ကာမေ-ဖြင့် ကာမ-အရ ကာမ ဝ-ဘုံကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ကာမကို ကာမဿ အဝစရော ကာမောဟု ဥတ္တရပဒ လောပသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ကာမာဝစရောဟု ဆိုလိုလျက် အဝစရဟူသော နောက်ပုဒ် ကျေသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝါကျ တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ကာမ ဝ-ဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေကိုကျင်လည် စေတတ်သောကြောင့် စိတ်သည် ကာမာဝစရ မည်သည်၏အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

၇။ သင်္ခါမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ-၌ ဧဝ

၁။ သင်္ခါမာဝစရ ဟူသောအမည်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

- ၂။ နဂရာဝစရ ဟူသောအမည်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ယုဒ္ဓါဝစရ စသော အခြားနာမည်တစ်မျိုးသည် အနညာတ။

ထလစရာ ဇလစရာတွေဝ ဝုစ္စန္တိ-၌ ဇဝ

- ၁။ ကုန်းသတ္တဝါ ရေသတ္တဝါ၏ ထလစရ၊ ဇလစရ ဟူသော အမည်တို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ အထလစရ၊ အဇလစရဟူသော အမည်တို့သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ပထဝီစရ၊ ဥဒကစရ ဟူသော အခြားနာမည် တစ်မျိုးသည် အနညာတ။

ကာမာဝစရမေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၌ ဇဝ

- ၁။ ကာမာဝစရ ဟူသောအမည်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရဟူသော အမည်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ကာမာဝစရစိတ္တံ ဟူသော ဖြစ်သင့်သော နာမည်တစ်မျိုးသည် အနညာတ။

၈။ (က) သင်္ဂါမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ-၌ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ဆင်ပြောင်ကြီးကို သင်္ဂါမာဝစရဟူ၍ ဆိုအပ်သောအနက်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး၏ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ ထိုဆင်ပြောင်ကြီးကို နဂရာဝစရဟု မခေါ်ရ သင်္ဂါမာဝစရဟူ၍သာ ခေါ်ရမည်ဟု အသိဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ ထို သင်္ဂါမာဝစရအမည်၏ ဧကဒေသျူပစာ အထင်ရရှိဖြစ်ခြင်း

သည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ သုတမယဉာဏ်မှ ဆက်၍ရအပ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို မှန်ကန်စွာသိခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနာဘာဝတ္ထ။

(ခ) ကာမာဝစရမေဝါတိ ဝေဒိတဗွံ-၌ ဝေဒိတဗွသဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း

ဌာနဖြစ်သော ကာမဘုံကို လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျအားဖြင့် ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော ကာမဘုံကိုလည်းကောင်း၊ အစွဲပြု၍ ကာမာဝစရဟု ဆိုထား သောကြောင့် (ကာမစိတ်သည် ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံတို့၌ ဖြစ်သော်လည်း) ယေဘုယျနည်းအားဖြင့် ကာမာဝစရမည်၏ဟု နေယျတ္ထ၊ ဥပစာရတ္ထ၊ သံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗွသဒ္ဓါ ထားသည်။

(ဃ) ဝေသမ္ပဒမိဒံ ဝေဒိတဗွံ၌ ဝေဒိတဗွသဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း

ဝစ္ဆ၊ မဟီသဟု ဆိုသော်လည်း အော်မြည်တတ်သော သတ္တဝါ၊ မြေ၌ အိပ်တတ်သော သတ္တဝါတိုင်းနှင့် မဆက်ဆံ၊ နွားငယ်နှင့်ကွဲ၍သာ ထင်ရှား သော အထင်ရရှိ ဥပစာသဒ္ဓါများ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤကာမာဝစရ ဟူသော အမည်သည်လည်း ကာမာဝစရစိတ်၌သာ ထင်ရှားသော အထင်ရရှိ ဥပစာ သဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်း ပြလိုသောကြောင့် (ဝါ) ဥပစာရတ္ထ ဟူသော သံသယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗွသဒ္ဓါ ထားသည်။

(က) ဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ

ယထာ ပန သင်္ဂါမေ စသော ဥပမာနစကားရပ်တို့ဖြင့် ကာမာဝစရ စိတ်ကိုသာ ကာမာဝစရဟု ခေါ်ခြင်း၌ ဥပမာယုတ္တိဖြင့် ပြီးသောကြောင့် သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရသည်။

၁၀။ ဇတံ ရူပါရူပ ဘဝေသုပိ အဝစရတိ

ရူပါရူပ ဘဝေသု - အရ ရူပဘုံ. အရူပဘုံ ရ၏။ (ပစ္စည်း)

အဝစရတိ - အရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

ပကတူပပစ္စယသတ္တိံ ပြိုင်မရှိ။

တစ်နည်း

ရူပါရူပဘဝေသုအရတွင် ရူပဘဝ-အရ ဟဒယဝတ္ထုကိုယူ၍ အဝစရတိ-အရ ကာမစိတ်ကိုယူခဲ့လျှင် ဝတ္ထုပုရေဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ကုန္ဒိယချန် ကျန် -၅-ပစ္စည်းပြိုင်။

သင်္ဂါမေ အဝစရဏတော

သင်္ဂါမေ-အရ စစ်မြေပြင်အရပ်ဟူသော အာရမ္မဏပစ္စည်းတရားက အဝစရဏတော-အရ ဆင်ကြီး၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်. အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာရမ္မဏ. အဓိပတိ. ဥပနိဿယ. ပုရေဇာတ. အတ္တိ. အဝိဂတ ပေါင်း ၆-ပြိုင်။

သင်္ဂါမာဝစရောတွေဝ ဝုစ္စတိ

ဝုစ္စတိ၌ ဝစဓာတ်-အရ ပြောဆိုသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်. မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ တေ-ဝိဘတ် -အရ ဆင်ပြောင်ကြီးဟု ဆိုအပ်သော ပညတ် မွှောရုံ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ပညတ် မွှောရုံ ပစ္စည်းတရားက မဟာကုသိုလ်. မဟာ ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပြိုင်မရှိ။

ကာမာဝစရမေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ

ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ ဝိဒဓာတ်-အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်. မဟာ

ကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ တဗ္ဗပစ္စည်း-အရ ကာမာဝစရ စိတ်ဟု ဆိုအပ်သော အတ္ထပညတ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် အတ္ထပညတ် ပစ္စည်း တရားက မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု၊ ပြိုင်မရှိ။

တစ်နည်း

တဗ္ဗပစ္စည်း-အရ မဟာကုသိုလ်စိတ်ကို ကောက်ယူခဲ့လျှင် ထို မဟာ ကုသိုလ်စိတ်ပစ္စည်းတရားကမဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။
အာ+မိ+ဥပ ပြိုင်။

ဇတ္ထ ကာမော အဝစရတီတိပိ ကာမာဝစရံ

ကာမ-အရ ကိလေသာကာမရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အဝစရ-အရ ကာမ စိတ်၅၄-ပါး ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ+မိ+ဥပ ပြိုင်။

ကာမော အဝစရတိ

ကာမော-အရ ကိလေသာကာမ ရ၏။
အဝစရတိ-အရ ထို ကိလေသာကာမကိုပင် ရ၏။
ထို့ကြောင့် ကာမော-အရ လောဘ ပစ္စည်းတရားယူ၍ အဝစရတိ- အရ ထိုလောဘနှင့် ယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက် လောဘမှတစ်ပါး လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ် တို့ကိုယူပြီး သဟဇာတပြိုင်။ ကြီး ၄၊ အညမည၊ သမ္ပယုတ္တ၊ ဟေတု -ပေါင်း ၇-ပြိုင်။

(ဂ) ကာမာဝစရံ

ကာမဟူသော ရှေ့ပုဒ်-အရ ကိလေသာကာမဟူသော (တဏှာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ စိတ္တုပ္ပါဒ်)ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အဝစရ-အရ ကာမစိတ် ၅၄-ပါး ရ၏။ (ပစ္စည်း) ထို့ကြောင့် အဝစရံ-အရ ပစ္စည်းတရားက ကာမ-အရ ပစ္စယုပ္ပန်

ရူပါရူပါဝစရေသုဝိ အဝစရတိ

ရူပါရူပါဝစရေသု-အရ ရူပစိတ် အရူပစိတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း)

အဝစရတိ-အရ ရူပတဏှာ အရူပတဏှာ (တဏှာသမ္ပယုတ္တဓမ္မ စိတ္တုပ္ပါဒ်) (ပစ္စယုပ္ပန်) ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ+ဓိ+ဥပ ပြိုင်။

(င) ပဋိသန္ဓိ အဝစာရေတိ

ပဋိသန္ဓိ-အရ ပဋိသန္ဓေ ကိစ္စတပ်သော မဟာဝိပါက်စိတ် ၈-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးကို ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

အဝစာရေတိ-အရ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးရ၏။ (ဝါ) ထိုရှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သော စေတနာ ရ၏။ (ပစ္စည်း)။

ပကတူပသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ပကတူပ၊ နာနက္ခဏိကကမ္မပြိုင်။



၅၅။ ကုသလံ အဖွင့် (၁)

- (က) ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒီဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ။
- (ခ) အပိစ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လ သမ္ဘူ-တဋ္ဌေန စ ကုသလံ။
- (ဂ) ယထေဝ ဟိ ကစ္စိ န ဘောတော ကုသလန္တိ ရူပကာယေ အနာတုရတာယ အဂေလညေန နိဗ္ဗာဓိတာယ အာရောဂျဋ္ဌေန ကုသလံ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ အရူပဓမ္မေပိ ကိလေသာတုရတာယ ကိလေသဂေလညဿ စ ကိလေသဗျာဓိနော အဘာဝေန အာရောဂျဋ္ဌေန ကုသလံ ဝေဒိတမ္ပံ။
- (ဃ) ကိလေသဝဇ္ဇဿ ပန ကိလေသဒေါသဿ ကိလေသဒရထဿ စ အဘာဝါ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကုသလံ။

- (င) ကောသလ္လံ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ ကောသလ္လတော သမ္ဘူတတ္တာ
 ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန ကုသလံ။ (ဋ - ၁၀၅)

၂။ (က) ဌပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကာမာဝစရန္တိ ကတမေ မော့ ကာမာဝစရံ စသည်ဖြင့်
 ကာမာဝစရ၏ ဝစနတ္ထ အဘိဇ္ဈေယျတ္ထတို့ကို စုံလင်စွာ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။
 ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထ အဘိဇ္ဈေယျတ္ထတို့ကို ကုသလာ မော့ အဖွင့်၌
 (ကုသလတိက်၌) အကျယ်ဖွင့်ဆိုပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ မဖွင့်ဆိုတော့ပြီဟု မှတ်ရ
 မည်လော။ ထိုကြောင့် ကာမာဝစရ၏ အဖွင့်ကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်။
 ကုသလ၏ ဝစနတ္ထစသည်ကို ဖွင့်ဆိုဦးမည် မဖွင့်ဆိုတော့ပြီကိုလည်း
 ဆိုသင့်သေး၏။ အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။

ဤသို့မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့်(က)ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

စက်ဆုပ်ဖွယ် အကုသိုလ်တို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်း စသော အနက်တို့
 ကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟု အကျဉ်းနည်း အညွှန်းနည်းအားဖြင့် ငါဖွင့်ဆိုပါဦး
 မည် ဟူလို။

(ခ) ဝါကျပါပနာ ပဉ္စက စောဒနာ

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် စက်ဆုပ်ဖွယ် အကုသိုလ်တို့ကို
 တုန်လှုပ်စေခြင်း စသော အနက်ကြောင့် ကုသလမည်၏ဟု (ကုသလတိက်
 ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်ကို ရည်ညွှန်း၍) မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင်
 စက်ဆုပ်ဖွယ် အကုသိုလ်တို့ကို တုန်လှုပ်စေခြင်းစသော အနက်တို့ကြောင့်
 သာ ကုသလမည်၏။ အခြားသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ကုသလမည်
 သည် မဟုတ်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့်
 ဇာတက ဒေသနာစသော အခြားသော ဒေသနာတို့၌ လာရှိသည့် အနက်
 တစ်ပါးတို့ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော်
 အဗျာပိတ.အပရိပုဏ္ဏဒေါသ။ ဤသို့စုဒ်ကြောင့် အပိစစသော (ခ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

အာရောဂျအနက် အနဝဇ္ဇအနက် ကောသလ္လသမ္ဘူတ အနက်တို့ကြောင့်လည်း ကုသလ မည်ပါသေး၏ဟု ဇာတကဒေသနာ စသော အခြားသော ဒေသနာတို့၌ လာရှိသည့် အနက်တို့ကိုလည်း ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မတင် စင်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ဌပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် အနာရောဂါ ကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းကြောင့် စိတ်သည် ကုသိုလ်မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်း ဟူသည် ရုပ်ခန္ဓာနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်သည် ရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းကြောင့် ကုသလ မည်၏ဟု ဆိုအပ်သော ဆရာစကားသည် မယုံကြည်နိုင်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အနာရောဂါ ကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းကြောင့် ကုသလ မည်၏ဟု ဆရာ မဆိုသင့်။ အဘယ်သို့သော ယုတ္တိသာကေဖြင့် ဆရာ စကား ယုံကြည်လက်ခံ နိုင်ပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ကိစ္စိ န ဘောတော ကုသလံ၌ ထိုးကျင်နှိပ်စက်တတ်သော အနာရောဂါ ကင်းသောကြောင့် ကုသလဟူ၍ ဆိုရသကဲ့သို့ ဤ ကုသိုလ်စိတ်၌လည်း ထိုးကျင်နှိပ်စက်တတ်သည့် ကိလေသာ အနာရောဂါများ ကင်းစင်သောကြောင့် နာမ်တရားဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကိုလည်း ရောဂါကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကုသလမည်၏ဟု ငါဆိုရပါသည် ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် အာရောဂျဋ္ဌေန၏ အကျယ်ကို

ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဆိုချေသော် အနဝဇ္ဇဋ္ဌန၏ အကျယ်ကိုကား မသိသင့် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် အနဝဇ္ဇဋ္ဌ၏ အကျယ်ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတ ဒေါသရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စဉ်ကြောင့် (ဃ) မိန့်။

(င) ဝါကျ ကောသလ္လံ ဝုစ္စတိ ပညာသို့ ဌပနာ ပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန ကုသလံ-လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်ကြောင်းတရား (ကောသလ္လ)တို့ကြောင့် ဖြစ်သဖြင့် ကုသလမည်၏ဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ကောသလ္လအရ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ကြောင်းဖြစ်သော ကြိုးစားမှု ဝီရိယ၊ တည်ကြည်ငြိမ်သက်မှု သမာဓိ၊ ဆရာကောင်း သမားကောင်းများထံ နည်းခံ လေ့လာမှု သပ္ပာယ်ပုဂ္ဂိုလ်သယ၊ သဒ္ဓမ္မသဝနတို့ကို ယူရမည်ဟုမှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေနကုသလံ ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ ကောသလ္လအရ အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကောသလ္လံ ဝုစ္စတိ ပညာ ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ဝီရိယ၊ သမာဓိ စသည်သည် ကောသလ္လမမည်။ ပညာသည်သာ ကောသလ္လ မည်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ အပိစ ထားရခြင်းအကြောင်း

၁။ ကုသလတိက် အဖွင့်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနက်များမှ တစ်ပါး၊ ဇာတကဒေသနာတော်၊ ဗာဟိတိကသုတ္တန် ဒေသနာတော်၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော် နည်းအားဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါ၏ အာရောဂျဋ္ဌ၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ၊ ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌအနက်တို့ကိုလည်း ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း။

၂။ ကုသလသဒ္ဓါ၏ ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်ဓာတ် ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ဝေဖန်ကောင်းသော နိပ္ပန္နပိဋိပဒိကသုဒ္ဓနာမ်ပုဒ် အဖြစ်မှတစ်ပါး အာရောဂျဋ္ဌ၊ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ၊ ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌဝါစီ အနိပ္ပန္နပိဋိပဒိကပုဒ် အဖြစ်ကို လည်းကောင်း လဲပြလိုသောကြောင့် အပိစ ထားပါသည်။

ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် ကုသလတိက်၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကုစ္ဆိတေ ပါပဓမ္မေ သလယန္တိ စလယန္တိ စသော ဝစနတ္ထတို့ကို အကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်းပြသောကြောင့် ဂန္ထဂရ၊ ပုနရုတ္တိဒေါသကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် ကုသလ သဒ္ဓါ၏ မပြအပ်ခဲ့သေးသော အနက်တို့ကို ဖြည့်စွက်၍ ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်သော စိတ်တရား၏ အနာရောဂါ ကင်းရှင်း ကျန်းမားခြင်းရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပုံကို ဥပမာနှင့်တကွ ပြဆိုသောကြောင့် သြစိတျဟိနဒေါသ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်ပါသည်။

(ဃ) (င) ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလ၏ အနဝဇ္ဇေ ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌ ဖြစ်ပုံကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ အပရိပုဏ္ဏဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

၄။ အာရောဂျ၊ အနဝဇ္ဇတို့၏ ဝစနတ္ထကို အမှတ်(၈) ဝါကျ၌ ရှုပါ။

- * အာရောဂျံ ယေဝ အတ္ထော အာရောဂျဋ္ဌော။
- * အနဝဇ္ဇံ ယေဝ အတ္ထော အနဝဇ္ဇဋ္ဌော။
- * ကုသလဿ ဘာဝေါ ကောသလ္လံ။
- * ကောသလ္လေန သမ္ဘူတံ ကောသလ္လသမ္ဘူတံ။

ပညာ၏ ကုသိုလ်နှင့် အကြောင်း+အကျိုး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ဗန်သည်ဗျူ-နိ။ ပညာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

- * အာတုရတိ သီယံ ဂစ္ဆတီတိ အာတုရော။(ကိတ်)
- (ပကတိအနာရောဂါရ၏။)
- * အာတုရော ဝိယ အာတုရော။ (အာ+တုရ+က) (တဒ္ဓိတ်)
- (ကိလေသာရောဂါ ရ၏။)
- * နတ္ထိ အာတုရော ယဿာတိ အနာတုရော။(ကုသိုလ်စိတ်ရ၏။)
- အနာရောဂါမရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်၏ ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ဂုဏ်+

ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အနာရောဂါ မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* အနာတုရဿ ဘာဝေါ အနာတုရတာ။

ကိလေသာ ရောဂါကင်းသော ကုသိုလ်စိတ်၏ ကိလေသာ အနာရောဂါ ကင်းခြင်း ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ ကိလေသာ အနာရောဂါကင်းခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဂိလာယတီတိ ဂိလာနော။ (ဂိလာ ဂိလေ+ယု)

နာကျင်ခြင်း ကြိယာ။

* ဂိလာနဿ ဘာဝေါ ဂေလညံ။ (ဂိလာန+ကျ)

မကျန်းမာသူ၏+ မကျန်းမာခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ မကျန်းမာခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* နတ္ထိ ဂေလညံ ယဿာတိ အဂေလညံ။ (ကုသိုလ်စိတ်)

(တစ်နည်း)

* န ဂိလာနော အဂိလာနော။

အဂိလာနဿ ဘာဝေါ အဂေလညံ။ (အဂိလာန+ကျ)

* ဗာဓတီတိ ဗျာမိ။ (ဗာဓ+အ)

* ဝိဇ္ဈတီတိ ဗျာမိ။ (ဝိဓ+က္က)

* နတ္ထိ ဗျာမိ ယဿာတိ နိဗျာမိ။ (အနာကင်းသောသူ)

အနာရောဂါကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အနာရောဂါကင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အနာရောဂါကင်းခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဗျာမိ ဝိယာတိ ဗျာမိ။ (ဗျာမိပုဒ်+ကပစ္စည်း)

(ကိလေသာ အနာရောဂါ)

* ကိလေသော ယေဝ ဗျာမိ ကိလေသဗျာမိ။

ကိလေသော ယေဝ အာတုရော ယဿာတိ ကိလေသာတုရော။

(ပုဂ္ဂလော)

- * ကိလေသာတုရဿ ဘာဝေါ ကိလေသာတုရတာ။
- * ကိလေသော ယေဝ ဂေလညံ ကိလေသဂေလညံ။
- * ဒရတီတိ ဒရထော။ (ဒရ+ထ)
- * ကိလေသော ယေဝ ဒရထော ကိလေသ ဒရထော။
- * သမ္ဘဝတီတိ သမ္ဘူတံ။

သမ္ဘူတဿ ဘာဝေါ သမ္ဘူတတ္ထံ။

ကောင်းစွာဖြစ်သော ကုသိုလ်၏ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း ကြိယာနှင့် သာကေ + သာရ၊ အဖြစ်ဖြင့် အစပ် သမ္ပန် ဗျု-နိ။ ဖြစ်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* ကုစ္ဆာ သဉ္ဇာတာ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ကုစ္ဆိတာ။ (ကုစ္ဆ+ဣတ)
စက်ဆုပ်ဖွယ် ဂုဏ်၏ အကုသိုလ်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု-နိ။ စက်ဆုပ်ဖွယ် ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

- ၅။ ကစိ = ပုစ္ဆာဝါစက နိပါတ်ပုဒ်၊ အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊ ဣကာရန္တ။
ဘောတော = နာမ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ဂစ္ဆန္တဒိ၊ အကာရန္တ။
- ဗျာမိ = သမာသ်+ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- နိဗျာမိ = သမာသ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။
- သမ္ဘူတ = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က) ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒိဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ-ဖြင့် ကုသလံကို ကုစ္ဆိတေ သလယတီတိ ကုသလံဟု ကိတန္တတပျုရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထ ပြု-လည်းကောင်း၊ ကုရှေးရှိသော သလဓာတ်၊ အပစ္စည်း၊ ယင်း အ-၏ ကတ္တားအနက်ကိုဟော လည်းကောင်း၊ ကု-၏ ကုစ္ဆိတ အနက်ကိုဟော လည်းကောင်း။

(တစ်နည်း) ကုသလံကို ကုသေ လုနာတီတိ ကုသလံဟု ကိတန္တ

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

တပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြု- လည်းကောင်း၊ ကုသသဒ္ဓါပပဒ လူဓာတ်+ အပစ္စည်းယင်း အ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကိုဟော လည်းကောင်း။

(တစ်နည်း) ကုသေန လာတဗ္ဗန္တိ ကုသလံဟု ကိတန္တတပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြု- လည်းကောင်း၊ ကုသ+လာဓာတ်+အပစ္စည်း၊ ယင်း အ-၏ ကံအနက်ကို ဟော-လည်းကောင်း။

(တစ်နည်း) ကုသာဝိယ လုနာတီတိ ကုသလံ ဟု ကိတန္တတပျူရိသ် သမာသ် ဝစနတ္ထပြု- လည်းကောင်း၊ ကုသ+လူ+အပစ္စည်း၊ ယင်း အပစ္စည်း ၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟော-လည်းကောင်း။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝစနတ္ထ လေးမျိုးကြောင့် ကုသလ မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေပါ သည်။

(ခ) အပိစ-ဖြင့် ထူးခြားသော နည်းတစ်ပါးကို သိစေသည်။

အာရောဂျဋ္ဌေန (ပ) ကုသလံ-ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါသည် ကုမ္ဘိတေ သလယတီတိ ကုသလံ စသည်ဖြင့် ဝိဂြိုဟ် ဝစနတ္ထပြု၍ ဓာတ် . ပစ္စည်း ဝေဇနကောင်းသော နိပ္ပန္နပိဋိပဒိက မဟုတ်၊ အာရောဂျအနက်. အနဝဇ္ဇ အနက်. ကောသလ္လသမ္ဘူတ အနက်တို့ကို ဟောသော အနိပ္ပန္နပိဋိပဒိက ရရှိပုံ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ယထေဝ ဟိ စသည်ဖြင့် ကမ္ဘိ န ဘောတော ကုသလံ ဟူသော အာဝုံပါဠိတော်ကို ထောက်ဆ၍ ကုသလသဒ္ဓါ အာရောဂျအနက် ဟောနိုင် ပုံကို လည်းကောင်း၊ ရူပကာယ ရုပ်ခန္ဓာ၌ ထိုးကျင်နှိပ်စက်တတ်သော အနာရောဂါဝေဒနာတို့ ကင်းစင်ခြင်းကို ကျန်းမာသည်ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်ခန္ဓာ၌လည်း ထိုးကျင်နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးတတ် သည့် ကိလေသာ အနာရောဂါဝေဒနာတို့ ကင်းစင်သောကြောင့် ကုသိုလ် စိတ်ကိုလည်း အာရောဂျ ကျန်းမာသည်ဟု ဆိုနိုင်ပုံကို လည်းကောင်း သိစေ သည်။

(ဃ) ကိလေသဝဇ္ဇဿ ပန စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်စိတ်၌ အပြစ်အညစ်

အပူဟု ဆိုအပ်သော ကိလေသာတို့ ကင်းစင်သောကြောင့် အနဝဇ္ဇ အပြစ် ကင်းသည်ဟု ဆိုရသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ကောသလ္လံ ဝုစ္ဆတိ ပညာ-ဖြင့် ကောသလ္လ သမ္ဘူတ၌ ကောသလ္လ အရလိမ္မာကျွမ်းကျင်ကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယ၊ သမာဓိ စသည်ကို မယူရ၊ ပညာကိုသာ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကောသလ္လတောသမ္ဘူတတ္တာဖြင့်ကောသလ္လသမ္ဘူတကို ကောသလ္လ တော သမ္ဘူတံ ကောသလ္လသမ္ဘူတံဟု ပဉ္စမီတပျုရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုကို သိစေသည်။

ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန ကုသလံဖြင့် ကုသိုလ်ဟူသည် ပညာကြောင့် ဖြစ်တတ်သော သဘောတည်းဟု သိစေသည်။

သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ

၇။ သဗ္ဗပဒံသာဝဓာရဏံဟူသည်နှင့်အညီ ကောသလ္လံ ဝုစ္ဆတိ ပညာ၌ ပညာနောင် ဧဝထိုင်လျှင် -

- (၁) ပညာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- (၂) ဝီရိယ သမာဓိ စသည်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။
- (၃) ပညာ၏ ပဏနနလက္ခဏာဟူသော ဂုဏ်သည် အနုညာတ။

နိပါတတ္ထ

- (က) ကုသလန္တိ၌ ဣတိကား ပဒတ္တဝိပလ္လာသတ္ထ။
- (ခ) အဝိကား အတ္တန္တရဝိကပ္ပနတ္ထ။
- (ဂ) ယထေဝ-ဥပမာန ဇောတက။
ဟိ ကား တပျိုကဋီကရဏ- တစ်နည်း ဝိတ္ထာရဇောတက၊
ကစိုနကား ပုတ္တဝါစက။
- (ဃ) ပနကား ပက္ခန္တရဇောတက။

(၈) ကုသလံ၏ ကြိယာဝါးတန်ကို ကုသလတိက် အဖွင့် ပြန်ကြည့်ပါ။

ကုသလ ဝေဒိတဗွဲ-၌ ဝေဒိတဗွဲသဒ္ဓါ။

နာမ်တရားကို “ကျန်းမာစေသောကြောင့် ကုသလမည်၏” ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည် ဥပမာနှင့်ကင်း၍ မထင်ရှား။ ထို့ကြောင့် ကစွိ န ဘော တော ကုသလ ဟူသော ဥပမာဖြင့် ဆောင်၍ ပြရသည်။ ဤသို့ တိုက်ရိုက်မသိအပ်ဘဲ ဥပမာဖြင့် ဆောင်၍ သိအပ်သောကြောင့် နေယျတ္ထ ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော နေယျတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗွဲသဒ္ဓါ ထားသည်။

(ဂ) ဝါကျ၌ ရနိုင်သော သိဒ္ဓါ-

ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော နာမ်တရား၏ အာရောဂျ-အနာရောဂါ ကင်းရှင်း ကျန်းမာခြင်းရှိပုံကို “ကစွိ န ဘောတော ကုသလ” ဟူသော အာဂမယုတ္တိ “ကိလေသာတုရတာယ ကိလေသဂေလညဿ စ ကိလေသ ဗျာဓိနော အဘာ ဝေန ” ဟူသော သဘာဝယုတ္တိတို့ဖြင့် ယုံကြည်လက်ခံ နိုင်အောင် ပြဆိုသောကြောင့် သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ . သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရနိုင်သည်။

၁၀။ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒီဟိ
ကုစ္ဆိတာနံအရ- အကုသိုလ်ရ၏။ သလနအရ- ကုသိုလ်ရ၏။
ပကတူပ။ ပြိုင်မရှိ။

ကုသလ ဝုတ္တိ

ဝစဓာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ် စိတ္တုပ္ပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်)၊ တပစ္စည်းအရ ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ် ပရမတ္ထ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏ- အာ. ဓိ. ဥပ ပြိုင်။

ကုသလ ဝေဒိတဗွဲ

ဝိဒဓာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

တဗ္ဗပစ္စည်းအရ ကုသိုလ်ဟူသော နာမပညတ် -ဝါ အတ္ထပညတ် ရ၏။(ပစ္စည်း) အာရမ္မဏ၊ ပြိုင် မရှိ။

ကောသလ္လ သမ္ဘူတတ္တာ

ကောသလ္လတောအရ ပညာရ၏။ (ပစ္စည်း)

သမ္ဘူတအရ ပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)

သဟဇာတသတ္တိ၊ ကြီး ၄၊ အည၊ သမ္မ၊ ဟော၊ အဓိ၊ မဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယ = ပေါင်း ၁၀-ပစ္စည်းပြိုင်။

ကောသလ္လံ ဝုစ္စတိ ပညာ

ဝုစ္စတိ၌ ဝစဇာတ်အရ ဉာဏ် ဝိရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။(ပစ္စယုပ္ပန်) တေ-ဝိဘတ်အရ ပညာစေတသိက် ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာ. ဓိ. ဥပ ပြိုင် ၃-။



၅၆။ ကုသလံ အဖွင့် (၂)

- (က) ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ တာဝ ဧဝံ ဟောတု၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ကထန္တိ၊
- (ခ) တမ္ပိ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန ကုသလမေဝ။
- (ဂ) ယထာ ဟိ တာလပဏ္ဍေဟိ အကတွာ ကိလဉ္ဇာဒိဟိ ကတမ္ပိ တံသရိက္ခတ္တာ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန "တာလဝက္ခံ" နေ့ဝ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တမ္ပိ ကုသလနေ့ဝ ဝေဒိတပွဲ။

- (ဃ) နိပ္ပရိယာယေန ပန ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေနာတိ တိရိဇေနပိ “ကုသလ”န္တိ နာမံ လဘတိ၊ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တံ ဒုပိဇေနေဝ။
- (င) ဣတိ ယဉ္စ ဇာတကပရိယာယေန ယဉ္စ ဗာဟိတိကသုတ္တ ပရိယာယေန ယဉ္စ အဘိဓမ္မပရိယာယေန ကုသလံ ကထိတံ၊ သဗ္ဗံ တံ တိဟိပိ အတ္ထေဟိ ဣမသ္မိံ စိတ္တေ လတ္တတိ။ (ဋ-၁၀၅)

၁။ (ခ) ရှဦးသဒ္ဓေနကို ရှဦး သုံးမျိုး ထင်ရှားအောင် အနက်ပေး။

ရှဦးသဒ္ဓေန-ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်၌ ထင်ရှားသော ကုသလ သဒ္ဓါဖြင့်၊ (အထင်ရှဦး)။ ဝါ - ထို ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်တို့နှင့် အနဝဇ္ဇသုခပိပါကလက္ခဏာအားဖြင့် တူသော ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ် စိတ်၌ တင်စားသော ကုသလသဒ္ဓါဖြင့်၊ (အတင်ရှဦး)။ ဝါ-ဉာဏ်နှင့် ကင်းသော်လည်း ထိုကုသလသဒ္ဓါ၏ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်၌ ကြာ မြင့်စွာသော ကာလကပင် ထင်ရှားခဲ့ တွင်ခဲ့သော ကုသလသဒ္ဓါဖြင့်၊ (အတွင်ရှဦး)။

(ဂ) ဥပမာန+ဥပမေယျ ညီအောင် သမ္မန်။

ဟိ တာလပဏ္ဍေဟိ အကတွာ ကိလဉ္ဇာဒိဟိ ကတမ္ပိ တံ သရိက္ခတ္တာ ရှဦးသဒ္ဓေန “တာလဝင်္ကံ” နှော ဝုစ္စတိယထာ၊ (ဥပမာန) ဧဝံ ဉာဏဝိပ္ပယုတ္တမ္ပိ အနဝဇ္ဇသုခပိပါက လက္ခဏေန ဉာဏ သမ္ပယုတ္တသရိက္ခတ္တာ ရှဦးသဒ္ဓေန ကုသလနှော ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (ဥပမေယျ)။

၂။ (က)ဝါကျ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌေန ကုသလံ = သမ္ပယုတ် ပညာကြောင့် ဖြစ်သောကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် ဉာဏ်နှင့်မယှဉ်သော ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်တို့သည်

ကုသလမမည် ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်၊ ထို့ကြောင့် ထိုဉာဏဝိပဿနာကုသလကုသိုလ်စိတ်တို့ ကုသလအမည် ရထိုက်ပုံ မရထိုက်ပုံကို ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်၊ နေချေသော် ဆရာ၌ ဝိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဘွယ်ရှိသောကြောင့် ယင်းစောဒနာကိုကိုယ် တိုင်ပြလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ စသော ဝါကျတို့ကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဖွယ်မလို။

(ဂ) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ထို ဉာဏဝိပဿနာကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း ရှဉ့်သဒ္ဓါအဖြစ်ကြောင့် ကုသလအမည်ကို ရထိုက်သည်သာဟု ဆိုတော် မူ၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း ဆရာစကားသည် ဂုဋ္ဌပဋိစ္ဆန္တ သင်္ခေပဖြစ်၍ မပေါ်လွင် မထင်ရှားသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် တမ္ပိ ရှဉ့်သဒ္ဓေန ကုသလမေဝဟု မဆိုသင့်။ ယင်းစကားရပ်၏ ထင်ရှားစွာသိကြောင်း အခြင်း အရာကား အဘယ်ပါနည်း။ (ဝါ) ရှဉ့်သဒ္ဓါဖြစ်ပုံကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယထာ ဟိ စသော (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ထန်းရွက်ယပ်၏ တာလဝကူအမည်ကို ဝါးနီးစသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောယပ်၌ သဒ္ဓါသုပစာအားဖြင့် တင်စား ခေါ်ဝေါ် အပ်သကဲ့သို့ ဉာဏဝိပဿနာကုသိုလ်စိတ်ကိုလည်း ထို သဒ္ဓါသုပစာ ရှဉ့်နည်းဖြင့် ကုသလဟု ဆိုထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) (ဂ)ဝါကျတို့ဖြင့် ဉာဏဝိပဿနာကုသိုလ် စိတ်သည် သဒ္ဓါသုပစာ အထင်ရှဉ့်နည်းအားဖြင့် ကုသလမည်၏ဟု ဆိုတော် မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဉာဏဝိပဿနာကုသိုလ်စိတ်သည် သဒ္ဓါသုပစာ ပရိယာယ်အားဖြင့်သာ ကုသလအမည်ရ၍ မုရုအားဖြင့် ကုသလမမည်ဟူသော

အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် မုချနည်းအားဖြင့် ကုသလ မည်နိုင်ပုံကို ဆရာပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ (ဝါ) ဥပစာ အားဖြင့်သာ ကုသလမည်၏ဟူ၍ ဆရာ မဆိုသင့်။ ဆရာ၌ ဝိရောဓိဒေါသ မရောက်လော။ ဤသို့ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ)မိန်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

ဉာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ်စိတ်သည်ဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်း ဆုံးပါးကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏။ ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ် စိတ်ကား အာရောဂျတ္ထ အနဝဇ္ဇတ္ထ ဟူသော အကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့် ကုသိုလ်မည်၏။ ဤသို့ မုချ တိုက်ရိုက်အား ဖြင့်လည်း ကုသိုလ်မည်သည် ဟု ဝါ ပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မတင် စင်ပါ၏ ဟူလို။

(င) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)စသော ဝါကျဖြင့် ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ် စိတ်၌ ကောသလ္လသမ္ဘူတဟူသော စကားသည် သင့်တန်၏။ ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ်စိတ်၌ ကောသလ္လသမ္ဘူတ ဟူသောစကားသည် အသို့လျှင် သင့်တန်ပါအံ့နည်း ဟူသော စောဒက၏ စောဒနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိသင့် သိထိုက်သော အဖြေဝိနိစ္ဆယကထာကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ထိုဝိနိစ္ဆယကထာ သည် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဖြစ်၍ နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်စကားကို ပြဆို သင့်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယ ကထာ နိဂမနိယ စကားရပ်တို့ကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်။ ယင်း၏ နိဂုံး အဆုံးကမ္မတ် အပြီး သတ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဣတိ ယဉ္စ ဇာတက ပရိယာယေန စသော (င)ဝါကျကို မိန်း။

တစ်နည်း (င) ဝါကျသို့ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် အပိစ အာရောဂျဋ္ဌေန အနဝဇ္ဇဋ္ဌေနစသော

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

စကားရပ်တို့ဖြင့် ကုသလသဒ္ဓါသည် အာရောဂျဋ္ဌ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ ကောသလ္လ သမ္ဘူတဋ္ဌတို့ကို ဟောကြောင်း ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ထိုကုသလသဒ္ဓါသည် အာရောဂျဋ္ဌစသော အနက်သုံးပါးကို ဟောနိုင်ကြောင်း မည်သည့် ဒေသနာ တော်၌ မိန့်ဆိုထားသည်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အာရောဂျဋ္ဌ စသည်ကိုဟော၏ ဟူ၍သာ မဆိုသင့်။ အဘယ်ဒေသနာတို့၌ ယင်းသို့ ဟောကြားပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယဉ္ဇ စသော (င) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ဇာတကဒေသနာတော်၊ ဗဟိတိကသုတ္တန် ဒေသနာတော်၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်တို့၌ ယင်းအနက်သုံးပါးကို ဟော ထားသောကြောင့် ဤ၌လည်း ထိုအနက်သုံးပါးလုံး ယူထိုက် ပါ၏ ဟူလို။

(၃) (ဃ) ဝါကျ၌ အတ္တန္တရ ပိကပ္ပနတ္ထ ဝါ အနက်ရှိသော ပနသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ဉာဏပိပ္ပယုတ်စိတ်ကို ကုသလဟု ခေါ်ဆိုရာ၌ တင်စားသော အထင်ရှဋ္ဌိ သဒိသုပစာသဒ္ဓါ၏ အဖြစ်မှတစ်ပါး ဉာဏပိပ္ပယုတ်စိတ်သည် အာရောဂျဋ္ဌ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ အနက်နှစ်ပါးကြောင့် ကုသလမည်၏ ဟူသော မုချသဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကို လဲပြလိုသောကြောင့် ပန ထားပါသည်။

တာလဝဏှဇေဝ ဝုစ္စတိ၌ ဝုစ္စတိ ထားရခြင်းအကြောင်း

ထန်းရွက်ယပ်တောင်၏ တာလဝဏှအမည်ကို နီးယပ်တောင်၌ တင်စား၍ နီးယပ်တောင်ကိုလည်း တာလဝဏှဟူ၍ပင် ဆိုအပ်၏ဟူသော သဒိသုပစာသဒ္ဓါ အဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝုစ္စတိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ (ဝုစ္စတိ၊ ဝုတ္တံ၊ နာမံရှိရာ၊ ဥပစာ)

ဒေါသပယ်

(ဂ) ဝါကျ သသံသယဒေါသ ကိလိဋ္ဌဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

အကြောင်းကား -

တမ္ဘိ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေန ကုသလမေဝ ဟူသော စကားသည် အကျဉ်းဖြစ်၍ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်ပုံ မထင်ရှား၊ ထို့ကြောင့် ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်ပုံကို ဥပမာနှင့်တကွ ရှင်းပြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေနဟု ဆိုသော်လည်း ကာရကူ ပစာ ဖလူပစာစသည် မယူရ။ သဒိသူပစာသာ ယူရမည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။

၄။ * ရဟတီတိ ရုဋ္ဌိ (ရဟ+တ+ဤ) တက်ရောက်ခြင်းကြိယာ။

* ရုဋ္ဌိ စ သာ သဒ္ဓေါစာတိ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓေါ။

ရုဋ္ဌိနှင့် သဒ္ဓါတို့၏ ဝိသေသန+ဝိသေသျှ စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* တလတိ ပတိဋ္ဌာတိတိ တာလော။ (တာလ+အ)။ တည်ခြင်း။

တာလဿ ပဏ္ဏာ တာလပဏ္ဏာ။

ထန်းပင်၏ ထန်းရွက်တို့နှင့် ဌာန+ဌာနိ. အပေါင်း အစိတ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ထန်းရွက်ယပ်တို့၏ သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ကိလနံ ဗန္ဓနံ ကိလော။ (ကိလ+အ)။ နှောင်ဖွဲ့ခြင်း။

* ကိလာယ ဇာယတီတိ ကိလဇ္ဇော။ (ကိလ+ဇန+ကိ)

* ကိလဇ္ဇော အာဒိ ယေသန္တိ ကိလဇ္ဇာဒယော။

* သမာနမိဝ ဒိဿတေတိ သရိက္ခံ။ (တာလဝကံ)

(သမာန+ဒိဿ+အ)

(သမာနကို သ ပြု ဒိဿကို ရိက္ခပြု) အတူကဲ့သို့ ရှုခြင်း။

* တေန သရိက္ခံ တံသရိက္ခံ။

ထန်းရွက်ယပ်၏ နီးယပ်တောင်နှင့် ဥပမာန + ဥပမေယျ စပ်ခြင်း

သမ္ပန် ဗျ-နိ။

ဥပမာန + ဥပမေယျတို့၏ အချင်းချင်း တူမျှခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သာဒိဿျဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* တံ သရိက္ခဿ ဘာဝေါ တံသရိက္ခတ္တံ။

ထန်းရွက်ယပ်နှင့်တူသော နီးယပ်တောင်၏ တူမျှခြင်း သာဒိဿျဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ တူမျှခြင်း သာဒိဿျဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* တာလဿ ဝက္ခံ အဝယဝေါ တာလဝက္ခံ ။ (ထန်းရွက်)

* တာလဝက္ခေန ကတံ တာလဝက္ခံ။ (ယပ်တောင်ရ၏) (တဒ္ဓိတ်။)

ထန်းရွက်တို့၏ ပြုအပ်သော ယပ်တောင်နှင့် ဝိသေသ+သာမည အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။

ယပ်တောင်၏ တစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့် တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ပရိဗျတ္တံ အတ္ထံ အယတိ ဗုဇ္ဈတိ ဇတေနာတိ ပရိယာယော။

(ပရိ+အယ+က)

* န ပရိယာယော နိပ္ပရိယာယော။

ပဋိသေဘောဂုဏ်၏ ဥပစာသဒ္ဓါနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ဥပစာသဒ္ဓါ၏ ပဋိသေဘောဂုဏ် (ဝါ) သာမည ဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဇာတန္တိ ကိယတိ ကထိယတိ ဇတသ္မိန္တိ ဇာတကံ။

(ဇာတ+ကေ+(ကိ)အ)

၅။ ရှဋ္ဌိ = ကိတ်။ ဣတ္ထိလိင်၊ နဒါဒိဂိုဏ်း၊ ဤကာရန္တ။

သရိက္ခံ = ကိတ်ပုဒ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။

၆။ (က)ဉာဏသမ္ပယုတ္တံ တာဝ ဧဝံ ဟောတု-ဖြင့် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်သည် အာရောဂျဋ္ဌစသော အနက်သုံးပါးတို့ကြောင့် ကုသလမည်သည် ရှိပါစေတော့ဟူသော အနညာတကို သိစေပါသည်။

ဉာဏဝိပဿနာ ကထာ-ဖြင့် ဉာဏ်နှင့် မယှဉ်သော ဉာဏဝိပဿနာ စိတ်တို့၌ အသို့လျှင် သိမှတ်ရပါမည်နည်း ဟူသော အမေးပုစ္ဆာကို သိစေသည်။

(ခ) တမိ ရှဉ့်သဒ္ဓေန ကုသလမေဝ-ဖြင့် ထိုကုသိုလ်ဟူသော အမည်သည် ရှဉ့်သဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် ဉာဏဝိပဿနာစိတ်ကိုလည်း ကုသလဟူ၍ ဆိုထိုက်ပါသည်ဟု သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဂ) ယထာ ဟိ (ပ) ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဖြင့် ထန်းရွက်တို့ဖြင့် မပြုသော်လည်း နီးဝါးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်တောင်ကို ထိုထန်းရွက်နှင့် တူသောကြောင့် တာလဝကု ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဉာဏဝိပဿနာ ကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်နှင့် အနဝဇ္ဇ သုခဝိပါကလက္ခဏာအားဖြင့် တူသောကြောင့် သဒိဿပဓာအားဖြင့် ကုသလဟု မှတ်ထိုက်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(ဃ) နိပ္ပရိယာယေန ပန စသည်ဖြင့် ဉာဏဝိပဿနာ ကုသိုလ်စိတ်သည် သဒိဿပဓာ ရှဉ့်နည်းအားဖြင့်သာ ကုသလအမည်ရသည် မဟုတ်။ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်သည် အာရောဂျဋ္ဌ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ ကောသလ္လသမ္ဘူတဋ္ဌ ဟူသော အနက်သုံးပါးတို့ကြောင့် ကုသလအမည်ရ၏။ ဉာဏဝိပဿနာ ကုသိုလ်စိတ်သည်ကား အာရောဂျဋ္ဌ အနဝဇ္ဇဋ္ဌဟူသော အနက်နှစ်ပါးကြောင့် ကုသလမည်၏။ ဤသို့ မုချနည်းအားဖြင့်လည်း ဉာဏဝိပဿနာစိတ်သည် ကုသိုလ်မည်သေးသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(င) ဣတိ ယဉ္ဇ-စသည်ဖြင့် ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အာရောဂျဋ္ဌ စသော အနက်သုံးပါးတို့သည် ဇာတကဒေသနာ၊ ဗာဟိတိကသုတ် ဒေသနာ၊ အဘိဓမ္မဒေသနာတို့၌ လာရှိသောကြောင့် ထိုအနက်သုံးမျိုးလုံးကို ဤပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်၌ ရထိုက်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

(၇) တမိ ရှဉ့် သဒ္ဓေန ကုသလမေဝ

၁။ ကုသိုလ်မည်၏ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။

- ၂။ ကုသိုလ်မမည်ဟူသော အနက်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ထိုကုသိုလ်၏ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာသည် အန - ညာတ။

သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ်လိုသော်

- ၁။ ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ်စိတ်သည် သဒိဿပစာ ရှဋ်နည်း အားဖြင့်ကုသလမည်၏ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ (ဃ)ဝါကျကို မရှုမှီ၍ သိအပ်သော ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ် စိတ်သည် မုချအားဖြင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟူသော အနက် သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ (ဃ)ဝါကျဖြင့် ခွင့်ပြုအပ်သော ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ် စိတ်သည် မုချအားဖြင့် ကုသိုလ်မည်၏ဟူသော အနက် သည် အနညာတ။

မှတ်ချက်။ ။ဝေသည် (ဃ) ဝါကျကို မတားနိုင်၊ ထိုကြောင့် အနညာတ အဖြစ် (ဃ) ဝါကျဖြင့် ပြုအပ်သော အနက်ကို ထုတ်ရ သည်။

တာလဝဏ္ဍန္နေဝ ဝုစ္စတိ (သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း)

- ၁။ နီးယပ်တောင်ကို တာလဝဏ္ဍဟူ၍ ဆိုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
 - ၂။ နီးယပ်တောင်ကို ကလဉ္စပိဇနီ-ဟူ၍ ဆိုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- တစ်နည်း-**
- ၁။ နီးယပ်တောင်ကို တာလဝဏ္ဍ ဟူ၍ မဆိုအပ် ဟူသော အနက်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
 - ၃။ ထန်းရွက်ယပ်တောင်ကိုလည်း တာလဝဏ္ဍ ဆိုထိုက်သေး သည် ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။ (ထန်းရွက်

တောင်ကိုသာ တာလဝဏ္ဏဆိုအပ်သည် မဟုတ်။ နီးယပ်
တောင်ကိုလည်း တာလဝဏ္ဏဟု ဆိုအပ်သေးသည်။)

ဉာဏဝိပူယုတ္တံ ကုသလံတွေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

- ၁။ ဉာဏဝိပူယုတ်စိတ်ကို ကုသိုလ်ဟူ၍ သိအပ်၏ ဟူသော
အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗံ။
- ၂။ ဉာဏဝိပူယုတ်စိတ်ကို ကုသိုလ်ဟူ၍ မမှတ်ထိုက် ဟူသော
အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗံ။
- ၃။ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်ကို ကုသိုလ်ဟူ၍ ဆိုထိုက်၏ ဟူသော
အနက်သည် အနညာတံ။

(သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း)

တစ်နည်း

ကုသလ ဟူသောအမည်သည် ဂဟေတဗ္ဗံ။ အကုသလ စသော
အမည်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗံ။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက စသော အမည်သည်
အနညာတံ။

ဉာဏဝိပူယုတ္တံ ဒုဝိဇ္ဇေနေဝ

- ၁။ အာရောဂျဋ္ဌ အနဝဇ္ဇဋ္ဌ ဟူသော အနက်နှစ်ပါးသည်
ဂဟေတဗ္ဗံ။
- ၂။ ကောသလ္လသမ္ပူတဋ္ဌ ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗံ။
- ၃။ အနညာတမရီ။

ဝိသယ

- (ခ) ဝါကျတစ်ခုသည် ပုစ္ဆာဝါကျရှိ ဉာဏဝိပူယုတ္တံကို စွဲသော
ကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။
- (င) ဝါကျရှိ ယဉ္ဇသုံးချက်ကား ဝါကျတွင်းရှိ ကုသလံကို စွဲသော

ကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

- (င) သဗ္ဗ တံ-၌ တံ-ကား သဗ္ဗဟု တိုက်ရိုက်ပါသော်လည်း ထိုသဗ္ဗအရ လွန်ပြီးဝါကျရှိ ကုသလဘာဝ သုံးမျိုးကို စွဲယူသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယသာ မှတ်ရမည်။ ပသိဒ္ဓဝိသယ ဟူ၍ မမှတ်ရ။ ဣမသ္မိံ စိတ္တေ-ကား အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

နိပါတတ္ထ

- (က) တာဝ နိပါတ်ကား အနညာတတ္ထ၊ ဧဝံကား ဟေတုတ္တတ္ထ၊ ကတန္တိဉ္စ ဣတိကား ပရိသမာပနတ္ထ။
- (ခ) တမိဉ္စပိကား သမုစ္စယတ္ထ၊ ဧဝကား အဝဓာရဏတ္ထ။
- (ဂ) ဟိကား တပ္ပိကဋီကရဏတ္ထ၊ ယထာကား ဥပမာနဇောတကတ္ထ။
- (ဃ) ပနကား ပက္ခန္တရတ္ထ။

၈။ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်၏ ကြိုယာငါးတန်

- ၁။ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ ဣန္ဒြေရင့်ကျက်ခြင်း၊ ကိလေသာ ကင်းဝေးခြင်း၊ ကောင်းသော အကျိုးတရားကို သိမြင်ခြင်းတို့သည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ နှလုံးသာရွှင် စိတ်ကြည်လင်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အတိတ်ဘဝက ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ကုသိုလ်ကံတို့ကို ဆည်းပူးခဲ့ခြင်း၊ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာဘုံတို့၌ ဖြစ်ခြင်းတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေကို ရရှိခြင်း၊ ဉာဏ်ထက်မြက်ခြင်း၊ ဘဝသမ္ပတ္တိ ဘောဂသမ္ပတ္တိမှ စ၍ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ တိုင်အောင်သော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

တာလဝဏုန္ဒေဝ ဝုစ္စတိ။

နီးယပ်တောင်ကို တာလဝဏုဟု ဆိုခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါ ဖြစ်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ နီးယပ်တောင်စသည်ကို တာလဝဏုဟု ဆိုအပ် သည်ဟု သောတုဇနတို့သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ထန်းရွက်ယပ်တောင် နှင့် တူခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အတ္ထဝေဓ ဓမ္မဝေဓမှစ၍ အဆက်ဆက်သော အကျိုးသည် အနဘာဝတ္ထ။

ကုသလန္ဒေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ကို ကုသိုလ်ဟူ၍ သိခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ကုသလသဒ္ဓါ၏ ရုဋ္ဌိသဒ္ဓါအဖြစ်သည် ဒီပကတ္ထ။ သောတုဇနတို့ သန္တာန်၌ အသိဉာဏ်ပွားရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်နှင့် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာအားဖြင့် တူမျှခြင်းသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အတ္ထဝေဓ ဓမ္မဝေဓစသည် အနဘာဝတ္ထ။

ကုသလန္ဒေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၌ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

နီးယပ်တောင်ကို သဒိသုပစ ရုဋ္ဌိနည်းအားဖြင့် တာလဝဏုဟူ၍ ဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ကိုလည်း သဒိသုပစ ရုဋ္ဌိနည်းအားဖြင့် ကုသလဟူ၍ သိအပ်ပါ၏ဟူ၍ ဥပစာရတ္ထ. နေယျတ္ထ. သံသယတ္ထကို ပြလို သောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားသည်။

(ဂ) ဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ

ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်သည် အဘယ်သို့လျှင် ကုသလမည်ပါသနည်း ဟူသော စောဒက၏ စောဒနာကို တာလဝဏု ဥပမာပြု၍ စောဒနာကို ပယ်ရှားပြီးလျှင် ဉာဏဝိပုယုတ်စိတ်ကိုလည်း ကုသလဟူ၍ မှတ်ထိုက်ပါ သည်ဟု မိမိစကားကို ယုံကြည်စေအပ်. ပြီးစေအပ်သောကြောင့် သဒ္ဓေယျ သိဒ္ဓိ. သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရသည်။

၁၀။ တာလဝဏှတေဝ ဝုစ္စတိ။

ဝုစ္စတိ၌ ဝဇဇာတ်အရ ဝိရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တေဝိဘတ်အရ - နီးဖြင့် ပြုအပ်သော ယပ်တောင်ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ အာ. ဓိ. ဥပပုရေဇာတ + အတ္ထိ. အဝိကတ ပြိုင်။

မှတ်ချက်။ ။ တေဝိဘတ်အရ တာလဝဏှဟူသော အမည်ပညတ်ကို ယူခဲ့လျှင် အာရမ္မဏ၊ တစ်ပစ္စည်းသာ။

တာလဝဏှ

တာလအရ ထန်းပင်ဟု ဆိုအပ်သော ဥတုဇ အဋ္ဌကလာပ်ရုပ် ရ၏။ ဝဏှအရ - ထန်းရွက်ဟူသော ဥတုဇ အဋ္ဌကလာပ်ရုပ်ကိုပင် ရ၏။ ထို့ကြောင့် တာလအရပထဝီမဟာဘုတ်ကိုပစ္စည်းယူခဲ့လျှင် ဝဏှအကြောင်း မဟာဘုတ် သုံးပါးနှင့် ဝဏှ, ဂန္ဓ, ရသ, ဩဇာဟူသော ဥပါဒါရုပ်တို့ကို ပစ္စယုပ္ပန်ယူ၍ သဟဇာတ ပြိုင်ပါ။ အကြီး ၄ ပြိုင်။

ကုသလန္တေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ

ဝေဒိတဗ္ဗံ၌ ဝိဒဇာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ တဗ္ဗပစ္စည်း အရ ဉာဏဝိပဿယုတ် ကုသိုလ်စိတ် ရ၏။ ထို့ကြောင့် တဗ္ဗပစ္စည်း အရ ပစ္စည်းတရားက ဝိဒဇာတ်အရ ပစ္စယုပ္ပန် တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုပါသည်။ အာ. ဓိ. ဥပ ပြိုင်။

ကုသလံ ကထိတံ

ကုသလံအရ ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော အမည်နာမ ပညတ်ရ၏။ (ကထိတံ၌ တပစ္စည်းအရလည်း ဤသည်ပင်) (ပစ္စည်း) ကထိတံ၌ ကထဇာတ်အရ ဒေသနာဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ပြိုင်မရှိ။

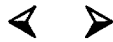
ကုသလံအရ ကုသိုလ်စိတ်ပရမတ္ထကောက်လျှင် အာ. ဓိ. ဥပ. သုံး

ပစ္စည်း ပြိုင်။

ဣမသ္မိံ စိတ္တေ လက္ခတိ

ဣမသ္မိံစိတ္တေအရပဌမမဟာကုသိုလ်စိတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း) လက္ခတိ၌ လဘဇာတ် အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ်၊ မဟာကြိယာစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာ. မိ. ဥပ သုံးပစ္စည်း ပြိုင်။

ဣမသ္မိံ စိတ္တေ အရ ပဌမ မဟာကုသိုလ်စိတ် ရ၏။ လက္ခတိ၌ တေဝိ ဘတ် အရ ကုသိုလ်ဟူသော အမည်ရ၏။ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန် ကြိုက်ရာယူ၍ ပကတူပ ပြိုင်၊ ပြိုင် မရှိ။



၅၇။ လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထ အဖွင့်

- (က) တဒေတံ လက္ခဏာဒီဝသေန အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏံ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသံ၊ ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာနံ။
- (ခ) အဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ ဝါ အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝကုသလံ၊ ဝေါဒါန ဘာဝရသံ၊ ဣဋ္ဌဝိပါက ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ယထာဝုတ္တပဒဋ္ဌာနမေဝ။
- (ဂ) လက္ခဏာဒီသု ဟိ တေသံ တေသံ မ္ဗောနံ သဘာဝေါ ဝါ သာမညံ ဝါ လက္ခဏံနာမ၊ ကိစ္စံ ဝါ သမ္ပတ္တိံ ဝါ ရသောနာမ၊ ဥပဋ္ဌာနကာရော ဝါ ဖလံ ဝါ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ နာမ၊ အာသန္နကာရကံ ပဒဋ္ဌာနံ နာမ။
- (ဃ) ဣတိ ယတ္ထ ယတ္ထ လက္ခဏာဒီနိ ဝက္ခာမ၊ တတ္ထ တတ္ထ ဣမိနာဝ နယေန တေသံ နာနတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

(၄-၁၀၅)

၂။ အနုသန္ဓေတက်

ဤသို့ ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒီဟိအတ္ထေဟိ စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍ (ပုဗ္ဗနုသန္ဓေ) ယခုအခါ၌ ကုသိုလ်၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် တဒေတံစသော ဝါကျတို့ကို မိန့်။

(က) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒီဟိ အတ္ထေဟိ စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလ၏ ဝစနတ္ထတို့ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုချေသော် ကုသလ၏ ဝစနတ္ထကိုသာ သိသင့်၍ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကိုကား မသိသင့် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ကုသလ၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုပဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသော ကြောင့် (က) ဝါကျကို မိန့်။

(ခ) ဝါကျ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် ကုသလ၏ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကို ထုတ်ပြတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသိုလ်သည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာ၊ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသာ၊ ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ယောနိသော မနသိကာရပဒဋ္ဌာန်သာ ရှိ၏။ အခြားသော လက္ခဏာမရှိ ဟူသော အနက်သည် ရောက်ရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် (က) ဝါကျကိုသာ ဆရာ မဆိုသင့်။ ကုသလ၏ အခြားဖြစ်သင့်သော လက္ခဏာဒီစတုတ္ထကား အဘယ် ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ခ) ဝါကျကို မိန့်။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)(ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလ၏ လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်တို့၏

သဘော - သဘာဝကို အကျယ်မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် လက္ခဏာဒိ စတုတ္ထမျှကို သာ ဆရာမဆိုသင့်။ ယင်းတို့၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ထိုထိုပရမတ္ထတရားတို့၏ သဘာဝလက္ခဏာ သာမညလက္ခဏာသည်လက္ခဏာမည်၏။ ပြီးစေအပ်သော ကိစ္စနှင့် ပြည့်စုံလာသော ဂုဏ်သည် ရသမည်၏။ ထင်လာသော အခြင်းအရာနှင့် အကျိုးသည် ပစ္စုပဋ္ဌာန်မည်၏။ နီးသော အကြောင်းသည် ပဒဋ္ဌာန်မည်၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလ၏ လက္ခဏာဒိ စတုတ္ထကို လည်းကောင်း၊ (ဂ)ဝါကျဖြင့် ထိုလက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန် တို့၏အရင်းရင်းထူးခြားပုံကိုလည်းကောင်းဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤနေရာ၌ ဆိုအပ်သည်နည်းတူ နောက်နောက်၌ ပြဆိုလတ္တံ့ဖြစ်သော လက္ခဏာဒိစတုတ္ထ အရာ၌လည်းထိုလက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ အထူးကိုပြဦးမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုလက္ခဏာဒိ စတုတ္ထတို့၏ ထူးခြားပုံကို ဆိုဦးမည် မဆိုတော့ပြီကို ပြသင့်သေး၏။ မပြဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတဒေါသနှင့်တကွ ဂန္ထဂရု ပုနရုတ္တိ ဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ဃ)ဝါကျကို မိန့်။

၃။ (ခ)ဝါကျ၌ ဝါသဒ္ဓါ

- ၁။ ကုသိုလ်သည် အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာရှိ၏ ဟူသော အနက်မှတစ်ပါး အနဝဇ္ဇလက္ခဏာရှိ၏ ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း။

- ၂။ ကုသိုလ်သည် အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသရှိ၏ ဟူသော အနက်မှတစ်ပါး ဝေါဒါနဘာဝရသရှိ၏ ဟူသော အနက်ကိုလည်းကောင်း၊
- ၃။ ကုသိုလ်သည် ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏ ဟူသော အနက်မှတစ်ပါး ကုဋ္ဌဝိပါက ပစ္စုပဋ္ဌာန်ရှိ၏ ဟူသောအနက်ကိုလည်းကောင်း။
- ၄။ ကုသိုလ်၏ အကုသလဝိဒ္ဓံသန ကိစ္စရသမှတစ်ပါး၊ ဝေါဒါနဘာဝသမ္ပတ္တိရသကို လည်းကောင်း။
- ၅။ ကုသိုလ်၏ဝေါဒါနအာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်မှတစ်ပါး ကုဋ္ဌဝိပါက ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း လဲပြလိုသောကြောင့် ဝါသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

(ဂ)ဝါကျလာ ဝါသဒ္ဓါများကား သမုစ္စယတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့် ထားပါသည်။

- ၄။ * လက္ခိယန္တိ ဧတေနာတိ လက္ခကံ။
 - * အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကော လက္ခကံ ဧတဿာတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခကံ။
- အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခက၏ + ကုသိုလ်နှင့် လက္ခက + လက္ခအဖြစ်ဖြင့် အစပ်သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခကသည် ပ-နိ။

တစ်နည်း

- * လက္ခိယတိတိ လက္ခကံ။ (သဘာဝ ရ၏)
 - * အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ စ တေ လက္ခကဉ္စာတိ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခကံ။
- အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက ကုသိုလ်တရားတို့၏ လက္ခကနှင့် ဝိသေသန + ဝိသေ သျှ စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ထိုကုသိုလ်တရားတို့၏ အနဝဇ္ဇသုခ

ဝိပါက လက္ခဏာအားဖြင့် တစ်ပါးသည် တစ်ပါးနှင့်တူသော အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ဝိဒ္ဓံသီယတေ ဝိဒ္ဓံသနံ။ (ဝိ+ဝံသ (ဝံသု)+ယု) ဖျက်ဆီးခြင်း။

ဝိဒိ, ဝံ, သ, နံဟူသော အစိတ်အစိတ် ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ် သော ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာသည် ဗျူ-နိ။ ဝိဒ္ဓံသနံ ဟူသော အပေါင်းပညတ္တိ သဒ္ဓါ၏အကြောင်းဖြစ်သော ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* အကုသလဿ ဝိဒ္ဓံသနံ အကုသလဝိဒ္ဓံသနံ။

အကုသိုလ်၏ ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာနှင့် ကာရက+ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန် ဗျူ-နိ။ အကုသိုလ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ရသီယတိ နိပ္ပာဒိယတီတိ ရသော။ (ရသ+အ)

* အကုသလဝိဒ္ဓံသနံ ရသော ဧတဿာတိ အကုသလဝိဒ္ဓံသန ရသံ။

အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသ၏ ကုသိုလ်နှင့် ရသ+ရသဝန္တ စပ်ခြင်းသမ္ပန် သည် ဗျူ-နိ။ အကုသလဝိဒ္ဓံသနရသသည် ပ-နိ။

* ဝေါဒါယတီတိ ဝေါဒါနံ။ (ဝိ+အဝ+ဒါ+ယု) ဖြူစင်ခြင်းကြိယာ။

* ဥပဋ္ဌိယတေ ဥပဋ္ဌာနံ။ (ဘာဝသာနေ)

* အတ္တနော ကာရကံ ပဋိစ္စ ဥပဋ္ဌာနံ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။

* ဝေါဒါနံ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဧတဿာတိ ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာနံ။

ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာန်၏ ကုသိုလ်နှင့် လက္ခဏာ+လက္ခဏာအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန် ဗျူ-နိ။ ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် ပ-နိ။

* ပဒဿ ဌာနံ ပဒဋ္ဌာနံ။

* ပဋိဝိရူဒ္ဓေါ ပက္ခော ပဋိပက္ခော။

* အဝဇ္ဇဿ ပဋိပက္ခံ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခံ။ (ကုသလံ)

* အဝဇ္ဇပဋိပက္ခဿ ဘာဝေါ အဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တံ။

ကုသိုလ်တရားတို့၏+ကိလေသာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း

ပဋိပက္ခဘောဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
ကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခြင်း ပဋိပက္ခဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဘာဝိယတိ လက္ခိယတိ ဧတေနာတိ ဘာဝေါ။

* သဿ အတ္တနော ဘာဝေါ သဘာဝေါ။

ပထဝီ ဖဿစသော မိမိတို့၏+ကက္ခဠလက္ခကာ၊ ဖုသနလက္ခကာ စသည်တို့နှင့် သဘာဝ+သဘာဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။
မိမိတို့၏သဘောလက္ခကာသည် ပ-နိ။

* သမာနဿ ဘာဝေါ သာမညံ။ (သမာန+ကျ)

တူသော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၏ + တူခြင်း သာဒိဿျဘောဂုဏ်
နှင့်ဂုဏေး + ဂုဏ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ တူခြင်း သာဒိဿျ
ဘောဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ကာရေတဗ္ဗံ နိပ္ပါဒေတဗ္ဗန္တိ ကိစ္စံ။ (ကာရ+ရိစ္စ)

* ရသီယတိ နိပ္ပာဒီယတိတိ ရသော။ (ကိစ္စရသရ၏) (ကမ္မသာဓ်)

* ရသတိ သမ္ပဇ္ဇတိတိ ရသော။ (သမ္ပတ္တိရသ ရ၏) (ကတ္တုသာဓ်)

* သမ္ပဇ္ဇတိတိ သမ္ပတ္တိ။ (ဂုဏ်ရ၏)

* ဥပဋ္ဌိယတေ ဥပဋ္ဌဟတိတိ ဝါ ဥပဋ္ဌာနံ။

* ပရိမုခံ ဥပဋ္ဌိယတေ ဥပဋ္ဌာတိတိ ဝါ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။

(အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာနံ)

* ကာရကံ ပဋိစ္စ ဥပဋ္ဌာတိတိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ။ (ဇလပစ္စုပဋ္ဌာနံ)

၆။ (ဂ)ဝါကျ လက္ခကာဒိသု ဟိ တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ သဘာဝေါ ဝါ
သာမညံဝါ လက္ခကာနာမ -ဖြင့် လက္ခကာသည် သဘာဝလက္ခကာ သာမည
လက္ခကာအားဖြင့် နှစ်မျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခကာကို
လက္ခိယတေ အနေနာတိ လက္ခကာဟု ကရကသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်
အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ရုပ်နာမ်ပရမတ္ထတို့တွင် ပထဝီဓာတ်၏ ကက္ခဠ

လက္ခဏာသည် သဘာဝလက္ခဏာမည်၏။ ပထဝီဓာတ်၏ ရှုပ္ပနလက္ခဏာ သည် သာမညလက္ခဏာမည်၏။ ဖဿ၏ ဖုသနလက္ခဏာသည် သဘာဝ လက္ခဏာမည်၏။ ဖဿ၏ နမနလက္ခဏာသည် သာမညလက္ခဏာမည်၏။ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို လည်းကောင်း သိစေသည်။ (အဘိဓမ္မေယျတ္ထ၊ သကတ္ထသံဝဏ္ဏနာ)

ကိစ္စံ ဝါ သမ္ပတ္တိံ ဝါ ရသောနာမ-ဖြင့် ရသသည် ကိစ္စရသ (ပြီးစေအပ် သောကိစ္စ)သမ္ပတ္တိရသ (ပြည့်စုံလာသောဂုဏ်)ဟု နှစ်မျိုးရှိသည်အဖြစ်၊ (သရုပ်ကြားအဘိဓမ္မေယျတ္ထ) (သကတ္ထ)။ ရသော ကို ရသီယတိ နိပ္ပိဒီယ တီတိ ရသော (ကိစ္စရသ) ရသတိ သမ္ပဇ္ဇတီတိ ရသော (သမ္ပတ္တိရသ) ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဥပဋ္ဌာနာကာရော ဝါ ဖလံ ဝါ ပစ္စုပဋ္ဌာနံနာမ-ဖြင့် ပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန် (ထင်လာသော အခြင်းအရာ)ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန် (ဖြစ်လာ သောအကျိုး) ဟု နှစ်မျိုးပြားသည်အဖြစ်၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို ပရိမုခံ ဥပဋ္ဌိယတေ ဥပဋ္ဌာတီတိ ဝါ ပစ္စုပဋ္ဌာန် (အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်)။ ကာရကံ ပဋ္ဌိစ္စ ဥပဋ္ဌာတီတိ ပစ္စုပဋ္ဌာန် (ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်)ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာသန္နကာရကံ ပဒဋ္ဌာနံနာမ-ဖြင့် ပဒဋ္ဌာန်ကို ပဒါနံ ဌာနံ ပဒဋ္ဌာနံ၊ တစ်နည်း - ပဒဉ္စ တံ ဌာနံဇာတိ ပဒဋ္ဌာနံဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ နီးသော အကြောင်းသည် ပဒဋ္ဌာန်မည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

- ၇။ (က) တဒေတံ - ကား ဆိုနေဆဲဖြစ်သော ကုသိုလ်စိတ်ကိုပင် စွဲသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (ဂ) တေသံ တေသံ မ္မောနံ - ကား ပသိဒ္ဓဝိသယ။
- (ဃ) တတ္ထ တတ္ထ - ကား ယတ္ထ ယတ္ထဟူသော အနိယမဝါကျ ဖြင့် ညွှန်းဆိုသော ထိုထိုအရာဌာနကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

ဣမိနာဝ နယေန - ကား ပသိဒ္ဓဝိသယ။ တေသံ - ကား ပက္ကန္တဝိသယ။

အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝ

- ၀၀ - ကို အနဝဇ္ဇနောင်ထိုင်ပါ။ အနဝဇ္ဇမေဝ -
- ၁။ အနဝဇ္ဇလက္ခဏာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ သုခပိပါကလက္ခဏာသည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။
- ၃။ ထိုအနဝဇ္ဇလက္ခဏာရှိသော ကုသိုလ်ဖြစ်သည်အနညာတ။

ဣမိနာဝ နယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ

- ၁။ ဤယခုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ ဤနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အခြားနည်းသည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။

ယထာဝုတ္တ ပဒဋ္ဌာနမေဝ

- ၁။ ဆိုခဲ့ပြီးသော ယောနိသောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာန်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- ၂။ အခြားပဒဋ္ဌာန်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။

၈။ လက္ခဏာဒိစတုတ္ထကို ကြိယာငါးတန်ထုတ်နည်း

နိယံ။ ။ လက္ခဏံ ဒဿန၊ ဒီပက ပဒဋ္ဌာန်၊ ရသံ သမ္ပတ္တိ၊
 ထုတ်ဘိ ပကာသံ၊ ကိစ္စံ ရသ၊ ဝိဘာဝတည်း။
 အနဘာဝ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ထုတ်ကြောင်းမှန်သည်။
 ငါးတန်ကြိယာ ထုတ်နည်းတည်း။

လက္ခဏာကို ဒဿနတ္ထ၊ ပဒဋ္ဌာန်ကို ဒီပကတ္ထ၊ သမ္ပတ္တိရသကို ပကာသနတ္ထ၊ ကိစ္စရသကို ဝိဘာဝတ္ထ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို အနဘာဝတ္ထ ထုတ်ရမည်။ ဤအခွဲ၌ ဝိဘာဝတ္ထကို အကြောင်းဟု မယူဘဲ အကျိုးဟု ယူသည်။

နောက်တစ်နည်း

ဆောင်။ ဒဿံ + လက်၊ ဒီ + ဋ္ဌာန်၊ ပကာသံ၊ ကိစ္စံရသမှတ်၊
 သမ္ပတ် + အာကာ၊ ဝိဘာဝါ၊ ဖလာအနမှတ်။

လက္ခဏာကို ဒဿနတ္ထံ။ ပဒဋ္ဌာန်ကို ဒီပကတ္ထံ။ ကိစ္စရသကို ပကာသနတ္ထံ။ သမ္ပတ္တိရသနှင့် အာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို ဝိဘာဝတ္ထံ။ ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်ကို အနဘာဝတ္ထံ ထုတ်ရမည်။

ကုသိုလ်ကို လက္ခဏာဒီ စတုတ္ထနည်းအားဖြင့် ကြိုယာဝါးတန်

- ၁။ အနဝဇ္ဇသုခဝိပါက လက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထံ။
- ၂။ ယောနိသောမနသိကာရ ပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထံ။
- ၃။ ဝေါဒါန ဘာဝသမ္ပတ္တိရသသည် ပကာသနတ္ထံ။
- ၄။ အကုသလ ဝိဒ္ဓံသန ကိစ္စရသသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။ (အကျိုး)
- ၅။ ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာန်. ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပဋ္ဌာန်တို့သည် အနဘာဝတ္ထံ။

တစ်နည်း

- ၁။ အနဝဇ္ဇလက္ခဏာသည် ဒဿနတ္ထံ။
- ၂။ ယောနိသော မနသိကာရ ပဒဋ္ဌာန်သည် ဒီပကတ္ထံ။
- ၃။ အကုသလ ဝိဒ္ဓံသန ကိစ္စရသသည် ပကာသနတ္ထံ။
- ၄။ ဝေါဒါနဘာဝသမ္ပတ္တိရသနှင့် ဝေါဒါနအာကာရပစ္စုပဋ္ဌာန် တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထံ။
- ၅။ ဣဋ္ဌဝိပါက ဖလပစ္စုပဋ္ဌာန်သည် အနဘာဝတ္ထံ။ (အကျယ်ကို ပထမပိုင်း စည်းမျဉ်းဖွင့်ဆိုချက်၌ ရှိပါ။)

(ဃ) ဝါကျ ဝေဒိတဗ္ဗ ထားရခြင်းအကြောင်း

နောက်နောက်၌ ပြဆိုလတ္တံ့သော လက္ခဏ. ရသ. ပစ္စုပဋ္ဌာန်. ပဒဋ္ဌာန် တို့၏ အထူးကို ဤနည်းအတူ သိရမည်ဟု တိုက်ရိုက်မဟုတ်သော အညွှန်း နေယျတ္ထ. ဥပစာရတ္ထ. သံသယတ္ထတို့ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားသည်။

၁၀။ ယတ္ထ ယတ္ထ လက္ခဏာဒီနိ ဝက္ခာမ

လက္ခဏာဒီနိ အရ ဆိုလတ္တံ့သော အနာဂတ်ဖြစ်သည့် ထိုထို လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်ဟု ဆိုအပ်သော အတ္ထပညတ် ရ၏။ (ပစ္စည်း)

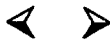
ဝက္ခာမ၌ ဓာတ်အရ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ၏ သန္တာန်၌တည်သော ဉာဏ်၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏ၊ ပြိုင် မရှိ။

တေသံ နာနတ္ထံ ဝေဒိတဗွံ

နာနတ္ထံ အရ လက္ခဏ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့၏ ထူးပုံ အခြင်းအရာဟု ဆိုအပ်သော အာကာရ ပညတ်ရ၏။ (ပစ္စည်း)

တဗ္ဗ ပစ္စည်းအရလည်း ၎င်းကိုပင် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ပကတူပ။

ဝေဒိတဗွံ ၌ ဝိဒေဓာတ်အရ ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏ၊ ပြိုင် မရှိ။



၅၅။ စိတ္တံ အဗ္ဗင်္ဂ (၁)

- (က) စိတ္တန္တိ အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံ။
- (ခ) ဝိဇာနာတိတိ အတ္ထော။
- (ဂ) ယသ္မာ ဝါ စိတ္တန္တိ သဗ္ဗစိတ္တံ သာဓာရဏော ဒေသ သဗ္ဗေ။ တသ္မာ ယဒေတ္ထ လောကီယကုသလာကုသလ ကိရိယ စိတ္တံ၊ တံ ဇေနဝိထိဝသေန အတ္တနော သန္တာနံ စိနောတိတိ စိတ္တံ။
- (ဃ) ဝိပါကံ ကမ္မကိလေသေဟိ စိတန္တိ စိတ္တံ။
- (င) အဝိစ သဗ္ဗမ္ပိ ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံ။

(၈) စိတ္တကရကတာယ စိတ္တန္တိ ဝေဓမ္မတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊
(၄- ၁၀၆)

မှတ်ချက်၊

(၈) ဝေဓမ္မတ္ထ + ဝေဓမ္မတ္ထ၊
ဝေဓိ ဝတ္ထ စိတ္တန္တိ ပဒေ - ဟု ယောဇနာ ဆိုသောကြောင့်
ဝေဓမ္မတ္ထသာသင့်၊

၁။ (၈) ဝါကျ၌ အတ္ထောကို သဒ္ဓဝါစက အတ္ထဝါစကကြ၍ ယင်း၏
သမ္ပန်တို့ကို အသီးသီးထုတ်ပြုပြီးလျှင်ထို(၈)ဝါကျ အနက်ယောဇနာပုံ
ဝိဇာနာတိ၊ သညာ၊ ပညာတို့၏ ကိစ္စတို့မှ ထူးသောအားဖြင့် သိတတ်
၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤဝိဇာနာတိဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ စိန္တေတိတိ ပဒဿ၊
စိန္တေတိ ဟူသောပုဒ်၏။ (သမ္ပန်)။ အတ္ထော၊ အနက်ရှိသော သဒ္ဓါတည်း။ (သဒ္ဓ
ဝါစက)

ဝိဇာနာတိ၊ သညာ - ပ - သိတတ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသညာ
ပညာတို့၏ ကိစ္စတို့မှ ထူးသောအားဖြင့် သိတတ်၏ ဟူသော အနက်သည်။
စိန္တေတိတိ ပဒဿ၊ စိန္တေတိ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
(အတ္ထဝါစက) (မကိမဇ္ဈ။ ပ ၁၂၅။)

(၈) ဝါကျ စိတ္တကရကတာယ၏ အနက်လေးမျိုးကို နိဿယ၌ ရှုပါ။

၂။ (က) အနုသန္ဓေ

ဤသို့ ကုသလန္တိ ကုစ္ဆိတာနံ သလနာဒီဟိ အတ္ထေဟိ ကုသလံ
စသောဝါကျတို့ဖြင့် ကုသလံပုဒ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို ပြဆိုတော်မူပြီး၍
ယခုအခါ၌အစဉ်ရောက်လာသည့်အားလျော်စွာ စိတ္တံ ဟူသောပုဒ်၏ သံဝဏ္ဏ
နာကို ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် စိတ္တန္တိ စသော ဝါကျတို့ကို
မိန့်။

(ခ) ဝါကျ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် စိတ္တံကို အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတံ စိတ္တံ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် စိန္တေတိတံ စိတ္တံ အရ ဦဟနစိန္တာ၊ ပဇာနနစိန္တာတို့ကို ယူရမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။

တစ်နည်း - ဦဟနစိန္တာ၊ ပဇာနနစိန္တာ၊ ဝိဇာနနစိန္တာတို့ကို ယူရမည် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား စိတ္တပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုရာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ဤဦယူသင့် သော စိန္တာကို ဆရာ ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့်

(ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အာရမ္မဏံ စိန္တေတိဟု သာမညဆိုသော်လည်း ဦဟနစိန္တာ၊ ပဇာနန စိန္တာတို့ကို မယူရ။ ဝိဇာနနစိန္တာကိုသာ ယူရမည်ဟု ငါပြဆိုသော ကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဝါကျဖြင့် အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတံ စိတ္တံဟု စိတ္တံ၏ဝစနတ္ထကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ပင် ဆိုသော်လည်း ထိုအာရမ္မဏံ စိန္တေတိတံ စိတ္တံ ဟူသော စကားသည် စိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံနေ သောကြောင့် လောကီ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာစသော ထိုထိုစိတ် အထူးတို့နှင့် သင့်လျော်သည့် ဝိသေသ ဝစနတ္ထတို့ကိုလည်း ဆိုသင့်သေး သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် စိတ်အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတံ စိတ္တံ ဟူသော သာမညဝစနတ္ထကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်။ ထိုထို စိတ်အားလျော်သော ဝိသေသဝစနတ္ထကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

တစ်နည်း

ဆရာ ဆရာသည် စိတ္တံကို အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောတို့ကို ဟောရာ၌ စိတ္တံကို အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံဟူ၍ပင် ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ ထို့ကြောင့် (က) ဝါကျကိုသာ မဆိုသင့်၏။ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောစိတ်တို့ကို ကောက်ယူလိုရာ၌ အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထ ပြုရပါမည်နည်း။ စုဒါကြောင့် (ဂ) ဝါကျကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား -

လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောစိတ်တို့ကို ကောက်လိုရာ၌ အတ္တဇော သန္တာနံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောတို့ကို ယူခိုက် အတ္တဇော သန္တာနံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံ ဟု ကတ္ထုသာဝ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဝိပါက်စိတ်တို့ကို ကောက်ယူလိုရာ၌လည်း ထိုနည်းတူပင် ဝစနတပြုရမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ဝိပါက်စိတ်တို့ကို ကောက်ယူလိုရာ၌ ဖြစ်သင့်သော ဝစနတ္ထကိုလည်း ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝိပါက်စိတ်ကို ကောက်လိုရာ၌ ကမ္မကိလေသေဟိ စိတန္တိ စိတ္တံဟု ကမ္မသာနေ ဝစနတ္ထ ပြုရမည် ဟူလို။

(င) ဝါကျ ပါပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် စိတ္တ၏ ဝစနတ္ထနှစ်မျိုးကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌေးနှင့် အဆုံးဇောတို့သည် စိတ္တမမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်တမူကား ထိုအာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌေးနှင့် အဆုံးဇောတို့သည်လည်း စိတ်ပင်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် အာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌေး အဆုံးဇောတို့နှင့် တကွ စိတ်အား လုံးရရှိင်သော ဝစနတ္ထတစ်မျိုးကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ္ဓိကြောင့် (င) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

အာဝဇ္ဇန်းဋ္ဌေး၊ အဆုံးဇောတို့နှင့်တကွ စိတ်အားလုံးသည် သမ္ပယုတ်၊ ဘုံ၊ အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ္တေတီတိ စိတ္တံဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်ဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ (ဂ) ယသ္မာ ဝါ ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

၁။ အာရမ္မဏံ စိန္တေတီတိ စိတ္တံ ဟူသော ကတ္ထုသာဓိ ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး အတ္တနော သန္တာနံ စိနောတီတိ စိတ္တံ ဟူသော ဝစနတ္ထကို လည်း ကောင်း။

၂။ စိန္တေတိ(စိတိတိ) တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး စိ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ စိတ္တ အရ စိတ်အကျဉ်း ၈၉၊ အကျယ် ၁၂၁ ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထမှ တစ်ပါး၊ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇော ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၄။ အာရုံကို သိတတ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ ဟူသော

အကြောင်းသကတ်မှ တစ်ပါး၊ ဇောဝိထိ၏ အစွမ်းဖြင့် မိမိအစဉ်ကို စိတတ်
သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟူသော အကြောင်းသကတ်ကို လည်းကောင်း။
(ဤလေးချက်သည် (ဂ)ဝါကျကို ကြည့်ထုတ်သည်။)

၅။ စိနောတိတိစိတ္တံ ဟူသော ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ကမ္မကိလေသေဟိ
စိတန္တိ စိတ္တံ ဟူသော ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

၆။ တပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထမှ တစ်ပါး၊ ကမ္မတ္ထကို လည်းကောင်း။

၇။ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောဟူသော အဘိ
ဇေယျတ္ထမှ တစ်ပါး၊ ဝိပါက်ဟူသော အဘိဇေယျတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၈။ ဇောဝိထိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် မိမိအစဉ်ကို စိတတ်သောကြောင့်
စိတ်မည်၏ ဟူသော သကတ်မှတစ်ပါး၊ ကံ၊ ကိလေသာတို့သည် စီအပ်သော
ကြောင့် စိတ်မည်၏ ဟူသော အကြောင်းသကတ်ကိုလည်းကောင်း။ (ယ-
ဝါကျကို ကြည့်ထုတ်သည်) လဲလိုသောကြောင့် ဝါ-သဒ္ဓါထားသည်။

(င) ဝါကျ အပိစ ထားရခြင်းအကြောင်း

၁။ စိနောတိတိ စိတ္တံ ။ ကမ္မကိလေသေဟိ စိတန္တိ စိတ္တံ ဟူသော
ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး၊ စိတ္တေတိတိစိတ္တံ ဟူသော ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

၂။ စိဓာတ် - တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်မှတစ်ပါး၊ စိတ္တဓာတ် အ-
ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသည်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇော၊ ဝိပါက် ဟူသော
အဘိဇေယျတ္ထမှတစ်ပါး၊ အာဝဇ္ဇန်း၊ အဆုံးဇောနှင့် တက္ခသော စိတ်အားလုံး
ဟူသော အဘိဇေယျတ္ထကို လည်းကောင်း။

၄။ မိမိအစဉ်ကို စိတတ်သောကြောင့် စိတ်၊ ကံ၊ ကိလေသာတို့သည်
စီအပ်သောကြောင့် စိတ်ဟူသော အကြောင်းသကတ်မှတစ်ပါး၊ သမ္ပယုတ်၊
ဘုံ၊ အာရုံ အားလျော်စွာ ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ ဟူသော
အကြောင်း သကတ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဲလိုသောကြောင့် အပိစ
ထားသည်။

မှတ်ချက် ။ ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံ - ဖြင့် စိတ္တသဒ္ဓါသည် ဆန်းကြယ်ခြင်း အနက်ဟော၊ အနိပ္ပန္န ပါဠိပဒိကပုဒ်ဟု လည်း ယူကြသည်။ ယင်းအလို - စိတ္တံ၏ နိပ္ပန္န ပါဠိပဒိက ပုဒ်အဖြစ်မှ တစ်ပါး၊ အနိပ္ပန္နပါဠိပဒိကပုဒ် အဖြစ်ကို လည်း ကောင်း၊ စိတ္တအရ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာ ဇော၊ ဝိပါက် ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထမှ တစ်ပါး စိတ်အား လုံးဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို လည်းကောင်း လဲလိုသော ကြောင့် အပိစ - ထားသည်။

(င) ဝါကျ သဗ္ဗန္တိ ၌ ဝိ-ကား

စိတ်အားလုံးသည် ဆန်းကြယ်သကဲ့သို့ တစ်ခုတစ်ခုသော စိတ် သည်လည်း သမ္ပယုတ်၊ ဘုံ၊ အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်သာဟု အစိတ် ကို ဆည်းလိုသောကြောင့် ပိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ (အဝယဝ သမုစ္စည်းဟူလို)

ဒေါသပယ်

(က) ဝါကျဖြင့် ကုသလံ၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး စိတ္တံ၏ အဖွင့်ကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏ ဒေါသပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် အာရမ္မဏံ စိန္တေတိအရ ဦဟနနစိန္တာ၊ ပဇာနနစိန္တာတို့ကို မယူရ၊ ဝိဇာနနစိန္တာကိုသာ ယူရမည်ဟု စိန္တေတိအရကို အတိအကျ သတ်မှတ်ပြဆိုသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ဝိရောမိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောစိတ် စသော ထိုထိုစိတ်အထူးတို့နှင့် လျော်ညီသော ဝိသေသ ဝစနတ္ထတို့ကို ပြဆို သောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ပယ်သည်။

ကျန် (ဃ)(င)(စ) ဝါကျတို့ဖြင့်လည်း အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ ပယ်သည်။ (အကျယ်ကို သိလေ)

တပစ္စည်း၊ ထိုစိတ်သည် ပွားစေခြင်း၊ ဆည်းပူးခြင်းအနက်ကို မဟော၊ ကုဋ္ဌကံ စိနောတိကဲ့သို့ စီခြင်းအနက်ကိုဟော၊ တ-ပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ကြိယာဇောတို့သည် ဇောဝိထိ၏ အစွမ်းဖြင့် မိမိအစဉ်ကို စိတ်ဝင်သောကြောင့် စိတ္တမည်သည် ၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ဝိပါကံ ကမ္မကိလေသေဟိ စိတံ-ဖြင့် စိတ္တံကို ကမ္မကိလေသေဟိစိတံ(စိယတေ)တိ စိတ္တံဟု ကမ္မသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်။ စိတ်တ-ပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကံအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ထိုသို့ ဝစနတ္ထပြုခိုက် ဝိပါကံစိတ်ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်၊ ဝိပါကံစိတ်သည် ကံကိလေသာတို့က စိအပ်၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စိတ္တမည်သည် ၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) ဝါကျ အပိစဖြင့် နည်းတစ်ပါးကို သိစေသည်။

သဗ္ဗမ္ဗိ ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံ-ဖြင့် စိတ္တံကို စိတ္တေတိတိ စိတ္တံဟု ကတ္တုသာဓိ ဝစနတ္ထပြုရမည်။ စိတ္တဓာတ်+ အပစ္စည်း။ ယင်းအပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်၊ ဤသို့ ဝစနတ္ထပြုခိုက် အာဝဇ္ဇန်းဒွေး၊ အဆုံးဇော၊ လောကုတ္တရာဇောတို့နှင့်တကွ စိတ်အားလုံးကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ထိုစိတ်အားလုံးသည်လည်းကောင်း၊ ထိုစိတ်တို့တွင် ပါဝင်သော တစ်ပါးပါးသော စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပယုတ်၊ ဘုံ၊ အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ္တမည်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) စိတ္တကရဏတာယ စိတ္တံ- စသည်ဖြင့် စိတ္တံ၌ စိတ္တဓာတ်သည် စိတ္တိ ကရဏအနက်၊ ဒဿနအနက် နှစ်မျိုးတို့တွင် စိတ္တိကရဏအနက်ကို ဟောသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စိတ္တကရဏတာယ - ဖြင့် စိတ္တကရဏ (တစ်နည်း) ကရဏစိတ္တဟုဆိုလိုလျက် ကရဏပုဒ် ကျေသည်ဟုလည်း ယူကြသေးသည်။)

ဇဝမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗော- ဖြင့် စိတ္တသဒ္ဓါသည် စိတ်အားလုံးနှင့်ဆက်ဆံသော သဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့် ထိုထိုစိတ်အားလျော်စွာ ဆိုအပ်

ခဲပြီးသောဝစနတ္တတို့ကိုလည်း ဝိသေသဝစနတ္တအဖြစ် မှတ်သားထိုက်သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၇။ သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏော ဒေသသဒ္ဓေါ-၌ ဒေသ-ကား သဒ္ဓေါဟူသော အစွဲဝိသယ တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။
တသ္မာ ယဒေတ္ထ-၌ တ-ကား ဆိုခဲ့ပြီး အနိယမဝါကျ တစ်ခုလုံးကို ကြိယာနှင့်တကွ စွဲယူသောကြောင့် အနုဘူတဝိသယ။

၈။ ဧဝမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော ၌ ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားရခြင်း အကြောင်း

စိတ္တကရဏတာယ စိတ္တံ- သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် လည်းကောင်း. ဂတိ အကျိုးစသည်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဆန်းကြယ်စွာ ပြုတတ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟု ဆန်းကြယ်ပုံအခြင်းအရာကို ပီပြင် ထင်ရှားစွာ မပြဆိုဘဲ အကျဉ်းမျှသာ ပြဆိုသောကြောင့် ဂုဏ္ဍပဋိစ္ဆန္တသင်္ခေပ ဖြစ်သည်။ ဂုဏ္ဍပဋိစ္ဆန္တသင်္ခေပသည် သံသယကို ဖြစ်စေရကား ထိုသံသယတ္ထ ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝေဒိတဗ္ဗသဒ္ဓါ ထားပါသည်။

ကိရိယာစိတ်၏ ကြိယာငါးတန်

- ၁။ ကိရိယာသည် ဒဿနတ္ထ။
- ၂။ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ကံ. ကိလေသာကို ပယ်သတ်ခြင်းသည် (ဝါ) အနုသယ ကင်းခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- ၃။ ပြုပြုသမျှ ကောင်း. မကောင်းအမှုတို့ ကံအဖြစ်သို့မရောက် ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- ၄။ အောက်မဂ်. အောက်ဖိုလ်တို့နှင့် တကွ သီလ. သမာဓိ စသော ရှေးရှေးသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- ၅။ ဖလသမာပတ္တိသုခမှစ၍ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်

တာယ စိတ္တန္တိ ဝတ္တံ၊ ဝဋ္ဋတိ။

- (ဂ) ဧဝံ တာဝ စိတ္တတာယ စိတ္တံ။
- (ဃ) ကထံစိတ္တကရဏတာယာတိလောကသိပ္ပံ စိတ္တကမ္မတော ဥတ္တရိ အညံ စိတ္တံ နာမ နတ္ထိ။
- (င) တသိပ္ပံ စရဏံ နာမ စိတ္တံ အတိစိတ္တမေဝ ဟောတိ။
- (စ) တံ ကရောန္တာနံ စိတ္တကာရာနံ "ဧဝံဝိဇာနိ ဧတ္ထ ရူပါနိ ကာတဗ္ဗာနိ" တိစိတ္တသညာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တာယ စိတ္တသညာယ လေခါဂဟဏရဉ္စန ဥဇ္ဇောတနဝတ္တနာဒိနိပ္ပိဒိကာ စိတ္တ ကိရိယာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တတော စရဏသခါတေ စိတ္တေ အညတရံ ဝိစိတ္တရူပံ နိပ္ပဇ္ဇတိ။ (ဋ - ၁၀၆)

- ၁။ (ခ) အန္တောဂတ္တာ-၏ သမ္ပန်ကို ဧကဿ စိတ္တဿ-ဟု ထည့်။
 - (ဂ) ဝါကျ စိတ္တတာယ-၏ သမ္ပန်လည်း နည်းတူ။
- ဝတ္တံ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏ ကတ္တာကို မယာ-ဟု ထည့်။
- * ဝတ္တံ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သူ၏ကတ္တာ၊ ထည့်လိုငြား၊ မှတ်သား အဝတ္ထ။

၂။ (က) ဝါကျ အနုသန္ဓေ

ဤသို့ တတ္ထ ယသ္မာ အညဒေဝ သရာဂံ စိတ္တံ စသည်ဖြင့် သဗ္ဗမိ ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံအရ သမ္ပယုတ် ဘုံ အာရုံအားဖြင့် စိတ်တို့၏ ဆန်းကျယ်ပုံကို အကျယ်တဝင့် ဖွင့်ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ တစ်ခုတည်းသော စိတ်ကို ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟု ဆိုနိုင်/ မဆိုနိုင်ကို ပြတော်မူလို သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ရှေးဦးစွာ စောဒကာ ဘောဂစကားရပ်ကို ပြလိုရကား ကာမဉ္ဇေတ္ထ စသော ဝါကျကို မိန့်။

(က) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာဆရာသည် ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံဖြင့် စိတ်အား

လုံးသည် သမ္ပယုတ် ဘုံ အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ ဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ တစ်ပါးတည်းသောစိတ်သည် သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံ အားဖြင့် မဆန်းကြယ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဝါ-တစ်ပါးတည်းသော စိတ် သည် သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် မဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်ဟူ၍ မဆိုထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟု မဆိုသင့်။ ထိုတစ်ခုတည်းသော စိတ်ကို အဘယ်သို့သောနည်းဖြင့် စိတ်ဟု ဆိုထိုက်ပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ထိုအမေးကို စောဒကာ ဘောဂနှင့်တကွ ပြတော်မူ လိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ကာမဇ္ဈတ္တ စသော ဝါကျကို မိန့်။
(အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဖွယ်မလို)

(က) ဝါကျ ပါပနာပဉ္စကတက်လိုလျှင်

ဌပနာ တူပြီ။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည်လည်း သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်ရာ၏။ စင်စစ်တမူကား တစ်ခုတည်းသောစိတ်သည် ဆန်းကြယ် သည်ဟု မဆိုနိုင်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် တစ်ခုတည်းသော စိတ်ကို ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟု ဆိုထိုက် မဆိုထိုက်သည်ကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ကာမဇ္ဈတ္တ စသော ပါဠိကို မိန့်။

(ဂ) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် ယထာနုရူပတော စိတ္တတာယ စိတ္တံ အရ သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်မည်ပုံကို အကျယ်တဝင့် ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ စိတ္တတာယ စိတ္တံနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိသင့် သိထိုက်သော အတ္ထ ဝိနိစ္ဆယတို့ကို စုံလင်စွာ ပြဆိုပြီးဖြစ်၍ ယင်းစကား ရပ်တို့ကို နိဂုံးကမ္ပတ် အဆုံးသတ်သင့်ပြီ မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် တတ္ထ

ယသ္မာ စသော စကားရပ်တို့ကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်၊ ယင်း၏အဆုံး နိဂုံး ကမ္မတ် အပြီးကား အဘယ်ပါနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဧဝံ တာဝ စိတ္တတာယ စိတ္တံ ပါဠိကိုမိန့်။

(င) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ)ဝါကျ လောကသို့၌ စသည်ဖြင့် လောက၌ ပန်းချီအမှုထက် ပို၍ ဆန်းကြယ်သော အမှုမည်သည် မရှိဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ပန်းချီအမှုအားလုံးသည် တန်းတူညီမျှ သာလွန်ဆန်းကြယ် ကြသည် ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ (တစ်နည်း) အခြားသောပန်းချီ ကားတို့သည် လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားနည်းတူ ဆန်းကြယ်သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်၊ ထို့ကြောင့် ပန်းချီမှုအပေါင်းတို့တွင် သာလွန်ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီအမှုကိုလည်း ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်၊ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (င)ဝါကျ မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ထိုဆန်းကြယ်သော ပန်းချီအမှုတို့တွင် လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကား သည် သာလွန်ဆန်းကြယ်ပါ၏ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင် သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(စ) ဝါကျ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် တသို့မို့ စရကံ နာမ စိတ္တံ အတိစိတ္တမေဝ ဟောတိဖြင့် ပန်းချီအမှုတို့တွင် လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားရေးဆွဲမှုသည် (ဝါ) လက်စွမ်းပြပန်းချီကားသည် သာ၍ဆန်းကြယ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆိုလျှင် လက်စွမ်းပြပန်းချီကား ရေးဆွဲမှုသည် လောက၌ အဆန်းကြယ်ဆုံး ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်၊ ထို့ကြောင့် ထိုလက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားထက် သာ၍ ဆန်းကြယ်သော အရာကိုလည်း ဆရာ ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်၊ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ

ဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စုဒ်ကြောင့် (စ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

လက်စွမ်းပြပန်းချီကားသည် ဆန်းကြယ်သော်လည်း ထိုလက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားကို မည်သို့မည်ပုံ ရေးစွဲမည်။ မည်သည့်ဆေးရောင်များ သွင်းမည် စသည်ဖြင့် ကြံစည်စိတ်ကူးစိတ်က ပို၍ဆန်းကြယ်သည်ဟု ငါပြဆိုသော ကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ ဒေါသပယ်

(က) စိတ်တို့သည် သမ္ပယုတ် .ဘုံ .အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကြောင့် စိတ္တမည်၏ဟုဆိုလျှင် တစ်ခုတည်းသောစိတ်သည် သမ္ပယုတ် .ဘုံ အာရုံ အားဖြင့် ဆန်းကြယ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါသလော ဟူသော စောဒက စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ပြလိုသောကြောင့် (က)ဝါကျဖြင့် သြစိတျ ဟိနဒေါသ . ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ခ) ဝါကျဖြင့် တစ်ခုတည်းသောစိတ်ကို စိတ္တဟုဆိုရာ၌ ပဓာန အကြောင်းဖြစ်သော ပရိဟာရာဘောဂကို ပြဆိုသောကြောင့် ဝိရောဓိ ဒေါသကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း - စောဒကာဘောဂမှတစ်ပါး ပရိဟာရာဘောဂကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ . အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဝါကျဖြင့် စိတ္တတာယ စိတ္တံနှင့်ပတ်သက်၍ လိုအပ်သောနိဂုံးကို ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ . အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဝါကျဖြင့် စိတ္တကရဏတာယ စိတ္တံ၏ အကျယ်ကို ပြသော ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(င) ဝါကျဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီအမှုထက် လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားက ပို၍ ဆန်းကြယ်သည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ ကိုပယ်သည်။

(၈) ဝါကျဖြင့် ထိုလက်စွမ်းပြပန်းချီကားထက် ထိုလက်စွမ်းပြပန်းချီကားကို ရေးဆွဲရန် ကြံစည်စဉ်းစားရသောစိတ်က သာ၍ဆန်းကြယ်သည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသကို ပယ်ပါသည်။

တစ်နည်း- (၈) ဝါကျဖြင့် လောက၌ ပန်းချီအမှုသည် ဆန်းကြယ်၏။ ထို့ထက် လက်စွမ်းပြပန်းချီကား ရေးဆွဲမှုသည် ပို၍ဆန်းကြယ်၏။ ထို့ထက် လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားကို ရေးဆွဲရန် ကြံစည်စဉ်းစားရသောစိတ်သည် ပို၍ဆန်းကြယ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီအမှုကို ပြုတတ်သော ကြောင့်စိတ်မည်၏ ဟူသော ငါ၏စကားသည် ယုတ္တိရှိ ခိုင်မာပါပေသည်ဟု ပြဆိုသောကြောင့် ဩစိတျဟီနဒေါသကို ပယ်သည်။

(က) ဝါကျ၌ ကာမဉ္စသဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်-ဟု ဆိုလျှင် တစ်ခုသောစိတ်ကို ဆန်းကြယ် သည်ဟု မဆိုနိုင်၊ ထို့ကြောင့် စိတ္တတာယ စိတ္တံ ဟု မဆိုသင့်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ယင်းစကားကို မနှစ်သက်၍ ထားပါသည်။

(င) ဝါကျ တသို့မို့-၌ ဝိသဒ္ဓါ

လောက၌ ဆန်းကြယ်သော အမှုအပေါင်းသည် ရှိ၏။ ထိုအမှု အပေါင်း၌ ပန်းချီအမှုသည် ဆန်းကြယ်သည်၊ ပန်းချီအမှု၌လည်း လက်စွမ်း ပြပုံ စရကမည်သော ပန်းချီကား အလွန်ဆန်းကြယ်သည်ဟု တစ်ခြားသော ပန်းပုစသော ဆန်းကြယ်သော အမှုကို ငဲ့သည်ဟု အပေက္ခာအနက်ကို ပြလိုသောကြောင့် ဝိသဒ္ဓါ ထားပါသည်။ (ယောဇနာက စိတ္တကို ငဲ့သည့် အပေက္ခာဟု ဆိုသည်။ ဘာသာဋီကာက ရိုးရာအတိုင်း အပေက္ခာ-ဟု ဆိုသည်။)

၄။ (က)ဝါကျ စိတ္တံ

* စိတ္တောတိတိ စိတ္တံ။ (စိတ္တံ+အ) ဆန်းကြယ်ခြင်း။

(စိန္တေတီတိ စိတ္တံ၊ အတ္တနော သန္တာနံ စိနောတီတိ စိတ္တံ၊
ကမ္မင်္ဂလေသေဟိ စိတန္တိ စိတ္တံ ဟု ဝစနတ္ထ မပြုရ။)

* အန္တော အဝဂဓတိ ပဝိသတီတိ အန္တောဂဓံ။

* အန္တောဂဓဿ ဘာဝေါ အန္တောဂဓတ္တံ။

အတွင်းဝင်နေသော တစ်ခုသော စိတ်၏+အတွင်းဝင်ခြင်းကြိယာ
နှင့် ဌာန+ဌာနီ သမ္ပန် ဗျ-နိ။ အတွင်းဝင်ခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

မှတ်ချက်။ ။တ္ထ - ပစ္စည်းအရ အတွင်းဝင်ခြင်း (ပါဝင်ခြင်း) ဂုဏ်ကို
လည်း ကောက်နိုင်သည်။

* ကရောတီတိ ကရဏံ။

* စိတ္တဿ ကရဏံ စိတ္တကရဏံ။

(စိတ္တဿ။ ဆန်းကြယ်သောမှုကို။ (ဝါ) ဆန်းကြယ်သောအကျိုးကို
ဟုပေး။ ယုယောဂ ဆဋ္ဌိ)

ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီမှု၏+ ဆန်းကြယ်အောင် ပြုတတ်သော
စိတ်နှင့်အကျိုး + အကြောင်းစပ်ခြင်းသမ္ပန် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ဆန်းကြယ်အောင် ပြုခြင်းကြိယာသည် လည်းကောင်း၊ ဆန်းကြယ်
အောင် ပြုနိုင်သောဂုဏ်သည်လည်းကောင်း ပဝတ္တိနိမိတ်။

* စိတ္တကရဏဿ ဘာဝေါ စိတ္တကရဏတာ။

ဆန်းကြယ်အောင် ပြုသောစိတ်၏+ ဆန်းကြယ်အောင် ပြုခြင်းကြိယာ
နှင့် သာဓက+ သာဓု သမ္ပန် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ဆန်းကြယ်အောင်ပြုခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* စရိတဗ္ဗန္တိ စရဏံ။ (စရ+ယု) သွားခြင်း။

သွားခြင်းကြိယာ သာမညသည် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ကမ္မသတ္တိဖြင့် အထူးပြုအပ်သော သွားခြင်းကြိယာဝိသေသ၊
တစ်နည်း လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကား၏ သွားလေရာရာ ဆောင်ထိုက်ခြင်း ဂုဏ်
သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* စိတ္တံ ကရောက္ခိတိ စိတ္တကာရာ။

ပန်းချီကား၏+ပန်းချီဆရာနှင့် သံ+သာမိ(သာဓု+သာဓက) သမ္ပန်
သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ပန်းချီရေးဆွဲခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဧဝံ ဝိဓာ ပကာရာ ဧတေသန္တိ ဧဝံဝိဓာနံ။

* စိတ္တံ သညာ စိတ္တသညာ။

ဆန်းကြယ်သောဂုဏ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* လိခိတဗ္ဗာတိ လေခါ။ (ရေးသားအပ်သောပုံကြမ်း)။

[ဘာသာဋီကာ၌ လိခိယတိ ဧတာယာတိ လေခါ-ဟုပြုသည်]။

* လေခါယ ဂဟနံ လေခါဂဟနံ။

ရေးခြစ်အပ်သော ပုံကြမ်း၏+ရေးခြစ်ခြင်းကြိယာ နှင့် အကျိုး
+အကြောင်းစပ်ခြင်း သမ္ပန် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ ပုံကြမ်းရေးသားခြင်း ကြိယာသည်
ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ရန္တိယတေ ရဉ္စနံ။

ရဉ်. ဇ. နံ ဟူသော အစိတ်ပရမတ္ထသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ဆေးဆိုးခြင်းကြိယာသည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။

ရဉ္စနံဟူသော အပေါင်းပညတ္တိသဒ္ဓါ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဆေးဆိုး
ခြင်းကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဥဇ္ဇေတာပိယတေ ဥဇ္ဇေတနံ။ (ဥ=ဇုတ+ယု၊ ကာရိတ်ကျေ)

(ဘာဋီ-၌ ဥဇ္ဇေတိယတေ ဥဇ္ဇေတနံ ဟုဆို၏။)

၆။ (က)ကာမေဉ္ဇေတ္ထ-စသည်ဖြင့် ဤစိတ်အပေါင်းတို့တွင် တစ်ခုတည်း
သာလျှင် ဖြစ်သောစိတ်သည် ဤသို့ မဆန်းကြယ်သည် မဟုတ်ပါလော
ဟူသော စောဒကာဘောဂကို သိစေသည်။

(ခ) စိတ္တာနံ ပန စသည်ဖြင့် ထိုသို့ တစ်ခုတည်းသော စိတ်သည်
သမ္ပယုတ်. ဘုံ. အာရုံအားဖြင့် မဆန်းကြယ်သော်လည်း ထိုစိတ်အပေါင်း
တို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သောကြောင့် အပေါင်းဖြစ်သော စိတ်အားလုံး၏

စိတ္တအမည်ကို အစိတ်ဖြစ်သော တစ်ခုတည်းသော စိတ်၌တင်စား၍ ဧက ဒေသျှပုစာနည်းအားဖြင့် တစ်ခုတည်းသောစိတ်ကိုလည်း ဆန်းကြယ်သည် ဟု (ဝါ) ဆန်းကြယ်သောကြောင့် စိတ်ဟု ဆိုထိုက်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ဧဝံ တာဝ စိတ္တတာယ စိတ္တံ ဖြင့် စိတ္တတာယ စိတ္တံ ဟူသော အကျဉ်းသစ်ပ၏ နိဂုံးကို သိစေသည်။

(ဃ) ကထံ စိတ္တကရကတာယဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပန်းချီအမှုကို ပြုတတ်သောကြောင့် စိတ်မည်၏ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသော ပုစ္ဆာကို သိစေသည်။

လောကသို့၌ စသည်ဖြင့် လောက၌ ပန်းချီအမှုထက် ဆန်းကြယ်သော ဆန်းကြယ်မှုသည် မရှိသည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) တမ္ဗိ စရကံ နာမ စသည်ဖြင့် ထိုပန်းချီအမှုတို့တွင်လည်း သွားလေရာရာ ဆောင်ယူအပ်သော လက်စွမ်းပြ နမူနာပန်းချီကားသည် အလွန်ဆန်းကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(စ) တံ ကရောန္တာနံ စသည်ဖြင့် ထိုဆန်းကြယ်သော ပန်းချီကားကို ရေး ဆွဲကြသော ပန်းချီဆရာတို့၏ "ဤနေရာ၌ ဤသို့သောအရပ်တို့ကို ရေးခြယ်အပ်သည်ဟု" ဆန်းကြယ်သော သညာဖြစ်ပုံကို လည်းကောင်း။

တာယ စိတ္တသညာယ စသည်ဖြင့် ထိုဆန်းကြယ်သော သညာကြောင့် ပုံကြမ်းရေးဆွဲခြင်း၊ ဆေးဆိုးခြင်း၊ အရောင်သွင်းခြင်း၊ ရွဲလုံးရွဲပျောက်ထိုးခြင်း စသည်ကို ပြီးစေတတ်သော ဆန်းကြယ်သော စိတ်၏ အမှုအရာတို့ ဖြစ်ကြပုံကိုလည်းကောင်း။

တတော စရက သင်္ခါတေ စသည်ဖြင့် ထိုသို့ ပထမတစ်ရပ် ဆွဲပြီးနောက် ထိုလက်စွမ်းပြ ပန်းချီကား၌ အခြားသော ဆန်းကြယ်သော အရပ်ဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။ (ဘာဝတ္ထ)

၇။ ဧကမေဝ ဧဝံ စိတ္တံ နဟောတိ။

အသမ္မန္နာဝတ္ထနည်း

- (၁) တစ်ခုသောစိတ်သည် ဂဟေတဗ္ဗ
- (၂) များစွာသောစိတ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

သမ္မန္နာဝတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ်လိုလျှင် -

- (၁) တစ်ခုတည်းသောစိတ်သည် ဆန်းကြယ်သည် မဟုတ်ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- (၂) တစ်ခုတည်းသောစိတ်သည် ဆန်းကြယ်၏ ဟူသောအနက် သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ (နဟောတိက န-ကိုဖြုတ်)
- (၃) များစွာသောစိတ်သည် ဆန်းကြယ်၏ ဟူသော အနက်သည် အနုညာတ။

တသ္မိတ္တိ စရက်နာမ စိတ္တံ အတိစိတ္တမေဝ ဟောတိ

- (၁) ပန်းချီမှု၌ လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားသည် အလွန်ဆန်းကြယ်၏ ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။
- (၂) လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားသည် မဆန်းကြယ်ဟူသော အနက် သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။
- (၃) ပန်းပုမှု စသော အခြားသော ဆန်းကြယ်သော အမှုတို့၌ လက်စွမ်းပြပန်းပုရုပ်စသောအမှုသည်ပိုဆန်းကြယ်၏ဟူသောအနက်သည် အနုညာတ။

မှတ်ချက်။ ။ တသ္မိတ္တိ - ၌ အပေက္ခာအနက်ရှိသော အပိကို မျှော်၍ ထုတ်သည်။

၈။ တသ္မိတ္တိ စရက် နာမ စိတ္တံ အတိစိတ္တမေဝ ဟောတိ ၌ ကြိယာငါးတန်

- (က) အလွန်ဆန်းကြယ်သော လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားသည် ဒဿနတ္ထ။

ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- (ခ) စိတ်ကူးစိတ်သန်း ဆန်းကြယ်မှုသည် ဒီပကတ္ထ။
- (ဂ) မြင်ရသူများ ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြမှုဖြစ်ခြင်းသည် ပကာ-
သနတ္ထ။
- (ဃ) ပန်းချီအရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သောပန်းချီဆရာတို့၏နည်းနာ
နိဿယကိုရရှိခြင်း၊ အဖန်ဖန် လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ပန်းချီဆိုင်ရာ
ဗဟုသုတတို့ကို လေ့လာဆည်းပူးခြင်း စသော အကြောင်း
များသည် ပိဘာဝတ္ထ။
- (စ) ရှင်လူ အပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းမြှောက်စားခြင်းမှစ၍ ထင်ပေါ်
ကျော်ကြား စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ခြင်း စသော အကျိုးများ
သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဧကမ္ပိ စိတ္တတာယ စိတ္တန္တိ ဝတ္တံ ဝဋ္ဋတိ

- (၁) တစ်ခုသောစိတ်ကို စိတ္တဟူ၍ ဆိုထိုက်ခြင်းသည် ဒဿ-
နတ္ထ။
- (၂) ဆန်းကြယ်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ တစ်ခုတည်းသော စိတ်ကို
လည်း စိတ္တဟူ၍ဆိုထိုက်သည် ဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း
သည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) ထိုထိုစိတ်တို့၏ သမ္ပယုတ် ဘုံ အာရုံအားဖြင့် ဆန်းကြယ်
ခြင်း၊ ထိုဆန်းကြယ်သော စိတ်တို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ခြင်း
တို့သည် ပိဘာဝတ္ထ။
- (၅) သောတုဇနတို့၏ သုတမယဉာဏ်မှ ဆက်၍ ဗဟုသုတ
ပြည့်စုံခြင်း၊ စိတ်နှင့်ဆိုင်ရာ အနက်မိပ္ပါယ်တို့ကို ဝေဖန်ခွဲ
ခြမ်း သိနိုင်စွမ်းခြင်းစသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

စိတ္တကိရိယာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ

- (၁) ဆန်းကြယ်သော အမူအရာ ကိရိယာတို့ ဖြစ်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) ဆန်းကြယ်သော သညာသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) ဆန်းကြယ်သော လက်စွမ်းပြပန်းချီကားသည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) ဆန်းကြယ်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းသည် လည်းကောင်း၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ဆရာများ၏ နည်းနာနိဿယကို ရခြင်း စသော အကြောင်းများသည် လည်းကောင်း ပိဘာဝတ္ထ။
- (၅) မြင်ရသူတို့ ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ နာမည်ကျော်ကြားထင်ရှားခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

၁၀။ တာယ စိတ္တသညာယ စိတ္တ ကိရိယာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ

တာယ စိတ္တသညာယ - အရ ပန်းချီရေးဆွဲမီ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ဆန်းကြယ်သော သညာရ၏။ (ပစ္စည်း)

ဥပ္ပဇ္ဇန္တိအရ - ပန်းချီရေးဆွဲသော အခိုက်အတန့်ဖြစ်သည့် ဆန်းကြယ်သော အမူအရာ (ဝါ) စိတ်၏ အမူအရာဟု ဆိုအပ်သော ကာယဝိညတ္တိက နဝကကလာပ်ရ၏။ ဝါ - ကာယဝိညတ် ရ၏။ ပစ္စယုပ္ပန်။

သဟဇာတသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

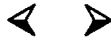
ကြီး - ၄၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အငယ် - ၇ = ပေါင်း ၁၂ - ယထာရဟ ပြိုင်။

တံ ကရောန္တာနံ စိတ္တကာရာနံ

တံ - အရ လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကား ရ၏။ ကရောန္တာနံ - အရ ပန်းချီရေးဆွဲသော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ လက်စွမ်းပြ ပန်းချီကားဟူသော ပစ္စည်းတရားက ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်တရားအား

အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာရမ္မဏ၊ ပုရေဇာတ၊ အတ္ထိ၊ အဝိကတ၌-ပစ္စည်းပြိုင်၊

ကရောန္တာနံအရ-ပစ္စည်း၊ တံအရ-ပစ္စယုပ္ပန်ယူခဲ့လျှင်ပကတူပပြိုင်။



၆၀။ ဥပ္ပန္န အဖွင့်

- (က) ဥပ္ပန္နံ ဟောတီတိ ဧတ္ထ ဝတ္တမာနဘူတာပဂတောကာသတ ဘူမိလဒ္ဓဝသေန ဥပ္ပန္နံ နာမအနေကပ္ပဘေဒံ။
- (ခ) တတ္ထ သမ္ပမ္ဘိ ဥပ္ပိဒဇရာဘဂံသမီသင်္ခါတံ ဝတ္တမာနပ္ပန္နံ နာမ။
- (ဂ) အာရမ္မဏရသံ အနုဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ အနုဘူတာပဂတ သင်္ခါတံ ကုသလာကုသလံ၊ ဥပ္ပဒါဒိတ္တယံ အနုပ္ပတွာ နိရုဒ္ဓံ ဘူတာပဂတသင်္ခါတံ သေသသင်္ခတဉ္စ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ နာမ။
- (ဃ) “ယာနိဿ တာနိ ပုဗ္ဗေ ကတာနိ ကမ္မာနိ” တိ ဧဝမာဒိနာ နယေန ဝုတ္တံ ကမ္မံ အတီတမ္ဘိ သမာနံ အညံ ဝိပါကံ ပဋိတဟိ တွာ အတ္တဇော ဝိပါကသောကာသံ ကတွာ ဌိတတ္တာ၊ တထာ ကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ အနုပ္ပန္နံ ဖဝံ ကတေ ဩကာသေ ဧကန္တေန ဥပ္ပဇ္ဇနတော ဩကာသကတုပ္ပန္နံ နာမ။
- (င) တာသု တာသု ဘူမိသု အသမ္မဟတံ အကုသလံ ဘူမိ လဒ္ဓပ္ပန္နံ နာမ။
- (စ) ဧတ္ထ စ ဘူမိယာ ဘူမိလဒ္ဓဿ စ နာနတ္တံ ဝေဒိတမ္ဘံ ဘူမိတိ ဝိပဿနာယ အာရမ္မဏဘူတာ တေဘူမကာ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဘူမိလဒ္ဓနာမတေသု ခန္ဓေသု ဥပ္ပတ္တာရဟံ ကိလေသဇာတံ။

- (ဆ) တေန ဟေသာ ဘူမိ လဒ္ဓိနာမ ဟောတိ၊ တသ္မာ ဘူမိလဒ္ဓိံ ဝုစ္စတိ။
- (ဇ) ဝေမေတေသု စတူသု ဥပ္ပန္နေသု ဣဓ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နံ အဓိပ္ပေတံ။ (ဋ-၁၀၈/၉)

မှတ်ချက်

(ဃ) ယာနိဿ တာနိ+ယာနိ တာနိ။
 ယာနိဿာတိ အဿ အနေန သတ္တေန ယာနိ တာနိ ကမ္မာနိ-ဟု ယောဇနာ (၈၄)ဆိုသောကြောင့် ယာနိဿ တာနိ-သာသင့်။ (နိဿယ)

စ-သဒ္ဓါ

(ဂ) ဝါကျ သေသသင်္ခတဉ္စ-၌ စ-ကား ဌာနာဌာနပယုဂ်၊ ကုသလာကုသလံနောင်လည်းယှဉ်ပါ။ (ဃ) ဝါကျတထာကတောကာသဉ္စ-၌ စ-ကားအဋ္ဌာနပယုဂ်၊ ကမ္ပံနှင့်ဝိပါကံ နောင်ယှဉ်။ (ယောဇနာ)

ပါဠိဝေဒ္ဓိာန်

- (က) ဝါကျဖြင့် ဥပ္ပန္န လေးမျိုးရှိကြောင်း ပြသည်။
- (ခ) ဝါကျဖြင့် ဥပ္ပိဒံ၊ ဋီ၊ ဘင် ဟူသော ခဏတ္တယနှင့် ပြည့်စုံသော သင်္ခတတရား မှန်သမျှသည် ဝတ္တမာနုပ္ပန္န မည်၏ဟု ပြသည်။
- (ဂ) ဝါကျဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားပြီး၍ ချုပ်သွားပြီးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဇောသည် လည်းကောင်း၊ ခဏတ္တယသို့ အစဉ်ရောက်၍ ချုပ်သွားပြီးသော သင်္ခတတရားမှန်သမျှသည်လည်းကောင်း ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်၏ဟု ပြသည်။
- (ဃ) ဝါကျဖြင့် အတိတ်ကံသည်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်လတ္တံ့အကျိုး ဝိပါကံသည်လည်းကောင်း၊ ဩကာသကတုပ္ပန္နမည်၏ဟု ပြသည်။
- (င) ဝါကျဖြင့် မိမိသန္တာန်၌ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မခွာမနုတ်ရသေး

သော အကုသိုလ်သည် ဘူမိလဒ္ဓါပုဗ္ဗမည်၏ဟု ပြသည်။

(စ) ဝါကျဖြင့် ဘူမိလဒ္ဓါဘူမိနှင့် ဘူမိလဒ္ဓါအရကို ခွဲခြားပြသည်။

(ဆ) ဝါကျဖြင့် ကိလေသာကို ဘူမိလဒ္ဓါဟု ဆိုခြင်းအကြောင်းကို ပြသည်။

(ဇ) ဝါကျဖြင့် ဤ၌လိုအပ်သော ဝတ္ထုမာနုပုဗ္ဗကို ပြသည်။

၁။ (ဂ)(ဃ)(င)ဝါကျတို့လာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်တို့ကိုသာ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယတ္ထ၊ သရူပတ္ထပေါ်လွင်အောင် အနက်ပေးပုံ

(ဂ) ဘူတာဂတုပုဗ္ဗံ၊ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပြီး၍ ကင်းပြီး၊ ချုပ်ပြီးသော ဥပုဗ္ဗဟု ဆိုအပ်သော (သဒ္ဓတ္ထ) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်သည် (သရူပတ္ထ)။

ဝါ-ဥပါဒ် စသော ခဏသုံးပါးသို့ အစဉ်အားဖြင့်ရောက်၍ ကင်းပြီး၊ ချုပ်ပြီးသော ဥပုဗ္ဗဟုဆိုအပ်သော (သဒ္ဓတ္ထ) ကြွင်းသော သင်္ခတ တရားနှင့် တကွ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်သည် (အဘိဓေယျတ္ထ)။

(ဃ) ဩကာသကတုပုဗ္ဗံ၊ အခြားသောကံ၏ အကျိုးပေးခွင့်ကို တားမြစ်၍ မိမိဟူသောကံ၏ အကျိုးပေးခွင့်ကို ပြုခြင်းရှိသော (သဒ္ဓတ္ထ) အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံဟု ဆိုအပ်သည့် ဥပုဗ္ဗသည်။

တစ်နည်း-ထိုသို့ကံသည် ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသည်ဖြစ်၍ အကျိုးပေးခွင့်ရလျှင် စင်စစ်ဧကန် အမှန်အကျိုးဖြစ်သော (အဓိပ္ပာယတ္ထ) (အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့သော) ဝိပါက်ဟူသော ဥပုဗ္ဗသည်။

(င) ဘူမိလဒ္ဓါပုဗ္ဗံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ် မခွာရသေးသော ကြောင့် ရအပ်သောဘုံဟု ဆိုအပ်သော ခန္ဓာရှိသော ကိလေသာဟူသော ဥပုဗ္ဗသည်။

၂။ (က) အနုသန္ဓေ

ဤသို့ စိတ္တန္တိ အာရမ္မဏံ စိန္တေတိတိ စိတ္တံ စသည်ဖြင့် စိတ္တံကို ဖွင့်ပြတော် မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အစဉ်ရောက်လာသည့် အားလျော်စွာ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိကို ဖွင့်ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ ဝတ္ထေ စသော ဝါကျ မိန့်။

(ခ) ဝါကျ ပါပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် ဥပ္ပန္နံသည် ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံ စသော အားဖြင့် များသောအပြား (၄-ပါး) ရှိ၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဥပ္ပန္နံ၏ ပဘောဒကို သာသိရ၍ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ သရူပတ္ထတို့ကိုမူ မသိသင့် ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်၊ ထို့ကြောင့် ယင်းဥပ္ပန္နံတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ သရူပတ္ထတို့ကို ဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်၊ နေချေသော် ဆရာ၌ အဗျာပိတ၊ အပရိပုဏ္ဏဒေါသ သင့်ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ် ရှိသောကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ဥပ္ပါဒ်၊ ဌိ၊ ဘင်ဟုဆိုအပ်သော ခဏသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အလုံးစုံ သော သစ်တတရားသည် ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံမည်၏ ဟု အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ နှင့်တကွ သရူပတ္ထတို့ကို ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌မရောက် ပျောက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ဌပနာပဉ္စက

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဝါကျဖြင့် ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံ၏ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ သဒ္ဓတ္ထတို့ကို ဆိုတော်မူ၏။ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ၏ သဒ္ဓတ္ထ၊ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ သရူပတ္ထတို့ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ ထို့ကြောင့် (ခ) ဝါကျကိုသာ ဆရာမဆိုသင့်၊ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ၏ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့နှင့် သရူပတ္ထကို အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ အဓိပ္ပာယ်ထွေ့ သရူပတ္ထကို ဆိုချေသော် ဆရာ၌ သသံသယ

ဒေါသနှင့်တကွ ဝိရောဓိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ ဤသို့ စောဒနာဖွယ်ရှိသော
ကြောင့် (ဂ) ဝါကျမိန်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြွင်းသော သင်္ခတတရား
နှင့်ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နအရ
ကောက်ရမည်ဟု ငါပြဆိုသောကြောင့် သင်တင်သောဒေါသ ငါ၌
မရောက် ပျောက်ပါ၏ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျ ဥပ္ပါဒိတ္တယံ အနုပ္ပတ္တာသို့

ဆရာ ဆရာသည် အာရမ္မဏရသံ အနဘဝိတ္တာ နိရုဒ္ဓံ ဘူတာပဂတ
သင်္ခတံ ကုသလာကုသလံဖြင့် အာရုံ၏အရသာကို ခံစားပြီး၍ ချုပ်သွားသော
ကုသိုလ် အကုသိုလ်သည် ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။
ထိုအာရုံ၏ အရသာကို ခံစားပြီး၍ ချုပ်သွားသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်
သည်သာလျှင် ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်သလော။ (ဗျတိရေက အာဘော်) ခဏ
သုံးပါးသို့ ရောက်သွား၍ ချုပ်သွားသော ကြွင်းသော သင်္ခတတရားသည်
လည်း ဘူတာပဂတုပ္ပန္နမည်သည် မဟုတ်ပါလော။ (အနုယ အာဘော်)
အဘယ်သို့ မှတ်ရမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် ဥပ္ပါဒိတ္တယံ
အနုပ္ပတ္တာ မိန်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်၍ ချုပ်သွားသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်
တကွ ကြွင်းသင်္ခတတရားသည်လည်း ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်၏
ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ အတိတမ္ပိ သမာနံ စသည်သို့ လီနန္တရစောဒနာ
ဌပနာပဉ္စက တက်

ဆရာ ဆရာသည် ယာနိဿ တာနိ (ပ) ဝုတ္တံ ကမ္မံ - ဖြင့် အတိတ်

ဖြစ်သော ကံသည် ဩကာသကတုပ္ပန္နမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုကံသည် အတိတ်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အခွင့်ကို မပြုနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် အတိတ်ဖြစ်သော ကံသည် ဩကာသကတုပ္ပန္နမည်၏ဟုမဆိုသင့်။ အဘယ် သို့သော အကြောင်းကြောင့် ထိုအတိတ်ဖြစ်သောကံကို ဩကာသကတုပ္ပန္န ဟုဆိုရပါသနည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အတိတ်ဖွဲ့ သမာနံ စသည် မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ထိုကံသည် အတိတ်ဖြစ်သော်လည်း အခြားသောကံ၏ အကျိုးကို တားမြစ်၍ မိမိအကျိုးပေးခွင့်ရအောင် ပြုလုပ်တတ်သောကြောင့် ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ တထာ ကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် ယာနိဿ တာနိ ပုဗ္ဗေဂတာနိ (ပ) ကမ္မံ - ဖြင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည် ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည်သာ ဩကာသကတုပ္ပန္န မည် ၏။ ဝိပါကံသည် ဩကာသကတုပ္ပန္န မမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုဝိပါကံစိတ်တို့ ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်. မမည် ကိုလည်း ဆရာဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ ထိုဝိပါကံစိတ်တို့ကို အဘယ်သို့ သိမှတ်ရပါမည်နည်း။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် တထာ ကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ စသော ပါဠိကို မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝိပါကံစိတ်သည်လည်း ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်၏ ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျ အနုပ္ပန္နမ္ပိ သမာနံ စသည်တို့

ဆရာဆရာသည် တထာကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ - ဖြင့် ဝိပါကံစိတ် သည် ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုဝိပါကံစိတ်သည် ယခု

လောလောဆယ် မဖြစ်သေးသည် မဟုတ်ပါလော၊ (ဝါ) ယခုလောလောဆယ် မဖြစ်သေးသောကြောင့် ဩကာသကတုပ္ပန္န ဟု မဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ဝိပါက်စိတ်သည် ဩကာသကတုပ္ပန္န မည်၏ဟု မဆိုသင့်။ ဤသို့ မေးဖွယ်ရှိသောကြောင့် အနုပ္ပန္နမို့ သမာနံ စသည် မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝိပါက်စိတ်သည် ယခု လောလောဆယ် မဖြစ်သေးသော်လည်း နောင်အခါ သေချာပေါက် ဖြစ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် အခွင့်ပြုပြီးရာ ဖြစ်ရကား ဩကာသကတုပ္ပန္န ဆိုနိုင်ပါ၏ ဟူလို။

၃။ (ဂ) ဝါကျ သေသသစ်တဝယ် အတ္တန္တရဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါသဒ္ဓါ အနက်ရှိသော စ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(၁) ဘူတာပကတ၌ ဘူတ၏ အနုဘဝိတ္ထာတိ အနုဘူတံ ဟူသော ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး ဘဝိတ္ထာတိ ဘူတံဟူသော ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

(၂) အနု ရှေးရှိသော ဘူဓာတ် တပစ္စည်း ပြီးသည်မှတစ်ပါး ဘူဓာတ် တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်ကို လည်းကောင်း။

(၃) အနုဘူတံဟုတွာ အပဂတံ အနုဘူတာပဂတံဟူသော ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး ဘူတံ ဟုတွာ အပဂတံ ဘူတာပဂတံ ဟူသော ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

(၄) အာရုံ၏ အရသာကို ခံစား၍ ချုပ်သွားသော တရားသည် ဘူတာပဂတုပ္ပန္န မည်၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မှတစ်ပါး ခဏသုံးပါးသို့ ရောက်၍ ချုပ်ပြီးသော တရားသည် ဘူတာပဂတ မည်၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို လည်းကောင်း။

(၅) ဘူတာပဂတုပ္ပန္န အရ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထမှတစ်ပါး ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်တကွ ကြွင်းသော သစ်တတရား ဟူသော အဘိဓေယျတ္ထကို လည်းကောင်း။ လဲလိုသောကြောင့် စသဒ္ဓါ

ထားသည်။

(ဃ) ဝါကျ ရှိ တထာ ကတောကာသဉ္စဝယ် အတ္ထန္တရ ဝိကပ္ပန ဝါ-အနက်ရှိသော စ-သဒ္ဓါ ထားရခြင်းအကြောင်း

(၁) ဩကာသောကတောယေနာတိဩကာသကတော(ဩကာသကတံ)ဟူသော တတိယာဗဟုဒ္ဓိသမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဩကာသောကတောယဿာတိ ဩကာသကတော(ဩကာသကတံ)ဟူသော စတုတ္ထီ(ဆဒ္ဓိ)ဗဟုဒ္ဓိသမာသ်ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

(၂) အခြားသောကံ၏ အကျိုးပေးခွင့်ကိုတားမြစ်၍မိမိအကျိုးပေးခွင့်ရအောင် ပြုတတ်သောကြောင့် ဩကာသကတ မည်၏ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မှတစ်ပါး အခွင့်ရသည်ရှိသော် မုရုဇကန် အမှန်အားဖြင့် အကျိုးဖြစ်မည် ဖြစ်သောကြောင့် ဩကာသကတမည်၏ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို လည်းကောင်း။

(၃) ဩကာသကတ အရ ကံဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထမှတစ်ပါး ဝိပါက်ဟူသော အဘိဓမ္မေယျတ္ထကို လည်းကောင်း လဲလိုသောကြောင့် စသဒ္ဓါ ထားသည်။

(ဃ) ကမ္မံ အတိတမ္ပိ သမာနံ၌ ဝိသဒ္ဓါ

အတိတ်ကံသည် အတိတ်ဖြစ်၍ ယခုလောလောဆယ် မဖြစ်သေးသော်လည်း အခြားသောကံ အကျိုးပေးခွင့်ကို တားမြစ်၍ မိမိအကျိုးပေးခွင့်ရအောင် အခွင့်ကို ပြုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဩကာသကတုပ္ပန္နဟူ၍ ဆိုထိုက်သည်ဟု မိမိဟူသောကံကို ရှိုးမြှောက်၍ ဆိုထားသောကြောင့် သမ္ဘာဝနာ၊ ထိုသမ္ဘာဝနာကို ပြလိုသောကြောင့် ဝိ-သဒ္ဓါ ထားပါသည်။

အနုပ္ပန္နမ္ပိ သမာနံ၌ ဝိသဒ္ဓါ

ဝိပါက်သည် ယခုလောလောဆယ်၌ မဖြစ်သေးသော်လည်း နောင်အခွင့်ရလျှင် သေချာပေါက်ဖြစ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဩကာသကတုပ္ပန္နဟူ

၍ ဆိုထိုက်သည်ဟု မိမိစကားကို ချီးမြှောက်သော သမ္ဘာဝနာအဖြစ်ကို ပြလိုသောကြောင့် ပိသဒ္ဓါထားပါသည်။

(ခ) ဝါကျ သဗ္ဗဗိဉ္ဇ ဝိသဒ္ဓါ

အလုံးစုံသော သင်္ခတတရားတို့သည် ဝတ္တမာနပ္ပန္န မည်သကဲ့သို့ တစ်ပါး တစ်ပါးသော သင်္ခတတရားသည်လည်း ဝတ္တမာနပ္ပန္န မည်သည်ဟု အစိတ်ကို ဆည်းသော အဝယဝသမုစ္စည်းကို ပြလိုသောကြောင့် ဝိ-သဒ္ဓါထားသည်။

(ဆ) ဝါကျ တသ္မာ

ကိလေသာသည် တေဘူမကခန္ဓာငါးပါးဟူသော ဘူမိကို ရအပ်သောကြောင့် ထိုအနုသယကိလေသာကို ဘူမိလဒ္ဓဟူ၍ ဆိုရသည်ဟူသော အကျိုးကို ပြသောကြောင့် တသ္မာထားပါသည်။

ဆောင် = လဒ္ဓဂုဏ၊ ကျိုးဖလနှင့်၊ နိဂမတစ်ဖြာ၊ ပြလိုရာ၊ တသ္မာ တေနထား။

(ဇ) ဝါကျ၌ အဓိပ္ပေတံ

ဥပ္ပန္န လေးမျိုးဟူသော သာမညအနက်မှ ဝတ္တမာနပ္ပန္န ဟူသော ဝိသေသကို ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောဒက၏စကားကိုပယ်ရှား၍ ဝတ္တမာနပ္ပန္န ဟူသော မိမိစကားကိုသာ အတည်ပြုလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း အဓိပ္ပေတံ ထားသည်။

၄။ ဥပ္ပန္နံ

- (ခ) ဝါကျအလို ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ဥပ္ပန္နံ။ (ပစ္စုပ္ပန်ကာလ)
- (ဂ) ဝါကျ ပထမပိုင်းအလို - ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာတိ ဥပ္ပန္နံ။ (အတိတ်)
- (ဃ) ဝါကျ ပထမပိုင်းအလို - ကံကိုကောက်သည့်အနိဂ် ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာတိ ဥပ္ပန္နံ။ (အတိတ်)

(ဃ) ဝါကျဒုတိယပိုင်းအလို - ဝိပါက်ကို ကောက်ခိုက် ဥပ္ပဇ္ဈိဿ တီတိ ဥပ္ပန္တံ (အနာဂါတ်)

(င) ဝါကျ ဘူမိလဒ္ဓါပုပ္ဖကို ယူခိုက် ဋီကာကျော်အလို ဥပ္ပဇ္ဈိဿ တီတိ ဥပ္ပန္တံဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု။ တစ်ခြားဆရာ အလို ဥပ္ပဇ္ဈိ ဥပ္ပဇ္ဈတိ ဥပ္ပဇ္ဈိဿတီတိ ဥပ္ပန္တံဟူ၍ တေကာလိကဝိဂြိုဟ်ပြု။

ဤဥပ္ပန္တံ ဟောတိ၌ ဥပ္ပန္တံ အရ ဝတ္တမာနပုပ္ဖကို အလိုရှိအပ်သော ကြောင့် ဥပ္ပဇ္ဈတီတိ ဥပ္ပန္တံဟု ပစ္စုပ္ပန် ဝစနတ္ထပြုပါ။

တစ်နည်း- ဥဒ္ဓံ ပန္တံ ဥပ္ပန္တံ။

အထက်ကာလ၏ ကုသိုလ်စိတ်နှင့် ကာလ + ကာလဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန် ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်။ အထက်ကာလ၌ ဖြစ်ခြင်းသည် ပဝတ္တနိမိတ်။

* အနေကေ ပဘောဒါ ယဿာတိ အနေကပဘောဒံ။

အနေကပဘောဒ၏ ဥပ္ပန္တံနှင့် ပဘောဒ + ပဘောဒဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန် ဗျု - နိ။ အနေကပဘောဒသည်ပ - နိ။

* သမံ အဂံနံ သမဂေါ။

* သမဂေါ အဿ အတ္တိတိ သမဂီ။

ပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်၏ + ခဏတ္တယသမဂီစိတ်နှင့် ဂုဏ် + ဂုဏေးအဖြစ် ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျု - နိ။ အညီအမျှဖြစ်ခြင်းဂုဏ်သည်ပ - နိ။

* ဝတ္တတီတိ ဝတ္တမာနံ။ (ဝတ္တ + မာန)

* ဝတ္တမာနံ စ တံ ဥပ္ပန္တံ စာတိ ဝတ္တမာနပုပ္ဖံ။

ဝတ္တမာနဖြစ်သော ခဏတ္တယသမဂီစိတ်တို့၏ ဥပ္ပန္တံဖြစ်သော ခဏတ္တယ သမဂီစိတ်တို့နှင့် ဝိသေသန + ဝိသေသျှအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျု - နိ။ ဖြစ်ခြင်းကြိယာသည်ပ - နိ။

* နိရုဇ္ဈိတ္တာတိ နိရုဒ္ဓံ။ (နိ + ရုဒ + တ)

* အနုဘာဝိတ္တာတိ အနုဘူတံ။ (ကုသိုလ် အကုသိုလ်ရ၏)။

* အပဂစ္ဆိတိ အပဂတံ။ (ကုသိုလ် အကုသိုလ် ရ၏။)

* အနုဘူတံ စ တံ အပဂတံ စာတိ အနုဘူတာပဂတံ။

* အနုဘူတံ ဟုတွာ အပဂတံ အနုဘူတာပဂတံ။

* တိဏ္ဍံ သမူဟော တယံ။

* ဥပ္ပါဒါဒီနံ တယာ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ။

ဥပါဒါဒါဒိသော သုံးပါးတို့၏ သုံးပါးအပေါင်းနှင့် အစိတ် + အပေါင်း
အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ - နိ။

ဥပါဒါဒါဒိသော သုံးပါးတို့၏ တစ်ခုသည် တစ်ခုနှင့်တူသော အခြင်း
အရာဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပ - နိ။

* ဘဝိတ္တာတိ ဘူတံ။ (သဗ္ဗသင်္ခတ ရ၏)

* အပဂစ္ဆိတိ အပဂတံ။ (သဗ္ဗသင်္ခတ ရ၏)

* ဘူတံ စ တံ အပဂတံ စာတိ ဘူတာပဂတံ။ (အစိတ်)

အနုဘူတာပဂတံ စ ဘူတာပဂတံ စာတိ ဘူတာပဂတံ။

(အပေါင်း) (ဇကသိသ်)

အနုဘူတာပဂတတဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဇာတိတို့၏ ဘူတာ
ပဂတဖြစ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်တကွ အလုံးစုံသော သင်္ခတတရား
တို့နှင့် အချင်းချင်း ဝဲ့သကဲ့သို့ဖြစ်သော အညမညာပေက္ခ သမ္ပန်သည်
ဗျူပ္ပတ္တိနိမိတ်။

ထိုသဗ္ဗသင်္ခတတို့၏ တစ်ပါးသည် တစ်ပါးနှင့် တူသော အခြင်းအရာ
ဟု ဆိုအပ်သော သာမညဇာတ်သည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

* ဩကာသော ကတော ယေနာတိ ဩကာသကတံ။

(အတိတ်ကံ ရ၏)။

တစ်နည်း -

* ဩကာသော ကတော ယသာတိ ဩကာသကတံ။

(ဝိပါက်ရ၏)

* ဩကာသကတံ စ ဩကာသကတံ စ ဩကာသကတံ။

(သရူပေကသိသ်)

* ဘဝတိ ဧတ္ထာတိ ဘူမိ။ (ဘူ + မိ) (တေဘူမကခန္ဓာ ငါးပါးရ၏)

* လတ္တတေတိ လဒ္ဓါ။ (လဘာ + တ) (၎င်းပင်)

* ဘူမိလဒ္ဓါ ယေနာတိ ဘူမိလဒ္ဓံ။ (ကိလေသာရ၏)

တေဘူမကခန္ဓာ ငါးပါး၏ + ကိလေသာနှင့် အာရုံ + အာရမ္မဏိကာ အဖြစ်ဖြင့်စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ တေဘူမကခန္ဓာငါးပါးသည် ပ-နိ။

- ၅။ သမင်္ဂိ = တဒ္ဓိတ်၊ ပုံလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- ဘူတာပဂတ = ဩကာသကတ ဧကသိသ်တဒ္ဓိတ်၊ နပုံလိင်၊ စိတ္တာဒိ၊ အကာရန္တ။
- ဘူမိ = ကိတ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

၆။ (က) ဝတ္တမာန ဘူတာ -ပ- အနေကပ္ပဘေဒံ -ဖြင့် ဥပ္ပန္နသည် ဝတ္တမာနပ္ပန္နစသောအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) တတ္ထ သဗ္ဗမ္ပိ စသည်ဖြင့် ဝတ္တမာနပ္ပန္န အရအလုံးစုံသော သင်္ခတ တရားတို့ကို ယူရမည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအလုံးစုံသော သင်္ခတ တရားတို့သည် ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်ဟူသော ခဏသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ဝတ္တမာနပ္ပန္န မည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ (ဘာဝတ္ထ)။ ဝတ္တမာနပ္ပန္န ကို ဝတ္တတိတိ ဝတ္တမာနံဟု ကတ္ထုသာဓ်ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဝတ္တဇာတ် မာနပစ္စည်း၊ ယင်းမာနပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နကို ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပန္နံ ဟု ကတ္ထုသာဓ်ဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ဥရှေးရှိ သော ပဒဇာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည် လည်းကောင်း၊ ဝတ္တမာနံ စ တံ ဥပ္ပန္နံ စာတိ ဝတ္တမာနပ္ပန္နံဟု ကမ္မဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း သိစေသည်။

(ဂ) အာရမ္မဏရသံ အနုဘဝိတ္တာ ဖြင့် ဘူတာပဂတဝယ် အပါဝင်ဖြစ် သော အနုဘူတကို အနုဘဝိတ္တာတိ အနုဘူတံဟု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြု

လည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓါရုံသော ဘူဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၊ အတိတ်အနက်ကို ဟောလည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓါရုံသော ဘူဓာတ်၏ ခံစားခြင်း အနုဘဝနအနက်ကို ဟောလည်းကောင်း သိစေသည်။

နိရုဒ္ဓံ ဖြင့် အနုဘူတာ ပဂတံ၌ အပဂတကို အပဂစ္ဆိတိ အပဂတံဟု ကတ္တာသုသာန် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ အပရုဒ္ဓါရုံသော ဂမုဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၊ အတိတ်အနက်ကို ဟောလည်းကောင်း၊ အပရုဒ္ဓါရုံသော ဂမုဓာတ်၏ ကင်းခြင်း ချုပ်ခြင်းအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သိစေသည်။

အာရမ္မဏ ရသံ အနုဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ ဖြင့် အနုဘူတာပဂတံကို အနုဘူတံ စ တံ အပဂတံ စာတိ အနုဘူတာပဂတံ ဟု ကမ္မာဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း သိစေသည်။

အနုဘူတာပဂတသင်္ခါတံ ကုသလာကုသလံဖြင့် အနုဘူတာပဂတ ကို ယင်းသို့ဝစနတ္ထပြုပြီးနောက် အနုဘူတာပဂတအရ ကုသိုလ်အကုသိုလ် ကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏရသံ အနုဘဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ အနုဘူတာပဂတသင်္ခါတံ ကုသလာကုသလံဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားပြီး၍ ချုပ်ပြီးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို အနုဘူတာပဂတဟု ဆိုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အနုပ္ပတွာဖြင့် ဘူတာပဂတုပ္ပန္န ဝယ် အပါအဝင် ဖြစ်သော ဘူတာပဂတ၌ ဘူတကို ဘဝိတ္တာတိ ဘူတံဟု ကတ္တာသုသာန်ဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ဘူဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းဘူဓာတ်၏ အစဉ်ရောက်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း အနက်ကိုဟော လည်းကောင်း၊ တပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၊ အတိတ်အနက်ကို ဟောလည်းကောင်း သိစေသည်။

ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အနုပ္ပတွာ နိရုဒ္ဓံ ဖြင့် ဘူတာပဂတံကို ဘူတံ စ တံ အပဂတံ စာတိ ဘူတာပဂတံ (တစ်နည်း) ဘူတံ ဟုတွာ အပဂတံ ဘူတာ ပဂတံဟု ကမ္မာဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဘူတာပဂတသင်္ခတံ သေသသင်္ခါတစ္ဆေဖြင့် ဘူတာပဂတအရ ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်တကွ ကြွင်းသော သင်္ခတတရားအားလုံးကို ယူရ မည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဥပ္ပါဒိတ္ထယံ အနုပ္ပတွာ နိရုဒ္ဓံ ဘူတာပဂတသင်္ခတံ သေသသင်္ခါတစ္ဆေ ဖြင့် ဥပါဒိစသော ခဏတ္တယသုံးပါးသို့ အစဉ်ရောက်၍ ချုပ်လေပြီးသော ကုသိုလ်အကုသိုလ်နှင့်တကွ ကြွင်းသော သင်္ခတတရားအားလုံးကို ဘူတာ ပဂတဟု ဆိုရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အာရမ္မဏရသံ (ပ) ဘူတာ ပဂတုပ္ပန္နံနာမ ဟူသော တစ်ဝါကျလုံးဖြင့် ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံဝယ် ဘူတာပဂတကို အနုဘူတာပဂတံ စ ဘူတာပဂတံ စ ဘူတာပဂတံဟု ဧကသိသ်တဒ္ဓိတံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံကို ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာတိ ဥပ္ပန္နံ ဟု ကတ္ထုသာင် ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဥရှေးရှိသော ပဒဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တား၊ အတိတ်အနက်ကို ဟော လည်းကောင်း၊ ဘူတာပဂ တံ စ တံ ဥပ္ပန္နံ စာတိ ဘူတာပဂတုပ္ပန္နံ ဟု ကမ္မဓာရိသမာသ်ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ ထိုဘူတာပဂတုပ္ပန္နံအရ အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားပြီး၍ ချုပ်ပြီးသော ကုသိုလ် အကုသိုလ်၊ ခဏတ္တယသို့ ရောက်၍ ချုပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော သင်္ခတဗ္ဗေတို့ကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ယာနိဿ တာနိ (ပ) ဝုတ္တံ ကမ္မံ- ဖြင့် မရဏသန္ဓေအခါ၌ ထင်လာ သည့် အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ (ကံအာရုံ) ကို ဩကာသကတုပ္ပန္နံအဖြစ် ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အတီတမ္ပိ သမာနံ (ပ) ဌိတတ္တာ-ဖြင့် ထိုမရဏသန္ဓေအခိုက်၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ အာရုံသည် အတိတ်ဖြစ်သော်လည်း အခြားသော ဝိပါက်ကို တားမြစ်၍ မိမိဝိပါက်အခွင့်ရအောင် ပြုအပ်သော ကြောင့်ဩကာသကတုပ္ပန္နံမည်သည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩကာသော ကတော ယေနာတိ ဩကာသ ကတံဟု တတိယာဗဟုဗ္ဗိသမာသ် ဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံကို ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာတိ ဥပ္ပန္နံဟု ကတ္ထုသာင် ဝစနတ္ထ

ပြုလည်းကောင်း၊ ဥ-ရှေးရှိသော ပဒဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တာ၊ အတိတ်အနက်ကိုဟော လည်းကောင်း၊ သြကာသ ကတံ စ တံ ဥပ္ပန္နံ စာတံ သြကာသကတုပ္ပန္နံ ဟု ကမ္မဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ် ကို လည်းကောင်း သိစေသည်။

တထာ ကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ - ဖြင့် သြကာသကတုပ္ပန္နံအရ အနာဂတ်ဖြစ်သော (ဝါ) အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့သော ဝိပါကံစိတ်ကို ကောက်ယူရ မည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

အနုပ္ပန္နံ သမာနံ (ပ) ဥပ္ပဇ္ဇနတော - ဖြင့် ထိုဝိပါကံစိတ်သည် ယခုလော လောဆယ် မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ နောင် သေချာပေါက် ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် သြကာသကတုပ္ပန္နံ ဟု ဆိုထိုက်သည် အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ သြကာသော ကတော ယသာတံ သြကာသကတောဟု ဆဋ္ဌိ ဗဟုဋီသမာသံ ဝစနတ္ထလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံကို ဥပ္ပဇ္ဇိဿတီတိ ဥပ္ပန္နံ ဟု ကတ္တုသ္မာဓိဝစနတ္ထ ပြုလည်းကောင်း၊ ဥ-ရှေးရှိသော ပဒဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တာ၊ အနာဂတ်အနက်ကို ဟောလည်းကောင်း၊ သြကာသကတုပ္ပန္နံကို သြကာသကတဉ္စ စ တံ ဥပ္ပန္နံ စာတံ သြကာသ ကတုပ္ပန္နံဟု ကမ္မဓာရေသမာသံ ဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ သိစေသည်။

ယာနိဿ တာနိ(ပ) သြကာသကတုပ္ပန္နံ နာမ ဟူသော တစ်ဝါကျလုံး ဖြင့် သြကာသကတုပ္ပန္နံ ကို သြကာသကတုပ္ပန္နံ စ သြကာသကတုပ္ပန္နံ စ သြကာသကတုပ္ပန္နံ ဟု ဧကသိသ်တဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြု လည်းကောင်း၊ ထိုသြ ကာသက တုပ္ပန္နံ အရ မရဏာသန္တအခါ ထင်လာသော အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ (ကံအာရုံ)နှင့် ထိုကံသည် ပြုအပ်သော အခွင့် ရှိသော အခွင့်ရလျှင် သေချာပေါက် ဖြစ်မည်ဖြစ်သော ဝိပါကံစိတ်တို့ကို ကောက်ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း သိစေပါသည်။

(င) တာသု တာသု ဘူမိသု အသမူဟတံ အကုသလံ ဘူမိလဒ္ဓါပ္ပန္နံ နာမဖြင့် ဘူမိလဒ္ဓါပ္ပန္နံ အရ ထိုထိုခန္ဓာတို့၌ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မပယ်မခွာ မနုတ်အပ်သေးသော အနုသယကိလေသာ အကုသိုလ်ကို ယူရမည်အဖြစ်

ကို သိစေသည်။

(စ) ဧတ္ထ စ ဘူမိယာဖြင့် ဘူမိလဒ္ဓါပုဗ္ဗန္တိ ဘူမိနှင့် ဘူမိလဒ္ဓတို့၏ အထူးကို သိထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

ဘူမိ (ပ) အာရမ္မဘူတာ စသည်ဖြင့် ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်ထိုက်သော တေဘူမကခန္ဓာငါးပါးကို ဘူမိအရ ယူရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ (အဘိဓေယျတ္ထ) ဘူမိကို ဘဝတိ ဧတ္တာတိ ဘူမိဟု အဓိကရဏသာဓိဝစနတ္ထပြုလည်းကောင်း၊ ဘူဓာတ် မိပစ္စည်း၊ ယင်းမိပစ္စည်း၏ အဓိကရဏတ္ထံ၌ သက်သည်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

ဘူမိလဒ္ဓိနာမ စသည်ဖြင့် ထိုခန္ဓာတို့၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ကိလေသာ အပေါင်းကို ဘူမိလဒ္ဓိအရ ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဆ) တေန ဟေသာ စသည်ဖြင့် ဘူမိလဒ္ဓိကို ဘူမိ လဒ္ဓါ ယေနာတိ ဘူမိလဒ္ဓါဟု တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ထိုကိလေသာအပေါင်းသည် ထိုခန္ဓာ၌ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုခန္ဓာကို ရအပ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် ကိလေသာအပေါင်းကို ဘူမိလဒ္ဓိဟု ဆိုထိုက်သည်အဖြစ်၊ ဘူမိလဒ္ဓိပုဗ္ဗန္တိကို ဘူမိလဒ္ဓိ စ တံ ဥပ္ပန္နံ ဓာတိ ဘူမိလဒ္ဓိပုဗ္ဗန္တိဟု ကမ္မဓာရည်းသမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

(ဇ) ဧဝမေတေသု စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဥပ္ပန္နလေးပါးတို့တွင် ဤဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၌ ဥပ္ပန္နအရ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နကို ယူရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုဥပ္ပန္နကို ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပန္နံ ဟု ကတ္ထုသာဓိဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥရှေးရှိသော ပဒဓာတ် တပစ္စည်း၊ ယင်းတပစ္စည်း၏ ကတ္တာအနက်ကို ဟောသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း သိစေသည်။

၇။ သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ နှင့် အညီ (ဇ)ဝါကျ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္န နောင် ဧဝထိုင်လျှင် (ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံ ယေဝ)

ဂဟေတပ္ပကား ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နတည်း။

နိဝတ္ထေတဗ္ဗကား ဘူတာပဂတုပ္ပန္န စသော သုံးပါးတည်း။

အနညာတကား ထိုဝတ္ထမာနပ္ပန္န၏ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ခြင်းဂုဏ်တည်း။

ဝိသယ

ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ ဇတ္ထံ ဥတ္ထကား ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ခ) တတ္ထ ကား (က) ဝါကျရှိ ဥပ္ပန္နလေးပါးကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။

(ဃ) ယာနိဿ တာနိ ပုဗ္ဗေကတာနိ ဌိ ယာနိ တာနိတို့ကား ပုဗ္ဗေကတာနိ ကမ္မာနိ ဟူသော အစွဲပုဒ် တိုက်ရိုက်ရှိသောကြောင့် ပသိဒ္ဓဝိသယ။

(ဆ) တသ္မာကား (စ) ဝါကျ တစ်ခုလုံးကို စွဲသောကြောင့် အနဘူတဝိသယ။

၈။ (၉) ဝါကျ ဣဓ ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံ အဓိပေတံ၌ ကြိယာငါးတန်

၁။ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၌ ဥပ္ပန္နံအရ ဝတ္ထမာနပ္ပန္နကို ယူရခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။

၂။ ဤနေရာ၌ ဝတ္ထမာနပ္ပန္နသာ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။

၃။ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိအရ ဖြစ်ထိုက်သော မဟာကုသိုလ်စိတ်၏ ခဏတ္တယနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။

၄။ အဝိဇ္ဇာ တကုာ ကံ အာဟာရ စိတ် ဥတု စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။

၅။ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏ သောက ပရိဒေဝစသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

ယာနိဿ တာနိ ပုဗ္ဗေကတာနိ ကမ္မာနိ အရ

(၁) မရဏသန္ဓေအခါ၌ အတိတ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်

အရှင်ဩဒါတသိရီဘိဝံသ

- ကံရ၏။ ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) ထိုကံဖြစ်စဉ်က ယောနိသောမနသိကာရ အယောနိသော မနသိကာရဟူသော အကြောင်းများသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) ထင်လာသော အာရုံအားလျော်စွာ စိတ်ညစ်ညူးခြင်း၊ စိတ် နှလုံး သာရွှင်ခြင်း ဟူသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) အသပ္ပူရိသုပနိဿယ အသဒ္ဓမ္ပသဝန စသော ရှေးရှေး သော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- (၅) ထိုထင်လာသောကံအာရုံအားလျော်စွာ ကောင်းရာသုဂတိ၊ မကောင်းသော ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ခြင်း စသော အကျိုး များသည် အနဘာဝတ္ထ။

တထာ ကတောကာသဉ္စ ဝိပါကံ၌ ဝိပါကအရ

- (၁) စုတိ၏ အနန္တရ၌ အကျိုးဖြစ်လတ္တံ့သော ပဋိသန္ဓေ ဝိပါကံ စိတ်စေတသိက် ကဋတ္တာရုပ်သည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) မရဏသန္ဓေအခါ၌ ထင်လာသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ် ကံဇောသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) ဘဝသစ်၌ သုခဒုက္ခ ခံစားခြင်း ပကာသနတ္ထ။
- (၄) ထိုနေကံဖြစ်စဉ်အခါ၌ ရယူဆည်းပူးအပ်သည့် ကုသိုလ် ကံ အကုသိုလ်ကံနှင့် ယောနိသောမနသိကာရ၊ အယောနိ သောမနသိကာရ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- (၅) ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ စသော အကြောင်းများသည် အနဘာဝတ္ထ။

ဘူမိလဒ္ဓါပုပ္ဖအရ - အနသယကိလေသာ ရ၏။

- (၁) ယင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
- (၂) အဝိဇ္ဇာ တဏှာတို့ကို မပယ်သတ်နိုင်ခြင်း (ဝါ) အရဟတ္တ

- မဂ်.ဇိုလ်ကို မရသေးခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။
- (၃) ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ ဖြစ်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။
- (၄) အောက်မဂ် အောက်ဇိုလ်ဉာဏ်တို့ကို မရသေးခြင်းမှ စ၍ အသဒ္ဓမ္မသဝန အသပ္ပူရိသုပနိဿယ တိုင်အောင်သော အကြောင်းအဆက်ဆက်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။
- (၅) ဝိတိတ္တမကိလေသာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမှ စ၍ များစွာသော အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

၁၀။ အာရမ္မဏ ရသံ အနဘာဝိတွာ -၌

အာရမ္မဏ ရသံအရ စိတ်စေတသိက် ရုပ် နိဗ္ဗာန် ပညတ်ဟူသော အာရုံ ၆-ပါး ပစ္စည်းတရား ရ၏။ အနဘာဝိတွာ၌ ဘူဓာတ်အရ ကုသိုလ် အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာရမ္မဏ ၈-ပစ္စည်း ယထာရဟ ပြိုင်။

အနဘာဝိတွာ နိရုဒ္ဓံ

အနဘာဝိတွာ အရ ဥပါဒ်ခဏ၊ ဋီခဏဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ နိရုဒ္ဓံအရ ဘင်ခဏ၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပကတူပ။

ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အနပ္ပတွာ

ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အရ ဥပါဒ် ဋီ ဘင် ဟူသော ခဏသုံးပါး ရ၏။ (ထို ခဏသုံးပါးဟူသည် ထိုထို စိတ်စေတသိက် ရုပ်တရားတို့ပင်တည်း) အနပ္ပတွာ၌ ဓာတ်အရ ထိုထို စိတ်စေတသိက် ရုပ်တရား ရ၏။ သဟဇာတ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု။ ၁၅-ပစ္စည်း ပြိုင်။

မှတ်ချက်။ ။ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ အရ ဥပါဒ် ဋီ ဘင် ဟူသော ခဏသုံးပါး ပညတ်တရားကိုယူလျှင် ပကတူပသတ္တိ၊ ပြိုင်မရှိ။

တာသုတာသု ဘူမိသု အသမ္မဟတံ အကုသလံ၌

ဘူမိသု အရ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးရ၏။ (ပစ္စည်း)
အသမ္မဟတံ အရ - အနသယကိလေသာ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)
အာရမ္မဏသတ္တိ၊ ယထာရဟစ - ပစ္စည်းပြိုင်။

သဟဇာတမျိုး ပြိုင်လိုလျှင်

ဘူမိသု အရ အကုသိုလ်စိတ်၊ စေတသိက်၊ စိတ္တဇရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူ၍
အသမ္မဟတံ အရ အနသယကိလေသာ ပစ္စည်းယူပြီး ပြိုင်။

ဝတ္ထုမျိုး ပြိုင်လိုလျှင်

ဘူမိသု အရ ဝတ္ထုရုပ် ၆ - ပါး (ပစ္စည်း)
အသမ္မဟတံ အရ အနသယကိလေသာ (ပစ္စယုပ္ပန်) ယူ၍ ပြိုင်။

နာနတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ

ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၌ ဝိဒေတံအရ ဉာန်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာ
ကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်)။ တဗ္ဗပစ္စည်းအရ ဘူမိနှင့် ဘူမိ
လဒ္ဓတို့၏ ထူးခြားသော အခြင်းအရာ နာနာကရဏ ပညတ်ရ၏။ အာရမ္မဏ၊
ပြိုင် မရှိ။

ဘူမိလဒ္ဓံ ၌ -

သမာသ်ပုဒ်အရ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါး ရ၏။
အညပုဒ် အရ အနသယကိလေသာ ရ၏။
(တာသု တာသု ဘူမိသု နှင့် နည်းတူ ပြိုင်)

ဘူမိလဒ္ဓန္တိ ဝုစ္စတိ၌

ဝေဒေတံအရ ဉာန်ဝိရိယပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကုသိုလ် မဟာကြိယာ
ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်)။ တေ - ဝိဘတ်အရ ဘူမိလဒ္ဓ
ဟူသော အနသယကိလေသာ ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ၊ အာ - မိ - ဥပ - ပြိုင်။

ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံ အဓိပ္ပေတံ ဌိ

အဓိရှေး ပ-ရှေးရှိသော ဣဓာတ်အရ ဘုရားရှင်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) တဗ္ဗပစ္စည်းအရ ဝတ္ထမာနပ္ပန္နံဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခတတရား အားလုံး ရ၏။ (ပစ္စည်း) အာရမ္မဏသတ္တိ၊ စ-ပစ္စည်းယထာရဟပျိုင်။



၆၁။ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ အဗ္ဗဋ္ဌံ

- (က) “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ” စေတံ ဒေသနာသီသမေဝ။
 - (ခ) န ပန စိတ္တံ ဧကကမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
 - (ဂ) တသ္မာ ယထာ “ရာဇာ အာဂတော”တိ ဝုတ္တေ န ပရိသံ ပဟာယ ဧကကောဝ အာဂတော၊ ရာဇပရိသာယ ပန သဒ္ဓိယေဝ အာဂတောတိပညာယတိ။ ဧဝမိဒမ္ပိ ပရောပဏ္ဏာသ ကုသလ ဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိယေဝ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝေဒိတဝံ။
 - (ဃ) ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေန ပန “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” ဧဝံ ဝုတ္တံ။
- (ဋ-၁၀၉/၁၁၀)

၁။ စ-ဆက်၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ- ဧတံ ဝစနံ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဒေသနာသီသမေဝ - ဒေသနာ၌ ပဓာနစကား သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

တစ်နည်း စိတ္တံ (ပ) ဟောတိတိ ဧတ္ထ - ဤပါဌ်၌၊ ဧတံ - ဤစိတ် သည်၊ ဒေသနာ သီသမေဝ - ဒေသနာ၏ ပဓာနဖြစ်သော တရားသည်သာ လျှင်၊ ဟောတိ-၏။

နိယတ် . အနိယတ် ပေးလိုလျှင်

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတီတိ-ဟူသော ၊ ယံ ဝစနံ-အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဝုတ္တံ၊ တံဝစနံ၊ ဒေသနာသီသမေဝ၊ တစ်နည်းစိတ္တံ(ပ) ဟောတီတိ ဧတ္ထ-၌၊ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်ကို၊ ဘဂဝတော၊ ဝုတ္တံ၊ ဧတံ - ဤစိတ်သည်၊ ဒေသနာ သီသမေဝ - ဒေသနာ၌ ပဓာနဖြစ်သော တရားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။

(ခ) ဝါကျ

ဤဝါကျကို နိဿယ၌ ဗျတိရေကဝါကျဟု ဆို၏။ ဘာသာဋီကာ၌ စင်စစ်သော်ကားဟု အနွယအနက် ပေးသည်။

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ ဒေသနာသီသဖြစ်ခြင်းသည် စိတ်၏ တစ်ပါးတည်း ဖြစ်လေ့မရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ စိတ်သည် တစ်ပါးတည်းသာ ဖြစ်လေ့ရှိလျှင် ဒေသနာသီသဟု ဆိုဖွယ်မလို။ ထို့ကြောင့် “ပန” ကို ကာရက သော်လည်းကောင်း၊ ဒဋ္ဌိသော်လည်းကောင်း ယူခြင်းကသာ - သင့်လျော်မည် ထင်ပါသည်။

(ဂ) ဝါကျ

ဤဝါကျရှိ တသွာကိုလည်း နိဿယနစ်စောင်လုံး၌ “ထိုသို့ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည် မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်” ဟု ပေးသည်။

“တသွာ-ထိုသို့ ဒေသနာသီသဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်” ဟု လည်း ပေးနိုင်သည်။ (ဒေသနာသီသဖြစ်၍ ဤစိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော် သောကုသိုလ် တရားတို့နှင့်အတူတကွ ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ရမည်ဟု ဆိုလို သည်။)

(က) (ခ) ဝါကျ အပြန်အလှန်

(က) စိတ္တံ ...ပ...ဟောတီတိ ဧတံ ဒေသနာသီသမေဝ၊ ကသွာ (ဟိတ်ထည့်) (ခ)ပန ယသွာ စိတ္တံ ဧကက မေဝ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ တသွာစိတ္တံ ...ပ

...ဟောတိတိ ဧတံ ဒေသနာသီသမေဝ။ (က - ဝါကျ ပြန်အုပ်)

၂။ (က) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ သဒ္ဓတ္ထ အဘိဓယေတ္ထ ဝစနတ္ထတို့ကို စုံလင်စွာ ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ထို စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသောစကားသည် ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ယူရမည့်အာဟစ္စ ဘာသိတ မုရုတ္ထ နိတတ္ထ ဒေသနာဖြစ်သည်ဟူသော အနက်သည် ရောက် ၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုစကားသည် နိတတ္ထ ဟုတ်မဟုတ် ဆိုသင့် သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

အာဟစ္စဒေသနာ နိတတ္ထဒေသနာ မဟုတ်။ ဒေသနာသီသ နေယျတ္ထဒေသနာသာ ဖြစ်သည် ဟူလို။

(ခ) ဝါကျသို့ ဌာပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိသည် ဒေသနာသီသဖြစ်၏ ဟု ဆို၏။ ထိုဒေသနာသည် အာဟစ္စဘာသိတ နိတတ္ထ ဒေသနာသာ ဖြစ်ကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ဒေသနာသီသနေယျတ္ထ ဒေသနာဟု ဆိုရသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

စိတ်သည် တစ်ပါးတည်း ဖြစ်လေ့မရှိသောကြောင့် ယင်းစိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိသည် ဒေသနာသီသနေယျတ္ထ ဒေသနာဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) ဝါကျသို့ ဌာပနာပစ္စက

ဆရာ ဆရာသည် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိသည် ဒေသနာသီသ ဖြစ်ကြောင်း (ခ) ဝါကျလာ ယုတ္တိနှင့်တကွ ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုသဖြင့်

တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

ထိုသို့ ဒေသနာသီသဆိုသောကြောင့် စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော် သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည်ဟူသော အနက်ကို မှတ်ရ ခြင်း အကျိုးရှိပါ၏ ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ နိဿယနှစ်စောင် အတိုင်းဆိုလျှင် ဆရာ ဆရာသည် စိတ်သည် တစ်ပါးတည်း မဖြစ်ဟုဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုသဖြင့် အကျိုးမရှိသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်ဟု တက်ပါ။

(ဃ) သို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာ သည် (ဂ) ဖြင့် စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ် တရားတို့နှင့်အတူ ဖြစ်၏ဟုဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် မြတ်ဗုဒ္ဓက “တသ္မိ သမယေ ကာမာဝစရံ ကုသလံ စိတ္တံ ပရော ပဏ္ဍာသ ကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” ဟု ဟောသင့်သည် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ထိုသို့မဟောခဲ့။ အဘယ်ကြောင့် ယင်းသို့မဟောဘဲ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူ၍သာ ဟောရပါသနည်း စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ထိုငါးဆယ်ကျော် တရားအပေါင်းတို့တွင် စိတ်သည် ပြဌာန်းသော ကြောင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူ၍သာ ဟောရပါ၏ ဟူလို။

၃။ (က) ဝါကျဖြင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ ဝစနတ္ထ အဘိဓေယျတ္ထတို့ကို သာမက သန္ဓာယဘာသိတ ဒေသနာသီသဖြစ်ပုံကိုပါ သိရသောကြောင့် အဗျာပိတကို ပယ်သည်။

(ခ) ဖြင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ ဒေသနာသီသဖြစ်ပုံကို အကြောင်း ယုတ္တိဖြင့် ပြသောကြောင့် ဩစိတျဟီန ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် ဒေသနာသီသဖြစ်သဖြင့် ရထိုက်သော အကျိုးကို ပြသောကြောင့် နိရတ္တကဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဖြင့် စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူတကွ ဖြစ်သည်ဟူသော မိမိ (အဋ္ဌကထာ) စကားနှင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော ပါဠိတော်စကားတို့ကို မဆန့်ကျင်အောင် ပြသောကြောင့် ပိရောမိကို ပယ်သည်။

- ၄။ * ဒေသီယတိ ကထိယတိတိ ဒေသနာ။
- * ဒေသနာယ သီသံ ဒေသနာသီသံ ။
 ဒေသနာတော်၏ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော အနက်နှင့် အပေါင်း+အစိတ် ဝါစက+ဝါစု သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။
 ဒေသနာ၏ အဦးပဓာနဖြစ်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * အသဟာယ ဘာဝေန ဇတိ ပဝတ္တိတိ ဇကံ။ (ဣ+ကွ)
- * ဇကမေဝ ဇကကံ ။
- * ပရိသမ္ပန္နတော သေတိ ပဝတ္တိတိတိ ပရိသာ ။ (ပရိ+သိ+အ)
- * ရညော ပရိသာ ရာဇပရိသာ ။ (သာမိ+သံ စပ်)
- * ဒသစ ဒသစ ဒသစ ဒသစ ဒသစ ပဏ္ဍာသာ ။
- * (ဒသငါးခုကို ဇကသိသံပြု ။ ဇကသိသံ ဒသကို ပဏ္ဍာသပြု)
- * ပဏ္ဍာသာယ ပရော အဓိကော ပရောပဏ္ဍာသာ။
 ငါးဆယ်၏ အပိုအလွန်နှင့် ဂုဏေး+ဂုဏ် သမ္ပန် ဗျူ-နိ ။
 ငါးဆယ်ထက် ပိုလွန်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။
- * ပရောပဏ္ဍာသာ စ တေ ကုသလဓမ္မာ စာတိ ပရောပဏ္ဍာသ ကုသလဓမ္မာ။
- * ပုဗ္ဗံ ဂစ္ဆတိတိ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ။ (ပုဗ္ဗ+ ဂမု+အ) (စိတ္တံ)
- * ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ယေဝ အတ္ထော ပုဗ္ဗင်္ဂမတ္ထော။ (ပုဗ္ဗင်္ဂမကို ဘာဝပဓာနယူ)

ရှေ့သွားဖြစ်ခြင်းဂုဏ်၏ အနက်နှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျ-နိ၊
ရှေ့သွားဖြစ်ခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

မှတ်ချက်။ ။ပုဗ္ဗင်္ဂမဿ ဘာဝေါ ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌံ (ပုဗ္ဗင်္ဂမတ္တံဟု ဆိုလိုလျက်
တ္ထ-ကို ဋ-ပြု။ ကုန္တုဋ္ဌန္တိ ကုန္တဘာဝေါကို မှီ။)

၆။ (က) စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ စေတံ ဒေသနာသီသမေဝ-ဖြင့် စိတ္တံ
ဥပ္ပန္နံ ဟောတိသည် အာဟာရဘာသိတ နိတတ္ထဒေသနာ မဟုတ်၊ သန္ဓာယ
ဘာသိတ နေယျတ္ထဒေသနာအဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) န ပန စိတ္တံ စသည်ဖြင့် စိတ်သည် တပါးတည်းဖြင့် ဖြစ်လေ့
မရှိဟူသောအနက်၊ ထိုသို့တစ်ပါးတည်းဖြစ်လေ့မရှိသောကြောင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ
ဟောတိသည် ဒေသနာသီသဖြစ်ရသည် ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို
သိစေပါသည်။

(ဂ) ယထာ ရာဇအာဂတောတိ ဝုတ္တေ - စသည်ဖြင့် ရာဇအာဂတော
ဟုဆိုသည်ရှိသော် မင်းတစ်ပါးတည်းသာ လာသည်မဟုတ်၊ အခြံအရံ
မင်းပရိသတ်နှင့်အတူတကွသာ လာသကဲ့သို့ဟူသော ဥပမာနကို သိစေပါ
သည်။

ဇဝဓိဒမ္ပိ စသည်ဖြင့် ထိုနည်းအတူ ဤကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း
ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူတကွသာ ဖြစ်သည်
ဟူသော ဥပမေယျကို သိစေသည်။

(ဃ) ပုဗ္ဗင်္ဂမဋ္ဌေန ပန စသည်ဖြင့် ထိုသို့ ငါးဆယ်ကျော်သော
ကုသိုလ်တရားတို့၌ အတူတကွဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကရှေ့သွားခေါင်ဆောင်
ဖြစ်သောကြောင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူ၍သာ ဟောအပ်သည်၊ ပရော
ပဏ္ဏာသ ကုသလဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိဟု မဟောအပ်သည် အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ ပဓာနနည်း ဇကဒေသျူပစာအဖြစ်ကို
လည်းကောင်း သိစေသည်။

၇။ ဒေသနာ သီသမေဝ

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော ဒေသနာသည် သန္ဓာယဘာသိတ နေယျတ္ထ ဒေသနာသီသဖြစ်သည် ဟူသောအနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ အာဟာရဘာသိတ၊ နိတတ္ထ၊ မုချဒေသနာ ဖြစ်သည်ဟူသော အနက် သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။

န ပန စိတ္တံ ဧကကမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ (သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း)

စိတ်သည် တစ်ပါးတည်းဖြစ်သည်မဟုတ် ဟူသောအနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ စိတ်သည် တစ်ပါးတည်းသာ ဖြစ်သည် ဟူသောအနက်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ၊ စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူ တကွဖြစ်သည် ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

ဧကကမေဝ (အသမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း)

တစ်ပါးတည်းသာဟူသောအနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ ငါးဆယ်ကျော် သော တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်သည် ဟူသောအနက်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။

မှတ်ချက်။ ။န-ပဋိသေပေါသော ဤဝါကျမျိုး၌ အသမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း ဖြင့်ထုတ်ခြင်းသည် မကောင်း။ သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်းဖြင့် ထုတ် မှသာ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်နှင့် ညီညွတ်သောကြောင့် ကောင်းသည်။ အသမ္ပန္နာဝတ္ထ၏ ယုတ္တိမရှိပုံကို ဆိုလိုရင်း အဘော်နှင့် ယှဉ်၍ စဉ်းစားပါ။

န ပရိသံ ပဟာယ ဧကကောယေဝ အာဂတော (သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း)

မင်းတစ်ပါးတည်း မလာဟူသောအနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ မင်းတစ်ပါး တည်းသာလာသည် (မင်းပရိသတ်မပါ) ဟူသောအနက်သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ၊ မင်းပရိသတ်နှင့် အတူလာသည် ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

သဒ္ဓိယေဝ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ

ငါးဆယ်ကျော် ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူတကွဖြစ်သည်ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူ မဖြစ် (စိတ်တစ်ပါးတည်းသာဖြစ်သည်) ဟူသောအနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်မှတစ်ပါး အခြားသောစိတ်တို့သည်လည်း သမ္ပယုတ် တရားတို့နှင့် အတူတကွဖြစ်သည် ဟူသောအနက်သည် အနညာတ။

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိဓ္စေဝ ဝုတ္တံ

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူ၍ ဟောခြင်းသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ စိတ္တံ ပရော ပဏ္ဏာသကုသလဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိယံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိဟူ၍ ဟောခြင်းသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။

(စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော ဒေသနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ စိတ္တံ ပရောပဏ္ဏာသကုသလဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိယံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ ဟူသော ဒေသနာသည် နိဝတ္တေတဗ္ဗဟုလည်း ထုတ်နိုင်သည်။)

ဝိသယ

(က) ဧတံ - ပသိဒ္ဓံ၊ (ဂ) တသ္မာ - အနဘူတ။

ဂ။ (က) ဝါကျ၌ ရထိုက်သော ကြိယာငါးတန်

စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၏ ဒေသနာသီသဖြစ်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ စိတ်တို့၏ တစ်ပါးတည်း ဖြစ်လေ့မရှိခြင်းသဘောသည် ဒီပကတ္ထ။ ပထမ မဟာကုသိုလ်စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူ တကွဖြစ်သည်ဟု သိရခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော် စသည်တို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌ ဒေသနာတော်၏ ဆိုလိုရင်းအနက် မှန်ကိုသိရခြင်း ထိုသို့ သိရသဖြင့် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်း (အတ္ထဝေဒ မ္မေဝေဒ) မှစ၍ အကျိုးအဆက်ဆက်သည် အနဘာဝတ္ထ။

သဒ္ဓိယေဝ ဥပ္ပန္နန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ

မဟာကုသိုလ်စိတ်သည် ငါးဆယ်ကျော်သော ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် အတူဖြစ်သည်ဟု သိရခြင်းသည် ဒဿနတ္ထံ။ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဟောတိ ဟူသော ဒေသနာသည် ဒေသနာ သီသသာဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ စကားရပ်သည် ဒီပကတ္ထံ။ သောတုဇနတို့၏ ပါဠိအနက်တို့၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ခြင်း အမှန်အကန် သိရခြင်းတို့သည် ပကာသနတ္ထံ။ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ သန္တာ၌တည်သော မေတ္တာ ကရုဏာနှင့် သောတုဇနတို့၏ သန္တာန်၌တည်သော ယောနိသောမနသိကာရ စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထံ။ ပရိယတ္တိသာသနာ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်း ပဋိပတ္တိသာသနာ ထွန်းကားခြင်း ပဋိဝေသောသနာကို သိမြင်ခြင်း စသော အကျိုးတို့သည် အနဘာဝတ္ထံ။ (ဤကား တစ်ဝါကျ ရှုံ့၍ ထုတ်အပ်သော နည်းဖြစ်သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံကို ထုံးစံအတိုင်း ထုတ်ပါ။)

(ခ) ဝါကျ ၌ သိဒ္ဓိ

စိတ်သည် တစ်ပါးတည်း ဖြစ်လေ့မရှိဟု ဗျတိရိက်ကို ဆိုသဖြင့် သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့် အတူတကွဖြစ်သည်ဟူသော အနွယအနက်ကို ပြီးစေသောကြောင့် အတ္ထာပန္နသိဒ္ဓိ ရသည်။

(ဂ) ဝါကျ ၌ သိဒ္ဓိ

ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါးတည်း ဖြစ်လေ့မရှိပုံကို “ရာဇာ အာဂတော” ဟူသော လောကဥပမာဖြင့် ယုံကြည်စေအပ် ပြီးစေအပ်သောကြောင့် သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ ရသည်။

(ဃ) ဝါကျ ၌ သိဒ္ဓိ

ဗုဗ္ဗင်္ဂမဖြစ်သောကြောင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နန္တိ ဟောတိ ဟူ၍ ဟောရသည်ဟု အကြောင်းကိုဆိုသဖြင့် ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ်မှတစ်ပါး အခြားသော စိတ်တို့သည်လည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သမ္ပယုတ်တရားတို့ အတူတကွဖြစ်

၇၆၆

အရှင်ဩဒါတသီရိဘိဝံသ

သည် ဟူသော အကျိုးကို ကြံဆ၍ သိအပ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိ ရသည်။

တစ်နည်း

ဗုဒ္ဓကမဖြစ်သော အနက်ကြောင့် စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိဟူ၍သာ ဟောအပ် သည်ဟု အနွယ်ကိုဆိုသဖြင့် စိတ္တံ ပရောပဏ္ဏာသကုသလေဟိဓမ္မေဟိ သဒ္ဓိံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိဟု မဟောဟူသော ဗျတိရေကတ္ထကို သိရသောကြောင့် အတ္တာပန္နသိဒ္ဓိ ရသည်။

၁၀။ ရာဇာ အာဂတော

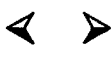
နှစ်ပုဒ်လုံးအရ သွားဆဲ အခိုက်အတန့်၌ ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်း သော မဟာကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ကာယဝိညတ္တိ နဝကကလာပ်ရုပ်များရ၏။ ထို့ကြောင့်ရာဇာအရ ဝီရိယ (သင်္ခါရက္ခန္ဓာ) ယူလျှင် အာဂတောအရ ကြွင်း သမ္ပယုတ်နာမက္ခန္ဓာနှင့် စိတ္တဇကာယဝိညတ္တိ နဝကကလာပ်ယူ၍ သဟ ဇာတမျိုး ပြိုင်။

တစ်နည်း

ရာဇာအရ ပဌမဇောပစ္စည်း အာဂတော အရ ဒုတိယဇော ပစ္စယုပ္ပန် ယူလျှင် အနန္တရပြိုင်။

ဥပ္ပန္နန္တိ ဝေဒိတဝံ

ဝိဒေတိအရ ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်။ တဗ္ဗပစ္စည်း အရ ပထမမဟာကုသိုလ်စိတ် ပစ္စည်း။ အာရမ္မဏ ပြိုင်။



၆၂။ ဝိညတ္တိ အဖွင့် (၁)

- (က) ဝိညာပနတ္တာ ပနေသာ ဝိညတ္တိတိ ဝုစ္စတိ။
- (ခ) ဂီ ဝိညာပေတိ? ဧကံ ကာယိကကရကံ။
- (ဂ) စက္ခုပထသိဉ္စိ ဌိတော ဟတ္ထံ ဝါ ပါဒံ ဝါ ဥက္ခိပတိ။ သီသံ ဝါ ဘမုကံ ဝါ စာလေတိ။ အယံ ဟတ္ထာဒိနံ အာကာရော စက္ခုဝိညေယျော ဟောတိ၊ ဝိညတ္တိ ပန န စက္ခု ဝိညေယျော၊ မနောဝိညေယျော ဧဝ။
- (ဃ) စက္ခုနာ ဟိ ဝိကာရာဒိဝသေန ဝိပုန္ဒမာနံ ဝဏ္ဏာရမ္မကမေဝ ပဿတိ၊ ဝိညတ္တိ ပန မနောဒွါရိကစိတ္တေန စိန္တေတွာ “ ဣဒဗ္ဗိဒ္ဓစ္စ ဧသ ကာရေတိ မညေ ” တိ ဇာနာတိ။

(၆-၁၂၅)

၁။ (က) ဝါကျ၌ ဧတာယ၊ ဤအာကာရ ဝိကာရဇာတိသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို သော်လည်းကောင်း။ ပုရိသံဝါ၊ ကောင်း။ ကာယိကကရကဿ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမူအရာအထူးကို (ဝိညာပနတ္တာ သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧသာ၊ ကို၊ ဝိညတ္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။)

(ဃ)၌ ဇာနာတိ၏ ကရိုဏ်းကို မနောဒွါရိကစိတ္တေန - တတိယ မနောဒွါရိက စိတ်ဖြင့်ဟု ခံပါ။ (စိန္တေတွာ၏ ကရိုဏ်းဖြစ်သော မနောဒွါရိက စိတ္တေန - ကိုဒုတိယ မနောဒွါရိကစိတ်ဖြင့်ဟု ပေးပါ။)

၂။ (က) သို့

ဆရာ ဆရာသည် စိတ္တဇဝါယောဓာတ်နှင့် အတူတကွဖြစ်သော ရူပကာယကို လှုပ်ရှားစေတတ်သော တစ်ခုသော ထူးခြားသောအခြင်း အရာသည် ဝိညတ်မည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဝိညတ္တိအရ ကောက်ကိုသာသိရ၍ ဝစနတ္ထကိုမသိရသေးသည်မဟုတ်ပါလော။ (ဝိညတ္တိ ကို ဝိဇာနာတိတိ ဝိညတ္တိဟု ကတ္တုသာဓိပြုရမည်လောဟုလည်း အဘော် ထားနိုင်သည်။) အဘယ်သို့ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က) မိန်း၊

အဓိပ္ပါယ်ကား

ဝိညာပေတီတိ ဝိညတ္တိဟု ဟေတုကတ္ထုသာဓံ ဝစနတ္ထပြုရမည် ဟူလို။

(ဂ) သို့-

ဆရာ ဆရာသည် ဝိညတ်ဟူသည် ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော စိတ်၏ အမူအရာကို သိစေတတ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် ထိုဝိညတ်ကို မျက်စိဖြင့် မြင်ကောင်း၏ ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ် ဝိညတ် သည် စက္ခုဝိညေယျ မဟုတ်သောကြောင့် ထိုအနက်သည် မရောက်သင့်။ ထို့ကြောင့် ထိုဝိညတ်သည် စက္ခုဝိညေယျ ဟုတ်-မဟုတ်ကို ဆရာဆိုသင့် သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

လှုပ်ရှားသောလက် စသည်၏ လှုပ်ရှားသော အခြင်းအရာကိုသာ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်၏။ ဝိညတ်ကိုမူ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မမြင် အပ်။ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သာ သိအပ်ပါ၏ဟူလို။

(ဃ) သို့ -

ဆရာ ဆရာသည် ဝိညတ်သည် မနောဝိညေယျသာဟု ဆို၏။ ဆရာ စကားကို အဘယ်သို့သော ယုတ္တိဖြင့် ယုံကြည်လက်ခံထိုက်ပါသနည်း။ ယုတ္တိကို မပြုလော့။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား

လှုပ်ရှားသောလက် စသည်၏ လှုပ်ရှားသော ရုပ်အဆင်းကိုသာ စက္ခုဝိညာဉ်က မြင်၏။ ဝိညတ်ကိုကား တတိယမနောဒွါရိက စိတ် ဖြင့်သိ၍ ဤသူသည် ဤမည်သောအမှုကို ပြုစေလို၏ဟု (စတုတ္ထ မနောဒွါရိကဝိထိစိတ်ဖြင့်) သိသည်။ ဤသို့သော အဘိဓမ္မာယုတ္တိကို ထောက်ဆ၍ ဝိညတ်၏ မနောဝိညေယျ အဖြစ်ကို သိထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဝဏ္ဏံ ပထမစိတ္တေန၊ တိတံ ဒုတိယစေတသာ၊
တတိယေန တု ဝိညတ္တိံ။ ဘာဝံ စတုတ္ထစေတသာ။)

၃။ (က) ဖြင့် ဝိညတ္တိ၏ ဝစနတ္ထကိုပါ သိရသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(ခ) ဖြင့် ကာယဒွိဋ္ဌိဖြစ်သော စိတ်၏အမူအရာကို ဝိညတ်က သိစေ သည်ဟု ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(ဂ) ဖြင့် ဝိညတ်ကို စက္ခုဝိညေယျဟု မယူရ၊ မနောဝိညေယျဟုသာ ယူရမည်ဟု ပြသောကြောင့် သသံသယဒေါသ၊ ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(ဃ) ဖြင့် ဝိညတ်၏ မနောဝိညေယျဖြစ်ပုံကို ယုတ္တိဖြင့် ပြသော ကြောင့် သြစိတျဟီနဒေါသ ပယ်သည်။

- ၄။ * ဝိညာပေတိတိ ဝိညတ္တိံ။ (ဝိ+ည+တိ။ ကာရိတ်ကျေ)
- * ကာယေ ပဝတ္တံ ကာယိကံ။ (ကာယ+ဣက) အမူအရာကြိယာ ရ၏။
- * ကရီယတေ ကာရကံ။ (ဘာဝသာနေ)
- * ကာယိကံ ကာရကံ ကာယိကကရကံ။
- * စက္ခုဿ ပထော စက္ခုပထော။
- * ဟရတိတိ ဟတ္ထော။ (ဟရ+ထ)
- * ပဇ္ဇတိ ဂစ္ဆတိ အနေနာတိ ပါဒေါ။ (ပဒ + က)
- * သီယတိ ဗန္ဓိယတိ ဇတ္ထာတိ သီသံ။ (သိ+သ)
- * သယန္တိ ဇတ္ထ ဦကာဒယောတိ သီသံ။ (သိ+သ)
- * ဘမတိ စလတိတိ ဘမုကော။ (ဘမ+ဥ။ က-လာ)
- * ဝိညာတဗ္ဗောတိ ဝိညေယျော။ (ဝိ+ည+ဣယျ)
- * စက္ခုနာ ဝိညေယျော စက္ခုဝိညေယျော။

စက္ခုဝိညာဉ်၏ ရှုပါရုံနှင့် အာရမ္မဏိက + အာရုံစပ်ခြင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိထိုက်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* မနေန ဝိညေယျာ မနောဝိညေယျာ။
(မနောဂိုဏ်းသဒ္ဓါဖြစ်၍ သမာသ်အလယ်၌ ဩ-ပြု။)

* ဝိညာပေတီတိ ဝိညာပနံ။ (ဝိ+ဉာ+ကာပေ+ယု)

* ဝိညာပနာယ ဘာဝေါ ဝိညာပနတ္တံ။

သိစေတတ်သော ဝိညာတိ၏ သိစေခြင်းကြိုယာနှင့် သာကေ+သာရ သမ္ပန်ဗျ-နိ။ သိစေခြင်းကြိုယာ ပ-နိ။

* ဝိပ္ပန္နတိတိ ဝိပ္ပန္နမာနံ။ (အာရမ္မဏံ။) (ဝိ+ဗန္ဓ+အ+မာန)

၅။ ဝိညတ္တိ = ကိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဣကာရန္တ။

ဝိညာပန = ဤနေရာ၌ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) ဝိညာပနတ္တာ-ဖြင့် ဝိညတ္တိကို ဝိညာပေတီတိ ဝိညတ္တိဟု ဟေတု ကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝိ-ရှေးရှိသော ဉာဓာတ်တိပစ္စည်း၊ ယင်း တိ-၏ကတွတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ ကာရိတ်ကျေနေသည်ကို သိစေပါသည်။

ဧသာ ဝိညတ္တိတိ ဝုစ္စတိ-ဖြင့် ဝိညတ္တိအရ စိတ္တဇဝါယောဓာတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ရူပကာယကို ထောက်ပံ့ခိုင်စေခြင်း လှုပ်ရှားစေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာကာရပီထိ ကာရဇာတိကို ယူရမည်အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

ကျန်ဝါကျများ ပါဠိလျှောက် ဘာဝတ္ထဇော်ပါ။

၇။ (ဂ) မနောဝိညေယျာ ဧဝ

မနောဝိညေယျသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ စက္ခုဝိညေယျသည် နိဝတ္တေ တဗ္ဗ။ (မနောဝိညေယျ ကာယဝိညာတိ၏အလိုကို သိစေတတ်သော ဂုဏ် သတ္တိသည် အနညာတ။)

(ဃ) ဝဏ္ဏာရမ္မဏ မေဝ

ရူပါရုံသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ ဝိညတ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ (ရူပါရုံ၏ ဒဋ္ဌဗ္ဗဘာဝလက္ခဏာဟူသော ဂုဏ်သည် အနုညာတ။)

၈။ ဝိညတ်၏ ကြိယာငါးတန်

ဝိညတ်သည် ဒဿနတ္ထ။ ဝါယောဓာတ်သည် ဒီပကတ္ထ။ ဝိညတ်ကို ပြုသူ၏ အလိုဆန္ဒကို သိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ခေါ်လို ပြုစေလိုသော စိတ်ဆန္ဒသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်း စသော အကျိုးသည် အနုဘာဝတ္ထ။

သီသံ ဝါ ဘမုကံ ဝါ စာလေတိ

ခေါင်းလှုပ် မျက်ခုံးလှုပ်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ကိုယ်လှုပ်ရှားမှု ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တဇဝါယောဓာတ်သည် ဒီပကတ္ထ။ လှုပ်ရှားသော ခေါင်း၊ မျက်ခုံးတို့ကိုမြင်သဖြင့် အလိုကိုမှန်းဆ၍ သိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ထိုစိတ္တဇဝါယောဓာတ်ကို ဖြစ်စေသည့် သိစေလိုသည့်စိတ်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ပြုစေလို ပြောစေလိုသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း ကိစ္စပြီးခြင်း စသည်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဝဏ္ဏာရမ္မဏမေဝ ပဿတိ

(ရူပါရုံ အဆင်းကို) မြင်ခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။ ရူပါရုံသည် အာရုံအကြောင်း ဒီပကတ္ထ။ အဖြူ အမည်း စသည်ကို သိခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အလင်းရောင် မနသိကာရစသော အကြောင်းတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ကောင်းသော ဣဋ္ဌာရုံကိုမြင်ရလျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်း မကောင်းသော အနိဋ္ဌာရုံ ကိုမြင်ရလျှင် ဒေါသဖြစ်ခြင်း စသော အကျိုးတို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

တစ်နည်း

(ဃ) ဝါကျနှင့်ညီညွတ်အောင် ထုတ်လျှင်....

လှုပ်ရှားသော ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းသည် ဒဿနက္ခ။ လှုပ်ရှားသောသူနှင့် လှုပ်ရှားစေတတ်သော ဝါယောဓာတ်တို့သည် ဒီပကတ္ထ။ ဝိညတ်ကို မနောဒွါရိကစိတ်ဖြင့် သိခြင်းသည် ပကာသနက္ခ။ သိစေလိုသော စိတ်ဆန္ဒ အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဤသူသည် ဤအမှုကို ပြုစေလို၏ဟု အလိုဆန္ဒကို သိရခြင်းသည် အနုဘာဝတ္ထ။

၉။ ဝိညတ္တိ (ဝိညာပန) အရ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်။
ပဿတိ - စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်။
မနောဝိညေယျာ ဇေ - မနောဝိညာဉ်။
စက္ခုဝိညေယျ - ရူပါရုံ။

သီသံ ဝါ ဘမုကံ ဝါ စာလေတိ အရ စိတ္တဇဝါယောဓာတ်တို့ကို ကောက်၍ လက္ခဏာဒီစတုတ္ထ ထုတ်ပါ။

၁၀။ ဝိညာပနက္ခာ/ဝိညာပေတိ

သိစေတတ် (ဟေတုကတ္တာ) အရ - ဝိညတ်ရ၏။
သိတတ် (ဓာတ်ကတ္တာ) အရ - သိသောသူ၏ သညာပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ်. အကုသိုလ် မဟာကြိယာ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပုဂ္ဂိုလ် မတူ)။ ပကတူပ။

ကာယိကကရဏံ ဝိညာပေတိ။

ကာယိကကရဏံအရ ဝိညတ်ပြုသူ၏ သန္တာန်၌ တည်သော အလို ဆန္ဒ အကြံအစီ ရ၏။ ဝိညာပေတိအရ ဝိညတ်ရ၏။ သဟဇာတပြိုင်။ (နာမ်ပစ္စည်း + ရုပ်ပစ္စယုပ္ပန်)

ကာယိက ကရဏံအရ တရားက ဝိညာပေတိ၌ ဓာတ်အရ သညာ ပြဋ္ဌာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်အား ပတူကပ။

ဟတ္ထံ ဝါ ပါဒံ ဝါ ဥက္ခိပတိ

ဟတ္ထံ.ပါဒံအရ လက်ခြေတို့ကိုရ၏။(ပစ္စည်း)။ဥက္ခိပတိအရ ပီရိယ ပြဋ္ဌာန်းသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် ကြိယာဇောများ ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မကသတ္တိ။ အာ-ပု-အတ္ထိ- အဝိဂတ-၄ = ပစ္စည်းပြိုင်။

သီသံ ဝါ ဘမုကံ ဝါ စာလေတိ

သီသံ ဘမုကံ အရ ခေါင်း. မျက်စုံး ရ၏။ စာလေတိအရ - လှုပ်ရှား စေတတ်သော စိတ္တဇဝါယောဓာတ် ရ၏။ ပကတူပ။

အကယ်၍ သီသံ ဘမုကံ အရ ထိုစိတ္တဇဝါယောဓာတ်နှင့် အတူ တကွ ဖြစ်သော (ခေါင်း. မျက်စုံးတို့၌ ဖြစ်သော) စိတ္တဇရုပ်များယူခဲ့လျှင် သဟဇာတမျိုး ပြိုင်ပါ။ (ဝါယောဓာတ်ပစ္စည်း ကြွင်းမဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ် ပစ္စယုပ္ပန်ဟု ပြိုင်။)

ဝဏ္ဏာရမ္မကမေဝ ပဿတိ

ဝဏ္ဏာရမ္မကအရ ရှုပါရုံ။ ပဿတိအရ စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်။ အာရုံမျိုး ပြိုင်ပါ။

ဝိညတ္တိံ ပန မနောဒွါရိကစိတ္ထေန စိန္တေ တွာ

ဝိညတ္တိံ အရ ဝိညတ်။ စိန္တေတွာအရ တတိယဝိထိ (ဒုတိယမြောက် မနောဒွါရိကဝိထိ)၌ ရှိသော ဇောစိတ်ရ၏။ အာရမ္မကပြိုင်။

စိန္တေတွာ (ပ) ဇာနာတိ (ဃ) ဝါကျ

စိန္တေတွာအရ တတိယဝိထိ၌ရှိသော ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ဇာနာတိအရ စတုတ္ထဝိထိ၌ ရှိသော ဇောစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပကတူပ။



၆၃။ ဝိညတ္တိ အဖွင့် (၂)

- (က) န ကေဝလဉ္ဇေသာ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိနာမ၊ ဝိညေယျတောပိ ပန ဝိညတ္တိယေဝ နာမ။
- (ခ) အယဉ္ဇိ ပရေသံ အန္တမသောတိရိတ္တာနဂတာနမ္ပိ ပါကဋ္ဌာဟောတိ။
- (ဂ) တတ္ထ တတ္ထ သန္နိပတိတာ ဟိ သောဏသိင်္ဂါလကာက ဂေါကာဒယောဒဏှံ ဝါ လေဋ္ဌံ ဝါ ဂဟေတွာ ပဟာရဏာကာရေ ဒသိတေ " အယံ နော ပဟရိတုကာမော" တိ ဥတွာယေန ဝါ တေန ဝါ ပလာယန္တိ။
- (ဃ) ပါကာရကုဋ္ဌာဒီအန္တရိကဿ ပန ပရဿ အပါကဋ္ဌကာလောပိ အတ္ထိ။
- (င) ကိစ္ဆာပိ တသ္မိံ ခဏေ အပါကဋ္ဌာ။ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတာနံ ပန ပါကဋ္ဌတ္တာ ဝိညတ္တိယေဝနာမ ဟောတိ။ (ဋ-၁၂၆)

၁။ (ဂ) သိင်္ဂါလ+သိင်္ဂါလ။

သရဓာတ်+အလ (အာလ) ပစ္စည်း။ သရဓာတ်ကို သိင်္ဂါပြုဟု သူစိဆို၏။ မောဂ္ဂလာန်၌ သိဂ-ပြုဟုလည်း ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ၂-ပါဌလုံး သင့်။

လေဋ္ဌံ+လေဋ္ဌံ။

လေဋ္ဌတ္ထော မတ္တိကာခဏော - ဟုအဘိဓာန်ဆိုသည်။ အဋ္ဌသာလိနိယောဇနာ၌ လေဋ္ဌံ လေဋ္ဌန္တိ ပရိယာယော-ဟုဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ၂-ပါဌ သင့်။ လေဋ္ဌံ ယုတ္တတရ။

(ဃ) အန္တရိတ+အန္တရိက။

အန္တရိတပုဒ်သည် အန္တရ (အန္တရေ)ပုဒ်+တပစ္စည်းဖြင့်ပြီး၏။ အန္တရိက

ပုဒ်သည် အန္တရပုဒ် + ဣကပစွည်းဖြင့် ပြီး၏။ ၂-ပုဒ်လုံး ခြားကွယ်ခြင်း အနက်ကို ဟောနိုင်သောကြောင့် ၂-ပါဌ်လုံးသင့်။

၂။ (က) သို့-

ဆရာ ဝိညတ္တိကို ဝိညာပေတိတိ ဝိညတ္တိ ဟေတုကတ္တုသာဓ် ဝစနတ္ထ ပြုရမည်အဖြစ်ကိုဆို၏။ (ဝါ) သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ဟု ဆို၏။ ဤသို့ဟေတုကတ္တုသာဓ်သာ ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါသလော။ အဘယ် သို့လည်း ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါသေးသနည်း-စုဒ်ကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ဝိညာယတိတိ ဝိညတ္တိဟု ကမ္မသာဓ် ဝစနတ္ထပြုကောင်းပါ၏ ဟူလို။

(ခ) သို့-

ဆရာ သိအပ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟုဆို၏။ ဆရာ့စကား သည် ယုတ္တိကင်းသော စကားဟု မှတ်ရမည်လော။ ယုံကြည်လက်ခံနိုင် ကြောင်း ယုတ္တိကား အဘယ်ပါနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ဝိညတ်သည် အခြားသူတို့အား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်တို့ အားလည်း ထင်ရှားသောကြောင့် ငါ့စကား ယုတ္တိတန်ပါ၏ ဟူလို။

(ဂ) သို့-

ဆရာ ဝိညတ်သည် အခြားသူတို့အား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန် တို့အားသော်လည်း ထင်ရှားပါ၏ဟုဆို၏။ ဆရာ့စကားထင်ရှားအောင် ချဲ့ ပြသင့်သည်မဟုတ်လော။ တိရစ္ဆာန်တို့အားသော်လည်း အဘယ်သို့ ထင်ရှား ပါသနည်း-စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

စုဝေးနေသော ဓွေး၊ မြေဓွေး စသည်တို့ကို ဒုတ်၊ ခဲဖြင့် ပစ်မည်ဟု

ရွယ်လိုက်သည်ကိုမြင်လျှင် ထိုခွေး၊ မြေခွေးစသည်တို့သည် အရပ်
တစ်ပါးသို့ ပြေးသွားကြသည်ကို ထောက်၍ ဝိညတ်၏ ထင်ရှားသည်
၏ အဖြစ်ကို လက်ခံထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

(ဃ) သို့ ပါပနာ -

ဆရာ (ခ-ဂ) တို့ဖြင့် တိရစ္ဆာန်တို့အားသော်လည်း ထိုဝိညတ်၏
ထင်ရှားပုံကို ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဝိညတ်သည် အခြားသော
သူတို့အား အမြဲတမ်း ထင်ရှားသည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ အမြဲ
တမ်း ထင်ရှားသည်မထင်ရှားသည်ကို အဘယ်သို့သိရမည်နည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့်
(ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

နံရံစသည်ဖြင့် ခြားကွယ်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မထင်ရှားပါ ဟူလို။

(င) သို့ -

ဆရာ ဝိညတ်သည် နံရံစသည်ဖြင့် ခြားနေသော သူတစ်ပါးတို့အား
မထင်ရှား (ဝါ) မသိအပ်ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် သိအပ်သောကြောင့်
ဝိညတ်မည်၏ဟု မဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း။
စုဒ္ဓါကြောင့် ယင်းစောဒနာကို စောဒကာဘောဂနှင့်တကွ ဖြေလိုသော
ဆရာသည် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

နံရံစသည်ဖြင့် ခြားကွယ်နေသူတို့အား မထင်ရှားသော်လည်း မျက်
မှောက်ဖြစ်သောသူတို့အား ထင်ရှားသောကြောင့် (ဝါ) သိအပ်
သောကြောင့် ဝိညတ်ဟူ၍ ဆိုထိုက်ပါသည် ဟူလို။

၃။ ဒေါသပယ်။

(က)ဖြင့် ဝိညတ္တိ၏ ဝစနတ္ထတစ်မျိုးကို ဆက်ပြသောကြောင့်
အဗျာပိတပယ်သည်။

(ခ)(ဂ)တို့ဖြင့်ဝိညတ်၏ ထင်ရှားစွာ သိအပ်ပုံကို ယုတ္တိဖြင့် ပြသောကြောင့် သြစိတျဟိနဒေါသကို ပယ်သည်။

(ဃ)ဖြင့် ဝိညတ်၏ မထင်ရှားရာကာလ ရှိသေးပုံကို ဆက်ပြသောကြောင့် အဗျာပိတ ပယ်သည်။

(င) ဖြင့် ထိုသို့ မထင်ရှား (မသိအပ်)သော်လည်း သမ္ပုဗ္ဗိဘူတ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွက်မူ ထင်ရှားစွာ သိအပ်သောကြောင့် ဝိညတ်ဟူ၍ပင် ဆိုထိုက်သည်ဟု ပြသောကြောင့် သြစိတျဟိန. ဝိရောဓိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။

(က) ဝါကျရှိ အတ္တန္တရဝိကပ္ပနတ္ထ (ပက္ခန္တရ) အနက်ရှိသော ပန သဒ္ဓါ။

ဝိညာပေတိတိ ဝိညတ္တိဟူသော ဟေတုကတ္ထုသာဓ် ဝစနတ္ထမှ တစ်ပါး ဝိညာယတိတိ ဝိညတ္တိဟူသော ကမ္မသာဓ်ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း။

တိ - ပစ္စည်း၏(ဟေတုကတ္ထမှတစ်ပါး ကမ္မတ္ထကိုလည်းကောင်း။

သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ဟူသော သကတ္ထမှတစ်ပါး သိအပ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟူသော သကတ္ထကို လည်းကောင်း လဲပြလိုသောကြောင့် ပန - ထားသည်။

(ခ) ဝါကျ တိရစ္ဆာဂတာနမ္ပိ-၌ ဝိ-သဒ္ဓါ။

ဤဝိညတ်သည် အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်တို့အားသော်လည်း ထင်ရှားသေး၏။ လူတို့အတွက်မှာမူ ပြောဖွယ်ပင်မလိုတော့ဟု ဝိညတ်၏ သိအပ်သောသဘောရှိသည် အဖြစ်ကိုရိုးမြောက်သော သန္တာဝနာကို ပြလို၍ ဝိ-သဒ္ဓါထားသည်။

(င) ဝါကျ သမ္ပုဗ္ဗိဘူတာနံ ပန-၌ ပန-သဒ္ဓါ။

နံရံစသည်ဖြင့် ခြားကွယ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့ ဝိညတ်သည် မထင်ရှားသော်လည်း မျက်မှောက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက်မူ ထင်ရှား

သောကြောင့် ဝိညတ်ဟူ၍ပင် ဆိုထိုက်သည်ဟု ဝိညတ်၏ သိအပ်ခြင်း
(ထင်ရှားခြင်း) အနက်ကို မြင့်တင်သော သမ္ဘာဝနာကို ပြလိုသောကြောင့်
ပန-သဒ္ဓါထားသည်။

၄။ * တိရိယံ အဇ္ဈတိတိ တိရစ္ဆာနော။ (တိရိယသဒ္ဓါ ရှေးရှိသော
အဇ္ဈဓာတ်+ယုပစ္စည်း။ တိရိယကို တိရပြု။ အဇ္ဈဓာတ်ကို ဣ-ပြု။)
(သုစိ)။ (ဖိလာကန်လန် သွားခြင်း။)

တစ်နည်း

- * တိရတိ တိရောဘာဂေန ဂစ္ဆတိတိ တိရစ္ဆာနော။ (တိရဓာတ်+ ဣန
ပစ္စည်း။) ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ။ ကစ္စည်းတို့အလို။ (ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ -၌
အဇ္ဈဓာတ်အရာ၌ တိရစ္ဆာနကို ထည့်ပြသည်။ အဇ္ဈဓာတ်ကို မပြ။)
- * တိရစ္ဆာနော ယေဝ တိရစ္ဆာနဂတော။

တစ်နည်း-

- * တိရစ္ဆာနေသု ဂတော တိရစ္ဆာနဂတော။
အန္တေဇာတော အန္တိမော။ (အန္တ+ဣမ)။
အန္တိမောယေဝ အန္တမသော။ (ဣ-ကို အ-ပြု။)
- * သုကာတိတိ သောကော။ (သု+အ)
- * သသာဒယော သရတိ ဟိသတိတိ သိဂီလော။ (သရ+အလ။
သရကို သိင်္ဂပြု။ မောဂ္ဂလာန်ကား = သိင်္ဂပြု။ အာလ ပစ္စည်းဟု
ဆိုသည်။)
- * ကဝတိ သဒ္ဓံ ကရောတိတိ ကာကော။ (ကု+က)
- * ဒမန္တိ ဒတေနာတိ ဒက္ခော။ (ဒမု + ဋ)
- * ဒက္ခတိ ဒတေနာတိ ဒက္ခော ဟုလည်းပြု။
- * လေဋ္ဌတိ ဟိသတိ ဒတေနာတိ လေဋ္ဌ။
(လေဋ္ဌ + ဥ။ ဓာတွတ္ထသင်္ဂဟ၌ လေဋ္ဌဓာတ်မပါ။)

* ဒဿနံ ကဋတိ ဂစ္ဆတိတိ ပါကဋာ။
(ဝိညတ္တိကို ခဲ့၍ ကုတ္တိလိင်ချေ။) (ပ+ကုဋ+အ)

၅။ တိရစ္ဆာန = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံ+ထိ၊ လိင်အားလျှော်စွာ ပုရိသာဒိ၊ ကညာဒိ။
လေဋ္ဌ = ကိတ်ပုဒ်၊ ပုံလိင်၊ (လေဋ္ဌတ္တာ မတ္တိကာခဏော)။ ရတ္တာဒိ၊
ဥကာရန္တ။

၆။ (က)န ကေဝလဉ္ဇေသာ-ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိနာမ-ဖြင့် သိစေ
တတ်သောကြောင့်သာ ဝိညတ်မည်သည်မဟုတ်သေးဟူသော အနက်ကို
သိစေသည်။

ဝိညေယျတောပိ ပန-စသည်ဖြင့် သိအပ်သောကြောင့်လည်း
ဝိညတ်မည်သည်အဖြစ်၊ ဝိညတ္တိကို ဝိညာတဗ္ဗာတိ ဝိညတ္တိဟု ကမ္မသာဓ်
ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝိရေးရိသော ဉာဓာတ်၊ တိပစ္စည်း။ ယင်းတိပစ္စည်း၏
ကမ္မတ္ထဝါစကအဖြစ်ကို သိစေသည်။

ကြွင်းဝါကျများ ပါဠိလျှောက် ဘာဝတ္ထချည်းဖော်။

၇။ ဝိညာပနတောဝ ဝိညတ္တိနာမ - ဌိ-ဝေ။

သိစေတတ်ဟူသော ဟေတုကတွတ္ထသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ သိတတ်
ဟူသော သုဒ္ဓကတွတ္ထသည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။ သိအပ်ဟူသော ကမ္မတ္ထသည်
အနညာတ။ (အသမ္ပန္နာ ဝတ္တနည်း။)

သမ္ပန္နာ ဝတ္တနည်းဖြင့်ထုတ်လျှင် -

သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ဟူသော အနက်သည်
ဂဟေတဗ္ဗ။ သိတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟူသောအနက်သည်
နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။ သိအပ်သောကြောင့်လည်း ဝိညတ်မည်သေးသည် ဟူသော
အနက်သည် အနညာတ။

ဝိညေယျတောပိ ဝိညတ္တိယေဝ နာမ။

ဝိညတ်မည်၏ဟူသော အနက်သည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ဝိညတ်မမည်
ဟူသော အနက်သည် နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ (အသမ္ပန္န ဝတ္တနည်း။)

သိအပ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟူသော အနက်သည်
ဂဟေတဗ္ဗ။ သိတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟူသောအနက်သည်
နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ။ သိစေတတ်သောကြောင့် ဝိညတ်မည်၏ ဟူသောအနက်သည်
အနညာတ။ (သမ္ပန္နာ ဝတ္တနည်း။)

(င) ဝါကျ ဝိညတ္တိယေဝ နာမ ဟောတိကို အထက်ပါ အသမ္ပန္နာ
ဝတ္တနည်းအတိုင်း ထုတ်ပါ။

ဝိသယ။

(ဂ) ဝါကျ တတ္ထ တတ္ထကား ပသိဒ္ဓဝိသယ။ (လွန်ခဲ့ပြီး ဝါကျရှိခြင်းကို
လည်းမစွဲ။ တစ်ဝါကျလုံးကိုလည်း မစွဲ။ ထို့ကြောင့် ပတ္တန္တလည်း မဟုတ်။ အန
ဘူတလည်း မဟုတ်။ ထိုထိုအရပ်ဒေသဟူသော ဝိသယကို ကြံဆ မှန်းဆ၍
သိရသောကြောင့် တတ္ထဇာတကံ ဇလံ ဝါ ပတ္တံ ဝါ - ၌ တတ္ထ ကဲ့သို့ ပသိဒ္ဓ
ဝိသယသာ ဖြစ်သည်။) ကြွင်းပုဒ်များ သိသာ၏။

၈။ ဝိညတ္တိ၏ ကြိယာ ငါးတန်း။ (ရှေ့ဝါကျ၌ ပြုပြီး။)

ယေန ဝါ တေန ဝါ ပလာယန္တိ။

ထိုထို အရပ်မျက်နှာဖြင့် (သို့) ပြေးသွားခြင်းသည် ဒဿနတ္ထ။
ငါတို့ကို ပစ်လိမ့်မည်ဟု သိခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ ဒုတ်. ခဲ အန္တရာယ်မှ လွတ်
မြောက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ပစ်ခတ်မည့်သူ၏ ဒုတ်. ခဲစသည်ဖြင့် ပစ်ရန်
ချိန်ရွယ်ခြင်းစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အန္တရာယ်မှ လွတ်သ
ဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခမရောက်ရခြင်း အသက်ရှည်ခြင်း စသော အကျိုးများသည်
အနဘာဝတ္ထ။

သိဒ္ဓိ၊

(ခ) (ဂ) ဝါကျတို့ဖြင့် ဝိညတ်၏ သိအပ်သော သဘောရှိပုံကို ယုတ္တိ သာဓကတို့ဖြင့် နိုင်မြဲစေအပ် ယုံကြည်စေအပ်သောကြောင့် သဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓေယျသိဒ္ဓိတို့ကို ရသည်။

၉။ ဝိညာပနတ္တာ-၌ ဝိညာပန၊ ဝိညေယျတော-၌ ဝိညေယျတို့အရ ဝိညတ် ကို ကောက်၍ထုတ်။

၁၀။ ဝိညေယျတောပိ ဝိညတ္တိ။

ဉာဓာတ်အရ-ဝိညတ်ကိုသိသော ဒုတိယမနောဒွါရပီထိ၌ပါသော ဇောစိတ် ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ကေယျပစ္စည်း+တိ ပစ္စည်းတို့အရ သိအပ်သော ဝိညတ်ကိုရ၏။ (ပစ္စည်း)။ အာရမ္မဏသတ္တိ။ ပြိုင်မရှိ။

၂ တွာ ပလာယန္တိ။

၂ တွာ အရ-ဓွေး၊ မြေဓွေး စသည်တို့၏ သန္တာန်၌တည်သော သညာ ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ပလာယန္တိအရ ကြောက်ရွံ့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်သော ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ ပကတူပ။ ပြိုင်မရှိ။

ဒဿိတေ ၂ တွာ။

ဒဿိတေ-၌ ဒိသဓာတ်အရ-ဓွေး၊ မြေဓွေး စသူတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ် သော ပစ်အံ့သော အခြင်းအရာကိုမြင်သော တတိယပီထိ၌ဖြစ်သော မနော ဒွါရိက စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ၂ တွာ အရ အလိုဆန္ဒကိုသိသော စတုတ္ထမနောဒွါရိက စိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။

ပကတူပ။ ပြိုင်မရှိ။



၆၄။ ပါဏာတိပါတ အဖွင့်

- (က) တတ္ထ ပါဏဿ အတိပါတော ပါဏာတိပါတော နာမ။
- (ခ) ပါဏဝဓော ပါဏယာတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဂ) ပါဏောတိ စေတ္ထ ဝေါဟာရတော သတ္တော ပရမတ္ထော ဇီဝိတန္တိယံ။
- (ဃ) တသ္မိံ ပန ပါဏေ ပါဏသညိနော ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒက ဥပက္ကမ သမုဋ္ဌာပိကာ ကာယဝစီဒ္ဓါရာနံ အညတရဒ္ဓါရ ပဝတ္တာ ဝကေစေတနာ ပါဏာတိပါတော။
- (င) သော ဝုဏ္ဏဝိရဟိတေသု တိရစ္ဆာနဂတာဒိသု ပါဏေသု ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ မဟာသရီရေ မဟာသာ ဝဇ္ဇော။
- (စ) ကသ္မာ? ပယောဂမဟန္တတာယ။

(၆-၁၄၀)

၁။ ပါဏာတိပါတော = သတ္တဝါကို လျင်စွာချခြင်း။ ဝါ-သတ္တဝါကို ဓားလက်နက် စသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်၍ ချခြင်း။ (သဒ္ဓတ္ထ)။

ပါဏာတိပါတော = သတ္တဝါသတ်ခြင်း။ (ဝေါဟာရတ္ထ)။

ပါဏာတိပါတော = ဇီဝိတိန္ဒြေကို လျင်စွာချခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ဝကေစေတနာ။ (သရူပတ္ထ)။

(ဂ) ပါဏောတိ = ပါဏဟူသည်ကား (ဣတိသဒ္ဓါသဒ္ဓပဒတ္ထက)

ပါဏောတိ = ပါဏမည်၏။ (ဣတိသဒ္ဓါ သညာဝါစက)။

ပါဏောတိ = ပါဏဟူ၍ (ဣတိသဒ္ဓါ အာကာရတ္ထ)။

အနက်ပေးပုံ

၁. စတ္ထ. ပါဏောတိ-ပါဏ ဟူသည်ကား။ ဝေါဟာရတော.

သတ္တော - သတ္တဝါတည်း။ ပရမတ္ထတော၊ ဇီဝိတန္တိယံတည်း (ဟောတိကြိယာ ထည့်၍လည်းပေး။)

ဝေါဟာရတော၊ သတ္တော - သတ္တဝါသည်။ ပါဏောတိ - ပါဏမည်၏။ ပရမတ္ထတော၊ ဇီဝိတန္တိယံ - ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပါဏောတိ - ပါဏမည်၏။

ဝေါဟာရတော၊ သတ္တော - ကို။ ပရမတ္ထတော၊ ဇီဝိတန္တိယံ - ကို။ ပဏောတိ - ပါဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ - အပ်၏။

၂။ (က) သို့ ဌပနာပဉ္စက။

ဆရာ ဆရာသည် ပါဏာတိပါတော အဒိန္နဒါနံ (ပ) ဒသ အကုသလ ကမ္မပထာနာမ - ဖြင့် အကုသလကမ္မပထ - ၁၀ပါးရှိကြောင်း ဆိုတော်မူ၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အကုသလကမ္မပထတရား ၁၀ - ပါးတို့၏ သရုပ်ကိုသာ သိရသေး၍ အကုသလကမ္မပထ တရားတို့တွင် ပါဝင်သော ပါဏာတိပါတ စသော ပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ၊ အဘိဇေယျတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထတို့ကို မသိရသေး သည် မဟုတ်လော။ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏ ဝစနတ္ထ၊ အဘိဇေယျတ္ထ စသည်ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရအံ့နည်း - စုဒ္ဓိကြောင့် တတ္ထ - စသည်မိန့်။

(ခ) သို့ ဌပနာပဉ္စက။

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဖြင့် ပါဏာတိပါတ၏ ဝစနတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ သတ္တဝါကို လျှင်စွာချု၏ဟူသည် ကုဋင်ညောင်စောင်း စသည် တို့မှ ချခြင်းကို ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်သို့ ပြုခြင်းကို ချခြင်းဟု ဆိုပါ သနည်း - စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းကို လျှင်စွာကျစေခြင်း = ချခြင်းဟု ဆိုလိုသည် ဟူလို။ (ဝါကျတက်လိုက - ပါဏာတိပါတ၏ လောကဝေါဟာရတ္ထ ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော - ဟု အာဘော်ထားပါ။)

(ဂ) သို့ ဌပနာပဉ္စက။

ဆရာ (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ပါဏာတိပါတ၏ ဝစနတ္ထ၊ ဝေါဟာရတ္ထ တို့ကို ဆို၏။ ပါဏာအရ သတ္တဝါဟူသော ခန္ဓာငါးပါးကို ယူရမည်လော။ အဘယ်ကို ပါဏာအရ ယူရမည်နည်း - စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ဝေါဟာရအားဖြင့် သတ္တဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေကို ယူရမည် ဟူလို။ (ဝါ ကျတက် တက်လိုက ပါဏာတိပါတ၏ သရုပ်၊ အဘိဓမ္မေယျတ္ထ ပရမတ္ထတရားကိုယ်တို့ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော - ဟု အဘော် သွင်းပါ။)

(ဃ) သို့ ဌပနာပဉ္စက။

ဆရာ (ဂ) ဖြင့် ပါဏာတိပါတ - ၌ ပါဏ - ၏ အရကောက် အဘိ ဓမ္မေယျတ္ထကို ဆိုတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတအရ သူတစ်ပါးကို သတ်ခြင်း ဟူသော ဓားဖြင့်ခုတ်ခြင်း၊ ဒုတ်ဖြင့် ရိုက်ခြင်းစသည်ကို ယူရမည်လော။ အဘယ်သည် ပါဏာတိပါတ မည်သနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် - တသ္မိ ပန ပါဏေ စသော (ဃ) ဝါကျမိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ပါဏာတိပါတ အရ ဓားဖြင့်ခုတ်ခြင်း ဒုတ်ဖြင့်ရိုက်ခြင်းတို့ကို မယူရ။ သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိလျှက် ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော လုံ့လပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သည့် ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရတို့တွင် တစ်ပါးပါး၌ဖြစ်သော ဝကေစေတနာကို ကောက်ယူရမည် ဟူလို။ (ဝါကျတက် တက်လိုက - ပါဏ၏ အရကောက်ကိုသာ သိရသေး၍ ပါဏာတိပါတ၏ အရကောက်ကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလောဟု အဘော်ထားပါ။)

(င) သို့ ဌပနာ ပဉ္စက။

ဆရာ (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ပါဏာတိပါတ၏ ဝစနတ္ထ အဘိဓမ္မေယျတ္ထတို့ကို ပြဆိုတော်မူခဲ့၏။ ထိုပါဏာတိပါတသည် ငယ်ငယ်ကြီးကြီး မည်သည့် သတ္တဝါကို သတ်သတ် ထပ်တူထပ်မျှ အကျိုးရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်လော။ (ဝါကျတက် တက်လိုက "ပါဏာတိပါတ၏ အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရ ဖြစ်ပုံကို မသိရသေးသည် မဟုတ်လော" ဟု အဘော်ထားပါ။) အသို့မှတ်ရမည်နည်း - စုဒ္ဓါကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ဂုဏ်မရှိသော သတ္တဝါတို့တွင် - ငယ်သော သတ္တဝါ၌ အပြစ်သေး၏။
ကြီးသော သတ္တဝါ၌ အပြစ်ကြီး၏ ဟူလို။

(စ) သို့ ဌပနာပဉ္စက။

ဆရာ ဆရာသည် (င) ဝါကျဖြင့် သေးငယ်သော သတ္တဝါ၌ အပ္ပသာဝရ ကြီးသော သတ္တဝါ၌ မဟာသာဝရဟု ဆိုတော်မူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ခြင်း (သတ်ခြင်း) အားဖြင့် တူသည်ဖြစ်၍ အကျိုးအားဖြင့်လည်း တူသင့်သည် မဟုတ်ပါလော။ အဘယ်ကြောင့် ကြီးမားသော သတ္တဝါ၌ အပြစ်ကြီး ရပါသနည်း - စုဒ္ဓါကြောင့် ယင်းစုဒ္ဓါကိုပြု၍ ဖြေလိုရကား (စ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ကြီးမားသော သတ္တဝါ၌ ပယောဂ (အားထုတ်မှု အားစိုက်မှု) များသောကြောင့် မဟာသာဝရ ဖြစ်ရသည်ဟူလို။

(ဝါကျတက် တက်လိုက - ကြီးမားသော သတ္တဝါကို သတ်ရာ၌ ကြီးသော အပြစ်ရှိကြောင်းကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော - ဟု အဘော်ထားပါ။)

၃။ ဒေါသပယ်

(က) ဖြင့်ပါဏာတိပါတ၏ ဝစနတ္ထကိုပြသောကြောင့် အဗျာပိတ

ကို ပယ်သည်။

- (ခ) ဖြင့် ပါဏာတိပါတ၏ ဝေါဟာရတ္ထကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (ဂ) ဖြင့် ပါဏအရ ခန္ဓာငါးပါးလုံးကို မယူရ။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေ ပညတ်အားဖြင့် သတ္တဝါကိုယူဟု အတိအကျ သတ်မှတ်ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။
- (ဃ) ဖြင့်ပါဏာတိပါတ-အရလောကပသိဒ္ဓဖြစ်သော သတ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သည့် ဓားဖြင့်ခုတ်၍ သတ်ခြင်း၊ ဒုတ်ဖြင့်ရိုက်၍ သတ်ခြင်း (ဝိညတ်)ကို မယူရ။ ထိုကိုဖြစ်စေတတ်သော ဝကောစေတနာကို ယူရမည်ဟု အတိအကျ သတ်မှတ်ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (င) ဖြင့် အပြစ်ကြီး+ငယ်ပုံကို ပြသောကြောင့် အဗျာပိတကို ပယ်သည်။
- (စ) ဖြင့်ကြီးမားသောသတ္တဝါ၌ မဟာသာဝဇ္ဇဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုပြသောကြောင့် ဩစိတျဟီနဒေါသကို ပယ်သည်။

ဝုတ္တံ ဟောတိ

ပါဏာတိပါတ၏ ဝေါဟာရတ္ထ. ပိဏ္ဏတ္ထကို ပြသောကြောင့် (ခ) ဝါကျ၌ ဝုတ္တံ ဟောတိ - ကို ထားသည်။

- ၄။ * ပဏတိ ဇီဝိတိတိ ပါဏော။ (ပဏ+ဏ) အသက်ရှင်ခြင်း။
 အတိဝ အဘိဘဝိတွာ ပတနံ အတိပါတော။ (အတိ = ပတ + ဏ)
- * ပါဏဿ အတိပါတော ပါဏာတိပါတော။
 သတ္တဝါ၏ (ဝါ) ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ လျင်စွာချခြင်းနှင့် အာရုံ+အာရမ္မဏီကာ သမ္ပန်သည် ဗျူပုတ္တိနိမိတ်။ လျင်စွာချခြင်း ကြိယာသည် ပဝတ္တိနိမိတ်။

(ဟနနံ ဝဇော။ ဟနနံ ယာတော။ ပါဏဿ ဝဇော ပါဏဝဇော။
ပါဏဿ ယာတော ပါဏယာတော-ပြု။)

* ဝေါဟရီယတိ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော။ (ဝိ+အဝ+ဟရ+ဏ)

* ပရမော အဝိပရိတော အတ္ထော သဘာဝေါ ပရမတ္ထော။

မဇောက်မပြန် မှန်ကန်ခြင်းဂုဏ်၏ ပရမတ္ထသဘာဝတရားနှင့်
ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ မှန်ကန်ခြင်းဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ပါဏေ ပဝတ္တာ သညာ ပါဏသညာ။ (သညာ စေတသိက်)

ပါဏသညာ အဿ အတ္ထိတိ ပါဏသညီ။ (ပုဂ္ဂိုလ်။)

(ပါဏသညာ+ဤ)

သတ္တဝါဟူသော အမှတ်သညာ၏ ထိုအမှတ်သညာရှိသူနှင့် ဌာနီ+
ဌာန စပ်ခြင်းသမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ သတ္တဝါဟူသော အမှတ်သညာသည် ပ-နိ။

* ဥပပိန္နတိ ဧတေနာတိ ဥပစ္စေဒကော။ (ဥပ = ဆိဒိ+ဏျ။)

* ဇီဝိတန္တိယဿ ဥပစ္စေဒကော ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒကော။

ဇီဝိတိန္တေ၏ ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိညတ်နှင့် ပကတူပပစ္စည်း+
ပစ္စယုပ္ပန် သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ဇီဝိတိန္တေကို ဖြတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။
ဝိညတ်၏ သာမညဇာတ်သည် လည်းကောင်း ပ-နိ။

(ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒကော ပယောဂေါ ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒက
ပယောဂေါ။)

ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒကော ပယောဂေါ ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒကပယောဂေါ။

* သမုဋ္ဌာပေတိတိ သမုဋ္ဌာပိကာ။ (သံ+ဥ+ဌာ+ဏာပေ+ဏျ။)

ဇီဝိတန္တိယုပစ္စေဒက ပယောဂဿ (ပယောဂံ ဝါ) သမုဋ္ဌာပိကာ
ဇီဝိတန္တိယု ပစ္စေဒကပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ။ (စေတနာ)

ဇီဝိတိန္တေကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ပယောဂ(ဝိညတ်) ၏+ ဝကေ
စေတနာနှင့် အကျိုး+အကြောင်း သမ္ပန်သည် ဗျ-နိ။ ထိုဝကေစေတနာ၏
သာမညဇာတ်သည် ပ-နိ။

* ကာယဒွါရံ စ ဝစီဒွါရံ စ ကာယဝစီဒွါရံ။ (ကာယဒွါရဝစီဒွါရ ဟု ဆိုလိုလျက် ရှေ့ပုဒ်၌ ဒွါရပုဒ်ကျေ။)

* ဟနတိတိ ဝဂေကာ။ (ဟန+ကျ) သတ်တတ်သူ။
ဝဂေဿ စေတနာ ဝဂေစေတနာ။ (ဝဂေကို ဘာဝပ္ပဓာန ကြံလျှင် စေတနာနှင့် ကမ္မဓာရဲ တွဲ။)

* သဟ အဝဇ္ဇေန ယော ဝတ္ထတိတိ သာဝဇ္ဇော။ (ပါကာတိပါတ) အပေါ့ သာဝဇ္ဇော အပ္ပသာဝဇ္ဇော။

နည်းသော ဂုဏ်၏+အပြစ်ရှိသော ပါကာတိပါတနှင့် ဂုဏ်+ဂုဏေး သမ္ပန် ဗျ-နိ။ နည်းသော ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ခုဒတိ အသဟတိတိ ခုဒ္ဒေါ။ (ခုဒ+ဒက) မောဂ္ဂလန်။
ခုဒ္ဒေါယေဝ ခုဒ္ဒကော။

* သရတိ ဂစ္ဆတိတိ သရီရံ။ (သရ + ဤရ)
မဟန္တံ သရီရံ ယဿာတိ မဟာသရီရော။

* မဟန္တော ပယောဂေါယဿာတိ ပယောဂမဟန္တော။
ပယောဂမဟန္တဿ ဘာဝေါ ပယောဂမဟန္တတာ။ (ပုဂ္ဂလော)

ပယောဂများသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ပယောဂများခြင်းနှင့် ဂုဏေး+ ဂုဏ် သမ္ပန် ဗျပ်-နိ။ ပယောဂများခြင်း ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

၆။ (က) ပါကဿ အတိပါတော -ဖြင့် ပါကာတိပါတော၌ အတိပါတောကို အတိဝ ပါတနံ အတိပါတော -ဟု ဘာဝသာနေ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်။

အတိရေးရှိသော ပတဓာတ်+ကပစ္စည်း၊ ယင်းကပစ္စည်း၏ ဘာဝတ္ထ၌ သက်သည်၏ အဖြစ်၊ ပါကာတိပါတောကို ပါကဿ အတိပါတော ပါကာတိ ပါတောဟု ဆဋ္ဌိ တပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ခ) ပါကဝဓော ပါကယာတောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ -ဖြင့် ပါကာတိ

ပါတ သတ္တဝါကို လျင်စွာချခြင်းဟူသည် သတ္တဝါကို သတ်ခြင်းပင်တည်းဟု ဝေါဟာရတ္ထ၊ ဘာဝတ္ထကို သိစေပါသည်။

(ဂ) ပါဏောတိ စေတ္ထ - စသည်ဖြင့် ပါဏောတိပါတ - ၌ ပါဏအရ ဝေါဟာရ(ပညတ်)အားဖြင့် သတ္တဝါ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေကို ကောက် ယူရမည်၏အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) ဝဂေစေတနာ - ဖြင့် ပါဏောတိပါတောအရ လောက၌ ထင်ရှားသော ဓားဖြင့်ခုတ်ခြင်း၊ ဒုတ်ဖြင့်ရိုက်ခြင်းတို့ကို မယူရ၊ ထိုသို့ သတ်ကြောင်းဖြစ်သော သတ်စေလို(သတ်လို)သော စေတနာကို ယူရမည် ၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

တသ္မိံ ပါဏေ (ပ) ဝဂေစေတနာ - ဖြင့် ဝဂေစေတနာဟူသည် သတ္တဝါကို သတ္တဝါမှန်းသိ၍ ထိုသတ္တဝါမှန်းသိ၍ ထိုသတ္တဝါ၏ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော လုံ့လပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာတည်း။ အခြားစေတနာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ ထိုစေတနာသည် ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ တို့တွင် တစ်ပါးပါး၌ ဖြစ်သည်၏အဖြစ် (ကိုယ်တိုင်သတ်ရာ၌ ကာယဒွါရ၊ သူတစ်ပါးကို သတ်ခိုင်းရာ၌ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သည်)ကို သိစေပါသည်။

အကျယ်ဖော်နည်း

တသ္မိံ ပါဏေ - ဖြင့် ပါဏောတိပါတ - သည် သတ္တဝါကိုသတ်မှသာ ပါဏောတိပါတ ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါမဟုတ်ရာ၌ ပါဏောတိပါတ မဖြစ်ဟု ပြသည်။

ပါဏသညိနော - ဖြင့် သတ္တဝါဟုသိလျက် သတ်မှ ပါဏောတိပါတ ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါမှန်းမသိဘဲ (မြေပေါ်ကို ရေနွေးပူဖြင့် လောင်းချခြင်း စသည်ကဲ့သို့) သတ်မိရာ၌ ပါဏောတိပါတကမ္မပထ မမြောက်ဟု သိစေ သည်။

ဇီဝိတိန္ဒြေယုပစ္စေဒက ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ - ဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်လို (သတ်လို)သော သဘောဖြင့် ပယောဂကိုဖြစ်စေမှသာ ပါဏောတိ

ပါတ ဖြစ်သည်။ အခြားသဘောဖြင့် ပယောဂပြုမိ၍ သတ္တဝါသေရာ၌ ပါဏာတိပါတ ကမ္မပထ မဖြစ်ဟု သိစေသည်။

ကာယဝစီဒွါရာနံ အညတြဒွါရပဝတ္တာ-ဖြင့် ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ တစ်ခုခု၌ ဖြစ်သော ဝဏေစေတနာသည်သာ ပါဏာတိပါတဖြစ်သည်။ သတ်ရန်ကြံနေရုံမျှဖြင့် (မနောဒွါရ သက်သက်ဖြင့်) ပါဏာတိပါတ မဖြစ်ဟု သိစေသည်။

ဝဏေစေတနာဖြင့်-ထိုသတ္တဝါကို သေစေလိုသောစေတနာရှိမှသာ ပါဏာတိပါတ ဖြစ်သည်။ နာကြင်စေလိုသော စေတနာရှိလျှင် (သေပင် သေသွားသော်လည်း) ပါဏာတိပါတကမ္မပထ မမြောက်ဟု သိစေသည်။

(ဝိညတ်သည် ပါဏာတိပါတမမည်။ ဝဏေစေတနာသည်သာ ပါဏာတိပါတ မည်သည်ဟု သိစေသည်-ဟုလည်းဖော်။)

(င) (စ) ဝါကျ အဘော်လွယ်သည်။

၇။ ဝိသယ။

- (ဂ) ဧတ္ထ = ပသိဒ္ဓဝိသယ၊ ပါဏာတိပါတကို စွဲ။
- (ဃ) တသ္မိံပါဏေ = ပါဏေဟု တိုက်ရိုက်ပါသော်လည်း ပသိဒ္ဓ ဝိသယ မဟုတ်။ ထိုပါဏဟူသည် (ဂ)ဝါကျ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ပါဏဟု (ဂ) ဝါကျရှိ ဝေါဟာရတော သတ္တော၊ ပရမတ္ထတော ဇီဝိတန္တိယံ ဟု ပြခဲ့သော ပါဏကို စွဲသော ကြောင့် ပတ္တန္တဝိသယသာ။

ဧဝတ္ထဇလ

သဗ္ဗပဒံ သာဝဓာရဏံ - နှင့်အညီ ဝဏေစေတနာနောင် ဧဝထိုင် ခဲ့လျှင် -

ဝဏေစေတနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ဓားဖြင့်ခုတ်ခြင်း စသော ဝိညတ် သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။ (ဝဏေစေတနာနှင့် ယှဉ်သော သမ္ပယုတ်တရားများ

သည် အနုညာတ။)

၈။ ပါဏာတိပါတ၏ ကြိယာငါးတန်

ဝဂေတေတနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၊ အာယာတဝတ္ထု၊ အယောနိသောမနသိကာရတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ သတ်ကြောင်းလုံလပယောဂ (ဝိညတ်)သည် ပကာသနတ္ထ၊ အသပ္ပုရိသုပနိဿယ စသည်သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ စိတ်နှလုံး ပူပန်ခြင်း၊ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်ခြင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်ခြင်း၊ အင်္ဂါခြေလက်ချို့တဲ့ခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း၊ အနာရောဂါများခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

ပါဏ အရ ကြိယာငါးတန်

ပါဏအရ သတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာပစ္စုပ္ပန်သည် ဒဿနတ္ထ။ ကံ ကိလေသာသည် ဒီပကတ္ထ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ သုခ ဒုက္ခကို ခံစားခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာစသော ကိလေသာတို့သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အို၊ နာ၊ သေ စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

သိဒ္ဓိ

(ဂ) ဝါကျ၌ ပါဏ၏ ပရမတ္ထတရားကိုယ် (ဃ)ဝါကျ၌ ပါဏာတိပါတ၏ သဘောလက္ခဏာနှင့် တရားကိုယ် ပရမတ္ထ တရားတို့ကို ပြဆိုသော ကြောင့်ပစ္စုပ္ပန်သိဒ္ဓိ ရသည်။

၉။ ပါဏ အရ ဇီဝိတိန္ဒြေစေတသိက်၊ ဇီဝိတရုပ်ကို ကောက်၍ထုတ်၊ ပါဏာတိပါတအရ စေတနာ၊ (ဝဂေတေတနာ)ကို ကောက်၍ထုတ်။

ဇီဝိတိန္ဒြေယုပစ္စေဒက အရ ဝိညတ်ကိုကောက်၊ (ပယောဂအရလည်း နည်းတူ) ကာယဒွါရအရ ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဒွါရအရ ဝစီဝိညတ်ကို ကောက်၍ ထုတ်။

၁၀။ ပါဏဿ အတိပါတော (ပါဏာတိပါတော)

ပါဏဿအရ သတ္တဝါပညတ် ပစ္စည်း၊ အတိပါတ အရ ဝကေ
စေတနာ ပစ္စယုပ္ပန်၊ အာရမ္မဏ ပြိုင်မရှိ။

ပါဏဿအရ ရုပ်ဇီဝိတ၊ နာမ်ဇီဝိတ ပစ္စည်း၊ အတိပါတအရ ဝကေ
စေတနာ ပစ္စယုပ္ပတန်၊ အာရမ္မဏ၊ အာ. ပု. အတ္ထိ. အဝိဂတ ၄ - ပစ္စည်းပြိုင်။

ပါဏသညီနော

ပါဏ - အရ သတ္တဝါ. ဇီဝိတိန္ဒြေပစ္စည်းသည် သညာပြဓာန်းသော
ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်၊ ယခင်နည်းတူ အာရမ္မဏ ၂ - မျိုး ခွဲ၍ပြိုင်။

ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ -

ပယောဂအရ ဝိညတ်ဒွေ(ပစ္စယုပ္ပန်)၊ သမုဋ္ဌာပိကာ အရ ဝကေ
စေတနာ(ပစ္စည်း) သဟဇာတ၊ ကြီး၄၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ - ပေါင်း ၇ -
ပစ္စည်းပြိုင်။



၆၅။ အဒိန္နာဒိန အဇ္ဈင်္ဂ

- (က) အဒိန္နဿ အာဒိနံ အဒိန္နာဒိနံ။
- (ခ) ပရဿဟရဏံ ထေယျံ စောရိကာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။
- (ဂ) တတ္ထ အဒိန္နန္တိ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ။
- (ဃ) ယတ္ထ ပရော ယထာကာမကာရိတံ အာပဇ္ဇန္တော အဒဏ္ဍာ
ရဟော အနုပဝဇ္ဇော စ ဟောတိ။
- (င) တသ္မိံ ပန ပရပရိဂ္ဂဟိတေ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညီနော တဒါ
ဒါယက ဥပတ္တမသမုဋ္ဌာပိကာ ထေယျစေတနာ အဒိန္နာဒိနံ။
- (စ) တံ ဟိနေ ပရသန္တကေ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ ပဏီတေ မဟာသာဝဇ္ဇံ။

(၄-၁၄၀)

၁။ (ဃ)ဝါကျ အာဂုတ္တိနည်းဖြင့် အနက်ပေး။

ယတ္ထ - အကြင်ဥစ္စာ၌။ ပရော - သူတစ်ပါးသည်။ ယထာကာမ
ကာရိတံ - သို့။ အာပဇ္ဇန္တော - ရောက်သော်လည်း။ အဒဏ္ဍာရဟော၊ အနုပ
ဝဇ္ဇော စ၊ ဟောတိ။ တံ ဇနံ - သည်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံနာမ - မည်၏။

၂။ (ခ) သို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (က)ဝါကျဖြင့် အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကိုယူခြင်း
သည် အဒိန္နာဒါနမည်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏။ မပေးဘဲယူခြင်းဟူသည် ခေတ္တ
ခဏယူခြင်း (တာဝကာလိက၊ အကျွမ်းဝင်၍ယူခြင်း (ဝိဿာသဂ္ဂါဟ) တို့ကို
ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်သို့ယူခြင်းကို အဒိန္နာဒါနဟု ဆိုပါသနည်း -
စုဒ္ဓါကြောင့် (ခ)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

တာဝကာလိက၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟ ယူခြင်းမျိုးကို ဆိုသည်မဟုတ်
သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို အဒိန္နာဒါနဟု ဆိုသည်ဟူလို။

(ဝါကျတက် တက်လိုက ဆရာ အဒိန္နာဒါန၏ ဝစနတ္ထကိုပြု၏။
ဝေါဟာရတ္ထကို မပြုလော - ဟု အဘော်သွင်းပါ။)

(ဂ) သို့ -

ဆရာ (က) (ခ)ဝါကျတို့ဖြင့် အဒိန္န၏ ဝစနတ္ထနှင့် ဝေါဟာရတ္ထတို့ကို
ဆိုတော်မူ၏။ အဒိန္နဒါနဟူသည် ဒန္တပေါက သိက္ခာပုဒ်၌ အကပ်မခံရ
သေးသော မိမိပိုင် ပစ္စည်းဥစ္စာကိုပင် ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်သည် အဒိန္န
မည်ပါသနည်း။ စုဒ္ဓါကြောင့် (ဂ)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

ဒန္တပေါကသိက္ခာပုဒ်လာ အဒိန္နမျိုးမဟုတ်။ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာ
ပုဒ်လာ အဒိန္နကဲ့သို့ သူတစ်ပါးပိုင်ပစ္စည်းကို အဒိန္နဟု ဆိုသည်ဟူလို။

(ဃ) ဝါကျသို့

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ)ဝါကျဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်အပ်သော ပစ္စည်းသည် အဒိန္နမည်၏ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သူတစ်ပါးတို့က သိမ်းဆည်းရန် အပ်နှံထားသဖြင့် စောင့်ရှောက်ထားအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာသည် အဒိန္နဒါနမည်သည်ဟု မှတ်ရပါမည်လော။ အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

သူတစ်ပါးတို့က အပ်နှံသဖြင့် သိမ်းဆည်းထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ပရပရိဂ္ဂဟိတ ပစ္စည်းဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ မိမိစိတ်တိုင်းကျ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သော်လည်း ဒဏ်ထားခြင်းငှာမထိုက်၊ စီစစ်မေးမြန်းခြင်းငှာလည်း မထိုက်အောင် ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် မဟုတ်သော သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုသာ ပရပရိဂ္ဂဟိတဟု ဆိုထိုက်ပါ၏ ဟူလို။

(င) သို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (ဂ) ဝါကျဖြင့် အဒိန္န၏ သရုပ်ကို ဆိုတော်မူ၏။ အဒိန္နဒါန ဟူသည် ထိုသူတစ်ပါးသာ ပစ္စည်းကို ခိုးယူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ကာယဝိညတ်ကို ဆိုလိုပါသလော။ အဘယ်သည် အဒိန္နဒါနမည်ပါသနည်း - စုဒ္ဓိကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူကြောင်းဖြစ်သော ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေသည့် ထေယျစေတနာသည် အဒိန္နဒါန မည်ပါ၏ ဟူလို။
(ဝါကျတက် တက်လိုက် - ဆရာ အဒိန္န၏ သရုပ်ကို ဆို၏။ အဒိန္နဒါန၏ သရုပ်ကို မဆိုတော့ပြီလော - ဟု အဘော်သွင်းပါ။)

အာဒိယတေ အာဒိနံ။ (ဘာဝသာဓန)။

အဒိန္နဿ အာဒိနံ အဒိန္နာဒိနံ။ [(c) ဝါကျကို ထောက်လျှင် အာဒိယတေ ဧတေနာတိ အာဒိနံ-ဟု ကရဏသာဓ်လည်း ပြုသင့်သည်။]

* ပရဿ ဣဒံ ပရံ။ (ပရ+က)

သူတစ်ပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် သာမိ+သံ အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်သည်ဗျု-နိ။ ခိုးယူခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။ ပစ္စည်း ဥစ္စာခြံသည် ပ-နိ။

* ပရဿ ဟရဏံ ပရဟရဏံ။ (ပရဿ၌သ-ဝိဘတ်မကျေ)

သူတစ်ပါးပိုင် ဥစ္စာ၏ ခိုးယူခြင်းနှင့် အာရုံ+အာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်း သမ္ပန်ဗျု-နိ။ ခိုးယူခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* ထေနေတိတိ ထေနော။ (ထေန+အ) ခိုးသူရ၏။

* ထေနဿ ဘာဝေါ ထေယျံ။ (ထေန+ဏျ)

(ခိုးကြောင်းစေတနာရ၏)

ခိုးသူ၏+ခိုးခြင်း (ခိုးကြောင်းစေတနာ)နှင့် ဌာန + ဌာနီ သမ္ပန် ဗျု-နိ။ ခိုးခြင်း(ခိုးကြောင်းစေတနာ)သည် ပ-နိ။

* စောရဿ ဇသာ စောရိကာ။ (စောရ+ဣက)။ ထေယျံကဲ့သို့ထုတ်။

* ပရိဂ္ဂယုတေတိ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ ပရေဟိ ပရိဂ္ဂဟိတော ပရပရိဂ္ဂ-ဟိတော။

* ထေယျံ စ တံ စေတနာ စာတိ ထေယျစေတနာ။

* ပဓာနဘာဝေန နိယတေတိ ပဏိတံ။ (ပ+နိ+တ)။ (ပရသန္တက)

* ဟေသိ ဟိနတ္ထံ အဂမိတိ ဟိနံ။ (ပရသန္တကံ)

- ၅။ စောရိကာ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။
- ယထာကာမကာရီ = သမာသ်ပုဒ်၊ ပုလ္လိင်၊ ရတ္တာဒိ၊ ဤကာရန္တ။
- ယထာကာမကာရိတံ = တဒ္ဓိတ်ပုဒ်၊ ဣတ္ထိလိင်၊ ကညာဒိ၊ အာကာရန္တ။

၆။ (က) အဒိန္နဿ အာဒါနံ - ဖြင့် အဒိန္နာဒါနံ၌ အာဒါနကို အာဒိယတေ အာဒါနံဟု ဘာဝသာနေ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ အာ+ဒါ+ယု၊ ယုပစ္စည်း ၏ ဘာဝတ္ထ၌ သက်သည်၏အဖြစ်၊ အဒိန္နာဒါနံကို အဒိန္နဿ အာဒါနံ အဒိန္နာ ဒါနံ ဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) ပရဿ ဟရကံ - စသည်ဖြင့် သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ယူခြင်းဟူသည် တာဝကာလိက ယူခြင်း၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟ ယူခြင်းမျိုးကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ခိုးယူခြင်းကို ဆိုလိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) တတ္ထ အဒိန္နန္တိ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ ဖြင့် အဒိန္နဟူသည် ဒန္တပေါကာ သိက္ခာပုဒ်လာ အဒိန္နကဲ့သို့ အကပ်မခံအပ်သေးသော ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဥစ္စာကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ဒုတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်လာ အဒိန္နကဲ့သို့ သူတစ်ပါး ပိုင်ပစ္စည်းကို ဆိုလိုသည်အဖြစ်၊ အဒိန္နကို ဒိယတေတိ ဒိန္နံ၊ န ဒိန္နံ အဒိန္နံဟု ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဒိန္နံ၌ တ - ပစ္စည်း၏ ကမ္မဝါစက အဖြစ်ကို သိစေ သည်။

(ဃ) ယတ္ထ ပရော - စသည်ဖြင့် သူတစ်ပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ပစ္စည်းဟူသည် ခေတ္တခဏ သိမ်းဆည်းရန် အပ်နှံထားသဖြင့် ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ထားအပ်သော ပစ္စည်းကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ အကြင်ပစ္စည်း၌ သူတစ်ပါး စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက်စိမ့်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ ဒဏ် မထိုက်၊ သူတစ်ပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ရွက်စွဲခြင်းငှာလည်း မထိုက်၊ ထိုသို့ စိတ်တိုင်းကျ စိမ့်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် သူတစ်ပါးပစ္စည်းကိုသာ ပရပရိဂ္ဂဟိတပစ္စည်းဟု ဆိုထိုက် သည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) တသ္မိံ ပန ပရပရိဂ္ဂဟိတေ - စသည်ဖြင့် သူတစ်ပါးပိုင် ပစ္စည်း ဥစ္စာ၌ သူတစ်ပါးပိုင်ဟု သိလျက် သူတစ်ပါးပိုင်ပစ္စည်းကို ခိုးယူခြင်းငှာ လုံလ ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သည့် ထေယျစေတနာသည် အဒိန္နာဒါနမည်၏။ (ခိုးယူသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ကာယဝိညတ်သည် အဒိန္နာဒါန မမည်။) ဟု သိစေသည်။

(ပါဏာတိပါတ ဝါကျ၌ကဲ့သို့ အစိတ်စိတ်လည်း ဖော်ပါ။)

၇။ (င) တသ္မိံ ပန ပရပရိဂ္ဂဟိတေဋ္ဌတသ္မိံကား(ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် ပြအပ်သော ပရပရိဂ္ဂဟိတ ဝတ္ထုကို စွဲသောကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယ။(ပရ ပရိဂ္ဂဟိတဝတ္ထု ဟူသည် ထို (ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် ပြအပ်ခဲ့သော ပရ ပရိဂ္ဂဟိတဝတ္ထုဟု သိစေလိုသောကြောင့် တသ္မိံ ပရပရိဂ္ဂဟိတေဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ပက္ကန္တဝိသယဟု ယူ၊ ပသိဒ္ဓဝိသယဟု မယူနှင့်)

ကြွင်းသဒ္ဒါများ သိသာသည်။

ထေယျ စေတနာနောင် ဇဝ ထိုင်ခဲ့လျှင်

ထေယျစေတနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ။ ရိုးယူသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ဖြစ်သော ကာယဝိညတ်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ။ (စေတနာ သမ္ပယုတ္တဓမ္မ သည် အနညာတ။)

၈။ အဒိန္နာဒါန၏ ကြိယာဝါးတန်

သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို ရိုးယူခြင်းသည် ဒဿနက္က။ ထိုပစ္စည်းကို မက်မော ခြင်း တကုာသည် ဒီပကက္က။ ရိုးယူသော အခြင်းအရာ ကာယဝိညတ် (ဝစီဝိညတ်) သည် ပကာသနက္က။ အသပ္ပူရိသုပနိဿယ၊ အယောနိသော မနသိကာရ စသည်တို့သည် ဝိဘာဝက္က။ ရလာသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ဖမ်းမိသောအခါ အရိုက်အနက်ခံရခြင်း၊ ထောင်ကျခြင်း စသော မျက်မှောက် ဆိုးကျိုးအမျိုးမျိုးနှင့် ဘဝအဆက်ဆက်၌ ဥစ္စာနည်းမွဲ ဆင်းရဲငတ်ဘိ လိုရှိမရ ဘောဂပျက်စီးစသော အဒိန္နာဒါန၏ အကျိုးများသည် အနဘာဝက္က။

(ထေယျံ စောရိကာ တို့အရလည်း နည်းတူထုတ်)

၉။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ထေယျံ၊ စောဒိကာ = စေတနာကောက်၊
ဥပက္ကမ = ဝိညတ်၊ ဥပက္ကမ သမုဋ္ဌာပိကာ = စေတနာ။

၁၀။ အဒိန္နဿ အာဒါနံ အဒိန္နာဒါနံ။
အဒိန္နဿ (အဒိန္န)အရ ရိုးယူအပ်သော ပစ္စည်း ဥစ္စာရ၏။ (အာရုံ

ပစ္စည်း)အာဒိနံ အရထေယျစေတနာရ၏။ (အာရမ္မဏီကပစ္စယုပ္ပန်) အာ.မိ. ဥပ.ပုရေ. အတ္ထိ.အဝိဂတ = ၆-ပစ္စည်း။



၆၆။ မုသာဝါဒ အဖွင့်

- (က) မုသာတိ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရဿ အတ္ထဘူတော ဝစီ ပယောဂေါ ကာယပယောဂေါ ဝါ။
- (ခ) ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပါယေန ပနဿ ပရဝိသံဝါဒက ကာယဝစီ ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ စေတနာ မုသာဝါဒေါ။
- (ဂ) အပရော နယော၊ မုသာတိ အဘူတံ အတန္တံ ဝတ္ထု။
- (ဃ) ဝါဒေါတိ တဿ ဘူတတော တစ္ဆတော ဝိညာပနံ။
- (င) လက္ခဏတော ပန အတထံ ဝတ္ထု တထတော ပရံ ဝိညာပေတုကာမဿတထာဝိညတ္တိ သမုဋ္ဌာပိကာ စေတနာ မုသာဝါဒေါ။ (ဋ-၁၄၁)

မှတ်ချက်။

ပုရက္ခာရ+ပုရေက္ခာရ-

ပုရ(ပုရာ) သဒ္ဒူပပဒ ကရဇာတ်+ကပစ္စည်းဖြင့်ပြီး၍ပုရာ၏ အစိတ် အာကို ဖြေလျှင် ပုရေက္ခာရ-ဟုပြီးကြောင်း မောဂ္ဂလာန် ခါဒိကဏ္ဍ-၁၄၃ သုတ်၌ဆို၏။ အာကို ဇ-မပြုလျှင် ပုရက္ခာရဟုပြီး၏။ ထို့ကြောင့် ၂-ပါဌ်သင့်။

ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပါယေန ပနဿ+ပရဿ-

အသာတိ ဝိသံဝါဒကဿ။ “စေတနာ”တိ ဇတေန သမ္ပန္နော-ဟု သိဋ္ဌိသစ်။ ၁-၃၅၅၅၅၅ ဆိုသောကြောင့် ပနဿ-သာသင့်။ ပရဿ-မသင့်။

၁။ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရဿ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 (နိဿယ)
 ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ (သီဇီသစ်)

မုသာဝါဒေါ = (ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ရှေးရှုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားကို
 ဖျက်ဆီးတတ်သော) ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂဖြင့်
 သိစေကြောင်းဖြစ်သောစေတနာသည်။
 [(က)(ခ) ဝါကျတို့ အလို]

မုသာဝါဒေါ = ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သောဝတ္ထုကို ပြောဆိုအပ်
 ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။
 [(ဂ၊ ယ၊ င) ဝါကျတို့ အလို။]

၂။ (က)သို့ လီနန္တရ

ဆရာ ဆရာသည် ကမ္မပထတရားတို့ကိုပြရာ၌ မုသာဝါဒေါကို
 ပြဆိုခဲ့၏။ ယင်း၌ မုသာအရ လောကပသိဒ္ဓဖြစ်သော လိမ်လည်ပြောကြား
 အပ်သည့်စကားကို ယူရမည်လော။ အဘယ်သည် မုသာမည်သနည်း။
 စုန်ကြောင့် (က)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

လိမ်လည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဝစီ
 ပယောဂ ကာယပယောဂတို့ကို ယူရမည် ဟူလို။

(ဝါကျတက် တက်လိုက - ဆရာ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၏ အဖွင့်ကို
 ပြဆိုခဲ့၏။ မုသာဝါဒ၏ အဖွင့်ကို မပြဆိုတော့ပြီလော - တက်ပါ။)

(ခ) သို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) ဖြင့် မုသာအရ လိမ်လည်ကြောင်း
 ဝစီပယောဂ၊ ကာယပယောဂတို့ကို ယူရမည်ဟု ဆို၏။ မုသာဝါဒ အရ
 လိမ်လည်ပြောဆိုအပ်သောစကားကိုယူရမည်လော။ စုန်ကြောင့် (ခ)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

စကားကိုမယူရ၊ လိမ်လည်ကြောင်း ကာယ၊ဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေသည့် စေတနာကိုသာယူရမည် ဟူလို။

(ဂ) သို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ဝစီပယောဂ၊ ကာယပယောဂကို မုသာ၊ လိမ်လည်ကြောင်း စေတနာကို မုသာဝါဒဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် မုသာဝါဒအင်္ဂါသည် ဝိသံဝါဒနစိတ္တ၊ တဇ္ဇောဝါယာမ၊ တဒတ္ထဝိဇာနနဟု ၃ - ပါးသာရှိ၍ "အတထံဝတ္ထု" ဟူသော အင်္ဂါမပါဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါလေးပါးလုံး ရနိုင်သော အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာကိုလည်း ဆရာပြဆိုသင့်သေး၏။ မဆိုဘဲ မနေသင့်။ နေချေသော် အဗျာပိတဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

မုသာအရ အတထံဝတ္ထုကို ယူခဲ့လျှင် အင်္ဂါလေးပါးလုံး ရနိုင်၏ဟု နည်းတစ်ပါးကို ငါဆိုပါသေး၏ ဟူလို။

(င) သို့ -

ဆရာ ဆရာသည် (ဃ) ဖြင့် ထိုမမှန်သော ဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့် (ဟုတ်မှန်သယောင်) သိစေခြင်းသည် ဝါဒ (မုသာဝါဒ) မည်၏ဟု ဆို၏။ ထိုစကားသည် မုသာဝါဒ၏ ပရမတ္ထသဘာဝကို ပေါ်လွင်စွာ မပြနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ပရမတ္ထ သဘာဝတရားကိုယ်ကို မည်သို့မှတ်ရအံ့နည်း - စုဒ္ဓိကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

လိမ်လည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုလိမ်လည်ကြောင်း ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သည့် စေတနာကို မုသာဝါဒအရ ကောက်ရမည် ဟူလို။

၃။ (ဂ) အပရော နယော

၁။ ဝိသံဝါဒနစိတ္တ၊ တဇ္ဇောဝါယာမ၊ တဒတ္ထဝိဇာနန ဟူသော မုသာဝါဒ၏ အင်္ဂါသုံးပါးသာရသည့် နည်းမှတစ်ပါး အတထံဝတ္ထု ဟူသော အင်္ဂါအပါအဝင် မုသာဝါဒ၏အင်္ဂါလေးပါးရနိုင်သော နည်းကိုလည်းကောင်း။

၂။ မုသာအရ ဝစီပယောဂ ကာယပယောဂ ဟူသော အဘိဓယေျတ္တ မှတစ်ပါးအတထံဝတ္ထုဟူသော အဘိဓယေျတ္တကိုလည်းကောင်း။

၃။ မုသာ၏ ကိရိယာဝါစကပုဒ်၊ တတိယန္တနိပါတ်ပုဒ်အဖြစ်မှ တစ်ပါး ဒဗ္ဗဝါစကပုဒ်၊ ဒုတိယန္တ နိပါတ်ပုဒ်အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။

၄။ မုသာဝါဒ၏ တတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး ဒုတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထကို လည်းကောင်း။

၅။ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ဝစီပယောဂ၊ ကာယ ပယောဂကို ဖြစ်စေကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မုသာဝါဒမည်၏ ဟူသော သကတ္ထ မှတစ်ပါး မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုကို (ဟုတ်မှန်သယောင်) သိစေ ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မုသာဝါဒမည်၏ဟူသော သကတ္ထကို လည်း ကောင်း လဲလိုသောကြောင့် အပရောနယော ထားသည်။

(အဘော်ခန်းကိုလည်း လှမ်းကြည့်ပါ)

- ၄။ * သမ္မာ ဝဒတိ ဇေတနာ (ဤစိတ်ဖြင့်)တိ သံဝါဒနံ၊
(ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ရ၏) (ပါစိတ်ယောဇနာ၊ သာရတ္ထဋီကာ။)
- * န သံဝါဒနံ ဝိသံဝါဒနံ၊ (ဝိသဒ္ဓါ ပဋိသေဓတ္ထ)
- * သမ္မာ ဝါဒနံ သံဝါဒနံ၊ န သံဝါဒနံ ဝိသံဝါဒနံ၊ (နိဿယအလို)
- * ပုရေ ကရောတိတိ ပုရက္ခာတော၊ (ကတ္တုသာဓ်)။
- * ဝိသံဝါဒနံ ပုရက္ခာတော ဝိသံဝါဒနပုရက္ခာရော၊ (နိဿယ)
တစ်နည်း = ပုရေ ကရဏံ ပုရက္ခာရော၊ (ဘာဝသာဓ်)
- * ဝိသံဝါဒနဿ ပုရက္ခာရောယဿာတိ ဝိသံဝါဒနပုရက္ခာရော၊
(သီ၊ ဋီသစ်)

* ဘဉ္ဇတီတိ ဘဉ္ဇကော။ (ဘန္ဓ+ကျ)

* အတ္ထံ (အတ္ထဿဝါ ဝါ)ဘဉ္ဇကော အတ္ထဘဉ္ဇကော။

အကျိုးစီးပွား၏ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဝစီပယောဂ၊ ကာယပယောဂ နှင့်သာဓု+သာကောသမ္ပန် ဗျ-နိ။ ဖျက်ဆီးခြင်းကြိယာသည်လည်းကောင်း၊ ကာယပယောဂ ဝစီပယောဂ၏ ဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း ဂုဏ်သည်လည်းကောင်း ပ-နိ။

* ဝစီယာ(ဝစသာ)ကတော ပယောဂေါ ဝစီပယောဂေါ။

* ကာယေန ကတော ပယောဂေါ ကာယပယောဂေါ။

မုသာဝါဒေါ

* ဝဒတိ ဝိညာပေတိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ။ (စေတနာ)

* မုသာ ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါ။ (မုသာ - မှားယွင်းသော ဝစီပယောဂ၊ ကာယပယောဂဖြင့်၊ ဝါဒေါ-ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ တည်း။ မုသာ = တတိယန္တနိပါတ်ပုဒ်)

တစ်နည်း....

* ဝဒီယတိ ဝုစ္စတိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ။ (စေတနာ)

* မုသာ ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါ။ (မုသာ - မဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထုကို၊ ဝါဒေါ-ပြောဆိုအပ်ကြောင်း ဖြစ်သော စေတနာတည်း။ ဤကား (ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ အလိုတည်း (သီ၊ ဋီသစ်၊ ဝ။ ၃၃၅)

* တထတိ သစ္စံ ဘဝတီတိ တထံ။ (မှန်ကန်သော ဝတ္ထု၊ စကား) တထေ သာဓု တစ္ဆံ။ (တထ+ကျ) (မှန်ကန်ခြင်းဂုဏ်)

ပရဝိသံဝါဒက ကာယဝစီပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ

* ဝိသံဝါဒေတိ ဧတေနာတိ ဝိသံဝါဒကော။

* ပရဿ ဝိသံဝါဒကော ပရဝိသံဝါဒကော။

* ပရဝိသံဝါဒကော ကာယဝစီပယောဂေါ ပရဝိသံဝါဒက ကာယဝစီ

ပယောဂေါ။

* ပရဝိသံဝါဒက ကာယဝစီပယောဂံ သမုဋ္ဌာပိကာ ပရဝိသံဝါဒက
ကာယဝစီပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ။

၅။ မုသာ = နိပါတ်ပုဒ်။ (မုသာတိ တတိယန္တော၊ ဒုတိယန္တောဝါ နိပါတော
မိစ္ဆာပရိယာယော။ သီ၊ ဋီသစ်၊ ၁။ ၃၃၅) အလိင်၊ ဂဏဝိမုတ်၊
အာကာရန္တ။

၆။ (က) ဝိသံဝါဒနပုရက္ခာရဿ (ပ) ကာယပယောဂေါဝါ-ဖြင့်
မုသာဝါဒေါ ဌိ မုသာအရ မှားယွင်းစေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးစီးပွားကို
ဖျက်ဆီးတတ်သော ဝစီပယောဂ ကာယပယောဂကို ယူရမည်အဖြစ်၊
မုသာသဒ္ဓါ၏ ကြိယာဝါစကသဒ္ဓါအဖြစ်၊ အကျိုးစီးပွားပျက်အောင် လိမ်မုသာ
မုသာဝါဒကမ္မပထ မြောက်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ခ) ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပိယေန ပနဿစသည်ဖြင့် မုသာဝါဒေါဌိဝါဒေါ-
ကိုဝဒတိ ဝိညာပေတိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ၊ ဝဒတိ သမုဋ္ဌာပေတိ ဧတေနာတိ
ဝါဒေါ ဟု ကရကသာဓ် ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊ ဝဒဓာတ် + ဣပစ္စည်း၊
ဣပစ္စည်း၏ ကရကတ္ထဝါစကအဖြစ်၊ မုသာ (ဝစီပယောဂ ကာယပယော
ဂေန) ဝါဒေါ မုသာ ဝါဒေါ-ဟု တတိယာတပျရိသ်သမာသ် ဝစနတ္ထပြုရမည်
၏အဖြစ်၊ မုသာဝါဒအရ မှားယွင်းစေလိုသော အလိုဆန္ဒဖြင့် သူတစ်ပါးကို
မှားယွင်းစေတတ်သည့် ကာယ ပယောဂ၊ ဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေသည့်
စေတနာကို ကောက်ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဂ) အပရော နယောဖြင့် နည်းတစ်ပါးကို ပြဋ္ဌိမည်အဖြစ်ကို သိစေပါ
သည်။

မုသာတိအဘူတံ အတစ္စံ ဝတ္ထု - ဖြင့် မုသာအရ ပြောတိုင်း မမှန်သော
မှားယွင်းသော ဝတ္ထုကို ယူရမည်၏အဖြစ်၊ မုသာသဒ္ဓါ၏ ဒဗ္ဗဝါစကသဒ္ဓါအဖြစ်၊
ထိုသို့ မှားယွင်းသော ဝတ္ထုကို မုသာအရ ယူလိုက်လျှင် မုသာဝါဒ၏ အင်္ဂါ
လေးပါးကို ရနိင်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ဃ) ဝါဒေါတိ တဿ (ပ) ဝိညာပနံ - ဖြင့် မုသာအရ အဘူတ အတစ္စ ဝတ္ထုကိုယူခိုက် ဝါဒေါ - ကို ဝဒီယတိ သမုဋ္ဌာပေတိ ဇေတနာတိ ဝါဒေါ - ဟု ကရကသာဓံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ မဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန် သယောင် သိစေခြင်းသည် ဝါဒမည်သည်အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(င) လက္ခဏတော - စသည်ဖြင့် မုသာဝါဒေါ ကို မုသာ (အဘူတံ အတစ္စ ဝတ္ထု) ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါ - ဟု ဒုတိယာတပျုရိသံသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ မုသာဝါဒအရ မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုကို ဟုတ်မှန် သယောင် သိစေသော (ပြောဆိုသော) ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုမှားယွင်းကြောင်း ဖြစ်သည့် ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

၈။ မုသာဝါဒါ၏ ကြိုယာငါးတန်

လိမ်လည်ကြောင်း စေတနာသည် ဒဿနတ္ထ။ မှားယွင်းစေလိုသော ဆန္ဒ(ဝါ) လိမ်လည်လိုသော ဆန္ဒသည် ဒီပကတ္ထ။ လိမ်လည်ကြောင်း ကာယ ပယောဂ, ဝစီပယောဂကိုပြုခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ချစ်ခြင်း, မုန်းခြင်း စသော အကြောင်းနှင့် အယောနိသော မနသိကာရစသော အကြောင်းများ သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ သူတစ်ပါးအကျိုးပျက်ခြင်း, မိမိစကားကို ယုံကြည်မှု မရှိခြင်းမှစ၍ ဘဝါဘဝ၌ ခံစားရသော စကားမပီ သွားမညီနှင့် ပုတ်ညှိပါးစပ် ခြောက်ကပ်ကိုယ်ရေ ကျွန်ုပ်တို့ နောက် ပုံယွင်းဖောက်၏ စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

မုသာ (က) ဝါကျအလို ကြိုယာငါးတန်

မှားယွင်းသော ကာယပယောဂ ဝစီပယောဂသည် ဒဿနတ္ထ။ စေတနာသည် ဒီပကတ္ထ။ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးစီးပွားပျက်စီးခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ လိမ်လည်လိုသော ဆန္ဒ, အကျိုးပျက်စီးစေလိုသော ဆန္ဒတို့ သည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အယုံအကြည် မခံရခြင်းမှစ၍ ငရဲသို့လားရခြင်း, ငရဲမှလွတ် သောအခါ စကားမပီခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနဘာဝတ္ထ။

၉။ (က) (ခ) ဝါကျတို့ဖြင့် ၁။ ဝိသံဝါဒနစိတ္တံ = လိမ်လည်လိုသောစိတ် ရှိခြင်း။ ၂။ တဇ္ဇောဝါယာမော = လိမ်လည်ကြောင်း ကာယပယောဂ၊ ဝစီပယောဂကို ပြုခြင်း။ ၃။ ပရဿတဒတ္ထဝိဇာနနံ သူတစ်ပါးက လိမ်လည်သည်ကို အမှန်ဟု သိမှတ်ခြင်းဟူသော အင်္ဂါသုံးပါးကို ပြသည်။

(ဂ) (ဃ) ဝါကျတို့ဖြင့် ထိုသုံးပါးတို့တွင် အတထံဝတ္ထု = လိမ်လည် ပြောဆိုအပ်သော အကြောင်းအရာ၏ ထိုပြောတိုင်းမမှန်သော ဝတ္ထု (အကြောင်း) အရာကိုထည့်၍ အင်္ဂါလေးပါးကို ပြသည်။

၁၀။ မုသာဝါဒေါ

မုသာအရ ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်ရ၏။ ဝါဒေါအရ ထိုဝိညတ်ကို ဖြစ်စေသော စေတနာရ၏။ စေတနာပစ္စည်း၊ ဝိညတ်ပစ္စယုပ္ပန်၊ သဟဇာတ၊ (ကြီး၄-၊ ဝိပ္ပယုတ္တ၊ အာဟာရ၊ ကမ္မ ပေါင်း ၇-ပစ္စည်းပြိုင်။ [(က) (ခ) ဝါကျ အလို])

မုသာအရ မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုရ၏။ ဝါဒေါအရ ပြောဆိုကြောင်း စေတနာရ၏။ မမှန်သောဝတ္ထုပစ္စည်း တရားက စေတနာပစ္စယုပ္ပန်တရားအား အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာ၊ ဓိ၊ ဥပ၊ ပုရေ၊ အတ္ထိ၊ အဝိဂတ ပေါင်း ၆-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ

ပယောဂ-အရ ဝိညတ်၊ သမုဋ္ဌာပိကာအရ စေတနာ မုသာဝါဒ ပထမနည်း အတိုင်းပြိုင်။

တဿ ဘူတတော တစ္ဆတော ဝိညာပနံ။

တဿ-အရ အဘူတ အတစ္ဆဝတ္ထု ရ၏။ ဝိညာပနံ -အရ စေတနာ ရ၏။ မုသာဝါဒ ဒုတိယနည်းအတိုင်း ပြိုင်။



၆၇။ ပိသုကဝါစာ အဖွင့်

- (က) ပိသုကဝါစာတိအာဒိသု ယာယ ဝါစာယ ယဿ တံ ဝါစံ ဘာသတိ၊ တဿ ဟဒယေ အတ္တနော ပိယဘာဝံ၊ ပရဿ စ သုညဘာဝံ ကရောတိ၊ သာ ပိသုကဝါစာ။
- (ခ) ယာယ ပန အတ္တာနမ္ပိ ပရမ္ပိ ဖရသံ ကရောတိ။
- (ဂ) ယာ ဝါစာ သယမ္ပိ ဖရသာ နေဝ ကဏ္ဍသုခါ န ဟဒယဂံမာ၊ အယံ ဖရသဝါစာ။
- (ဃ) ယေန သမ္ပံပလပတိ နိရတ္ထကံ၊ သော သမ္ပပ္ပလာပေါ။
- (င) တေသံ မူလဘူတာ စေတနာပိ ပိသုကဝါစာဒိနာမ မေဝ လဘတိ။
- (စ) သာ ဧဝ စ ဣဓ အဓိပ္ပေတာတိ။

(၆၅-၁၄၂)

၁။ ပရဿ စ + ပရဿ

စသဒ္ဓေါ အဋ္ဌာနပယုတ္တော၊ သော ဒွန္နဂဗ္ဘဘာဝံ ဇောတေတုံ ကမ္မဒ္ဓယေ ပယုဇ္ဇိတဗ္ဗောဟု (သီ၊ ဋီသစ်၊ ၁၊ ၃၃၈)ဆိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ စ သဒ္ဓါကို လိုအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း ပရဿ စ သာသင့်သည်။

သာ ပိသုကဝါစာ + သာ ပိသုကာ ဝါစာ။

ပိသုကာ ဝါစာရှိလျှင် ဝါကျ။ ပိသုကဝါစာ ရှိလျှင် သမာသ် ဖြစ်သောကြောင့် ၂-ပါဠိသင့်။ သို့သော် ဥဒ္ဓေသမာတိကာ၌ ပိသုကဝါ ဟု သမာသ် ဖြင့်သာ ပြခဲ့သောကြောင့် ပိသုကဝါစာသာ ယုတ္တတရ၊ (သမာသပိသယေဟိ မုရူဝသေန အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဗျာသပိသယေ ဥပစာရဝသေနာပိ ဒဋ္ဌဝံ။) (သီ၊ ဋီသစ် ၁၊ ၃၃၉)

(က) ယာယ ဝါစာယ ကို သုညဘာဝံ ကရောတိ ဝယ် ကရောတိ - ၌ စပ်။

၂။ (က) ဝါကျသို့ ပါပနာ

ဆရာ ဆရာသည် အကုသလကမ္မပထတို့ကို ပြရာ၌ ပါကာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၊ မုသာဝါဒတို့ကို တစ်ပါးစီ တစ်ပါးစီ ဖွင့်ပြခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဖွင့်ပြခဲ့သောကြောင့် ပိသုကဝါစာ၊ ဖရသဝါစာ၊ သမ္ပပ္ပလာပတို့ကို ထိုနည်းအတူ တစ်ပါးစီတစ်ပါးစီ ဖွင့်ပြသည့် ပစ္စေကသံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြမည်ဟူသော အနက်သည် ရောက်ရာ၏။ ထိုကြောင့် ထိုပိသုကဝါစာ စသည်ကို မည်သည့် သံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြမည်ဟု ဆရာပြဆိုသင့် သေး၏။ စုဒ္ဓါကြောင့် (က)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ပိသုကဝါစာ စသော သုံးပုဒ်တို့ကို ပါဠိက္ကမအတိုင်း တစ်ပုဒ်စီ တစ်ပုဒ်စီ ဖွင့်ပြသော ပစ္စေကသံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ပြမည်မဟုတ်၊ ပေါင်း၍ ဇကတ္ထသံဝဏ္ဏနာနည်းဖြင့် ဖွင့်ပြမည်ဟူလို။

(သတိပိ ပစ္စေကံ ပါဠိက္ကမေ အညာသု အဘိဓမ္မဋ္ဌကထာဒီသု သံဝဏ္ဏ နာက္ကမေန တိက္ကမိ ပဒါနံ ဇကတ္ထသံဝဏ္ဏနံ၊ ကာတုံ "ယာယ ဝါစာယာ"တိ အာဒိမာဟ။ (သီ၊ ဋီသစ်၊ ၁။ ၃၃၈။)

တစ်နည်း

ဆရာ အကုသလကမ္မပထတရား ၁၀-ပါးကို ပြရာ၌ ပိသုကဝါစာ ဟု ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ပိသုကကို ပိသတိတိ ပိသုကာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်လော။ (ဝါ) ပိသုကာကို ကိတ်ပုဒ်ဟုမှတ်ရမည်လော-စုဒ္ဓါကြောင့် (က) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား-

ပိသတိတိ ပိသုကာဟု ကိတ်ဝစနတ္ထ မပြုရ၊ ပိယသည် ကရောတိ တိ ပိသုကာဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်ဟူလို။

(ပိသုကာအရ စေတနာကို ကောက်ရမည်လော - အဘော်ထား နိုင်သည်။)

(ခ) သို့

ဆရာဆရာသည် ပိသုက၏ ဝစနတ္ထကိုဆို၏။ ဖရုသ၏ ဝစနတ္ထကို မသိရသေးသည် မဟုတ်ပါလော။ (ဝါ) ဖရုသကို ပရံ ဥသေတိ ဒါဟေတီတိ ဖရုသာဟု ဝစနတ္ထပြုရမည်လော - စုဒါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ပရံ ဥသေတိ ဒါဟေတီတိ ဖရုသာဟု မပြုရ၊ ဖရုသံ ကရောတီတိ ဖရုသာဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည် ဟူလို။ (ဤအလို ဖရုသကရကာဟု ဆိုလိုလျက် ကရကာချေ၍ ဖရုသာ ပြီးသည်။ သို့မဟုတ် ကရောတိ တဒ္ဓိတ်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

တစ်နည်း (ခ) သို့

ဆရာ ဖရုသာဝါစာဟု ဥဒ္ဓေသ၌ ဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဖရုသာဝါစာသည် ကြမ်းတမ်းသောကြောင့် မုချနီတတ္ထအားဖြင့် ဖရုသာဝါစာမည်ပါသလော။ အဘယ်သို့မှတ်ရမည်နည်း - စုဒါကြောင့် (ခ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား

မုချအားဖြင့် ဖရုသမည်သည်မဟုတ်၊ အကျိုးဖြစ်သော မိမိ + သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ ကြမ်းတမ်းခြင်းအမည်ကို (ဖရုသာကို) အကြောင်း ဖြစ်သောစကား၌ တင်စား၍ ဖလူပစာအားဖြင့် ဖရုသာမည်၏ဟူလို။ (သီ၊ ဋီသစ် - ဒုနည်း)

(ဂ) သို့

ဆရာ မိမိ သူတစ်ပါးကို ကြမ်းတမ်းအောင် ပြုတတ်သောကြောင့် ဖရုသာမည်၏ဟုဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် မိမိဟူသော စကားကမူ မကြမ်းတမ်းဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ အသို့ မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒါကြောင့် ယာ ဝါစာ သယမ္ပိ စသည်မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

စကားကလည်း ကြမ်းတမ်းသောကြောင့် ဖရုသ မည်ပါ၏ ဟူလို။

တစ်နည်း

ဆရာ ဆရာသည် (ခ) ဖြင့် ဖလူပစာအားဖြင့် စကားသည် ဖရုသာ မည်၏ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဖရုသာသည် ဖလူပစာသဒ္ဓါ ဖြစ်သည် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ အခြားအဘယ်ဥပစာ ဖြစ်သင့်သေး သနည်း။ စုဒ်ကြောင့် (ဂ) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ဖလူပစာအားဖြင့်သာ စကားသည် ဖရုသာမည်သည် မဟုတ်။

ကာရကူပစာအားဖြင့်လည်း ဖရုသာမည်ပါ၏ ဟူလို။

(အကြောင်းဒေါသ၏ ဖရုသအမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော ဆဲဆိုသော စကား၌ တင်စား၍ ဆိုသည်။)

(င) သို့

ဆရာ ဆရာသည် (က) စသော ဝါကျတို့ဖြင့် ပိသုကာဝါစာ- စသည်တို့အရ စကားကို ကောက်ယူရမည် အဖြစ်ကို ပြဆိုတော်မူ၏။ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၌ စေတနာကိုသာ ကောက်ယူခဲ့သည် မဟုတ် ပါလော။ (ဝါ) ကမ္မပထအရာ ဖြစ်၍ ပိသုကာဝါစာ စသည်တို့အရ စေတနာကို သာ ကောက်ယူသင့်သည်မဟုတ်လော။ အသို့မှတ်ရမည်နည်း။ စုဒ်ကြောင့် (င) မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

ထိုပိသုကာဝါစာ စသည်တို့၏ (စကားတို့၏) အကြောင်းရင်း ဖြစ် သော စေတနာကိုလည်း ကောက်သင့်ပါ၏ ဟူလို။

(စ) သို့

ဆရာ ပိသုကာဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာ၊ သမ္ပပ္ပလာပတို့အရ သဒ္ဓဝါစာ

စေတနာတို့ကို ယူရမည်ဟုဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် ဤ ကမ္မပထအရာ၌ ထို ၂-မျိုးလုံးကို ယူရမည်ဟူသော အနက်သည်ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌အဘယ်ကို ယူရမည်ကို အတိအကျ ပြဆိုသင့်သေး ၏။ မဆိုဘဲမနေသင့်။ နေချေသော် ဆရာ၌ အတိဗျာပိတ၊ ပိရောမိဒေါသ ရောက်ရာ၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (စ) မိန့်။

အဓိပ္ပယ်ကား- စေတနာကိုသာ ယူရမည်ဟုလို။

- ၃။ (က) ဖြင့် ပိသုကဝါစာစသော သုံးပုဒ်ကို တစ်ပုဒ်စီ မပြဘဲ တစ် ပေါင်းတည်း ပြသောကြောင့် ဂန္ထဂရုဒေါသကို ပယ်သည်။
- (င) ဖြင့် ပိသုကဝါစာ စသည်တို့၏ အရကောက်ကို ဖြည့်စွက်ပြ သောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။
- (စ) ဖြင့် အတိဗျာပိတဒေါသ၊ ပိရောမိဒေါသတို့ကို ပယ်သည်။ ကြွင်းဝါကျများဖြင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဝါကျ၌ အဓိပ္ပေတ -

သဒ္ဓါဝါစာ၊ စေတနာဟူသော အနက်နှစ်ပါး (သာမည) မှ စေတနာဟူ သော ပိသေသတ္ထကို ပြလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအရကောက်နှစ် မျိုးအနက် မလိုအပ်သော သဒ္ဓါဝါစာကိုပယ်ရှား၍စေတနာကိုသာ အတည်ပြု လိုသောကြောင့် လည်းကောင်း အဓိပ္ပေတသဒ္ဓါ ထားသည်။

(င) စေတနာပိ - ၌ အပိ - သဒ္ဓါ

သဒ္ဓါဝါစာသည်သာ ပိသုကဝါစာ စသည်မည်သည် မဟုတ်သေး။ စေတနာ သည်လည်း ပိသုကဝါစာစသည် မည်သေးသည်ဟု သမုစ္စယတ္ထ (သမ္ပိန္နာနတ္ထ) ကို ပြလိုသောကြောင့် အပိသဒ္ဓါထားသည်။

- ၄။ * ပိယာယိတဇ္ဇောတိ ပိယော။ (ပုဂ္ဂလော)
- ပိယဿ ဘာဝေါ ပိယံ။ (ချစ်အပ်သူ၏အဖြစ်၊ ချစ်ဖွယ်ဂုဏ်)

* ပိယံ စ သုညံ စ ပိယသုညံ။

* ပိယသုညံ ကရောတီတိ ပိသုကာ။ (စကား/စေတနာ)
အချစ်ပျက်သုဉ်းခြင်း၏ ပိသုကာဝါစာနှင့် အကျိုး + အကြောင်း
သမ္ပန်သည် ဗျူ-နိ။ အချစ်ပျက်အောင် ပြုခြင်းကြိယာသည် ပ-နိ။

* ပိသုကာ စ သာ ဝါစာစာတိ ပိသုကာဝါစာ။

* ပိယဿ ဘာဝေါ ပိယဘာဝေါ။
ချစ်အပ်သူ၏ + ချစ်ဖွယ်ဂုဏ်နှင့် ဂုဏေး + ဂုဏ် သမ္ပန်သည်
ဗျူ-နိ။ ချစ်ဖွယ်ဂုဏ်သည် ပ-နိ။

* ဖရသံ ကရောတီတိ ဖရသာ။ (ဖရသကရဏဟု ဆိုလိုလျက်
ကရဏဟူသော နောက်ပုဒ်ကြေးတစ်နည်း - ကရောတိ တဒ္ဓိတိ)။
ကြမ်းတမ်းခြင်း၏ ဖရသဝါစာနှင့် အကျိုး + အကြောင်း သမ္ပန်သည်
ဗျူ-နိ။ ကြမ်းတမ်းအောင်ပြုခြင်း ကြိယာသည် ပ-နိ။

* သံ ဟိတသုခံ ဖလတိ ဝိနာသေတီတိ သမ္ပံ။ (သံ + ဖလ + ကွံ)
သမ္ပံ ပလပတိ ဧတေနာတိ သမ္ပပ္ပလာပေါ။ (ပလပတိ ဧတေနာတိ
ပလာပေါ။ သမ္ပဿ ပလာပေါ သမ္ပပ္ပလာပေါ ဟုလည်း ပြုနိုင်သည်။)

* ဟဒတီတိ ဟဒယံ။ (ဟဒ + ယ)

* ဟဒယံ ဂစ္ဆတီတိ ဟဒယင်္ဂမာ။

ကဏ္ဍေ သုခါ ကဏ္ဍသုခါ။ (သုခါကို သုခတိ ဧတာယာတိ သုခါဟု
ကရဏသာမ်ပြု၍ စကားကိုကောက်)။

* နတ္ထိ အတ္ထော ဧတဿာတိ နိရတ္ထကံ။ (သမ္ပံနှင့် အရတူ ဖြစ်၍
နပုံလိင်ချ။ အကျိုးမရှိသော အကြောင်းအရာ)

၆။ (က) တဿ ဟဒယေ အတ္တနော ဖိယဘာဝံ ပရဿ စ သုညဘာဝံ
ကရောတိ ဖြင့် ပိသုကာကို ပိယသုညံ ကရောတီတိ ပိသုကာဟု ကိတန္တ
သမာသံဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်။ ပိယသုည သဒ္ဓူပပဒ ကရဓာတ် + ယု

ပစ္စည်း၊ ယင်းယုပစ္စည်း ကတ္တားအနက်ကို ဟောသည်၏အဖြစ်၊ ပိယသုည ကရက ဟုဆိုလိုလျက် ယ၊ ည၊ ကရ တို့ကို ချေ၍ ပိသုကာဟု ပြီးသည်၏ အဖြစ်။

အတွင်းပုဒ်ဖြစ်သော ပိယကိုလည်း ပိယဿ ဘာဝေါ ပိယံဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ် ဝစနတ္ထပြုရမည် အဖြစ်။ ပိယပုဒ်+ကပစ္စည်း၊ ယင်းကပစ္စည်း၏ ဘာဝတဒ္ဓိတ်အနက်၌ သက်သည်အဖြစ်၊ ပိယအရ ချစ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို မယူရ ချစ်ဖွယ်ဂုဏ်၊ (ဝါ) ချစ်ခြင်းကြံယာကို ယူရမည်အဖြစ်၊ ယင်းပိယပုဒ်၏ ဘာဝပွဇာန ဘာဝလောပပုဒ်အဖြစ်။

သုညအရလည်း ဆိတ်သုဉ်းသောပုဂ္ဂိုလ်စသည်ကို မကောက်ရ၊ ဆိတ်သုဉ်းခြင်းကြံယာကို ကောက်ယူရမည်၏အဖြစ်၊ ပိယံ စ သုညံ စ ပိယသုညံဟု ဒွန်သမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

ယာယ ဝါစာယ (ပ) သာ ပိသုကာဝါစာ နာမ-ဖြင့် အကြင်စကားကို မိမိကို ချစ်စေလို၊ အခြားသူတစ်ပါးကိုလည်း မုန်းစေလိုသောကြောင့် ပြောဆို ၏။ ထိုစကားသည် ပိသုကာဝါစာမည်၏ဟု ပိသုကာဝါစာ၏ သရူပတ္ထကို သိစေ သည်။

(ခ) ယာယ ပန စသည်ဖြင့် ဖရသဝါစာ ၌ ဖရသကို ဖရသံ ကရောတီတံ ဖရသာ ဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏အဖြစ်၊ ဖရသ သဒ္ဓူပဒ ကရဇေ ယုပစ္စည်း၊ ယင်းယုပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထ၌ သက်သည်၏ အဖြစ်၊ ဖရသကရက ဟု ဆိုလိုလျက် ကရကဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေ သည်၏အဖြစ်၊ အကျိုးဖြစ်သော မိမိသူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ ကြမ်းတမ်း ခြင်း ဖရသအမည်ကို အကြောင်းဖြစ်သော စကား၌ တင်စား၍ ဖလူပစာ အားဖြင့် စကားကို ဖရသဟု ဆိုရသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဂ) ယာ ဝါစာ-စသည်ဖြင့် အကြင်စကားသည် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် (စကားလုံးကပင်) ကြမ်းတမ်း၏ နား၌မရမ်းသာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ မသက်ဝင်၊ ထိုစကားသည် ဖရသဝါစာမည်၏ဟု ဖရသ ဟူသောစကား၏ ကြမ်းတမ်း

သော စကား၌ ထင်ရှားသော ရှဋ်သဒ္ဓါ၏ အဖြစ်ကို သိစေသည်။

တစ်နည်း- အကြောင်းဖြစ်သော ကြမ်းတမ်းသော ဒေါသ၏ ဖရသ အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော စကားလုံး၌တင်စား၍ ကာရကူပစာအားဖြင့် စကားကို ဖရသဟု ဆိုရသည်၏အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ဃ) ယေန သမ္ပံ ပလပတိ နိရတ္ထကံ၊ သော သမ္ပပ္ပလာပေါ-ဖြင့် သမ္ပပ္ပလာပေါ၌ သမ္ပသည် အကျိုးမရှိဟူသော (နိရတ္ထက)အနက်ကို ဟော သည်၏အဖြစ်၊ (ယင်းသမ္ပကို သံ ဟိတသုခံ ဖလတိ ဝိနာသေတိတိ သမ္ပံဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ သံ ပုဗ္ဗ ဖလဓာတ်+ကိပစ္စည်း၊ ယင်းကိပစ္စည်း၏ ကတ္တားအနက်၌ သက်သည်၏အဖြစ်) သမ္ပပ္ပလာပေါကို သမ္ပံ ပလပတိ ဧတေနာ တိ သမ္ပပ္ပလာပေါ ဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထ ပြုရမည်၏ အဖြစ်၊ သမ္ပ သဒ္ဓါပပဒ ပရေးရှိသော လပဓာတ်+ကပစ္စည်း၏ အဖြစ်၊ ယင်းကပစ္စည်း၏ ကရကတ္ထဝါစက အဖြစ်၊ သမ္ပပ္ပလာပ အရ ဈောပစ် ကုန်းတိုက် ကြောင်း စကားကို ယူရမည်၏ အဖြစ်ကို သိစေပါသည်။

(ကြွင်းလွယ်ပြီ)

၇။ (၈) သာ ဧဝ စ ဣဓ အဓိပေတတတိ

စေတနာသည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ ဝါစာ (စကား) သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ စေတနာသမ္ပယုတ္တဓမ္မတို့သည် အနညာတ။

တစ်နည်း- ထိုစေတနာကိုသာ ဤနေရာ၌ လိုအပ်၏ ဟူသော အနက် သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊ ဝါစာ (စကား)ကို ဤနေရာ၌ လိုအပ်၏ ဟူသော အနက်သည် နိဝတ္တေတဗ္ဗ၊ ပိသုကံ ဝါစံ ဘာသတိ စသည်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော အခြားဌာနတို့၌ ဝါစာသည် ပိသုကမည်သေးသည် ဟူသော အနက်သည် အနညာတ။

(သမ္ပန္နာဝတ္ထနည်း။)

၈။ ပိသုကဝါစာ၏ ကြိယာငါးတန် (ပိယဘာဝံ၊ သုညဘာဝံ တရောတီ)

ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားသည် ဒဿနတ္ထ။ မိမိကို ချစ်စေလို၊ အခြားသူကို မုန်းစေလိုခြင်း (စေတနာ)သည် ဒီပကတ္ထ။ ပြောသူသန္တာန်၌ ပိသုကဝါစာ ဒုစရိုက်ဖြစ်ပွားခြင်း၊ သူနှစ်ဦးတို့၏ အချစ်ပျက်ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ အယောနိသောမနသိကာရသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အမုန်းခံရခြင်း မကောင်းသတင်းကျော်စောခြင်း သံသရာဘဝအဆက်ဆက်၌ မုန်းသူများခြင်း အခြေအရံနည်းပါးခြင်း စသော အကျိုးများသည် အနုဘာဝတ္ထ။

ပိသုကဝါစာအရ စေတနာကို ကောက်လျှင် -

စေတနာသည် ဒဿနတ္ထ။ အယောနိသောမနသိကာရသည် ဒီပကတ္ထ။ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်း စကားသည် ပကာသနတ္ထ။ အသပ္ပရိသုပနိဿယ စသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ အချင်းချင်း ချစ်ခင်မှုပျက်ပြား အမုန်းပွားခြင်း အတ္တာနုဝါဒဘေး ပရာနုဝါဒဘေးသင့်ခြင်း၊ ဩဇာအာဏာ ပျက်ခြင်း၊ အခြေအရံနည်းပါးခြင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားရခြင်းစသော အကျိုး အဆက်ဆက်သည် အနုဘာဝတ္ထ။

ဖရသဝါစာ သမ္ပပ္ပလာပတို့ကို နည်းမှီထုတ်ပါ။

နေဝကဏ္ဍသုခါ န ဟဒယင်္ဂမာ ကြိယာငါးတန်

နား၌ မချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်နှလုံးသို့ မသက်ဝင်ခြင်းတို့သည် ဒဿနတ္ထ။ စကားလုံး ကြမ်းတမ်းခြင်းသည် ဒီပကတ္ထ။ ဖရသဝါစာကြားရ သူတို့ စိတ်နှလုံး မချမ်းမြေ့ခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ။ ဒေါသမူစေတနာ၊ အယောနိသောမနသိကာရစသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ။ ဖရသဝါစာ၏ အပြစ်အမျိုးမျိုးသည် အနုဘာဝတ္ထ။

(၈) (ဂ)ဝါကျ၌ သိဒ္ဓိ

(၈) မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားတို့ကို ကြမ်းတမ်းအောင်ပြုသည်

ဟူသောအကျိုးကိုဆိုသဖြင့် စကားလုံးကြမ်းတမ်းသည်ဟူသော အကြောင်းကို မှန်းဆသိရသောကြောင့် အနုမာနသိဒ္ဓိ ရသည်။

(ဂ) စကားလုံးကြမ်းတမ်း၍ ကဏ္ဍသုခ ဟဒယင်္ဂမ မဖြစ်ဟု အကျိုးကိုဆိုသဖြင့် ထိုစကားလုံးကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ဒေါသမူ စေတနာ၏ ကြမ်းတမ်းပုံကို မှန်းဆ၍ သိအပ်သောကြောင့် အနုမာနသိဒ္ဓိ ရသည်။

၉။ ပိသုဏဝါစာ = သဒ္ဓရုပ်/ တစ်နည်း = စေတနာကို ကောက်။
ဖရသဝါစာ သမ္ပပ္ပလာပတို့လည်း နည်းတူ။

၁၀။ ယာယ ဝါစာယ ယဿ တံ ဝါစံ ဘာသတိ။

ယာယ ဝါစာယ-အရ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) ကရောတိ-အရ ထိုချောပစ်ကုန်းတိုက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော (မိမိကိုချစ်စေလို၍ ကုန်းတိုက်လျှင်) လောဘမူစိတ္တုပ္ပါဒ်၊ (သူနှစ်ဦးတို့ မှန်းစေလို၍ ကုန်းတိုက်လျှင်) ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ရ၏။ (ပစ္စည်း)။ သဟဇာတသတ္တိ။ ကြီး၄-၊ ဝိပုယုတ္တ၊ အငယ် ၇-ပေါင်း ၁၂-ပစ္စည်း ပြိုင်။

ယဿ ဘာသတိ

ယဿ-အရ ပြောအပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခန္ဓာပဉ္စကခြပ် ရ၏။ (ပစ္စည်း) ဘာသတိ အရ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော လောဘမူ, ဒေါသမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ (ပစ္စယုပ္ပန်) အာရမ္မဏသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ အာ, မိ, ဥပ, ပုရေ, အတ္တိ, အဝိဂတ ပေါင်း ၆-ပစ္စည်း ပြိုင်။

တံ ဝါစံ ဘာသတိ

ယာယ ဝါစာယ ကရောတိ ကဲ့သို့ ပြိုင်။

ဖရသံ ကရောတိ

ဖရသံအရ ကြမ်းတမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော (နားထောင်

သူ၏) ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏။ ကရောတိအရ ပြောသူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဖရသဝါစာစေတနာ (တစ်နည်း) ဖရသဝါစာဟူသော သဒ္ဓရုပ် ရ၏။ ပကတူပ။

တစ်နည်း = ကရောတိ အရ စေတနာပစ္စည်း၊ ဖရသံအရ စေတနာ ကြံ့ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ် ပစ္စယုပ္ပန်ယူလျှင် သဟဇာတပြိုင်။

တစ်နည်း = ကရောတိအရ ပြောသူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော သဒ္ဓဝါစာ (ပစ္စည်း) ဖရသံအရ အရ အပြောခံရသူ၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဒေါသမူ စိတ္တုပ္ပါဒ် (ပစ္စယုပ္ပန်) ယူခဲ့လျှင် အာရမ္မဏသတ္တိ။ အာ.ပု.အတ္ထိ. အဝိဂတ ၄ - ပစ္စည်း ပြိုင်။

သမ္ပံ ပလပတိ နိရတ္ထကံ

သမ္ပံ အရ အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အကြောင်းအရာ ရ၏။ ပလပတိအရ ပြောဆိုသော သမ္ပပုလ္လာပဝါစာရ၏။ ပကတူပသတ္တိ။

တစ်နည်း = ပလပတိအရ စေတနာယူခဲ့လျှင် အာရမ္မဏသတ္တိပြိုင်။



၆၈။ မိတ္တဒိဋ္ဌိ အဖွင့်

- (က) ယထာဘူစုဂဟဏာဘာဝေန မိတ္တ ပဿတိတိ မိတ္တဒိဋ္ဌိ။
- (ခ) သာ "နတ္ထိ ဒိန္နံ အာဒိနာ နယေန ဝိပရိတဒဿန လက္ခဏာ။
- (ဂ) သမ္ပပုလ္လာပေါ ဝိယ အပ္ပသာဝဇ္ဇာမဟာသာဝဇ္ဇာ စ။
- (ဃ) အပိ စ အနိယတာ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ။ နိယတာ မဟာသာဝဇ္ဇာ။
- (င) တဿာ ဒွေ သမ္ဘာရာ ဝတ္ထုနော စ ဂဟိတာကာရ ဝိရိတတာ၊ ယထာ စ တံ ဂဏှာတိ၊ တထာဘာဝေန တဿု ပဋ္ဌာနန္တိ။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

(၈) တတ္ထ နတ္ထိကာဟေတုက အကရိယဒိဋ္ဌိဟိ ၈၀ ကမ္မပထ
ဘေဒေါ ဟောတိ၊ န အညဒိဋ္ဌိဟိ။

(ဋ-၁၄၄)

၁။ (က) မိစ္ဆာ - ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်အမှားဖြင့် (ကရိုဏ်း)
(နိဿယအလို) မိစ္ဆာ - ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်အမှား
ကို(ကံ)(ဋီကာ) (မိစ္ဆာ ပဿတီတိ ဝိတထံ ပဿတိ။)

၂။ (က)သို့

ဆရာ အကုသလ ကမ္မပထ ဥဒ္ဓေသ၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုတော်မူ၏။
ယင်း၌ မိစ္ဆာသဒ္ဓါသည် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ၌ကဲ့သို့ လာမကအနက်ကို
ဟောပါသလော။ အဘယ်အနက်ကို ဟောပါသနည်း။ စုဒ္ဓိကြောင့် (က)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

လာမက ယုတ်ညံ့ခြင်း အနက်ကိုမဟော မှားယွင်းဖောက်ပြန်ခြင်း
ဝိပရိတအနက်ကို ဟောပါ၏ ဟူလို။

(ခ) သို့ ပါပနာ

ဆရာ မှားယွင်းစွာ သိမြင်သည်ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင်
စာပေကျမ်းဂန် အနက်အဓိပ္ပာယ်မှန်တို့ကို အမှန်အတိုင်းမသိမြင်ဘဲ အမှား
အားဖြင့် သိမြင်နေခြင်းမျိုးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏ ဟူသော အနက်သည်
ရောက်၏။ စင်စစ် မသင့်။ ထို့ကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ဖောက်ပြန်သိပုံ အခြင်းအရာ
ကို ဆိုသင့်သေး၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ခ)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

စာပေကျမ်းဂန်လာ အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို အမှန်အတိုင်း မသိ
ခြင်းမျိုးကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ် အလှူ၏အကျိုးသည်
မရှိ၊ အမေ၏ကျေးဇူး၊ အဖေ၏ ကျေးဇူးသည် မရှိ စသည်ဖြင့်

မှားယွင်းစွာ သိမြင်သော အယူအဆမျိုးကိုသာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟု ဆိုလိုသည် ဟူလို။

(ဃ) သို့

ဆရာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရဖြစ်ပုံကို သမ္မပ္ပလာပ ကဲ့သို့ မှတ်အပ်၏ဟု ဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရ ဖြစ်ပုံကို သမ္မပ္ပလာပကဲ့သို့သာ မှတ်ရမည်။ အခြားနည်းဖြင့် မမှတ်အပ် ဟူသော အနက်သည် ရောက်၏။ စင်စစ်မသင့်။ ထို့ကြောင့် အခြားနည်းဖြင့် အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရ ဖြစ်ပုံကိုလည်း ပြဆိုသင့်သေး၏။ စုဒ္ဓိကြောင့် (ဃ)မိန့်။

အဓိပ္ပာယ်ကား -

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရ ဖြစ်ပုံကို အာသေဝန နံသည် အဖြစ် ထက်သည်အဖြစ်ဖြင့်သာ မမှတ်အပ်။ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း မှတ်အပ်ပါ၏ ဟူလို။

(စ) သို့

ဆရာ ဆရာသည် (င) ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အင်္ဂါနှစ်ပါးကို ဆိုတော်မူ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မှန်သမျှ ကမ္မပထမြောက်သည်ဟု မှတ်ရမည်လော - စုဒ္ဓိကြောင့် (စ)မိန့်။

နတ္ထိက. အဟေတုက. အကိရိယဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်သာ ကမ္မပထမြောက် သည်။ အခြားမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ ကမ္မပထ မမြောက်ပါ ဟူလို။

၃။ (ဃ) အဝိစ ထားရခြင်းအကြောင်း

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အပ္ပသာဝရ မဟာသာဝရ ဖြစ်ခြင်း၏အာသေဝနမန္တတာ. အာသေဝနမဟန္တတာ ဟူသော အကြောင်းမှတ်ပါး အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသော အကြောင်းကိုလည်း လဲလိုသောကြောင့် အဝိစ - ထားရသည်။

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း

တစ်နည်း- အပ္ပသာဝဇ္ဇ၊ မဟာသာဝဇ္ဇ၏ အကြောင်းတရားများတွင် အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟူသော အကြောင်းကြွင်းကျန်သော ကြောင့် ထိုကျန်နေသောအနက်(ဝါ) အနက်ထူးကိုပြလိုသောကြောင့် အဝိစ ထားရသည်။

ဒေါသပယ်

(ခ) ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအရ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါးလုံးကိုမယူရ။ နတ္ထိဒိဋ္ဌိ-စသည် တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုသာ ယူရမည်ဟု ပြသောကြောင့် အတိဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း- မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ဝစနတ္ထမှတစ်ပါး လက္ခဏာကိုပြသောကြောင့် အဗျာပိတဒေါသကို ပယ်သည်။

(စ) ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားလုံးကမ္မပထမမြောက်၊ နတ္ထိက၊ အဟေတုကံ၊ အင်္ဂါရိယတို့သည်သာ ကမ္မပထမြောက်သည်ဟု ပြသောကြောင့် အတိဗျာ ပိတကို ပယ်သည်။

တစ်နည်း- ကမ္မပထပုတ္တ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သာမညတို့ကို ခွဲခြား ပြဆိုသောကြောင့် အဗျာပိတကို ပယ်သည်။

၄။ * ယထာဘူတမေဝ ယထာဘူစုံ။ (ယထာဘူတ+ကျ)

ယထာဘူစွဿ ဂဟဏံ ယထာဘူစွဂဟဏံ။

ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထု၏ ယူခြင်းကြိယာ နှင့် သာဓက+သာရ သမ္ပန် သည်ဗျူ-နိ။ ယူခြင်းကြိယာသည်ပ-နိ။

* မိစ္ဆာ ပဿတိတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။ (မိစ္ဆာ+ဒိဿ+တိ)

ပဿတိတိ ဒိဋ္ဌိ။ မိစ္ဆာ အဝိတထံ ဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟုလည်း ပြုနိုင် သည်။)

* ဝိပရိတဒဿနံ လက္ခဏံ ယဿာတိ ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာ။

ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ လက္ခဏာ+လက္ခဏဝန္တ

သမ္ပန်သည်ဗျူ-နိ။ ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာသည် ပ-နိ။

* သမ္ပရိယန္တိ ဧတေဟိတိ သမ္ဘရာ။ (သံ+ဘရ+က)

ဆောင်ခြင်းကြိယာ

* နတ္ထိတိ မတိ ဧတေသန္တိ နတ္ထိကာ။ (နတ္ထိ+ဣက)

* ကမ္ပံယေဝ သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိနံ တန္တိဗ္ဗတ္တသုဒဒက္ခာနံ ပထော
ကာရဏန္တိ ကမ္ပပထော။

၆။ (က) ယထာဘုစ္စဂဟဏာ ဘာဝေန မိစ္ဆာပဿတိ - ဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို
မိစ္ဆာ ပဿတိတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - ဟု ကိတန္တသမာသံ ဝစနတ္ထပြုရမည်အဖြစ်၊
မိစ္ဆာသဒ္ဓါ ပပဒ ဒိသဓာတ် + တိပစ္စည်း၊ ယင်းတိပစ္စည်း၏ ကတွတ္ထဝါစက
အဖြစ်၊ မိစ္ဆာသဒ္ဓါ၏ လာမကအနက်ဟောမဟုတ်၊ ဝိပရိတ (ဖောက်ပြန်ခြင်း)
အနက်ဟောသည် အဖြစ်ကို သိစေသည်။

(ပဿတိတိ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟု ဝစနတ္ထပြုရမည် စသည်
ဖြင့်လည်း ဖော်နိုင်သည်။)

ကြွင်းလွယ်ပြီ၊ ပါဠိလျှောက် ဘာဝတ္ထရည်း ဖော်ပါ။

၇။ (၈) နတ္ထိကာ ။ပ။ အကိရိယဒိဋ္ဌိဟိ ဧဝ

နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ . အဟေတုကဒိဋ္ဌိ. အကိရိယဒိဋ္ဌိ တို့သည် ဂဟေတဗ္ဗ၊
ကြွင်းဒိဋ္ဌိတို့သည် နိဝတ္ထေတဗ္ဗ။ (ဝိပရိတဒဿနလက္ခဏာသည် အနညာတ)။

(၈) တတ္ထ ကား အစွဲတိုက်ရိုက်မရှိသော်လည်း ဆိုဆဲဖြစ်သော
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဒ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သိအပ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမျိုးမျိုးကို စွဲသောကြောင့်
ပသိဒ္ဓဝိသယ။

၈။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ ကြိယာငါးတန်

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် ဒဿနတ္ထ။ ပရတောယောသ၊ အယောနိသော
မနသိကာရ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂလ ပဋိသေဝနတို့သည် ဒီပကတ္ထ။ နတ္ထိ ဒိန္နံ . နတ္ထိ

ယိဋ္ဌံစသည် ယူဆစွဲလမ်းခြင်းသည် ပကာသနတ္ထ၊ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာတို့ကို မပယ်
နိုင်သေးခြင်း စသော အကြောင်းများသည် ဝိဘာဝတ္ထ၊ စုတိ၏ အခြားမဲ့၌
အပါယ်ငရဲသို့ရောက်ခြင်း၊ သံသရာမှ မထွက်မြောက်နိုင်သေးခြင်း စသော
အကျိုးတို့သည် အနုဘာဝတ္ထ။

၉။ ဒိဋ္ဌိသုံးပါး အထူး

လှူခြင်းသည် အကျိုးမရှိ၊ ကောင်းမွန်စွာ နေသော်လည်း ကောင်းကျိုး
ကို မရ၊ မကောင်းမှုကို လုပ်သော်လည်း မကောင်းကျိုးကို မခံစားရဟု အကျိုး
ကို ပယ်ခြင်းသည် နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ။

သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထု မှန်သမျှ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်
မဟုတ်၊ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းအကျိုးနှစ်မျိုးလုံးကို
ပယ်ခြင်းသည် အဟေတုကဒိဋ္ဌိ။

ကောင်းတာလုပ်သော်လည်း ကုသိုလ်မဖြစ်၊ မကောင်းတာလုပ်သော်
လည်း အကုသိုလ် မဖြစ်၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ ဟူသည် မရှိဟု
အကြောင်းကံကို ပယ်ခြင်းသည် အကီရိယဒိဋ္ဌိ။

၁၀။ မိစ္ဆာ ပဿတီတိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

မိစ္ဆာအရ ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန် မမှန်သော အကြောင်းဝတ္ထုကို ရ၏။
ပဿတီ (ဒိဋ္ဌိ) အရ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်ရ၏။ အာရမ္မဏသတ္တိ။ ၈ - ပစ္စည်း ပြိုင်။

တံ ဂဏှာတိလည်း နည်းတူ။



ပထမတွဲ ကျမ်းပြီးနိဂုံး

နိဋ္ဌိတာ ပဌမာ အဋ္ဌ-သာလိနိဂုဏဒိပနီ၊
သောတူနံ ဝိဇယံ ဒတွာ၊ ဇယတံ ဇယမေဒနီ၊

ပထမာ အဋ္ဌသာလိနိဂုဏဒိပနီ၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊ ကျမ်းနှစ်ဆီကို၊
ခေတ်မီ စည်းကမ်း၊ သင်နည်းလမ်းဖြင့်၊ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၊ ကောင်းစွာဖော်ပြ၊
အဋ္ဌသာလိနီ၊ ဂုဏ်ရည်ထူးကဲ၊ ပထမတွဲသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ၁၃၅၈-ခု၊ ရတုဂီမှာ၊
ပထမဝါဆိုလ၏။ ပြည့်ထကျော်တက်၊ (၁၀) ရက်ကြာတွေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌၊
ချမ်းမြေ့ရွှင်ပြုံး၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။

ဇယမေဒနီ၊ အဋ္ဌသာလိနီအောင်ပန်း၊ ဆင်မြန်းပန်လို၊ စာသင်ပျိုတို့
၏၊ ကွန်းခိုအောင်နန်း၊ အောင်မြေစခန်းသဖွယ် ဖြစ်ပေသော၊ အယံ -
အဋ္ဌသာလိနီ ဂုဏ်ရည်၊ နာမည်လျှမ်းဖြာ၊ ဤကျမ်းစာသည်။ သောတူနံ၊
အဋ္ဌသာလိနီ၊ ကျမ်းဂန္ထီကို၊ ထုံးမီစံရ၊ သင်လိုကြသည့်၊ ဝိရိယကြီးမား၊
စာသင်သားတို့အား။ ဝိဇယံ၊ အခက်အခဲ၊ ဖျက်ခွဲအောင်မြင်၊ ပျော်ရွှင်တင့်
ဆန်း၊ မြတ်အောင်ပန်းကို၊ ဒတွာ၊ ဧကန်ပိုင်ပိုင်၊ ပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဇယတံ
ဇယတု၊ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ရှည်ကြာတည်ရေး၊ တွန်းအားပေးလျက်၊
ရှည်ဝေးချိန်တာ၊ ကာလကြာအောင်၊ မှန်စွာ မသွေ၊ တည်ရှိအောင်မြင်
ပါစေသတည်း။

**ဇယမေဒနီ အဋ္ဌသာလိနီဂုဏ်ရည်ကျမ်း (ပထမတွဲ)
ပြီးပြီ။**

ဇယားမေဇန် အဋ္ဌသာလိနိဂူဏ်ရည်ကျမ်း

ပိဋက အက္ခရာဇယား



(အ)					
		အန္တမသော	၇၇၈	အနဝဇ္ဇဋ္ဌော	၆၈၅
အကထံ ကထိ	၅၉၆	အန္တိမ	၇၇၈	အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကာ	၇၀၇
အကုသလာ	၂၅၀	အန္တောဂဓ	၇၃၀	အနဝဇ္ဇာ	၂၅၂
အက္ခာတော	၁၃၄	အတ္ထဘာဇ္ဇက	၈၀၂	အနာဂတပဒဝဏ္ဏနာ	၄၆၉
အင်္ဂါလာနော	၆၈၆	အတ္ထော	၁၉၁	အနာဂတပဒါနိ	၄၆၈
အဂေလညံ	၆၈၆	အဒ္ဓါ	၅၉၅	အနာဂတာ	၄၅၀-၄၆၈
အဇ္ဈတ္တရတော	၄၅၈	အဒ္ဓါဝိမုတ္တော	၅၉၅	အနာတုရတာ	၆၈၆
အဇ္ဈတ္တာ	၄၅၈	အဒိဋ္ဌဇောတနာ	၅၉၅	အနာတုရော	၆၈၅
အဇ္ဈာစာရော	၁၃၃	အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော	၃၅၅	အနာမယော	၂၁၆
အဇ္ဈာသယဝတော	၄၇၀	အဒိဋ္ဌော	၅၉၅	အနာရမ္မဏ	၅၂၅
အဇ္ဈာသယော	၄၆၉	အဒိန္နံ	၇၉၄	အနာသဝါ	၅၁၂
အညမညာပေက္ခော	၆၃၆	အဒိန္နာဒါန	၇၉၅	အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓါ	၄၅၉
အညာတော	၅၉၅	အဓိပ္ပါယော	၁၉၁	အနိယတာ	၄၂၇
အဋ္ဌဂါနိ	၄၃၉	အဓိပေတော	၄၅၉	အနိဝတ္တန	၅၇၉
အဋ္ဌဂီကော	၄၃၉	အဓိဝစန -		အနိဝတ္တနတာ	၅၇၉
အတ္ထသမ္မာပဏိဓိ	၆၂၉	ဒုကာဒယော	၅၆၇	အနုတ္တရိယံ	၂၁၆
အတိစ္ဆတ္တံ	၁၂၂	အဓိဝစနပထ	၅၆၈	အနုတ္တရော	၂၁၆
အတိပါတ	၇၈၆	အဓိဝစနာ	၅၆၈	အနုပစိတကုသလ-	
အတိရေကတ္ထော	၄၈၃	အဓိဝစနံ	၃၁၉	သမ္ဘာရော	၂၀၆
အတိရေကပ္ပမာဏံ	၄၂၀	အနဇ္ဈောတ္ထရက	၅၅၈	အနုပစိတော	၂၀၆
အတိရေကော	၄၅၂၁၁၉	အနဇ္ဈောတ္ထရက-		အနုပ္ပန္နာ	၄၄၉
အတိရိတ္တံ	၄၈၂	ဘာဝ	၅၅၉	အနုပသယံ	၂၄၀-၂၄၁
အတိတာ	၄၅၀	အနညော	၂၇၇	အနုပ္ပဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ	၂၁၅

အနုပုဗ္ဗဒါနိ	၂၁၅	အပ္ပသာဝဇ္ဇ	၇၈၈	အသမတ္ထ	၅၅၉
အနုပုဗ္ဗံ	၂၁၅	အပါယော	၆၄၅-၆၄၆	အသမတ္တတာ	၅၅၉
အနုဘာဝေါ	၄၁၃	အပ္ပိနုဘာဝတာ	၄၁၄	အသေက္ခာ	၄၀၃
အနုဘူတ	၇၄၆	အပ္ပိနုဘာဝေါ	၄၁၃	အဟေတုကာ	၃၆၈
အနုဘူတာပဂတံ	၇၄၅	အပေတတ္တံ	၃၉၁	အဘိလာပေါ	၁၉၁
အနုမတိ	၂၈၈	အပေတံ	၃၈၈	အဘိသမယော	၁၉၁
အနုမတော	၂၈၈	အဗျာကတာ	၂၅၁	အရဏ	၅၄၀
အနေကပဘေဒံ	၇၄၆	အဗျာပဇ္ဈော	၂၉၇	အရဟတ္တံ	၄၀၃
အနေကဟေတူ	၆၃၅	အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏ	၁၂၀	အရိယမဂ္ဂေါ	၃၉၁
အနေကပ္ပဘေဒါ	၆၁၂	အဘိညာ	၅၅၂	အရူပိနော	၄၉၃
အနေကာ	၆၃၅	အဘိဓမ္မော	၁၂၀၊ ၁၅၉	အရောဂေါ	၂၁၆
အနောသက္ကန	၅၈၀	အဘိဘူတ	၅၄၀	အရောဂုံ	၂၁၆
အနောသက္ကနတာ	၅၈၀	အဘိလက္ခိတတ္တံ	၆၅၈	အလတ္တနေယျပတိဋ္ဌာ	၁၇၄
အန္တောဂတ္တံ	၅၇၈၊ ၇၃၁	အဘိလက္ခိတော	၆၅၈	အလတ္တနေယျာ	၁၇၄
အပဂတံ	၇၄၇	အဘိလာပေါ	၁၉၁၊ ၂၈၈	အဝစရ	၅၃၃
အပစယဂါမိနော	၃၈၉	အဝစရော	၅၃၃၊ ၆၄၇၊ ၆၅၈	အဝစရော	၆၇၂
အပစယော		အဝိဇ္ဇာ	၅၁၂		
(အပစယံ)	၃၈၉-၄၉၂	အဝဇ္ဇံ	၂၅၁	(အာ)	
အပစိနန္ဒာ	၃၉၀	အဝိတက္က-		အာကာရော	၅၀၄
အပ္ပဗ္ဗယာ	၄၉၂	အဝိစာရာ	၃၃၅	အာဂတာ	၄၅၀
အပ္ပဋိဝါနိတာ	၅၇၉	အဝိတက္က-		အာစယော	၃၇၉
အပ္ပနာ	၅၈၉	ဝိစာရမတ္တာ	၃၃၅	အာစယဂါမိနော-	၃၇၉
အပ္ပမတ္တကံ	၄၁၃	အဝိတက္ကာ	၃၃၅		၃၉၁
အပ္ပမာကာ	၄၁၆	အဝိနိဇ္ဈောဂေါ	၄၉၂	အာစိနန္ဒာ	၃၉၁
အပရိယောသိတ-		အဝိပနိတသဘာဝေါ	၁၉၂	အာတုရော	၆၈၅
သိက္ခာ	၄၀၃	အဝိပရိတော	၂၀၆	အာဒါန	၇၉၅
အပရိယောသိတ-		အသန္တဋ္ဌိ	၅၇၉	အာဒိန္နာ	၃၁၈
သိက္ခတ္တံ	၄၀၃	အသန္တဋ္ဌိတာ	၅၇၉	အာနုဘာဝေါ	၄၁၃

ဝိဂ္ဂဟ အက္ခရာဝလီ

အာရဒ္ဓံ	၅၈၉	ဥပ္ပါဒ်ဒိတ္တယံ	၇၄၇	(က)	
အာရမ္မဏ	၅၂၅	ဥပ္ပါဒ်နော	၄၅၀	ကဏ္ဍသုခ	၈၁၁
အာရမ္မဏဘာဝေါ	၃၁၉	ဥပ္ပါဒေါ	၂၉၇	ကတပုညတာ	၆၂၉
အာရောဂျံ	၂၁၆	ဥပ္ပန္နာ	၄၄၉	ကတပုညော	၆၂၉
အာရောဂျဋ္ဌော	၆၈၅	ဥပ္ပန္နံ	၇၄၅	ကထနံ	၁၉၁
အာဝဇ္ဇနဋ္ဌာနံ	၃၅၅	ဥပေတံ	၃၁၈	ကထေတုကဗျတာ	၅၉၇
အာသဝါ၂၂၊ ၅၀၄၊ ၅၂၂		ဥဘယရဟိတာ	၃၃၅	ကထေတုကမ္ပံ	၅၉၇
အာသီသိတာ	၄၂၆	ဥဋ္ဌာရံ	၄၁၅	ကထေတုကာမော	၅၉၇
				ကထံကထာ	၅၉၆
(က)		(ခ)		ကမ္မပထ	၈၁၉
ဣဋ္ဌကဝဗ္ဗကံ	၃၉၂	ဧက	၇၆၁	ကရဏ	၇၃၁၊ ၇၆၉
ဣဋ္ဌကာ	၃၉၁	ဧကက	၇၆၀	ကာက	၇၇၈
ဣတာ	၄၅၀	ဧကကာရဏော	၆၃၃	ကာမာဝစရ	၅၃၃-၆၄၇-၆၅၈
ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓါ	၄၅၉	ဧကကာရဏဝါဒေါ	၆၃၃	ကာမော	၅၃၂-၅၉၆-၆၄၅-၆၅၈
		ဧကဇ္ဈံ	၆၂၉	ကာယပယောဂ	၈၀၂
(ဉ)		ဧကတ္တံ	၂၇၆	ကာယဝစီဒ္ဓါရ	၇၈၈
ဥဇ္ဇောတနံ	၇၃၂	ဧကတ္တာနိ	၂၆၆	ကာယသမာစာဇော	၂၁၆
ဥတ္တာ	၁၄၄	ဧကုပ္ပါဒါဒယော	၃၄၄	ကာယိက	၁၃၃-၇၆၉
ဥပဂမန	၅၂၆	ဧကုပ္ပါဒါ	၃၄၄	ကာယိကကရဏ	၇၆၉
ဥပစိတော	၂၀၆	ဧဝံဝိစ	၇၃၂	ကာယိက-	
ဥပစ္ဆေဒက	၁၈၇	ဧဝံသမ္ပဒံ	၆၇၃	ဝါစသိကော	၁၃၄
ဥပဋ္ဌာနံ	၇၀၈			ကာရဏန္တရ	၆၃၆
ဥပပတ္တိ	၁၆၀	(ဩ)		ကာရဏန္တရာ-	
ဥပါဒါနိယော	၃၁၉	ဩကာသကတံ	၇၄၇	ပေက္ခော	၆၃၆
ဥပါဒိန္နာ	၃၁၉	ဩသက္ကန	၅၈၀	ကာရဏေကဒေသော၄၅၀	
				ကိစ္စံ	၇၀၉

		(ခ)	(ဃ)
ကိလစ္ဆာဒယော	၆၉၆		
ကိလစ္ဆော	၆၉၆		
ကိလေသကာမော	၆၄၆	ခက္ကိတ်	၄၁၃
ကိလေသဂေလည်	၆၈၆	ခကော	၆၂၈
ကိလေသဒရထော	၆၈၆	ခန္ဓဘေဒါနန္တရံ	၄၂၇
ကိလေသန္ဓကာရ	၅၅၉	ခယ	၅၈၀
ကိလေသဗျာဓိ	၆၈၆	ခုဒ္ဓ	၇၈၈
ကိလေသပိက္ခန္ဓန-		ခုဒ္ဓက	၇၈၈
သမတ္တာ	၄၁၄	စီရံ	၁၄၆
ကိလေသပိက္ခန္ဓန-			(စ)
သမတ္တတာ	၄၁၄	(ဂ)	စက္ကံ
ကိလေသပိက္ခန္ဓန	၄၁၄	ဂတိ	၃၇၈
ကိလေသာတုရတာ	၆၈၆	ဂတိပဝတ္တံ	၃၈၀
ကိလေသာတုရော	၆၈၆	ဂတော	၁၈၂
ကိလေသော	၆၄၆	ဂန္တိရဘာဝေါ	၂၀၇
ကိလော	၆၉၆	ဂန္တိရော	၁၇၃
ကုက္ခိတာ	၂၂၆-၆၈၆	ဂါမိနော	၃၇၉
ကုသလပုဗ္ဗော	၂၈၈	ဂိလာနော	၆၈၅
ကုသလာ	၂၂၆-	ဂုစ္ဆော	၅၀၅
	၂၂၇-၂၂၈-၁၈၂	ဂုဏော	၂၃၉
ကုသာဒိပရာ	၂၇၆	ဂေလည်	၆၈၅
ကုသာ	၂၂၇	ဂေါစရာ	၄၅၈
ကုသံ	၂၂၇	ဂေါစရဇ္ဈတ္တာ	၄၅၈
ကောဋီ	၅၁၂	ဂေါစ္ဆကော	၅၀၅
ကောသလ္လသမ္ဘူတံ	၆၈၅	ဂေါတြဘု	၃၅၅-၅၀၄
ကောသလ္လံ	၆၈၅	ဂေါမယော	၄၁၃
			ယနဝိနိဇ္ဇောဂ-
			ပဋိသန္တိဒါဉာဏံ
			ယနဝိနိဇ္ဇောဂေါ
			ယနော
			ယာတ
			စက္ကံ
			စက္ခါ
			စက္ခါပထ
			စက္ခါမာ
			စက္ခါပိညေယျ
			စတုပ္ပဒါ
			စတုပ္ပိဓော
			စယော
			စရဏံ
			စရာ
			စိတာ
			စိတ္တ ၅၂၆-၇၂၀-၇၃၀
			စိတ္တကရဏ
			စိတ္တကရဏတာ
			စိတ္တကာရာ
			စိတ္တသညာ
			စိရပါရိဝါသိယာ
			စုတိ
			စောရိကာ

ဝိဂ္ဂဟ အက္ခရာဝင်္ဂ

(ဆ)	(တ)	(ဒ)
ဆက္ကစတုတ္တဘာဝေါ ၂၆၆	တစ္ဆ ၈၀၂	ထေန ၇၉၅
ဆတ္တံ ၁၂၂	တစ္ဆကာ ၁၄၆	ထေယျ ၇၉၅
ဆန္ဒဝိရိယ-	တထ ၈၀၂	ထေယျစေတနာ ၇၉၅
စိတ္တပညာ ၄၁၅	တဒတ္တဇောတိကာ ၂၀၆	
ဆေဒနာ ၅၉၆	တဒတ္တော ၂၀၆	(ဒ)
	တဒုပစာရ ၅၆၀	ဒဏှာ ၇၇၈
(ဇ)	တန္တိ ၁၇၃	ဒရထော ၆၈၆
ဇလစရာ ၆၇၃	တယံ ၂၇၇-၇၄၅	ဒဿနံ ၃၅၃
ဇလံ ၆၇၂	တာလပဏ္ဏ ၆၉၆	ဒါန ၅၄၀
ဇဝန ၇၂၁	တာလော ၆၉၆	ဒိဋ္ဌသံသန္ဓနာ ၄၁၄
ဇဝနဝိထိ ၇၂၁	တိကော ၂၆၆	ဒိန္န ၇၉၄
ဇာတကံ ၆၉၇	တိက္ကဝိစိကိစ္ဆော ၅၉၆	ဒွိပဒစတုပ္ပဒါ ၆၅၇
ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒက ၇၈၇	တိဘူမ ၅၃၃	ဒွိပဒါ ၆၅၇
ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒက-	တိရစ္ဆာန ၇၇၈	ဒီပသန္တကာ ၄၁၄
ပယောဂ ၇၈၇	တိရစ္ဆာနဂတ ၇၇၈	ဒုကော ၂၆၆
ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကပယောဂ	တိရိတော ၅၉၆	ဒုက္ခာကာရော ၃၄၂
သမုဋ္ဌာပိကာ ၇၈၇	တုလိတော ၅၉၅	ဒုက္ခောဂါဟာ ၁၃၇-
ဇောတနာ ၅၉၅	တောဘူမက ၅၃၃	၁၇၄
ဇောတိတော ၅၉၅	တောဘူမကဝဋ ၅၃၃	ဒုပ္ပညော ၂၀၇
	တံသရိက္ခံ ၆၉၆	ဒုရနုဗောဗေဒေါ ၆၂၀
	တံသရိက္ခတ္တံ ၆၉၆	ဒုရနုဗောဓော ၆၂၀
		ဒုပိဓော ၆၄၆
(ဋ)		ဒေသနာ ၁၇၃-၁၉၁-၇၆၁
ဋာန ၅၇၉	(ထ)	ဒေသနာပိလာသော ၃၇၀
ဋိဘ ၅၆၀	ထလစရံ ၆၇၂	ဒေသနာသီသ ၇၆၁
ဋိဘတ္တ ၅၆၀	ထလဇလစရာ ၆၇၃	
	ထလံ ၆၇၂	

(ခ)		နိဇ္ဈိဝေါ	၂၄၀	နိဿောသ	၅၅၉
ဇေဇာ	၁၂၂	နိဇ္ဈိဝိတာ	၂၄၀	နေဝဒဿနေနပဟာတဗ္ဗ	
ဓမ္မဇာတံ	၂၀၆	နိဒ္ဓိသန္တော	၆၁၉	ဟေတုကာ	၃၆၈
ဓမ္မတ္ထယံ	၂၇၇	နိဒ္ဓိသိတဗ္ဗာ	၆၀၃	နေဝဒဿနေန-	
ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ	၁၉၀	နိဓ္ဓေသော	၅၈၉	နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ	
ဓမ္မပရော	၂၈၉	နိန္ဒာနာကရဏ	၅၆၇	ဟေတုကာ	၃၆၇
ဓမ္မဝဝတ္ထာနော	၅၈၉	နိန္ဒာနတ္ထာ	၂၇၇		
ဓမ္မဝဝတ္ထာနဝါရော	၅၈၉	နိပ္ပယောဇနာနိ	၂၆၆		
ဓမ္မဝိသေသော	၈၂၇	နိပ္ပိတိကံ	၃၄၃	(ပ)	
ဓမ္မာ	၂၁-၂၂	နိပ္ပာဒကော	၄၉၂	ပစ္စယသာမဂ္ဂီ	၆၂၈
ဓမ္မာတိရေကော	၁၁၉	နိပ္ပာဒနံ	၃၇၉	ပစ္စယော	၄၃၉
ဓမ္မာတိရေကဓမ္မ-		နိဗ္ဗာနံ	၃၅၄-၃၈၉	ပစ္စုပဋ္ဌာနံ	၇၀၈
ဝိသေသော	၁၂၀	နိဗျာဓိ	၆၈၅	ပစ္စုပ္ပန္နာ	၄၅၀
ဓမ္မာနုပဿီ	၂၄၀	နိယကဇ္ဈတ္တံ	၄၅၈	ပစ္စိမ	၅၅၂
ဓမ္မာဘိလာပေါ	၁၉၁	နိယကံ	၃၅၈	ပညတ္တိ	၁၉၁
ဓမ္မော	၁၇၃-၁၉၁-၂၃၉	နိယတာ	၄၂၆-၅၄၀	ပဋိပက္ခော	၇၀၈
ဓေနု	၁၄၆	နိယတတ္ထ	၅၄၀	ပဋိပဂ္ဂလော	၄၅၉
		နိယျာနိက	၅၃၃	ပဋိဝါန	၅၇၉
		နိရတ္တက	၈၁၀	ပဋိဝါနိတာ	၅၇၉
		နိရန္တရ	၅၂၆	ပဋိဝါနီ	၅၇၉
(န)		နိရန္တရဘာဝ	၅၂၆	ပဋိဝေဓော	၁၇၃-၁၉၁
နဂရ	၆၇၂	နိရန္တရဘာဝုပ-		ပဋိသန္ဓိ	၃၇၉
နတ္ထိကာ	၈၁၉	ဂမနတာ	၅၂၆	ပဋိသန္ဓိစုတိ-	
နဘာဝနာယပဟာတဗ္ဗ-		နိရယော	၂၄၀-၂၄၁	ဂတိပဝတ္တံ	၃၇၉
ဟေတုကာ	၃၆၇	နိရတ္တိ	၅၆၈	ပဋိသန္ဓိစုတိ-	
နဝမော	၆၂၉	နိရတ္တိပထ	၅၆၈	ဂတိယော	၃၈၀
နာနတ္ထံ	၄၆၉-၆၂၀	နိရုဒ္ဓံ	၇၄၆	ပဋိသန္တိဒါဉာဏံ	၆၁၂
နာနတ္ထာနိ	၂၆၆	နိဿတ္ထော	၂၃၉	ပဋိသေဓိတော	၆၃၆
နိဇံ	၄၅၈				

ဝိဂ္ဂဟ အက္ခရာဝလီ

ပဌမတရော	၃၅၄	ပရိဂ္ဂဟိတ	၇၉၅	ပုရိမံ	၄၅၈
ပဏီတ	၇၉၅	ပရိဂ္ဂဟော	၆၃၅		
ပဌမံ	၃၅၄	ပရိတ္တံ	၄၁၃		
ပဏ္ဍိတော	၂၈၉-၅၆၀	ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေက-		(၁)	
ပဏ္ဍာသ	၇၆၁	ဒေသတ္တံ	၄၅၀	ဖရုသာ	၈၁၁
ပတိဋ္ဌော-ပတိဋ္ဌာ	၁၇၄	ပရိနိဋ္ဌိတကာရဏေက-		ဖလဒါန	၅၄၀
ပတိရူပဒေသဝါသော	၆၂၉	ဒေသတ္တံ	၄၅၀	ဖလဘာဝေါ	၃၁၉
ပဒဋ္ဌာနံ	၇၀၈	ပရိယာပန္နော	၄၉၄၊ ၅၃၃	ဖလံ	၁၄၆
ပဒဒ္ဒယံ	၃၂၇	ပရိယာယော	၆၉၇		
ပဒဘာဇနီယံ	၅၈၉	ပရိဝါသိယာ	၅၀၅	(၁)	
ပဒံ	၄၈၃-၆၀၃	ပရိသာ	၇၆၁	ဗာလ	၅၆၀
ပနာ	၄၄၉	ပရောပဏ္ဍာသ	၇၆၁	ဗာဠာ	၁၂၁-၁၂၀
ပဘောဒဝဇ္ဇော	၆၁၂	ပရောပဏ္ဍာသ -		ဗာဟိရာ	၄၅၉
ပဘောဒဝဇ္ဇဒဿနံ	၆၁၁	ကုသလဓမ္မ	၇၆၁	ဗျာဓိ	၆၈၅-၆၈၆
ပဘောဒေါ	၅၈၈-၆၁၁	ပလုဇ္ဇနံ	၄၉၄	ဗျာပဇ္ဇံ	၂၉၇
ပမာဏာ	၄၁၆	ပဝတ္တာ	၃၇၈	ဗျာဗာဓာ	၂၉၇
ပယောဂမဟန္တတာ	၇၈၈	ပဟာနေကဋ္ဌ	၅၄၀	ဗုဒ္ဓန္တော	၄၆၉
ပရ	၇၉၅	ပဟာနေကဋ္ဌတာ	၅၄၁	ဗုဒ္ဓေါ	၃၄
ပရပရိဂ္ဂဟိတ	၇၉၄	ပဟာနံ	၃၆၉		
ပရမတ္ထ	၇၈၇	ပါကဋ္ဌာ	၇၇၈		
ပရဝိသံဝါဒက	၈၀၂	ပါကာရော	၃၉၁	(ဘ)	
ပရဝိသံဝါဒကကာယ -		ပါဋိပုဂ္ဂလိကော	၄၅၉	ဘဂဝါ	၆၂၀
ဝစီပယောဂ	၈၀၂	ပါက	၆၇၃-၇၈၆	ဘဝဇ္ဇေါ	၅၀၄
ပရဝိသံဝါဒက-		ပါကယာတ		ဘဝေါ	၆၅၈
ကာယဝစီပယောဂ-		ပါကဝေ		ဘာဂိနော	၅၅၁
သမုဋ္ဌာပိကာ	၈၀၃	ပါကသညာ	၇၈၇	ဘာဇနီယံ	၅၈၈
ပရဟရက	၇၉၅	ပါကသညီ	၇၈၇	ဘာဇနံ	၅၈၉
ပရိယတ္တိ	၂၃၉	ပါကာတိပါတ	၇၈၆	ဘဉ္ဇက	၈၀၁

အရှင်ဩဒါတသိရိဘိဝံသ

ဘမုက	၇၆၉	မနောမယ	၅၅၁	(၇)	
ဘာဝနာ	၃၅၅	မနောမယိဒ္ဓိ	၅၅၁	ရဉ္စနံ	၇၃၂
ဘာဝေါ	၃၀၉-၆၅၇-၇၀၉	မနောဝိညေယျ	၇၇၀	ရတ္တိံ	၁၆၀
ဘူတာပဂတံ	၇၄၇	မဟဂ္ဂတာ	၄၁၅	ရထိကာ	၃၅၄
ဘူတံ	၇၄၇	မဟန္တရ	၅၂၅	ရသော	၇၀၈-၇၀၉
ဘူမိ	၇၄၈	မဟန္တရဒုက	၅၂၅	ရာဇပရိသာ	၇၆၀
ဘူမိလဒ္ဓံ	၇၄၈	မဟာသမုဒ္ဒေါ	၂၀၇	ရုပ္ပနလက္ခဏံ	၄၉၃
		မဟာသရီရ	၇၈၈		
		မဟိ	၆၇၃	ရုပ္ပနံ	၄၉၃
(မ)		မာတိကာ	၂၁၅	ရုဇ္ဇိ	၆၉၆
မဂ္ဂတ္တယံ	၃၅၅	မိစ္ဆတ္တနိယတာ	၄၂၆	ရုဇ္ဇိသဒ္ဓေါ	၆၉၅
မဂ္ဂဟေတု	၄၃၉	မိစ္ဆတ္တာ	၄၂၆	ရူပဘဝေါ	၆၅၈
မဂ္ဂဟေတုကာ	၁၉-	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ	၈၁၉	ရူပိနော	၄၉၂-၄၉၃
	၄၃၉-၄၄၀	မိစ္ဆာသဘာဝါ	၄၂၆	ရူပူပပတ္တိံ	၁၆၀
မဂ္ဂဟေတု		မိတ္တော	၂၅၁	ရူပံ	၁၆၀-၄၉၂-
မဂ္ဂါမိပတိ	၄၄၀	မုနိ	၆၁၉		၆၅၈
မဂ္ဂါမိပတိနော	၄၄၀	မုသာဝါဒ	၈၀၂	ရောဂေါ	၂၁၆
မဇ္ဈတ္တာကာရ-		မေတ္တာ	၂၁		
သဏ္ဍိတာ	၃၄၃			(လ)	
မဇ္ဈတ္တာကာရ-		(ဃ)		လက္ခဏံ	၇၀၇
သဏ္ဍိတတ္ထံ	၃၄၃	ယတ္တကာ	၆၇၃	လဒ္ဓနာမကော	၆၇၂
မဇ္ဈတ္တော	၃၄၃	ယထာဓမ္မံ	၁၉၁	လဒ္ဓိ	၇၄၈
မတိ	၂၈၈	ယထာနုမတိ	၂၈၇	လတ္တနေယျာ	၁၇၄
မဒိရာ	၅၀၅	ယထာနုမတိ-		လုဇ္ဇနံ	၄၉၄
မဒိရာဒယော	၅၀၅	ဝေါဟာရသဒ္ဓိ	၂၈၈	လေခါ	၇၃၂
မန္တဗုဒ္ဓိ	၁၇၄	ယထာဘုဒ္ဓ	၈၁၉	လေခါဂဟနံ	၇၃၂
မနုသော	၆၄၆	ယထာဘုဒ္ဓဂဟာက	၈၁၉	လေဋ္ဌ	၇၇၈
မနုသာ	၆၄၇				

ဝိဂ္ဂဟ အက္ခရာဝင်္ဂ

လောကီယာ	၄၉၃	ဝါဒ	၈၀၂	ဝိပဿနာဉာဏ	၅၅၁
လောကီယံ	၇၂၀	ဝိက္ခမ္ဘိန်	၄၁၄	ဝိပါကပကတိကာ	၃၁၀
လောကော	၄၉၃	ဝိဇ္ဇမာနာ	၆၅၇	ဝိပါကဒါနံ	၄၂၆
လောဘာဒယော	၂၅၁	ဝိဇ္ဇာ	၅၁၂-၅၅၁-	ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ	၃၁၀
လောဘာဒိပဋိပက္ခာ	၂၅၁		၅၈၀	ဝိပါကဓမ္မာ	၃၁၀
		ဝိဇ္ဇာဘာဂ	၅၅၁	ဝိပါကာ	၃၀၉
		ဝိဇ္ဇာဘာဂီ	၂၂၁	ဝိပုလဇလတာ	၄၁၄
(၀)		ဝိဇ္ဇာ	၅၅၉	ဝိပုလဇလာ	၄၁၄
ဝစနမတ္တံ	၆၀၂	ဝိဇ္ဇူပမ	၅၅၉	ဝိပုန္ဒမာန	၇၇၀
ဝစနံ	၆၀၃	ဝိညတ္တိ	၇၆၉	ဝိမတိ	၅၉၆
ဝစီပယောဂ	၈၀၂	ဝိညာပန	၇၇၀	ဝိမတိစ္ဆေဒနာ	၅၉၆
ဝဇ္ဇာ	၃၆၈	ဝိညာပနတ္တံ	၇၇၀	ဝိမုတ္တိ	၅၈၀
ဝဇိရ	၅၆၀	ဝိညေယျ	၇၆၉	ဝိရာဂတာ	၂၉၇
ဝဇ္ဇံ	၂၅၁	ဝိတက္ကော	၃၃၄	ဝိရာဂေါ	၂၉၇
ဝဇ္ဇံ	၄၉၃	ဝိတ္တာရ	၅၃၃	ဝိလာသော	၄၆၉
ဝဗ္ဗင်္ဂီ	၃၉၁	ဝိဒ္ဓံသန	၅၅၉	ဝိဝိဇနယတ္တံ	၁၃၄
ဝဏ္ဏနာ	၄၆၈	ဝိဒ္ဓံသနသမတ္ထ	၅၅၉	ဝိသယော	၄၅၈
ဝဏ္ဏသဏ္ဍာန်	၁၂၁	ဝိဒ္ဓံသနသမတ္တတာ	၅၅၉	ဝိသယဇ္ဇတ္တံ	၄၅၈
ဝတ္ထမာနံ	၇၄၆	ဝိဒ္ဓံသနံ	၇၀၇	ဝိသိဋ္ဌော	၃၀၈
ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နံ	၇၄၆	ဝိဒ္ဓံသယမာနော	၃၉၂	ဝိသေသနယတ္တံ	၁၃၄
ဝတ္ထု	၆၄၅	ဝိနယော	၁၃၂	ဝိသေသဝဏ္ဏ-	
ဝတ္ထုကာမော	၆၄၅	ဝိနိဗ္ဗောဂေါ	၄၉၂-၆၁၂	သဏ္ဍာန်	၁၂၁
ဝဓ	၇၈၆	ဝိပက္ခဘာဝေါ	၃၀၉	ဝိသံဝါဒက	၈၀၂
ဝဏေ	၇၈၈	ဝိပက္ခံ	၃၀၉	ဝိသံဝါဒန	၈၀၁
ဝဏေစေတနာ	၇၈၈	ဝိပရိတော	၂၀၆	ဝိသံဝါဒနပုရက္ခာရ	၈၀၁
ဝဝတ္ထာနော	၅၈၉	ဝိပရိတဒဿန-		ဝိသံသဋ္ဌ	၅၂၆
ဝဝတ္ထာပိတ	၁၇၃	လက္ခကာ	၈၁၉	ဝိဟတသံသယော	၅၉၇
ဝါစသိကော	၁၃၃-၁၃၄	ဝိပဿနာ	၅၅၁	ဝိဟတော	၅၉၇

ဝီရိယံ	၂၀	သမ္ဘူတံ	၆၈၇	သသတ္တာဝစရော	၆၄၇
ဝုဗ္ဗိမဇ္ဈော	၁၅၉	သမ္ဘူတတ္ထံ	၆၈၇	သသော	၁၇၃
ဝုတ္တိ	၆၃၆	သမင်္ဂ	၇၄၅	သသံ	၁၄၅
ဝေနေယျုဇ္ဈာသယာ -		သမဇေဂါ	၆၂၈-၇၄၆	သဟေတုကာ	၃၆၉-၄၆၉
နုလောမော	၁၄၅	သမင်္ဂီ	၇၄၆-၆၂၈	သာဓာရဏံ	၆၂၉
ဝေနေယျော	၁၄၅	သမယနာနတ္ထံ	၆၁၉	သာနံ	၂၂၇
ဝေါဒါနပစ္စုပဋ္ဌာနံ	၇၀၈	သမယနိဒ္ဒေသော	၅၈၉	သာမဂ္ဂိ	၆၂၈
ဝေါဒါနံ	၇၀၈	သမယနိယမိတံ	၆၂၀	သာမညံ	၇၀၉
ဝေါဟာရဒေသနာ	၆၁၂	သမဝါယော	၆၂၈-၆၃၅	သာရမ္ပဏ	၅၂၅
ဝေါဟာရော	၆၁၂-၇၈၇	သမဝိပါကော	၂၄၀	သာဝဇ္ဇ	၇၈၈
		သမဝိပါကီနော	၂၄၀	သာသဝကမ္ပနိဗ္ဗတ္တာ	၃၁၉
		သမာဓိနိမိတ္တံ	၄၅၈	သာသဝံ	၃၁၉
		သမာဟိတော	၄၅၉	သခံတာ	၉၂
(သ)		သမ္ပတ္တာ	၄၂၆	သခေပ	၅၃၃
သပ္ပစ္စယာ	၄၉၂	သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ	၁၉-၂၁	သင်္ဂဟော	၅၈၉
သပ္ပိတိကသုခံ	၃၄၄	သမ္ဘာသဘာဝါ	၄၂၇	သင်္ဂါမာဝစရော	၆၇၂
သပ္ပိတိကံ	၃၄၄	သမုဋ္ဌာပိကာ	၇၈၇	သင်္ဂါမော	၆၇၂
သပ္ပုရိသုပနိဿယော		သမုဒ္ဒေါ	၂၀၇	သန္တတိ	၆၂၀
	၆၂၉	သမုသယိတံ	၁၂၀	သန္တာနော	၇၂၁
သမ္ပင်္ဂိတ္တိတော	၂၈၈	သမူဟော	၆၂၀	သန္တိကံ	၃၅၄
သမ္ပတ္တိ	၇၀၉	သရဏ	၅၄၀	သန္တိဋ္ဌိ	၅၇၉
သမ္ပ	၈၁၁	သရီရ	၇၈၈	သဇ္ဈော	၄၂၇
သမ္ပပ္ပလာပ	၈၁၁	သလက္ခဏသင်္ဂါတော	၂၀၆	သတ္တံ	၆၄၇
သပ္ပ	၇၂၀	သလက္ခဏံ	၁၅၉၊ ၂၀၆	သဒ္ဓေါ	၇၂၀
သပ္ပစိတ္တ	၇၂၀	သဝနံ	၁၄၅	သိက္ခာယော	၄၀၂
သပ္ပစိတ္တ-		သဝိစာရာ	၃၃၄	သိင်္ဂါလ	၇၇၈
သာဓာရဏော	၇၂၀	သဝိတက္ကာ	၃၃၄	သိဒ္ဓိ	၂၈၈
သာဘာဝေါ	၇၀၉	သသတ္တာ	၆၄၇	သိရီ	၅၆၈
သမ္ဘာရ	၈၁၉				

ဝိဂ္ဂဟ အက္ခရာဝလီ

သိရီဝမုက	၅၆၈	သေက္ခာ	၂၀၊ ၄၀၂၊ ၄၀၃
သီသ	၇၆၉	သေသပဒဒ္ဒယံ	၃၂၇
သုခဝိပါကာ	၂၅၂	သေသမဂ္ဂတ္ထယံ	၃၅၅
သုခဒုက္ခကာရပဝတ္ထိ	၃၄၃	သောက	၇၇၈
သုခဒုက္ခကာရော	၃၄၂	သောတာ	၂၀၆
သုခါ	၂၉၈	သောတာပတ္တိ	၃၅၄
သုခါကာရော	၃၄၂	သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ -	၃၅၃
သုခါနုပတိတံ	၂၉၇	သံကီလိဋ္ဌာ	၃၂၆
သုခံ	၂၁	သံကီလေသိကာ	၁၆-၂၀-၃၂၆
သုညတော	၅၈၉	သံဝါဒန	၈၀၁
သုညံ	၅၈၉	သံဝေဂ	၅၇၉
သုတ္တန္တိက	၅၅၁	သံဝေဇန	၅၇၉
သုတ္တသဘာဂေါ	၁၄၅	သံဝေဇနိယ	၅၇၉
သုတ္တာဏံ	၁၄၅	သံဝေဇနိယဋ္ဌာန	၅၇၉
သုတ္တံ	၁၄၄	သံသဋ္ဌ	၅၂၆
သုဂုတ္တံ	၁၄၅	သံသန္ဓနာ	၅၉၆
သုစနံ	၁၄၅	သံသာရဒုက္ခံ	၅၁၂
သုဒနံ	၁၄၅	သံသာရော	၅၁၂

ဝိဂ္ဂဟအက္ခရာဝလီ

ပြီး၏

အဋ္ဌသာလီနီ ဂုဏ်ရည် ကျမ်းစာတော် (ပထမတွဲ)

အလှူရှင်များ



- ၁။ အနန္တဂုဏ်ရည်တိုက်ကျောင်း ဒါယိကာမကြီးဒေါက်တာ
ဒေါ်လွင်လွင်သန်း(လွင်အထူးကုဆေးတိုက်)မိသားစု၊
၃၁ x ၃၂ - ကြား၊ ၈၃ - လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၁၀ - သိန်း
- ၂။ မေတ္တာရွှေရည်ဆေးကျောင်းဒါယိကာမကြီး
ဒေါက်တာဒေါ်ခင်ခင်ဝင်း (ကလေးအထူးကုဆရာမကြီး)၊
စိတ္တရမဟီရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၅ - သိန်း
- ၃။ ညးစန်းယုအောင် + ဒေါ်ဥမ္မာ
(ဟွန်ဒါဆိုင်ကာယ်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး)မိသားစု
ရုပ်စုံကျောင်းလမ်း၊ မုံရွာမြို့။ ၅ - သိန်း
- ၄။ ဒေါက်တာညးသန်းညွန့် + ဒေါ်ဥမ္မာကြည်
(နီလာဆေးခန်း)မိသားစု
၈၂ - လမ်း၊ ၁၈ x ၁၉ - ကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ၃ - သိန်း
- ၅။ ရဟန်းအမများဖြစ်ကြသော ဒေါ်အေးတင့်၊
ဒေါ်အေးဆင့်တို့ကို ရည်စူး၍ -
ညးအောင်ဆန်း + ဒေါ်ခင်စောမာမိသားစု
၆၂ - လမ်း၊ ၂၅ x ၂၆ - ကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ၃ - သိန်း
- ၆။ ညးချို + ဒေါ်မာလာဝင်း
ကံသာယာမြို့သစ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၃ - သိန်း
- ၇။ ကိုမျိုးမြင့်ကျော် + မခင်စန်းမိသားစု
နန်းရှေ့၊ မန္တလေးမြို့။ ၃ - သိန်း
- ၈။ ညးမြင့်ဇော် + ဒေါ်သန်းသန်းဆင့်
ညီမ - မစန်းစန်းမြင့် (မိဘမေတ္တာသံဆိုင်)
၈၄ - လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၃ - သိန်း

ဇယမေဒနီအဋ္ဌသာလိနိဂုဏ်ရည်ကျမ်း

- ၉။ မိခင်ကြီး သီရိသုဓမ္မသီဂီ ဒေါ်တင်စိန်ကို အမှူးထား၍
ဦးမောင်မောင် + ဒေါ်ဌေးကြည် (ဗန္ဓုလဆီစက်) မိသားစု၊
၈၇-လမ်း၊ ၂၃ x ၂၄-ကြား၊ ဆိုင်းတန်းရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၃-သိန်း
- ၁၀။ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့ (ယမုံစတိုး) မိသားစု
၄၁-လမ်း၊ လက်သမားရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၃-သိန်း
- ၁၁။ ဒေါ်ခင်ရီ (သူနာပြုဆရာမကြီး)
၂-သိန်း
- ၁၂။ ဦးအောင်မြင့် (မန်းမြို့တော်)
၈၄-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၃။ ဦးတင့်ဇော်ကွန်း + ဒေါ်တင်တင်လတ်
သမီး - မမေဖူးပြည့် (ငြိမ်းသင်ပရိဘောဂ) မိသားစု
၃၅-လမ်း၊ ၇၆ x ၇၇-လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၄။ ဦးအေးလွင် + ဒေါ်တင်တင်အေး
(ရွှေဟင်္သာပွတ်လုံး) မိသားစု
၄၁-လမ်း၊ ၈၄-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၅။ ဒေါ်ခင်အေးနွဲ့ မိသားစု
မလွန်ဆားတန်းရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၆။ ဦးရွှေတိုး + ဒေါ်သိန်းသိန်းအေး မိသားစု
လန်ဒန်ဝင်းရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၇။ ဦးစိုးနိုင် + ဒေါ်ကြည်ကြည်ရွှေ
(ဆုမွန်စာအုပ်ချုပ်လုပ်ငန်း) မိသားစု
၈၄-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၈။ ဦးစိန်မောင်ထွန်း + ဒေါ်နွဲ့မေ
မိသားစု၊ ဇရာထွန်းတိုက်တန်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၂-သိန်း
- ၁၉။ ဦးညိုဝင်း + ဒေါ်ခင်တင့် သမီး - မအေးအေးမြင့်
(အောင်နီမိတ်မြင့်ရတနာပွဲရုံ) မိသားစု၊
၂၅-လမ်း၊ ရေကြည်ရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁၅၀၀၀၀

- ၂၀။ မအာမာစိန်ဝင်း (အောင်သပြေပွဲရုံ)
၂၅-လမ်း၊ ရေကြည်ရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁၅၀၀၀၀
- ၂၁။ ညးတင်ဆွေမြင့် + ဒေါ်ဆွေဆွေ
(ဖိုးသကြား)မိသားစု
၃၂-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၁၁၀၀၀၀
- ၂၂။ ညးအောင်ကျော်အေး + ဒေါ်ခင်စန်း
မိသားစု၊ ၄၁-လမ်း၊ လက်သမားရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၃။ ဒေါ်ကြင်လှိုင်နှင့် တူ/တူမများ
(အိပ်ဆယ်စီယာ)မိသားစု၊
၃၂ x ၃၃-ကြား၊ ၈၄-လမ်း၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၄။ ညးမြင့် + ဒေါ်သိန်းသိန်း
သမီး - မချိုချိုမြင့်၊ မစိုးစိုးမြင့်၊
၈၅-လမ်း၊ ဝါးတန်းရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၅။ ညးချစ်ဖွယ် + ဒေါ်အမာရီ
(ရွှေဆီစက်)မိသားစု၊ မြစ်ငယ်မြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၆။ ဒေါ်အုန်း (ရွှေအိမ်တော်)မိသားစု
သပြေညွန့်ရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၇။ ညးချစ်လှိုင် - ကို ရည်စူး၍
ညးဇော်ဝမ်း + ဒေါ်ညိုညိုထွေး
(သက်သာတိုင်းရင်းဆေးခန်း)မိသားစု
လက်ပန်ရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၂၈။ ညးဘတင် + ဒေါ်ခင်မြင့် သမီး - မနီနီ၊ မသီသီ
(သစ်သားပန်းပုနှင့်မှန်စိရွှေချလုပ်ငန်း)မိသားစု
ရှမ်းပွဲရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း

- ၂၉။ ညးမြင့်အောင် + ဒေါ်စန်းစန်းဝင်း
မိသားစု၊ ရွှေဂူရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၃၀။ ညးအောင်ဝင်း + ဒေါ်ရီရီ
မိသားစု၊ ရွှေဂူရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၃၁။ ပါမောက္ခဒေါက်တာညးမြမောင် +
ပါမောက္ခဒေါက်တာဒေါ်စန်းရီသမီး - ဒေါက်တာဒေါ်နွယ်နီ
မောင်နှစ်မများ၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၃၂။ ဒေါက်တာဒေါ်စန်းစန်းအေး
(၅၂၈-ဆေးခန်း)လမ်း၈၀၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၃၃။ ညးမင်းခိုင် + ဒေါ်အေး
မိသားစု၊ ရွှေဂူရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း
- ၃၄။ မောင်ကိုကိုညး + မအိကေခိုင်
သမီး - မသွန်းရတီကို၊ မိသားစု
ရွှေဂူရပ်၊ မန္တလေးမြို့။ ၁-သိန်း

၅၅၀

သိပ္ပံနိကာယ၊ နိပါတ်၊ ဝေဒနာနိပါတ်

၁၀၀ - ၁	ဝေဒနာနိပါတ် - ၁ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၂	ဝေဒနာနိပါတ် - ၂ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၃	ဝေဒနာနိပါတ် - ၃ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၄	ဝေဒနာနိပါတ် - ၄ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၅	ဝေဒနာနိပါတ် - ၅ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၆	ဝေဒနာနိပါတ် - ၆ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၇	ဝေဒနာနိပါတ် - ၇ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၈	ဝေဒနာနိပါတ် - ၈ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၉	ဝေဒနာနိပါတ် - ၉ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅
၁၀၀ - ၁၀	ဝေဒနာနိပါတ် - ၁၀ - ဝေဒနာနိပါတ်	၅၅



Handwritten text or markings along the right edge of the page, possibly bleed-through from the reverse side.